

Přehled zpráv

Pískání na vlastní nebezpečí: zákonná ochrana whistleblowerů má zpoždění	13
2.1.2016 e15.cz ~ str. 00 ~ Archiv	
Pískání na vlastní nebezpečí: zákonná ochrana whistleblowerů má zpoždění	15
2.1.2016 euro.e15.cz ~ str. 00 ~ Archiv	
Jak neplýtvat penězi? Pomůže neznámá profese	18
2.1.2016 Lidové noviny ~ str. 04 ~ Domov MARTIN RYCHLÍK	
Středočeský kraj dluží skoro pět miliard, od roku 2013 si už nepůjčuje	19
3.1.2016 praha.iDNES.cz ~ str. 00 ~ Praha / Praha - zprávy 5plus2.cz, Viktor Votruba	
Čínské akciové trhy se propadly	20
4.1.2016 ČRo Radiožurnál ~ str. 03 ~ 12:08 Ozvěny dne - publicistika	
hlas pro rozhlas	22
4.1.2016 Respekt ~ str. 33 ~ Fokus agenda ondřej kundra	
Hledá se šéf Rozhlasu. Zn. Spěchá.....	23
4.1.2016 Týden ~ str. 72 ~ Média Pavel Cechl	
Raw strava z módy nevyjde	24
4.1.2016 Ona DNES ~ str. 10 ~ Rozhovor KRISTINA KOMŮRKOVÁ	
Pět kandidátů na ředitele Českého rozhlasu	29
5.1.2016 automakers.cz ~ str. 00 ~ Média handl	
Pět kandidátů na ředitele Českého rozhlasu	29
5.1.2016 czechbanking.cz ~ str. 00 ~ Média handl	
Diamantový Snapchat: Deset sekund v hodnotě 750 tisíc dolarů?.....	30
5.1.2016 markething.cz ~ str. 00 ~ Komunikace, Marketing, Média, Reklama Helena Birgusová	
První velkou událostí letošního roku bude finále volby ředitele Českého rozhlasu	32
6.1.2016 radiotv.cz ~ str. 00 ~ Juraj Koiš	
Záhadná úmrtí velitelů: Zástava srdce? Typická smrt z rukou KGB.....	33
6.1.2016 echo24.cz ~ str. 00 ~ Svět, Krátké zprávy, Homepage Oliver Jahn	

Učitel se stává součástí dětské skupiny	34
6.1.2016 Informatorium 3-8 ~ str. 06 ~ Rozhovor <i>Marie Těthalová,</i>	
VHODNÉ JE COKOLI, CO PŘITÁHNE DĚTI KE ČTENÍ	36
6.1.2016 Rodina a škola ~ str. 06 ~ Rozhovor <i>Jan Nejedlý</i>	
V rodině zavládlo dusno	40
7.1.2016 Pestrý svět ~ str. 04 ~ Tváře z titulní strany	
Seznamte se s těmi, kdo pro vás noviny vytvářejí	41
8.1.2016 Lidové noviny ~ str. 51 ~ Příloha - LN + <i>Šárka Kabátová</i>	
PEDAGOG A HISTORIK ANEB SOUDRUH JOSEF SKÁLA HLÁSÍ PŘÍCHOD	41
8.1.2016 Hospodářské noviny ~ str. 09 ~ Názory <i>Adam Černý</i>	
V Německu vychází po 70 letech Mein Kampf. Komentované vydání připravili historici	42
8.1.2016 zpravy.rozhlas.cz ~ str. 00 ~ / evropa <i>Pavel Polák, ČRo</i>	
ŠKOLSTVÍ: Proč japonské univerzity omezují a ruší humanitní obory	43
8.1.2016 neviditelnypes.cz ~ str. 00 ~ Neviditelný pes / Společnost <i>Neviditelný pes, Petr Hampel</i>	
Stín Sobotkovy pošty dopadl i do Sněmovny	46
9.1.2016 Mladá fronta DNES ~ str. 02 ~ Z domova <i>Adéla Pačlíková</i>	
Jestli tohle učí budoucí novináře, tak pánbůh s námi!	48
9.1.2016 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ Monitor <i>Jiří Hroník</i>	
Predátorské časopisy loví naivní vědce. Každý rok jich vzniknou stovky	50
10.1.2016 zpravy.iDNES.cz ~ str. 00 ~ Zprávy / Domácí <i>iDNES.cz, Zdeňka Trachtová</i>	
Mezinárodní studia na UK	52
11.1.2016 Metro ~ str. 18 ~ Školy <i>MET</i>	
Všichni imigrační tajrlíci	52
11.1.2016 Euro ~ str. 22 ~ Rozhovor <i>Tomáš Jeník, Michal Půr</i>	
Vážně se budeme bavit o vědě?	56
11.1.2016 Reportér ~ str. 66 ~ České počiny <i>Marek Šálek</i>	
Sledovali jste seriál Třicet případů majora Zemana?	59
11.1.2016 ČRo Plus ~ str. 01 ~ 12:30 Radioforum	

Když je nejhůř	70
11.1.2016 Ona DNES ~ str. 38 ~ Fejeton	
Měli jsme trabanta, minidavy a svobodu	71
11.1.2016 Písecký deník ~ str. 07 ~ Jižní Čechy VÁCLAV KOBLENC	
Jiří Dědeček: Měli jsme trabanta, minidavy a Husákův režim nás trochu míjel	73
12.1.2016 ceskobudejovicky.denik.cz ~ str. 00 ~ Kultura	
Jiří Dědeček: Měli jsme trabanta, minidavy a Husákův režim nás trochu míjel	76
12.1.2016 denik.cz ~ str. 00 ~ Hudba	
Analýza kandidátských projektů finalistů volby generálního ředitele ČRo	78
12.1.2016 digizone.cz ~ str. 00 ~ Jan Brychta	
Finále boje o nového šéfa rozhlasu: Zavoral, Skřivánek, nebo velké překvapení	84
12.1.2016 hlidacipes.org ~ str. 00 ~ Robert Břešťan	
Slovenský premiér Robert Fico volá po mimořádném zasedání Rady Evropy	88
13.1.2016 ČRo Plus ~ str. 03 ~ 17:10 Den podle...	
Měli jsme trabanta, minidavy a svobodu, říká Jiří Dědeček	92
13.1.2016 denik.cz ~ str. 00 ~ Hudba	
Měli jsme trabanta, minidavy a svobodu, říká Jiří Dědeček	94
13.1.2016 trebicky.denik.cz ~ str. 00 ~ Kultura	
Měli jsme trabanta, minidavy a svobodu	97
13.1.2016 Třebíčský deník ~ str. 02 ~ Zpravodajství VÁCLAV KOBLENC	
Finále boje o nového šéfa rozhlasu: Zavoral, Skřivánek, nebo velké překvapení	100
13.1.2016 hlidacipes.org ~ str. 00 ~ Robert Břešťan	
Věda se brání predátorským žurnálům	103
14.1.2016 Lidové noviny ~ str. 04 ~ Domov MARTIN RYCHLÍK	
Rekordní jackpot v USA získali tři výherci, v přepočtu si rozdělí 40 miliard korun	105
14.1.2016 zpravy.rozhlas.cz ~ str. 00 ~ / svetovaekonomika ČRo, ČTK	

Uniklé maily. Ovlivní volbu ředitele ČRo?	105
14.1.2016 Domažlický deník ~ str. 10 ~ Zpravodajství KATEŘINA PERKNEROVÁ	
Uniklé maily. Ovlivní volbu ředitele ČRo?	107
14.1.2016 Frýdecko-místecký a třinecký deník ~ str. 10 ~ Zpravodajství KATEŘINA PERKNEROVÁ	
Rozhodnou uprchlíci volby v Česku? A co Konvička? Politolog o bitvě v krajích	108
15.1.2016 blesk.cz ~ str. 00 ~ Politika	
Rozhodnou uprchlíci naše volby?	109
15.1.2016 Blesk ~ str. 06 ~ Rozhovor Milan Kolář	
Přehled VŠ	111
15.1.2016 Mladá fronta DNES ~ str. 02 ~ Příloha - přehled VŠ	
Češi, Facebook, nenávisť	151
16.1.2016 Lidové noviny ~ str. 19 ~ Orientace MATOUŠ HRDINA	
DOPISY REDAKCI	155
16.1.2016 Lidové noviny ~ str. 12 ~ Horizont	
Petr Fiala	155
17.1.2016 zpravy.iDNES.cz ~ str. 00 ~ Zprávy iDNES.cz / Politika iDNES.cz	
„Babiš má problém. Ransdorf voliče komunistů neodradí,“ říká politolog o volbách	156
17.1.2016 blesk.cz ~ str. 00 ~ Politika	
Horké e-maily z Rozhlasu	158
18.1.2016 Týden ~ str. 71 ~ Média Lucie Vaníčková	
S cenou ropy se propadá i rubl. Rusko musí škrtnat v rozpočtu	158
18.1.2016 zpravy.rozhlas.cz ~ str. 00 ~ / ekonomikavevropě ČRo, Matěj Skalický	
Boj o funkci generálního ředitele Českého rozhlasu se rozlouskne ve středu. Koho tipují neúspěšní kandidáti?	159
18.1.2016 mediahub.cz ~ str. 00 ~ Mediahub, Média	
Rozhodně se nenudím	161
18.1.2016 TV Revue ~ str. 04 ~ Jiří Landa	

Rada ČRo zřejmě ve středu zvolí nového generálního ředitele	163
19.1.2016 roklen24.cz ~ str. 00 ~ Domov, Kalendář <i>čtk</i>	
Politika na Facebooku? Baví hlavně muže	163
19.1.2016 ct24.cz ~ str. 00 ~ Média <i>reindlovan</i>	
Rada ČRo zřejmě ve středu zvolí nového generálního ředitele	165
19.1.2016 finance.cz ~ str. 00 ~ <i>Financninoviny.cz</i>	
Rada ČRo zřejmě ve středu zvolí nového generálního ředitele	165
19.1.2016 mediahub.cz ~ str. 00 ~ Mediahub, Média	
Rada ČRo bude volit nového generálního ředitele	166
19.1.2016 tyden.cz ~ str. 00 ~ Televize a rádia <i>ČTK</i>	
Adeпти chtějí změnu názvů i vyšší platy	167
19.1.2016 Lidové noviny ~ str. 04 ~ Domov <i>ONDŘEJ STRATILÍK</i>	
Zprávy dne podle editora: po 20 letech končí šéf obra, zločiny Ruska v Sýrii a otec odbyl syna dopisem	168
19.1.2016 lidovky.cz ~ str. 00 ~ Zprávy / Domov <i>Lidovky.cz, Vojtěch Gibiš</i>	
Oslabená rada volí nového šefa Českého rozhlasu. Favoritem pokračovatel Duhana, odhaduje expert	169
19.1.2016 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ Kauzy <i>Daniela Černá</i>	
Tendr ovlivňují uniklé dopisy	172
19.1.2016 Lidové noviny ~ str. 04 ~ Domov <i>ONDŘEJ STRATILÍK</i>	
Jsem moc vytížený, tvrdí Šafařík a opouští post předsedy rady Rozhlasu	173
20.1.2016 e15.cz ~ str. 00 ~ Zprávy	
Jsem moc vytížený, tvrdí Šafařík a opouští post předsedy rady Rozhlasu	175
20.1.2016 strategie.e15.cz ~ str. 00 ~ Zprávy	
Novým ředitelem Českého rozhlasu se stal René Zavoral	177
20.1.2016 mediahub.cz ~ str. 00 ~ Mediahub, Média	
Už dnes bychom mohli znát jméno nového generálního ředitele Českého rozhlasu	177
20.1.2016 ČRo Radiožurnál ~ str. 08 ~ 12:00 Zprávy	

Rada Českého rozhlasu bude volit nového generálního ředitele	178
20.1.2016	finance.cz ~ str. 00 ~ <i>Financninoviny.cz</i>
O post ředitele ČRo se ve druhém kole utkají Zavoral a Skřivánek	178
20.1.2016	finance.cz ~ str. 00 ~ <i>Financninoviny.cz</i>
Novým šéfem Českého rozhlasu bude René Zavoral. Rada ho zvolila ve druhém kole	179
20.1.2016	lidovky.cz ~ str. 00 ~ Lidovky / Média <i>ČTK</i>
Novým generálním ředitelem ČRo bude současný náměstek Zavoral	179
20.1.2016	reflex.cz ~ str. 00 ~ Zprávy
Předseda rady ČRo Petr Šafařík koncem března odejde z funkce	180
20.1.2016	denik.cz ~ str. 00 ~ Ekonomika
Předseda rady ČRo Šafařík koncem března odejde z funkce	181
20.1.2016	finance.cz ~ str. 00 ~ <i>Financninoviny.cz</i>
Novým generálním ředitelem ČRo bude současný náměstek Zavoral	182
20.1.2016	finance.cz ~ str. 00 ~ <i>Financninoviny.cz</i>
Rada dnes volí nového ředitele Českého rozhlasu	182
20.1.2016	mediaguru.cz ~ str. 00 ~ Aktuality <i>Martina Vojtěchovská</i>
Předseda rady ČRo Šafařík koncem března odejde z funkce	183
20.1.2016	mediahub.cz ~ str. 00 ~ Mediahub, Média
Kremelská mašinerie. Analytik na Lidovkách odhaluje, jak se Rusko snaží rozbít Evropu	184
20.1.2016	parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ Monitor <i>jav</i>
Český rozhlas má nového ředitele. I když tak úplně nový není.....	185
20.1.2016	parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ Monitor <i>vam, čtk</i>
Pětice uchazečů o post generálního ředitele ČRo veřejně představí své projekty	185
20.1.2016	zpravy.rozhlas.cz ~ str. 00 ~ / politika <i>Iveta Vávrová</i>
Novým generálním ředitelem Českého rozhlasu bude René Zavoral	186
20.1.2016	zpravy.rozhlas.cz ~ str. 00 ~ / politika <i>ČRo, Veronika Hlaváčová, Martin Hromádka</i>
Rada Českého rozhlasu zvolila Reného Zavorala generálním ředitelem.....	187
20.1.2016	digizone.cz ~ str. 00 ~

Jan Brychta

Novým generálním ředitelem Českého rozhlasu byl zvolen René Zavoral. Změna generací, říká Rada .	193
20.1.2016	aktualne.cz ~ str. 00 ~ Domáci
Rada ČRo odmítá politickou manipulaci volby nového šéfa, kdo jím může být?.....	194
20.1.2016	blesk.cz ~ str. 00 ~ Politika
Generálním ředitelem Rozhlasu bude dosavadní programový náměstek Zavoral.....	195
20.1.2016	e15.cz ~ str. 00 ~ Zprávy
Novým generálním ředitelem ČRo bude René Zavoral.....	197
20.1.2016	echo24.cz ~ str. 00 ~ Domov, Krátké zprávy, Zprávy dne <i>Echo24, čtk</i>
Novým generálním ředitelem ČRo se stal René Zavoral	198
20.1.2016	marketingsales.cz ~ str. 00 ~ Televize a rádia <i>ČTK, luc</i>
Novým generálním ředitelem ČRo se stal René Zavoral	199
20.1.2016	mediamania.cz ~ str. 00 ~ Televize a rádia <i>ČTK, luc</i>
Generálním ředitelem Rozhlasu bude dosavadní programový náměstek Zavoral.....	200
20.1.2016	strategie.e15.cz ~ str. 00 ~ Zprávy
Novým generálním ředitelem ČRo se stal René Zavoral	202
20.1.2016	tyden.cz ~ str. 00 ~ Televize a rádia <i>ČTK, luc</i>
V Německu vypršela autorská práva na knihu Adolfa Hitlera Mein Kampf	203
20.1.2016	ČRo Plus ~ str. 01 ~ 15:35 Zaostřeno
Novým ředitelem Českého rozhlasu je Zavoral. Skřivánek v přímém střetu padl	208
20.1.2016	blesk.cz ~ str. 00 ~ Události
Žebříčky HN: Nejlepší ekonomickou školou v Česku je Institut ekonomických studií Univerzity Karlovy	209
20.1.2016	byznys.ihned.cz ~ str. 00 ~ byznys.ihned.cz <i>Zuzana Keményová</i>
Rozhlasák René Zavoral ovládne veřejnoprávní éter	210
20.1.2016	denik.cz ~ str. 00 ~ Z domova
Novým generálním ředitelem Českého rozhlasu se stal René Zavoral. Podívejte se, co chystá.....	211
20.1.2016	hlidacipes.org ~ str. 00 ~ Média ve stínu mogulů

Robert Břešťan

Šéf rozhlasové rady Šafařík končí. Prý je moc vyčerpán v práci	212
20.1.2016	lidovky.cz ~ str. 00 ~ Zprávy / Domov <i>Lidovky.cz, Jakub Zelenka, Lidové noviny, Ondřej Stratilík</i>
Novým generálním ředitelem ČRo je René Zavoral	213
20.1.2016	mediaguru.cz ~ str. 00 ~ Rádio <i>Mediaguru</i>
Český rozhlas povede René Zavoral, z rádia chce udělat pilíř demokracie	214
20.1.2016	zpravy.iDNES.cz ~ str. 00 ~ Zprávy / Domáci <i>iDNES.cz, ČTK</i>
Dílčí neduhy rychle odstraníme, věří nový šéf rozhlasu Zavoral	215
20.1.2016	ct24.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>dolejsim</i>
První oběť uniklých mailů: šéf rozhlasové rady Šafařík rezignoval.....	217
20.1.2016	echo24.cz ~ str. 00 ~ Domov, Krátké zprávy, Homepage <i>Echo24, čtk</i>
Ředitelem Českého rozhlasu zvolen Zavoral.....	218
20.1.2016	mediar.cz ~ str. 00 ~ Články <i>Ondřej Aust</i>
Volba ředitele ČRo: pět možných budoucností veřejnoprávního rozhlasu.....	220
20.1.2016	denikreferendum.cz ~ str. 00 ~ Domov <i>Vratislav Dostál</i>
Scénář před volbou šéfa rozhlasu: Kdo koho tlačí a kdo jsou favorité	13
20.1.2016	neovlivni.cz ~ str. 00 ~ <i>Simona Holecová</i>
Online z volby ředitele Českého rozhlasu.....	15
20.1.2016	mediahub.cz ~ str. 00 ~ Mediahub, Média
Nový generální ředitel Českého rozhlasu. V „zákulisí“ panuje přesvědčení, že dnes zvolen nebude	18
20.1.2016	hlidacipes.org ~ str. 00 ~ Média ve stínu mogulů <i>Robert Břešťan</i>
Pořadí škol v oboru sociologie	19
21.1.2016	Hospodářské noviny ~ str. 11 ~ Příloha - Vysoké školy
Rozhlasu bude šéfovat nynější náměstek Zavoral.....	20
21.1.2016	E15 ~ str. 03 ~ Události <i>/čtk/</i>
Radek Laštovička od nového roku prezidentem Asociace inkasních agentur	22
21.1.2016	Kariera.iHNed.cz ~ str. 00 ~ kariera.ihned.cz <i>-rkp</i>

Sociologie je nejlepší v Brně	23
21.1.2016 Hospodářské noviny ~ str. 11 ~ Příloha - Vysoké školy <i>kem</i>	
Ekonomie se nejlépe učí v Praze	24
21.1.2016 Hospodářské noviny ~ str. 05 ~ Příloha - Vysoké školy <i>kem</i>	
Rozhlas dostal nového šéfa	29
21.1.2016 Lidové noviny ~ str. 01 ~ Titulní strana <i>ONDŘEJ STRATILÍK</i>	
Rozhlasák René Zavoral ovládne veřejnoprávní éter	29
21.1.2016 Benešovský deník ~ str. 10 ~ Zpravodajství <i>KATEŘINA PERKNEROVÁ</i>	
Přežije EU rok 2016?.....	30
21.1.2016 ČRo Plus ~ str. 03 ~ 18:10 Názory a argumenty	
Rozhlas povede Zavoral, porazil soupeře zvenčí.....	32
21.1.2016 Hospodářské noviny ~ str. 04 ~ Události <i>Filip Rožánek</i>	
Subjektivismus ve věci volby	33
21.1.2016 Lidové noviny ~ str. 10 ~ Názory <i>JOSEF CHUCHMA</i>	
Nikdo nebyl ideální“	34
21.1.2016 Mladá fronta DNES ~ str. 04 ~ Z domova <i>Adéla Paclíková</i>	
Rozhlasák René Zavoral ovládne veřejnoprávní éter	36
21.1.2016 Pardubický deník ~ str. 12 ~ Zpravodajství <i>KATEŘINA PERKNEROVÁ</i>	
Robert Břešťan: Novým generálním ředitelem Českého rozhlasu se stal René Zavoral. Podívejte se, co chystá.....	40
21.1.2016 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ Názory a petice <i>PV</i>	
Rozhlasák René Zavoral ovládne veřejnoprávní éter	41
21.1.2016 Prostějovský deník ~ str. 10 ~ Zpravodajství <i>KATEŘINA PERKNEROVÁ</i>	
Rozhlasák René Zavoral ovládne veřejnoprávní éter	41
21.1.2016 Vyškovský deník ~ str. 12 ~ Zpravodajství <i>KATEŘINA PERKNEROVÁ</i>	
Kamarád se mě na večírku zeptal, jestli nechci pracovat v novinách	42
21.1.2016 ČRo - pardubice.cz ~ str. 00 ~ / zalety <i>Alena Zárybnická</i>	
NÁJEZD MALÝCH NA VELKÉ UNIVERZITY	43

21.1.2016	Hospodářské noviny ~ str. 08 ~ Názory <i>David Klimeš</i>	
Jak to vlastně je s českým školstvím – jsem rád, že nejsem se svými názory sám (nozicka).....46		
21.1.2016	idnes.cz - blog ~ str. 00 ~ <i>Josef Nožička</i>	
Václav Danda: Převratné odhalení analytika Šíra. Už je jasné, kdo sem žene ty milé migranty!48		
21.1.2016	parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ Názory a petice <i>PV</i>	
Vítači v depresi: Už i Rakousko zavírá hranice50		
21.1.2016	protiproud.cz ~ str. 00 ~ Politika <i>Václav Danda</i>	
Do Prahy přijel britský premiér Cameron.....52		
22.1.2016	ČRo Plus ~ str. 01 ~ 17:10 Den podle...	
Martina Možná vede HR společnosti Schindler CZ, technickým ředitelem je Václav Bubeníček52		
22.1.2016	Kariera.iHNed.cz ~ str. 00 ~ kariera.ihned.cz <i>-rkp</i>	
Personální ředitelkou společnosti Schindler CZ je Možná, technickým ředitelem Bubeníček56		
22.1.2016	buildingnews.cz ~ str. 00 ~ Personální změny <i>Tomáš Johánek</i>	
Donald Trump americkým prezidentem nebude59		
22.1.2016	Dotyk ~ str. 00 ~ Hydepark <i>Jakub El-Ahmadieh</i>	
Potřebují česká média drahý Londýn?.....70		
22.1.2016	Strategie ~ str. 50 ~ Marketing <i>Iveta Křížová, krizova@mf.cz</i>	
Petr Hampl71		
22.1.2016	virtually.cz ~ str. 00 ~	
Jak nám Stalin ukousl ocas.....73		
22.1.2016	Dotyk ~ str. 00 ~ Fokus <i>Jan Štětka</i>	
Česká televize tohoto "odborníka" dosud zvala vždy76		
23.1.2016	euportal.cz ~ str. 00 ~ Zamyšlení <i>Václav Danda</i>	
Stranu zelených nově povede Matěj Stropnický78		
23.1.2016	denik.cz ~ str. 00 ~ Z domova	
Stranu zelených nově povede Matěj Stropnický84		
23.1.2016	e15.cz ~ str. 00 ~ Domácí politika	

Psí týden: Proč Češi touží po vládě silné ruky, Babiš má zkontrolovat sám sebe a policisté fotí všechny řidiče.....	88
23.1.2016 <i>hlidacipes.org ~ str. 00 ~ Ondřej Neumann</i>	
Na zámku zažil porod, loupež i romantiku	92
23.1.2016 <i>Písecký deník ~ str. 06 ~ Jižní Čechy VÁCLAV KOBLENC</i>	
Michael Romancov: Všichni imigrační tajrlíci	94
24.1.2016 <i>e15.cz ~ str. 00 ~ Rozhovory</i>	
Michael Romancov: Všichni imigrační tajrlíci	97
24.1.2016 <i>euro.e15.cz ~ str. 00 ~ Archiv</i>	
Matěj Stropnický	100
25.1.2016 <i>zpravy.iDNES.cz ~ str. 00 ~ Zprávy iDNES.cz / Politika iDNES.cz</i>	
Český rozhlas vede René Zavoral.....	103
25.1.2016 <i>Týdeník Rozhlas ~ str. 06 ~ Aktuálně z Vinohradské (reé)</i>	
Hudba Radiožurnálu už je moderní.....	105
25.1.2016 <i>Týden ~ str. 68 ~ Média Lucie Vaníčková</i>	
Stranu zelených nově povede Matěj Stropnický	105
25.1.2016 <i>prazsky.denik.cz ~ str. 00 ~ Moje Praha</i>	
Mám vyšší cíle než premiér Sobotka	107
25.1.2016 <i>Týden ~ str. 20 ~ Rozhovor týdne Petr Kolář</i>	
Ženíšek: Evropě vše trvá dlouho, na řešení uprchlické krize přijde	108
26.1.2016 <i>tnbiz.cz ~ str. 00 ~ vbo TN.cz</i>	
Upozornil na zneužívání peněz a z Karlovy univerzity musel odejít. Ve Velké Británii po něm sáhli	109
26.1.2016 <i>Hospodářské noviny ~ str. 05 ~ Události Markéta Hronová</i>	
Ženíšek: Evropě vše trvá dlouho, na řešení uprchlické krize přijde	111
26.1.2016 <i>tn.cz ~ str. 00 ~ TN.CZ/TV archiv/Vaše téma</i>	
Hudba Radiožurnálu už moderní je, tvrdí nový šéf rozhlasu	151
26.1.2016 <i>mediamania.cz ~ str. 00 ~ Televize a rádia Lucie Vaníčková</i>	

Hudba Radiožurnálu už moderní je, tvrdí nový šéf rozhlasu	155
26.1.2016 tyden.cz ~ str. 00 ~ Televize a rádia Lucie Vaníčková	
Podivínský vynálezce odstartoval před devadesáti lety éru televize – využil díly z vetešnictví.....	155
26.1.2016 ct24.cz ~ str. 00 ~ Relax benesp	
Na zubaře je „nával“, o strojaře nouze	156
26.1.2016 Lidové noviny ~ str. 15 ~ Akademie - Žebříčky VŠ BARBORA CIHELKOVÁ	
Když žena řekne ne.....	158
27.1.2016 Vlasta ~ str. 53 ~ Fejeton EVA KADLČÁKOVÁ	
Stropnický: Řešením migrační krize je změna ekonomického chování	158
27.1.2016 zpravy.iDNES.cz ~ str. 00 ~ Zprávy / Domáci iDNES.cz, Zdeňka Trachtová	
Petr Hampl	159
27.1.2016 virtually.cz ~ str. 00 ~	
Petr Hampl	161
27.1.2016 virtually.cz ~ str. 00 ~	
Český export rekordně roste	163
28.1.2016 ČT 24 ~ str. 01 ~ 21:00 Ekonomika	
Rádio bez posluchačů je jako svatba bez nevěsty.....	163
29.1.2016 Právo ~ str. 04 ~ Zpravodajství Jana Perglerová	
Pánbůh s námi a zlý pryč, úpí Petr Žantovský nad ČT. Zejména moderátorům Událostí, komentářů se tento týden mimořádně dařilo.....	165
30.1.2016 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ Monitor Jiří Hroník	
Do společnosti Schindler CZ nastoupila nová personální ředitelka	165
31.1.2016 personalista.com ~ str. 00 ~	
Důchodový systém je tunelován bezdětnými a částečně rodiči jedináčků ve výši 37,5 miliardy korun ročně	166
31.1.2016 euportal.cz ~ str. 00 ~ Studie Ivo Patta	

Plné znění zpráv

Pískání na vlastní nebezpečí: zákonná ochrana whistleblowerů má zpoždění

2.1.2016 e15.cz str. 00 Archiv

Václav Štětka ještě před několika dny pracoval na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Silvestra ale zřejmě příliš radostně neoslavil. Vědec, který do Prahy přišel před třemi lety z Oxfordu, se totiž pomalu připravuje na návštěvu pracovního úřadu.

Před několika měsíci Štětka upozornil na vyvádění veřejných peněz na vědu prostřednictvím neetických publikací některých zaměstnanců fakulty. O kauze týdeník Euro informoval v minulých týdnech. Na podzim vedení Štětka domovského institutu rozhodlo, že mu od začátku ledna neprodlouží pracovní smlouvu. Odborník na politickou komunikaci nemá na prodloužení kontraktu žádný právní nárok, a tak mu nezbyvá nic jiného než se srovnat s tím, že ho na fakultě nechtějí.

Přitom Štětka svým tažením proti článkům v takzvaných predátorských časopisech financovaných ze státního rozpočtu už prokazatelně zabránil nezanedbatelným výdajům. Tím, že přinutil Karlovu univerzitu k důslednější kontrole financování publikací, může nakonec jeho upozornění ušetřit státu miliony. A také urychlit nezbytnou reformu hodnocení vědy.

Přesto si Štětka musí hledat novou práci. Na **Fakultě sociálních věd** UK přišel o většinový vědecký úvazek a zbytek, který mu plyne z výzkumného grantu, ho neuživí. „Neproběhlo ani žádné jednání o možnostech prodloužení smlouvy. Škola si mě tu evidentně nepřeje,“ tvrdí Štětka.

Zranitelní whistlebloweri

Když své peripetie převyprávěl právníkům z české pobočky nevládní protikorupční organizace Transparency International, ti okamžitě zbystřili. „Vypadalo to jako případ, který by mohl splňovat kritéria whistleblowingu,“ říká právnička Transparency International Sylvie Kloboučková. Potíž je v tom, že whistleblowing není dodnes v žádném zákoně komplexně definován.

Od července platí nařízení vlády, které se ale týká jen oznamovatelů protiprávních jednání ve státní správě. Navíc je chráněn pouze proti postižení či znevýhodnění v důsledku tohoto oznámení. V praxi se však spojení oznámení a postihu těžko dokazuje a zaměstnavatel může zaměstnance snadno propustit kvůli zástupnému důvodu.

Kdo je whistleblower

Pojem vznikl z anglického blow the whistle, což v překladu znamená „zapískat na píšťalku“. V přeneseném slova smyslu se tím myslí varování, že dochází k nepravostem. Do češtiny se výraz nejčastěji překládá jako „oznamovatel“. Jde o člověka, který upozorní na závažné protiprávní jednání, jež poškozuje veřejný zájem. Nejčastěji jde o korupci.

Speciální zákon o whistleblowingu už se ve vládě a parlamentu připravuje déle než tři roky. Bez výsledku. Od jara nepravdělně zasedá komise pro přípravu věcného záměru, která je v gesci ministra pro lidská práva Jiřího Dienstbiera (ČSSD). Ale zatím nejsou jasné ani varianty případné normy. Doplácejí na to zaměstnanci i další lidé, kteří se snaží poukázat na závadné jednání svých kolegů nebo nadřízených v rozporu s veřejným zájmem. Dopláčí na to i Václav Štětka z **Fakulty sociálních věd** (FSV).

Příliš drahý výzkum

Právníci z Transparency International proto alespoň požádali dopisem o vysvětlení celé situace děkana fakulty Jakuba Končelíka. Podle jeho názoru nebyla pracovní smlouva Štětkaovi prodloužena nikoli kvůli oznámení

nepравostí, ale kvůli tomu, že zjednodušeně řečeno bere hodně peněz a odvádí málo práce. Proto je s ním i s jeho výzkumnou skupinou PolCoRe fakulta nespokojena.

Na rozdíl od svých kolegů jsem nedostal žádnou nabídku na prodloužení smlouvy

„Pětičlenný tým Václava Štětky spotřebovával v prvních dvou letech svého působení 60 procent celkových prostředků na vědu institutu, který má 40 zaměstnanců,“ uvádí například děkan Jakub Končelík v reakci na dopis Transparency International. Korespondenci má týdeník Euro k dispozici. Ředitelka Institutu komunikačních studií a žurnalistiky FSV Alice Němcová Tejkalová, která Štětкови smlouvu odmítla prodloužit, navíc upozorňuje na to, že výsledky výzkumné skupiny nespĺnily původní očekávání.

To Štětka i jeho spolupracovníci odmítají. Je třeba doplnit, že Václav Štětka a jeho kolegové ve svém boji proti neetickému publikování upozornili i na problematické články Tejkalové a údajně liknavý postoj děkana Končelíka k řešení celé kauzy. „Snaží se poukazovat na podmínky mé bývalé smlouvy a na finanční situaci institutu k ospravedlnění mého vynuceného odchodu. To je ale účelový argument. Důležité je, že jsem nedostal žádnou nabídku na prodloužení smlouvy na rozdíl od svých kolegů,“ namítá Štětka.

Vedení institutu mu ani nenabídlo, aby se zúčastnil výběrového řízení na dvě místa akademických pracovníků, které institut aktuálně hledá. Proto se rozhodl přihlásit sám.

Ochrana pro všechny

Štětkův případ velmi přesně ukazuje hlavní nedostatky současných zákonů. Nový zákon o whistleblowingu by měl podle představ členů přípravné komise dopadat na všechny zaměstnance i na privátní sféru. Neměl by se omezovat pouze na oznámení protiprávních činů, ale obecněji na veškerá závažná jednání.

Status whistlebloweru by dotyčný získal přímo ze zákona. Po získání statusu by mohl využít podobné ochrany, jaká dnes brání proti svévolné výpovědi členy orgánů odborových organizací. Souhlas s ukončením pracovní smlouvy by tedy musely dát například odbory. O sporech týkajících se statusu whistlebloweru a jeho ochrany by rozhodoval soud. Oznámení by whistleblower mohl učinit jak interně svým nadřízeným, tak i externě orgánům činným v trestním řízení nebo třeba i médiím. Členové komise počítají s tím, že by došlo k úplnému obrácení důkazního břemena. Nyní se whistlebloweri musejí většinou sami bránit útokům zaměstnavatelů a obhajovat své vlastní kroky. Napříště to má být právě zaměstnavatel, který by měl přesvědčivě zdůvodnit ukončení pracovního poměru s whistleblowerem. Pokud to nezvládne, nemohl by proti zaměstnanci činit jakékoli pracovní právní kroky.

Odměna za pískání

„Podstatou změny musí být taková právní regulace, podle které by oznamovatel trestného činu na pracovišti nemohl být jakkoli postihován, zejména ukončením pracovního či služebního poměru,“ míní jeden z nejznámějších českých whistleblowerů, náměstek ministra financí za KDU-ČSL Ondřej Závodský. Právě on vyjednal zmínku o regulaci whistleblowingu do vládních dokumentů.

Jenže Štětkův případ je specifický ještě z jiného důvodu. Končí mu totiž pracovní smlouva na dobu určitou. Novou smlouvu si tak nemůže na zaměstnavateli vynucovat. Podle advokáta a člena katedry pracovního práva pražské právnické fakulty Jakuba Morávka, který je členem přípravné komise k zákonu, většinou whistlebloweri v zaměstnání kvůli narušeným vztahům zůstat nemohou ani nechtějí. Je proto potřeba v zákoně vyřešit důstojný odchod oznamovatelů. „Ten by mohl zahrnovat například odstupné v případě, že se potvrdí závažnost oznámení,“ tvrdí další člen přípravné komise Petr Leyer, vedoucí právní poradny Transparency International.

Ondřej Závodský mluví rovnou o odměně pro whistlebloweru podle slovenského vzoru. Pracovní právní expert Jakub Morávek míní, že by však nový zákon rozhodně neměl vybízet k bezdůvodnému udávání a využívání nové úpravy k vlastnímu obohacení. V normě musejí být zakotveny sankce v případě, že se whistleblowerovo oznámení nepotvrdí a poškodí zaměstnavatele.

Návrh alternativ legislativního řešení měl být původně připraven do konce letošního roku. Nový zákon o whistleblowingu má však zpoždění. Přípravná komise už se nesešla několik týdnů a celý harmonogram se posunul. „Vzhledem ke složitosti problematiky jsme posunuli termín na duben příštího roku,“ uvádí vedoucí

oddělení boje s korupcí Úřadu vlády Dalibor Fadrný. Vláda by mohla dostat návrh zákona k projednání přibližně za rok. Zda se podaří novou normu schválit ještě v tomto volebním období, tak vůbec není jisté.

Nejznámější čeští whistleblowři

Libor Michálek

Senátor a bývalý ředitel Státního fondu životního prostředí stál za koncem politické kariéry exministra životního prostředí za ODS Pavla Drobila. Drobil ho pak z místa ředitele odvolal poté, co Michálek upozornil na snahu o manipulaci výběrovými řízeními a ministr se ho neúspěšně snažil podplatit místem náměstka.

Ondřej Závodský

Náměstek ministra financí pro majetek státu a bývalý právník Zařízení služeb pro ministerstvo vnitra, kde opakovaně upozorňoval na různě podezřelé smlouvy, a proto byl v roce 2010 sesazen do pozice řadového referenta. Důkazy předal ministru vnitra ČR Radku Johnovi, ale odpovědi se nedočkal. Neuspěl ani na Policii ČR.

Lukáš Wagenknecht

Bývalý první náměstek ministra financí. Odhalil miliardové nesrovnalosti v Regionálním operačním programu Severozápad nebo problematické zakázky v ústecké Krajské zdravotní. Po svém odvolání z funkce Babišova náměstka poukázal na smlouvy Radmily Kleslové vysávající peníze z ČEZ či pražských městských společností.

Čtete také:

Predátorská vydavatelství útočí. Vysávají český rozpočet na vědu

Jak vysát rozpočet na vědu do poslední kapky

URL| <http://euro.e15.cz/archiv/piskani-na-vlastni-nebezpeci-zakonna-ochrana-whistlebloweru-ma-zpozdeni-1256977>

Pískání na vlastní nebezpečí: zákonná ochrana whistleblowerů má zpoždění

2.1.2016 euro.e15.cz str. 00 Archiv

Václav Štětka ještě před několika dny pracoval na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Silvestra ale zřejmě příliš radostně neoslavil. Vědec, který do Prahy přišel před třemi lety z Oxfordu, se totiž pomalu připravuje na návštěvu pracovního úřadu.

Před několika měsíci Štětka upozornil na vyvádění veřejných peněz na vědu prostřednictvím neetických publikací některých zaměstnanců fakulty. O kauze týdeník Euro informoval v minulých týdnech. Na podzim vedení Štětka domovského institutu rozhodlo, že mu od začátku ledna neprodlouží pracovní smlouvu. Odborník na politickou komunikaci nemá na prodloužení kontraktu žádný právní nárok, a tak mu nezbyvá nic jiného než se srovnat s tím, že ho na fakultě nechtějí.

Přitom Štětka svým tažením proti článkům v takzvaných predátorských časopisech financovaných ze státního rozpočtu už prokazatelně zabránil nezanedbatelným výdajům. Tím, že přinutil Karlovu univerzitu k důslednější kontrole financování publikací, může nakonec jeho upozornění ušetřit státu miliony. A také urychlit nezbytnou reformu hodnocení vědy.

Přesto si Štětka musí hledat novou práci. Na **Fakultě sociálních věd** UK přišel o většinový vědecký úvazek a zbytek, který mu plyne z výzkumného grantu, ho neužívá. „Neproběhlo ani žádné jednání o možnostech prodloužení smlouvy. Škola si mě tu evidentně nepřeje,“ tvrdí Štětka.

Zranitelní whistlebloweri

Když své peripetie převyprávěl právníkům z české pobočky nevládní protikorupční organizace Transparency International, ti okamžitě zbystřili. „Vypadalo to jako případ, který by mohl splňovat kritéria whistleblowingu,“ říká právnička Transparency International Sylvie Kloboučková. Potíž je v tom, že whistleblowing není dodnes v žádném zákoně komplexně definován.

Od července platí nařízení vlády, které se ale týká jen oznamovatelů protiprávních jednání ve státní správě. Navíc je chrání pouze proti postižení či znevýhodnění v důsledku tohoto oznámení. V praxi se však spojení oznámení a postihu těžko dokazuje a zaměstnavatel může zaměstnance snadno propustit kvůli zástupnému důvodu.

Kdo je whistleblower

Pojem vznikl z anglického blow the whistle, což v překladu znamená „zapískat na píšťalku“. V přeneseném slova smyslu se tím myslí varování, že dochází k nepravostem. Do češtiny se výraz nejčastěji překládá jako „oznamovatel“. Jde o člověka, který upozorní na závažné protiprávní jednání, jež poškozuje veřejný zájem. Nejčastěji jde o korupci.

Speciální zákon o whistleblowingu už se ve vládě a parlamentu připravuje déle než tři roky. Bez výsledku. Od jara nepravdělně zasedá komise pro přípravu věcného záměru, která je v gesci ministra pro lidská práva Jiřího Dienstbiera (ČSSD). Ale zatím nejsou jasné ani varianty případné normy. Doplácejí na to zaměstnanci i další lidé, kteří se snaží poukázat na **závadné jednání svých kolegů** nebo nadřízených v rozporu s veřejným zájmem. Dopláčí na to i Václav Štětka z **Fakulty sociálních věd** (FSV).

Příliš drahý výzkum

Právníci z Transparency International proto alespoň požádali dopisem o vysvětlení celé situace děkana fakulty Jakuba Končelíka. Podle jeho názoru nebyla pracovní smlouva Štětce prodloužena nikoli kvůli oznámení nepravostí, ale kvůli tomu, že zjednodušeně řečeno bere hodně peněz a odvádí málo práce. Proto je s ním i s jeho výzkumnou skupinou PolCoRe fakulta nespokojena.

Na rozdíl od svých kolegů jsem nedostal žádnou nabídku na prodloužení smlouvy

„Pětičlenný tým Václava Štětce spotřeboval v prvních dvou letech svého působení 60 procent celkových prostředků na vědu institutu, který má 40 zaměstnanců,“ uvádí například děkan Jakub Končelík v reakci na dopis Transparency International. Korespondenci má týdeník Euro k dispozici. Ředitelka Institutu komunikačních studií a žurnalistiky FSV Alice Němcová Tejkalová, která Štětce smlouvu odmítla prodloužit, navíc upozorňuje na to, že výsledky výzkumné skupiny nesplnily původní očekávání.

To Štětka i jeho spolupracovníci odmítají. Je třeba doplnit, že Václav Štětka a jeho kolegové ve svém boji proti neetickému publikování upozornili i na problematické články Tejkalové a údajně liknavý postoj děkana Končelíka k řešení celé kauzy. „Snaží se poukazovat na podmínky mé bývalé smlouvy a na finanční situaci institutu k ospravedlnění mého vynuceného odchodu. To je ale účelový argument. Důležité je, že jsem nedostal žádnou nabídku na prodloužení smlouvy na rozdíl od svých kolegů,“ namítá Štětka.

Vedení institutu mu ani nenabídlo, aby se zúčastnil výběrového řízení na dvě místa akademických pracovníků, které institut aktuálně hledá. Proto se rozhodl přihlásit sám.

Ochrana pro všechny

Štětkův případ velmi přesně ukazuje hlavní nedostatky současných zákonů. Nový zákon o whistleblowingu by měl podle představ členů přípravné komise dopadat na všechny zaměstnance i na privátní sféru. Neměl by se omezovat pouze na oznámení protiprávních činů, ale obecněji na veškerá závažná jednání.

Status whistleblowerů by dotyčný získal přímo ze zákona. Po získání statusu by mohl využít podobné ochrany, jaká dnes brání proti svévolné výpovědi členy orgánů odborových organizací. Souhlas s ukončením pracovní smlouvy by tedy musely dát například odbory. O sporech týkajících se statusu whistleblowerů a jeho ochrany by rozhodoval soud. Oznámení by whistleblower mohl učinit jak interně svým nadřízeným, tak i externě orgánům činným v trestním řízení nebo třeba i médiím. Členové komise počítají s tím, že by došlo k úplnému obrácení důkazního břemena. Nyní se whistlebloweri musejí většinou sami bránit útokům zaměstnavatelů a obhajovat své vlastní kroky. Napříště to má být právě zaměstnavatel, který by měl přesvědčivě zdůvodnit ukončení pracovního poměru s whistleblowerem. Pokud to nezvládne, nemohl by proti zaměstnanci činit jakékoli pracovní právní kroky.

Odměna za pískání

„Podstatou změny musí být taková právní regulace, podle které by oznamovatel trestného činu na pracovišti nemohl být jakkoli postihován, zejména ukončením pracovního či služebního poměru,“ míní jeden z nejznámějších českých whistleblowerů, náměstek ministra financí za KDU-ČSL Ondřej Závodský. Právě on vyjednal zmínku o regulaci whistleblowingu do vládních dokumentů.

Jenže Štětkův případ je specifický ještě z jiného důvodu. Končí mu totiž pracovní smlouva na dobu určitou. Novou smlouvu si tak nemůže na zaměstnavateli vynucovat. Podle advokáta a člena katedry pracovního práva pražské právnické fakulty Jakuba Morávka, který je členem přípravné komise k zákonu, většinou whistlebloweri v zaměstnání kvůli narušeným vztahům zůstat nemohou ani nechtějí. Je proto potřeba v zákoně vyřešit důstojný odchod oznamovatelů. „Ten by mohl zahrnovat například odstupné v případě, že se potvrdí závažnost oznámení,“ tvrdí další člen přípravné komise Petr Leyer, vedoucí právní poradny Transparency International.

Ondřej Závodský mluví rovnou o odměně pro whistleblowerů podle slovenského vzoru. Pracovní právní expert Jakub Morávek míní, že by však nový zákon rozhodně neměl vybízet k bezdůvodnému udávání a využívání nové úpravy k vlastnímu obohacení. V normě musejí být zakotveny sankce v případě, že se whistleblowerovo oznámení nepotvrdí a poškodí zaměstnavatele.

Návrh alternativ legislativního řešení měl být původně připraven do konce letošního roku. Nový zákon o whistleblowingu má však zpoždění. Přípravná komise už se nesešla několik týdnů a celý harmonogram se posunul. „Vzhledem ke složitosti problematiky jsme posunuli termín na duben příštího roku,“ uvádí vedoucí oddělení boje s korupcí Úřadu vlády Dalibor Fadrný. Vláda by mohla dostat návrh zákona k projednání přibližně za rok. Zda se podaří novou normu schválit ještě v tomto volebním období, tak vůbec není jisté.

Nejznámější čeští whistlebloweri

Libor Michálek

Senátor a bývalý ředitel Státního fondu životního prostředí stál za koncem politické kariéry exministra životního prostředí za ODS Pavla Drobila. Drobil ho pak z místa ředitele odvolal poté, co Michálek upozornil na snahu o manipulaci výběrovými řízeními a ministr se ho neúspěšně snažil podplatit místem náměstka.

Ondřej Závodský

Náměstek ministra financí pro majetek státu a bývalý právník Zařízení služeb pro ministerstvo vnitra, kde opakovaně upozorňoval na různě podezřelé smlouvy, a proto byl v roce 2010 sesazen do pozice řadového referenta. Důkazy předal ministru vnitra ČR Radku Johnovi, ale odpovědi se nedočkal. Neuspěl ani na Policii ČR.

Lukáš Wagenknecht

Bývalý první náměstek ministra financí. Odhalil miliardové nesrovnalosti v Regionálním operačním programu Severozápad nebo problematické zakázky v ústecké Krajské zdravotní. Po svém odvolání z funkce Babišova náměstka poukázal na smlouvy Radmily Kleslové vysávající peníze z ČEZ či pražských městských společností.

Čtěte také:

Predátorská vydavatelství útočí. Vysávají český rozpočet na vědu

Jak vysát rozpočet na vědu do poslední kapky

URL| <http://euro.e15.cz/archiv/piskani-na-vlastni-nebezpeci-zakonna-ochrana-whistlebloweru-ma-zpozdeni-1256977>

Jak neplýtvat penězi? Pomůže neznámá profese

2.1.2016 Lidové noviny str. 04 Domov
MARTIN RYCHLÍK

PRAHA Mise: pomoc s detekcí rakoviny prsu a děložního čípku. Místo: Srbsko. Období: 2010 až 2012. Na to se ve venkovském regionu Šumadija zaměřil program české rozvojové pomoci. Loni, shodou okolností v Mezinárodním roce evaluací OSN, si pak české „zamíni“ objednalo od externistů vyhodnocení v terénu.

Díky tomu bylo zjištěno, jak se peníze vyplatily. Zaslouhou Čechů bylo vyšetřeno 4292 žen čili více než polovina v oblasti; zlepšila se osvěta, prevence a nemocné ženy se včas dočkaly i léčby. „Pravděpodobnost přežití pacientek je vysoká, přitom výdaje na léčbu jsou poměrně nízké, neboť u nich byla rakovina zjištěna včas. Projekt tedy pomohl zachránit více než sto životů,“ řekla Inka Píbilová, vedoucí hodnotitelského týmu.

Poznatky, co funguje a co ne anebo co zlepšit, můžou v budoucnu pomoci podobným záměrům. Jen asi stovka hodnotitelů To je princip takzvaných evaluací: zjišťovat dopady utrácených peněz z veřejných zdrojů. „V České republice se evaluace provádějí hlavně v rámci strukturálních fondů, ale není to jediná oblast. Hodně se týkají i oblasti školství, kde se hodnotí jak kvalita výuky, tak její efektivnost,“ řekl LN Jiří Remr, jenž předsedá radě České evaluační společnosti (ČES).

Evropská unie vyžaduje zhodnocování programů, v nichž je – jak známo – často plýtváno penězi na nesmyslné záměry. Aby se to nedělo, ministerstva či jiné řídicí orgány požadují dokladování účelnosti vydávaných peněz; zda míří tam, kam mají, a co dokáží.

„Pro Česko by bylo užitečné, kdyby se podobně hodnotily i národní programy a politiky... To se před pár lety velmi dobře povedlo například v Irsku, kde rozšíření evaluací vede nejen k úsporám veřejných peněz, ale i k racionálnějšímu rozhodování,“ tvrdí Remr, podle nějž je to i krok k větší transparentnosti vůči širší veřejnosti.

O evaluacích se ale skoro neví. Není to atraktivní či mediální téma. V Česku působí asi jen stovka odborníků a přímo v ČES je sdruženo pouze 35 evaluátorů. Jak se jím vůbec člověk stává?

„U nás se evaluace na vysokých školách nestudují jako samostatný obor, což je sice škoda, ale na druhou stranu je tím branže otevřená profesionálům z řady oborů, kteří se navzájem odborně obohacují. Mezi evaluátory se můžete setkat s ekonomy, sociology, psychology nebo s lidmi, jejichž oborem je sociální geografie a regionální rozvoj,“ dodává Remr s tím, že pro zjištění dopadů se využívají rozličné metody, jako jsou „cost-benefit“ analýzy, dotazníková šetření, ale i hloubkové rozhovory. V zemích EU lze obor „evaluace“ studovat asi na patnácti školách; jeden předmět Evaluation Research učí Remr na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Případ Sputnik vs. USA Evaluace mají původ v americkém školství. Ve 30. letech minulého století byly v USA zaváděny osmileté školní osnovy a bylo potřeba říci, jestli přinášejí zlepšení. Dalším impulzem k rozvoji bylo vypuštění sovětské družice Sputnik v roce 1957. To šokovalo Američany, kteří chtěli zjistit, co asi dělají ruští vědci lépe, proč USA zaostávají a co musejí ve vzdělávání učinit, aby ve výzkumu dominovali. Od roku 2002 platí v USA i zákon, podle kterého není možné platit z veřejných zdrojů programy, u kterých by nebyla hned na počátku prokázána jejich potřebnost. Pak jsou výsledky rovněž prověřeny.

„Podstatou evaluací je systematicky ověřovat, jestli to, co jakákoli veřejná instituce dělá a kde investuje veřejné zdroje, opravdu funguje. Ale nemusejí to být jen evropské dotace, aktuálně třeba také hodnocení investičních pobídek pro zahraniční investory. Evaluace se dělají i v privátu. Evaluovány byly nadační programy

Vodafone, USAid, velcí soukromí donátoři v rozvojovce a podobně,“ vysvětluje Ondřej Štefek z poradenské společnosti Naviga4.

Co umí evaluace * Zhodnocení reálných dopadů vynaložených veřejných peněz je například povinné u eurounijních projektů v období 2014–2020. * V České evaluační společnosti je organizováno 35 členů, celkem v Česku působí asi sto evaluátorů. * Rok 2015 byl OSN vyhlášen Mezinárodním rokem evaluací, jež mají vést k úsporám i zlepšení.

Středočeský kraj dluží skoro pět miliard, od roku 2013 si už nepůjčuje

3.1.2016 praha.iDNES.cz str. 00 Praha / Praha - zprávy

5plus2.cz, Viktor Votruba

Střední Čechy jsou třetím nejzadluženějším krajem v České republice. Hejtmanství celkem za to, co v minulosti proinvestovalo a „projedlo“, dluží necelých pět miliard korun. Na jednoho Středočecha to dělá zhruba 3 600 korun. Nynější vedení o dalších úvěrech neuvažuje.

Oproti státnímu dluhu, který každého obyvatele Česka tíží částkou téměř 160 tisíc korun, je to vlastně málo. Navíc dluh Středočeského kraje se na rozdíl od toho státního v posledních letech snižuje. Už čtyři roky výše dluhu pozvolna klesá a hejtmanství počítá s jeho úplným umořením. „Současné vedení kraje žádnou půjčku nepřijalo,“ potvrdila mluvčí Středočeského kraje Nicole Martinová.

Další zadlužování kraje už by ani nemělo být potřeba. Hejtmanství totiž počítá s výrazným navýšením příjmů ze státního rozpočtu, ke kterému by mělo dojít již v příštím roce. Kraj dostane navíc 600 milionů

Podle náměstka pro finance Jiřího Peřiny (ČSSD) bude rozpočet roku 2016 v rekordní výši. Na základě změn v rozpočtovém určení daní poputuje krajům od daňových poplatníků více peněz.

„Díky tomu dojde příští rok ke zvýšení krajského rozpočtu o šest set milionů korun,“ upřesnil Peřina. Náměstek navíc věří, že daňové příjmy kraje budou nakonec ještě o něco vyšší, než se nyní plánuje. A co se týče dluhů, tak ty bude kraj podle Peřiny dál náležitě splácet. „S žádným dalším zadlužováním nepočítáme,“ ubezpečil náměstek Peřina.

Podle opozičního krajského zastupitele a starosty Ondřejova Martina Macháčka (kandidát za TOP 09), který je členem finančního výboru krajského zastupitelstva, činí dnes dluhová služba kraje skoro 500 milionů korun ročně.

„Kdyby nebyla, mohlo by se o tolik víc investovat například do rekonstrukcí rozbitých středočeských silnic,“ domnívá se Macháček.

Podle mluvčí by však bez zadlužení v minulosti nebyl dostatek peněz právě na řadu investičních akcí. „Zejména šlo o opravy silnic a investice do modernizace krajských nemocnic,“ podotkla Martinová. S dluhy začal Bendl, půjčoval si i Rath

Svůj první velký úvěr si kraj vzal v roce 2007 ještě pod vedením tehdejšího hejtmana Petra Bendla (ODS), a to ve výši čtyř miliard korun. Tento úvěr se čerpal v letech 2008 až 2012 a byl využit na krytí investic především v oblasti dopravy a zdravotnictví.

V roce 2008, za vlády hejtmana Davida Ratha (dříve ČSSD), se kraj zaručil za úvěry oblastních nemocnic, což jej celkem stálo 1,843 miliardy korun. Konkrétně se jednalo o záruky za kolínskou, příbramskou a kladenskou nemocnici, přičemž Oblastní nemocnice Kladno jej tehdy stála nejvíc, téměř jednu miliardu. Tato nemocnice dodnes patří k nejzadluženějším v České republice. Zadlužování kraje pokračovalo i v následujících letech.

Krajské zastupitelstvo v roce 2011 ještě schválilo financování oprav silnic II. a III. tříd v celkové výši jedné miliardy korun a posledním velkým finančním závazkem bylo dokončení stavby Leteckého muzea Metoděje Vlacha v Mladé Boleslavi, které si v roce 2013 vyžádalo přes 132 milionů korun. Krajům chybí vlastní příjmy

Podle politologa Kamila Švece z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy stojí za zadlužováním krajů také skutečnost, že tyto samosprávy nemají vlastní zdroj příjmů.

„Nemohou si určovat výše daní, tak jako třeba obce u daní z nemovitosti, tudíž jsou zcela závislé na dotacích a míře rozpočtového určení daní. Tato kombinace samosprávy a fiskální závislosti je přitom poměrně neobvyklá,“ upozorňuje Švec s tím, že kdyby měly kraje vlastní finanční prostředky, možná by jednaly zodpovědněji. Zajímá vás dění v krajích?

Za cenu jednoho vydání získáte všechny regionální přílohy.

Na druhou stranu podle Švece kraje přečerpávaly své rozpočty i z daleko malichernějších důvodů, jakým je například získávání hlasů voličů.

„Například sociálnědemokratičtí hejtmani v rámci politického boje platili z rozpočtů krajů poplatky u lékařů, aby si tím získali popularitu pro celostátní volby,“ připomíná politolog.

Z podobných důvodů přitom žádná politická garnitura zřejmě nebude chtít dluhy splatit dříve, než je potřeba.

„Když by je jedna politická reprezentace chtěla splatit rychleji, zůstane jí o to méně peněz na její vlastní výdaje, proto se o to žádná nesnaží a každá splácí jen to, co je nutné na základě smluv,“ říká Martin Macháček z finančního výboru, podle něž kraj většinu svých závazků splatí za deset a dvanáct let. To se týká největších úvěrů, které má hejtmanství u Komerční banky a České spořitelny.

URL http://praha.idnes.cz/stredocesky-kraj-je-treti-nejzadluzenejsi-f2o-/praha-zpravy.aspx?c=A151229_2214779_praha-zpravy_kol

Čínské akciové trhy se propadly

4.1.2016 ČRo Radiožurnál str. 03 12:08 Ozvěny dne - publicistika

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Čínské akciové trhy propadly dnes v první obchodní den letošního roku o 7 %, poté využila asijská nemoc poprvé v historii nový mechanismus a přerušila obchodování na burze. Oslabení způsobila zpráva o dalším propadu čínského průmyslového sektoru a roli zřejmě sehrálo i rostoucí napětí na Blízkém východě, které zvýšilo ceny ropy. Vyostřené vztahy mezi Íránem a Saúdskou Arábií jsme probrali v předchozích minutách. Dolů zaměřily také další asijské a evropské burzy. Téma pro ekonomu Michala Mejstříka z Institutu ekonomických studií **Fakulty sociální věd** Univerzity Karlovy, dobrý den.

Michal MEJSTŘÍK, ekonom, Institut ekonomických studií **Fakulty sociální věd** Univerzity Karlovy

Dobrý den.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Pane profesore, jak vážné jsou podle vás zprávy o propadu čínských akciových trhů?

Michal MEJSTŘÍK, ekonom, Institut ekonomických studií **Fakulty sociální věd** Univerzity Karlovy

Tak určitě ta zpráva, kterou jste právě citovala, tak ukazuje, že určité problémy, které ekonomika má, dopadly a byly znásobeny ještě těmi subjektivními problémy. Nezapomínejme, že loni na podzim tam vznikla velmi nepříjemná situace, kdy trhy spadly až o 45 % a v tu chvíli čínská vláda zakázala prodej velkými akcionáři, kteří mají více než 5 % akcií. A tento zákaz právě má v pátek vypršet. To znamená, to očekávání lidí, kteří z velkých akcionářů vlastně budou se snažit prodávat na burze další akcie, to je subjektivní faktor, který přispívá k těm objektivním problémům čínské ekonomiky.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Objektivní problémy podle vás jsou hluboké, tedy myslím kondice čínského hospodářství?

Michal MEJSTŘÍK, ekonom, Institut ekonomických studií **Fakulty sociální věd** Univerzity Karlovy

Tak je to druhá největší ekonomika světa a v okamžiku, kdy roste nebo dokonce stagnuje ten indikovaný růst průmyslu již pátý měsíc indikuje mírný pokles, tak vlastně spoléhat se pouze na služby čínské ekonomice je složité a v tu chvíli vzniká velký problém, protože dodavatel energií, dodavatelé komodit vlastně jejich ceny se ocitají v ohrožení. Naštěstí pro Českou republiku tento dopad je vlastně spíše pozitivní. My jsme spotřebitelé. Současně vy jste zmiňovala v té předchozí diskusi tu komplikaci právě na Blízkém východě.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

A myslíte právě, že Blízký východ, tedy rostoucí ceny ropy můžou být výrazným indikátorem, tedy faktorem, který ovlivní i čínské trhy?

Michal MEJSTŘÍK, ekonom, Institut ekonomických studií **Fakulty sociální věd** Univerzity Karlovy

Já si myslím, že ta situace na čínském trhu je komplikovaná celou řadou špatných úvěrů, které jsou odkládanou restrukturalizací státních podniků, která se připravuje vícero let, ale Číňané se k tomu stále jaksi nemohou odhodlat, a v tuto chvíli vlastně ta snaha prosadit se alespoň zahraničními trhy, ať už investice, nebo mírnou devalvací, neřku-li je to i mírná devalvace vlastně na hranici 6,5 0,32 vlastně Rnp za dolar.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Dolů míří také další akciové trhy v asijském regionu, ale také v Evropě. Na kolik můžou podle vás poznamenat čínské problémy právě evropské burzy nebo evropskou ekonomiku jako takovou?

Michal MEJSTŘÍK, ekonom, Institut ekonomických studií **Fakulty sociální věd** Univerzity Karlovy

Já se domnívám, že ten dopad je spíše pro ty významné dodavatele, ale tito významní dodavatelé jsou současní odběratelé evropského zboží, společně s Čínou, takže touto nepříjemnou cestou řekněme země jako jihovýchodní Asie nebo země jako Austrálie a Čína samotná jsou významní odběratelé evropského zboží. A to je ten nepřímý efekt, který může evropské burzy poznamenat.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Mohlo by to Česko pocítit nějak zvlášť silně?

Michal MEJSTŘÍK, ekonom, Institut ekonomických studií **Fakulty sociální věd** Univerzity Karlovy

Já myslím, že pro Česko je to spíše vlastně svým způsobem pozitivní zpráva. Ten myslím ve smyslu cen energií, co se týče devalvace čínské měny, ta je zatím velmi mírná a Číňané jsou na českém trhu zatím velmi úspěšní. Problém je malá úspěšnost právě českého exportu.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Řekl byste v dlouhodobém výhledu, že je pro Česko výhodné spolupracovat s čínskými firmami. Jsme svědky že v posledních měsících, možná letech čeští politici propagují právě tento směr.

Michal MEJSTŘÍK, ekonom, Institut ekonomických studií **Fakulty sociální věd** Univerzity Karlovy

Čína je v tuto chvíli druhou největší ekonomikou světa. A je těžko se tvářit, že takováto ekonomika neexistuje. Z tohoto hlediska udržovat aktivní kontakty s čínskou ekonomikou je asi zcela nezbytné, ale na druhé straně je tady celá řada jiných trhů, americký trh, který vlastně je velice náročný a který pro českou ekonomiku může být i do budoucna vlastně daleko atraktivnější.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Předpokládám, ale prosím už jen pár slov, že nejdůležitější je ten německý trh pro nás stále.

Michal MEJSTŘÍK, ekonom, Institut ekonomických studií **Fakulty sociální věd** Univerzity Karlovy

Nejen německý trh. Nezapomínejme, že dvě třetiny českého exportu míří do Německa, míří za hranice Německa. To znamená, Němci prostřednictvím českých dodavatelů se jim daří prosazovat se nejen na asijských trzích, ale právě i na trhu americkém.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Vysvětluje ekonom Michal Mejstřík, díky na shledanou.

Michal MEJSTŘÍK, ekonom, Institut ekonomických studií **Fakulty sociální věd** Univerzity Karlovy

Také děkuji, na shledanou.

hlas pro rozhlas

4.1.2016 Respekt str. 33 Fokus agenda

ondřej kundra

pravda a láska

když byl nedávno autor těchto řádků komentovat v Českém rozhlasu působení ruské propagandy, zmínil, že někdy jí nahrávají rovnou sami politici. třeba jihomoravský hejtman michal hašek, který před časem přebral na své sociální síti lživou zprávu propagandistického webu aeronet, že za loňskými protesty proti prezidentu miloši Zemanovi stála americká ambasáda. jakmile tato slova zazněla, moderátorka debatu utnula: „musím vás požádat, abyste již jména politiků neřikal. podle našeho kodexu nelze mluvit o někom, kdo tu není a nemůže se bránit.“

nejde o nic výjimečného. podobně jako Česká televize i veřejnoprávní rozhlas se už před lety upnul ke sledování a měření „vyváženosti“ a úzkostlivě dbá, aby vůči politikům nezaznívala přílišná kritika.

nejstarší české celoplošné médium má teď každopádně šanci to změnit. nedávný konec ředitele petera duhana otevřel možnost zvolit do vedení rozhlasu sebevědomého člověka, který nebude k politikům úslužný. a právě to by mělo být důležité kritérium, na něž by měli rozhlasoví radní myslet, až budou z pěti finalistů v druhé polovině ledna vybírat vítěze. rada volbu zúžila z původně více než třiceti uchazečů.

Záležit samozřejmě bude na kandidátských projektech, leccos však lze o dotyčných vyčíst i z jejich životních příběhů. děkan **Fakulty sociálních věd** uk jakub končelík, novinář tomas němeček, ředitel divize euro e15 vydavatelství mladá fronta tomas skřivánek a šéf strategických projektů České spořitelny michael kralert jsou lidmi zvenku, zevnitř instituce je pouze dosavadní náměstek generálního ředitele rozhlasu rené Zavoral. vesměs kandidáti bez zjevných politických vazeb.

větší novinářskou zkušenost, a tudíž výhodu pro práci v Čro, mají z pěti přitom jen skřivánek a němeček. Zatímco skřivánek nikdy nebyl příliš výrazný novinář a veřejnoprávními tématy se moc nezabýval, v neprospěch němečka svědčí to, že řízení většího kolektivu lidí v minulosti zrovna nebyla jeho nejsilnější stránka. na druhou stranu ale právě on osvědčil z pěti nejsilnější touhu po nezávislosti – odešel z lidových novin poté, co je koupil politik a miliardář andrej Babiš, a živil se jako právník v bohnické léčebně.

Český rozhlas je v mnoha směrech médium, v němž dřímá obrovský potenciál. ať už mu bude šéfovat kdokoli, má skvělou šanci fungovat jako skutečně svobodné médium v nepřehledném informačním světě. řada novinářů a novinářek, kteří v něm pracují, jsou slušní a schopní lidé, kteří jen potřebují dostat svůj prostor prosadit se.

klíčové samozřejmě bude, zda rozhlasová rada dokáže překročit svůj stín a odvážnou volbou se vůči politikům vymezí. výběr finalistů, do něhož se neprobojoval jan ruml, člověk se zkušeností z politiky i novinářiny, který se nabízel v mnoha směrech jako dobrá volba, ukazuje, že radní v tomhle směru zatím tápou. stále však mají šanci složit reparát a vybrat aspoň důstojného kandidáta.

Hledá se šéf Rozhlasu. Zn. Spěchá

4.1.2016 Týden str. 72 Média

Pavel Cechl

Již v polovině ledna by se mělo rozhodnout, kdo bude novým ředitelem Českého rozhlasu. Do užšího výběru se dostalo pět kandidátů. Jeden z nich by měl nahradit bývalého šéfa Petera Duhana, který na podzim kvůli skandálům a hrozícímu odvolání raději sám odstoupil.

Rozšíření investigativního týmu, zaměření na velké kauzy, vyslání stálého zpravodaje do Číny nebo zavedení rozhlasových kursů češtiny pro cizince. I takové jsou představy kandidátů na nového šéfa Českého rozhlasu (ČRo) o tom, jakým směrem se má ubírat budoucnost veřejnoprávního média.

Rozhlasovní radní v závěru loňského roku vybrali z původních jedenatřiceti uchazečů pětici, z níž budou 20. ledna volit vítěze výběrového řízení. V závěrečném kole proti sobě stanou René Zavoral, nejbližší spolupracovník bývalého generálního ředitele ČRo, Jakub Končelík, děkan **Fakulty sociálních věd** UK, bývalý novinář Tomáš Němeček, manažer České spořitelny Michael Kralert a mediální manažer Tomáš Skřivánek.

Souboj čtyřicátníků

Pokud rozhlasovní radní skutečně zvolí jednoho z této pětičky (viz Jak se volí ředitel), bude to znamenat značné omlazení generálního ředitele. Zatímco bývalému šéfovi Duhanovi bylo v listopadu 69 let, všem novým kandidátům je okolo čtyřiceti. Jejich pracovní zkušenosti jsou ovšem značně rozdílné. Většina z nich navíc v žádném rozhlasu nikdy dlouhodobě nepůsobila.

Výjimkou je současný náměstek ČRo pro program a vysílání René Zavoral. Jeho jednoznačnou výhodou je znalost prostředí, protože ve veřejnoprávním médiu pracuje už patnáct let. Problém ovšem je, že byl nejbližším spolupracovníkem Petera Duhana. Toho Rada Českého rozhlasu dlouhodobě kritizovala a v říjnu ho dokonce chtěla odvolat. Důvodem byly problémy se zadáváním veřejných zakázek, porušování etického kodexu i to, že v rozporu se zákonem v ČRo zaměstnal syna a jeho přítelkyni. Odvolání se Duhan vyhnul tím, že ze zdravotních důvodů těsně předtím odstoupil.

Mnoho radních také během výběrového řízení vyjadřovalo určitou nechuť zvolit šéfem Rozhlasu někoho, kdo tam už pracuje. „Je otázka, jestli by to neměl být někdo zvenčí, z médií, kdo přinese něco nového,“ řekl například radní Milan Badal.

Zavoral bude mít při volbě několik rovnocenných soupeřů. Asi nejznámější z nich je Tomáš Němeček, bývalý šéfredaktor časopisu Respekt a vedoucí přílohy Orientace v Lidových novinách. Ten poté, co Lidové noviny koupil Andrej Babiš, novinářinu opustil a žije se jako vedoucí právník Psychiatrické nemocnice Bohnice. Jeho nevýhodou je, že nemá zkušenosti s řízením velkého kolektivu. Český rozhlas totiž disponuje rozpočtem ve výši 2,2 miliardy korun a zaměstnává 1500 zaměstnanců.

Se stamilonovým rozpočtem je naproti tomu zvyklý hospodařit Jakub Končelík, děkan **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. „Ale mám obavy, jestli to nebude spíše akademický typ,“ řekl TÝDNU anonymně jeden z členů rady. Končelík navíc nemá delší zkušenost s reálnou prací v médiích. Ta je naopak výhodou Tomáše Skřivánka, šéfa divize Euro a E15 Mladé fronty, i Michaela Kralerta, ředitele oddělení strategických projektů a finančního řízení IT z České spořitelny, který kdysi stabilizoval rozpočet České televize.

Nejsou hvězdné projekty

Ani pár dnů před závěrečnou volbou nemají podle průzkumu TÝDNE rozhlasovní radní dostatečně jasno, kdo bude při volbě favoritem. Mnoho by mohly napovědět představy kandidátů o tom, jak by se měl Český rozhlas vyvíjet. Podle radních ovšem nejsou jejich programy příliš ideální. „Část projektů vůbec nezohlednila fakt, že budoucí generální ředitel bude řídit instituci ve složité situaci,“ kritizoval například předseda rady Petr Šafařík. Málomocný z projektů se podle něho zaměřil například na to, že rozhlasový trh bude procházet digitalizací. Některé projekty se navíc ani nezabývají finanční situací Českého rozhlasu. Podobně skeptičtí jsou k projektům i další radní. „Žádný hvězdný projekt tam nevidím,“ konstatoval Michal Stehlík. Podle Milana Badala nezbyvá než doufat, že si kandidáti podstatné věci nechávají až na osobní prezentace.

Přesto se už nyní dá odhadnout, co posluchače čeká. Většina kandidátů chce posílit regionální redakce, investigativní oddělení, ale i zahraniční zpravodajství. Například Tomáš Skřivánek i René Zavoral plánují zřídit post stálého zahraničního zpravodaje v Číně. Tomáš Němeček chce posílit zahraniční vysílání, které by mohlo být i v čínštině nebo arabštině. Pro cizince by se pak podle něho měly vysílat i rozhlasové kursy češtiny.

Zvýšíme poplatky

Jakub Končelík pro změnu ladí svůj projev do poněkud nostalgického hávu. Mimo jiné by přidal stále vysílání archivního Rádia Retro. Dvojka by se pak měla vrátit k tradičnímu názvu Praha. Chce ji profilovat jako „stanici po babičce, kterou jsme milovali“. „V situaci, kdy Radiožurnál informuje o sněhové kalamitě, Praha vysílá příběhy lidí, kteří těm zasypaným přinesli deky,“ zasníl se Končelík. Oproti tomu by podle Zavorala měla Dvojka působit spíše na mladší publikum. Jak konkrétně, to nespecifikuje.

Posílit by mělo i internetové zpravodajství. „Hodlám prosadit tvorbu ve formě krátkých příspěvků vhodných pro on-line a pro sdílení. Nelze očekávat, že dospívající posluchač najednou ‚prohlédne‘ a odhalí půvab klasického rádia,“ míní Skřivánek. Na rozvoj webu se chce soustředit i Zavoral.

Změny čekají posluchače i ve finanční oblasti. Někteří z kandidátů, například Zavoral nebo Kralert, plánují do budoucna zvýšení koncesionářských poplatků a jejich tvrdší vymáhání. Naposledy byly totiž poplatky zvýšeny z 37 na 45 korun v roce 2005. „Za vhodné považuji navázat užší spolupráci s Českou televizí v oblasti nastavení efektivního vymáhání poplatků,“ plánuje Zavoral.

Jak se volí ředitel Generálního ředitele vybere devítičlenná Rada Českého rozhlasu 20. ledna na základě projektů, které jim uchazeči poslali. Každý z pětice kandidátů bude mít půl hodiny na to, aby radní přesvědčil o své koncepci. Vítěz musí získat šest hlasů z devíti, tedy dvoutřetinovou většinu. Pokud se to nepovede v první volbě, bude se o týden později volba opakovat. Pokud ani poté radní ředitele nevyberou, vypíše se nové výběrové řízení. Nový ředitel by ale podle zákona měl být zvolen do tří měsíců od rezignace jeho předchůdce, tedy nejpozději do 3. února. Ředitel Českého rozhlasu se volí na šest let.

Foto autor| Foto: Michal Krumphanzl/ČTK

Foto popis| JEDEN Z PĚTI. René Zavoral (vpravo) jako jediný z pětice kandidátů zná podrobně prostředí Českého rozhlasu. Cestu ke zvolení mu ale může ztížit spolupráce s kritizovaným exšéfem Peterem Duhanem (vlevo).

Raw strava z módy nevyjde

4.1.2016 Ona DNES str. 10 Rozhovor
KRISTINA KOMŮRKOVÁ

Už dvanáct let je Tereza Havrlandová vitariánkou neboli vyznavačkou raw stravy. Patří k docela početné skupině lidí, kteří preferují jídlo rostlinného původu, které neprošlo žádnou tepelnou úpravou. Denně sní až osm kilo ovoce a zeleniny. Před lety se rozhodl a zdravé a syrové potraviny přivést také na český trh. Dlouho to však vypadalo, že její podnikání skončí v dluzích.

* Kdy jste si naposledy dopřála řízek s bramborovým salátem?

To muselo být kolem mých čtrnácti v jídelně na základní škole, nebo možná tou dobou na Vánoce, takže před dvaceti lety. Dobrovolně jsem tyhle české klasiky nevyhledávala, takový pečený bůček nebo koleno jsem nikdy neochutnala, stejně jako třeba hamburger.

* Koketovala jste tehdy s vegetariánstvím?

Maso jsem jedla až do dvaadvaceti, než jsem se stala vitariánkou. V dětství mi hodně „jela“ kuřátka, ryby a poctivá libová šunka. Vepřové a hovězí jsem jedla spíše z donucení ve školní jídelně. Ale od šestnácti, kdy jsem začala řešit, co jím a nejím, jsem červené maso už nevyhledávala. Zůstala mi v jídelníčku drůbež, ryby a mořské plody.

* Máte někdy sny o voňavé šunce nebo dobrém steaku?

Vůbec. Maso mě nechává chladnou. V létě na grilovačkách mi pohled na mastnou krkovicí nedělá dobře. To mě spíš láká grilovaný lilek nebo restovaná zelenina, které do konceptu syrové stravy nepatří, nicméně výjimečně si je dopřeju.

* Když vás přátelé pozvou na večeři, netápou, čím vás pohostit?

Jsem zvyklá, že se sama postarám o to, abych měla co jíst. Přinesu si suroviny, z kterých si něco rychle připravím. Navíc pro takovéhle situace si dávám ústupek, že jídlo nemusí být striktně raw, ale musí být veganské a bez lepku. Bramboru na uvaření má doma každý, nehrotím to.

* Daří se vám najít v restauracích? Ještě před časem byl vrcholem bezmasého jídelníčku v mnoha restauracích smažený sýr.

Ano, nebo smažený květák či žampiony, tak si někteří šéfkuchaři představují vegetariánská jídla. S vegany už si rady vůbec nevědí, a přitom je tak jednoduché udělat například veganské curry s rýží. O vitariánské stravě ani nemluvě, saláty v českých restauracích bývají trapné, nezasytíte se jimi. Lepší se to, v Praze přibyla spousta raw a veganských restaurací, ale na Západě je nabídka jídel širší i v běžných podnicích.

* Máte vlastně vůbec doma sporák?

Mám, ale jen díky tomu, že žiju v podnájmu a už tam byl. Dokonce je často zapnutý, protože ho používají moji spolubydlíci.

BLÁZNIVÉ HUBNUTÍ

* Jak se z vás stala vitariánka?

Okolo dvaadvaceti jsem zjistila, že se cítím lépe, když z jídelníčku vynechám škroby, tedy pečivo, brambory, rýži. To byl první krok. A pak jsem od sestry, která žije v Americe, dostala knížku o raw stravě. Tu jsem přečetla skoro na jeden zátah a obrátila mi život o 180 stupňů. Všechno mi najednou začalo dávat smysl a prakticky ze dne na den jsem se stala vitariánkou.

* Jídlo jste řešila vždycky, nebo až v dospělosti?

Od dospívání, protože jsem byla boubelka, a tak jsem se od třinácti vrtala v dietách. Vyzkoušela jsem snad všechny, propadla jsem jim. K tomu jsem se snažila svědomitě cvičit, absolvovala jsem různé „aerobiky“ a neustále sledovala svoji váhu. Pak ale přišly zdravotní problémy a diety přestaly fungovat. Cítila jsem se oplácaná a nešlo s tím nic dělat. A najednou se v mém životě zjevilo raw a mně došlo, že stravování musím radikálně změnit, začít jíst úplně jinak.

* Ordinovala jste si také hladovky?

I tyhle bláznivosti jsem zkoušela. Ve třinácti jsem několik dní nejedla a pak jsem spořádala pytlík chipsů na posezení. Později, když jsem pronikla do tajů alternativního léčení, jsem se k tomu vrátila, ovšem v podobě zdravotního hladovění, půstu. Ten praktikuju dodnes, ale už jen občas v rámci detoxu. Oproti hladovění je půst něco jiného. Víte, jak ho máte vést, proč ho podstupujete a rozhodně neskončíte tím, že na závěr vybilíte lednici.

* Čím podle vás několikadenní hladovění prospívá zdraví?

Je to tisíciletími prověřená metoda očisty organismu. Půst praktikují i zvířata. Pokud jim není dobře, nežerou, stejně tak lidé, když jsou nemocní, nemají chuť k jídlu.

* Proč mluvíte o detoxu, když se stravujete zdravě? Čeho se zbavujete?

Každé jídlo, byť sebezdravější, s sebou přináší také odpad, kterého se tělo musí zbavit. Když organismu přestanete jídlo dodávat, po počátečním šoku a hladu, tedy přibližně po dvanácti až čtyřiceti hodinách, se hlad přestane ozývat a v těle se nastartuje očista. Díky půstu má organismus čas na svůj vlastní vnitřní úklid a zbavuje se věcí, které vedou k nemocem. Ale je důležité mít na paměti, že chce-li člověk s touto oblastí experimentovat, je zcela zásadní si před půstem pořídit kvalitní literaturu a načerpat co nejvíce informací z relevantních zdrojů. Jde totiž o mocnou a velmi efektivní zbraň, která však při nerozumném přístupu může být i zdraví nebezpečná.

* Jak dlouhý byl váš první půst?

Byla jsem pět dní o vodě a pak jsem se postupně vracela k jedení ovoce. A tehdy jsem na sobě pocítila první výrazné změny.

* V čem?

Cítila jsem se lehčí, významně se zlepšilo moje trávení, což byla věc, se kterou jsem dlouho bojovala, než jsem zjistila, že moje tělo se cítí nejlépe, když jím hlavně čerstvé ovoce a zeleninu. Nadále v mém jídelníčku zůstaly i oříšky a semínka, ty k raw stravě patří, ale jím je v dost omezeném množství.

* Ty jsou přítom alfou a omegou řady raw pokrmů.

To jsou, ale zároveň jsou hodně tučné, a tím pádem pro trávení náročné. Když si dáte salát, zalijete ho deci oleje, přidáte avokádo a pořádně osolíte, je to tuková bomba. Nelze mluvit o detoxikačním jídle, ač se jedná o raw. Já před čtyřmi lety zjistila, že oříšky nepotřebuju. V celkovém objemu by jich mělo být tak pět procent denně, zbytek je ovoce a zelenina. Z ovoce získáte energii, kalorie a vitaminy, ze zeleniny minerály, vlákninu a základní aminokyseliny. Ovoce a zeleninu je třeba jíst ve větším množství, než si většina lidí představuje. To, že si dáte salát se čtyřmi listy, nic neřeší, protože vy byste toho salátu měla sníst dvě hlávky.

* Prosím? To se dá sníst?

Chce to trénink. Proto do začátku doporučuju mixované smoothie. K obědu si vezmu pytel špenátu, rozmixuju ho s dvěma banány a dvěma mangy, a dostanu tak do sebe požadované množství listové zeleniny.

* Kolik ovoce a zeleniny denně sníte?

Záleží kde a kdy. V létě je poměr ovoce rozhodně vyšší než teď, to sním třeba pět šest kilo ovoce za den. Dohromady se zeleninou je to okolo osmi kilo. Tyto potraviny mají v sobě nějakých sedmdesát procent vody, strávíte je rychle, takže je třeba je jíst ve velkém množství, abyste neměli hlad.

* V Česku ovšem od podzimu na dobrou zeleninu a ovoce narazíte málokdy.

To máte pravdu, opravdu tu není dost ovoce, které by mě chuťově lákalo. Navíc, i kdybych sehnala zralý vodní meloun, nedám si ho, protože bych zmrzla, jak by mě vnitřně ochladil. Takže v zimě si ovoce dopřávám jen k snídani a zbytek dne si dělám hlavně zelené džusy, třeba z brokolice, zelí, rukoly.

* V Karibiku si vitariánství umím představit, ale ve zdejší zimě toužím spíš po horké zelňačce, a ne po rajčeti.

Souhlasím, že praktikování vitariánství je tady náročnější než třeba v Kalifornii. Většinou si proto najdete určitý kompromis. Ale znám lidi, co i tady praktikují stoprocentní raw celý rok. Na prohřátí se dá pít teplá voda, bylinkové čaje. Polévky si můžete ohřát na 40–45 stupňů. Nebo si do smoothie přidat zázvor, chilli, které vás také zahřejí. Pak si to žádá i dostatek pohybu, dvacet kliků vás solidně rozhicuje.

* Jak reagovali vaši rodiče na to, že jste nejprve přestala jíst maso, pak se stala vegankou a nakonec vitariánkou?

V té době jsem žila jen s mámou, která to neřešila. Nikdy nevyvažovala omáčky, knedlíky, sama tíhne spíš k francouzské kuchyni. I další moje sestra je veganka a také inklinuje k raw stravě. K té jsme přesvědčily i

další sestru, ale vydržela jen půl roku. Přece jen se jí nechtělo vyvažovat zvlášť pro manžela a syna a k tomu dělat saláty pro sebe.

* A co lékaři? Nerozmlouvali vám raw stravu?

Já k doktorům nechodím. Svoji praktickou lékařku jsem viděla jen dvakrát, z toho jednou, když jsem k ní v osmnácti přecházela od dětské doktorky a potřebovala jsem razítko na řidičák.

* Vitariánem byl i Steve Jobs, zakladatel značky Apple, který v 56 letech zemřel na rakovinu slinivky. Není jeho brzká smrt argumentem proti vitariánství?

Nevím, jak přesně to v jeho případě bylo. Ale co sleduji ve svém okolí, není zdravá výživa jako zdravá výživa. Hodně lidí tvrdí, že se stravuje zdravě, a přitom jí spoustu tofu, cpe se přeslazenými kašemi a prolévá se sójovým mlékem. Navíc důležité není jen to, co daný člověk jedl, ale také, jaký styl života vedl. Není to tak jednoduché a řada lidí praktikuje raw svým vlastním, ne úplně ideálním způsobem.

* Co je na tofu špatného?

Bývá z geneticky modifikované sóji, obsahuje látky zpomalující trávení, stejně jako řadu bílkovin, z nichž některé jsou hůř stravitelné. Neříkám, že sója je špatná, ale musíte si vybírat. Ta klasická, z které bývá tofu v supermarketech, zdraví prospěšná není. To samé platí o většině sójových mlék. V rámci toho, co je zdravé, koluje množství dezinformací. Teď se třeba tvrdí, že máte jíst spíš sádlo než ztužené margaríny. Přitom před pár lety byly margaríny hitem zdravé výživy a zázrak prevence srdečních chorob. Navíc vybrat si mezi sádlem a margarínem, to je jako kdybyste si měla zvolit, jestli chci střílet do nohy, nebo do ruky. Ztužené margaríny jsou zlo, ale sádlo je náročné pro kardiovaskulární systém.

DVĚ ŠKOLY A DLUHY

* Vystudovala jste dvě vysoké školy, práva a ekonomii. Jedna vám byla málo?

Neuměla jsem se rozhodnout. Chtěla jsem jít na práva, ale kolovaly zkazky, jak jsou tam těžké přijímačky, tak jsem si dala pro jistotu přihlášku na ekonomku, kde se dalo studovat mezinárodní právo, diplomacie a jazyky. Další pojistkou byla politologie a mezinárodní vztahy na **fakultě sociálních věd**. Dostala jsem se na všechny školy a mezi ekonomkou a právy jsem se nedokázala rozhodnout. Netušila jsem, co budu chtít v životě dělat, a přišlo mi, že když vystuduju obě, budu mít větší šanci na úžasnou kariéru.

* A jsou ty školy klíčem ke skvělé kariéře?

Že jsou víceméně k ničemu, mi došlo po čtyřech letech studia. Dokončila jsem je jen proto, že mi bylo líto to vzdát. Státnice jsem udělala na obou, ale diplom z ekonomky jsem si dodnes nevyzvedla.

* To prozření byl důvod, proč jste ve čtvrtáku odjela na dva roky do zahraničí?

Přesně tak. Domluvila jsem si od února semestr na univerzitě na Novém Zélandu v rámci programu Erasmus. Odletěla jsem už na konci října a procestovala Austrálii, v létě jsem se pak přesunula na brigádu do restaurace ve Francii. Když jsem se na podzim měla vrátit do lavic v Praze, zjistila jsem, že mohu studia na jedné škole přerušit a na druhé mi stačí přijet na zkoušky v lednu. Odjela jsem znovu do Austrálie a odtamtud jsem se vrátila jen proto, že jsem se vážně zranila.

* Co se stalo?

Mou velkou vášní je kitesurfing, surfování s tažným drakem. A při jedné jízdě u australského pobřeží jsem ztratila kontrolu a silný poryv větru mě srazil tak, že jsem si rozdrtila rameno. Operovali mě a bylo nutné, abych intenzivně rehabilitovala, aby se rameno vyléčilo. Jenže pojišťovna mi rehabilitace v zahraničí nechtěla hradit. Zpátky domů se mi nechtělo, necítila jsem se po operaci dobře, ale když mě měsíc nato srazilo auto, pochopila jsem, že je čas se vrátit. Myslela jsem si ovšem, že v Praze odchodím rehabilitaci, dodělám si školu a přiletím do Austrálie zpátky.

* Proč to nedopadlo?

V Česku jsem začala řešit, že zdravých potravin je tu minimum, a chtěla jsem je dovážet. Tak jsem založila Lifefood a do obchodů se zdravou výživou jsem vozila mladý ječmen, nepražené kakaové boby, mořské řasy... Představovala jsem si, že něco málo přivezu, něco prodám, vydělám patnáct dvacet tisíc měsíčně a práce zabere pár hodin v týdnu.

* Podnikatelská realita byla úplně jiná, že?

Ten odbyt nebyl velký a došlo mi, že musím prodávat něco, co lidé jedí každý den. Začala jsem shánět, kdo by pro mě vyráběl veganské potraviny v raw kvalitě, jenže tenhle nápad ztroskotal na špatné kvalitě výrobků. Oslovené firmy nebyly schopné splnit naše vysoké nároky. Musela jsem se do toho pustit sama. V centru Prahy jsem našla starou pekárnu na prodej, pece šlo přestavět na sušárny, a tak se tam daly začít vyrábět raw sušené krekry. K tomu ovšem bylo potřeba zásadní investice a já si musela půjčit peníze na vysoký úrok. Tím začala pořádná divočina, po chvíli jsem dlužila přes osm milionů.

* Nechtěla jste podnikání v tu chvíli ukončit, než dluh naroste ještě víc?

První dva roky jsem pracovala šestnáct hodin denně a ráno se budila s hrůzou, co bude třeba zase zaplatit, že nebude na výplaty. Přestávala jsem věřit, že to bude výdělečný byznys, ale musela jsem to zvrátit aspoň tak, abych odešla s holým zadkem a dluhy mě nepronásledovaly až do smrti. Začala jsem uvažovat o zahraničních trzích a naštěstí se nám podařilo uchytit v Německu. Po pěti letech existence jsme konečně začali být schopni generovat stabilní příjem a splácet dluhy. Za další rok jsme dosáhli vytoužené nuly a to už podnikání začalo být zábavnější.

* Jak šel dohromady proklamovaný zdravý životní styl v jídle spolu se stresem z práce?

Kolikrát jsem si říkala, co jsem to provedla, když jsem si bláhově myslela, jak budu ozdravovat svět zdravým jídlem, a samu sebe jsem tím uvedla do totální nepohody. Ale v té době jsem prostě neměla na vybranou, musela jsem se z toho průšvihů dostat.

* Nebojíte se, že raw je jen módní vlnou a až odezní, skončí i vaše podnikání?

Možné je cokoliv, ale vzhledem k tomu, že naše potraviny mají spoustu dalších benefitů – jsou veganské, bez cukru, v bio kvalitě, tak si myslím, že to bude fungovat i dál, pořád bude dost lidí, kteří chtějí jíst zdravě. Současně jsem přesvědčená, že raw je nejpřirozenější způsob stravování, který je logický a dává smysl. A takové záležitosti nepodléhají módním trendům. *

FENOMÉN RAW Do češtiny se překládá jako syrová či živá strava zásadně rostlinného původu a její vyznačiči se označují jako vitariáni. Při přípravě jídel se používá teplota maximálně 42–45 stupňů Celsia, jinak „vaření“ spočívá v mixování, krájení, vysoušení, odšťavňování či klíčení semínek. Tím, že se jednotlivé suroviny nezahřívají, raw strava dodává tělu maximální množství vitaminů, minerálů, enzymů, antioxidantů a dalších živin.

Tereza Havrlandová (34) se narodila v Praze ve znamení Vah. * Vystudovala Právnickou fakultu UK v Praze a Vysokou školu ekonomickou v Praze. * Dva roky strávila v zahraničí, konkrétně v Austrálii, na Novém Zélandu a ve Francii. * V roce 2006 založila společnost Lifefood, která podle vlastních receptů vyrábí a prodává raw tyčinky, sušenky, alternativy pečiva, čokoládu a mnoho dalších výrobků, které vyváží do více než 20 zemí světa. Vše je v bio kvalitě, bezlepkové, bez laktózy, plnidel či dalších aditiv. * Miluje různé druhy sportů, největším koníčkem je kitesurfing, kvůli němu každoročně několik týdnů žije u oceánu. * Je svobodná.

MAKE-UP: VERONIKA DĚDKOVÁ, STYLING: NIKOL PAVLOVÁ, PRODUKCE: KARIN ALEŠOVÁ

O autorovi| text: kristinakomurkováfoto:petrkozlík, ona@mfdnes.cz

Foto autor| FOTO: PETR KOZLÍK

Foto autor| FOTO:PETR KOZLÍK

Foto popis| Terezu Havrlandovou jsme fotili v modelech z obchodů Promod a Desigual
Foto popis| 1. Na cestách v Peru 2. Kitesurfing v Brazílii 3. Návštěva farmy s kešů ořechy na Šrí Lance
Foto popis| PŮST JE MOCNÁ A VELMI EFEKTIVNÍ ZBRAŇ, KTERÁ VŠAK PŘI NEROZUMNÉM PŘÍSTUPU MŮŽE BÝT I ZDRAVÍ NEBEZPEČNÁ.

Pět kandidátů na ředitele Českého rozhlasu

5.1.2016 automakers.cz str. 00 Média
handl

Tajným hlasováním vybírala Rada Českého rozhlasu z 26 adeptů na pozici nového ředitele. Radní vycházeli z předložených kandidátských projektů, do finále postoupilo pět kandidátů.

Do finále volby nového generálního ředitele Českého rozhlasu postoupili děkan **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jakub Končelík, bývalý šéfredaktor Respektu a nyní právník bohnické léčebny Tomáš Němeček, úřadující šéf veřejnoprávního rádia René Zavoral, bývalý finanční ředitel České televize a nyní manažer IT v České spořitelně Michael Kralert a ředitel divize Euro E15 vydavatelství Mladá fronta Tomáš Skřivánek.

Končelík, Němeček a Zavoral dostali od devíti radních celkem 6 hlasů, Kralert a Skřivánek 5 hlasů. Hlasy rovněž dostali, ale nepostupují Jan Mrzena, Karel Zýka (4 hlasy), Zdeněk Duspiva (2 hlasy), Tomáš Böhm, Vladimír Karmazín, Ondřej Kopa, Jaromír Skopalík a Petr Žantovský (1).

Pětice finalistů se má před radou osobně představit 20. ledna. Každý z nich dostane 30 minut na prezentaci, z toho 15 minut na představení kandidátského projektu a 15 minut následně na doplňující dotazy radních. O novém šéfovi, nástupci Petera Duhana, se má rozhodnout nejpozději 3. února.

URL| <http://www.automakers.cz/pet-kandidatu-na-reditele-ceskeho-rozhlasu/>

Pět kandidátů na ředitele Českého rozhlasu

5.1.2016 czechbanking.cz str. 00 Média
handl

Tajným hlasováním vybírala Rada Českého rozhlasu z 26 adeptů na pozici nového ředitele. Radní vycházeli z předložených kandidátských projektů, do finále postoupilo pět kandidátů.

Do finále volby nového generálního ředitele Českého rozhlasu postoupili děkan **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jakub Končelík, bývalý šéfredaktor Respektu a nyní právník bohnické léčebny Tomáš Němeček, úřadující šéf veřejnoprávního rádia René Zavoral, bývalý finanční ředitel České televize a nyní manažer IT v České spořitelně Michael Kralert a ředitel divize Euro E15 vydavatelství Mladá fronta Tomáš Skřivánek.

Končelík, Němeček a Zavoral dostali od devíti radních celkem 6 hlasů, Kralert a Skřivánek 5 hlasů. Hlasy rovněž dostali, ale nepostupují Jan Mrzena, Karel Zýka (4 hlasy), Zdeněk Duspiva (2 hlasy), Tomáš Böhm, Vladimír Karmazín, Ondřej Kopa, Jaromír Skopalík a Petr Žantovský (1).

Pětice finalistů se má před radou osobně představit 20. ledna. Každý z nich dostane 30 minut na prezentaci, z toho 15 minut na představení kandidátského projektu a 15 minut následně na doplňující dotazy radních. O novém šéfovi, nástupci Petera Duhana, se má rozhodnout nejpozději 3. února.

URL| <http://www.czechbanking.cz/pet-kandidatu-na-reditele-ceskeho-rozhlasu/>

Diamantový Snapchat: Deset sekund v hodnotě 750 tisíc dolarů?

5.1.2016 marketing.cz str. 00 **Komunikace, Marketing, Média, Reklama**

Helena Birgusová

Snapchat je v současnosti nejrychleji rostoucí sociální síť světa. Za spuštění reklamy na den si řekne až o zmíněných 750 tisíc dolarů. Pro srovnání podobná reklama na YouTube vyjde o 250 tisíc dolarů levněji. Které firmy ji již využily k produkci obsahu a proč utrácí takové horentní sumy za desetisekundový mizející spot?

Za pouhé čtyři roky existence je aplikace Snapchat, která se proslavila sdílením fotek, jež se po několika vteřinách sami smažou, jednou z nejpobulárnějších sociálních sítí mezi teenagery. Uživatelé jsou zejména ženy ve věku od 13 do 23 let, vlastníci iPhone. Co Snapchat nabízí firmám? Přes 100 milionů aktivních uživatelů a na 6 miliard zhlédnutí videí denně. Facebook má v kontrastu o „pouhé“ dvě miliardy zhlédnutí za den více.

V průzkumu od Piper Jaffray je dokázáno, že popularita Snapchatu roste neskutečným tempem. (zdroj: www.tfc.marketing)

Unikátní formát videí

CEO Evan Spiegel, v současnosti nejmladší miliardář na světě, využil potenciálu své aplikace a začal vydělávat na reklamách spuštěním reklamní sítě s názvem 3V Advertising (Vertical Video Views). Mezi přední výhody reklamy patří formát, který zobrazuje nezvykle video pouze na výšku a přes celou obrazovku.

Nový úhel pohledu

Značky a společnosti využívají tzv. Live Stories, což jsou 24 hodinové bloky videí a fotek. Většinou reflektují kulturní či sportovní události. Sami uživatelé tak přispívají různými úhly pohledu na aktuální dění.

První reklamu Snapchat rozeslal v říjnu 2014 – 20 sekund trvající trailer na horor Ouija od společnosti Universal Pictures. Okamžitě se přidaly další firmy. Je několik cest, jak společnosti produkují na Snapchatu svůj obsah. Některé značky například využívají influencery, třeba Coca-Cola v České republice využila Johnnyho Machette a poslala ho na Expo do Milána, kde postupně zachytil celý průběh výletu do Live Stories Coca-Coly.

Další společnosti chtějí vyvolat okamžitou reakci, jako například H&M v Polsku. V obchodě byly schované poslední lístky na hudební show Boiler Room, skrz Snapchat byly posílány nápovědy, kde jsou lístky schované. Výsledky? 943 nových sledujících uživatelů, kolem 200 účastníků „hledající hry“ a přes 3,8 milionů lidí se díky tomuto dozvědělo, že za Boiler Room stojí právě H&M.

YouTube Direkt

Snapchat však nevyužívají jen velké firmy. Aplikace je oblíbena mezi známými celebritami po celém světě. Jednou z nich je i Hillary Clinton, která posílá na svůj Live Story fotky a videa z probíhající kampaně. Další způsob, jak se voličům ukázat v normálních životních situacích.

Hillary Clinton je aktivní na Snapchatu, svým fanouškům posílá "Snapsy" napříč celou její kampaní. (zdroj: vanityfair.com, wojdylosocialmedia.com)

Například galerie umění LACMA (Los Angeles County Museum of Art) se ve svém Live Story snaží přiblížit mladším generacím a originálně láká uživatele k návštěvě výstavy.

Nevšední způsob galerie, jak přiblížit umění nové cílové skupině. (zdroj: huffingtonpost.com)

Reklamní platforma

Zatím nejdůležitější funkcí, z hlediska marketingu, je Discover. Jedná se o unikátní spojení značek s koncovým uživatelem Snapchatu. Třetí strana vytváří obsah, který může být konzumován všemi uživateli bez ohledu na seznam přátel. Skrze již zmíněné kanály proudí k uživateli informace o velrybách od National Geographic, rozhovory s hvězdami hudebního průmyslu na kanále MTV či průvodce líčením od Cosmopolitanu. Velmi pestrá škála obsahu na dosah ruky.

Potenciál funkce Discover je však spíše v publicistice. Jak sám Snapchat říká: „Dnešní zprávy jsou zítra historií.“ Snapchat neváhal a spojil se s velkými jmény v oboru žurnalistiky, například ESPN, Daily Mail, Mashable, či CNN. Každá ze společností má svůj vlastní Discover kanál, kde publikuje zprávy, zábavný obsah a zajímavosti ze světa. Obsah je různorodý, často poutavý, za den průměrně vzniká 110 Discover Stories se souhrnným počtem 60 milionů zhlédnutí.

YouTube Direkt

Kódy místo tvář

Další inovací bylo vytvoření Snapcodes, což jsou kódy nápadně připomínající QR. Stačí namířit kameru a automaticky si přidáte osobu/značku, která kód vlastní. Firmy i slavné osobnosti si mění profilové obrázky na sociálních sítích právě na tyto Snapcodes.

Mezi mnoha společnostmi, které si vyměnily profilový obrázek za Snapcode na Twitteru, byl i známý internetový deník Huffington Post (zdroj: marketingland.com)

Nikdo není dokonalý... ani Snapchat

Snapchat má však mnoho nevýhod oproti Facebooku a Twitteru. Obsah produkováný značkami nelze mezi uživateli sdílet, čím se obsahu odepírá viralita. Je rovněž velmi časově náročné odpovídat na reakce jednotlivých uživatelů. Snapchat rovněž neobsahuje žádné metriky, což je jedna z jeho největších nevýhod pro marketéry. Počet followerů se měří ručně, vývojáři aplikace nabízejí pouze data o počtu lidí, kteří si daný Snap otevřeli, tzv. Scores.

Jak tento článek citovat?

BIRGUSOVÁ, Helena. Desetisekundová reklama za 750 tisíc dolarů - to je Snapchat. KOPÁČEK, Jakub editor. In: Marketing [online], 2016. ISSN 1805 – 4991. Dostupné z <http://www.marketing.cz/desetisekundova-reklama-za-750-tisic-dolaru-to-je-snapchat>

Zdroje

KOPÁČEK, Jakub. Snapchat a značky [online]. Praha, 2015 [cit. 2016-01-04]. Seminární práce. Univerzita Karlova, **Fakulta sociálních věd**, obor Marketingová komunikace a PR.

<http://www.adweek.com/news/technology/4-big-developments-show-why-snapchat-was-2015s-buzziest-platform-168570>

<http://www.adweek.com/news/technology/here-are-6-new-snapchat-stats-show-why-marketers-want-inside-walled-garden-167629>

<http://www.czechcrunch.cz/2015/06/snapchat-se-100-miliony-aktivnich-uzivatelu-spousti-reklamni-platformu-a-zacina-vydelavat/>

<http://expandeddrblings.com/index.php/snapchat-statistics/>

<http://www.fastcompany.com/3051612/innovation-agents/media-tech-and-advertising-to-snapchat-i-aint-afraid-of-no-ghost>

http://www.huffingtonpost.com/entry/you-need-to-start-following-lacma-on-snapchat_55b136afe4b08f57d5d3fdf7

<http://money.cnn.com/2015/09/30/news/forbes-billionaire-list-snapchat-founders/>

<http://marketingland.com/snapchat-ghosts-snapcodes-invade-twitter-140196>

http://www.mediaguru.cz/2015/11/snapchat-nabizi-nove-uhly-pohledu-na-aktualni-deni/*. VomMFfnhDIU

http://www.mediaguru.cz/2015/12/facebook-uz-neni-pro-teenagery-cool-ale-neopousteji-ho/*. VomocPnhDIW

<http://www.mediar.cz/coca-cola-vyzkousela-rozhovor-pres-snapchat/>

<http://www.snaptips.com/snapchat-score-meaning-explanation/>

<http://www.vanityfair.com/culture/2015/09/celebrities-on-snapchat>

Zdroje obrázků

Zdroj náhledového obrázku:

<http://itm-digital.com/to-snapchat-or-not-to-snapchat/>

<http://marketingland.com/snapchat-ghosts-snapcodes-invade-twitter-140196>

http://www.huffingtonpost.com/entry/you-need-to-start-following-lacma-on-snapchat_55b136afe4b08f57d5d3fdf7

<http://www.tfc.marketing/2015/10/19/survey-finds-teens-prefer-instagram-twitter-snapchat-for-social-networks/>

<http://www.vanityfair.com/culture/2015/09/celebrities-on-snapchat>

<http://wojdylosocialmedia.com/hello-hillary-2016-snapchat-story-june-13th-2015/>

URL| <http://www.markething.cz/diamantovy-snapchat-deset-sekund-v-hodnote-750-tisic-dolaru>

První velkou událostí letošního roku bude finále volby ředitele Českého rozhlasu

6.1.2016 radiotv.cz str. 00
Juraj Koiš

Radia Program , Radio 6. 1. 2016

Český rozhlas by měl v nejbližších týdnech znát jméno nového generálního ředitele. Finále probíhajícího konkurzu se uskuteční 20. ledna, kdy proběhnou osobní prezentace pěti finalistů před členy Rady Českého rozhlasu.

Newsroom Radiožurnálu, ilustrační foto Český rozhlas

Do výběrového řízení se původně přihlásilo 31 kandidátů včetně nynějšího prozatímního ředitele Karla Zýky. Ten v prvním kole získal čtyři hlasy a do finále volby nepostoupil. Mezi vážné kandidáty se může zařadit René Zavoral, jeden z náměstků bývalého šéfa rozhlasu Petera Duhana. Zavoral je jedním z pěti finalistů.

Dalšími horkými kandidáty na ředitelské křeslo jsou Jakub Končelík, děkan **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, dále známý novinář a právník Tomáš Němeček. Šéfem rozhlasu může být i Michael Kralert nyní působící na manažerské pozici v České spořitelně a posledním z pěti kandidátů je ředitel divize Euro E15 vydavatelství Mladá fronta Tomáš Skřivánek.

Osobní prezentace jednotlivých kandidátů se uskuteční 20. ledna za účasti členů Rady Českého rozhlasu, kteří budou mít konečné slovo v otázce volby nového šéfa rádia veřejné služby. Každý kandidát bude mít 15 minut, jméno nového ředitele by mělo být vyhlášeno nejpozději 3. února.

Juraj Koiš

URL| http://www.radiotv.cz/p_radio/prvni-velkou-udalosti-letosniho-roku-bude-finale-volby-reditele-ceskeho-rozhlasu/

Záhadná úmrtí velitelů: Zástava srdce? Typická smrt z rukou KGB

6.1.2016 echo24.cz str. 00 Svět, Krátké zprávy, Homepage

Oliver Jahn

Necelý týden od sebe dělila náhlá úmrtí dvou špiček ruské armády. Na konci prosince zemřel ve věku 52 let velitel výsadkového vojska Alexandr Šušukin, o šest dní později ve věku 59 let zemřel šéf vojenské rozvědky Igor Sergun. Oba se měli účastnit vojenských operací na Ukrajině, což dává do souvislostí analytik a docent UK Emil Souleimanov. Podle něj jsou okolnosti smrtí obou mužů podezřelé a může se dokonce jednat i o interní čistku.

Necelý týden od sebe dělila náhlá úmrtí dvou špiček ruské armády. Na konci prosince zemřel ve věku 52 let velitel výsadkového vojska Alexandr Šušukin, o šest dní později ve věku 59 let zemřel šéf vojenské rozvědky Igor Sergun. Oba se měli účastnit vojenských operací na Ukrajině, což dává do souvislostí analytik a docent UK Emil Souleimanov. Podle něj jsou okolnosti smrtí obou mužů podezřelé a může se dokonce jednat i o interní čistku.

Když 4. ledna zemřel po 6 dnech další vysoce postavený muž z prostředí ruské armády, začaly se šířit tvrzení o možném propojení obou případů. Velitel výsadkového vojska VDV Alexandr Šušukin zemřel 29. prosince ve věku 52 let, 4. ledna pak v nedožitých 60 letech náhle zemřel i šéf vojenské rozvědky GRU Igor Sergun. Až ve středu vydal server LifeNews zprávu, že příčinou byla akutní srdeční nedostatečnost.

Dnes nečekane zemrel 59lety sef vojenske rozvedky (GRU) RF gen. Igor Sergun, který velel ruske hybridni valce na východe... Posted by

Emil Souleimanov on

Monday, January 4, 2016

Oba ‚siloviky‘, neboli vysoce postavení členové bývalých i současných bezpečnostních složek Ruska, se totiž údajně podíleli na vojenských akcích na Ukrajině. Šušukin údajně velel ruskému záboru poloostrova Krym, Sergun a jeho GRU se podle Ukrajinců podíleli na operacích na východě Ukrajiny.

„To je velice zvláštní shoda okolností, která může, ale nemusí být náhodou. Oba generálové byli zdraví mladí muži, kteří nikdy předtím netrpěli na nemoci,“ řekl na dotaz deníku ECHO24.cz specialista na postsovětský prostor a docent **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Emil Souleimanov. „Zemřeli velice nečekaně – zatímco Moskva zatím tají příčinu smrti generála, který zemřel včera, Šušukin, který nikdy předtím neměl problémy se srdcem, zemřel na zástavu srdce, což je typická smrt z rukou KGB nebo FSB.“

Souleimanov tak naznačuje, že obě úmrtí mohla být na objednávku někoho z vládních agentur Ruska. „Jediné možné vysvětlení (pokud opravdu nejde o náhodu) spočívá v tom, že elity siloviků uskutečňují interní čistku těch, kteří se jim nehodí. Nemyslím si, že by za těmito incidenty stál Putin, neboť takoví lidé obvykle bývají politickému vedení loajální,“ pokračoval Emil Souleimanov.

Čtěte také: Generál, který obsadil Krym, nečekaně zemřel

Náhle zemřel šéf obávané ruské vojenské rozvědky GRU Sergun

Ironie osudu

„Řada komentátorů totiž tvrdí, že generálové byli zavražděni kvůli svému nesouhlasu s ruskou politikou na Ukrajině – že Moskva couvla z realizace projektu Novorusko,“ přemítal dále Souleimanov. „To se mi nezdá. Pořád se ale pohybujeme v rovině spekulací.“

Poradce ukrajinského ministra vnitra Stanislav Rečynskij si po skonu Šušukina neodpustil černý humor s odkazem na sovětskou filmovou komedii Ironie osudu. „Šušukin velel kontingentu ruských výsadkářů během

krymské operace. Ještě dříve (velel) operaci v Osetii. Taková ‚ironie osudu,‘ řekl médiím po zprávě o Šušukinově smrti Rečynskij.

O zástavě srdce ruského generála informovala škola výsadkových vojsk v Rjazani. Naopak bez řečené příčiny byla veřejnosti podána smrt šéfa GRU Igora Serguna – lidé si o ní přečetli v nekrologu podepsaném Vladimírem Putinem.

„Kolegové a podřízení Serguna znali jako pravého bojového důstojníka, zkušeného a kompetentního velitele, velmi statečného člověka a skutečného vlastence,“ stálo v Kremlem zveřejněném nekrologu. „Vážili si ho pro jeho profesionalitu, pevnost charakteru, čestnost a slušnost.“

O osobním i profesním životě obou prominentních Rusů toho moc známo není i kvůli tomu, že například Sergunův životopis je oficiálně státním tajemstvím. Oba působili v řadách ruské armády již před rokem 1989. Šušukin měl bojové zkušenosti z Afghánistánu, Jugoslávie i například Jižní Osetie. Sergun kromě anektování Krymu, za což si mimo jiné vysloužil umístění na protiruský sankční seznam, působil jako atašé v Albánii. Sergun zemřel na srdeční nedostatečnost

Ruský zpravodajský server LifeNews s odvoláním na informace anonymních zdravotníků obeznámených s pitvou ve středu napsal, že příčinou náhlé smrti šéfa mocné ruské vojenské rozvědky Serguna byla akutní srdeční nedostatečnost. Sergun, který zemřel v neděli v Moskvě, prý byl přepracován. „Jednou z příčin jeho smrti byla únava. Přepracování, nedostatek spánku a všechny ostatní průvodní jevy související s jeho profesí,“ citoval ruský server závěry soudní pitvy. LifeNews dodává, že generál skončil v rekreačním středisku na jižním předměstí Moskvy.

URL| <http://echo24.cz/a/wU3m3>

Učitel se stává součástí dětské skupiny

6.1.2016 Informatorium 3-8 str. 06 Rozhovor

Marie Těthalová,

Aby se děti u nás cítily dobře, aby v naší škole byla dobrá atmosféra... Školní a třídní klima, to jsou témata sociologa Martina Kozla, který pracuje se školami všech stupňů a tvoří pro ně adaptační programy.

* Učitelé a vychovatelé pracují především s dětskou skupinou. Jak se skupina utváří, vyvíjí?

Skupina se vyvíjí postupně, v několika vývojových stádiích - pěkně je popsal Bruce Tuckman. Na začátku se skupina formuje, děti se setkají ve třídě a je to plné emocí, ale i zábran, a ještě tam není moc bezpečné prostředí. Děti se rozhlíží kolem sebe, říkají si, jestli je tam bude mít někdo rád, jestli do skupiny zapadnou. Tahle fáze je provázena určitým napětím, očekáváním... Někdo do toho raději „hupsne“, aby si rovnou získal nějakou pozici, další se drží zpátky. Každopádně v této fázi jsou dětské projevy hodně hrané - děti zkoušejí, co kde odkoukaly, a tím je potřeba se „prokousat“. Další fázi říká Tuckman storming - během ní se děti začnou projevovat s větší bezprostředností, otevřeností, a jejich očekávání na sebe různě narážejí, děti si vyjasňují svá očekávání. Neprobíhá to pouze na verbální rovině, ale i na rovině fyzické, děti se mohou i různě „mydlit“. V další fázi se nastavují pravidla, formální i neformální. Dospělý - ve škole je to učitel - je také členem skupiny, nemůže mluvit o „té třídě“, protože je její součástí. Zejména u malých dětí má velmi podstatnou roli.

* To je pro dospělého hodně zavazující, ne?

Na jednu stranu je to zavazující, ale na druhou stranu mu to dává možnost nějak ovlivnit skupinovou dynamiku. Čím jsou děti starší, tím jsou jeho možnosti menší. Ve skupině malých dětí zatím nefunguje stabilní struktura vztahů, děti se chvíli kamarádí s jedním a chvíli zase s druhým. V první třídě to může být denně jinak a pevným bodem je pro ně paní učitelka, k níž se vztahují. Postupem času si děti vytvářejí trvalejší vztahy a vzniká skupina, která má už určitou strukturu a podobu. To nastává přibližně ve třetí až páté třídě. Když učitel odejde od malých dětí, bude skupina „rozsypaná“, kdežto skupina starších dětí bude nadále fungovat.

* Má učitel nějaký vliv na to, jak se dítě ve skupině cítí a jak se skupina utváří?

Má. A dokonce bych řekl, že dítě má zase vliv na to, jak se tam cítí učitel. Utváření skupiny je taková alchymie, vstupuje do toho spousta věcí, osobnost jednotlivých členů skupiny, jejich příběhy, zkušenosti. Každá skupina je jiná.

* Co může dospělý dělat pro to, aby se každé dítě cítilo ve skupině dobře?

V první řadě zamezit možným rizikům, která tam mohou vzniknout. Riziko může být třeba to, že dítě něco řekne a někdo ho začne zesměšňovat, shazovat, posmívat se mu. Učitel úplně nezařídí, aby se to nedělo, ale je možné o tom mluvit. Potřebu být přijat druhými mají asi všichni, a když si řekneme, že chceme, aby se tady všichni cítili dobře, budou s tím pravděpodobně všichni souhlasit. Je hodně důležité se na pravidlech domlouvat přímo s dětmi, dát jim prostor, aby o tom mohly mluvit. Učitel by pak měl upozorňovat, že se nějaké pravidlo porušilo.

* A jak by měl upozornit?

Osobně zastávám partnerský přístup k dětem. Je dobré mluvit o sobě, říci druhému, že to, co dělá, je mi nepříjemné. „Hele Karle, teď mi bylo nepříjemné, že jsi bouchl Marušku. Je mi to líto.“ Také mohu to, co se stalo, prostě popsat. „Teď jsi udělal tohle a tohle,“ a nehodnotit to. Ať si dítě zhodnotí situaci samo. To je neefektivnější.

* V dětské skupině se dříve nebo později vytvoří různé „koalice“ a „partičky“. Jistě že je normální, že se děti kamarádí s dětmi, které jim jsou blízké. Prostě nemůže být každý kamarád s každým. Co ale může učitel nebo vedoucí skupiny udělat pro to, aby některé dítě nezůstalo „na chvostu“?

Myslíte situaci, kdy je člověk odstrčený druhými, nechce to tak a je z toho smutný? Je podstatné vědět, co k tomu vedlo. Někdo může být na okraji i proto, že druhým není sympatický, protože někomu ubližuje, protože se ve třídě už utvořily skupinky, protože je starší, jiný, má jinou národnost... Pokud je problém v tom, že my už se známe a on je tady nový, je potřeba se společně bavit, poznávat se, aby se ten, kdo je sám, mohl začlenit mezi ostatní. Pokud jde třeba o agresivní dítě, kterého se ostatní bojí a nechťejí se s ním kamarádit, není to tak snadné a možná do toho bude muset vstoupit i psycholog, protože tohle dítě tak snadno nezměníte. Děti mu mohou poskytnout zpětnou vazbu, dát najevo, že se jim jeho chování nelíbí, a to může, ale také nemusí pomoci. To, o čem se bavíme, souvisí i s přijímáním jinakosti. Na druhou stranu jsou děti, které mají svůj svět, malují si, hrají si, čtou si, a moc je neláká společnost druhých. Proč do toho zasahovat. Je asi dobré pokusit se je nějak zapojit do skupiny, ale tak, aby jim to nebylo nepříjemné. Ovšem situace, kdy je někdo na okraji skupiny a je s tím spokojený, je velmi výjimečná. Možná se dítě, které chodí třeba do fungujícího oddílu, kde se cítí dobře, nebude snažit zapojit do skupiny ve škole, která mu tak nesedí. Je potřeba, aby učitel ohlídal, že dítě, které se drží stranou, nebere svou vyčleněnost jako východisko z nouze.

* Nejen ve škole, ale i v dětském oddíle se setkáme se šikanou, a to častěji, než bychom chtěli. Máte tip na nějaká preventivní opatření?

Podstatná je bezpečná atmosféra, v níž se nerozjízďejí žádné „neplechty“. A samozřejmě podpora vztahů mezi dětmi - aby o sobě děti něco věděly, aby si sebe navzájem vážily... Je potřeba posilovat pozitivní vztah ke skupině - k tomu pomáhá, když děti spolu něco silného a pěkného zažijí. Ostatně když se sami podíváme na své kamarády, většinou to nejsou jen lidé, s nimiž se občas potkáme v kavárně, ale s nimiž jsme něco pěkného zažili.

* Může k šikaně dítěte „přispět“ i dospělý?

Rozhodně, dokonce ji i může spustit, třeba když se zaměří na nějakého žáka. Nebo když začne děti nějak selektovat - jedny přijímá více a druhé méně. Ono je i docela těžké, aby všechny přijímal stejně. Pokud ale na nějakého žáka pořád upozorňuje, zdůrazňuje, že on je ten, který vždycky všechno pokazí, nebo když některé dítě ignoruje, může přispět k tomu, že ve skupině nebudou zdravé vztahy.

* Jak by podle vás měl vypadat dobrý učitel? Co potřebuje k tomu, aby svou třídu, tedy skupinu, vedl dobře?

Měl by mít děti rád a mělo by mu záležet na tom, jaká je ve skupině atmosféra. Měl by také být v pohodě sám se sebou, což je hodně těžké. Když je vyrovnaný sám se sebou, nebo když je s něčím na sobě nespokojený, ví o tom a pracuje s tím, nepřenáší svou nepohodu do vztahů s dětmi. Když třeba někdo bude dělat něco, co mě na mně samém štvě, možná se k němu budu chovat agresivně, aniž bych sám věděl proč. Ostatně první, co děti dělají dospělému, který mezi ně přijde, je to, že ho „testují“. Zkoušejí, kde povolí a kde ne. I proto se někteří učitelé ve škole psychicky zhroutí. Učitelé by si mohli pomoci sami. Nemají možnost supervize, ale mohou praktikovat intervizi. Bavit se o tom, co je ve které třídě trápí a jak by se to mohlo změnit. Musejí se o tom samozřejmě bavit s kolegy, kterým mohou věřit a s nimiž si o tom mohou povídat; ideální je, když se učitel o tom může bavit se dvěma třemi lidmi.

* Ovšem když ve škole učitel přizná, že se mu něco nedaří, může se to obrátit proti němu. Sama s tím mám zkušenost.

A co tohle říká o atmosféře ve škole?

* Asi že není dobrá, že?

A na co si tady pak budeme hrát? Sice chceme, aby ve třídě bylo bezpečné prostředí, ale neumíme si ho vytvořit ve sborovně mezi kolegy. Proto by učitelé měli začít nejdříve u sebe. To je přece naprostý základ.

* Někdo může být na okraji i proto, že druhým není sympatický, protože někomu ubližuje, protože se ve třídě už utvořily skupinky, protože je starší, jiný, má jinou národnost...

* Jsou děti, které mají svůj svět, malují si, hrají si, čtou si, a moc je neláká společnost druhých. Proč do toho zasahovat?

* Podstatná je bezpečná atmosféra, v níž se nerozjídají žádné „neplechty“.

* Učitel by měl být v pohodě sám se sebou, což je hodně těžké.

* Učitelé by si mohli pomoci sami. Nemají možnost supervize, ale mohou praktikovat intervizi, bavit se o tom, co je ve které třídě trápí a jak by se to mohlo změnit. Je hodně důležité se na pravidlech domlouvat přímo s dětmi, dát jim prostor, aby o tom mohly mluvit. Učitel by pak měl upozorňovat, že se nějaké pravidlo porušilo.

Mgr. Martin Kozel se narodil v roce 1985. Absolvoval sociologii na **Fakultě sociálních věd** UK a specializuje se na skupinovou dynamiku školních tříd, evaluaci a diagnostiku třídních kolektivů. Působí ve sdružení Jules a Jim, které se věnuje práci se třídou, třídním učitelem a pedagogickým sborem. Mimo jiné se zabývá také výzkumem trhu, médií a veřejného mínění. Má za sebou patnáctiletou skautskou praxi a stále se aktivně podílí na vedení skautské organizace.

Foto autor| foto Jiří Kučera

Foto popis| MGR. MARTIN KOZEL

Foto popis| MGR. MARIE TĚTHALOVÁ

VHODNÉ JE COKOLI, CO PŘITÁHNE DĚTI KE ČTENÍ

6.1.2016 Rodina a škola str. 06 Rozhovor

Jan Nejedlý

Literární a filmový kritik Pavel Mandys inicioval mimo jiné vznik publikace 2x 101 knih pro děti a mládež. Jde o užitečnou příručku, kterou ocení učitelé, knihovníci i rodiče. Sumarizuje totiž nejlepší a nejvlivnější dětské knihy od Andersenových pohádek po dnešní fenomény typu Stmívání, Koralina či Deník malého poseroutky. Tématem našeho rozhovoru se stala kardinální otázka, jak se vyznat v současné džungli knižní nadprodukce.

* Platí ještě dnes maxima Libuše Moníkové „Kdo nečte, nezná svět“?

Moníková měla na mysli čtení knih, což platí samozřejmě stále, ale už ne v takové míře. Svět lze poznat i ze čtení na internetu. Rozhodně ale platí, že z literatury ten svět poznáme podstatně blíže, niterněji, v souvislostech a s emocemi.

* Které knihy vás v dětství nejvíce ovlivnily a co způsobilo, že se literaturou zabýváte pracovní i v dospělosti?

Knihy jsem hltal od malička a nejvíc asi v klukovském věku, takže těmi formativními byly knihy Karla Maye. A za to, že se literaturou zabývám profesionálně, vděčím nepochybně svobodným raným devadesátým letům, kdy vznikalo mnoho nových deníků a časopisů, v nichž bylo také místo pro mladého literárního redaktora.

* Jak byste reagoval jako rodič, kdyby vaše dítě přišlo ze školy na druhém stupni s tím, že si má přečíst Stephena Kinga, Jo Nesba či Stiega Larssona?

Záleželo by, jestli by to bylo v šesté, nebo deváté třídě. Ale špatné spaní lze mít i z krotších knih - dodnes si pamatuji, jaká hrůza mě obcházela při čtení Doyleova Údolí strachu, když mi bylo nějakých třináct. Přitom je to vlastně celkem neškodná kniha proti některým scénám v dílech zmíněných autorů. Takže bych své dcery asi upozornil, že je čekají drsné pasáže.

* Podle jakého klíče dětem „podsouvat“ literaturu? Co je podle vás pro děti vhodné a co nikoli?

Za prvé: vhodné je cokoli, co je přitáhne ke čtení. Až pak má smysl nějak vychovávat literární gramotnost, tedy především upozorňovat na to, jak jsou některé knihy odvozené, schematické, podbíživé a mělké, oproti jiným, na které platí opačné charakteristiky.

* Za socialismu u nás nemohla vyjít próza Astrid Lindgrenové Bratři Lví srdce, neboť tematizovala smrt. Byla to snad jediná kniha pro děti, která kolovala pouze v samizdatu. A vy jste ji zařadil do přehledu nejlepších a nevlivnějších knih pro děti a mládež...

Od Astrid Lindgrenové jsme do souboru 2x 101 knih pro děti a mládež zařadili hned tři tituly, je to jediná autorka takto silně zastoupená. Bratři Lví srdce jsou tam právě kvůli tematice smrti, které se jinak autoři knih pro děti spíše vyhýbají. Ale není to jediná kniha o smrti, kterou tam máme. Patersonové Most do země Terabithia se také vyrovnává se smrtí kamaráda.

* Vytěšňování smrti z dětského obzoru se netýkalo jen minulého režimu. Pamatuji si, jak se začátkem 90. let objevilo v hračkářství autíčko pohřebního vozu a někteří rodiče sepsali petici za jeho stažení z prodeje. Filmy a počítačové hry pak leccos změnily...

I kniha zmiňovaná Patersonové měla podobný osud. Vyšla v roce 1977 a ještě v osmdesátých letech ji v některých amerických školních knihovnách horlivější knihovnice vyřazovaly.

* Nejsou pro děti nebezpečnější knížky typu Honzíkovy cesty či Dětské encyklopedie, abychom zůstali u Bohumila Říhy? Tento původním povoláním učitel, a dokonce i školní inspektor indoktrinoval skrze všední příběhy režimní ideologii mnohem účinněji než básníci 50. let.

Nepochybně ano, protože ideologii podsouvají už těm nejmenším, nenápadně, jaksí samozřejmě. I proto jsme do souboru zařadili z Bohumila Říhy heslo pouze ke knize O letadélku Káněti, která nám přišla nejméně zideologizovaná. Zároveň byl Říha nepřehlédnutelným autorem jak v domácím, tak v zahraničním kontextu. Je jedním z mála českých držitelů Ceny Astrid Lindgrenové.

* Tušíte, co ze starší dětské literatury dnešní děti ještě čtou? Čtou se třeba Verneovky - či Verneffky? A co Mayovky?

Už nevím, kdo mi to řekl, ale zdá se, že to platí: zatímco generace dnešních čtyřicátníků četla ve velké míře podobné knihy jako jejich rodiče, dnešní generace už má úplně jiný vkus. Dobrodružnou literaturu v podstatě vytlačil žánr fantasy (a zčásti sci-fi), pohádky o indiánech a vynálezcích už dětem připadají zastaralé. Zároveň se jejich schéma ale trochu opakuje: ušlechtilí přírodní elfové mají všechny rysy zidealizovaných Mayových Apačů. A místo mořeplavců mají děti kosmonauty.

* Z mnohé dětské klasiky počínaje Medvídkem Pú až třeba po Ferdu Mravence se staly globalizované produkty, které se v různých adaptacích už ani nedrží původní předlohy. Jak se díváte na tento fenomén?

Nic s tím nenaděláme. Můžeme pouze upozorňovat na to, jak jiné byly kvality těch původních knih a proč stojí za to si je přečíst. I já jsem byl po letech překvapen při četbě Knih džunglí, jak drsný je Mauglího příběh, a to od samého začátku. S infantilní animovanou Disneyho verzí a jejími klony to nemá nic společného.

* Podobný fenomén, avšak bez komerčních ambicí, je dnešní móda tzv. fan fiction, kdy čtenáři dopisují známé příběhy podle svého. Nezdá se vám, že dnešní mládež - pokud se tedy vůbec zajímá o literaturu - víc píše, než čte?

Obávám se, že bonmot o poezii, kterou víc lidí píše, než čte, pomalu začíná platit pro literaturu obecně. Odtud se také bere ta záplava knih, jimiž přetékají knihkupectví a mezi nimiž se už málokdo vyzná. Tvořivost je nepochybně skvělá vlastnost a měla by se podporovat, ovšem většina těch pokusů by měla zůstat v okruhu rodiny a nejbližších kamarádů.

* Velkým dětským vzorem byl svého času Christopher Paolini, který napsal fantasy příběh o Eragonovi jako patnáctiletý. Lze psát i bez životní zkušenosti?

Jistě - a najdou se i případy, kdy to nedopadne špatně. Některým talentům k tomu stačí zkušenost dětského života a pilné čtení. Ale jsou to naprosté výjimky.

* Na knižním trhu pro děti se prosazují knihy typu Deník malého poseroutky, které vycházejí vstříc snížené čtenářské gramotnosti, tj. minimum textu, na každé stránce obrázky, které posouvají děj atd. Pro dyslektiky to možná není špatné, ale vidíte v tom budoucnost dětské literatury?

Deník malého poseroutky docela invenčně propojuje komiksové prvky s literaturou. Mně na něm vadí spíš to, že je to další, a ne moc originální variace na schéma, které do literatury zavedl už Mark Twain s Tomem Sawyerem - a ten to napsal mnohem lépe.

* Opačný pól dětské literatury tvoří výtvarně kultivované publikace, které získávají ocenění (včetně Magnesia Litera), ale pro děti moc nejsou, resp. děti je moc nevyhledávají. Mám na mysli např. knihy Petra Nikla.

Knihy Petra Nikla jsou specifický příklad, ani autor sám neví, jestli jsou víc pro děti, nebo pro hravě dospělé. Což odrazilo i vítězství v hlavní kategorii cen Magnesia Litera, poprvé a zatím naposledy pro knihu určenou dětem. S některými knihami pro děti je to těžké: pro jak staré děti je Malý princ? U těch neobvyklých, prvoplánově neatraktivních knih s výraznou výtvarnou složkou záleží na tom, jestli si najdou tu malou čtenářskou niku, kde se uchytí. Jako se to povedlo nakladatelství Baobab, které si čtenáře našlo - není jich dav, ale stačí to a nakladatelství si je svým způsobem vychovává.

* Čím si vysvětlujete gigantický úspěch Harryho Pottera?

Objevil pro malé děti kouzlo fantasy literatury a propojil ji s romány o školních peripetiích. Do té doby byla fantasy schematická, poplatná buď Tolkienovskému, nebo Howardovskému modelu. Rowlingová v ní v prvních knihách udělala pohádku pro starší děti, které si postupně vychovávala až do docela temné fantasy, již se dnes říká young adult.

* Jak se díváte na další fenomény současné literatury pro mládež, jako jsou ságy Stmívání či Hunger Games, „love story ve stínu metastáz“ Hvězdy nám nepřály od Johna Greena či různé „destrukční deníky“?

Stejně jako na infantilní filmové verze literárních klasik. Nic s tím nenaděláme a musíme jen doufat, že tyto série přimějí mladé čtenáře číst beletrii, jako se to povedlo u Harryho Pottera. A že ti pak najdou i ty literárně lepší a zajímavější knihy.

* Znamená to, že třeba ambiciózní dystopii Hunger Games považujete za literárně nehodnotnou? Nebo že Destrukční deník nerozvíjí dětskou imaginaci?

Hunger Games jsem zatím nečetl, takže o tom nedokážu nic říct. A Destrukční deník není literatura - je to zajímavá, vtipná hříčka, která rozvíjí tvořivost, ale jiným způsobem než literatura.

* A co fenomény nakladatelské? Je v západním světě běžná praxe, kterou u nás předvádí nakladatelství Albatros, jež by mělo mít ve znaku spíše než ptáčka žraloka, neboť požívá další a další nakladatelské domy?

To je běžná praxe všude ve světě. Zároveň tu ale existuje spousta nadšených nakladatelů v malých nakladatelstvích, kteří vydávají skvělé knihy: Baobab, Labyrint, Běžiliška, Meander. Úkolem literární kritiky je upozorňovat na skvělé knihy, které vydávají (a samozřejmě rozlišovat mezi nimi i ty špatné). Ostatně produkce Albatrosu či třeba Mladé fronty je v posledních letech dost zásadně ovlivněna právě nástupem malých nakladatelství: přebírají autory, které ti „malí“ objevili, přebírají ilustrátory a nabídka se kultivuje a rozšiřuje.

* Čili si nemyslíte, že to s Albatrosem dopadne jako se supermarketu, co pozřely malé obchůdky kolem sebe a pak nasadily ceny a snížily kvalitu?

Zatím to nehrozí. V posledních šesti sedmi letech se produkce Albatrosu kvalitativně výrazně zlepšila, snaží se vydávat původní současnou tvorbu, v reedicích si všímají i náročnějších autorů (Aškenazy) a i v překladech občas sáhnou po výjimečných knihách (naposledy Železný muž Teda Hughese nebo Jak se Trivoj smrskl od Florence Parry Heideové). Jistěže marketing se soustředí hlavně na ty nejprodávanější hity, ale kromě nich se v té rozsáhlé produkci dají najít i velmi dobré tituly.

* Ačkoli i nás zasáhl fenomén youtuberingu, téměř jsem nezaznamenal, že by mladí lidé točili videoblogy o knihách, něco jako čtenářský deník na YouTube, jak je to běžné na Západě. Nebo máte opačný názor? A jak vůbec nahlížíte na čtenářské deníky?

Obávám se, že tohle vůbec nesleduji, takže to nejsem schopen posoudit. Obecně je čtenářský deník dobrým prostředkem pro rozvíjení čtenářské gramotnosti. Ale musí jej někdo kultivovat.

* Kacířská otázka: Neudělal váš bedekr 2x 101 knih dětské četbě medvědí službu? Neopíší děti stručné obsahy knih do svých čtenářských deníků, aniž by knihy otevřely?

I to se může stát. Ale třeba děti po přečtení těch hesel zatouží přečíst si knihu celou. Ona ta kniha vlastně není primárně určena dětem, ty si nevybírají knihy podle toho, co jim doporučí nějaký literární kritik. Spíše jsme ji směřovali k rodičům, učitelům, knihovníkům.

* Ve vaší publikaci bylo zmíněno i několik dětských knih do češtiny nepřeložených. Podnítila vaše práce nějaké nové překlady?

Obě knihy, které jsem zmínil, tedy Železný muž a Jak se Trivoj smrskl, vydal po zařazení do encyklopedie Albatros, což mě samozřejmě těší, stejně jako vydání Praktické příručky o kočkách od T. S. Eliota, což byl velký dluh mezi českými překlady knih pro děti. Vyšel i Manuelek Breloun a možná i další knihy, jejichž vydání jsem třeba jen nezaznamenal. Byl bych rád, kdyby nakladatelé objevili také skvělou japonskou tvorbu, ale to bude asi ještě chvíli trvat.

* Hodně úspěšných knih pro děti (včetně třeba Hobita) bylo zamýšleno autory původně jen jako dárek pro své vlastní děti bez ambicí na vydání. Co zapříčinilo jejich obecný úspěch? Možná paradoxně jejich zacílení pro někoho konkrétního, a ne pro všechny?

Kdyby někdo znal recept na úspěch, už by o tom napsal knihu a zbohatl na ní.

* Myslel jsem to spíš tak, jestli původní privátní zacílení textu neposiluje nějakou blahodárnou literární magii, něco jako když píšeme dopis blízkému člověku...

Možná ano, Medvídek Pú byl také napsán pro syna (a o něm). A spousta autorů začala psát pro děti, když se jim narodily nebo když se objevily v blízkosti, i starý bruchoun T. S. Eliot. A možná ten následný úspěch pramení z toho, že si autoři představují, jak na to jejich děti budou reagovat, případně jim čtou z rukopisu a podle těch reakcí to rovnou upravují. A ta zpětná vazba je neocenitelná.

Zatímco generace dnešních čtyřicátníků četla ve velké míře podobné knihy jako jejich rodiče, dnešní generace už mají úplně jiný vkus.

Pavel Mandys

Pavel Mandys (1972) vystudoval na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy obor masová média a literatura. V letech 1995-2010 působil jako literární a filmový redaktor časopisu Týden, poté jako redaktor internetového literárního časopisu iLiteratura. Je spoluzakladatelem občanského sdružení Litera, které od roku 2002 vyhlašuje každoročně výroční knižní ceny Magnesia Litera. V roce 2003 získal „za zasvěcené pohledy na kulturní dění“ cenu Novinářská křepelka pro novináře do třiatřiceti let. Publikoval knihy Praha město literatury (2012) a 2x 101 knih pro děti a mládež (editor, 2013).

Foto autor| foto: archiv

Foto popis| Výtvarník Petr Nikl získal v roce 2008 cenu Magnesia Litera za svou knihu Záhádky.

Foto popis| Některé hrdiny dětských knih by jejich původní autoři dnes možná ani nepoznali.

Foto popis| Spisovatel Pavel Šrut s Aňou Geislerovou při přebírání ocenění Magnesia Litera za sérii Lichožroutů

Foto popis| Decentní filmová adaptace knihy pro mládež Lassie se vrací

V rodině zavládlo dusno

7.1.2016 Pestrý svět str. 04 Tváře z titulní strany

Simona Stašová Jiřina Bohdalová

Rodina Simony Stašové (60) a Jiřiny Bohdalové (84) se ocitla na prahu rozkladu: milování vnukové legendární komičky už nechtějí mít se slavnými příbuznými nic společného. Co se stalo?

Bývaly doby, kdy platili za nerozlučnou čtyřku. Legendární bavička, neméně slavná dcera a její synové Vojtěch Staš (20) a Marek Ciccotti (29) společně pózovali reportérům a stejně pevně spolu drželi i v soukromí. Teď ale nastal zlom a mladíci se rozhodli od věhlasných příbuzných tvrdě odstříhnout! Proč v rodině najednou dochází k rozkladu? „Oni tu publicitu velmi, ale opravdu velmi těžce snášejí. V minulosti jsme se o tom už několikrát bavili. Teď mi ale brutálně řekli stop, přestaň o nás mluvit. My si svoji cestu chceme vyšlapat sami i za cenu toho, že nedosáhneme všeho, čeho jste dosáhly vy dvě. Takže já můžu říct tak akorát, že mám dva syny,“ povzddechla si Simona Stašová.

„Znáte syny. A oni to v téhle rodině nemají jednoduché. Mít babičku paní Bohdalovou a maminku Simonku je pro ně složitý,“ dodala.

Coby kloučci školou povinni snášeli ještě Vojta s Markem pozornost veřejnosti jakž takž dobře. V průběhu dospívání ale pocítili touhu se vůči slavné přízni vymezit. „Lidi na mě začali volat Bohdale,“ předkládá jeden z důvodů mladší Vojta. Nejenže teď bratři zakázali mamě, aby o nich hovořila, nekonzultují s ní ani své soukromí, a to včetně výběru partnerek, což herečce rve srdce. „Vůbec se se mnou na tohle téma nebaví. Mně je to líto. Přestřihávají tu pupeční šňůru strašně bolestivě,“ vyjádřila se kumštýřka na konci října a v očích se jí leskly slzy. „Máma je dost tolerantní a předem připravená mít mou holku ráda. V tom spolu nemáme problémy. Je vůbec tolerantní k mým kámošům, ale pořád nám nosí něco k jídlu a to nás ruší,“ postěžoval si na přehnanou starostlivost Stašové mladší ze sourozenců.

Byť to Marka i Vojtu táhne ke kumštu, své profesní ne pr směřování nechtějí se Simonou ani s Jiřinou Bohdalovou nou Bo nikterak spojovat. Starší vou Marek vystudoval filmovou školu v Písku a snaží se prorazit s jako režisér. Obsadit do razit Obsa některého ze svých projektů p maminku nebo babičku tů b se ale zdráhá. Dal se slyšet: „Je možné, že se někdy propojíme. Myslím, že se toho pojíme. s trochu bojím. To riziko, že rizi mě nebudou poslouchat, je velké.“ Mladší Vojta navštěvuje prvním rokem Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze a v názorech na svou budoucí kariéru je zatím přelétavý. I on má ale jasno v jediném: chce, aby matka s bábinkou měly na jeho budoucí směřování co nejmenší vliv.

Navzdory aktuální neshodám se ovšem Stašová i Bohdalová snaží chlapcům co nejvíc zjednodušit start do dospělého života, a to především po materiální stránce. Před čtyřmi lety pro ně například babička koupila za víc než šest milionů vilu nedaleko pražské Hostivaře, během uplynulého roku do oku její rekonstrukce investovala z vlastní kapsy další dva miliony. mii „Třeba tam ani jeden bydlet nebude. Důležité pro žité mě je, že je to jejich, a co s tím udělají, to už mně může být jedno,“ nechala se slyšet Jiřinka, jejíž majetek se odhaduje pohádkových 50 milionů korun. „Když můžu, tak proč bych to neudělala? Přijde mi to jako babičce logické,“ dodala s tím, že

hmotné zajištění vnuků vnímá jako má samozřejmost. Koneckonců chlupci se sice staví na zadní, a nicméně občas se jim výhody spojené se slavnými jmény hodí. Marek dává k dobru: „Když se člověk snaží jednat s úřady, je to například mnohem rychlejší a nepotkají vás žádné komplikace.“ Jak se zdá, oba mladíci sice prahnou po samostatnosti, jenže jen do okamžiku, kdy jim začne téct do bot. Když už se ale Marek s Vojtou nezdráhají těžit z rodinných peněz a dobrého jména, mohli by mamince s babičkou věnovat víc pozornosti a přestat se od nich na veřejnosti distancovat. Pak by snad v rodině opět zavládla pohoda...

Kluci se od nich tvrdě distancovali

Babiččino jmění se jim ale hodí...

Foto autor| foto: Profimedia.cz (3), newfoto.cz (1), hermina.cz (1), archiv B. M. (1)

Foto popis| Simona si moc přála, aby m se posledního AVON pochodu AV proti rakovině pro prs prsu zúčastnili i je její synové. Ti to a ale odmítli, a ta tak Simona s Jiřinkou vyrazily ly sa samy.

Foto popis| VOJTA STAŠ a MAREK CICCOTTI prý popularitu babičky a maminky nesou stále hůř. Požívat ožívat výhod slavného rodu u jim ale proti srsti není.

Seznamte se s těmi, kdo pro vás noviny vytvářejí

8.1.2016 Lidové noviny str. 51 Příloha - LN +

Šárka Kabátová

V Lidových novinách, přesněji na zpravodajském serveru Lidovky. cz, pracuje pátým rokem. Věnuje se domácí rubrice. Kromě toho studuje žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd** UK. Baví ji fotografie, dokumentaristika, psychologie a problematika menšin.

1Jakou knihu máte právě rozečtenou a čím si vás získala?

Nedávno jsem se po dlouhé době vrátila k Woodymu Allenovi. Rozečetla jsem jeho knihu povídek Bez peří. Bohužel ale nemám na čtení tolik času, kolik bych si představovala, a tak jsem začala číst hlavně kuchařky.

2Jaký mimořádný kulturní zážitek vám přinesly poslední dny?

Zimní večery trávím u dánských filmů, které mě vždy překvapí svou bizarností. Kromě toho se snažím dohnat resty v podobě nezhlednutých dílů dokumentárního cyklu Pološero, který představuje nevšední společenská témata. Ze všeho nejvíc se ale těším na nové díly Případů 1. oddělení.

3Jaké místo v Česku nebo zahraničí máte ráda?

Mou srdcovou záležitostí už dlouhá léta zůstává Praha. Ale čím dál častěji dávám přednost útekům do přírody bez lidí. Posledně tuto podmínku dokonale splnila návštěva okolí Točniku.

O autorovi| Šárka Kabátová, redaktorka serveru Lidovky.cz

Foto popis|

PEDAGOG A HISTORIK ANEB SOUDRUH JOSEF SKÁLA HLÁSÍ PŘÍCHOD

8.1.2016 Hospodářské noviny str. 09 Názory

Adam Černý

ČÍHADLO

Kdo chce hájit Martu Semelovou? No přece zasloužilý normalizátor.

Koho by neukonejšil pohled na představitele dnešních českých komunistů uvážlivě sypajícího z rukávu dějinné paralely, zvláště v tak citlivé debatě, kde se probírá blud soudružky Marty Semelové, že Milada Horáková nebyla k příznání v inscenovaném soudním procesu donucena? Josef Skála, jinak také uchazeč o předsednictví ve straně po Vojtěchu Filipovi, bruslil ve středěčnické debatě České televize před nepříjemnými dotazy, když měl vysvětlit, proč je třeba respektovat právo Marty Semelové na vlastní názor, ale proč stejná Semelová požaduje trestně stíhat názor Zdeny Mašinové na protikomunistický odboj jejích bratrů.

Karty, které politik, v televizi představený poněkud eufemisticky jako pedagog a historik, vytahoval, se nijak nelišily od těch, se kterými se obvykle vyťasí ten, kterého by chtěl v předsednické funkci nahradit. Až potud by případné střídání stráží v ulici Politických vězňů nemuselo představovat zásadní změnu. To by však muselo platit, že oním televizním debatérem byl vskutku historik a pedagog, a ne postava, jejíž o něco podrobnější životopis by mohl posloužit jako vzor normalizátora po srpnu 1968, a to normalizátora o to hanebnějšího, že měl žaludek pustit se do kádrování svých vrstevníků ještě v hodně studentském věku.

Josef Skála totiž nezačal svou kariéru jako pedagog a historik, ale jako spoluzakladatel Leninského svazu mladých, jehož členové v později ustaveném Socialistickém svazu mládeže prosazovali sakramentsky dogmatické levicové pozice. Kádrováckou mentalitu Josefa Skály trefně vylíčil před třemi lety Jan Burian ve svém blogu na Aktuálně.cz, který by se dal vnímat spíše komicky, dokud si nepřipustíme, že ti, kdo vítali a prosazovali okupaci tehdejšího Československa vojsky Varšavské smlouvy, si osobovali právo v personálních čistkách rozhodovat o osudech lidí. Ještě když členové Leninského svazu mladých pochodovali na Prvního máje 1969 po pražských Příkopech, vypadali, že jsou odhodláni se svými prapory a odznaky pochodovat nejen k Pražské bráně, ale možná až do Karlína nebo až do zářných zítřků. U svých vrstevníků budili posměch a údiv, protože mladiství stalinisté jim připadali jako z jiného světa. Pravá tvář tohoto odhodlání se ukázala, jakmile normalizátoři dosazení sovětskými tanky uchopili moc.

Ještě dnes si řada lidí pamatuje, jak sotva dvacetiletý Josef Skála své vrstevníky a kolegy na **fakultě sociálních věd** a publicistiky, později znormalizované na fakultu žurnalistiky, veřejně varoval: „My budeme rozhodovat, kdo bude mít možnost tady studovat.“ Budoucí historik a pedagog tady prokazoval smysl pro právo na vlastní názor. V jeho pojetí ovšem toto právo platilo pouze pro jeho vlastní názory anebo ještě spíše pro názory vládnoucí komunistické strany. V životopise leckoho se z mládí dají najít historiky, na které dotyčný později nebývá pyšný. Jenže Josef Skála držel dobově řečeno „prapor ideové čistoty komunismu“ tak pevně a vysoko, až to v roce 1986 dotáhl na předsedu Mezinárodního svazu studentstva, kde nahradil jistého Miroslava Štěpána.

Nepamětníkům nutno připomenout, že Mezinárodní svaz studentstva nebyla jen tak nějaká organizace, ale jedna z klíčových institucí, kterými Moskva prosazovala svůj vliv ve světě, a proto v jejím vedení nemohl být nikdo, na koho Kreml neměl spolehnout. Mezinárodní svaz studentstva se vyznačoval tím, že sice volal po svobodě v nejrůznějších koutech světa, ale proti omezení akademické svobody nebo svobody tisku v zemi, kde měl své sídlo, tehdejší komunistickému Československu, ani nepípl. Co by také pípal, když soudruh Josef Skála stačil ještě 15. listopadu 1989 vyznamenat jiného soudruha, šéfa jejich společné strany Miloše Jakeše, Zlatou medailí MSS.

Aby to nakonec s pedagogem a historikem Josefem Skálou nebylo jako s jistým Josefem Vondruškou. Ten, když v roce 2005 kandidoval za KSČM do Poslanecké sněmovny, uváděl jako povolání podnikový právník a potom se ukázalo, že k titulu JUDr. přišel jako bachař v Minkovicích, jedné z nejhorších věznic komunistického Československa.

O autorovi | Adam Černý, Autor je stálým spolupracovníkem HN
Foto popis |

V Německu vychází po 70 letech Mein Kampf. Komentované vydání připravili historici

8.1.2016 zpravy.rozhlas.cz str. 00 / evropa

Pavel Polák, ČRo

V Německu dnes vychází kniha Adolfa Hitlera Mein Kampf – v překladu Můj boj. S rokem 2015 vypršela po 70 letech autorská práva. Ta vlastnil bavorský stát, který po celou dobu bránil publikování této knihy, které se v době nacismu přezdívalo „Kniha Němců“. Právě proto, že Hitlerovu knihu může nyní vydávat kdokoli, připravil mnichovský Institut pro soudobé dějiny nové a kritické vydání s více než 3500 komentáři.

„Naše komentáře mají tři funkce: zaprvé vysvětlit věci, události a osobnosti jako každá jiná kritická edice, zadruhé chceme těmito komentáři svým způsobem skočit Hitlerovi do řeči. Byl to demagog, který v této knize šířil lži, polopravdy, které je třeba odhalit. A třetí funkce je ukázat, co se s Hitlerovými myšlenkami stalo po roce 1933, kdy se chopil moci,“ řekl ředitel mnichovského Institutu Andreas Wirsching. Ten se rozhodl připravit mnohasetstránkovou knihu Adolfa Hitlera už před několika lety. Na přípravě kritického vydání pracoval tým historiků pod vedením Christiana Hartmanna. „Tahle knížka vyšla ve třetí řiši ve 12milionovém nákladu. Konec války možná přežily stovky tisíc exemplářů. V Anglii a Spojených státech mají práva na tuto knihu už od 30. let. Je také na internetu. Jinými slovy – ta kniha tady byla a je. A právě proto považují naši kritickou edici za důležitou,“ uvedl Hartmann. Adolf Hitler napsal Mein Kampf mezi léty 1924 a 1926. Ve dvou svazcích obsahuje jeho životopis a politický program nacistického hnutí. Velkou část sepsal ve vězení v Landsbergu na Lechu, kde seděl po nezdařeném pokusu o puč v Mnichově. „Při přípravě této edice jsem si uvědomil, jak hodně je v této knize obsažena jeho pozdější zločinecká politika. Byl jsem šokovaný tím, jak tento člověk už v polovině 20. let byl připravený na válku,“ poznamenal Hartmann, podle kterého nepřinesl Adolf Hitler žádné nové myšlenky. Posbíral soudobé názory, které se mu hodily. „Kde je Hitler původní a originální, je právě ta montáž dobových názorů. Opírá se v principu o čtyři velké ideje: rasa, prostor, diktatura a násilí,“ doplnil Hartmann. Německá ministryně školství chce toto vydání Mein Kampf zařadit do školních osnov. Filozof a politolog Daniel Kroupa dodává, že například čeští studenti vědí o totalitních režimech jen málo. „Tito mladí lidé se potom snadno mohou stát nástrojem různé propagandy, zejména ve chvílích, kdy hledají svoji identitu. Pak pochodují ulicí a vykřikují nacistická hesla, hlásí se k tomu hnutí a netuší, že bylo zaměřeno nejen proti Židům, ale i proti Slovanům. A mnozí z těch, kteří pochodují, by možná skončili za druhé světové války v koncentračních táborech,“ upozorňuje. Odkud přišly antisemitské názory? Tým historiků dohledává Hitlerovy zdroje, dokládá původ antisemitských názorů, rekonstruuje tehdejší společenskou atmosféru a proti Hitlerovým jednostranným a mylným názorům staví fakta. „Hitlerova kniha je v určitém smyslu patologicky egocentrická. Začíná jeho životopisem a z popisování svého života odvozuje novou politickou vizi a nový náhled na svět. Byl velmi zahleděný sám do sebe. To také vysvětluje, proč pozdější absolutní diktatura byla tak fixována na jeho osobu,“ dodal Hartmann. Četba této knihy není vůbec záživná, ani stylisticky, natož obsahově. Christian Hartmann se tedy vůbec neobává, že by se z ní stal bestseller. Podle něj je ale důležité mít tuto knihu zpracovanou s detailním kritickým komentářem. Podle Jana Charváta, odborníka na extremismus z Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, by nemělo smysl vydání Mein Kampf zakazovat. „Ta kniha je dlouhodobě na internetu, takže kdo se s ní chtěl seznámit, ten už to nepochybně učinil,“ upozornil. Kniha je podle Charváta důležitá hlavně pro studenty a zájemce o historii. Ani podle něj nehrozí, že se z ní stane bestseller. „Zaujmout samozřejmě do jisté míry může, ale je poměrně velmi výrazně zakořeněná v historii, což znamená, že k dnešku pro někoho, kdo by se chtěl nechat radikalizovat, toho zase tolik říct nemá,“ vysvětlil. Znovu vychází Mein Kampf. Přináší riziko, nebo poučení z minulosti? V roce 2010 řešil Městský soud v Praze případ údajně neoprávněného vydání Hitlerovy knihy Mein Kampf. Žalobu na společnost KMA podalo Bavorsko držící autorská práva. Spor se týkal tří různých variant knihy nacistického vůdce, které se na pultech českých knihkupectví objevily v předchozích letech. Nakladatelství muselo podle rozhodnutí soudu stáhnout všechna vydání z prodeje. Autorská práva na Hitlerovu knihu Mein Kampf jsou po 70 letech volná. Němečtí historici chystají komentované vydání Hitlerova Mein Kampfu. Vydavatel odmítl platit 'nemorální' tantiémy za knihu o Goebbelsovi. Soud zprostil obžaloby tvůrce knihy Hitlerových projevů. Hitler je pro Indy ikona, o jeho činech a událostech 2. světové války však moc nevědí. Nakladatelství musí stáhnout všechna vydání Hitlerova Mein Kampf.

URL| http://www.rozhlas.cz/_zprava/1571813

ŠKOLSTVÍ: Proč japonské univerzity omezují a ruší humanitní obory...

8.1.2016 neviditelnypes.cz str. 00 Neviditelný pes / Společnost

Neviditelný pes, Petr Hampel

Před několika měsíci rozeslal japonský ministr školství Hakubun Šimonura 28 univerzitám dopisy, v nichž je zdvořile požádal, aby přestaly s vyučováním humanitních oborů, jako jsou sociologie, psychologie, politologie, religionistika a další.

... a proč by to měly udělat i české vysoké školy

Před několika měsíci rozeslal japonský ministr školství Hakubun Šimonura 28 univerzitám dopisy, v nichž je zdvořile požádal, aby přestaly s vyučováním humanitních oborů, jako jsou sociologie, psychologie, politologie, religionistika a další. To znamená, že již v roce 2016 nebudou přijati noví studenti. Univerzita, která se nepodřídí, nemůže nadále počítat se státním financováním.

Neznamená to úplný konec humanitních disciplín, ale jejich radikální omezení. Odpovídající fakulty jsou celkem na 60 státních univerzitách, a vedle nich v Japonsku působí několik set soukromých vysokých škol. Nejde tedy o likvidaci oborů, nýbrž o jejich citelné omezení.

Proč platit něco, co není užitečné?

Ministerstvo školství svůj krok zdůvodnilo dvěma skupinami argumentů.

Za prvé. V zemi ubývá obyvatel i studentů a nedostává se zejména absolventů technických oborů. Nejsou-li technické obory zaplněny, je nesmyslné financovat jiné obory, které jim konkurují.

Za druhé. Daňoví poplatníci mají financovat pouze to, co je prakticky užitečné. Třeba studium psychologie či sociologie může mít podle ministerstva význam tehdy, je-li včleněno do přípravy budoucích personalistů nebo jiných prakticky zaměřených profesionálů.

Čtenář si dokáže snadno představit, jaká odezva by následovala, kdyby se k podobnému kroku odhodlala česká vláda. Okupační stávky, demonstrace v ulicích, demonstrace solidarity v dalších evropských městech, palcové titulky novin, speciální pořady České televize...

Proč by humanitní obory chyběly...

V Japonsku nedošlo na srovnatelně prudkou reakci, nicméně novinové články říkají přesně to, co bychom nespíš četli u nás. Některé pochází od profesorů rušených kateder, další od nezávislých odborníků na vzdělávání, nesouhlasné stanovisko vydaly různé vědecké rady a vládní záměr kritizuje i podnikatelský svaz (což nemusí o ničem vypovídat, jak víme od doby, kdy české podnikatele zastupuje Vladimír Dlouhý).

Některé nesouhlasné hlasy tvrdí, že omezení studia humanitních disciplín bude mít za následek omezení kritického myšlení a že Japonsku hrozí „fašizace“.

Další k tomu dodávají, že průmysl nepotřebuje jen lidi s praktickými dovednostmi a znalostmi, ale taky lidi „s rozhybanými mozky“, zkrátka, že pracovníci potřebují především celkový rozhled a schopnost pochopit složité problémy, což jim mají dát právě humanitní disciplíny.

A není málo ani těch reakcí, které se v podstatě omezují na urážky. Postoj ministerstva je prý urážlivý, ignorantský, anti-intelektuální, ministr tím ukázal svou duševní omezenost apod.

...a proč by možná nechyběly vůbec

Na urážky lze odpovídat jen urážkami, nicméně na věcné námitky existují jasné odpovědi.

Profesionální intelektuálové jsou k totalitním ideologiím náchylnější než běžné obyvatelstvo s průměrným vzděláním. Toho si všiml už před 70 lety Joseph Schumpeter a od té doby to znovu a znovu potvrzují další studie. Že tohoto trendu není ušetřena ani jihovýchodní Asie, to by mohly nejlépe dosvědčit oběti kambodžských Rudých Khmerů (vedených profesionálním sociologem) nebo radikálních jihokorejských studentů zbožňujících severokorejského diktátora.

Co se týče „rozhybaného mozku“, tady se zase ukazují daleko užitečnější přírodní vědy typu teoretické fyziky. I v humanitních oborech lze na podobné disciplíny narazit – analytická filosofie, metodologie vědy, některé podobory sociologické analýzy... Ale těm se věnuje jen nepatrná část studentů.

Tak nebo tak, faktem zůstává, že univerzity se nakonec podřídily a počet nových studentů humanitních oborů se v Japonsku snížil meziročně téměř o polovinu. Kdo se nevejde, může jít studovat praktický obor nebo si sociálněvědní studium hradit ze svého.

Studium politologie jako příprava na McDonald?

Žel ne. To všechno se v Japonsku odehrává v době, kdy je stále jasnější, že stejná nebo podobná výzva stojí před Českou republikou. Opakovaně jsme na to narazili v rámci odborných diskuzí o politickém programu Úsvitu-Národní koalice s podporou Bloku proti islámu a odpovídá to všeobecnému přesvědčení.

Empirická data nemáme, nicméně je zcela zjevné, že když lidé platí studium inženýra, očekávají z toho nějaký prospěch i pro sebe – lepší stroje, vyšší konkurenceschopnost podniků, nová pracovní místa. Kdo ale očekává, že mu něco pozitivního přinese studium teatrologa? Správně, ten, kdo je sám teatrologem a kdo tudíž pokládá svou disciplínu za životně důležitou. A to se nemusíme šířit o „odbornostech“ typu gender studies (vědecký feminismus), „studia občanského sektoru“, „evropské duchovní dějiny“ či „sociální ekologie“. Pozor, nejedná se o jednotlivé předměty, ale o obory studia. Pokud se kupř. zapíšete na pražskou Fakultu humanitních studií, bude z vás bakalář evropských duchovních dějin.

Naivní spoluobčané předpokládají, že absolventi takových oborů končí jako prodavači v McDonaldech. Žel tomu tak není. Statistiky nezaměstnanosti absolventů ukazují, že státní správa a neziskovky dokážou vytvářet dostatek nových pracovních míst i pro ty nejbizarnější humanitní specializace. Zaměstnanec s průměrným platem, který ze svých daní financuje studium takového člověka (na úkor kvality vlastní zdravotní péče nebo třeba dopravní obslužnosti), tak získá pouze pochybné privilegium žít ho celý zbytek života.

Ale to ještě není všechno. Kdyby se jednalo o etnologa, který bude zalezlý ve svém vědeckém ústavu a bude psát vědecké články, nikomu by to neškodilo (kromě zbytečně utracených peněz) a možná by to dokonce vedlo k získání nějakých užitečných poznatků. Jenže mezi dnešními absolventy humanitních disciplín převažují lidé mdlého rozumu (což vám potvrdí každý učitel, který má srovnání s předchozí generací), pro které zůstává skutečná vědecká práce nedostupnou. Nezbyvá tedy než vykazovat činnost v nově vzniklých úřadech a neziskovkách. To znamená vymýšlet si umělé problémy a připravovat další a další programy převýchovy spoluobčanů. Ostatně, celé dnešní imigrační krizi jsme se nejspíš mohli vyhnout, kdyby v Evropě nebyly miliony čekatelů na nová pracovní místa pro začleňovače, poskytovatele psychické podpory traumatizovaným uprchlíkům a další experty. Nevěřme, že dnešní mladí vítači pracují nezištně. V první řadě si připravují půdu pro přechod v profesionální pečovatelské profese.

Země s více filozofy než dělníky v automobilkách

Tím vším není řečeno, že by studium humanitních disciplín bylo úplně k ničemu. Ostatně, autor tohoto článku je sociolog. Problém je v jejich nekontrolovatelném bujení. Před 25 lety byly v Praze pěstovány na jediné fakultě (Filosofická fakulta Univerzity Karlovy) a nikdo nestudoval politologii bez toho, že se zároveň učil něčemu praktickému. V roce 2016 působí jen v rámci Univerzity Karlovy ještě **Fakulta sociálních věd** a Fakulta humanitních studií, přičemž každá z nich je větší než fakulta filosofická. Každý rok je přijímáno ke studiu řádově 200 studentů „čisté“ politologie. Vedlo to ke zvýšení kvality života? Je dnes česká politika kultivovanější než v dobách, kdy jsme ty stovky politologů neměli?

Praha není výjimkou. V celé republice nastupuje každý rok ke studiu téměř 17 000 nových studentů humanitních oborů (tedy o něco méně, statistiky zahrnují do stejné kolony i právníky). Máme tedy víc studentů společenských věd, než kolik je zaměstnanců Škody Auto a ČEZu dohromady.

Kdo se odváží píchnout do vosího hnízda?

O tom, že humanitní obory potřebují dramatickou redukci, už dnes nelze pochybovat. Narážíme ale na stejný problém jako ve většině podobných případů – zbabělost politiků. Sáhnout na financování studia humanitních disciplín by bylo jako píchnutí do vosího hnízda. Vláška by musela počítat s hněvivou reakcí tisíců lidí. Musela by počítat s tím, že si místní lidé přivedou zahraniční příznivce. Musela by počítat s tím, že se na stranu humanitních postaví i technické univerzity (podstatná část dnešních rektorů jsou předlistopadoví komunisté navázaní na různá bratrstva).

Takže závěr je jasný. Změna je zoufale potřebná, ale prosadit ji může jen někdo, kdo je zvyklý chodit do konfliktů a koho „kavárna“ i státní sdělovací prostředky nenávidí tak zběsile, že hůře už být nemůže. Což opět ukazuje na nutnost výměny lidí, ale především na nutnost změny systému vládnutí. Čímž jsme zase u té „švýcarizace“. Lidové referendum o financování humanitních oborů na vysokých školách by celou záležitost vyřešilo velmi rychle.

PetrHampl.com

URL| http://neviditelnypes.lidovky.cz/skolstvi-proc-japonske-univerzity-omezuji-a-rusi-humanitni-obory-1-dq-/p_spolecnost.aspx?c=A160106_221239_p_spolecnost_wag

Stín Sobotkovy pošty dopadl i do Sněmovny

9.1.2016 Mladá fronta DNES str. 02 Z domova

Adéla Paclíková

Poslanci budou vyšetřovat, zda šéf Rady Českého rozhlasu nevnáší informace o volbě jeho nového ředitele

Z pěti kandidátů na nového ředitele Českého rozhlasu už za dva týdny vyberou radní této veřejnoprávní instituce vítěze výběrového řízení.

Než se tak stane, chtějí si někteří „nadřízení“ radních – poslanci volebního výboru – udělat kvůli mailové kauze premiéra Bohuslava Sobotky jasno, zda šéf rozhlasové rady Petr Šafařík „nedonášil“ politikům. Maily s jeho adresou a informacemi o postupu výběrového řízení se totiž objevily v Sobotkově poště. Volba nového ředitele má být přitom na politicích zcela nezávislá. Někteří poslanci mají za to, že kvůli mailům může být výběrové řízení zdiskreditováno.

„Chceme se pana Šafaříka zeptat, jestli to byla jeho vlastní iniciativa, nebo to od něj předseda vlády vyžadoval. Je nenormální, aby šéf rady psal předsedovi vlády, co se děje v rozhlasu,“ řekl předseda výboru Martin Komárek z ANO.

Konkrétně chtějí rozebírat tři zprávy, které vedle mnoha jiných ukradli hackeři ze soukromé e-mailové schránky premiéra Bohuslava Sobotky a zveřejnili je.

Mezi nimi byly i zprávy z adresy p.safarik@seznam.cz, které premiéra detailně informovaly o některých okolnostech nadcházející volby šéfa veřejnoprávního rozhlasu. Ač jiní odesílatelé relevantnost zpráv zaslaných na mail předsedy vlády potvrdili, Šafařík autenticitu popírá. Na otázku, zda to znamená, že nic v tomto duchu premiérovi nepsal, se však zdráhá odpovědět.

A pochybnosti nerozptyluje ani zmínkou o tom, že teď „bude mít jinou e-mailovou adresu“. „Nechci to nijak rozvádět, je tu problém, že je to nějaká špinavá věc z nějakého rasistického, ne-li neonacistického webu. Mám principiální problém se tím vůbec zabírat. Ale pokud máte nějaké otázky, pošlete mi je do e-mailu. Já jsem si právě v této věci... budu mít jinou adresu,“ řekl Šafařík a diktoval novou e-mailovou adresu ze stejného serveru seznam.cz.

Hlavně diskrétně

„S prosbou o diskrétnost“, jak všechny tři maily začínají, pisatel v polovině října dodával informace například o zvažovaném kandidátovi na prozatímního ředitele Karlu Zýkovi, který rozhlas vedl po odvolaném řediteli Peteru Duhanovi. Informace z tohoto e-mailu přitom přesně odpovídají tehdejšímu dění. Posléze zmiňuje průběh řádného výběrového řízení – konkrétně to, kdo už vypadl. „Jsem zdrcený a budu chtít vysvětlení. Neumím si totiž vysvětlit, že někdo udělá něco tak blbého,“ říká člen volebního výboru Vítězslav Jandák (ČSSD). Někteří poslanci však primárně neřeší to, zda byla porušena kritéria slušné volby. Podstatnější pro ně je, že jde o e-maily ukradené a zveřejněné hackery. „Především považuji za problém čtení a analýzu soukromé pošty,“ míní Jandákův stranický kolega poslanec Jan Birke.

Podle poslance Jana Chvojky se zase chce Komárek jen zviditelnit, a proto svolává mimořádný výbor.

Člen Rady Českého rozhlasu Michal Stehlík říká, že ať už jsou zveřejněné e-maily pravé, či nikoliv, vrhá to špatné světlo na nadcházející volbu ředitele.

„Níc méně pokud pan Šafařík říká, že to nepsal – jak interpretuji jeho výrok, že e-maily nejsou autentické – tak to беру jako fakt. Pokud by se ukázalo, že to není pravda, pak je to věc odpovědnosti toho člověka. V každém případě to na celý proces volby vrhá špatné světlo,“ říká Stehlík. Ač politici mají stát zcela stranou

výběru šéfů veřejnoprávních médií, už v minulosti způsobily jejich volby poprask. Třeba když se premiér Petr Nečas sešel v roce 2011 jen pár dní před volbou nového šéfa České televize se třemi kandidáty.

Z pěti uchazečů budou radní vybírat nového ředitele 20. ledna. Své projekty a vize jim představí Jakub Končelík, který je děkanem **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, právník a novinář Tomáš Němeček, manažer České spořitelny Michael Kralert a Tomáš Skřivánek, bývalý ředitel divize Euro E15 ve vydavatelství Mladá fronta, které patří podnikateli Františku Savovovi. Z rozhlasu se hlásí náměstek ředitele René Zavoral.

Rada Českého rozhlasu a volba jeho ředitele

Ředitele Českého rozhlasu volí členové rady. Ty nominují občanská sdružení, univerzity či církve a volí je Sněmovna na šest let.

Předseda rady

Petr Šafařík – vysokoškolský pedagog, filolog a germanista

Členové * Milan Badal – římskokatolický kněz, dominikán, tajemník arcibiskupa Duky * Hana Dohnáková – muzikoložka, houslistka a hudební pedagožka * Tomáš Křourek – novinář, tiskový mluvčí * Ervín Kukuczka – disident, duchovní čs. církve husitské, publicista (dříve kandidoval jako nestraníček za ODS a SNK-ED) * Michal Stehlík – historik a slovakista, vysokoškolský pedagog (do roku 2006 KDU-ČSL) * Ivan Tesař – mediální analytik, novinář * Jiří Vejvoda – rozhlasový a televizní autor, novinář a moderátor * Ivan Vodochodský – moderátor, krajský zastupitel Koalice pro Královéhradecký kraj

Jak se volí ředitel:

Do posledního kola volby se dostalo pět kandidátů. Ti přijdou 20. ledna prezentovat radním své projekty, s nimiž se ucházejí o post generálního ředitele Českého rozhlasu. Poté by měla proběhnout diskuse a následně radní budou volit nového ředitele. Aby byl některý z kandidátů zvolen, musí získat alespoň šest hlasů z devíti. Pokud by tolik hlasů nikdo nedostal, budou radní hlasovat znovu.

Pětice, z níž vzejde nový ředitel Českého rozhlasu

Jakub Končelík (40 let) Je mediálním historikem. V únoru 2010 se stal děkanem **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Čtrnáct let působí také jako vědecký pracovník Centra pro mediální studia UK FSV a je odborným asistentem na katedře mediálních studií UK FSV. Loni se ucházel o místo v Radě České televize, avšak neuspěl.

Michael Kralert (46) Ředitel portfolia strategických projektů a finančního řízení IT v České spořitelně. Dříve působil také v auditorské společnosti Deloitte. Koncem devadesátých let byl finančním ředitelem České televize. Po televizní krizi se v roce 2001 ucházel o post prozatímního ředitele ČT, kam jej navrhovala ČSSD.

Tomáš Němeček (42) Od roku 2013 působí jako vedoucí právník psychiatrické nemocnice v Bohnicích.

V minulosti pracoval jako novinář, od roku 1995 v týdeníku Respekt, kde byl v letech 2003 až 2005 šéfredaktorem.

Posléze působil také v Hospodářských a Lidových novinách. Je zastupitelem v Praze 8 za hnutí Osmička sobě.

Tomáš Skřivánek (41) Byl ředitelem divize Euro E15 ve vydavatelství Mladá fronta, které patří podnikateli Františku Savovovi stíhaném kvůli kráčení. Podle serveru Mediahub Skřivánek tuto pozici definitivně opustil včera. Od devadesátých let se věnuje ekonomické žurnalistice. Působil v řadě médií.

René Zavoral (39) Od roku 2013 náměstkem ředitele Českého rozhlasu pro program a vysílání a ze zbylých kandidátů je jediným z řad rozhlasu. Předtím řídil strategický rozvoj rozhlasu, odbor komunikace, marketingu a PR. V rozhlasu působí od roku 2001, s přestávkou v letech 2005 a 2006, kdy pracoval pro Komerční banku.

Pokud pan Šafařík říká, že to nepsal – jak interpretuji jeho výrok, že e-maily nejsou autentické – беру to jako fakt. Pokud by se ukázalo, že to není pravda, je to věc jeho odpovědnosti. Na celý proces volby to ale vrhá špatné světlo. Michal Stehlík, Rada Českého rozhlasu

O autorovi| Adéla Paclíková, reportérka MF DNES

Foto popis|

Jestli tohle učí budoucí novináře, tak pánbůh s námi!

9.1.2016 parlamentnilisty.cz str. 00 Monitor

Jiří Hroník

Analytik Žantovský potápí text mediálního znalce. A k tomu přidává pikantnost z německé televize ZDF TÝDEN V MÉDIÍCH Monstrózní ostudou německé ZDF se ve svém pravidelném hodnocení zabývá mediální analytik Petr Žantovský. Její cenzurou, při níž zatajila masové silvestrovské sexuální násilí v Kolíně nad Rýnem, se zřejmě z obav, aby stín nepadl na celý projekt veřejnoprávních médií, příliš nezabývala ani Česká televize. Přitom něco podobného předvedla ZDF i v nedávné minulosti, kdy předseda Evropského parlamentu Martin Schulz vyhrožoval neposlušným členským zemím Evropské unie.

Ohlédnutí za uplynulým týdnem nelze začít jinak než silvestrovskými událostmi v Kolíně nad Rýnem, ale i jinde, s nimiž německé sdělovací prostředky několik dnů nechtěly vyjít na světlo světa. “Jak nás informovala Česká televize ve středu v Událostech, komentářích, její partnerská veřejnoprávní německá ZDF má problém. ´Pozdržela´ totiž, abychom užili kulantní výrazivo ČT, informace o masovém silvestrovském sexuálním násilí, k němuž došlo v Kolíně nad Rýnem. Jednoduše: ZDF se spolehla na politicky korektní cenzuru a doufala, že se věc vyřeší v tichosti, aby nepadlo ani smítko na vládní garnituru, která má přijímání utečenců na vlajce,” uvádí pro ParlamentníListy.cz mediální odborník Petr Žantovský.

Není se co divit, že Česká televize tuto informaci nijak nerozváděla. “Z pochopitelných důvodů. Vždyť ostuda ZDF je tak monstrózní, že by její stín mohl padnout na celý projekt veřejnoprávních médií, nebo aspoň formu, jakou je dnes provozován. Jestliže totiž po léta přívrženci tohoto modelu mediální služby říkají, že je to jediná hráz proti komerčnímu anebo politickému zneužití sdělovacích prostředků, tento případ je s definitivní platností usvědčuje ne-li ze lži, pak jistě z neznalosti. A ta, jak známo, neomlouvá ani před zákonem, natož v prosté veřejné diskusi. Nevíš-li o tom dost, nejprve se seznam s fakty a pak teprve diskutuj,” doporučuje mediální analytik.

Německá veřejnoprávní ZDF předvedla jasnou cenzuru

V souvislosti s kolínským incidentem stojí například za ocitování, a ČT to neudělala, například svědectví, které zveřejnil Security magazin, jehož šéfredaktorem je bývalý ministr vnitra Radek John. “Wolfgang Albers z policejního ředitelství řekl, že asi tisícovka opilých mužů ´severoafričského nebo arabského vzhledu´ ve věku od 15 do 35 let, jak uvádějí svědci, zaplnila komunikace mezi hlavním vlakovým nádražím a kolínskou katedrálou a napadala ostatní oslavující v centru města. Přímo do davu stříleli ohňostroje a situace se stala ,nezvladatelnou´. Míra násilí byla tak vysoká, že se jedná podle něj o trestné činy zcela nových rozměrů´,” odkazuje Petr Žantovský na slova šéfa kolínské policie, jenž byl v pátek z funkce odvolán. (více ZDE)

Není pochyb, že to, co provedla ZDF, je jasná cenzura. “Ale není od věci v té souvislosti připomenout jinou cenzuru, v níž má rovněž prsty ZDF a obecně veřejnoprávní mediální prostor. Už počátkem září 2015 v téže německé veřejnoprávní televizi ZDF vystoupil předseda Evropského parlamentu Martin Schulz, rodem Němec, a řekl k migraci toto: ´Evropa ultranacionalistů - když oni zvítězí, budeme mít takovou Evropu, nejen v této věci, ale i v každé jiné. Potřebujeme ducha evropského společenství. A v případě nutnosti to musí být vynucené silou. Nemůže být, a já patřím k lidem, kteří to říkají, abychom ve 21. století globalizaci a globální problémy řešili nacionalismem. V tom okamžiku je třeba zabojovat a je třeba říci, že v případě nutnosti budeme proti jiným bojovat, abychom dosáhli svého cíle,” cituje mediální odborník šéfa Evropského parlamentu, jehož zmíněný proslav je ZDE.

Od Schulze šlo o vyhlášení bruselsko-berlínského panství nad Evropou

Neví o tom, že by o této přímé a nedvojsmyslné pohružce silovým útokem na neposlušné, tedy například ty, co se dívají kriticky na německou a eurounijní přistěhovaleckou politiku, naše mainstreamová média včetně veřejnoprávních v tom čase informovala. “Přitom je to v podstatě vyhlášení absolutní svrchovanosti bruselsko-berlínského panství nad Evropou. A tedy jasné ohrožení národní suverenity. Stačí, když nějaký eurounijní potentát označí jakýkoli politický projev nesouhlasu za ´ultranacionalistický´, a je zde důvod k silovému zásahu. Nezní vám to poněkud historicky povědomě? Příkladně Evropská komise proti rasismu a intoleranci působící při Radě Evropy už v říjnu označila -

s příslušným dehonestujícím komentářem - českého prezidenta Zemana za *islamofoba*; Ptejme se, jak v duchu Schulzova prohlášení proti němu bude zakročeno," nabádá Petr Žantovský.

U prezidenta Miloše Zemana zůstává i v úvodu druhého dnešního tématu. "V jednom z předchozích Týdnů v médiích jsem ocitoval mediálního analytika Milana Šmída, který na svém serveru Louč zcela správně vystihl, že naše média jsou osobou prezidenta nezdravě fascinována. Že sama média předimenzovávají prostor, který Zeman v mediálním poli obývá. Jako by mu ona média chtěla dát obratem za pravdu, byli jsme v tomto týdnu konfrontováni další *zemaníádou*; Prezident poskytl skoro půlhodinový rozhovor Českému rozhlasu. Neřekl v něm vcelku nic, co bychom už neslyšeli v projevu televizním na svatého Štěpána. Jen možná přitvrdil na výrazivu, označoval věci jasněji a příměji, ale setrval u svých standardních a známých názorů - opět zejména v tématu migrace," připomíná mediální analytik.

Česká televize si pro kritiku Zemana nevybrala ve Stanjurovi toho pravého

Sám považuje rozhovor za dobrý, zejména pro Český rozhlas. "Protože se tím konečně napravila ostuda způsobená roztržkou kvůli Zemanovu dávnému překladu názvu skupiny Pussy Riot, což bylo příčinou odchodu prezidenta z veřejnoprávních kmitočtů. Nicméně následně se tohoto interview zmocnili jiní, třeba Česká televize, jako by šlo o sdělení nejvyšší důležitosti a brizance. V pondělním Studiu ČT 24 se vedla dalekosáhlá analýza Zemanova *obyčejného*; rozhovoru v Českém rozhlase. Moderátor Václavek tlačil na pilu, nutil hosty, aby se vůči Zemanovi vyhranili kriticky, občas uspěl, občas ne," říká pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský.

S touto snahou by byl jistě úspěšný u představitele opozice, který má kritiku prezidenta v popisu práce. "Jenomže Václavek oslovil šéfa poslaneckého klubu ODS Stanjuru, který zjevně není v tématu příliš doma, a tak se mu stalo, že zaměnil příčiny a následky. Obzvláště se nelíbila Zemanova teze, že organizátorem migrace je Muslimské bratrstvo. Stanjura řekl, že příčinou jsou gangy převaděčů a rozklad severní Afriky. Ale to je záměna příčiny a následku. Nejprve bylo Muslimské bratrstvo, pak rozklad severní Afriky a pak teprve organizované gangy převaděčů. To ovšem pan moderátor nerozporoval. Buď věci nerozumí, nebo mu to hraje do karet. To je ovšem obvyklé vysvětlení většiny podobných lapsů českotelevizních moderátorů," připomíná mediální odborník.

Debaty o bulvarizaci médií, ale i perspektivy těch veřejnoprávních

Zatímco v předchozí souvislosti upozornil na Milana Šmída v pozitivním světle, obratem přidává porci zcela opačného druhu. "Před koncem roku jsme - míním tím naše odborné sdružení Medias res spolu s partnerskými vysokými školami a dalšími organizacemi - zorganizovali na Ministerstvu kultury dvě konference o médiích - nejprve jednu s tématem bulvarizace našich médií, pak druhou, zkoumající perspektivy veřejnoprávních médií," konstatuje pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský s odkazem na tuto akci.

V prvním případě vystoupili zástupci médií - Martin Shabu z Lidových novin, Lucie Jedličková ze Spy, Petr Bílek z Literárních novin - i intelektuálové stojící bezprostředně mimo média, například Milan Knížák nebo Viktoria Hradská. "Druhá konference měla dvě části - v politické se prezentovali zástupci parlamentních stran, například Ivana Levá, Martin Kupka nebo Martin Komárek, a v *cechovní*; zástupci veřejnoprávních médií, Alexandr Pícha z Českého rozhlasu či Markéta Havlová z České televize. Vedle toho pak opět mluvčí stojící stranou světa veřejnoprávních médií - opět Milan Knížák a též Stanislav Novotný. Obě konference přinesly řadu dosti zajímavých názorů a často protichůdných podnětů, což bylo i jejich smyslem: ne vyřknout nějaký jednoznačný a triviální ortel, nýbrž přispět k debatě. Kdo byl při tom, zažil to na vlastní kůži," poznamenává mediální analytik.

Stačí vnést podezření, to je věky známá ryzí propagandistická metoda

Nebyl však při tom Milan Šmíd, který se profiluje jako mediální odborník a provozuje tematizovaný server Louč, kde se snaží zachycovat - svýma očima - to důležité, co se na naší mediální scéně děje. "Jeho nepřítomnost mu však nezabránila v tom, aby na Louči tyto akce, zejména tu o veřejnoprávních médiích, vystavil velkému zpochybnění a kritice. Co mu vlastně vadí? Nejprve účastníci. Pro většinu z nich má slova odsudku. Martin Komárek schytl Šmídovu nevoli za svůj patnáct let starý komentář na téma ČT. Milan Knížák je představen jako *exot*; a nositel *insitních* názorů; O Stanislavu Novotném spřádá Šmíd jakési nevysvětlené konspirační teorie a naznačuje, že snad s ním není něco v pořádku. Proč ale, to

neříká. Stačí přece naznačit, vnést podezření. Nedůvěra pak už přece přijde sama, že. Ryzí propagandistická metoda, od věků známá všem manipulátorům," upozorňuje Petr Žantovský.

V další části svého textu se už Milan Šmíd v podstatě jen blamuje. "Podezřelým se mu jeví fakt, že dva z organizátorů konferencí, spolky Medias res a Česko-slovenský institut byly zapsány příslušným soudem do rejstříku téhož dne, 1. ledna 2014. Šmíd si zřejmě nevšiml, že toho dne vstoupil v platnost zákon, podle nějž se měnila dosavadní občanská sdružení ve spolky a jejich registrace přešla z Ministerstva vnitra na rejstříkové soudy. Obě sdružení - spolky - jsou starších, a různých dat vzniku, ale u soudu byly evidovány v den, kdy to zákon nařídil," vysvětluje mediální odborník.

Znát Boloňskou úmluvu nebyl by k podivení důvod

Rovněž není Milanu Šmídovi známa tzv. Boloňská úmluva, pakt týkající se vysokoškolského vzdělávání. "Podle něj se signatářské země - členové EU, Rusko, Ukrajina, Turecko a několik dalších - zavazují ke společnému postupu v poskytování třístupňového vysokoškolského vzdělávání a určují pravidla jejich vzájemné prostupnosti a uznávání. Právě v duchu této úmluvy může subjekt, jako je ČS institut v České republice poskytovat určitý typ vzdělání, je-li toto vzdělání akreditováno v partnerské zemi, tedy signatáři Boloňské úmluvy. A to je příkladně Ukrajina. Kdyby si toto Šmíd nebyl líný zjistit, nepodivoval by se tak nad tím, že ČS institut není v registru českých vysokých škol. Nepůsobí totiž na základě české, nýbrž převzaté ukrajinské akreditace," podotýká Petr Žantovský.

A v kritice obsahu článku pokračuje dalšími zdůvodněními. "Je milé, že se Šmíd rozplývá nad tím, jak kdysi pořádala společnost Česká média obdobné konference a jak prý byly úžasné a vycházely z nich skvělé sborníky. Šmídovi zjevně uniklo, že spolupořadatelem těch konferencí jsem byl - smůla! - opět já a taktéž jsem redigoval a často i vydával ty sborníky, což dokazuje i sám Šmíd odkazem v článku na sborník z roku 2003, který vydalo v mé redakci mnou vedené nakladatelství Votobia. O čem? O veřejnoprávních médiích!" smečuje po nevydařeném Šmídově textu mediální analytik.

Stačilo se zachovat podle vlastních receptů a zjistit si fakta

Přitom by vůbec nebylo nutné o tom psát. "Stačilo, aby se Milan Šmíd, který často rozdává rozumy, jak se mají novináři profesionálně chovat, zachoval aspoň trochu podle svých vlastních receptů: než něco napíše, tak si nejprve zjistil fakta a souvislosti. Anebo pak nepíše novinářský materiál, ale prostě difamační spisek, sloužící nikoli k informování, nýbrž očeňování. Anebo je to ještě prostší: Šmída prostě urazilo, že na ty konference nebyl pozván mezi řečníky. Mimochodem Milan Šmíd prý učí na **Fakultě sociálních věd** budoucí novináře. Jestli je učí takovéto žurnalistice, tak pánbůh s námi a zlé pryč," dodává Petr Žantovský.

URL| <http://www.parlamentnilisty.cz/article.aspx?rubrika=1401&clanek=416361>

Predátorské časopisy loví naivní vědce. Každý rok jich vzniknou stovky

10.1.2016 zpravy.iDNES.cz str. 00 Zprávy / Domácí

iDNES.cz, Zdeňka Trachtová

V poslední době raketovým tempem přibývá podvodných „predátorských“ časopisů, které se tváří jako seriózní vědecká periodika. Ve skutečnosti jsou však založeny pouze za účelem zisku z autorských poplatků. Podvodní vydavatelé se nevyhnuli ani Česku. Figurují v roztržce mezi akademiky na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Predátorské on-line časopisy lákají k uveřejňování textů nezkušené vědce, či akademiky, kteří chtějí snadno a rychle vykázat publikační aktivitu. V tom jim vydavatelé rádi vycházejí vstříc, neboť za publikaci od nich inkasují poplatky a vydělávají. Kvalita vydávaných „odborných“ textů je to poslední, co je zajímavá.

O rychlém přibývání nových a nových pseudovědeckých časopisů svědčí statistika, kterou ve středu vydal profesor Jeffrey Beall z University of Colorado, který predátorské časopisy dlouhodobě monitoruje a je rovněž atorem tohoto termínu.

„Číslo výrazně narůstají každým rokem. Většina predátorských vydavatelství sídlí v jižní Asii, mnohé jsou zaregistrované v Nigérii. A řada těchto časopisů byla založena také ve východní Evropě nebo v severní Americe,“ uvedl pro iDNES.cz Beall.

Před pěti lety, kdy se problematikou začal zabývat, objevil osmnáct predátorských vydavatelů, loni jich bylo 693 a na začátku letošního roku jich zaregistroval již 932. Každý vydává minimálně dva časopisy. Kromě toho existují samostatné predátorské časopisy bez uvedeného vydavatele, kterých Beall v současnosti registruje 882. Celkem podle jeho odhadu funguje jedenáct až dvanáct tisíc predátorských časopisů.

„Predátorští vydavatelé oslovují vědce po celém světě. Snaží se je oklamat, aby uvěřili, že jsou legitimní vydavatelé. A vychází jim to. Zaměřují se především na mladší výzkumníky, kteří zatím nemají mnoho zkušeností s procesem vydávání odborných publikací,“ vysvětluje Beall.

Vědce kontaktují jednoduše prostřednictvím jejich veřejně dostupné e-mailové adresy, přesvědčují je, aby u nich publikovali. A zaštiťují se často jmény uznávaných akademiků, kteří s nimi ve skutečnosti většinou nemají co do činění. Jindy uvádějí i neexistující jména. Publikuj, nebo zhyň!

Existence těchto časopisů je podle Bealla logickým důsledkem akademické politiky založené na nekompromisním přístupu „publish or perish“ (publikuj, nebo zhyň - pozn. red.) .

Akademici jsou tlačeni, aby co nejvíce publikovali. Například v České republice za publikace dostávají tzv. body RIV (rejstřík informací o výsledcích - pozn. red.), které jsou jedním z faktorů při rozdělování peněz ze státního rozpočtu v pověstném vědeckém „kafemlejnku“.

„Myslím, že celý problém pramení z toho, že existují otevřené akademické zdroje, které jsou čtenářům přístupné zdarma, ale autor musí platit, pokud chce, aby jeho práce byla publikována. Tento model je založen na střetu zájmů: čím víc článků vydavatel přijme a vydá, tím víc vydělá. Řada vydavatelství vznikla jen a pouze proto, aby tento střet zájmů využívala,“ říká Beall.

Zákazníky vydavatelů už nejsou čtenáři ani knihovny, ale autoři textů. Vydavatelé chtějí, aby jejich zákazníci byli spokojeni, proto jim nabízejí snadné a rychlé publikování.

U tradičního modelu předplacení časopisů čtenáři střet zájmů není. Vydavatelé si netroufnou publikovat nekvalitní práce jednoduše ze strachu, že by odběratelé zrušili předplatné.

Roztržka na fakultě Univerzity Karlovy

Predátorští vydavatelé loví v akademických vodách po celém světě a nevyhnuli se ani České republice. Na **Fakultě sociálních věd** UK se již před časem rozhořel spor kvůli publikační činnosti člena katedry marketingové komunikace Wadima Strielkowského v pochybných časopisech. Akademik za chrlení svých textů do neznámých žurnálů inkasoval zmíněné body RIV, ačkoli je to v rozporu s Etickým kodexem Univerzity Karlovy v Praze. Za tři roky vydal kolem šedesáti článků či knih, upozornil týdeník Euro .

Na problém na jaře poukázala tajemnice FSV pro vědu Irena Reifová, která následně kvůli údajné neochotě vedení situaci řešit odstoupila z funkce. Za Reifovou se postavila skupina několika dalších pedagogů, čímž vznikla několikaměsíční roztržka mezi vedením a „rebely“.

Strielkowski svou publikační činnost nejprve hájil tím, že se nedopustil ničeho nezákonného a nejednal v rozporu s fakultními pravidly. Nakonec však musel univerzitu opustit. Fakulta ovšem rovněž neprodloužila pracovní smlouvu jednomu z kritiků, Václavu Štětкови. Kvůli sporu z vlastní iniciativy odešel také Roman Hájek. Oba skončili na konci roku.

„Odchod Václava Štětky z IKSŽ s diskuzí o kvalitě publikační činnosti nijak nesouvisí. Jeho odchod je manažerským rozhodnutím ředitelky institutu reagujícím na situaci, v jaké se tento institut nachází. Já jsem s důvody seznámen a akceptuji je,“ ohradil se před časem na Facebooku děkan FSV Jakub Končelík proti námitkám, že Štětka musel odejít kvůli tomu, že kritizoval vedení. Konkrétní důvod, proč mu fakulta neprodloužila smlouvu, však nevedl.

Fakulta v reakci na kauzu vydala nové publikační standardy .

Mezinárodní studia na UK

11.1.2016 Metro str. 18 Školy
MET

Dny otevřených dveří

Den otevřených dveří Institutu mezinárodních studií a **Fakulty sociálních věd** chystá na 19. ledna Univerzita Karlova. Zájemci se mohou seznámit s bakalářskými a magisterskými obory. Otevřeno bude po celý den na adrese U Kříže 8/661, Praha 5.

Experimenty v pražské škole

Na zábavné experimenty se mohou těšit návštěvníci Dne otevřených dveří Vysoké školy Chemickotechnologické, které se uskuteční 22. ledna od 9 do 14 hodin. Otevřeny budou vybrané laboratoře, posluchárny a pracoviště. Od rána jsou připraveny přednášky.

Regionalni mutace| Metro - Praha

Všichni imigrační tajtrlíci

11.1.2016 Euro str. 22 Rozhovor
Tomáš Jeník, Michal Půr

Evropa si musí vytvořit nárazníkovou zónu, kde bude zachycovat vlny uprchlíků

V současné krizi se mohou v Evropě projevit schopní politici. „Kdo byl Winston Churchill, než vypukla druhá světová válka? V zásadě neúspěšný politik. Najednou přišla dosud neznámá situace a ten člověk vyrostl. A dnes, domnívám se, podobně roste Angela Merkelová,“ říká politický geograf Michael Romancov.

* Co bude podle vás v zahraniční politice hlavním tématem letošního roku?

Všechno nasvědčuje tomu, že jedno z hlavních témat bude Blízký východ. Od začátku roku vidíme vyhrocení vztahu Íránu a Saúdské Arábie. A zdá se, že do toho začne promlouvat ještě třetí významný hráč, totiž Turecko. Když to bude jenom v tomto trojúhelníku a když to bojiště bude jenom severní část Iráku a Sýrie jako dosud, tak na konci roku budeme moct říct, že to bylo „v klidu“. Potenciál pro eskalaci je tam obrovský a mohlo by například dojít k zásadnímu ohrožení námořních tras přes Rudé moře. To by mělo odraz i na světových trzích, mohlo by dojít k tomu, že by se konflikt rozšířil o Izrael. V tuto chvíli to vypadá zle, ale je to jen potvrzení dlouhodobějšího trendu.

* Je tím trendem konflikt uvnitř islámu?

Nejde jenom o konflikt uvnitř islámu, i když tuto dimenzi to má. Ale podle mého názoru je podstatnější, že podle všeho přestalo vyhovovat uspořádání, které na Blízkém východě vzniklo zhruba před sto lety. Budeme svědky přepsání mapy Blízkého východu. Hlavní tamní hráči jsou odhodlaní a zatím nemají nouzi o finanční prostředky. V současnosti nevidím důvod, proč by se ta situace měla nějakým zásadním důvodem zklidnit nebo vyjasnit.

* Proč teď? Je to proto, že si Íránci víc dovolí, když sankce odeznívají?

Má to celou řadu důvodů. Sešlo se několik věcí. Režimy, které dlouhou dobu Blízkému východu vládly, evidentně ztratily svoji legitimitu. Staré struktury a jejich způsob řešení problémů se vyčerpaly. Jsme ve stadiu hledání nových odpovědí, které bohužel probíhá krvavým způsobem. Druhá věc je, že se k horšímu proměnilo mezinárodněpolitické klima, protože se objevila silná mocnost, která dala najevo zásadní nespokojenost s úpravou mezinárodního systému, jež proběhla v reakci na zhroucení komunismu. To je samozřejmě Rusko. Ukázalo se, že mezinárodní právo, které předtím kulhalo na obě nohy, má nyní jednu nohu amputovanou. Rusové otevřeně vsadili na použití síly v prostoru, kde se zdálo, že už to nepřipadá v úvahu (na Ukrajině – pozn. red.). V prostoru Blízkého východu použití síly fungovalo spolehlivě a to je mohlo jenom povzbudit. Spojené státy, které dlouhodobě garantovaly status quo, se z této oblasti z mnoha důvodů stáhly. A posledním fenoménem jsou peníze. Žádná ze zemí, které se do přepisování mapy zapojují, netrpí finanční nouzí. A koneckonců mají i dostatek zbraní.

* Jak by takový konflikt mohl skončit? Na první pohled nemá vítěze.

Nedovedu si představit, že by kterýkoli z těchto aktérů dokázal tuto situaci rychle vyřešit vojensky. Minimálně Sýrie a severní Irák se stanou bojištěm, kde se tyto státy budou dlouhodobě potýkat. Problém se pravděpodobně bude dál zhoršovat.

* Můžeme si v tomto konfliktu vůbec vybrat stranu? Turecko je v NATO, s Íránem se teď zase začínáme přátelit, se Saúdskou Arábií jsme se dlouho kamarádili, ale už to trochu uvadá...

Nenajdeme aktéra, kterého bychom mohli z hodnotového hlediska jednoznačně akceptovat. S výjimkou Izraele, vůči němuž máme zase jiné výhrady. Budeme muset hledat někoho, kdo se v tom regionu bude chovat tak, aby nám to dělalo nejmenší možnou škodu. Bude to problém, ale mohlo by to být Turecko. Mělo by stabilizovat vlnu utečenců. Jsme závislí i na námořních komunikacích, kde důležitou roli hraje Saúdská Arábie. Prostřednictvím těchto partnerů můžeme v regionu ošetřit své zájmy, nikoli prosazovat své hodnoty. Problém s EU je, že si za posledních 15 let zvykla sama sebe vidět v pozici nejsilnějšího normativního aktéra. Jestli teď jde něco do háje, tak jsou to normy. Všechny možnosti jsou více či méně negativní. Když se nám podaří definovat evropský zájem, tak jsme schopní tam najít partnera, který ten zájem bude nějakým způsobem hájit.

* Evropská služba vnější akce, tedy unijní diplomatický sbor, ovšem není na takovou věc vůbec připraven. Oni mají šířit normy...

Evropská služba vnější akce slouží jako otloukánek. Tyto normy mají všechny evropské státy, ale v okamžiku, kdy vstoupí do libovolného prostoru, okamžitě prosazují svoje zájmy, ale hodnoty nechají na Evropě. Buďto jednotlivé státy řeknou, že jako Evropané mají zájem, a definují ho, nebo začnou prosazovat, stejně jako Evropa, ony hodnoty. Tomu ale nevěřím. Státy se pak vůči vlastním hodnotám chovají jako černí pasažéři.

* Máme se tedy zbavit společné zahraniční politiky?

Jsme zajedno, pokud jde o ekonomická témata, avšak v zahraniční a bezpečnostní politice se ozývá kakofonie hlasů. Ale když Evropa na společnou zahraniční a bezpečnostní politiku rezignuje, tak není vůbec jisté, že se dokáže prosazovat jako jeden celek v ekonomických tématech. Kdyby Evropa snahu o jednotnou zahraniční politiku vzdala a zůstal jen ekonomický blok, myslím, že by se celá konstrukce rozsypala.

* Jak se pak má v takové situaci Evropa vypořádat s uprchlickou vlnou?

Myslím, že se s ní Evropa svým pomalým, ale pečlivým způsobem vypořádá. Definují se nové právní standardy, které stanoví, že ten, kdo včera měl nárok na status uprchlíka, ho dnes už nemá. A směrem do budoucna už vůbec ne. Evropa je zbyrokratizovaná struktura a byrokracie potřebuje mít mustr. Musí se nově definovat, kdo a proč je uprchlík, co je a co není bezpečná země. Když byrokracie dostane impulz, tak se postupně ty věci budou zpracovávat. Jsme svědky toho, že v Evropě začínají růst ploty. Evropa bude řešit pohyb lidí už daleko od svých břehů. Bude podporovat výstavbu bariér mimo Evropu. My zůstaneme otevření, ale ploty začnou vznikat jinde. Proud migrantů bude narážet na překážky, což samozřejmě způsobí lokální „záplavy“.

* I v zemích na okraji Unie?

Ano, nejdřív pravděpodobně tam, ale ve střednědobém horizontu se bariéry začnou stavět mimo Evropu a my budeme tímto způsobem chráněni. Když byla prvně definovaná tzv. evropská politika sousedství, hovořilo se o zvětšeném kruhu přátel kolem Evropy. To je pozitivní slogan, ale jestliže se člověk podíval na mapu, viděl, že šlo o Severní Afriku, Blízký východ a postsovětský prostor. My jsme těmto zemím chtěli umožnit, aby participovaly na našem bohatství s jednoznačným cílem – aby se netlačily k nám. Ty tlaky nyní přicházejí ze vzdálenějších oblastí a my budeme mít tendenci náš problém posunout dál. Evropa podpoří finančně výstavbu hraničních plotů ve třetích zemích.

* Co říkáte na tvrzení, že jsme si migrační vlnu způsobili sami?

Vůbec největší problém, o němž se moc nemluví, je, že z toho úžasným způsobem profituje evropský organizovaný zločin. A to je náš zločin. Zločinecké struktury v Evropě si uvědomily, jak skvělý je to byznys, a napřely k tomu svoje síly. Mafiáni jsou schopni organizovat plavby a pak i následný převoz auty. Věřím, že v tom je nějaký řád, ale ten, kdo tomu dává řád, je náš evropský neřád. Jsou to evropské zločinecké struktury, které se přeorientovaly z obchodu s narkotiky, zbraněmi a prostituce. Je to momentálně největší „vývar“.

* Jak vnímáte obnovování hraničních kontrol uvnitř Unie? Dá se ten trend ještě zastavit, když kontroly obnovují země, které jsou středobodem Schengenu?

Schengen počítá s možností, že kontroly budou zavedeny na časově omezené období. Může se stát, že rok budeme mít na hranicích kontroly. To je nepříjemně dlouhá doba, ale pořád je nějak omezená. Evropská byrokratická loď reaguje na kormidlo velice pomalu. Nyní ale přišel poryv a reakce bude rychlejší. Je krize a bude se to muset rychle vyřešit. Pokud se nastaví byrokratické standardy, tak je ta mašinerie převezme a pojedje podle nich.

* Nemohlo by to nakonec zafungovat obráceně, než se nyní zdá? Že si evropské země uvědomí společnou odpovědnost za ochranu vnějších hranic a Unii to stmelí?

Jestliže tam bude společná odpovědnost, pak ano. Ochrana společných hranic se stane společnou odpovědností všech. To znamená, že evropské státy musejí souhlasit s tím, že tady bude evropská autorita, dejme tomu Frontex, která bude mít právo dislokovat lidi a bude jich mít dostatek. To je zásah do státní suverenity a jde o to, jestli s tím budou státy souhlasit. To je otázka pro politiky. Ale jsem přesvědčený, že politici mohou vyrůst jen tváří v tvář krizi. Kdo byl Churchill, než vypukla druhá světová válka? V zásadě neúspěšný politik, který na co sáhl, to pohnojil. Najednou přišla dosud neznámá situace a ten člověk vyrostl.

* A kdo roste teď?

Jsem přesvědčený, že roste Angela Merkelová. To je politička, která umí o věcech komunikovat způsobem, který je v Evropě potřeba. To není klaun jako Donald Trump. Ona zosobňuje to, jak se to v Evropě musí dělat. Pomalu a s vědomím, že je nutné najít pevný společný základ. Když se najde, dá se na něm stavět. A myslím, že v tomto ohledu je úspěšná.

* Myslíte, že pochopila, že je čas opustit onu normotvornou politiku?

Myslím, že ano. Ona už před čtyřmi lety ve vztahu k problematickým skupinám prohlásila, že multikulti politika je mrtvá a mohou u nás být jen ti, kteří respektují naše hodnoty. Selhali jsme při pokusu ty hodnoty rozšířit celoplanetárně. Ale uvnitř je mít musíme a o ně se bude tříštit vlna přistěhovalců.

* Jak to myslíte?

V Německu vyhostili za půl roku osmnáct tisíc lidí. Až se to tamní úřady naučí, uvědomí si to i komunity, které se sem dnes hrnou. Strašně důležité je, jak lidé, kteří se sem dostanou, komunikují zpátky domů. Když budou říkat, že tady je všechno super a létají tady pečení holubi rovnou do pusy, přijďte za mnou, tak jejich pozice vzroste. Když se budou s nepořízenou vracet, v jejich komunitách se rozkřikne, že Evropa žádný ráj není. A zdá se, že velká část těch lidí do Evropy přichází s vidinou blahobytu.

* Nepřestřelila Merkelová se svou výzvou, že všechny přijme?

Nejsem si jistý, jak přesně byla ta výzva formulovaná. To, co se objevilo u nás ve sdělovacích prostředcích, nebyl celý výrok. A je nutné jej zasadit do časového kontextu. Máme tady nějakou vnější hranici, kde se začali kupit lidé. Německo nemá vnější hranici a nemuselo teoreticky dělat vůbec nic. Mohli říct, že Řekové a Maďaři to nezvládají. Ona prohlásila, že Německo má otevřenou náruč pro uprchlíky. Ale myslím, že to jednoznačně řekla pro ty, kteří prchají před válkou. Všichni by si měli uvědomit, že termín uprchlík má nějaký právní rozměr. Uprchlík není každý, kdo se dá do pohybu.

* Jak hodnotíte postoj Česka a vlastně celé střední Evropy? Nejdřív jsme ze Západu slyšeli, že je náš přístup špatný, ale teď postupně zaujímají velmi podobný postoj.

Můžeme říct, že jsme to říkali a teď nám můžete vlézt na záda. Nebo z toho můžeme udělat přednost a říct, že jsme to identifikovali už tehdy a jsme rádi, že se to i vám jeví stejně. Myslím, že naše vláda se tak chová. Upřímně řečeno, chování naší vlády v této krizi mi přijde racionální, evropské, klidné, ale špatně komunikované. Největším problémem českých vlád je obecně jejich neschopnost komunikovat důležitá témata, aby to nevyznívalo konfrontačně. Ať už se jednalo o penzijní reformu, nebo americký radar v Brdech. Možná je to proto, že v naší politice se hodně vytratilo poukazování na hodnoty. Jako by to bylo trapné. Třeba „pravda a láska musí zvítězit nad lží a nenávistí“. Od té doby se tady hovoří o provozních záležitostech typu stát jako firma. To nejsou hodnoty. Svět je tak složitý, že se v něm bez hodnotové kotvy nemůžeme úspěšně pohybovat.

* Jak je na tom v tomto ohledu střední Evropa? Zdá se, že bídne, jelikož tu máme hned několik populistických vlád.

Střední Evropa se dlouhodobě přestala zabývat skutečně politickými tématy. V řadě zemí to vedlo k tomu, že to, co činí politiku zajímavou, tedy střetávání názorů, bylo upozaděno. Někde se řeší technická témata, jinde se podařilo společnosti vsugerovat představu, že tady je téma, které je nadčasové a které nás všechny přesahuje. V Maďarsku třeba Trianon, ten ještě dnes běží jako důležité téma. V Polsku je to vztah vůči Rusku a Ukrajině. Politika nemůže být monotematická. Vždy musí existovat pluralita témat a musí být jasné, kdo si co myslí. Podle mého názoru se to přestalo dít.

* A co v Česku?

O střetávání idejí u nás nelze vůbec mluvit. Uprchlíká krize a to, co se stalo v Řecku, jsou velká politická témata. Tady je ale problém, že vláda se rozhodla mlčet. Najednou se vynořil prezident, který byl proti. A když se ukázalo, že to funguje, tak s tím začali lézt ven všichni ti tajrlíci. Včetně toho z Hanspaulky.

* Vraťme se ještě k celé Evropě. V atmosféře strachu z teroru se zdá, jako by Evropa měla jen dvě možnosti. Buď se smíří s profízlovanou společností uvnitř, nebo se opevní a uvnitř zachová víceméně svobodný prostor. Která varianta je podle vás pravděpodobnější?

To, co se děje teď, je reakce na šok. Až šok odezní, začneme se postupně vracet k fundamentálním hodnotám. Důležité je ono slovo svoboda. Dříve dominovaly ve společnosti povinnosti, nyní dominuje svoboda. Moderní společnost zapoměla, že má povinnosti. Máme jenom svobody. Jeden mobilní operator měl heslo „nevaž se, odvaž se“. Mám pocit, že jsme jako společnost totálně nevázaní. Svoboda ale nemá nevázané hranice. Znamená, že vím, jaké ty hranice jsou, dodržuju je a pohybuju se svobodně v daném prostoru.

* Je Unie jediný rámec, kde se to dá řešit?

Pro malé země, jako je Česko, neexistuje nic lepšího než Evropská unie. Tím neříkám, že Unie v současné podobě. My ale potřebujeme širší rámec kolem sebe. Jen díky němu jsme úspěšní. Čím méně růžový je svět, tím více potřebujeme evropské hodnoty. Ty nám umožňují relativně blahobytný život. Česko nemá šanci přežít ve světě, kde do sebe budou narážet velké jednotky. My máme možnost být součástí tří takových – EU, Ruska a světa islámu. Svět islámu nepadá v úvahu, být součástí ruského světa je cesta do pekel. Zbývá Evropa. A tu se máme snažit vymodelovat tak, aby nám tam bylo co nejlépe.

Michael Romancov (46) • Absolvent Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy a **Fakulty sociálních věd** UK. • Působí na Institutu politologických studií **FSV UK** a na katedře mezinárodních vztahů Metropolitní univerzity

Praha. • Specializuje se na politickou geografii, geopolitiku a Rusko. Mafiáni jsou schopni organizovat plavby imigrantů a pak i jejich následný převoz auty. Věřím, že v tom je nějaký řád, ale ten, kdo tomu dává řád, je náš evropský neřád.

O autorovi | Tomáš Jeník Michal Půr jenikt@mf.cz pur@mf.cz

Foto autor | FOTO • Martin Pinkas

Foto autor | FOTO • Martin Pinkas

Vážně se budeme bavit o vědě?

11.1.2016 Reportér str. 66 České počiny

Marek Šálek

Ještě mu není třicet a v jeho pořadu se střídají špičkoví vědci včetně nositelů Nobelových cen. A někteří pak posílají do světa tweety o tom, že lépe připraveného moderátora a tým ještě nezažili. Bývalého vodního slalomáře Daniela Stacha lze směle označit za jednu z televizních hvězd minulého roku.

Daniel Stach, moderátor pořadu Hyde Park Civilizace

Lawrence Krauss je fyzik a kosmolog, který zásadním způsobem přispěl k výzkumu temné hmoty, současně je hvězdou filmu Unbelievers. Dostal pozvání do pořadu Hyde Park Civilizace České televize.

„Vysílali jsme s ním živě z Olomouce v rámci festivalu vědeckých filmů AFO. Přišel do improvizovaného studia a ptal se, jak to bude probíhat. ‚Budeme se teď od osmi bavit o vědě,‘ řekli jsme mu. ‚Počkejte, v prime time o vědě? A jak to bude dlouhé?‘ – ‚Padesát pět minut.‘ – ‚A kolik tam bude commercial breaks?‘ – ‚Reklamy žádné, jsme veřejnoprávní televize.‘ A on to bral jako vtip: ‚You are kidding!‘“ smál se. Pak se zeptal: ‚A jak budeme mluvit?‘ – ‚Anglicky.‘ To už zůstal koukat a povídá: ‚Tak stop. Vy mi chcete říct, že se budeme v hlavním vysílacím čase celou hodinu a bez reklam v angličtině bavit o vědě?‘ – ‚Ano, to přesně se vám snažíme říct.‘ – ‚Tak to je neuvěřitelné! V Americe dostanu maximálně šest minut na to, abych vysvětlil podstatu vesmíru!‘“ vypráví o svém slavném hostu Daniel Stach, novinář České televize, který má moderování Civilizace na starosti.

Bezprostředně po natáčení vyřukal Lawrence Krauss do mobilu tweet: „I just did the best hour of prime time television I have ever done!“ – Nejlepší hodina v hlavním vysílacím čase, jakou jsem kdy zažil!

V podobném duchu reagoval také americký astronaut Scott Parazynski: „You guys were the best prepared team I've ever come across!“ – Byli jste nejlépe připravený tým, s nímž jsem se kdy setkal! Tento muž dokázal na nejvzdálenějším rameni Mezinárodní vesmírné stanice opravit solární zařízení za miliardu dolarů, přičemž musel porušit hned několik bezpečnostních pravidel NASA; současně je jediným pozemšťanem, který byl ve vesmíru i na vrcholu Everestu.

Na pořad Hyde Park Civilizace lze zkrátka slyšet chválu ze všech stran; ocenění se dostává i jejímu moderátorovi Danielu Stachovi. Pochvalně se o něm vyjádřil dokonce Vladimír Just, asi nejsziravější televizní kritik po Janu Rejzkovi: „O připravenosti a schopnosti Daniela Stacha vést racionální debatu si zatím mohou i jeho mnohem zkušenější kolegové nechat leda zdát,“ napsal v předvánočním shrnutí televizní tvorby, které pod titulem „Žalostná bilance podruhé“ vyšlo v Divadelních novinách.

Šílení spíků

Daniel Stach vyrůstal v Českých Budějovicích, v jedenácti letech začal jezdit na kajaku. Na slalomovém kanálu se potkal s Miroslavem Lencem, trénovali spolu a závodili. „Pamatuju si, jak jsme spolu byli poprvé na mistrovství republiky. Jemu bylo patnáct, na gymplu byl teprve pár dní, učit se ještě nemusel. Ale po každé jízdě si někam zalezl s učebnicí angličtiny. Vůbec jsem to tehdy nechápal,“ říká jeho o dva roky starší parťák a dodává: „Teď už tomu rozumím a mrzí mě, že jsem to nedělal taky.“

Časem spolu tihle dva začali závodit i komentovat, od roku 2008 pod hlavičkou MaD speakers – krajní písmena zkratky pocházejí z jejich křestních jmen, dohromady to slovo znamená v angličtině „šílení“. O rok později dostali příležitost uvést na Radiu Wave vlastní pořad o netradičních sportech, v roce 2010 začali „dělat atmosféru“ při běžecké sérii Run Czech včetně pražského maratonu. „Devět hodin v kuse jsme u mikrofonu, mlčíme jen při hymnách. A hrozně nás to baví.“ Letos je čeká další velká show: světový šampionát v horské cyklistice na Vysočině.

„Někdy si říkám, jak to se mnou vydrží, protože já jsem jeho pravý opak: všechno odkládám na poslední chvíli,“ říká Miroslav Lenc a pokračuje: „Já jsem ten hodnej, kdo s každým najede na přátelskou notu. Dan, když

je potřeba, rozlouskne i nepříjemné věci, domluví podmínky a podobně. Dát našim aktivitám nápady, to snad umím taky. Ale on je ten tank, který nejde spát, dokud nemá kompletně hotovo.“ Oba muži spolu stráví moderováním zhruba třicet dnů v roce. A prý to tak nějakou dobu určitě zůstane.

Kamery přenastavit!

Historika, jak se Daniel Stach ocitl v České televizi, už byla popsána vícekrát, ale stojí za to ji připomenout. Bylo mu dvaadvacet, seděl na lavičce v parku na Pankráci a učil se. „Šlo o zajišťování pohledávek v rámci finančních operací. A moc mi to nešlo. Abych se odreagoval, stáhnul jsem maily a tam byla zpráva od tatíka, který na Facebooku sledoval Pavlínu Kvapilovou (tehdejší moderátorka Hyde Parku ČT24, pozn. red.). A že prý se zrovna uvolnilo místo na exkurzi do redakce zpravodajství. Tak jsem se přihlásil a za hodku byl na Kavčích horách.“ Vyzkoušel si práci před kamerou – a protože měl za sebou zkušenost rozhlasového spíka i moderátora sportovních akcí, dostal hned pracovní nabídku. Začal dělat úvodní reportáže pro pořad Hyde Park.

V červnu 2012 odjel jako reportér na fotbalové Euro do Polska a pak to přišlo: Gabriela Cihlářová, dosavadní editorka Hyde Parku, si jej vybrala jako moderátora nového pořadu Hyde Park Civilizace. „Seděli jsme spolu dva roky v kanceláři a věděla jsem, že se Dan zajímá o vědu a je spolehlivý.“ Odvážlivcem, který prosadil odnož zavedeného pořadu (v němž host odpovídá na otázky moderátora i diváků), byl ředitel zpravodajství Zdeněk Šámal. A „Civilizace“ dostala od začátku luxusní prostor: celou hodinu v sobotu od osmi večer. Ještě výjimečnější bylo rozhodnutí učinit jeho hlavní tvář čtyřadvacetiletého nováčka, který do té doby neodmoderoval jediný pořad. Nejdřív se však musely přenastavit kamery: Daniel Stach měří 189 centimetrů, jakmile udělal krok, jeho tvář mizela ze záběru...

Nejde říct „nejde“

Hyde Park Civilizace a Daniel Stach zažili opravdu hvězdné hosty. Byl mezi nimi třeba Vint Cerf, viceprezident Googlu, který bývá označován za „otce internetu“, badatel ve věci meziplanetárního internetu a předobraz postavy z filmové ságy Matrix, pojmenované The Architect. Nebo sir Paul Nurse – nositel Nobelovy ceny za fyziologii a tehdejší předseda britské Královské společnosti. Do studia k Danielu Stachovi přišel i Rick McCallum – producent tří novějších epizod Hvězdných válek. Dále například filozof a lingvista Noam Chomsky, biolog Richard Dawkins, filozof Peter Singer...

„Pro nás je vždycky důležité, aby host řekl něco nového, co jsme jinde nenašli. A to je někdy opravdu těžké, když máte před kamerou třeba Charlese Dukea, jednoho z dvanácti lidí, kteří chodili po Měsíci a který od té doby (rok 1972, pozn. red.) nedělá prakticky nic jiného, než že jezdí po světě a rozdává rozhovory,“ říká dramaturgyně Gabriela Cihlářová, další klíčová postava pořadu. Jak našla zálibu ve vědě? Když jí bylo šest, havaroval Challenger. „Pamatuju, jak to televize pořád dokola rozebírala – Američanům se konečně něco nepovedlo. Mě kosmonautika každopádně fascinovala a řekla jsem si, že jednou chci start raketoplánu vidět na vlastní oči.“ V roce 2009 stála na Cape Canaveral dvanáct kilometrů od raketoplánu Atlantis a viděla jeho start – začátek mise označené jako STS 129. Tématem její disertační práce na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy byla sovětská věda v padesátých letech, zejména pak tokamaky (zařízení usilující o ovládnutí jaderné fúze) či utajená jaderná havárie v Kyštymu. Doma má vesmírný dalekohled, se svým mužem navštívila havajskou observatoř Mauna Kea, svatební cestu strávila v Hirošimě. Ona sama o sobě říká, že chce zůstat „jménem v titulcích“, její vědomosti a schopnosti nicméně Daniel Stach vynáší do nebes: „Ten pořad bezesporu stojí na Gábi, ona je neviditelný mozek Civilizace.“

Původně čtyřčlenný tým – kromě dramaturgyně a moderátora jej tvoří autoři předtáčených reportáží Veronika Kvaková a Jaroslav Zoula – nedávno doplnila rešeršistka Pavlína Chudárková. „Já sice za celý pořad odpovídám, ale není to tak, že bych Danovi tlačila hosta, kterého nebude chtít. Musí nás to bavit, musíme být oba přesvědčení, že je to fajn,“ říká Gabriela Cihlářová. V sobotu večer sleduje pořad 75 tisíc lidí, ještě o něco víc diváků si pak v některých případech pustí reprízu v neděli dopoledne. „Díly se zahraničními hosty, kteří nám dají nejvíc shánění a práce, mají paradoxně nižší sledovanost, ale pro nás je to prestižní věc,“ říká šéfk a pořadu. Za všechny historiky, jak se podařilo význačné vědce přimět k účasti, aspoň jedna: „Když jsme se začali zajímat o filozofa a lingvistu Johna Searla, který přijel do Prahy, pořad jsme slyšeli: ‚Vy jste se zbláznili! Ten si bere za přednášku deset tisíc dolarů a vůbec nemá čas,‘“ vypráví Daniel Stach. „Gábi zjistila hotel a zavolala na recepci. ‚Víte, u vás bydlí jeden světoznámý filozof, autor argumentu čínského pokoje.‘ – ‚Není to takový starší prošedivělý pán? Ten jde zrovna kolem, já vám ho dám.‘ Za chvíli byli domluveni včetně toho, v kolik pro něj pošleme taxík. Nejnáročnější bývá propracovat se přes suitu, která ty lidi obklopuje.“

Failure Is Not an Option. Tak zní heslo, které použil velitel letu Gene Kranz, když se snažil dostat posádku Apolla 13 zpět na Zemi. Neúspěch nepřichází v úvahu. A stejným mottem se řídí tým pořadu Hyde Park Civilizace. „Přišla s tím Gábi. Nejde říct ‚nejde‘. Prostě ne! Pojďme to zkusit. Maximálně to nevyjde,“ říká

Daniel Stach a jeho kolegyně dodává: „Hodně funguje, když se o vás dotyčným někdo zmíní ‚Hele, já v tom pořadu byl a bylo to skvělý‘. A to se nám naštěstí stává.“

Sen jménem Zhang Shangwua

Hyde Park Civilizace je první pořad v České televizi, kde moderátor mluví se zahraničními hosty anglicky bez pomoci tlumočnicka; překlad do češtiny slyší jen diváci. „Poprvé jsme se k tomu rozhodli z nouze – když dotyčný nemohl přijet a museli jsme použít Skype (takže simultánní tlumočení nepřipadlo v úvahu, pozn. red.). Klaplo to, ohlas byl dobrý, a tak jsme v tom pokračovali,“ vysvětluje Gabriela Cihlářová a dodává: „Jsme rádi, překlad by zabíral drahocenný čas. Při tlumočení navíc mají hosté sklony mluvit déle a moderátor má omezenou možnost je přerušit nebo se dozeptat.“ Na webu je vzápětí po odvysílání dostupná i originální verze bez překladu. „Jednak si naši fanoušci trochu stěžovali, že angličtinu překrývá čeština, ale má to i další důvod: hosté si občas vyžádají link, aby mohli své vystoupení sdílet. Na univerzitní stránky ho dal třeba Robert Woodrow Wilson, nobelista, který potvrdil existenci reliktního záření, což lze považovat za důkaz velkého třesku. Nebo geofyzik a astronaut Andrew Feustel z Johnsonova vesmírného střediska v Houstonu – díky němu se náš pořad objevil na facebookových stránkách NASA Astronaut Appearances.“

Dramaturgyně a moderátor na sebe začínají mluvit anglicky už čtvrt hodiny před příchodem zahraničního hosta. „Gábi pak na mě mluví anglicky i v průběhu pořadu, abych si to nemusel v hlavě přepínat,“ přibližuje Daniel Stach zákulisí. „Jsme ale domluveni, že se mu ozvu maximálně dvakrát třikrát. A nikdy mu neposílám do ucha celé věty, spíš jen klíčová slova. Třeba ‚solární panel!‘. Zbytek už najde ve své přípravě, kterou má u sebe v tabletu,“ vysvětluje Gabriela Cihlářová, která se s moderátorem během natáčení domlouvá i přes facebookové zprávy. „Jeho multitasking (schopnost řešit více věcí najednou, pozn. red.) je fantastický,“ pochvaluje si. A co čtecí zařízení? „Raději mluvím spatra, protože nejvíc chyb nasekám při čtení,“ říká Daniel Stach.

Mají tvůrci pořadu Hyde Park Civilizace nějaké vysněné hosty? Daniel Stach se už dříve svěřil, že by chtěl zpovídat čínského gymnastu Zhang Shangwua. Z toho se po zranění stal bezdomovec, několik let strávil za krádeže ve vězení. Když se pak zkoušel žít jako pouliční kejklíř, poznal ho jeden fanoušek, který mu pomohl znova nastartovat sportovní kariéru. „Úplný hollywoodský příběh!“ rozplývá se moderátor a spíše pro pobavení nabízí ještě jeden svůj profesní sen: „Britská královna Alžběta II. nikdy v životě neposkytla žádný rozhovor, maximálně jednou za čas namluví proslov k národu. Zatím ale nevím, kudy na to – že se náš pořad jmenuje po jednom londýnském parku, asi stačit nebude,“ směje se. O den později odpovídá na stejný dotaz Gabriela Cihlářová: „Mezi lidmi, kteří jsou úplně nejvýš, máme dva vážné tipy, které zkusíme, ale zatím marně.“ Kdo to je? Stephen Hawking? Nebo třeba papež? „Ty bychom taky brali, ale mám na mysli někoho jiného.“ Koho tedy? „Neřeknu. A jestli vám to Dan prozradil, tak ho vlastnoručně zaškrtním!“

O Páje, tatíkovi a mutince

Soukromí si Daniel Stach dost střeží, přece ale přidal pro čtenáře magazínu Reportér rodinný příběh, který zatím žádnému novináři nesvěřil: „Jednou jsem přišel na kanál a stál tam nějaký Japonec a pak ještě malý Japonec. Otec a syn. Chtěli na vodu, ale nevěděli, jak to zařídit,“ vypráví Daniel Stach, který exotickým návštěvníkům pomohl vyřídit poplatek za užití trati. „Taka chtěl být vodním slalomářem. A jeho tatínek Micu mu to chtěl dopřát. Tak objížděli Evropu, aby pro Taka našli co nejlepší zázemí,“ vysvětluje. Zatímco spolu oba chlupci – tehdy dvanáctiletí – pádlovali, Micu se dal na břehu do řeči s Danielovým tatínkem. „Když jsme vylezli ven, tatík povídá: ‚Hele, a co kdyby tady Taka zůstal?‘ No a přesně tak to dopadlo. Začal s námi trénovat, v bydlení jsme se střídali s další rodinou, chodil v Budějovicích do školy a závodil.“

Uplynulo pár let a Stachovi telefonovali do Japonska, aby Takově rodině popřáli k Novému roku. „Dovolali jsme se na špatné číslo, načež si to vzala naše Pája a k našemu údivu spustila japonsky. Naučila se to potají z učebnic, které Taka vozil do Čech! Jen tak, prostě se jí ta řeč zalíbila.“ Danielova sestra Pavlína Stachová pak studovala japonštinu na FF UK a na nejprestižnějších japonských univerzitách Waseda a Keio. „Dneska Japonec do telefonu nepozná, že není rodilá Japonka. Jednou půl hodiny domlouvala pojištění, nakonec ji poprosili o jméno. ‚Pavlína Stachová? To asi není japonské jméno, že?‘“ vypráví s obdivem její bratr. A tvrdí, že i ona by jednou měla být hostem pořadu, který moderuje.

Odkud se vztah sourozenců Stachových k vědě a studiu vzal? Jejich rodiče jsou vystudovaní chemici, ale v oboru nikdy nepracovali. „Tatík je děsně šikovnej programátor a přitom žádný nerd, mutinka pracuje jako daňařka. Oba jsou hodně otevření a nikdy mě do ničeho netlačili.“

Když už, tak už!

Sedmadvacetiletý Daniel Stach momentálně prožívá něco, o čem se ctižádostivým mužům v jeho věku může jen zdát. Proměňuje se nějak jeho povaha s tím, jak vysoko se v poslední době vyhoupl? „Když jsme se potkali, byl strašně nekompromisní. To mu svým způsobem vydrželo, ale teď mi připadá mnohem empatictější. Vychází s lidmi na každé úrovni, to dřív neměl,“ říká již zmíněný Miroslav Lenc. A dodává ještě něco: „On má takové heslo: Never go hard, always go harder – když už, tak už. Každý den prostě musí stát za to, jinak by se cítil jako zpráskanej pes.“

Daniel Stach

NARODIL SE 2. DUBNA 1988 V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

- Od roku 1999 jezdil v kajaku na divoké vodě, byl členem juniorské reprezentace vodních slalomářů.
- V letech 2006 a 2007 spoluorganizoval a moderoval hlavní show českobudějovické studentské slavnosti Majáles.
- S Miroslavem Lencem založil moderátorské duo MaD speakers, v letech 2009–2012 připravovali pořad Sports Take pro Radio Wave.
- V roce 2010 začal pracovat v České televizi, nejdříve jako autor reportáží pro pořad Hyde Park ČT24.
- Od roku 2012 je jediným moderátorem pořadu Hyde Park Civilizace, který se vysílá v sobotu od osmi večer.
- Od roku 2014 je jedním z moderátorů ranního vysílání Studia 6, v této roli vystupuje dvakrát až třikrát týdně.
- V letech 2007–2014 vystudoval dvě vysoké školy: Fakultu mezinárodních vztahů VŠE a mediální komunikaci na **FSV UK**.
- V roce 2015 získal diváckou cenu TÝTý jako Objev roku a také Novinářskou křepelku pro žurnalisty do 33 let.
- Miluje sci-fia filmovou sérii Star Wars. Na rozhovor v den české premiéry dorazil s kostýmem Obi-Wan Kenobiho v igelitce.

VE STUDIU RADĚJI MLUVÍM SPATRA, PROTOŽE NEJVÍC CHYB NASEKÁM PŘI ČTENÍ.

Foto autor| foto Lukáš Bíba

Foto popis| Fanoušek sportu a sci-fi. Takhle ho znají televizní diváci. A jaký je mimo kamery? Rád jezdí na kole a běhá, miluje sci-fi. Premiéry Star Wars se zúčastnil v kostýmu Obi-Wan Kenobiho.

Sledovali jste seriál Třicet případů majora Zemana?

11.1.2016 ČRo Plus str. 01 12:30 Radioforum

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Přesně před čtyřiceti lety začala tehdejší Československá televize vysílat seriál Třicet případů majora Zemana. Dílo, které může sloužit jako názorná ukázka propagandy a které se na obrazovkách objevuje dodnes. Ptáme se vás, sledovali jste seriál Třicet případů majora Zemana? Je to pro vás běžná televizní zábava nebo příklad manipulace novodobých dějin? Tak bude nás zajímat váš názor. Můžete ho telefonovat od této chvíle na číslo 221552777. Se mnou ve studiu Irena Reifová, socioložka z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy tady v Praze. Dobrý den.

Irena REIFOVÁ, socioložka, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy Praha

Dobrý den.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Seriál vznikl k třicátému výročí vzniku sboru Národní bezpečnosti, tedy tehdejší policie. Je právě to ten důvod určité výjimečnosti mezi ostatní televizní produkcí té doby?

Irena REIFOVÁ, socioložka, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy Praha

Ano, seriál byl takto oficiálně naplánován v takzvaném ideově tematickém plánu, což byla páteř tehdejší televizní tvorby, jinak ta, to poslání, to určení seriálu, ta dedikace k tomuto výročí se..., vlastně od toho se odvíjí i

to, že ta myšlenka sama na vytvoření seriálu o kriminalistech, policistech se zrodila na federálním ministerstvu vnitra, nikoli v hlavách televizních producentů nebo tvůrců, tenkrát by asi nepoužili slovo producent, ale zrodila se v kancelářích ministerstva vnitra Československé socialistické republiky, tam měli tiskový odbor a ten vedl jistý plukovník, podplukovník...

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

To jedno, to už není, na to se historie neptá.

Irena REIFOVÁ, socioložka, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy Praha

Na to nejsem odborník. A v týmu, který ho obklopoval, se vytvořila, tedy vznikla myšlenka na to, že by se vytvořil námět a na jeho námětu potom založil televizní seriál o práci kriminalistů a konkrétních případech kriminalistické práce.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Ještě se samozřejmě k tomu vrátíme, protože si spolu budeme povídat a samozřejmě také s našimi posluchači, kteří nám budou volat na číslo 221552777 až do třinácté hodiny. Teď zdravím Miroslava Hodice, který je předsedou oficiálního fanklubu majora Zemana. Dobrý den.

Miroslav HODIC

Dobrý den.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Co vás k zájmu o tento seriál přivedlo?

Miroslav HODIC

Tak já patřím do generace, která v podstatě s tímhle tím seriálem vyrůstala, protože samozřejmě od dětství, kdy jsme prostřednictvím televizní obrazovky vnímali tehdy podávané kladné hrdiny a vlastně major Zeman byl jedním z nich společně s takovými jako třeba Vinnetou nebo Bodie s Doylem, tak my jsem v tomhle tom vyrůstali, nicméně samozřejmě ten, kdo byl starší, tak si samozřejmě uvědomoval i ty disproporce, které byly mezitím, co se objevovalo v tom seriálu a tou skutečnou realitou a postupem času, jak jsem dospíval, tak jsem si tohle to uvědomoval taky. Nicméně to, co nás na tom seriálu zaujalo nejvíc nebo to, co nás asi neustále drží, je určitá specifická atmosféra.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Specifická atmosféra toho seriálu, to, jakým...

Miroslav HODIC

Ano.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

...způsobem je natočen nebo...

Miroslav HODIC

Jak je natočen, jsou to skvělé herecké výkony, je to precizně odvedená filmařská řemeslná práce, ať už počínaje scénáři, režijní prací, herecké výkony, tak se vlastně v tom seriálu objevila celá plejáda tehdejších špičkových herců, nebo když to řeknu naopak, tak ti, kteří se tam objevili, ti by se dali v podstatě spočítat na prstech jedné ruky.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Kolikrát jste viděl ten seriál?

Miroslav HODIC

No, to bych teď takhle asi nedokázal říct, ono je to zase dílo od dílu různé, protože i tady pan režisér Sequens se samozřejmě nevyvaroval toho, že některé díly jsou povedenější, některé jsou méně povedené, ale určitě jako ten počet shlédnutí, minimálně některých dílů by se dal počítat do desítek, protože to je spíš jako, řeknu, otázka nějaké momentální nálady.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Které byly povedené ty díly, které naopak vám připadaly, že byly povedené méně?

Miroslav HODIC

Tak já začnu od těch méně povedených. Myslím si, že my jako diváci tohoto seriálu se shodneme na tom, že díly jako Šťastný a veselý nebo Třetí housle patří spíše k těm slabším. Ty naopak hodně povedené díly jsou díly jako Vyznavači ohně, Rubínové kříže, samozřejmě Studna, Mimikry.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Dobře.

Miroslav HODIC

Našlo by se jich určitě těch povedených více.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Ještě jedna věc, z vašich internetových stránek je zřejmé, že váš fanklub je poměrně aktivní, pořádáte různá setkání s tvůrci a herci, putování po stopách natáčení, kdo tvoří jádro fanoušků majora Zemana?

Miroslav HODIC

Tak jádro fanoušků, ono takhle, ta členská základna se samozřejmě za těch už dneska téměř dvanáct let, co fanklub existuje, postupně nějakým způsobem odměňovala, já sám nejsem zakládajícím členem, já jsem do toho fanklubu přišel zhruba po roce jeho činnosti, ale dá se říct, že věkový průměr nás je zhruba tak, řeknu, nějakých pětadvaceti, pětadvaceti let, čili je to opravdu ta asi generační záležitost, ale máme tam i členy, kterým bylo teprve nedávno dvacet let. Tak nějak dálkově přes ten internet s vámi komunikují, zase i třeba lidé, lidi, kteří jsou starší než my, ale dá se říct, že to jádro je zhruba takhle. A co se týče nějakého jako sociálního spektra, tak jsou mezi námi lidé se základním vzděláním, jsou mezi námi, máme tam lékaře, inženýry, čili opravdu tohle to spektrum je hodně, hodně široké.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Debatujete někdy také o té propagandistické stránce toho seriálu?

Miroslav HODIC

Určitě taky, protože..., to samozřejmě od toho nejde oddělit a i vlastně to motto vašeho dnešního pořadu, kde se řeší otázka, jestli to byla propaganda nebo neškodná zábava, tak já bych řekl, ono je to tak jako všechno v jednom, jo, protože to nejde oddělit jedno od druhého, protože to v tom seriálu obsažené je, ten seriál je samozřejmě dělaný na objednávku ministerstva vnitra, tudíž to z něj naprosto okatě kouká, ale jsou tam i zábavné momenty, jsou tam napínavé momenty, v podstatě, řekl bych, ten seriál má asi po stránce těchto aspektů opravdu v sobě, v sobě všechno.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Ze současných seriálů se vám líbí který?

Miroslav HODIC

Tak na to vám odpovím velice rychle, rozhodně to jsou Případy I. oddělení, ten myslím, že na tom se shodneme u nás jako v klubu všichni, že to je jeden z těch opravdu povedených tečka v poslední době.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Já vám mockrát děkuju. To byl předseda oficiálního fanklubu majora Zemana Miroslav Hodic. Děkuju, na shledanou.

Miroslav HODIC

Taky děkuju, na shledanou.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Posluchačka Lenka Hofmanová by nás teď měla poslouchat. Zdravím vás, dobrý den.

posluchačka

Dobrý den.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Dívala jste se někdy na seriál Třicet případů majora Zemana?

posluchačka

No, dívala, ale je to už dávno, už asi, já nevím, kdy ten seriál byl poprvé uvedený v televizi...

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Já nevím, myslím, že nám řekne paní Irena Reifová, že byl poprvé uveden před čtyřiceti lety, ostatně o tom teď tady také, také debatujeme.

Irena REIFOVÁ, socioložka, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy Praha

Bylo to v roce 75.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Ano.

posluchačka

No, ono to tak asi bude. A já jsem ho vlastně viděla tehdy, pak už ne, protože já nemám už pět let televizi, takže bohužel nemůžu...

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Ale žádný dojem hlubší ve vás nezanechal, ten seriál.

posluchačka

No, ale já myslím, že jo, já bych to zas vzala tak, tehdy byla prostě doba, kdy to bylo, kdy jsme v televizi mohli vidět nějaké, jako neměli jsme s čím srovnávat, já si myslím, že na tehdejší dobu určitě je to, bylo to dobře natočené, tady byly nebo jsou, nebo byly tehdy výborní režiséři, výborní herci, ale prostě to bylo jediný třeba, v čem mohli účinkovat, co mohli točit, takže já si myslím, že na tehdejší dobu, že to byl velmi dobrý seriál, samozřejmě já jsem se na všechny díly určitě se dívala, to si myslím, že ano, a určitě se mi líbil třeba hlavní představitel a tak dále, jo, jako v té době to byla jiná situace, tady nebylo srovnání, takže já nemůžu proti tomu seriálu nic říct, ale samozřejmě teďko bych se na něho nedívala, to vím určitě.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Posluchačka Lenka Hofmanová byla s námi ve spojení. Děkuju za to, na shledanou.

posluchačka

Na shledanou.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

A zapojit se samozřejmě do dnešního Radiofóra můžete i vy ostatní tím, že zavoláte na číslo 221552777, ptáme se, sledovali jste seriál Třicet případů majora Zemana? Je to pro vás běžná televizní zábava, nebo příklad manipulace novodobých dějin, těšíme se na vaše názory a na vaše telefonáty sem k nám do Radiofóra. Tak se mnou ve studiu, jenom připomínám, je stále odbornice na televizní seriály Irena Reifová z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. My bychom mohli zareagovat na to, co jsme slyšeli třeba od předsedy oficiálního fanklubu majora Zemana Miroslava Hodice, mimochodem, je to výjimka, že má seriál takový fanklub činný, aktivní.

Irena REIFOVÁ, socioložka, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy Praha

Fanouškovství formou fanklubu organizovaného vlastně institucionálně existujícího je docela výjimečné, určitě nevím o žádném jiném českém seriálu, který by měl takhle, no, vůbec nejenom aktivní, ale vůbec fanklub. Na druhou stranu fanouškovství jako takové v souvislosti se seriály, nejenom českými, ale hlavně zahraničními, je naopak jakoby jistá nová divácká praxe, v seriály z produkce BBC, takzvané nové seriály nebo z produkce amerických společností, z produkce HBO, se stávají předmětem takového jakéhosi kultovního sledování a předměty kultu, jenom ta identifikace a ten, ne vždycky obdiv, ale spíš takové velmi angažované zapojení do toho příběhu a do jeho sledování, napojení na ten příběh, dneska většinou probíhá formou internetových diskusí sociálních sítí a taky se u těch velmi aktivních fanoušků objevuje to, čemu se říká psaní fun fiction, fanouškovské dotváření nebo přetváření třeba jednotlivých dějových linek.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Tak já mám dva posluchače. Dobrý den. Helena Šulcová, pořad Radioforum, koho zdravím.

posluchač

Dobrý den, Jaroš Plzeň.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Já vás zdravím, pane Jaroši.

posluchač

Tak já se na ten seriál dívám, že teda v té době to bylo poplatný, bylo to silně propagační. A dneska se na to dá koukat jako na zábavný seriál, ale když se bavíme o té manipulaci, tak zrovna vaše rádio je..., teda ten seriál s tou manipulací je /nesrozumitelné/ proti tomu, co předvádíte teď vy na tom rádiu.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Jako myslíte teď, teď v této debatě nebo obecně?

posluchač

Ne, ne, ne, konkrétní, tenhle ten pořad ne konkrétní, jo, ale vůbec o politice, na Ukrajině, uprchlíci a všeobecně...

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Takže si myslíte, že ta manipulace vlastně pokračuje, je to samozřejmě váš...

posluchač

A speciálně i vy se toho zúčastníte třeba nechtíc nebo nevědomky, ale je to obrovská manipulace, překrucujete skutečnosti, nedopovíte to, tak jak to je, no, je to můj názor, možná, že to potvrdí jinej posluchač.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Samozřejmě, to jsem chtěla říct, že to je váš názor. A já děkuju za to, že jste zavolał do Radiofóra.

posluchač

Čekal jsem, že to bude lepší rádio, ale jsem z toho zhnusenej.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Myslím si, že to je velmi dobré rádio, alespoň jak může soudit i z reakcí třeba jiných posluchačů. Každopádně mockrát...

posluchač

Tak jo, na shledanou.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

...vám děkuju za to, že jste zavolał sem k nám do Radiofóra. Paní Pešková by nás teď měla také slyšet, další posluchačka, která se dovolala. Dobrý den.

posluchačka

Dobrý den. Přeju vám všem všechno nejlepší do nového roku.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

My vám taky, dobrý den.

posluchačka

A co se..., děkuju, dobrý den. A co se týče majora Zemana, viděla jsem ho v 85 celý, dívala jsem na to jako na zábavný seriál, postupně, jak se objevil po revoluci, tak už jsem si vybírala, protože tam byly velice dobré detektivní příběhy, na který se teda ráda dívám. A co se týče politického ovlivnění nebo názoru, ve svý době v 75 bylo plno přívrženců strany, ti se na to dívali ze svého pohledu. My mladí nebo jsme se na to dívali teda jako na zábavu, nicméně si myslím, že je v každém člověku možnost si na to získat potřebné informace, kord dneska, je to možný, aby si udělal k tomu svůj pohled, svůj náhled, ověřil si, a to se týká každý situace, každý informace a náboženství, politiky, všeho okolo. Takže brát každý pořad nebo každý program, každý seriál, to, co si přinese tomu každému, by si měl vybrat a pokud se nelíbí, to je věc názoru, že jo, a taky nabídky. Takže mockrát děkuju všem účastníkům, kteří se tam podíleli na tom seriálu, protože souhlasím, že tam bylo velice

dobré obsazení a na svoji dobu byl to daný seriál na úrovni. Politickou scénu úplně vynechal, protože to je věc každého, jak si to přijme.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Děkuju za váš telefonát do Radiofóra. Kdo další je na lince 221552777. Dobrý den. Halo, halo, slyšíme se? Tady je pořad Radioforum, Český rozhlas Plus. Měla bych mít ještě jednu posluchačku, ale zdá se, že v tuto chvíli nemám, tak samozřejmě, pokud budete chtít znovu na 221552777 zavolejte, tak ještě jeden pokus. Radioforum, dobrý den, koho zdravím.

posluchač

No, dobrý den, tady posluchač Příbram.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Dobrý den.

posluchač

Prosím vás, já bych se chtěl nějak vyjádřit k tomu, že mi to připadá strašně absurdní, my tady hodnotíme nějakým způsobem, já se omlouvám, my tady hodnotíme jako uměleckou úroveň a podobně vůbec nám nejde o tu ideologii, jo, která si myslím, že tam byla vlastně prvořadá, jo, teď jako, když bych chtěl vědět nějaký paralely, dokážete si představit, že by Němci nostalgicky dneska seděli u nějakých filmů nebo seriálů z období nacismu a určitě tam taky bylo spousta takzvaných dobrých filmů. A v podstatě...

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Děkuju, ano. Dokončete myšlenku, já jsem vám, já jsem už se vrhala na svého hosta tady ve studiu Irenu Reifovou, ale samozřejmě vás ještě nechám dovést myšlenku do konce.

posluchač

No, a prostě ten alibismus herců, že museli, že by prostě si pak nezahráli, tak mně to připadá prostě nezáživný nebo absurdní a vlastně, řekněme, sedmdesátý léta, ale pak tady, když je odbornice na seriály, váš host, tak já jsem ještě daleko víc znechucený seriálem Rodáci, který byly natočený 88 a hrály tam také úplně všechny české špičky, jo, takže já mám prostě pocit, že my se tak pořád plácáme v té minulosti, v té nostalgii a neuvědomujeme si vlastně, že spousta lidí v té době, v době bylo zavřeno, zahynulo a podobně jako jo, takže mně připadá čím dál tím víc, že skutečně, jak se holedbáme tím, že my nepatříme na Východ, tak my tam čím dál tím víc prostě směřuje. A co se týče prostě politický scény a jiných okolností...

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Děkuju za váš...

posluchač

...ve třicátých letech ostrůvek nějaký demokracie a dneska prostě mám pocit, že se skutečně k Orbánovi, k Polsku, Slovensku prostě a jenom se tady /nesrozumitelné/, jak to všechno bylo dobrý a ti, co zemřeli a prostě byli věznění, tak vlastně ti nám nějakým způsobem nás, na rozumu nevytanul, jo.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Děkuju mockrát.

posluchač

Já se omlouvám, jestli jsem...

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Ne, ne, ne, já jen, vyzývám ještě další posluchače, děkuju každopádně za to, že jste zavolal do Radiofóra. Ještě vyzývám právě další posluchače, že také se mohou zapojit do dnešní debaty na čísle 221552777. Připomínám, že se mnou ve studiu je Irena Reifová z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a navažme rovnou na to, co jsme slyšeli teď od posledního volajícího, že ta ideologie právě byla prvořadá, že to byla vlastně taková doba, kdy spousta lidí bylo zavřených a že jaksi ty argumenty, jaká špička herecká tam hrála, jsou do dnešní chvíle doby trochu mimo, když trochu budu interpretovat, co řekl pan posluchač, asi ho necituji úplně stoprocentně přesně, za což se mu omlouvám.

Irena REIFOVÁ, socioložka, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy Praha

Ten seriál měl jednoznačně propagandistické určení, ale musíme odlišovat z perspektivy, koho o tom mluvíme, z perspektivy jeho tvůrců a celé té produkční kultury, která to obklopovala, jako byli samozřejmě lidi z ministerstva vnitra nebo jako byli lidi v redakci Armády bezpečnosti a branosti, která ten seriál vyráběla, tak tahle, tahle rovina, z téhle roviny ten seriál rozhodně byl míněný jako propagandistický, byl vyrobený jako propagandistický, byl zkonstruovaný tak, aby v něm byla poměrně rafinovaným způsobem, nikoliv primitivním, jak se někdy podle mého názoru, tedy nikoliv primitivním, jak se někdy uvádí, ale rafinovaným způsobem zhmotněna do příběhů, ideově politická, ne komunistické strany. Současně ale nelze předpokládat, a je to i empiricky chybné, že to sdělení tak, jak bylo zkonstruováno politickou a televizní producentskou stranou, bylo stejným způsobem přijímáno diváky, kteří se tenkrát a nebo tím méně potom v těch reprízách po roce 89 na ten seriál dívali, rozhodně nemůžeme klást rovnítko mezi záměr, s jakým to bylo vyrobeno a mezi tím, jakým způsobem, jak si to, jak říkala jedna posluchačka v předchozích rozhovorech, jak si to lidé přebírali, jak tomu individuálně porozuměli.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Dva posluchači by měli být na lince 221552777, dobrý den, tady je Radiofórum. Halo, halo!

posluchač

Myslíte mě?

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Myslím vás, stoprocentně, na nikoho jiného nemyslím, dobrý den.

posluchač

Václav, Praha, vás zdraví.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Já vás taky.

posluchač

Já jsem oněch Třicet případů, jsme tehdy říkali magora Zemana, sledoval jako bezvadnou detektivku a viděl jsem, co jsou a co nejsou, výhoda byla, že tehdy tvůrci měli rozsáhlé možnosti a že jich na maximum využili.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Ano.

posluchač

Že takové možnosti se nesháněly lehko a že oni maximum využili toho, co měli.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Myslíte i třeba finanční možnosti, které, které měli, že se nemuseli moc...

posluchač

To, že byl seriál pojímán jako propaganda a řada lidí si ho přebrala jako výbornou detektivku, která se tehdy nesháněla lehkou, protože ty staré detektivky s panem Hrušínským jaksí už přešly, že už nebyly. A prostě byla to nová detektivka a přiznám se, že docela dobrá v řadě případů, samozřejmě byly tam některé věci, ale přiznám se, budme rádi za to, co jsme tehdy měli, protože tehdy jsme měli profesionály takhle na srovnání, a to je úplně něco jiného, a zase to je seriál, který zaujal mnoho generací, protože můj otec, já i můj syn jsme na něj koukali a měli, máme ho doma schovaný.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Tak děkuju za tu, za tu vaši...

posluchač

A jenom bych...

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

..., ano, připomínku.

posluchač

A jenom bych se zmínil k tomu, taky jeden posluchač na to reagoval, opravdu někdy byste si měli uvědomit, že už nejste Svobodná Evropa a že byste se měli krapet modernizovat ve své propagandě, že opravdu leckdy to, co říkáte, není úplně pravda, anebo je určitým způsobem zkrouceno.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Tak já vám mockrát děkuju za to, co jste nám řekl.

posluchač

I já vám. Na shledanou.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Přeji hezký den. Další posluchač či posluchačka. Dobrý den, kdo je na lince 221552777.

posluchač

Dobrý den, Havránek, posluchač.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Ano, zdravím vás.

posluchač

Zdravím vás. Já zdravím rádio. Chtěl jsem se zeptat, jestli byste nemohli říct, paní doktorke bych se chtěl zeptat na to, jak ovlivnila, ovlivnil seriál major Zeman toho, toho hlavního představitele, toho herce zvlášť potom po listopadu, protože mám takovej pocit, že on nějak potom nehrál moc. Samozřejmě stigmatizace všech těch

herců, Lábus, že jo, Mimikry a tak dále, ale jestli ten pohled jako z druhé strany, když byl převrat, tak jestli to nestigmatizovalo právě třeba toho hlavního představitele.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Zeptám se hned...

posлуhač

Se vrátil comeback...

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

...Ireny Reifové z **Fakulty sociálních věd** Karlovy Univerzity, která je tady se mnou ve studiu. Vám děkuji za tu otázku.

posлуhač

Zdravím všechny.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

My vás také zdravíme. Tak máte představu o tom, jakým způsobem, když člověk vezme takovou roli významnou, už je potom navždy spojován s tou rolí a velmi těžko se mu třeba i shání nějaká jiná herecká práce, protože už všichni jej mají zaškatulkovaného jako toho detektiva?

Irena REIFOVÁ, socioložka, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy Praha

Ano, to se určitě děje. Miloš Kopecký taky na něco podobného vzpomínal, když říkal, že ho oslovují všichni jako doktora Štrosmajera a podobně, stejně to měl určitě pan Brabec s rolí majora Zemana. Já se přiznám, že nemohu žádnými důkazy podložit to, zda byl stigmatizovaný, zda byl třeba těsně po revoluci nějak dlouhodobě vylučovaný z najímání na herecké profese, rozhodně se uvažovalo, tak jako to bylo u třeba Nemocnice na kraji města nebo Sanitky, že se vyrobí pokračování porevoluční a tam se s ním naopak počítalo, i když to nebylo nikdy dotážené a byla to, tuším, druhá polovina devadesátých let, ale v tomhle kontextu se naopak s panem Brabcem počítalo jako s výhodou, jako s kontinuitou, s tvář, která není kompromitovaná nebo stigmatizovaná.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Myslím, že vezmeme ještě jednoho posluchače či posluchačku, každopádně asi to bude poslední volající do dnešního Radiofóra, dobrý den. Halo, halo, je někdo na lince 221552777, dobrý den, tady je Helena Šulcová, pořad Radioforum. Dobrý den.

posлуhačka

Dobrý den. Já vás poslouchám a jsem člověk, který tu dobu zažil. A já jenom žasnu vždycky nad tím, jak tu dobu hodnotí lidé, kteří ještě eventuálně nebyli na světě. Je to teda, já mám ten názor, že každá, každá výroba jak televize, tisku, rozhlasu, je vždycky svým způsobem poplatná tomu, kdo to platí, bohužel peníze vládnou světem a tím je to dáno. Ovšem byly tam různé negativní věci, ale jsou dnes negativní věci a ty se neukazují v pravém světle, protože když si člověk uvědomí, jaký seriál byl ty Rodinné vztahy a Křehké vztahy, jak tam lidi hned po revoluci házeli miliony a lidi přicházeli o byty a důchodci si zoufali, že nezaplatí nájem, tak toto nikdo neukáže, víte.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Dobře.

posлуhačka

Ono taky je nutno být kritický, poněvadž ta dáma, co to hodnotí, určitě nebyla ještě na světě.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

No, já se můžu zeptat Ireny Reifové, jestli byla v té době už na světě, netroufala bych se rozhodně dámy ptát na věk, ale samozřejmě můžeme říct, že jste se narodila před revolucí.

Irena REIFOVÁ, socioložka, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy Praha

Já každopádně děkuju paní posluchače za to, že...

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Máte asi mladý hlas...

Irena REIFOVÁ, socioložka, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy Praha

...asi hodnotila můj hlasový projev, jako tak mladý, já jsem byla na světě, ne dlouho teda, ale byla.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Ty herecké výkony, ale samozřejmě ještě jedna věc, na kterou jsem si vzpomněla, kterou také zmiňovali naši posluchači, že vlastně tehdy si mohli ti tvůrci dovolit spoustu věcí, protože měli peníze, že byla do toho "nasypano" spousta peněz a je to třeba velký rozdíl oproti tomu, když teď vidíme seriály, které se točí v České republice, že je na nich často vidět, že ty peníze chybí?

Irena REIFOVÁ, socioložka, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy Praha

Ano, to je naprostá pravda. Podmínky pro výrobu, konkrétně třeba seriálu o majoru Zemanovi byly luxusní, angažovalo se v tom i vedení ministerstva vnitra, režisér Sequens několikrát byl, navštívil, byl přijatý ministrem Obzinou, který tedy sám zajišťoval některá privilegia a podobně. V současné době se natáčí seriál, tenkrát se natáčelo v podstatě skoro filmově...

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

A teď je to takový /nesrozumitelný/, až třeba na pár výjimek, Doktor Martin...

Irena REIFOVÁ, socioložka, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy Praha

Třeba se nezkouší.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

...jako určitě se, třeba se nezkouší, když se točí...

Irena REIFOVÁ, socioložka, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy Praha

Nezkouší. Určitě jsou výjimky některých pořadů, neznám produkční okolnosti všech, ale třeba běžné seriály, které..., v charakteru mýdlových oper, které běží od osmi v tom primetime jako mýdlové opery, se nezkouší, tam není čas na to, aby se s herci pracovalo, aby se ta scéna nějak pilovala a podobně.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Irena Reifová z katedry mediálních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy byla naším hostem, hostem Radiofóra, děkuju za to, na shledanou.

Irena REIFOVÁ, socioložka, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy Praha

Děkuju vám za pozvání, na shledanou.

Když je nejhůř

11.1.2016 Ona DNES str. 38 Fejeton

Když je mi zle, pátrám v paměti, jestli mi bylo někdy u ž hůř. A když tam najdu něco, co aktuální situaci trumfne, jsem v klidu. Soukromý archiv osobních tragédií, katastrof a průšvihů u mě funguje jako spolehlivý vyprošťovák.

Je mi mizerně a mám psát fejeton. Tedy nejspíš něco smysluplného, stylisticky obratného a nejlíp i třeskutě vtipného.

A já tu ležím jak lazar, na čele led, na nohách tlusté ponožky a na krku tisíc povinností, které holt musí počkat. Ovšem ne tak fejeton. Bylo snad někdy hůř? To je věta, která otvírá moje lehce bizarní album. A odpověď je nasnadě... bylo!

I když strašně dávno.

Čerstvě plnoletá elévka nejčtenějšího deníku. Holka pro všechno, co zalejvá v redakci kaktusy a taky všem na požádání kafe a učí se, jak se dělají noviny, to jsem byla já někdy v září '89. A jedno slunné odpoledne jsem měla rande pod orlojem. A se mnou asi tisíc cizinců, co tam čekali, až se v okýnkách začnou promenádovat ti panáčky, co dost možná zažili bitvu na Bílé hoře.

Stáli jsme tam, stáli a stáli... až bylo pět minut po celé a pajduláci nikde. Ani ten můj, co jsem ho vyhlížela, a co hůř, ani apoštolové. Turisti otráveně připažili a vypnuli nažhavené fotoaparáty, protáhli obličej a začali temně mručet. Já jsem dost možná poprvé pocítila to vzrušení, co má novinář, když na něco kápne. Zavěťřila jsem jako pes, když chytí stopu, a rozrazila dveře radnice. Tam už stáli tři muži a nad vzniklou překérkou mudrovali. „Když se zastaví pražský orloj, nevěstí to nic dobrého, slečinko. Podle pověsti se českému národu špatně povede.“ To tvrdili ti škarohlídi dva měsíce před pádem komunismu!

Okamžitě jsem zalarmovala redakci novin. Převratná událost! Exkluzivita je naše! Povedlo se mi zbláznit editora a urvat pro své novinářské entrée místo na první straně.

Chvíli to trvalo, než se schrastily všechny klíče od strojovny, a další chvíli, než se dostavil pan hodinář. A byl to skutečně Pan požívající všeobecnou úctu. Klíčníci za ním do schodů v tichosti nesli jeho objemnou brašnu, žebřík mu pak přidržovali tak obřadně, jako by po něm lezl sám svatý Petr promazat panty brány nebeské. K prastarému hodinovému stroji mohl jen on sám. Nám nezbyvalo než jen vzhlížet v úzké věži vzhůru skrze plandavé nohavice jeho tesilových kalhot. Napjatí a nervózní jsme čekali na verdikt. Jako by na něm opravdu závisel osud národa.

Uběhlo pár minut, mistr hodinářský si významně odkašlal a slezl po žebříku zpátky dolů. Tvář pokerového hráče, začal si mlčky rovnat instrumenty zpátky do kabely. Byla jsem to já, kdo prolomil ticho. „Tak co?“ vypadla ze mě nejapná otázka. „Už chodí,“ zněla adekvátní odpověď. „A co to, že nechodil?“ začal se ve mně probouzet budoucí investigativec. „Hovno,“ odvětil suše, „zadržlo to ptačí hovno.“ To mě málem zabilo. Ne snad že by neslušné slovo mohlo ranit můj útlocit, ale fakt, že v mém prvním novinářském počínu bude hrát hlavní roli holubí h...o, mě dostal do kolen. Všichni kolem úlevou táli, že „snad teda nám Čecháčkům zas nebude tak zle“, ale mně bylo do breku.

S třesoucí se bradou jsem se vrátila do redakce. Editor mě vítal s bílým místem na první stránce zítřejšího vydání. Vyslechl si pointu, zařehtal jak kuň a usoudil, že filozoficko-politické zamyšlení z h...a asi neuplácám, a tak zadání operativně změnil na fejeton.

Přeskočím popis lopotné tvorby, mám svou hrdost. Fejeton nakonec vyšel a máma si ho uložila k mému prvnímu zubu a přání k MDŽ. Konejšila mě, že je lepší psát o h...u poprvé a naposled, než pak celý život. Ted už vím, že měla opět pravdu, ale tenkrát mi bylo fakt příšerně. Mnohem, ale mnohem hůř než ted! Takže jsem vlastně naprosto v pohodě. *

O autorovi| ona@mfdnes.cz

Foto autor| FOTO: ARCHIV REDAKCE, MICHAELA DŽURNÁ, ILUSTRACE: SHUTTERSTOCK

Foto popis| MARKÉTA FIALOVÁ (44) Moderuje Televizní noviny v televizi Nova. Vystudovala masovou komunikaci na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. S novinářinou začínala v deníku Mladá fronta Dnes. Je vdaná a má dvě dcery. O autorovi| ona@mfdnes.cz

Foto autor| FOTO: ARCHIV REDAKCE, MICHAELA DŽURNÁ, ILUSTRACE: SHUTTERSTOCK

Foto popis| MARKÉTA FIALOVÁ (44) Moderuje Televizní noviny v televizi Nova. Vystudovala masovou komunikaci na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. S novinářinou začínala v deníku Mladá fronta Dnes. Je vdaná a má dvě dcery.

Měli jsme trabanta, minidavy a svobodu

11.1.2016 Písecký deník str. 07 Jižní Čechy

VÁCLAV KOBLENC

S Jiřím Dědečkem, který s Janem Burianem pokřtí 15. ledna v budějovickém klubu Horká vana šestialbum, o holkách z ČKD, Mišíkovi i Husovi

České Budějovice – Bude to večírek rozpadlé dvojice s večerí o šesti tučných chodech. Své první a poslední společné album mají Jiří Dědeček a Jan Burian. Je to rovnou šestialbum, dobrých 130 písní, po více než třiceti letech se tak vrací repertoár známé písničkářské dvojice. Jediný jihočeský křest bude 15. ledna v českobudějovickém klubu Horká vana. „Pro měz toho všeho byl nejcennější ten zvláštní druh úniku před totalitou,“ říká dvašedesátiletý Jiří Dědeček.

* Kdy jste naposledy viděl nějakou holku z ČKD?

Víte, že jsem ji možná ani nikdy neviděl? Je to všechno hodně velká licence. Pravda, když jsem bydlel v Klánovicích a jezdilo se na libeňské nádraží, tak tam se okolo ČKD občas trousily průvody dívek a učnic. Je to ale už tak strašně dávno, že to jaksi splývá s nicotou.

* Pro některé lidi to dávno není. Song Holky z ČKD jste složil jako oponenturu k písni Vítězslava Vávry Holky z gymplu. A na youtube se před devíti měsíci pod Vávrovou písní objevila tato reakce: „Prostý, přesto pravdivý text. Poetické i romantické, tak jako holky z gymplu bývaly.“

To musel napsat nějaký stejný vůl, jako byl Vávra. Ale to víte, kýč se líbí. Kýč mají lidé někdy radši než ostrou satiru, parodii nebo, s odpuštěním, opravdické umění. Kýč je chytlavý, a to platí ve všech oblastech umění. Vávra, Michal David... Taky nejsou všichni lidi na tak vysoké intelektuální úrovni, aby dokázali vnímat Vodňanského a Skoumala lépe a s větším potěšením než Vávru. S tím nic neuděláme.

* Zatímco pro vaši dvojici spíš platí citace slov Christiana Morgensterna, jež v recenzi o vás připomněl Jan Rejžek: „Pravý umělec nelíčí, aby se líbil, ale aby ukazoval.“

Ano. Aby ukazoval, aby ukazoval sebe a taky aby se bavil. Já jsem vždycky chtěl, abych se při tom sám bavil. Myslím, že Burian taky, a bavili jsme se navzájem, to bylo opravdu výborné. Některá představení byla daleko víc směřovaná dovnitř našeho minisouboru než navenek k divákům. Jasně: diváci tleskali, bavilo je to, ale my jsme se na pódiu bavili nebo šokovali navzájem. Už jenom tím, že jsme občas přišli s něčím zcela nečekaným jako s novou písničkou nebo jsme z kratinké zafixované improvizace vybočili a řekli něco jiného. Prostě aby se člověk nenudil.

* Nakolik je licencí popis vašeho prvního společného vystoupení 29. března 1974 na Rychtě, kde se píše, že „se skoro netleská“?

Z prvního vystoupení si vzpomínám na strašlivou trému, která mě svazovala. Bylo to velmi nepovedené, vizuálně performance nula, ale literární hodnota tam byla, akorát že Burian se bál mluvit a já se bál zpívat. Později jsme již dělali obojí a s velkým potěšením.

* Myslím, že šestialbová kolekce písniček to dosvědčuje. Co přesně vás s Janem Burianem dalo dohromady?

My jsme s Honzou společně studovali dva semestry novinářiny. Rok 1971, **Fakulta sociálních věd** a publicistiky UK. Sešli jsme se v ročníku a hned jsme si padli do oka, protože viděl, že píšu. Někde ve foyer bylo piano, tak občas o pauze něco hrál. A jednou mě vyzval, jestli bych se s ním nechtěl zúčastnit představení, že bychom udělali kabaret, text-appel, dal moje texty číst svojí mamince Zuzaně Kočové, maličko mě do toho celého podniku zatáhl a vytáhl na jeviště. Pak jsme se rozešli se školou, já šel studovat knihovnictví, Honza tam

zůstal. Z té školy vznikla Fakulta žurnalistiky Julia Fučíka, to už se mi zdálo moc, taky tam byly nějaké požadavky na stranu a SSM, kterým jsem odolal a odešel jsem. Ale přátelili jsme se a hráli dál, jak dokazuje ten šestialbový komplet.

* V čem pro vás bylo hraní s Janem Burianem nejcennější?

Byl to zvláštní druh úniku před totalitou. My jsme si vytvořili v tom hrozném režimu zcela svobodný svět. Měli jsme trabanta a brzdili republiku sem a tam. Všude na nás čekaly takové ty minidavy, 80, 100, 200 lidí v klubech a malých divadélkách, hráli jsme, co jsme si vymysleli, a Husákův režim nás alespoň trochu míjel. Kdybych pracoval jinde, musel chodit na stranická školení a pravidelně poslouchat angažované šéfy, nomenklaturní kádry, určitě bych tu dobu prožíval jinak, daleko tísnivěji a kdo ví, co by se se mnou stalo. Pro mě byl z toho všeho nejcennější ten únik, při kterém byla ohromná sranda, najezdili jsme spousty kilometrů, nakoukali jsme se po krajině, na štacích nás čekaly holky a bylo to opravdu úžasné. Tak úžasné, že je to pro mě důležitější důsledek toho celého než to umělecké poučení. A to bylo taky důležité, že jsme se navzájem pozorovali, zjišťovali, co bychom rádi, co se druhému povedlo. To byl druhý, velmi významný efekt společného působení. A k tomu všemu se pojí přátelství – já neměl 11 let bližšího člověka než byl Honza Burian.

* S jakými pocity jste se vracel ke starému repertoáru?

Člověk hraje vždycky to, co je nové. Máte pravdu, jsou to věci, k nimž jsem se musel vracet, které jsou staré, a s překvapením zjišťuji, že nemám žádné morální problémy je zahrát, že by byly mladistvě pitomé. Pravda, některé z těch písní jsou nekorektní, jako třeba Holky z ČKD, některé lehce machistické jako Holky a knížky: když je vám 20, tak si myslíte, že jste mistr světa, svět i ženy vám leží u nohou. Ale s nadhledem věku, kdy si nikdo nemyslí, že to vypovídá za mě v této chvíli, všichni vědí, že je to vzpomínka, to můžu zahrát, bez vnitřních rozpaků.

* Ono řada jich je dodnes platná. Ať už náruč písniček, které zpívá Vladimír Mišík (Doteky, Když se kouří konopí, Sadem, lesem, parkem, S nebem to mám dobrý), rocková skupina Bílá nemoc zase hraje s chutí Blues pro věřitele... To asi svědčí o tom, že váš repertoár je z nemalé míry nadčasový, ne?

Jsem rád, že to říkáte a vždycky jsem doufal, že to tak bude. Všimněte si, že ani já, ani Burian, až asi na dvě výjimky, jsme nikdy v textech nepoužívali žádné konkrétnosti. Nikdy jsme nezpívali o tom, že Štrougal je vůl nebo že Husák je vepř. Naše fóry, i politické, byly velmi všeobecné a nechávaly divákovi prostor, aby si sám domyslel. A to mají lidi moc rádi. Zadruhé: pokud v písničce používáte naprosto konkrétní zakotvení v čase, tak umře a upadne v zapomnění. Jako vaše Už jde rudoch od válu? Například. Nebo Honzova Píseň strašlivá o tom velkém dialogu... To jsou věci, které měly svůj význam v určité chvíli, a dnes mohou fungovat jen jako úsměvná vzpomínka, a ještě pro zasvěcené, anebo se složitou vysvětlivkou. Ale jinak asi ano, koneckonců o čem můžete psát: život, láska, smrt, pravda, spravedlnost jsou věčná témata, a když to nepokazíte, tak by to mohlo být nadčasové.

* Jsou písně z těch let, které dodnes hrajete rád?

Jojojo. Třeba hraju pořád s ohromnou chutí Zabili trafikantku. Tam je sice slovo „stuyvesantka“, ale to vysvětlují radostně, lidi se smějou a má to docela hezký dopad. Potom Vysočany, Libeň a Hus, to jsou vůbec nejstarší písničky, a hraju obě. Když se sejdem s Burianem, tak Husa zpíváme spolu jako dřív. Ten Hus je zrovna opravdu nadčasová záležitost.

* Kým je pro vás, ve vztahu k vašim písničkám, Vladimír Mišík?

Kamarád, který zpívá a je v minoritě, která tento žánr poslouchá, slavný. Ten, kdo moje písničky rozšířil, společně s Honzou. Tím, že je zpíval, mi taky moc pomohl, protože já na pódium lezu s image nejen Jiřího Dědečka – písničkáře, ale i toho, který napsal ty krásný texty pro Mišíka, což mi před lidmi dělá velmi dobře.

* Když se šestialbum připravovalo, objevila se písnička, na kterou jste v běhu let pozapomněl?

Já jsem moc často nehrál písničku Upír. To jsem se docela smál, když jsem ji tam znovu viděl, a těším se, že si ji zahraju na dvou turné, která nás čekají. A vidíte, to bude moderní, upíři teď hrozně frčí. Ale to je asi

jediná věc, jinak si to všechno velmi dobře pamatuju. Spíš některé řeči, které jsme s Burianem vedli: někdy se sám směju, když to znovu poslouchám.

* Na jednom z šesti CD zpívá Jiří Suchý. Jak jste se potkali?

Několikrát jsme s ním hráli, jednou jsme dokonce společně jeli do Pardubic, kde jsme hráli v klubu Drážka. Myslím, že zpíval naši písničku Sluneční sele, která začíná slovy Nazlátlé prasátko, chrochtavý přelude.

* V jižních Čechách hráváte pravidelně. Zůstal vám v paměti nějaký koncert v Budějovicích?

Z dávných dob ano. To byla Irena Štěpaníková, dramaturgyně Malé scény PKO. Na Malé scéně jsme s Burianem hrávali pravidelně, často, s velikým úspěchem a nemýlím-li se, tak byly doby, kdy jsme museli hrát dvakrát denně, od pěti a od půl osmé, protože zájem o lístky byl veliký. To mně utkvělo velmi velice.

* Poměrně častým hostem jste v Milevsku u Josefa Veverky. Jaké bylo setkání při koncertu k šedesátinám, kde vás jako dárek čekal Jan Burian?

To byl šok! Já hlavně vůbec nechápu, jak Josef dokázal v tak malém městě tak velkého člověka schovat. Já jsem naletěl se vším všudy. Byl to moc hezký dárek.

* Mám pocit, že koncertní návraty s Janem Burianem jsou šťastné. Jak se těšíte na společné turné?

Těším se hrozně, dokonce jsem si myslel, že bych udělal fór a překvapil jeho i Magdu Šebestovou, která s námi bude jezdit a zpívat: že bych půjčil trabanta kombi a přijel bych s ním pro ně jako jsme jezdili dřív. Ale víte, že není jednoduché, aby vám takové auto někdo půjčil, že s ním jedete do Rožnova pod Radhoštěm?

Šestialbum B&D Šestialbum, jež vydává Galén, má název Burian & Dědeček na blankytném pozadí. Je to jejich první a poslední společné album. Jan Burian a Jiří Dědeček spolu hrávali v letech 1974–1985. Komplet šesti CD připomene tisícovku společných vystoupení. Tři CD přinášejí sestřih koncertů v Baráčnické rychtě, jeden disk shrnuje spolupráci s Magdou Křížkovou, zpívá zde i Jiří Suchý. Pátý disk jsou neznámé soukromé nahrávky, šestý záznam vystoupení na Večeru rozpadlých dvojic v předvečer listopadové revoluce. Booklet (72 stran) obsahuje historii dvojice, ukázky tvorby, dobové články i fotografie. Šestialbum stojí 790 korun.

Foto autor| Foto: Oleg Homola

Foto popis| VELKÝ NÁVRAT. První a poslední společné album složené z šesti CD pokřtí písničkáři Jiří Dědeček a Jan Burian (zleva) 15. ledna v budějovickém klubu Horká vana, koncert začíná v 19.30 hodin.

Region| Jižní Čechy

Stejná zpráva vyšla také v dalších 6 titulech.

Jiří Dědeček: Měli jsme trabanta, minidavy a Husákův režim nás trochu míjel

12.1.2016 ceskobudejovicky.denik.cz str. 00 Kultura

České Budějovice /AUDIO/ - S Jiřím Dědečkem, který s Janem Burianem pokřtí 15. ledna v českobudějovickém klubu Horká vana šestialbum, o holkách z ČKD, Mišíkovi i Husovi.

"

Bude to večírek rozpadlé dvojice s večíří o šesti tučných chodech. Své první a poslední společné album mají Jiří Dědeček a Jan Burian. Je to rovnou šestialbum, dobrých 130 písní, po více než třiceti letech se tak vrací repertoár známé písničkářské dvojice. Jediný jihočeský křest bude 15. ledna v českobudějovickém klubu Horká vana, od 19.30 hodin. „Pro mě z toho všeho byl nejcennější ten zvláštní druh úniku před totalitou,“ říká dvašedesátiletý Jiří Dědeček.

Kdy jste naposledy viděl nějakou holku z ČKD?

Víte, že jsem ji možná ani nikdy neviděl? Je to všechno hodně velká licence. Pravda, když jsem bydlel v Klánovicích a jezdilo se na libeňské nádraží, tak tam se okolo ČKD občas trousily průvody dívek a učnic. Je to ale už tak strašně dávno, že to jaksi splývá s nicotou.

Pro některé lidi to dávno není. Song Holky z ČKD jste složil jako oponenturu k písni Vítězslava Vávry Holky z gymplu. A na youtube se před devíti měsíci pod Vávrovou písní objevila tato reakce: „Prostý, přesto pravdivý text. Poetické i romantické, tak jako holky z gymplu bývaly.“

To musel napsat nějaký stejný vůl, jako byl Vávra. Ale to víte, kýč se líbí. Kýč mají lidé někdy radši než ostrou satiru, parodii nebo, ?s odpuštěním, opravdické umění. Kýč je chytlavý, a to platí ve všech oblastech umění. Vávra, Michal David... Taky nejsou všichni lidi na tak vysoké intelektuální úrovni, aby dokázali vnímat Vodňanského a Skoumala lépe a s větším potěšením než Vávru. S tím nic neuděláme.

Zatímco pro vaši dvojici spíš platí citace slov Christiana Morgensterna, jež v recenzi ?o vás připomněl Jan Rejžek: „Pravý umělec nelíbí, aby se líbil, ale aby ukazoval.“

Ano. Aby ukazoval, aby ukazoval sebe a taky aby se bavil. Já jsem vždycky chtěl, abych se při tom sám bavil. Myslím, že Burian taky, ?a bavili jsme se navzájem, to bylo opravdu výborné. Některá představení byla daleko víc směřovaná dovnitř našeho minisouboru než navenek k divákům. Jasně: diváci tleskali, bavilo je to, ale my jsme se na pódiu bavili nebo šokovali navzájem. Už jenom tím, že jsme občas přišli s něčím zcela nečekaným jako s novou písničkou nebo jsme z kratinky zafixované improvizace vybočili a řekli něco jiného. Prostě aby se člověk nenudil.

Nakolik je licencí popis vašeho prvního společného vystoupení 29. března 1974 na Rychtě, kde se píše, že „se skoro netleská“?

Z prvního vystoupení si vzpomínám na strašlivou trému, která mě svazovala. Bylo to velmi nepovedené, vizuálně performance nula, ale literární hodnota tam byla, akorát že Burian se bál mluvit a já se bál zpívat. Později jsme již dělali obojí ?a s velkým potěšením.

Myslím, že šestialbová kolekce písniček to dosvědčuje. Co přesně vás s Janem Burianem dalo dohromady?

My jsme s Honzou společně studovali dva semestry novinařiny. Rok 1971, **Fakulta sociálních věd** a publicistiky UK. Sešli jsme se v ročníku ?a hned jsme si padli do oka, protože viděl, že píšu. Někde ve foyer bylo piano, tak občas o pauze něco hrál. A jednou mě vyzval, jestli bych se ?s ním nechtěl zúčastnit představení, že bychom udělali kabaret, text-appel, dal moje texty číst svojí mamince Zuzaně Kočové, maličko mě do toho celého podniku zatáhl a vytáhl na jeviště. Pak jsme se rozešli se školou, já šel studovat knihovnictví, Honza tam zůstal. Z té školy vznikla Fakulta žurnalistiky Julia Fučíka, to už se mi zdálo moc, taky tam byly nějaké požadavky na stranu a SSM, kterým jsem odolal a odešel jsem. Ale přátelili jsme se ?a hráli dál, jak dokazuje ten šestialbový komplet.

V čem pro vás bylo hraní s Janem Burianem nejcennější?

Byl to zvláštní druh úniku před totalitou. My jsme si vytvořili v tom hrozném režimu zcela svobodný svět. Měli jsme trabanta a brázdili republiku sem a tam. Všude na nás čekaly takové ty minidavy, 80, 100, 200 lidí v klubech a malých divadélkách, hráli jsme, co jsme si vymysleli, ?a Husákův režim nás alespoň trochu míjel. Kdybych pracoval jinde, musel chodit na stranická školení a pravidelně poslouchat angažované šéfy, nomenklaturní kádry, určitě bych tu dobu prožíval jinak, daleko tísnivěji a kdo ví, co by se se mnou stalo. Pro mě byl z toho všeho nejcennější ten únik, při kterém byla ohromná sranda, najezdili jsme spousty kilometrů, nakoukali jsme se po krajině, na štacích nás čekaly holky ?a bylo to opravdu úžasné. Tak úžasné, že je to pro mě důležitější důsledek toho celého než to umělecké poučení. A to bylo taky důležité, že jsme se navzájem pozorovali, zjišťovali, co bychom rádi, co se druhému povedlo. To byl druhý, velmi významný efekt společného působení. A k tomu všemu se pojí přátelství – já neměl 11 let bližšího člověka než byl Honza Burian.

S jakými pocity jste se vracel ke starému repertoáru?

Člověk hraje vždycky to, co je nové. Máte pravdu, jsou to věci, k nimž jsem se musel vracet, které jsou staré, ?a s překvapením zjišťuji, že nemám žádné morální problémy je zahrát, že by byly mladistvě pitomé. Pravda, některé z těch písní jsou nekorektní, jako třeba Holky ?z ČKD, některé lehce machistické jako Holky a knížky: když je vám 20, tak si myslíte, že jste mistr světa, svět i ženy vám leží u nohou. Ale s nadhledem věku, kdy si nikdo nemyslí, že to vypovídá za mě v této chvíli, všichni vědí, že je to vzpomínka, to můžu zahrát, bez vnitřních rozpaků.

Ono řada jich je dodnes platná. Ať už náruč písniček, které zpívá Vladimír Mišík (Doteky, Když se kouří konopí, Sadem, lesem, parkem, S nebem to mám dobrý), rocková skupina Bílá nemoc zase hraje s chutí Blues pro věřitele... To asi svědčí o tom, že váš repertoár je z nemalé míry nadčasový, ne?

Jsem rád, že to říkáte ?a vždycky jsem doufal, že to tak bude. Všimněte si, že ani já, ani Burian, až asi na dvě výjimky, jsme nikdy v textech nepoužívali žádné konkrétnosti. Nikdy jsme nezpívali o tom, že Štrougal je vůl nebo že Husák je vepř. Naše fóry, i politické, byly velmi všeobecné a nechávaly divákovi prostor, aby si sám domyslel. A to mají lidi moc rádi. Zadruhé: pokud v písničce používáte naprosto konkrétní zakotvení v čase, tak umře ?a upadne v zapomnění.

Jako vaše Už jde rudoch od válu?

Například. Nebo Honzova Píseň strašlivá o tom velkém dialogu... To jsou věci, které měly svůj význam v určité chvíli, a dnes mohou fungovat jen jako úsměvná vzpomínka, a ještě pro zasvěcené, anebo se složitou vysvětlivkou. Ale jinak asi ano, koneckonců ?o čem můžete psát: život, láska, smrt, pravda, spravedlnost jsou věčná témata, ?a když to nepokazíte, tak by to mohlo být nadčasové.

Jsou písně z těch let, které dodnes hrajete rád?

Jojojo. Třeba hraju pořád ?s ohromnou chutí Zabili trafikantku. Tam je sice slovo „stuyvesantka“, ale to vysvětluji radostně, lidi se smějou a má to docela hezký dopad. Potom Vysočany, Libeň a Hus, to jsou vůbec nejstarší písničky, a hraju obě. Když se sejdem s Burianem, tak Husa zpíváme spolu jako dřív. Ten Hus je zrovna opravdu nadčasová záležitost.

Kým je pro vás, ve vztahu k vašim písničkám, Vladimír Mišík?

Kamarád, který zpívá a je?v minoritě, která tento žánr poslouchá, slavný. Ten, kdo moje písničky rozšířil, společně s Honzou. Tím, že je zpíval, mi taky moc pomohl, protože já na pódium lezu ?s image nejen Jiřího Dědečka – písničkáře, ale i toho, který napsal ty krásný texty pro Mišíka, což mi před lidmi dělá velmi dobře.

Když se šestialbum připravovalo, objevila se písnička, na kterou jste v běhu let pozapomněl?

Já jsem moc často nehrál písničku Upír. To jsem se docela smál, když jsem ji tam znovu viděl, a těším se, že si ji zahraju na dvou turné, která nás čekají. A vidíte, to bude moderní, upíři teď hrozně frčí. Ale to je asi jediná věc, jinak si to všechno velmi dobře pamatuju. Spíš některé řeči, které jsme s Burianem vedli: někdy se sám směju, když to znovu poslouchám.

Na jednom z šesti CD zpívá Jiří Suchý. Jak jste se potkali?

Několikrát jsme s ním hráli, jednou jsme dokonce společně jeli do Pardubic, kde jsme hráli v klubu Drážka. Myslím, že zpíval naši písničku Sluneční sele, která začíná slovy Nazlátlé prasátko, chrochtavý přelude.

V jižních Čechách hráváte pravidelně. Zůstal vám v paměti nějaký koncert v Českých Budějovicích?

Z dávných dob ano. To byla Irena Štěpaniková, dramaturgyně Malé scény PKO. Na Malé scéně jsme s Burianem hrávali pravidelně, často, ?s velkým úspěchem ?a nemýlím-li se, tak byly ?doby, kdy jsme museli hrát dvakrát denně, od pěti a od půl osmé, protože zájem ?o lístky byl veliký. To mně utkvělo velmi velice.

Poměrně častým hostem jste ?v Milevsku u Josefa Veverky. Jaké bylo setkání při koncertu ?k šedesátinám, kde vás jako dárek čekal Jan Burian?

To byl šok! Já hlavně vůbec nechápu, jak Josef dokázal v tak malém městě tak velkého člověka schovat. Já jsem naletěl se vším všudy. Byl to moc hezký dárek.

Mám pocit, že koncertní návraty s Janem Burianem jsou šťastné. Jak se těšíte na společné turné?

Těším se hrozně, dokonce jsem si myslel, že bych udělal fór a překvapil jeho i Magdu Šebestovou, která s námi bude jezdit a zpívat: že bych půjčil trabanta kombi a přijel bych ?s ním pro ně jako jsme jezdili dřív. Ale víte, že není jednoduché, aby vám takové auto někdo půjčil, že s ním jedete do Rožnova pod Radhoštěm?

Šestialbum, jež vydává Galén, má název Burian & Dědeček na blankytném pozadí. Je to jejich první a poslední společné album. Jan Burian a Jiří Dědeček spolu hrávali v letech 1974–1985. Komplet šesti CD připomene tisícovku společných vystoupení. Tři CD přinášejí sestřih koncertů v Baráčnické rychtě, jeden disk shrnuje spolupráci s Magdou Křížkovou, zpívá zde i Jiří Suchý. Pátý disk jsou neznámé soukromé nahrávky, šestý záznam vystoupení na Večeru rozpadlých dvojic v předvečer listopadové revoluce. Booklet (72 stran) obsahuje historii dvojice, ukázky tvorby, dobové články i fotografie. Šestialbum stojí 790 korun."

URL| http://ceskobudejovicky.denik.cz/kultura_region/jiri-dedecek-meli-jsme-trabanta-minidavy-a-husakuv-rezim-nas-trochu-mijel-20160112.html

Jiří Dědeček: Měli jsme trabanta, minidavy a Husákův režim nás trochu míjel

12.1.2016 denik.cz str. 00 Hudba

České Budějovice /AUDIO/ - S Jiřím Dědečkem, který s Janem Burianem pokřtí 15. ledna v českobudějovickém klubu Horká vana šestialbum, o holkách z ČKD, Mišíkovi i Husovi.

"

Bude to večírek rozpadlé dvojice s večerí o šesti tučných chodech. Své první a poslední společné album mají Jiří Dědeček a Jan Burian. Je to rovnou šestialbum, dobrých 130 písní, po více než třiceti letech se tak vrací repertoár známé písničkářské dvojice. Jediný jihočeský křest bude 15. ledna v českobudějovickém klubu Horká vana, od 19.30 hodin. „Pro mě z toho všeho byl nejcennější ten zvláštní druh úniku před totalitou,“ říká dvašedesátiletý Jiří Dědeček.

Kdy jste naposledy viděl nějakou holku z ČKD?

Víte, že jsem ji možná ani nikdy neviděl? Je to všechno hodně velká licence. Pravda, když jsem bydlel v Klánovicích a jezdilo se na libeňské nádraží, tak tam se okolo ČKD občas trousily průvody dívek a učnic. Je to ale už tak strašně dávno, že to jaksi splývá s nicotou.

Pro některé lidi to dávno není. Song Holky z ČKD jste složil jako oponenturu k písni Vítězslava Vávry Holky z gymplu. A na youtube se před devíti měsíci pod Vávrovou písni objevila tato reakce: „Prostý, přesto pravdivý text. Poetické i romantické, tak jako holky z gymplu bývaly.“

To musel napsat nějaký stejný vůl, jako byl Vávra. Ale to víte, kýč se líbí. Kýč mají lidé někdy radši než ostrou satiru, parodii nebo, ?s odpuštěním, opravdické umění. Kýč je chytlavý, a to platí ve všech oblastech umění. Vávra, Michal David... Taký nejsou všichni lidi na tak vysoké intelektuální úrovni, aby dokázali vnímat Vodňanského a Skoumala lépe a s větším potěšením než Vávru. S tím nic neuděláme.

Zatímco pro vaši dvojici spíš platí citace slov Christiana Morgensterna, jež v recenzi ?o vás připomněl Jan Rejžek: „Pravý umělec nelíčí, aby se líbil, ale aby ukazoval.“

Ano. Aby ukazoval, aby ukazoval sebe a taky aby se bavil. Já jsem vždycky chtěl, abych se při tom sám bavil. Myslím, že Burian taky, ?a bavili jsme se navzájem, to bylo opravdu výborné. Některá představení byla daleko víc směřovaná dovnitř našeho minisouboru než navenek k divákům. Jasně: diváci tleskali, bavilo je to, ale my jsme se na pódiu bavili nebo šokovali navzájem. Už jenom tím, že jsme občas přišli s něčím zcela nečekaným jako s novou písničkou nebo jsme z kratinké zafixované improvizace vybočili a řekli něco jiného. Prostě aby se člověk nenudil.

Nakolik je licencí popis vašeho prvního společného vystoupení 29. března 1974 na Rychtě, kde se píše, že „se skoro netleská“?

Z prvního vystoupení si vzpomínám na strašlivou trému, která mě svazovala. Bylo to velmi nepovedené, vizuálně performance nula, ale literární hodnota tam byla, akorát že Burian se bál mluvit a já se bál zpívat. Později jsme již dělali obojí ?a s velkým potěšením.

Myslím, že šestialbová kolekce písniček to dosvědčuje. Co přesně vás s Janem Burianem dalo dohromady?

My jsme s Honzou společně studovali dva semestry novinařiny. Rok 1971, **Fakulta sociálních věd** a publicistiky UK. Sešli jsme se v ročníku ?a hned jsme si padli do oka, protože viděl, že píšu. Někde ve foyer bylo piano, tak občas o pauze něco hrál. A jednou mě vyzval, jestli bych se ?s ním nechtěl zúčastnit představení, že bychom udělali kabaret, text-appel, dal moje texty číst svojí mamince Zuzaně Kočové, maličko mě do toho celého podniku zatáhl a vytáhl na jeviště. Pak jsme se rozešli se školou, já šel studovat knihovnictví, Honza tam

zůstal. Z té školy vznikla Fakulta žurnalistiky Julia Fučíka, to už se mi zdálo moc, taky tam byly nějaké požadavky na stranu a SSM, kterým jsem odolal a odešel jsem. Ale přátelili jsme se ?a hráli dál, jak dokazuje ten šestialbový komplet.

V čem pro vás bylo hraní s Janem Burianem nejcennější?

Byl to zvláštní druh úniku před totalitou. My jsme si vytvořili v tom hrozném režimu zcela svobodný svět. Měli jsme trabanta a brázdili republiku sem a tam. Všude na nás čekaly takové ty minidavy, 80, 100, 200 lidí v klubech a malých divadélkách, hráli jsme, co jsme si vymysleli, ?a Husákův režim nás alespoň trochu míjel. Kdybych pracoval jinde, musel chodit na stranická školení a pravidelně poslouchat angažované šéfy, nomenklaturní kádry, určitě bych tu dobu prožíval jinak, daleko tísnivěji a kdo ví, co by se se mnou stalo. Pro mě byl z toho všeho nejcennější ten únik, při kterém byla ohromná sranda, najezdili jsme spousty kilometrů, nakoukali jsme se po krajině, na štacích nás čekaly holky ?a bylo to opravdu úžasné. Tak úžasné, že je to pro mě důležitější důsledek toho celého než to umělecké poučení. A to bylo taky důležité, že jsme se navzájem pozorovali, zjišťovali, co bychom rádi, co se druhému povedlo. To byl druhý, velmi významný efekt společného působení. A k tomu všemu se pojí přátelství – já neměl 11 let bližšího člověka než byl Honza Burian.

S jakými pocity jste se vrátil ke starému repertoáru?

Člověk hraje vždycky to, co je nové. Máte pravdu, jsou to věci, k nimž jsem se musel vracet, které jsou staré, ?a s překvapením zjišťuji, že nemám žádné morální problémy je zahrát, že by byly mladistvě pitomé. Pravda, některé z těch písní jsou nekorektní, jako třeba Holky ?z ČKD, některé lehce machistické jako Holky a knížky: když je vám 20, tak si myslíte, že jste mistr světa, svět i ženy vám leží u nohou. Ale s nadhledem věku, kdy si nikdo nemyslí, že to vypovídá za mě v této chvíli, všichni vědí, že je to vzpomínka, to můžu zahrát, bez vnitřních rozpaků.

Ono řada jich je dodnes platná. Ať už náruč písniček, které zpívá Vladimír Mišík (Doteky, Když se kouří konopí, Sadem, lesem, parkem, S nebem to mám dobrý), rocková skupina Bílá nemoc zase hraje s chutí Blues pro věřitele... To asi svědčí o tom, že váš repertoár je z nemalé míry nadčasový, ne?

Jsem rád, že to říkáte ?a vždycky jsem doufal, že to tak bude. Všimněte si, že ani já, ani Burian, až asi na dvě výjimky, jsme nikdy v textech nepoužívali žádné konkrétnosti. Nikdy jsme nezpívali o tom, že Štrougal je vůl nebo že Husák je vepř. Naše fóry, i politické, byly velmi všeobecné a nechávaly divákovi prostor, aby si sám domyslel. A to mají lidi moc rádi. Zadruhé: pokud v písničce používáte naprosto konkrétní zakotvení v čase, tak umře ?a upadne v zapomnění.

Jako vaše Už jde rudoch od válu?

Například. Nebo Honzova Píseň strašlivá o tom velkém dialogu... To jsou věci, které měly svůj význam v určité chvíli, a dnes mohou fungovat jen jako úsměvná vzpomínka, a ještě pro zasvěcené, anebo se složitou vysvětlivkou. Ale jinak asi ano, koneckonců ?o čem můžete psát: život, láska, smrt, pravda, spravedlnost jsou věčná témata, ?a když to nepokazíte, tak by to mohlo být nadčasové.

Jsou písně z těch let, které dodnes hrajete rád?

Jojojo. Třeba hraju pořád ?s ohromnou chutí Zabíli trafikantku. Tam je sice slovo „stuyvesantka“, ale to vysvětluji radostně, lidi se smějou a má to docela hezký dopad. Potom Vysočany, Libeň a Hus, to jsou vůbec nejstarší písničky, a hraju obě. Když se sejdem s Burianem, tak Husa zpíváme spolu jako dřív. Ten Hus je zrovna opravdu nadčasová záležitost.

Kým je pro vás, ve vztahu k vašim písničkám, Vladimír Mišík?

Kamarád, který zpívá a je?v minoritě, která tento žánr poslouchá, slavný. Ten, kdo moje písničky rozšířil, společně s Honzou. Tím, že je zpíval, mi taky moc pomohl, protože já na pódium lezu ?s image nejen Jiřího Dědečka – písničkáře, ale i toho, který napsal ty krásný texty pro Mišíka, což mi před lidmi dělá velmi dobře.

Když se šestialbum připravovalo, objevila se písnička, na kterou jste v běhu let pozapomněl?

Já jsem moc často nehrál písničku Upír. To jsem se docela smál, když jsem ji tam znovu viděl, a těším se, že si ji zahraju na dvou turné, která nás čekají. A vidíte, to bude moderní, upíři teď hrozně frčí. Ale to je asi jediná věc, jinak si to všechno velmi dobře pamatuju. Spíš některé řeči, které jsme s Burianem vedli: někdy se sám směju, když to znovu poslouchám.

Na jednom z šesti CD zpívá Jiří Suchý. Jak jste se potkali?

Několikrát jsme s ním hráli, jednou jsme dokonce společně jeli do Pardubic, kde jsme hráli v klubu Drážka. Myslím, že zpíval naši písničku Sluneční sele, která začíná slovy Nazlátlé prasátko, chrochtavý přelude.

V jižních Čechách hráváte pravidelně. Zůstal vám v paměti nějaký koncert v Českých Budějovicích? Z dávných dob ano. To byla Irena Štěpaníková, dramaturgyně Malé scény PKO. Na Malé scéně jsme s Burianem hrávali pravidelně, často, ?s velkým úspěchem ?a nemýlím-li se, tak byly ?doby, kdy jsme museli hrát dvakrát denně, od pěti a od půl osmé, protože zájem ?o lístky byl veliký. To mně utkvělo velmi velice.

Poměrně častým hostem jste ?v Milevsku u Josefa Veverky. Jaké bylo setkání při koncertu ?k šedesátinám, kde vás jako dárek čekal Jan Burian?

To byl šok! Já hlavně vůbec nechápu, jak Josef dokázal v tak malém městě tak velkého člověka schovat. Já jsem naletěl se vším všudy. Byl to moc hezký dárek.

Mám pocit, že koncertní návraty s Janem Burianem jsou šťastné. Jak se těšíte na společné turné?

Těším se hrozně, dokonce jsem si myslel, že bych udělal fór a překvapil jeho i Magdu Šebestovou, která s námi bude jezdit a zpívat: že bych půjčil trabanta kombi a přijel bych ?s ním pro ně jako jsme jezdili dřív. Ale víte, že není jednoduché, aby vám takové auto někdo půjčil, že s ním jedete do Rožnova pod Radhoštěm?

Šestialbum, jež vydává Galén, má název Burian & Dědeček na blankytném pozadí. Je to jejich první a poslední společné album. Jan Burian a Jiří Dědeček spolu hrávali v letech 1974–1985. Komplet šesti CD připomene tisícovku společných vystoupení. Tři CD přinášejí sestřih koncertů v Baráčnické rychtě, jeden disk shrnuje spolupráci s Magdou Křížkovou, zpívá zde i Jiří Suchý. Pátý disk jsou neznámé soukromé nahrávky, šestý záznam vystoupení na Večeru rozpadlých dvojic v předvečer listopadové revoluce. Booklet (72 stran) obsahuje historii dvojice, ukázky tvorby, dobové články i fotografie. Šestialbum stojí 790 korun."

URL| <http://www.denik.cz/hudba/jiri-dedecek-meli-jsme-trabanta-minidavy-a-husakuv-rezim-nas-trochu-mijel-20160112-w4rt.html>

Analýza kandidátských projektů finalistů volby generálního ředitele ČRo

12.1.2016 digizone.cz str. 00

Jan Brychta

Robert Břešťan, Štěpán Kotrba a Irena Ryšánková hodnotí úspěšné zájemce o pozici generálního ředitele Českého rozhlasu a jejich kandidátské projekty.

Rada Českého rozhlasu vybrala pět finalistů z celkem dvaceti šesti přihlášených zájemců. Přihlášených ke kandidatuře na generálního ředitele bylo původně o pět víc, ale ti byli vyřazeni z formálních důvodů, jakým například bylo nedodané lustrační osvědčení. Do finále tak se šesti hlasy z devíti postoupili děkan **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a mediální historik Jakub Končelík, právník, novinář a komunální politik Tomáš Němeček a programový ředitel Českého rozhlasu René Zavoral. Pět hlasů dostal bývalý ekonomický ředitel České televize Michael Kralert a ředitel divize Euro a E15 vydavatelství Mladá Fronta (na funkci i post v představenstvu v prosinci rezignoval) Tomáš Skřivánek.

PSALI JSME: O ředitele rozhlasu se utkají Končelík, Němeček, Zavoral, Kralert a Skřivánek

Z favorizovaných kandidátů nepostoupil technický ředitel rozhlasu a jeho dočasný ředitel Karel Zýka. Zýkova absence je podle mě na škodu, jeho projekt byl mnohem kvalitnější než projekty některých z finalistů, myslí si mediální analytik a bývalý člen Rady ČRo Štěpán Kotrba. Radní se měli podle Kotrbových informací shodnout na tom, že žádný z projektů výrazně nevybočuje. O tom bych si dovolil pochybovat. V Radě sedí laici, kromě jednoho člena, který byl ředitelem jedné rozhlasové stanice, a rozhodují laickým způsobem – podle nejasných a nepřezkoumatelných kritérií. Rozhodování většiny v Radě je většinou diletantské. O budoucnosti rozhlasu může rozhodnout jeden hlas – hlas televizního kuchaře, upozorňuje Kotrba.

Mnozí z kandidátů si podle Kotrby dosud neuvědomili, že nekandidují na ředitele montovny v průmyslové zóně, ale kulturní instituce, fungující podle zákonem daných pravidel. Nelze dělat nic, co zákon přímo neumožňuje.

Manažer musí ctít etiku i omezení veřejné služby, rozumět potřebám posluchačů, spektru vytvářených obsahů i výrobním a vysílacím technologiím. Většina kandidátů si neuvědomuje, že rozhlas čeká DAB digitalizace a celou mediální scénu čekají překotné změny. Bez detailní znalosti a souvislostí se tato instituce řídit nedá, lze jí tak pouze škodit, tvrdí Kotrba.

PSALI JSME: Pět nejlepších kandidátů na generálního ředitele Českého rozhlasu podle DigiZone.cz

Podle mediální analytičky Ireny Ryšánkové nemá o budoucnosti Českého rozhlasu jasno ani samotná Rada, která bude nového ředitele volit. Rozhlas, ten „hodnější starší bratr“ té „zlé mladší sestry“, byl podle Ryšánkové vždycky trochu mimo hlavní zorné pole sledovačů médií. Z vidění periferního se přesouvá jen ve chvíli, kdy se děje něco neobvyklého, například rezignace generálního ředitele či volba nového. V tomto případě navíc bude volba nového ředitele probíhat za mohutného kibicování ředitele resignovaného, který se cítí ukřivděn. Svým vlastním činem. Pikantní rovněž je, že nového ředitele budou vybírat titíž radní, kteří tak dlouho hladili Petera Duhanu po hlavě, až se ukázalo, že by tím možná vyhladili i sebe, připomíná Ryšánková.

PSALI JSME: O funkci šéfa Českého rozhlasu se utká 26 kandidátů, pět bylo vyřazeno pro formální nedostatky

Ryšánková také upozorňuje, že ze členů Rady se médii nikdo profesně nezabývá, pomineme-li Jiřího Vejvodu, který v rozhlase pracoval, nebo Ivana Vodochodského, který v televizi vaří guláše. Kritéria volby stanovena nejsou a ani nemohou být. Není, kdo by je stanovil. Touha radního Vejvody po „muzickém řediteli“ je ve světle faktu, že Peter Duhan byl magistrem umění, poněkud vratká. A tak se jediným kritériem stalo, že „do druhého kola zvolíme někoho z rozhlasu a někoho zvenku“ a hin sa hukáže, dovozuje Ryšánková. Bohužel se podle ní ukázalo, že touha mít někoho „zvenku“ zvítězila nad zdravým rozumem.

Někdejší šéfredaktor Rádia Česko Robert Břešťan, který aktuálně vede server HlídacíPes.org, považuje kandidátský projekt o průměrném rozsahu deseti tiskových stran z logiky věci za pouze hrubý nástřel toho, jak si kandidáti na generálního ředitele Českého rozhlasu své působení na Vinohradech představují. Leccos ale mohou aspoň naznačit. A pokud nemají rozhlasová radní předem rozdány „politické notičky“, měly by být projekty – spolu s veřejným slyšením – hlavním orientačním bodem pro výběr jednoho z nejvlivnějších mužů v českém mediálním prostoru, myslí si Břešťan.

Sliby a nápady popsané v projektu jsou samozřejmě jedna věc, realita je věc druhá. Upozorňují na to ostatně i někteří kandidáti; to když ve svých projektech připomínají, že zdaleka ne vše z kandidátského projektu Petera Duhanu z roku 2009 bylo naplněno. Například Tomáš Skřivánek ve svém projektu připomíná, že Duhan před svým nástupem sliboval – ke zděšení odborů – zeštíhlení rozhlasu z tehdejších zhruba patnácti set zaměstnanců o dvě stě až tři sta lidí. Nyní ale v rozhlase pracuje i po sloučení tří stanic, tedy Leonarda, Rádia Česko a ČRo 6, v jeden ČRo Plus celkem 1543 lidí, doplňuje Břešťan.

Zajímavý detail zmiňuje podle Břešťana ve svém projektu i Michael Kralert: osobní náklady v rozhlase jen za posledních pět let při stagnujících příjmech a nízké inflaci vzrostly o osmnáct procent, tedy o 163 milionů korun. Z původních 26 kandidátů, kteří prošli sítím formálních kritérií, zbyl jen jediný zevnitř rozhlasu. Nejen proto lze Reného Zavorala považovat za jednoho z favoritů. Zavoral umí s rozhlasovou radou komunikovat, je zdatný v zákulisí a v rozhlase se za 14 let svého působení vyzná. Na druhé straně se musí s pozicí Duhanovy dvojky vyrovnávat ve svém projektu a ne vždy se mu to daří, dodává Břešťan.

ANKETA: Podle čtenářů DigiZone.cz má René Zavoral slušnou šanci stát se generálním ředitelem Českého rozhlasu

Projekt René Zavorala podle Roberta Břešťana

Zavoral například píše, že každý má právo vědět, jak rozhlas veřejné služby hospodaří s jeho poplatky. Byl to přítom rozhlas, v jehož vedení Zavoral nadále stojí, kdo odmítl zveřejnit například informace o platech manažerů s tím, že peníze z koncesionářských poplatků nesplňují definici „veřejných peněz“.

PROJEKT RENÉ ZAVORALA SI MŮŽETE PŘEČÍST NA WEBU RADY ČESKÉHO ROZHLASU.

Zavoral by otevřel pozici stálého zpravodaje v Číně. Od muže, který byl posledních několik let dvojkou generálního ředitele, to nezní úplně věrohodně. Rozhlas zpravodaje v Číně měl. Důvod odvolání zpravodajky v

Čině Kateřiny Procházkové ovládající čínštinu je oficiálně neznámý. Jen neoficiálně se na chodbách rozhlasu říká, že důvodem bylo, že navzdory novému kurzu české zahraniční politiky je jako zpravodajka málo pročínská...

Na stávající profilaci stanic by Zavoral v podstatě nic neměnil. Opačný postoj by ostatně podkopával jeho bezmála třileté působení v pozici programového ředitele. Na druhé straně je tu i zmínka o tom, že „model, v němž Centrum zpravodajství (CZP) dodává všem stanicím zpravodajství a aktuální publicistiku, se po třech letech fungování ukazuje zbytečně robustní z důvodu zdvojené editorské struktury“. Na takové zjištění potřebovala většina zaměstnanců rozhlasu ne tři roky, ale spíše měsíce...

Projekt René Zavorala podle Štěpána Kotrby

Dosavadního programového ředitele ČRo Reného Zavorala provází temný stín Petera Duhanu, jehož koncepci musel spolurealizovat a současně minimalizovat negativní důsledky některých Duhanových nápadů, což zejména ke konci jeho mandátu bylo čím dál složitější. I tak dokázal, že sledovanost nepoklesla, nedopustil destrukci rádia Wave ani komercializaci.

Nevšiml jsem si, že by plnil nějaká politická zadání, což se nedá říct o některých radních. Jsem přesvědčen, že politicky je dnes René Zavoral čistý. Není ani docent teorie, ani manažer montovny, je dnes ryzí praktik, což je na projektu poznat. Myslím si ovšem, že ombudsmana rozhlas nepotřebuje, ani etický panel. Od toho má Kodex a management. Podotýkám, že interní obsahově analytický útvar, který pod Zavorala spadá, má už dnes rozhlas nejlepší – daleko profesionálnější než ČT i RRTV a naprosto nedostižný jakýmkoliv akademickým pracovištěm.

Zavoral chce z rozhlasu udělat společensky otevřené živé místo, zjednodušit organizační strukturu, kterou Duhan zesložil do chaosu. Nesmírně důležitý v tak velké instituci je centrální dispečink výroby. Oceňuji Zavoralovu tezi, že regionální stanice by měly být kulturním centrem a napomáhat kulturnímu životu kraje. Zavoralovo lpění na digitalizaci a nových médiích se samostatnou obsahovou strategií je logické, protože na rozdíl od jiných on rozhlasu a jeho technologické budoucnosti rozumí. Účastní se i činnosti EBU.

Za největší přínos je ale nutno považovat Zavoralův důraz na nestrannost a objektivitu žurnalistiky jako stěžejní hodnotu a tím záchranu éthosu veřejné služby. Od kandidáta na ředitele je to bezpodmínečné. Zavoralův projekt je vyvážený, bez snílkovství.

Projekt René Zavorala podle Ireny Ryšánkové

Jediným rozhlasákem, který se do finálové pětky dostal, je René Zavoral. Ano, handicapuje jej spolupráce s Peterem Duhanem, ale ukázalo se, že byl v jeho managementu hlasem zdravého rozumu. Zavoral sice nepíše vzletná slova, ale ví, jak rozhlas funguje a kam by se měl reálně posunout. Nejsem si ovšem jista, zda se, podobně jako Karel Zýka, nestane obětí „krevní msty“ na téma „sebehorší zvenku je lepší než sebelepší zevnitř“.

Projekt Jakuba Končelíka podle Roberta Břešťana

Děkan **Fakulty sociálních věd** UK Jakub Končelík svůj projekt pojal jako vyznání lásky k rozhlasu. Rozhlas je „perla, bohatství, národní instituce...“ Radiožurnál by Končelík nijak zásadně neupravoval, Prahu by profiloval jako stanici „po babičce“, kterou jsme milovali, Vltava by měla přidat na životě, Plus má mít ambice názorového vůdce.

PROJEKT JAKUBA KONČELÍKA SI MŮŽETE PŘEČÍST NA WEBU RADY ČESKÉHO ROZHLASU.

Zaměstnanci ČRo jsou odborně zdatní, nejlepší v republice, a s obrovským potenciálem... K zaměstnancům se vztahují – až nekriticky – všechny hlavní pasáže Končelíkova projektu. Vyloženě nebezpečně pro přežití generálního ředitele přicházejícího z prostředí mimo rozhlas je romantická vize vyjádřena pasáží: „Rozhlas je v lidech. V rozhlasácích. Těm slouží ředitel a všichni spolu slouží společnosti.“

Z říše fantazie je pak Končelíkova představa, že v roce 2021 „Český rozhlas určuje mediální agendu, po půlstoletí převzal zpět pozici nejvlivnějšího média od televize“. Skvělý informační servis je podle Končelíka

nadstavba, rozhlas musí mít především odvážný názor. Jinak zanikne. Jen jestli to tradičně není naopak. O silném názoru by mohl vyprávět kupříkladu protikandidát Tomáš Němeček, po jehož komentáři kdysi odrčel tehdejší generální ředitel Václav Kasík do Brna – jak se sám vyjádřil – žmoulat čepici před šéfem Ústavního soudu Pavlem Rychetským.

Projekt Jakuba Končelíka podle Štěpána Kotrby

Jakub Končelík je teoretik bez praktických znalostí – mediální historik, zabývající se protektorátní a socialistickou žurnalistikou. Bohužel, jeho koncepce je spíše snem o „koncentrovaném mediálním nosiči“, v němž se změní „nejzářivější médium českých dějin“. Jeho projekt je navýsost akademický, odtržený od reality, jako mediální studia sama.

Končelík má ovšem pravdu v tom, že mezi zaměstnanci panuje blbá nálada. Rychle přišla globalizace i digitalizace – počítače, internet, multimédia. A to bylo pro mnohé složité. Ano, rozhlasu chybí stimulace profesního růstu. Jak to ale Končelík dokáže za současné „minimalizace nákladů na provoz“ a „nakupování externích hlasů“, není dost dobře jasné. Jako motivační prvek to nevypadá.

Bohužel se Končelík domnívá, že rozhlas „roste po drátech“. Zkuste to bez drátů, milý Marconi. Končelík rovněž poněkud tápe v poslání jednotlivých stanic, zejména stanice Plus (tápat zrovna v ní není tak složité), která by měla být „názorovým vůdcem“. Heil Kocelik. Teoretik si může teoretizovat, generální ředitel se mylit ani tápat nemůže.

Projekt Jakuba Končelíka podle Ireny Ryšánkové

Jakub Končelík je výsostný teoretik, jehož sen o tom být ředitelem by se nejspíš momentem zvolení stal noční můrou.

Projekt Tomáše Skřivánka podle Roberta Břešťana

Tomáš Skřivánek je zkušený novinář a mediální manažer a asi nejvíce se ve svém projektu věnuje novinářské stránce věci a zpravodajské roli veřejnoprávního rádia. Poukazuje například na nárůst počtu zaměstnanců, kteří se nepodílejí na programu. Pokud se stane generálním ředitelem, lze mu doporučit návštěvu rešeršního oddělení rozhlasu. To počtem pracovníků převyšuje i domácí redakci Centra zpravodajství a jeho náplní není ani tak dodávat kvalitní podklady redaktorům, jako kontrolovat rozhlasovou produkci tak, aby vysílání bylo „vyvážené“.

PROJEKT TOMÁŠE SKŘIVÁNKA SI MŮŽETE PŘEČÍST NA WEBU RADY ČESKÉHO ROZHLASU.

Budoucí vztah mezi ČRo Plus a Radiožurnálem popisuje Skřivánek jako vztah ČT 24 a ČT 1. Radiožurnálu by realisticky přiznal lifestyle zaměření, cílil by na lidi 30–40 let. Přesun zpravodajsko-publicistického obsahu na Plus má dát Radiožurnálu nové možnosti. Mezi řádky tak čteme přiznaný cíl vysoké poslechovosti, na němž – při existenci plnohodnotné stanice mluveného slova – není nic špatného. Jen to zatím nikdo neřekl nahlas.

Projekt Tomáše Skřivánka podle Štěpána Kotrby

Tomáš Skřivánek neví, že projekt má být o tom, jak se dostat z přítomnosti do budoucnosti a přežít. Původní záměr center výrob (zpravodajství, dramatická tvorba) oddělit dramaturgii vysílání, formátování stanic a objednávání výrob od samotné výroby za účelem rapidního zvýšení efektivity využití technologií i prostorů studií byl správný. Skřivánek ovšem chce diskutovat o smyslu jejich existence. O několik odstavců dál už ví, že by v centru zpravodajství zřídil tři „redakce“.

Říci v jedné větě, že Dvojka je stanicí rodinnou a vzápětí bez uzardění tvrdit, že zasahuje většinou starší publikum, je nepochopení jazyka – obsahu slov. Nebo se Skřivánek starosvětsky domnívá, že se rodina nábožně shromažďuje večer u přijímače, aby si vyslechla koncert České filharmonie. Asi moc čte Káju Maříka. Český rozhlas, respektive jeho Rada, si bude muset ujasnit v široké diskuzi s veřejností a zákonodárci, jak formátované stanice bude chtít mít. Je hazardem s celou institucí a jejím marketingem chtít přeformátovávat prakticky všechny programy takto chaotickým způsobem.

Skřivánek zjevně použil ke svému projektu Google, protože například informace o stavu DAB vysílání v Česku jsou výrazně zastaralé. Neví, že v ČR nejspíš k DAB switch off nedojde minimálně do roku 2025. Skřivánek má nicméně pravdu, když tvrdí, že nikdo jiný než rozhlas veřejné služby digitální vysílání neprosadí. Otázkou je, zda k tomu vede ekonomicky i programově restriktivní cesta. Odpovím za sebe: nevede, i když detaily mohou být inspirující.

Projekt Tomáše Skřivánka podle Ireny Ryšánkové

Handicapem Tomáše Skřivánka z Mladé Fronty (té „Savovovy“) je tápání v tom, co by vlastně chtěl.

Projekt Michaela Kralerta podle Roberta Břešťana

Základem vize Michaela Kralerta, na konci devadesátých let finančního ředitele České televize, později manažera auditorské společnosti Deloitte, je slovo „konsolidace“. Čemuž odpovídá i zvolený jazyk plný manažerské novořeči. Kralert kriticky píše o složitém systému řízení, neefektivním a netransparentním hospodaření, překryvu stanic, vzájemné konkurenci, přezaměstnanosti, chybějící motivační složce mzdy vázané na výkon a kvalitu...

PROJEKT MICHAELA KRALERTA SI MŮŽETE PŘEČÍST NA WEBU RADY ČESKÉHO ROZHLASU.

Konsolidována musí být pochopitelně i ekonomika – posílení výnosů a trvalé snížení nákladů ve všech oblastech, optimalizace investičních záměrů, průhledné finanční toky. Jako z manažerské příručky jsou pasáže o zřízení katalogu pozic, motivaci zaměstnanců, kariérním řádu, stážích nebo školeních...

Projekt Michaela Kralerta podle Štěpána Kotrby

Michael Kralert je, bohužel, případem „manažera z montovny“, u něž lze jen těžko pochopit, jak se mezi první pětku dostal. Tento handicap nevyvází ani touha po křesťanských hodnotách, poněkud absurdní v nejateističtější zemi Evropy. Kralertova programová strategie je ovšem žalostnou strategií nevyhnutelného úpadku celého Českého rozhlasu cestou „rozvoje portfolia platebních kanálů“ a „trvalé redukce nákladů“.

Slovo strategie by bylo možno vyměnit za „tupé škrty“. Nic jiného totiž v projektu prakticky nenajdeme. Jediné, po čem Kralert touží, jsou slevy z nákladů. Prosazuje totiž, čím se zabýval v České televizi a co skončilo zaměstnaneckou vzpourou, známou jako televizní rebelie ze zimy 2000. Televizi trvalo dalších pět let, než se z Kralertova a Chmelíčkovy diletantismu vzpamatovala a svůj pád zastavila.

Kralert ani po fiasku v ČT nepochopil, co je to veřejná služba. Jeho projekt je snůškou ekonomicko-manažerského ptydepe, jakoby vypadlého z kurzu pro manažery multi-level marketingu. Jednoznačně jde o nejhorší projekt, který se nikdy neměl dostat do druhého kola posuzování. Škoda, že hlasování nebylo veřejné. Tento projekt je spíše svědkem ztráty soudnosti jak kandidáta, tak hlasujících radních.

Projekt Michaela Kralerta podle Ireny Ryšánkové

Mezi finálovou pěticí postoupil z neznámých důvodů i bizarní projekt Michaela Kralerta. Pokud chtějí radní spáchat profesionální sebevraždu, nechť jej zvolí. Mohou rovnou magistrátu oznámit odborářskou demonstraci před budovou na Vinohradské. Místo televizní krize nastane rozhlasová. Ostatně, jména televizních krizových radních si mediální svět pamatuje doteď. Jistě i Kralert.

Projekt Tomáše Němečka podle Roberta Břešťana

Novinář a právník Tomáš Němeček svůj projekt opatřil titulkem „Nejlepší veřejnoprávní rozhlas střední Evropy“. I když o metodách, jak k tomu dospět, se toho tolik nedozvíme. Kupříkladu mezi priority pro rok 2017 patří detektivní příběhy pro děti od českých spisovatelů a projekt Historie do škol.

PROJEKT TOMÁŠE NĚMEČKA SI MŮŽETE PŘEČÍST NA WEBU RADY ČESKÉHO ROZHLASU.

Němeček navrhuje zříditi další dvě jazykové redakce v rámci vysílání do zahraničí, vzniknout by měl i pilotní projekt rozhlasových kurzů češtiny pro cizince. Fatálním problémem Českého rozhlasu je podle Němečka

selhání manažerské kultury. „Zaměstnanci mají hlubokou nedůvěru ve vedení rozhlasu a uzdravení tohoto vztahu potrvá dlouho,“ píše Němeček. Základní organizační struktura ČRo se mu ale jeví jako „v podstatě správně nastavená“.

Zaměstnance označuje za nejvýznamnější aktivum. Provedl by proto průzkum kvality pracovního života a nabídl by i neformální postupy – kupříkladu kávu s ředitelem. Aktualizoval by etický kodex. Důraz Němeček klade na moderní technologie a přípravu různých rozhlasových přehledů do kapsy a tématické podcasty.

Němeček by rád posílil roli regionů při vytváření obsahu celostátního zpravodajství. Což je dlouholetá snaha rozhlasu, jež se zlepšuje jen pomalu. I když doba, kdy i po několika hodinách po nástupu povodní na Liberecku pokračoval v tamním regionálním vysílání nerušeně předtočený víkendový program, je snad už definitivně pryč.

Projekt Tomáše Němečka podle Štěpána Kotrby

Tomáš Němeček je bývalý novinář a nyní právník psychiatrické léčebny, což je možná konkurenční výhoda. V mnoha programových otázkách má pravdu a má poměrně obstojný přehled. ČRo se nevěnuje zahraničnímu vysílání tak, jak by mohl. Stejně jako stát sám, který toto vysílání platí, neví si s ním moc rady a hlavně neví, pro koho vlastně vysílá.

Němeček má pravdu i v tom, že éra, započatá tupou vyslankyní ODS Jaklovou (nyní v Radě pro rozhlasové a televizní vysílání změnila kabát za TOP 09) v Radě ČRo, původkyní vyhazovu ředitele Kasíka v červenci 2009 a tragikomické epizody s jeho nástupcem Richardem Medkem, která vyústila v dlouhou éru Duhanova provizoria, přinesla do rozhlasu rozčarování, rezignovanost a zmar. Duhan v provizoriu pokračoval i po svém jmenování, protože nevěděl nic a bál se změnit. To je důvod onoho selhání manažerské kultury.

Na rozdíl od Němečka si nemyslím, že je třeba brát odjinud vyhozené nebo odešlé „investigativce“. Jak se dělá investigativa po česku je dostatečně známo a dopady Kubiceho zprávy rovněž. Rozhlas nepotřebuje další přepisovače materiálů z BIS či odkudkoliv jinud. Pokud jde o práci redakcí a profilování pořadů, v mnoha ohledech má Němeček pravdu, ale generální ředitel nemůže být unesen dramaturgickou kreativitou.

Znalostí posluchačských zájmů a profilace Němeček neoplývá. Nerozumí naprosto technologickým změnám a neví nic o digitalizaci. Neví ani, co se stane po nástupu nových mobilních sítí. Netuší nic o ekonomice. I kdybychom však všechno toto pominuli, to, co je naprosto nepřijatelné, je fakt, že bývalý názorově velmi vyhraněný novinář a dnes aktivní komunální politik (kandidoval v koalici s KDU-ČSL v Praze 8 jako lídr) by měl jít dělat ředitele instituce, která musí být striktně nadstranická.

Projekt Tomáše Němečka podle Ireny Ryšánkové

Právnicka a novinářka Tomáše Němečka nevratně handicapuje úspěšná činnost v zastupitelstvu Prahy 8 v náruči s KDU-ČSL.

Pár slov závěrem Roberta Břešťana

Autor odhaduje, že ve finále se volba nového generálního ředitele zúží na dva hlavní kandidáty – Reného Zavorala a Tomáše Skřivánka. A nabízí ctěným čtenářům DigiZone i svůj tip. Novým generálním ředitelem Českého rozhlasu se stane Tomáš Skřivánek.

Robert Břešťan je šéfredaktorem serveru HlídacíPes.org (kde je k dispozici detailnější výběr z projektů jednotlivých kandidátů). V minulosti pracoval jako šéfredaktor Rádia Česko, nyní připravuje pro ČRo Plus ekonomický pořad Řečí peněz.

Pár slov závěrem Štěpána Kotrby

To, co nikdo nenapsal, je, že rozhlas a lidé v něm potřebují naději. Po letech Duhanovy vlády, která zbrzdila technologický i obsahový rozvoj, je potřeba, aby se rozhlas znovu stal lídrem, a to i v rámci Evropy. Rozhlas měl vlastní internet jako samostatné médium dlouho před ostatními. Vznikl experimentální internetový projekt Radium, z něhož se vyvinulo rádio Wave. Stanice pro mladé dostala VKV vysílač, začaly se prosazovat

monotematické stanice jako perspektivní směr formátování rádií. Vzniklo Leonardo. Vzniklo Česko. Vznikl Jazz. Technologický řetězec byl plně zdigitalizován, záznam také. Probíhala digitalizace archivu.

Byl odstartován naprostý unikát (dnes standard): vysílání rozhlasu v DVB-T multiplexu, na kabelu i na satelitu. Bylo vytvořeno a přenosem otestováno šíření obrazu v DMB, satelitní přenosy z pustiny či válčiště. Bylo vytvořeno iRádio – první aplikace pro systémovou manipulaci s podcasty. Tento princip skladby programu z jednotlivých prvků byl cestou k možnosti vytvoření desítek tematických digitálních rádií z obsahu „velkých“ stanic. Mohlo tak vzniknout rádio Kuchařka či Meteor. Rádio pohádek Bajaja. Vznikla řada multimediálních vzdělávacích projektů, s nimiž rozhlas sklízel ovace doma i ve světě.

To všechno na deset let hibernovalo a je načase chuť a nadšení opět probudit. To bude největší úkol nového generálního ředitele. Kterého ovšem bude volit táž rada, která jeho předchůdce držela ve funkci bez ohledu na jeho nečinnost i zdravotní stav, který ovlivňoval jeho úsudek.

Přeji rozhlasu naději, odvahy a vůli. A hodně štěstí.

Štěpán Kotrba je mediální a politický analytik. Tři roky působil jako člen Rady ČRo. Od roku 1999 byl spoluautorem dlouhodobé strategie rozhlasu, poté se zabýval legislativní přípravou televizní digitalizace.

Pár slov závěrem Ireny Ryšánkové

Je otázkou, nakolik se do volby začnou zaplétat politické sekretariáty a poradci různých předsedů. O jednom víme už teď. Pravda, partajní sekretariáty jsou teď utopené ve vlastních problémech, a navíc někteří radní, zvolení před volbami, své bossy ztratili. Nepochybuji o tom, že důvěrné maily svým spřáteleným předsedům píší všichni, alespoň ti, co mají kam. Jen jim zatím nehackli mailbox. Tato rozhlasová rada není zrovna bohatá na nezávislé silné osobnosti. A tak se může stát cokoliv.

Možná by bylo dobré, aby těch devět spravedlivých, na jejichž bedrech nyní leží zodpovědnost za jednu kulturní instituci a její přežití, vzalo rozum do hrsti, hluboce se nadechlo, odložilo své vzletné ideje a postavilo se na zem. Nohama. Ne hlavou. Mají na to ještě necelé dva týdny.

Irena Ryšánková je novinářka, překladatelka, tlumočnice. Pracovala mimo jiné pro Hospodářské noviny, byla parlamentní zpravodajkou deníku Česká média nebo parlamentní analytičkou České televize.

URL| <http://www.digizone.cz/clanky/analyza-kandidatskych-projektu-finalistu-volby-generalniho-reditele-cro/>

Finále boje o nového šefa rozhlasu: Zavoral, Skřivánek, nebo velké překvapení

12.1.2016 hlidacipes.org str. 00
Robert Břešťan

Pokud nemají rozhlasoví radní předem rozdány „politické notičky“, měly by být projekty zbylé pětice kandidátů na generálního ředitele Českého rozhlasu – spolu s veřejným slyšením – hlavním orientačním bodem pro výběr jednoho z nejvlivnějších mužů v českém mediálním prostoru. Veřejné slyšení všech kandidátů naplánovala Rada Českého rozhlasu na 20. ledna. Poté proběhne volba ředitele. K...

Pokud nemají rozhlasoví radní předem rozdány „politické notičky“, měly by být projekty zbylé pětice kandidátů na generálního ředitele Českého rozhlasu - spolu s veřejným slyšením – hlavním orientačním bodem pro výběr jednoho z nejvlivnějších mužů v českém mediálním prostoru.

Veřejné slyšení všech kandidátů naplánovala Rada Českého rozhlasu na 20. ledna. Poté proběhne volba ředitele. K úspěchu je zapotřebí získat hlasy šesti radních.

Sliby a nápady popsané v projektu jsou samozřejmě jedna věc, realita je věc druhá. Zákulisní informace navíc naznačují, že se boj o významné křeslo zúžil na dva hlavní kandidáty: Reného Zavorala, hledajícího svou podporu především v řadách hnutí ANO a Tomáše Skřivánka, u nějž se dá předpokládat podpora radních nakloněných ČSSD.

Na druhé straně – právě tyto dva projekty patří zároveň k těm, jejichž obsah dává největší smysl i bez politických vlivů. Jak to tak ale bývá, může nakonec překvapit nějaký „třetí vzadu“.

Níže je komentovaný výběr pasáží z jednotlivých projektů (pořadí kandidátů je abecední).
Projekt Michaela Klarerta

(Ředitel portfolia strategických projektů a finančního řízení. V posledních letech pracuje pro Českou spořitelnu. V letech 1998 až 2000 byl finančním ředitelem České televize. Poté deset let působil jako manažerem auditorské společnosti Deloitte.)

Klarert kriticky píše o složitém systému řízení, neefektivním a netransparentním hospodaření, překryvu stanic, vzájemné konkurenci, přezaměstnanosti, chybějící motivační složce mzdy vázané na výkon a kvalitu...

V projektu zmiňuje i zajímavý detail: osobní náklady v rozhlase jen za posledních pět let při stagnujících příjmech a nízké inflaci vzrostly o 18 %, o 163 milionů.

Základem jeho vize je „konsolidace“, čemuž odpovídá i zvolený jazyk plný manažerské novořeči.

Jako z manažerské příručky jsou pasáže o zřízení katalogu pozic, motivaci zaměstnanců, kariérním řádu, stážích, školeních...

Konsolidace programové nabídky – re-profilace okruhů, tlak na kvalitu každé reportáže, důsledné trvání na objektivitě a vyváženosti. Což lze v českém mediálním prostředí přeložit i jako „nemít tvář a hlavně nikoho nenaštvát“.

Konsolidace se má týkat i zjednodušení organizační struktury, posílení osobní zodpovědnosti...

Klarert by zřídil „silné programové centrum pod vedením programového ředitele pověřeného programovou koordinací jednotlivých stanic“. Na co tedy jeden z kandidátů potřebuje Dramaturgický poradní panel (viz níže – projekt Jakuba Končelíka), druhému na to stačí jediný muž (popřípadě žena).

Profilace stanic podle Klarerta:

Radiožurnál – moderní informační rádio, nyní má ale podle něj nevyvážený hudební profil... Nelze v této souvislosti necitovat Klarertovu větu: „Systémové řešení a způsob odstranění přetrvávajících problémů bude vyžadovat provedení komplexní analytické studie, která pojmenuje jejich kořenové příčiny.“ Kdo tomu rozumí, ať si zapne rádio.

Dvojka – generační rozhlasová stanice rodinného typu

Vltava – stanice zaměřená na kulturu, náročný posluchač, menšinové žánry...

Plus – stanice mluveného slova. „Vzhledem k legislativním omezením neumožňující vysílání hudebních žánrů bude vhodné stanici profilovat jako zpravodajsko-publicistický okruh, např. po vzoru ČT 24,“ píše Klarert.

Celoplošné stanice by se podle tohoto projektu měly vrátit k označení ČRo 1, 2, 3, 4. Čtyřka se ovšem nemá kam vracet, protože nikdy neexistovala. Vysílání do zahraničí by mělo být Český rozhlasem 5.

Projekt Jakuba Končelíka

(Děkan **Fakulty sociálních věd** UK v Praze, odborně se zaměřuje na dějiny médií a českého tisku 2. poloviny 20. století. V minulosti pro Radu ČRo připravil několik odborných analýz. Opakovaně neúspěšně kandidoval do Rady ČT.)

Rozhlas je podle něj finančně zdravý, má vynikající potenciál a hospodaření rozhlasu je bezproblémové.

Horší je to s programovou skladbou - je nepřehledná a slepě zacílená, stanice si vzájemně konkurují.

Radiožurnál by Končelík nijak zásadně neupravoval, Prahu by profiloval jako stanici „po babičce“, kterou jsme milovali, Vltava by měla přidat na životě, Plus má mít ambice názorového vůdce...

Zaměstnanci ČRo jsou odborně zdatní, nejlepší v republice, a s obrovským potenciálem... Aktuálně jsou ovšem demotivovaní a k vedení ČRo neloajální... Loajalita k instituci podle něj ovšem prozatím ohrožena není.

K zaměstnancům se vztahují – až nekriticky - všechny hlavní pasáže Končelíkova projektu.

Čteme, že péče o zaměstnance je nutné vnímat jako nejdůležitější úkol – motivovat, vylepšovat pracovní prostředí, zvýšit nadšení z práce pro rozhlas, kultivovat otevřené prostředí vítající kritiku a aktivitu, zavést nové zaměstnanecké benefity... Na jejich nedostatek si přitom zaměstnanci rozhlasu opravdu stěžovat nemohou.

Místy projekt přechází v okouzlení rozhlasem, rozhlas je „perla, bohatství, národní instituce...“

Vyloženě nebezpečně pro přežití generálního ředitele přicházejícího z prostředí mimo rozhlas je romantická vize vyjádřena pasáží: „Rozhlas je v lidech. V rozhlasácích. Těm slouží ředitel a všichni spolu slouží společnosti.“

Zajímavá je pasáž o tom, že poslechovost má být „poodsunuta z centra pozornosti“. To, že poslechovost nemá být pro veřejnoprávní médium cíl zní doslova jak z učebnice. Poslechovost je přitom jedno z kritérií pro odměny generálního ředitele od Rady ČRo...

Z říše fantazie je pak Končelíkova představa, že v roce 2021 „Český rozhlas určuje mediální agendu, po půlstoletí převzal zpět pozici nejvlivnějšího média od televize“

Bylo by překvapením, kdyby v tomto projektu nezazněla již okřídlená věta opakující se snad ve všech debatách o veřejnoprávních médiích, co že je to ta veřejnoprávnost: „Dejme nový a především plnohodnotný obsah sousloví médium veřejné služby.“

Skvělý informační servis je podle Končelíka nadstavba, rozhlas musí mít především odvážný názor. Jinak zanikne. Jen jestli to tradičně není naopak. O silném názoru by mohl vyprávět kupříkladu protikandidát Tomáš Němeček, po jehož komentáři kdysi odfrčel tehdejší generální ředitel Václav Kasík do Brna – jak se sám vyjádřil – žmoulat čepici před šéfem Ústavního soudu Pavlem Rychetským...

Končelík by ustanovil dramaturgickou radu moudrých – ta by podle něj vyřešila obsahovou strategii všech stanic, odbourala překryvy a cizopasení.

Projekt Tomáše Němečka

(V minulosti působil v týdeníku Respekt (2003-2005 šéfredaktor), v Hospodářských novinách a v Lidových novinách. Z LN odešel na protest proti tomu, že se aktivní politik, podnikatel Andrej Babiš (ANO), stal vlastníkem LN. Poté nastoupil jako právník do Psychiatrické nemocnice v Bohnicích.)

Němeček svůj projekt opatřil titulkem „Nejlepší veřejnoprávní rozhlas střední Evropy.“ O metodách, jak k to mu dospět, se toho ale mnoho nedozvíme.

Kupříkladu mezi priority pro rok 2017 patří detektivní příběhy pro děti od českých spisovatelů a projekt Historie do škol.

Němeček navrhuje zřídit další dvě jazykové redakce v rámci vysílání do zahraničí, Rádia Praha. Mohla by to být třeba čínština a arabština, nebo polština a maďarština... Což by jistě nebylo levné a hlavně by to muselo chtít i ministerstvo zahraničí, které vysílání do zahraničí financuje.

Vzniknout by měl i pilotní projekt rozhlasových kurzů češtiny pro cizince.

Fatálním problémem Českého rozhlasu je podle Němečka selhání manažerské kultury. „Zaměstnanci mají hlubokou nedůvěru ve vedení rozhlasu a uzdravení tohoto vztahu potrvá dlouho,“ píše Němeček. Základní organizační struktura ČRo se mu ale jeví jako „v podstatě správně nastavená“.

Zaměstnance označuje za nejvýznamnější aktivum. Provedl by proto průzkum kvality pracovního života – anonymně a externě. Autor tohoto textu takovou akci prodělal někdy v roce 2009. Kromě vyplňování dotazníku si žádného důsledku takového jistě nelevného projektu ale nevšiml.

Němeček by nabídl i neformální postupy – kupříkladu kávu s ředitelem. Aktualizoval by etický kodex.

Za důležitý bod Němeček považuje otevřenost i ve vztahu k financování, prosazoval by proto zveřejňování smluv ve strojově čitelném formátu, každoroční zveřejňování platových poměrů managementu včetně odměn a jejich odůvodnění.

Profily stanic by podle Němečka mohly odpovídat „kupříkladu nizozemskému veřejnoprávnímu rozhlasu“. Což tedy jeho úmysl tedy příliš nepřibližuje.

Radiožurnál – hlavní zprávy, informace, komentáře – slogan „mít přehled“; Dvojka – informativní hudební stanice – „bavit se“; Vltava – klasická hudba, cíl „povznášet“; Plus - komentáře o společnosti a kultuře - „objevovat“

Důraz Němeček klade na moderní technologie a přípravu různých rozhlasových přehledů do kapsy a tématické podcasty.

Němeček by rád posílil roli regionů při vytváření obsahu celostátního zpravodajství. Což je dlouholetá snaha rozhlasu, jež se zlepšuje jen pomalu. I když doba, kdy i po několika hodinách po nástupu povodní na Liberecku pokračoval v regionálním vysílání nerušeně předtočený víkendový program je snad už definitivně pryč.

Projekt Tomáše Skřivánka

(Mediální manažer, v tištěných médiích působí od poloviny 90. let. Společně se státním tajemníkem pro evropské záležitosti Tomášem Prouzou (ČSSD) spoluzakládal web Peníze.cz. Poté působil jako zástupce šéfredaktora v týdeníku Euro. Od roku 2007 vedl bezplatný deník E15, později se stal členem představenstva vydavatelství Mladá fronta, kde řídil divizi Euro E15.)

Asi nejvíce se věnuje novinářské stránce věci a zpravodajské roli veřejnoprávního rádia.

Poukazuje na nárůst počtu zaměstnanců, kteří se na nepodílejí na programu. Pokud se stane generálním ředitelem, lze mu doporučit návštěvu rešeršního oddělení rozhlasu. To počtem pracovníků převyšuje i domácí redakci Centra zpravodajství a jeho náplní není ani tak dodávat kvalitní podklady redaktorům jako kontrolovat rozhlasovou produkci tak, aby vysílání bylo „vyvážené“.

Skřivánek, připomíná, že Duhan před svým nástupem sliboval (ke zděšení odborů) zeštíhlení rozhlasu z tehdejších zhruba 1500 zaměstnanců o 200 – 300 lidí. Nyní ale v rozhlasu pracuje i po sloučení tří stanic (Leonardo, Rádio Česko a ČRo 6) v jednu (ČRo Plus) celkem 1543 lidí.

Problém Skřivánek vidí v duplicitní struktuře v podobě Centra zpravodajství: „V ČRo je více editorů než redaktorů, kompetence nejasné, rivalita velká...“ Rivalitu uvnitř rozhlasu ovšem jen posílí jeho vize, že ČRo Plus by měl dostat prioritu jako kontinuální zpravodajsko – publicistická stanice. Variantou je podle Skřivánka sloučit stanici ČRo Plus s Centrem zpravodajství.

Vztah mezi ČRo Plus a Radiožurnálem popisuje Skřivánek jako vztah ČT 24 a ČT 1. Radiožurnálu by realisticky přiznal lifestylové zaměření, cílil by na lidi 30 – 40 let. Přesun zpravodajsko-publicistického obsahu na Plus má dát Radiožurnálu nové možnosti. Mezi řádky tak čteme přiznaný cíl vysoké poslechovosti, na němž – při existenci plnohodnotné stanice mluveného slova - není nic špatného.

Skřivánek by zrušil „nadbytečné manažerské a administrativní posty“, za propuštěné manažery by měli přijít „zkušení redaktori, autoři, kreativní pracovníci a technici“. Průměrnou mzdu v ČRo v roce 2014 ve výši 37 000 označuje za dostatečně motivační pro to, aby se zkušení novináři dali najmout.

I Skřivánek řeší internetové zpravodajství. Zcela v opačném pojetí než u Reného Zavorala (níže). Zpravodajství má být podle něj s ohledem na rychlost prioritně zpracováno pro internet a nemá přebírat témata komerčních médií, ani jejich styl.

Projekt Reného Zavorala

(Náměstek generálního ředitele ČRo pro program, v rozhlasu působí od roku 2001. Přes posty tiskového mluvčího, šéfa odboru komunikace, marketingu a PR se stal šéfem strategického rozvoje ČRo a náměstkem pro program. V letech 2005-2006 krátce působil v Komerční bance. V minulosti člen ODS.)

Zmiňuje „nepřehledný informační a mediální chaos“ spolu s rozkolísaností tradičních hodnot v celé společnosti. Rozhlas má v tomto světě působit jako kvalitní, relevantní, důvěryhodná a normotvorná národní instituce.

Vytvořil by rozhlasového ombudsmana, který by se věnoval stížnostem a postřehům posluchačů. V této souvislosti se nabízí se otázka, co by pak dělala rozhlasová rada, jež generálního ředitele s oblibou konfrontuje takřka s každým kritickým ohlasem a stížností libovolného posluchače.

Zavoral píše, že každý má právo vědět, jak rozhlas veřejné služby hospodaří s jeho poplatky. Byl to ovšem rozhlas, v jehož vedení Zavoral nadále stojí, kdo odmítl zveřejnit například informace o platech manažerů s tím, že peníze z koncesionářských poplatků nesplňují definici „veřejných peněz“.

Snížil byl počet vedoucích pracovníků, srozumitelně nastavil řídicí pravomoci a odpovědnost, vytvořil ekonomickou redakce, posílil zpravodajský post v Bruselu a otevřel pozici stálého zpravodaje v Číně. Od muže, který byl posledních několik let dvojkou generálního ředitele to nezní úplně věrohodně.

Mimochodem důvod odvolání zpravodajky v Číně Kateřiny Procházkové ovládající čínštinu, je oficiálně neznámý. Jen neoficiálně se na chodbách rozhlasu říká, že důvodem bylo, že navzdory novému kurzu české zahraniční politiky je jako zpravodajka málo pročínská...

Na stávající profilaci stanic by Zavoral v podstatě nic neměnil. Opačný postoj by ostatně podkopával Zavoralovo bezmála třileté působení v pozici programového ředitele.

Na druhé straně je tu i zmínka o tom, že „model, v němž Centrum zpravodajství (CZP) dodává všem stanicím zpravodajství a aktuální publicistiku, se po třech letech fungování ukazuje zbytečně robustní z důvodu zdvojené editorské struktury“. Na takové zjištění potřebovala většina zaměstnanců rozhlasu ne tři roky, ale spíše měsíce...

Zavoral každopádně plánuje spojení obou zpravodajsko-publicistických stanic a CZP do jednoho celku. Slibuje si od toho „urychlení plánovacích procesů, vzájemnou koordinaci a posílení zpravodajského a redaktorského týmu.“

Zavoral by změnil organizační strukturu – sedm ředitelů by bylo přímo podřízených generálnímu řediteli. Výsledkem by měly být úspory i posílení role šéfredaktorů stanic, kteří jsou dnes de facto generály bez vojska. Nepříliš promyšlené řešení navrhuje Zavoral pro internetové zpravodajství ČRo. To by podle něj mělo existovat jako „stanice“, nezávisle na vysílání. Právý opak je přitom žádoucí – maximálně využívat takřka neustálé zásobárny relevantních mluvčích vyjadřujících se ve vysílání stanic k aktuálním událostem.

Koho a na základě čeho nakonec rozhlasoví radní vyberou jako nového generálního ředitele se ukáže 20. ledna, v případě neúspěchu první volby o týden později.

Nový generální ředitel by měl být ze zákona zvolen do tří měsíců poté, co odešel jeho předchůdce. V tomto případě tedy nejpozději do 3. února.

Autor textu v minulosti působil v Českém rozhlase mj. na pozici šéfredaktora zpravodajsko-publicistické stanice Rádio Česko. Nyní se pro ČRo Plus podílí na přípravě sobotního ekonomického magazínu Řečí peněz.

Follow @brestan

URL| <http://hlidacipes.org/finale-boje-o-noveho-sefa-rozhlasu-zavoral-skrivanek-nebo-velke-prekvapeni/>

Slovenský premiér Robert Fico volá po mimořádném zasedání Rady Evropy

13.1.2016 ČRo Plus str. 03 17:10 Den podle...

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Český premiér Bohuslav Sobotka se dnes připojil ke Slovensku a několika zemím střední Evropy, které usilují o zrychlení projednávání vzniku společné evropské pohraniční a pobřežní stráže. Slovenský premiér Robert Fico volá po mimořádném zasedání Rady Evropy a minulý týden se obrátil na předsedu Evropské rady Donalda Tuska a vyzval i další vrcholné představitele Evropské unie ke svolání mimořádného summitu. A takto jeho návrh dnes podpořil český premiér.

Bohuslav SOBOTKA, premiér /ČSSD/

Česká republika je připravena podpořit tento návrh Slovenska na svolání mimořádné Evropské rady. Pokud by to zrychlilo nejenom přípravu té evropské pohraniční stráže, ale také další kroky, kterými Evropa musí čelit té současné migrační krizi.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Řekl po dnešním jednání vlády premiér Sobotka. A stejně tak jako sílí tlak na zesílení evropských hranic, sílí v jednotlivých evropských zemích i vůle změnit azylovou politiku. Pravidla pro přijímání, ale i repatriaci běženců. Konkrétně v Dánsku aktuálně parlament projednává kontroverzní návrh vlády premiéra Larse Løkkeho Rasmussena o konfiskaci majetku migrantů za účelem financování jejich pobytu. Podle mluvčího jedné z pravicových stran sice zabavené jmění nejspíš nepokryje náklady na pobyt uchazečů o azyl, má však jít o odstrašující signál. Téma pro publicistu žijícího v Norsku Andreje Ruščáka. Dobrý den.

Andrej RUŠČÁK, publicista žijící v Norsku

Dobrý den.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Pojďme si jenom vysvětlit, co přesně vlastně tenhle návrh řeší a jak? V jakých chvílích nebo momentech je ohrožen majetek migrantů?

Andrej RUŠČÁK, publicista žijící v Norsku

Původně vemte, takhle, ten návrh se změnil po kritice ze zahraničí trochu. S tím, že majetek migrantů je ohrožen v případě, že nepůjde o věci speciální osobní emocionální hodnoty, jako například snubní prsteny. A s tím, že to bude majetek, který bude přesahovat hodnotu deseti tisíc dánských korun. S tím, že do tohoto majetku se platí případná hotovost, kterou by migranti u sebe měli. S tím, že nejde pouze o samotné odstrašení. On premiér Lars Løkke Rasmussen říkal, že je ten obraz, který je ve světě ohledně tohoto nového opatření, který se šířil o tom, ta kritika, že to mělo být nacistické a že jak ...

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Ano, on řekl, že je to nejhůře pochopený návrh zákona v dánských dějinách. Tak. Proto se ptám, jaké je to správné pochopení zákona.

Andrej RUŠČÁK, publicista žijící v Norsku

Tak, tak. Správné pochopení je takové, že říkal, že tohle je způsob, jakým v Dánsku zde věci fungují, že člověk má žádat o pomoc teprve tehdy, když opravdu není schopen si pomoci sám. V čemž ho podpořila právě i ministryně pro integraci Inger Støjberg, která navíc ještě dodala, že zákon musí platit stejně pro nově příchozí, jako pro ty, kteří již v Dánsku žijí. A ti žádnou takovou pomoc, aby zadarmo bydleli, aby zadarmo všechno měli, celé živobytí, nedostávají.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

A mohu do toho vstoupit jenom, pane Ruščáku, řekněte, to znamená, že když třeba čerstvý migranté dorazí, bude to všechno legální, požádají o azyl, dostanou ho, tak než se jim vyřeší bydlení, tak se jich zeptá Norsko nějakým způsobem, jaký mají majetek a kolik oni sami si přidají.

Andrej RUŠČÁK, publicista žijící v Norsku

Dánsko. Dánsko.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Dánsko, pardon, omlouvám se.

Andrej RUŠČÁK, publicista žijící v Norsku

Ano, přesně takhle. Nejenom, že zeptají, ale podle toho nového návrhu zákona dokonce budou mít dánské úřady oprávnění samy hledat, jestli dotyční migranti mají u sebe věci, které mají takovou hodnotu, kterými by případně mohli zaplatit za ubytování, případně další služby.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

No, vzhledem k tomu, že tak všeobecně v Evropě se celou dobu říkalo, že přicházejí chudí uprchlíci, kteří nic nemají, tak zdá se, že této tezi přestalo Dánsko věřit.

Andrej RUŠČÁK, publicista žijící v Norsku

Ono jí nevěřilo nikdy. A ono to ani nikdy nebyla úplně pravda. Protože to, že je někdo uprchlík, ještě neznamená, že je chudý. Lidé, kteří prchají před válkou, pokud prchají před válkou, pokud to jsou legitimní uprchlíci, tak to jsou často lidé, kteří prchají kvůli tomu, že nechtějí žít ve válečné zóně. Nesmíme zapomínat na to, že například v samotné Sýrii bylo před válkou, byla relativně početná střední třída, která měla normální majetek. To znamená, to je, to je, to je také důvod, pro který Dánsko toto opatření zavádí.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Tento zákon, respektive návrh zákona v této etapě má podporu v dánském parlamentu jakou? Je tedy jisté, že projde, nebo není?

Andrej RUŠČÁK, publicista žijící v Norsku

Je prakticky jisté, že projde. Protože kromě vlády ho podporuje i většina sociální demokracie, která je největší opoziční stranou. S tím, že podle deníku Politican sice není úplně jisté, kolik sociálně demokratických poslanců se vzepře svému vedení, které zákon, které návrh zákona podporuje. Ale budou určitě sociálně demokratičtí poslanci, kteří budou hlasovat proti návrhu. Přesto je ...

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Ale celkově projde, to je pro mě důležité.

Andrej RUŠČÁK, publicista žijící v Norsku

... takřka jisté, že, že to projde.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Tak, už úplně na závěr. V Dánsku se taky hodně mluví o tom, že opozice navrhuje, aby žadatelé o azyl dostávali lekce sexuální morálky a chování k ženám. Po pravdě řečeno, co si od toho vlastně slibují? Protože v momentu, kdy žádné takové výuky, ani lekce samozřejmě nemůžou vůbec nic do budoucna zaručit, to chování těch lidí, tak co s tím?

Andrej RUŠČÁK, publicista žijící v Norsku

Nejde o to jim, nejde o to zaručit, že ti lidé například budou vědět, že se takhle nemají chovat, v podstatě o to jim nějakým způsobem ten pobyt, neřeknu rovnou znepríjemnit, ale aby, prostě tento signál, kterým chce vláda dát najevo migrantům, že tímhle způsobem opravdu není žádoucí, aby se chovali. A že to nebude tolerovat. Samozřejmě nikdo není natolik naivní, aby očekával, že to nějakým způsobem pomůže, případně že ti, kteří takovéto sexuální násilí páchají, nevědí, co činí.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Úplně na závěr. Jaký je vlastně v tuto chvíli postoj dánské veřejnosti k migrantům? Protože vidíme po celé Evropě, že ty země, které byly vlastně nejliberálnější, pokud jde o migranty, tak to jsou ty, které jsou teď nuceny vlastně nejvíc obracet. A děje se to samé i s veřejností v těchto zemích?

Andrej RUŠČÁK, publicista žijící v Norsku

On to není úplně tak případ Dánska. Protože Dánsko bylo poměrně hodně skeptické k imigraci už hodně dlouho. Švédsko je spíše takový příklad země, které, která otočila. Norsko částečně také. Nicméně v Dánsku momentálně podle agentury Megaphon podporuje tento návrh zákona padesát jedna procent Dánů s tím, že pouze dvacet pět, pardon, dvacet devět procent respondentů bylo proti návrhu. A dánská veřejnost již velmi dlouhodobě vyjadřuje svoji nechuť nad masovou imigrační, nebo nad masovou imigrací. Takže to opravdu není v Dánsku nic nového.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Říká publicista Andrej Ruščák. Moc děkuju, pane Ruščáku za vaše informace, názory, pohledy.

Andrej RUŠČÁK, publicista žijící v Norsku

Děkuju taky.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Mějte se hezky.

Andrej RUŠČÁK, publicista žijící v Norsku

Vy taky, na shledanou.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Německý parlament zahájil debatu o novém azylovém zákoně. Vláda kancléřky Merkelové má po počáteční podpoře migrantů cíl zavést větší pořádek do situace, která je označována za uprchlický chaos. Statistiky spolkového ministerstva vnitra mluví o víc než jednom milionu uprchlíků jen za rok 2015. Ale jen zhruba půl milionu z nich požádalo o azyl. A Vladimír Handl z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy z Ústavu mezinárodních vztahů je mým dalším hostem. Zdravím.

Vladimír HANDL, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý večer.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Takže, pane Handle, dá se vlastně to dění v Německu, ale nejen tam, také v některých zemích Skandinávie, jak jsme slyšeli, dá se charakterizovat jako změna politických postojů? Jako kdyby najednou teďko všem secvaklo, že prostě ta politika hyperliberální, stará nebyla na danou migrační vlnu úplně vhodná?

Vladimír HANDL, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

V každém případě se dá říct, že ten, ta snaha, pokus situaci zvládnout těmi prostředky, které byly k dispozici, skutečně doznala, nebo narazila na realitu tvrdě, ta, je to přitom trochu překvapivé, musím říct, že zrovna policie, německá policie, která v podstatě je zkušená a má informace o situaci na místě, tak že teda skutečně natolik podcenila situaci v Kolíně, v Hamburku, v dalších městech, že nebyla připravená zasáhnout. Že ten konkrétní důvod pro tu současnou napjatou situaci, to znamená ty sexuální útoky na ženy v těch velkých městech, ten vlastně bylo možné relativně jednoduše odvrátit. Takže v tomto smyslu bych řekl, že ...

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Policejně? Ano, od Německa to zvlášť překvapuje, že se ...

Vladimír HANDL, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

... nečekaná krize v tomto smyslu.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Ano. Ale to, že se nepodařilo policii těmito útokům zabránit přímo na místě, to je jeden typ překvapení, musím se přiznat, že pro mě druhý typ překvapení právě s tím, že se to týká Německa, s tím, Německa, toho jakoby úřednický spořádaného Německa, jak mohlo dopustit, že tam existuje pět různých vládních agentur, které jsou zodpovědné za registraci cizinců a nicméně jejich údaje jsou vzájemně neslučitelné, jedna nesleduje, co dělá druhá. Takže výsledek je, že kromě velkého množství neregistrovaných, vůbec neregistrovaných lidí tam existují lidé, kteří jsou registrováni zase několikrát. To, jak ...

Vladimír HANDL, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak, ano, ten systém německý se teprve dává do pořádku, je třeba říct. Německo má vždycky problém s tím, že je to ne federální stát, ale stát velice výrazně decentralizovaný, což je zkušenost, historická zkušenost nacismu. To znamená německá moc, administrativní, politická je decentralizovaná právě proto, aby nebyla zneužitelná. Má to svoje negativní aspekty, právě o kterých jste teďka hovořila, je tam řada agentur, které jsou vlastně

relativně autonomní. A teprv poslední, teprve v posledním půl roce skutečně německá politika tlačí, a docela i úspěšně, musím říct, vytváří teda ten jednotný systém, relativně vertikálně funkční. Ale ještě není, ještě není natolik teda akceschopný, aby zvládl tu situaci. Takže ministr vnitra de Maiziére, federální ministr vnitra, to jsou také samozřejmě zemští ministři, federální ministr de Maiziére říká, že oni zvládnou tu registraci těch letošních, nebo loňských jaksi uprchlíků k červnu letošního roku, čili 2016.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Říká Vladimír Handl z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy z Ústavu mezinárodních vztahů. Pane Handle, moc děkuji za informace.

Vladimír HANDL, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Na shledanou, děkuji.

Měli jsme trabanta, minidavy a svobodu, říká Jiří Dědeček

13.1.2016 denik.cz str. 00 Hudba

Třebíč /ROZHOVOR/ - Bude to výjimečný večírek. Dvojice Jan Burian a Jiří Dědeček vystoupí po mnoha letech opět společně, a to ve středu večer v klubu Běčko v Třebíči. Písničkáři, kteří už léta působí sólově, se totiž na týden vracejí do podoby dua, v němž bavili posluchače v 70. a 80. letech.

"

Po odehrání pěti koncertů, poslední bude v pražském Semaforu, se znovu a definitivně rozejdou. Jiří Dědeček a Jan Burian zároveň vydávají šestalbum dobrých 130 písní. Křest bude 15. ledna v českobudějovickém klubu Horká vana. „Pro mě z toho všeho byl nejcennější ten zvláštní druh úniku před totalitou," říká dvaasedesátiletý Jiří Dědeček.

Kdy jste naposledy viděl nějakou holku z ČKD?

Víte, že jsem ji možná ani nikdy neviděl? Je to všechno hodně velká licence. Pravda, když jsem bydlel v Klánovicích a jezdilo se na libeňské nádraží, tak tam se okolo ČKD občas trousily průvody dívek a učnic. Je to ale už tak strašně dávno, že to jaksi splývá s nicotou.

Pro některé lidi to dávno není. Song Holky z ČKD jste složil jako oponenturu k písni Vítězslava Vávry Holky z gymplu. A na youtube se před devíti měsíci pod Vávrovou písní objevila tato reakce: „Prostý, přesto pravdivý text. Poetické i romantické, tak jako holky z gymplu bývaly."

To musel napsat nějaký stejný vůl, jako byl Vávra. Ale to víte, kýč se líbí. Kýč mají lidé někdy radši než ostrou satiru, parodii nebo, s odpuštěním, opravdické umění. Kýč je chytlavý, a to platí ve všech oblastech umění. Vávra, Michal David... Taky nejsou všichni lidi na tak vysoké intelektuální úrovni, aby dokázali vnímat Vodňanského a Skoumala lépe a s větším potěšením než Vávru. S tím nic neuděláme.

Zatímco pro vaši dvojici spíš platí citace slov Christiana Morgensterna, jež v recenzi o vás připomněl Jan Rejžek: „Pravý umělec nelíčí, aby se líbil, ale aby ukazoval."

Ano. Aby ukazoval, aby ukazoval sebe a taky aby se bavil. Já jsem vždycky chtěl, abych se při tom sám bavil. Myslím, že Burian taky, a bavili jsme se navzájem, to bylo opravdu výborné. Některá představení byla daleko víc směřovaná dovnitř našeho minisouboru než navenek k divákům. Jasně: diváci tleskali, bavilo je to, ale my jsme se na pódiu bavili nebo šokovali navzájem. Už jenom tím, že jsme občas přišli s něčím zcela nečekaným jako s novou písničkou nebo jsme z kratinké zafixované improvizace vybočili a řekli něco jiného. Prostě aby se člověk nenudil.

Nakolik je licenci popis vašeho prvního společného vystoupení 29. března 1974 na Rychtě, kde se píše, že „se skoro netleská“?

Z prvního vystoupení si vzpomínám na strašlivou trému, která mě svazovala. Bylo to velmi nepovedené, vizuálně performance nula, ale literární hodnota tam byla, akorát že Burian se bál mluvit a já se bál zpívat. Později jsme již dělali obojí a s velkým potěšením.

Myslím, že šestialbová kolekce písniček to dosvědčuje. Co přesně vás s Janem Burianem dalo dohromady?

My jsme s Honzou společně studovali dva semestry novinařiny. Rok 1971, **Fakulta sociálních věd** a publicistiky UK. Sešli jsme se v ročníku a hned jsme si padli do oka, protože viděl, že píšu. Někde ve foyer bylo piano, tak občas o pauze něco hrál. A jednou mě vyzval, jestli bych se s ním nechtěl zúčastnit představení, že bychom udělali kabaret, text-appel, dal moje texty číst svojí mamince Zuzaně Kočové, maličko mě do toho celého podniku zatáhl a vytáhl na jeviště. Pak jsme se rozešli se školou, já šel studovat knihovnictví, Honza tam zůstal. Z té školy vznikla Fakulta žurnalistiky Julia Fučíka, to už se mi zdálo moc, taky tam byly nějaké požadavky na stranu a SSM, kterým jsem odolal a odešel jsem. Ale přátelili jsme se a hráli dál, jak dokazuje ten šestialbový komplet.

V čem pro vás bylo hraní s Janem Burianem nejcennější?

Byl to zvláštní druh úniku před totalitou. My jsme si vytvořili v tom hrozném režimu zcela svobodný svět. Měli jsme trabanta a brázdili republiku sem a tam. Všude na nás čekaly takové ty minidavy, 80, 100, 200 lidí v klubech a malých divadélkách, hráli jsme, co jsme si vymysleli, a Husákův režim nás alespoň trochu míjel. Kdybych pracoval jinde, musel chodit na stranická školení a pravidelně poslouchat angažované šéfy, nomenklaturní kádry, určitě bych tu dobu prožíval jinak, daleko tísnivěji a kdo ví, co by se se mnou stalo. Pro mě byl z toho všeho nejcennější ten únik, při kterém byla ohromná sranda, najezdili jsme spousty kilometrů, nakoukali jsme se po krajině, na štacích nás čekaly holky a bylo to opravdu úžasné. Tak úžasné, že je to pro mě důležitější důsledek toho celého než to umělecké poučení. A to bylo taky důležité, že jsme se navzájem pozorovali, zjišťovali, co bychom rádi, co se druhému povedlo. To byl druhý, velmi významný efekt společného působení. A k tomu všemu se pojí přátelství já neměl 11 let bližšího člověka než byl Honza Burian.

S jakými pocity jste se vracel ke starému repertoáru?

Člověk hraje vždycky to, co je nové. Máte pravdu, jsou to věci, k nimž jsem se musel vracet, které jsou staré, a s překvapením zjišťuji, že nemám žádné morální problémy je zahrát, že by byly mladistvě pitomé. Pravda, některé z těch písní jsou nekorektní, jako třeba Holky z ČKD, některé lehce machistické jako Holky a knížky: když je vám 20, tak si myslíte, že jste mistr světa, svět i ženy vám leží u nohou. Ale s nadhledem věku, kdy si nikdo nemyslí, že to vypovídá za mě v této chvíli, všichni vědí, že je to vzpomínka, to můžu zahrát, bez vnitřních rozpaků.

Ono řada jich je dodnes platná. Ať už náruč písniček, které zpívá Vladimír Mišík (Doteky, Když se kouří konopí, Sadem, lesem, parkem, S nebem to mám dobrý), rocková skupina Bílá nemoc zase hraje s chutí Blues pro věřitele... To asi svědčí o tom, že váš repertoár je z nemalé míry nadčasový, ne?

Jsem rád, že to říkáte a vždycky jsem doufal, že to tak bude. Všimněte si, že ani já, ani Burian, až asi na dvě výjimky, jsme nikdy v textech nepoužívali žádné konkrétnosti. Nikdy jsme nezpívali o tom, že Štrougal je vůl nebo že Husák je vepř. Naše fóry, i politické, byly velmi všeobecné a nechávaly divákovi prostor, aby si sám domyslel. A to mají lidi moc rádi. Zadržte: pokud v písničce používáte naprosto konkrétní zakotvení v čase, tak umře a upadne v zapomnění.

Jako vaše Už jde rudoch od válu?

Například. Nebo Honzova Píseň strašlivá o tom velkém dialogu... To jsou věci, které měly svůj význam v určité chvíli, a dnes mohou fungovat jen jako úsměvná vzpomínka, a ještě pro zasvěcené, anebo se složitou vysvětlivkou. Ale jinak asi ano, koneckonců o čem můžete psát: život, láska, smrt, pravda, spravedlnost jsou věčná témata, a když to nepokazíte, tak by to mohlo být nadčasové.

Jsou písně z těch let, které dodnes hrajete rád?

Jojojo. Třeba hraju pořád s ohromnou chutí Zabili trafikantku. Tam je sice slovo „stuyvesantka“, ale to vysvětluji radostně, lidi se smějou a má to docela hezký dopad. Potom Vysočany, Libeň a Hus, to jsou vůbec nejstarší písničky, a hraju obě. Když se sejdeme s Burianem, tak Husa zpíváme spolu jako dřív. Ten Hus je zrovna opravdu nadčasová záležitost.

Kým je pro vás, ve vztahu k vašim písničkám, Vladimír Mišík?

Kamarád, který zpívá a je v minoritě, která tento žánr poslouchá, slavný. Ten, kdo moje písničky rozšířil, společně s Honzou. Tím, že je zpíval, mi taky moc pomohl, protože já na pódium lezu s image nejen Jiřího Dědečka písničkáře, ale i toho, který napsal ty krásný texty pro Mišíka, což mi před lidmi dělá velmi dobře.

Když se šestalbum připravovalo, objevila se písnička, na kterou jste v běhu let pozapomněli?

Já jsem moc často nehrál písničku Upír. To jsem se docela smál, když jsem ji tam znovu viděl, a těším se, že si ji zahraju na dvou turné, která nás čekají. A vidíte, to bude moderní, upíři teď hrozně frčí. Ale to je asi jediná věc, jinak si to všechno velmi dobře pamatuju. Spíš některé řeči, které jsme s Burianem vedli: někdy se sám směju, když to znovu poslouchám.

Na jednom z šesti CD zpívá Jiří Suchý. Jak jste se potkali?

Několikrát jsme s ním hráli, jednou jsme dokonce společně jeli do Pardubic, kde jsme hráli v klubu Drážka. Myslím, že zpíval naši písničku Sluneční sele, která začíná slovy Nazlátlé prasátko, chrochtavý přelude.

V jižních Čechách hráváte pravidelně. Zůstal vám v paměti nějaký koncert v Budějovicích?

Z dávných dob ano. To byla Irena Štěpaniková, dramaturgyně Malé scény PKO. Na Malé scéně jsme s Burianem hrávali pravidelně, často, s velikým úspěchem a nemýlím-li se, tak byly doby, kdy jsme museli hrát dvakrát denně, od pěti a od půl osmé, protože zájem o lístky byl veliký. To mně utkvělo velmi velice.

Poměrně častým hostem jste v Milevsku u Josefa Veverky. Jaké bylo setkání při koncertu k šedesátinám, kde vás jako dárek čekal Jan Burian?

To byl šok! Já hlavně vůbec nechápu, jak Josef dokázal v tak malém městě tak velkého člověka schovat. Já jsem naletěl se vším všudy. Byl to moc hezký dárek.

Mám pocit, že koncertní návraty s Janem Burianem jsou šťastné. Jak se těšíte na společné turné?

Těším se hrozně, dokonce jsem si myslel, že bych udělal fór a překvapil jeho i Magdu Šebestovou, která s námi bude jezdit a zpívat: že bych půjčil trabanta kombi a přijel bych s ním pro ně jako jsme jezdili dřív. Ale víte, že není jednoduché, aby vám takové auto někdo půjčil, že s ním jedete do Rožnova pod Radhoštěm?

VÁCLAV KOBLENC"

URL| <http://www.denik.cz/hudba/meli-jsme-trabanta-minidavy-a-svobodu-rika-jiri-dedecek-20160113-ti27.html>

Měli jsme trabanta, minidavy a svobodu, říká Jiří Dědeček

13.1.2016 trebicky.denik.cz str. 00 Kultura

Třebíč /ROZHOVOR/ - Bude to výjimečný večírek. Dvojice Jan Burian a Jiří Dědeček vystoupí po mnoha letech opět společně, a to ve středu večer v klubu Běčko v Třebíči. Písničkáři, kteří už léta působí sólově, se totiž na týden vracejí do podoby dua, v němž bavili posluchače v 70. a 80. letech.

"

Po odehrání pěti koncertů, poslední bude v pražském Semaforu, se znovu a definitivně rozejdou. Jiří Dědeček a Jan Burian zároveň vydávají šestalbum dobrých 130 písní. Křest bude 15. ledna v československém klubu Horká vana. „Pro mě z toho všeho byl nejcennější ten zvláštní druh úniku před totalitou,“ říká dvašedesátiletý Jiří Dědeček.

Kdy jste naposledy viděl nějakou holku z ČKD?

Víte, že jsem ji možná ani nikdy neviděl? Je to všechno hodně velká licence. Pravda, když jsem bydlel v Klánovicích a jezdilo se na libeňské nádraží, tak tam se okolo ČKD občas trousily průvody dívek a učnic. Je to ale už tak strašně dávno, že to jaksi splývá s nicotou.

Pro některé lidi to dávno není. Song Holky z ČKD jste složil jako oponenturu k písni Vítězslava Vávry Holky z gymplu. A na youtube se před devíti měsíci pod Vávrovou písní objevila tato reakce: „Prostý, přesto pravdivý text. Poetické i romantické, tak jako holky z gymplu bývaly.“

To musel napsat nějaký stejný vůl, jako byl Vávra. Ale to víte, kýč se líbí. Kýč mají lidé někdy radši než ostrou satiru, parodii nebo, s odpuštěním, opravdické umění. Kýč je chytlavý, a to platí ve všech oblastech umění. Vávra, Michal David... Taky nejsou všichni lidi na tak vysoké intelektuální úrovni, aby dokázali vnímat Vodňanského a Skoumala lépe a s větším potěšením než Vávru. S tím nic neuděláme.

Zatímco pro vaši dvojici spíš platí citace slov Christiana Morgensterna, jež v recenzi o vás připomněl Jan Rejžek: „Pravý umělec nelíbí, aby se líbil, ale aby ukazoval.“

Ano. Aby ukazoval, aby ukazoval sebe a taky aby se bavil. Já jsem vždycky chtěl, abych se při tom sám bavil. Myslím, že Burian taky, a bavili jsme se navzájem, to bylo opravdu výborné. Některá představení byla daleko víc směřovaná dovnitř našeho minisouboru než navenek k divákům. Jasně: diváci tleskali, bavilo je to, ale my jsme se na pódiu bavili nebo šokovali navzájem. Už jenom tím, že jsme občas přišli s něčím zcela nečekaným jako s novou písničkou nebo jsme z kratinké zafixované improvizace vybočili a řekli něco jiného. Prostě aby se člověk nenudil.

Nakolik je licencí popis vašeho prvního společného vystoupení 29. března 1974 na Rychtě, kde se píše, že „se skoro netleská“?

Z prvního vystoupení si vzpomínám na strašlivou trému, která mě svazovala. Bylo to velmi nepovedené, vizuálně performance nula, ale literární hodnota tam byla, akorát že Burian se bál mluvit a já se bál zpívat. Později jsme již dělali obojí a s velkým potěšením.

Myslím, že šestialbová kolekce písniček to dosvědčuje. Co přesně vás s Janem Burianem dalo dohromady?

My jsme s Honzou společně studovali dva semestry novinařiny. Rok 1971, **Fakulta sociálních věd** a publicistiky UK. Sešli jsme se v ročníku a hned jsme si padli do oka, protože viděl, že píšu. Někde ve foyer bylo piano, tak občas o pauze něco hrál. A jednou mě vyzval, jestli bych se s ním nechtěl zúčastnit představení, že bychom udělali kabaret, text-appel, dal moje texty číst svojí mamince Zuzaně Kočové, maličko mě do toho celého podniku zatáhl a vytáhl na jeviště. Pak jsme se rozešli se školou, já šel studovat knihovnictví, Honza tam zůstal. Z té školy vznikla Fakulta žurnalistiky Julia Fučíka, to už se mi zdálo moc, taky tam byly nějaké požadavky na stranu a SSM, kterým jsem odolal a odešel jsem. Ale přátelili jsme se a hráli dál, jak dokazuje ten šestialbový komplet.

V čem pro vás bylo hraní s Janem Burianem nejcennější?

Byl to zvláštní druh úniku před totalitou. My jsme si vytvořili v tom hrozném režimu zcela svobodný svět. Měli jsme trabanta a brázdili republiku sem a tam. Všude na nás čekaly takové ty minidavy, 80, 100, 200 lidí v klubech a malých divadélkách, hráli jsme, co jsme si vymysleli, a Husákův režim nás alespoň trochu míjel. Kdybych pracoval jinde, musel chodit na stranická školení a pravidelně poslouchat angažované šéfy, nomenklaturní kádry, určitě bych tu dobu prožíval jinak, daleko tísnivěji a kdo ví, co by se se mnou stalo. Pro mě byl z toho všeho nejcennější ten únik, při kterém byla ohromná sranda, najezdili jsme spousty kilometrů, nakoukali jsme se po krajině, na štacích nás čekaly holky a bylo to opravdu úžasné. Tak úžasné, že je to pro mě

důležitější důsledek toho celého než to umělecké poučení. A to bylo taky důležité, že jsme se navzájem pozorovali, zjišťovali, co bychom rádi, co se druhému povedlo. To byl druhý, velmi významný efekt společného působení. A k tomu všemu se pojí přátelství já neměl 11 let bližšího člověka než byl Honza Burian.

S jakými pocity jste se vracel ke starému repertoáru?

Člověk hraje vždycky to, co je nové. Máte pravdu, jsou to věci, k nimž jsem se musel vracet, které jsou staré, a s překvapením zjišťuji, že nemám žádné morální problémy je zahrát, že by byly mladistvě pitomé. Pravda, některé z těch písní jsou nekorektní, jako třeba Holky z ČKD, některé lehce machistické jako Holky a knížky: když je vám 20, tak si myslíte, že jste mistr světa, svět i ženy vám leží u nohou. Ale s nadhledem věku, kdy si nikdo nemyslí, že to vypovídá za mě v této chvíli, všichni vědí, že je to vzpomínka, to můžu zahrát, bez vnitřních rozpaků.

Ono řada jich je dodnes platná. Ať už náruč písniček, které zpívá Vladimír Mišík (Doteky, Když se kouří konopí, Sadem, lesem, parkem, S nebem to mám dobrý), rocková skupina Bílá nemoc zase hraje s chutí Blues pro věřitele... To asi svědčí o tom, že váš repertoár je z nemalé míry nadčasový, ne?

Jsem rád, že to říkáte a vždycky jsem doufal, že to tak bude. Všimněte si, že ani já, ani Burian, až asi na dvě výjimky, jsme nikdy v textech nepoužívali žádné konkrétnosti. Nikdy jsme nezpívali o tom, že Štrougal je vůl nebo že Husák je vepř. Naše fóry, i politické, byly velmi všeobecné a nechávaly divákovi prostor, aby si sám domyslel. A to mají lidi moc rádi. Zadruhé: pokud v písničce používáte naprosto konkrétní zakotvení v čase, tak umře a upadne v zapomnění.

Jako vaše Už jde rudoch od válu?

Například. Nebo Honzova Píseň strašlivá o tom velkém dialogu... To jsou věci, které měly svůj význam v určité chvíli, a dnes mohou fungovat jen jako úsměvná vzpomínka, a ještě pro zasvěcené, anebo se složitou vysvětlivkou. Ale jinak asi ano, koneckonců o čem můžete psát: život, láska, smrt, pravda, spravedlnost jsou věčná témata, a když to nepokazíte, tak by to mohlo být nadčasové.

Jsou písně z těch let, které dodnes hrajete rád?

Jojojo. Třeba hraju pořád s ohromnou chutí Zabili trafikantku. Tam je sice slovo „stuyvesantka“, ale to vysvětluji radostně, lidi se smějou a má to docela hezký dopad. Potom Vysočany, Libeň a Hus, to jsou vůbec nejstarší písničky, a hraju obě. Když se sejdem s Burianem, tak Husa zpíváme spolu jako dřív. Ten Hus je zrovna opravdu nadčasová záležitost.

Kým je pro vás, ve vztahu k vašim písničkám, Vladimír Mišík?

Kamarád, který zpívá a je v minoritě, která tento žánr poslouchá, slavný. Ten, kdo moje písničky rozšířil, společně s Honzou. Tím, že je zpíval, mi taky moc pomohl, protože já na pódium lezu s image nejen Jiřího Dědečka písničkáře, ale i toho, který napsal ty krásný texty pro Mišíka, což mi před lidmi dělá velmi dobře.

Když se šestialbum připravovalo, objevila se písnička, na kterou jste v běhu let pozapomněl?

Já jsem moc často nehrál písničku Upír. To jsem se docela smál, když jsem ji tam znovu viděl, a těším se, že si ji zahraju na dvou turné, která nás čekají. A vidíte, to bude moderní, upíři teď hrozně frčí. Ale to je asi jediná věc, jinak si to všechno velmi dobře pamatuju. Spíš některé řeči, které jsme s Burianem vedli: někdy se sám směju, když to znovu poslouchám.

Na jednom z šesti CD zpívá Jiří Suchý. Jak jste se potkali?

Několikrát jsme s ním hráli, jednou jsme dokonce společně jeli do Pardubic, kde jsme hráli v klubu Drážka. Myslím, že zpíval naši písničku Sluneční sele, která začíná slovy Nazlátlé prasátko, chrochtavý přelude.

V jižních Čechách hráváte pravidelně. Zůstal vám v paměti nějaký koncert v Budějovicích?

Z dávných dob ano. To byla Irena Štěpaniková, dramaturgyně Malé scény PKO. Na Malé scéně jsme s Burianem hrávali pravidelně, často, s velkým úspěchem a nemýlím-li se, tak byly doby, kdy jsme museli hrát dvakrát denně, od pěti a od půl osmé, protože zájem o lístky byl veliký. To mně utkvělo velmi velice.

Poměrně častým hostem jste v Milevsku u Josefa Veverky. Jaké bylo setkání při koncertu k šedesátinám, kde vás jako dárek čekal Jan Burian?

To byl šok! Já hlavně vůbec nechápu, jak Josef dokázal v tak malém městě tak velkého člověka schovat. Já jsem naletěl se vším všudy. Byl to moc hezký dárek.

Mám pocit, že koncertní návraty s Janem Burianem jsou šťastné. Jak se těšíte na společné turné?

Těším se hrozně, dokonce jsem si myslel, že bych udělal fór a překvapil jeho i Magdu Šebestovou, která s námi bude jezdit a zpívat: že bych půjčil trabanta kombi a přijel bych s ním pro ně jako jsme jezdili dřív. Ale víte, že není jednoduché, aby vám takové auto někdo půjčil, že s ním jedete do Rožnova pod Radhoštěm?

VÁCLAV KOBLENC"

URL| http://trebicky.denik.cz/kultura_region/meli-jsme-trabanta-minidavy-a-svobodu-rika-jiri-dedecek-20160113.html

Měli jsme trabanta, minidavy a svobodu

13.1.2016 Třebíčský deník str. 02 Zpravodajství

VÁCLAV KOBLENC

S Jiřím Dědečkem, který s Janem Burianem dnes vystupuje v Třebíči, o holkách z ČKD, Mišíkovi i Husovi

Třebíč – Bude to výjimečný večírek. Dvojice Jan Burian a Jiří Dědeček vystoupí po mnoha letech opět společně, a to dnes večer v klubu Běčko v Třebíči. Písničkáři, kteří už léta působí sólově, se totiž na týden vracejí do podoby dua, v němž bavili posluchače v 70. a 80. letech. Po odehrání pěti koncertů, poslední bude v pražském Semaforu, se znovu a definitivně rozejdou. Jiří Dědeček a Jan Burian zároveň vydávají šestialbum dobrých 130 písní. Křest bude 15. ledna v českobudějovickém klubu Horkávana. „Pro mě z toho všeho byl nejcennější ten zvláštní druh úniku před totalitou,“ říká dvašedesátiletý Jiří Dědeček.

* Kdy jste naposledy viděl nějakou holku z ČKD?

Víte, že jsem ji možná ani nikdy neviděl? Je to všechno hodně velká licence. Pravda, když jsem bydlel v Klánovicích a jezdilo se na libeňské nádraží, tak tam se okolo ČKD občas trousily průvody dívek a učnic. Je to ale už tak strašně dávno, že to jaksi splývá s nicotou.

* Pro některé lidi to dávno není. Song Holky z ČKD jste složil jako oponenturu k písni Vítězslava Vávry Holky z gymplu. A na youtube se před devíti měsíci pod Vávrovou písní objevila tato reakce: „Prostý, přesto pravdivý text. Poetické i romantické, tak jako holky z gymplu bývaly.“

To musel napsat nějaký stejný vůl, jako byl Vávra. Ale to víte, kýč se líbí. Kýč mají lidé někdy radši než ostrou satiru, parodii nebo, s odpuštěním, opravdické umění. Kýč je chytlavý, a to platí ve všech oblastech umění. Vávra, Michal David... Taky nejsou všichni lidi na tak vysoké intelektuální úrovni, aby dokázali vnímat Vodňanského a Skoumala lépe a s větším potěšením než Vávru. S tím nic neuděláme.

* Zatímco pro vaši dvojici spíš platí citace slov Christiana Morgensterna, jež v recenzi o vás připomněl Jan Rejžek: „Pravý umělec nelíčí, aby se líbil, ale aby ukazoval.“

Ano. Aby ukazoval, aby ukazoval sebe a taky aby se bavil. Já jsem vždycky chtěl, abych se při tom sám bavil. Myslím, že Burian taky, a bavili jsme se navzájem, to bylo opravdu výborné. Některá představení byla daleko víc směřovaná dovnitř našeho minisouboru než navenek k divákům. Jasně: diváci tleskali, bavilo je to,

ale my jsme se na pódiu bavili nebo šokovali navzájem. Už jenom tím, že jsme občas přišli s něčím zcela nečekaným jako s novou písničkou nebo jsme z kratinké zafixované improvizace vybočili a řekli něco jiného. Prostě aby se člověk nenudil.

* Nakolik je licenci popis vašeho prvního společného vystoupení 29. března 1974 na Rychtě, kde se píše, že „se skoro netleská“?

Z prvního vystoupení si vzpomínám na strašlivou trému, která mě svazovala. Bylo to velmi nepovedené, vizuálně performance nula, ale literární hodnota tam byla, akorát že Burian se bál mluvit a já se bál zpívat. Později jsme již dělali obojí a s velkým potěšením.

* Myslím, že šestialbová kolekce písniček to dosvědčuje. Co přesně vás s Janem Burianem dalo dohromady?

My jsme s Honzou společně studovali dva semestry novinařiny. Rok 1971, **Fakulta sociálních věd** a publicistiky UK. Sešli jsme se v ročníku a hned jsme si padli do oka, protože viděl, že píšu. Někde ve foyer bylo piano, tak občas o pauze něco hrál. A jednou mě vyzval, jestli bych se s ním nechtěl zúčastnit představení, že bychom udělali kabaret, text-appel, dal moje texty číst svojí mamince Zuzaně Kočové, maličko mě do toho celého podniku zatáhl a vytáhl na jeviště. Pak jsme se rozešli se školou, já šel studovat knihovnictví, Honza tam zůstal. Z té školy vznikla Fakulta žurnalistiky Julia Fučíka, to už se mi zdálo moc, taky tam byly nějaké požadavky na stranu a SSM, kterým jsem odolal a odešel jsem. Ale přátelili jsme se a hráli dál, jak dokazuje ten šestialbový komplet.

* V čem pro vás bylo hraní s Janem Burianem nejcennější?

Byl to zvláštní druh úniku před totalitou. My jsme si vytvořili v tom hrozném režimu zcela svobodný svět. Měli jsme trabanta a brázdili republiku sem a tam. Všude na nás čekaly takové ty minidavy, 80, 100, 200 lidí v klubech a malých divadélkách, hráli jsme, co jsme si vymysleli, a Husákův režim nás alespoň trochu míjel. Kdybych pracoval jinde, musel chodit na stranická školení a pravidelně poslouchat angažované šéfy, nomenklaturní kádry, určitě bych tu dobu prožíval jinak, daleko tísnivěji a kdo ví, co by se se mnou stalo. Pro mě byl z toho všeho nejcennější ten únik, při kterém byla ohromná sranda, najezdili jsme spousty kilometrů, nakoukali jsme se po krajině, na štacích nás čekaly holky a bylo to opravdu úžasné. Tak úžasné, že je to pro mě důležitější důsledek toho celého než to umělecké poučení. A to bylo taky důležité, že jsme se navzájem pozorovali, zjišťovali, co bychom rádi, co se druhému povedlo. To byl druhý, velmi významný efekt společného působení. A k tomu všemu se pojí přátelství – já neměl 11 let bližšího člověka než byl Honza Burian.

* S jakými pocity jste se vracel ke starému repertoáru?

Člověk hraje vždycky to, co je nové. Máte pravdu, jsou to věci, k nimž jsem se musel vracet, které jsou staré, a s překvapením zjišťuji, že nemám žádné morální problémy je zahrát, že by byly mladistvě pitomé. Pravda, některé z těch písní jsou nekorektní, jako třeba Holky z ČKD, některé lehce machistické jako Holky a knížky: když je vám 20, tak si myslíte, že jste mistr světa, svět i ženy vám leží u nohou. Ale s nadhledem věku, kdy si nikdo nemyslí, že to vypovídá za mě v této chvíli, všichni vědí, že je to vzpomínka, to můžu zahrát, bez vnitřních rozpaků.

* Ono řada jich je dodnes platná. Ať už náruč písniček, které zpívá Vladimír Mišík (Doteky, Když se kouří konopí, Sadem, lesem, parkem, S nebem to mám dobrý), rocková skupina Bílá nemoc zase hraje s chutí Blues pro věřitele... To asi svědčí o tom, že váš repertoár je z nemalé míry nadčasový, ne?

Jsem rád, že to říkáte a vždycky jsem doufal, že to tak bude. Všimněte si, že ani já, ani Burian, až asi na dvě výjimky, jsme nikdy v textech nepoužívali žádné konkrétnosti. Nikdy jsme nezpívali o tom, že Štrougal je vůl nebo že Husák je vepř. Naše fóry, i politické, byly velmi všeobecné a nechávaly divákovi prostor, aby si sám domyslel. A to mají lidi moc rádi. Zadruhé: pokud v písničce používáte naprosto konkrétní zakotvení v čase, tak umře a upadne v zapomnění. Jako vaše Už jde rudoch od válu? Například. Nebo Honzova Píseň strašlivá o tom velkém dialogu... To jsou věci, které měly svůj význam v určité chvíli, a dnes mohou fungovat jen jako úsměvná vzpomínka, a ještě pro zasvěcené, anebo se složitou vysvětlivkou. Ale jinak asi ano, koneckonců o čem můžete psát: život, láska, smrt, pravda, spravedlnost jsou věčná témata, a když to nepokazíte, tak by to mohlo být nadčasové.

* Jsou písně z těch let, které dodnes hrajete rád?

Jojojo. Třeba hraju pořád s ohromnou chutí Zabíli trafikantku. Tam je sice slovo „stuyvesantka“, ale to vysvětluji radostně, lidi se smějou a má to docela hezký dopad. Potom Vysočany, Libeň a Hus, to jsou vůbec nejstarší písničky, a hraju obě. Když se sejdem s Burianem, tak Husa zpíváme spolu jako dřív. Ten Hus je zrovna opravdu nadčasová záležitost.

* Kým je pro vás, ve vztahu k vašim písničkám, Vladimír Mišík?

Kamarád, který zpívá a je v minoritě, která tento žánr poslouchá, slavný. Ten, kdo moje písničky rozšířil, společně s Honzou. Tím, že je zpíval, mi taky moc pomohl, protože já na pódium lezu s image nejen Jiřího Dědečka – písničkáře, ale i toho, který napsal ty krásný texty pro Mišíka, což mi před lidmi dělá velmi dobře.

* Když se šestialbum připravovalo, objevila se písnička, na kterou jste v běhu let pozapomněl?

Já jsem moc často nehrál písničku Upír. To jsem se docela smál, když jsem ji tam znovu viděl, a těším se, že si ji zahraju na dvou turné, která nás čekají. A vidíte, to bude moderní, upíři teď hrozně frčí. Ale to je asi jediná věc, jinak si to všechno velmi dobře pamatuju. Spíš některé řeči, které jsme s Burianem vedli: někdy se sám směju, když to znovu poslouchám.

* Na jednom z šesti CD zpívá Jiří Suchý. Jak jste se potkali?

Několikrát jsme s ním hráli, jednou jsme dokonce společně jeli do Pardubic, kde jsme hráli v klubu Drážka. Myslím, že zpíval naši písničku Sluneční sele, která začíná slovy Nazlátlé prasátko, chrochtavý přelude.

* V jižních Čechách hráváte pravidelně. Zůstal vám v paměti nějaký koncert v Budějovicích?

Z dávných dob ano. To byla Irena Štěpaníková, dramaturgyně Malé scény PKO. Na Malé scéně jsme s Burianem hrávali pravidelně, často, s velikým úspěchem a nemýlím-li se, tak byly doby, kdy jsme museli hrát dvakrát denně, od pěti a od půl osmé, protože zájem o lístky byl veliký. To mně utkvělo velmi velice.

* Poměrně častým hostem jste v Milevsku u Josefa Veverky. Jaké bylo setkání při koncertu k šedesátinám, kde vás jako dárek čekal Jan Burian?

To byl šok! Já hlavně vůbec nechápu, jak Josef dokázal v tak malém městě tak velkého člověka schovat. Já jsem naletěl se vším všudy. Byl to moc hezký dárek.

* Mám pocit, že koncertní návraty s Janem Burianem jsou šťastné. Jak se těšíte na společné turné?

Těším se hrozně, dokonce jsem si myslel, že bych udělal fór a překvapil jeho i Magdu Šebestovou, která s námi bude jezdit a zpívat: že bych půjčil trabanta kombi a přijel bych s ním pro ně jako jsme jezdili dřív. Ale víte, že není jednoduché, aby vám takové auto někdo půjčil, že s ním jedete do Rožnova pod Radhoštěm?

Šestialbum B&D

Šestialbum, jež vydává Galén, má název Burian & Dědeček na blankytném pozadí. Je to jejich první a poslední společné album. Jan Burian a Jiří Dědeček spolu hrávali v letech 1974–1985. Komplet šesti CD připomene tisícovku společných vystoupení. Tři CD přinášejí sestřih koncertů v Baráčnické rychtě, jeden disk shrnuje spolupráci s Magdou Křížkovou, zpívá zde i Jiří Suchý. Pátý disk jsou neznámé soukromé nahrávky, šestý záznam vystoupení na Večeru rozpadlých dvojic v předvečer listopadové revoluce. Booklet (72 stran) obsahuje historii dvojice, ukázky tvorby, dobové články i fotografie. Šestialbum stojí 790 korun.

„Já na pódium lezu s image nejen Jiřího Dědečka – písničkáře, ale i toho, který napsal ty krásný texty pro Mišíka, což mi před lidmi dělá velmi dobře.“

Foto autor | Foto: Oleg Homola

Foto popis| VELKÝ NÁVRAT. První a poslední společné album složené z šesti CD pokřtí písničkáři Jiří Dědeček a Jan Burian (zleva) 15. ledna v budějovickém klubu Horká vana, koncert začíná v 19.30 hodin.
Region| Vysočina

Finále boje o nového šefa rozhlasu: Zavoral, Skřivánek, nebo velké překvapení

13.1.2016 hlidacipes.org str. 00
Robert Břešťan

Pokud nemají rozhlasoví radní předem rozdány „politické notičky“, měly by být projekty zbylé pětice kandidátů na generálního ředitele Českého rozhlasu – spolu s veřejným slyšením – hlavním orientačním bodem pro výběr jednoho z nejlivnějších mužů v českém mediálním prostoru. Veřejné slyšení všech kandidátů naplánovala Rada Českého rozhlasu na 20. ledna. Poté proběhne volba ředitele. K...

Pokud nemají rozhlasoví radní předem rozdány „politické notičky“, měly by být projekty zbylé pětice kandidátů na generálního ředitele Českého rozhlasu - spolu s veřejným slyšením – hlavním orientačním bodem pro výběr jednoho z nejlivnějších mužů v českém mediálním prostoru.

Veřejné slyšení všech kandidátů naplánovala Rada Českého rozhlasu na 20. ledna. Poté proběhne volba ředitele. K úspěchu je zapotřebí získat hlasy šesti radních.

Sliby a nápady popsané v projektu jsou samozřejmě jedna věc, realita je věc druhá. Zákulisní informace navíc naznačují, že se boj o významné křeslo zúžil na dva hlavní kandidáty: Reného Zavorala, hledajícího svou podporu především v řadách hnutí ANO a Tomáše Skřivánka, u nějž se dá předpokládat podpora radních nakloněných ČSSD.

Na druhé straně – právě tyto dva projekty patří zároveň k těm, jejichž obsah dává největší smysl i bez politických vlivů. Jak to tak ale bývá, může nakonec překvapit nějaký „třetí vzadu“.

Níže je komentovaný výběr pasáží z jednotlivých projektů (pořadí kandidátů je abecední).
Projekt Michaela Kralerta

(Ředitel portfolia strategických projektů a finančního řízení. V posledních letech pracuje pro Českou spořitelnu. V letech 1998 až 2000 byl finančním ředitelem České televize. Poté deset let působil jako manažerem auditorské společnosti Deloitte.)

Kralert kriticky píše o složitém systému řízení, neefektivním a netransparentním hospodaření, překryvu stanic, vzájemné konkurenci, přezaměstnanosti, chybějící motivační složce mzdy vázané na výkon a kvalitu...

V projektu zmiňuje i zajímavý detail: osobní náklady v rozhlase jen za posledních pět let při stagnujících příjmech a nízké inflaci vzrostly o 18 %, o 163 milionů.

Základem jeho vize je „konsolidace“, čemuž odpovídá i zvolený jazyk plný manažerské novořeči.

Jako z manažerské příručky jsou pasáže o zřízení katalogu pozic, motivaci zaměstnanců, kariéřním řádu, stážích, školeních...

Konsolidace programové nabídky – re-profilace okruhů, tlak na kvalitu každé reportáže, důsledné trvání na objektivitě a vyváženosti. Což lze v českém mediálním prostředí přeložit i jako „nemít tvář a hlavně nikoho nenaštvát“.

Konsolidace se má týkat i zjednodušení organizační struktury, posílení osobní zodpovědnosti...

Kralert by zřídil „silné programové centrum pod vedením programového ředitele pověřeného programovou koordinací jednotlivých stanic“. Na co tedy jeden z kandidátů potřebuje Dramaturgický poradní panel (viz níže – projekt Jakuba Končelíka), druhému na to stačí jediný muž (popřípadě žena).

Profilace stanic podle Kralerta:

Radiožurnál – moderní informační rádio, nyní má ale podle něj nevyvážený hudební profil... Nelze v této souvislosti necitovat Kralertovu větu: „Systémové řešení a způsob odstranění přetrvávajících problémů bude

vyžadovat provedení komplexní analytické studie, která pojmenuje jejich kořenové příčiny.“ Kdo tomu rozumí, ať si zapne rádio.

Dvojka – generační rozhlasová stanice rodinného typu

Vltava – stanice zaměřená na kulturu, náročný posluchač, menšinové žánry...

Plus – stanice mluveného slova. „Vzhledem k legislativním omezením neumožňující vysílání hudebních žánrů bude vhodné stanici profilovat jako zpravodajsko-publicistický okruh, např. po vzoru ČT 24,“ píše Kralert.

Celoplošné stanice by se podle tohoto projektu měly vrátit k označení ČRo 1, 2, 3, 4. Čtyřka se ovšem nemá moc kam vracet, existovala jen epizodně při (problematizovaném) vysílání Rádía Wave na VKV vysílačích. Vysílání do zahraničí by mělo být Český rozhlasem 5.

Projekt Jakuba Končelíka

(Děkan **Fakulty sociálních věd** UK v Praze, odborně se zaměřuje na dějiny médií a českého tisku 2. poloviny 20. století. V minulosti pro Radu ČRo připravil několik odborných analýz. Opakovaně neúspěšně kandidoval do Rady ČT.)

Rozhlas je podle něj finančně zdravý, má vynikající potenciál a hospodaření rozhlasu je bezproblémové.

Horší je to s programovou skladbou - je nepřehledná a slepě zacílená, stanice si vzájemně konkurují.

Radiožurnál by Končelík nijak zásadně neupravoval, Prahu by profiloval jako stanici „po babičce“, kterou jsme milovali, Vltava by měla přidat na životě, Plus má mít ambice názorového vůdce...

Zaměstnanci ČRo jsou odborně zdatní, nejlepší v republice, a s obrovským potenciálem... Aktuálně jsou ovšem demotivovaní a k vedení ČRo neloyalní... Loajalita k instituci podle něj ovšem prozatím ohrožena není.

K zaměstnancům se vztahují – až nekriticky - všechny hlavní pasáže Končelíkova projektu.

Čteme, že péče o zaměstnance je nutné vnímat jako nejdůležitější úkol – motivovat, vylepšovat pracovní prostředí, zvýšit nadšení z práce pro rozhlas, kultivovat otevřené prostředí vítající kritiku a aktivitu, zavést nové zaměstnanecké benefity... Na jejich nedostatek si přitom zaměstnanci rozhlasu opravdu stěžovat nemohou.

Místy projekt přechází v okouzlení rozhlasem, rozhlas je „perla, bohatství, národní instituce...“

Vyložení nebezpečná - pro přežití generálního ředitele přicházejícího z prostředí mimo rozhlas - je romantická vize vyjádřena pasáží: „Rozhlas je v lidech. V rozhlasácích. Těm slouží ředitel a všichni spolu slouží společnosti.“

Zajímavá je pasáž o tom, že poslechovost má být „poodsunuta z centra pozornosti“. To, že poslechovost nemá být pro veřejnoprávní médium cíl zní doslova jak z učebnice. Poslechovost je přitom jedno z kritérií pro odměny generálního ředitele od Rady ČRo...

Z říše fantazie je pak Končelíkova představa, že v roce 2021 „Český rozhlas určuje mediální agendu, po půlstoletí převzal zpět pozici nejvlivnějšího média od televize“

Bylo by překvapením, kdyby v tomto projektu nezazněla již okřídlená věta opakující se snad ve všech debatách o veřejnoprávních médiích, co že je to ta veřejnoprávnost: „Dejme nový a především plnohodnotný obsah sousloví médium veřejné služby.“

Skvělý informační servis je podle Končelíka nadstavba, rozhlas musí mít především odvážný názor. Jinak zanikne. Jen jestli to tradičně není naopak. O silném názoru by mohl vyprávět kupříkladu protikandidát Tomáš Němeček, po jehož komentáři kdysi odfrčel tehdejší generální ředitel Václav Kasík do Brna – jak se sám vyjádřil – žmoulat čepici před šéfem Ústavního soudu Pavlem Rychetským...

Končelík by ustanovil dramaturgickou radu moudrých – ta by podle něj vyřešila obsahovou strategii všech stanic, odbourala překryvy a cizopasení.

Projekt Tomáše Němečka

(V minulosti působil v týdeníku Respekt (2003-2005 šéfredaktor), v Hospodářských novinách a v Lidových novinách. Z LN odešel na protest proti tomu, že se aktivní politik, podnikatel Andrej Babiš (ANO), stal vlastníkem LN. Poté nastoupil jako právník do Psychiatrické nemocnice v Bohnicích.)

Němeček svůj projekt opatřil titulem „Nejlepší veřejnoprávní rozhlas střední Evropy.“ O metodách, jak k tomu dospět, se toho ale mnoho nedozvíme.

Kupříkladu mezi priority pro rok 2017 patří detektivní příběhy pro děti od českých spisovatelů a projekt Historie do škol.

Němeček navrhuje zřídit další dvě jazykové redakce v rámci vysílání do zahraničí, Rádia Praha. Mohla by to být třeba čínština a arabština, nebo polština a maďarština... Což by jistě nebylo levné a hlavně by to muselo chtít i ministerstvo zahraničí, které vysílání do zahraničí financuje.

Vzniknout by měl i pilotní projekt rozhlasových kurzů češtiny pro cizince.

Fatálním problémem Českého rozhlasu je podle Němečka selhání manažerské kultury. „Zaměstnanci mají hlubokou nedůvěru ve vedení rozhlasu a uzdravení tohoto vztahu potrvá dlouho,“ píše Němeček. Základní organizační struktura ČRo se mu ale jeví jako „v podstatě správně nastavená“.

Zaměstnance označuje za nejvýznamnější aktivum. Provedl by proto průzkum kvality pracovního života – anonymně a externě. Autor tohoto textu takovou akci prodělal někdy v roce 2009. Kromě vyplňování dotazníku si žádného důsledku takového jistě ne levného projektu ale nevšiml.

Němeček by nabídl i neformální postupy – kupříkladu kávu s ředitelem. Aktualizoval by etický kodex.

Za důležitý bod Němeček považuje otevřenost i ve vztahu k financování, prosazoval by proto zveřejňování smluv ve strojově čitelném formátu, každoroční zveřejňování platových poměrů managementu včetně odměn a jejich odůvodnění.

Profily stanic by podle Němečka mohly odpovídat „kupříkladu nizozemskému veřejnoprávnímu rozhlasu“. Což tedy jeho úmysl příliš nepřibližuje.

Radiožurnál – hlavní zprávy, informace, komentáře – slogan „mít přehled“; Dvojka – informativní hudební stanice – „bavit se“; Vltava – klasická hudba, cíl „povznášet“; Plus - komentáře o společnosti a kultuře - „objevovat“

Důraz Němeček klade na moderní technologie a přípravu různých rozhlasových přehledů do kapsy a tématické podcasty.

Němeček by rád posílil roli regionů při vytváření obsahu celostátního zpravodajství. Což je dlouholetá snaha rozhlasu, jež se zlepšuje jen pomalu. I když doba, kdy i po několika hodinách po nástupu povodní na Liberecku pokračoval v regionálním vysílání nerušeně předtočený víkendový program, je snad už definitivně pryč.

Projekt Tomáše Skřivánka

(Mediální manažer, v tištěných médiích působí od poloviny 90. let. Společně se státním tajemníkem pro evropské záležitosti Tomášem Prouzou (ČSSD) spoluzakládal web Peníze.cz. Poté působil jako zástupce šéfredaktora v týdeníku Euro. Od roku 2007 vedl bezplatný deník E15, později se stal členem představenstva vydavatelství Mladá fronta, kde řídil divizi Euro E15.)

Asi nejvíce se věnuje novinářské stránce věci a zpravodajské roli veřejnoprávního rádia.

Poukazuje na nárůst počtu zaměstnanců, kteří se nepodílejí na programu. Pokud se stane generálním ředitelem, lze mu doporučit návštěvu rešeršního oddělení rozhlasu. To počtem pracovníků převyšuje i domácí redakci Centra zpravodajství a jeho náplní není ani tak dodávat kvalitní podklady redaktorům jako kontrolovat rozhlasovou produkci tak, aby vysílání bylo „vyvážené“.

Skřivánek, připomíná, že Duhan před svým nástupem sliboval (ke zděšení odborů) zeštíhlení rozhlasu z tehdejších zhruba 1500 zaměstnanců o 200 – 300 lidí. Nyní ale v rozhlase pracuje i po sloučení tří stanic (Leonardo, Rádio Česko a ČRo 6) v jednu (ČRo Plus) celkem 1543 lidí.

Problém Skřivánek vidí v duplicitní struktuře v podobě Centra zpravodajství: „V ČRo je více editorů než redaktorů, kompetence nejasné, rivalita velká...“ Rivalitu uvnitř rozhlasu ovšem jen posílí jeho vize, že ČRo Plus by měl dostat prioritu jako kontinuální zpravodajsko – publicistická stanice. Variantou je podle Skřivánka sloučit stanici ČRo Plus s Centrem zpravodajství.

Vztah mezi ČRo Plus a Radiožurnálem popisuje Skřivánek jako vztah ČT 24 a ČT 1. Radiožurnálu by realisticky přiznal lifestylové zaměření, cílil by na lidi 30 – 40 let. Přesun zpravodajsko-publicistického obsahu na Plus má dát Radiožurnálu nové možnosti. Mezi řádky tak čteme přiznaný cíl vysoké poslechovosti, na němž – při existenci plnohodnotné stanice mluveného slova - není nic špatného.

Skřivánek by zrušil „nadbytečné manažerské a administrativní posty“, za propuštěné manažery by měli přijít „zkušení redaktori, autoři, kreativní pracovníci a technici“. Průměrnou mzdu v ČRo v roce 2014 ve výši 37 000 označuje za dostatečně motivační pro to, aby se zkušení novináři dali najmout.

I Skřivánek řeší internetové zpravodajství. Zcela v opačném pojetí než u Reného Zavorala (níže). Zpravodajství má být podle něj s ohledem na rychlost prioritně zpracováno pro internet a nemá přebírat témata komerčních médií, ani jejich styl.

Projekt Reného Zavorala

(Náměstek generálního ředitele ČRo pro program, v rozhlasě působí od roku 2001. Přes posty tiskového mluvčího, šéfa odboru komunikace, marketingu a PR se stal šéfem strategického rozvoje ČRo a náměstkem pro program. V letech 2005-2006 krátce působil v Komerční bance. V minulosti člen ODS.)

Zmiňuje „nepřehledný informační a mediální chaos“ spolu s rozkolísaností tradičních hodnot v celé společnosti. Rozhlas má v tomto světě působit jako kvalitní, relevantní, důvěryhodná a normotvorná národní instituce. Vytvořil by rozhlasového ombudsmana, který by se věnoval stížnostem a postřehům posluchačů. V této souvislosti se nabízí otázka, co by pak dělala rozhlasová rada, jež generálního ředitele s oblibou konfrontuje takřka s každým kritickým ohlasem a stížností libovolného posluchače.

Zavoral píše, že každý má právo vědět, jak rozhlas veřejné služby hospodaří s jeho poplatky. Byl to ovšem rozhlas, v jehož vedení Zavoral nadále stojí, kdo odmítl zveřejnit například informace o platech manažerů s tím, že peníze z koncesionářských poplatků nespĺňují definici „veřejných peněz“.

Snížil byl počet vedoucích pracovníků, srozumitelně nastavil řídicí pravomoci a odpovědnost, vytvořil ekonomickou redakce, posílil zpravodajský post v Bruselu a otevřel pozici stálého zpravodaje v Číně. Od muže, který byl posledních několik let dvojkou generálního ředitele, to nezní úplně věrohodně.

Mimochodem důvod odvolání zpravodajky v Číně Kateřiny Procházkové ovládající čínštinu, je oficiálně neznámý. Jen neoficiálně se na chodbách rozhlasu říká, že - navzdory novému kurzu české zahraniční politiky - je jako zpravodajka málo pročínská...

Na stávající profilaci stanic by Zavoral v podstatě nic neměnil. Opačný postoj by ostatně podkopával Zavoralovo bezmála tříleté působení v pozici programového ředitele.

Na druhé straně je tu i zmínka o tom, že „model, v němž Centrum zpravodajství (CZP) dodává všem stanicím zpravodajství a aktuální publicistiku, se po třech letech fungování ukazuje zbytečně robustní z důvodu zdvojené editorské struktury“. Na takové zjištění potřebovala většina zaměstnanců rozhlasu ne tři roky, ale spíše tři měsíce...

Zavoral každopádně plánuje spojení obou zpravodajsko-publicistických stanic a CZP do jednoho celku. Slibuje si od toho „urychlení plánovacích procesů, vzájemnou koordinaci a posílení zpravodajského a redaktorského týmu.“

Zavoral by změnil organizační strukturu – sedm ředitelů by bylo přímo podřízených generálnímu řediteli. Výsledkem by měly být úspory i posílení role šéfredaktorů stanic, kteří jsou dnes de facto generály bez vojska. Nepříliš promyšlené řešení navrhuje Zavoral pro internetové zpravodajství ČRo. To by podle něj mělo existovat jako „stanice“, nezávisle na vysílání. Právý opak je přitom žádoucí – maximálně využívat takřka neustálé zásobárny relevantních mluvčích vyjadřujících se ve vysílání stanic k aktuálním událostem.

Koho a na základě čeho nakonec rozhlasoví radní vyberou jako nového generálního ředitele se ukáže 20. ledna, v případě neúspěchu první volby o týden později.

Nový generální ředitel by měl být ze zákona zvolen do tří měsíců poté, co odešel jeho předchůdce. V tomto případě tedy nejpozději do 3. února.

Autor textu v minulosti působil v Českém rozhlasě mj. na pozici šéfredaktora zpravodajsko-publicistické stanice Rádio Česko. Nyní se pro ČRo Plus podílí na přípravě sobotního ekonomického magazínu Řečí peněz.

Follow @brestan

URL| <http://hlidacipes.org/finale-boje-o-noveho-sefa-rozhlasu-zavoral-skrivanek-nebo-velke-prekvapeni/>

Věda se brání predátorským žurnálům

14.1.2016 Lidové noviny str. 04 Domov

MARTIN RYCHLÍK

„Kauza Strielkowski“ poukázala na podezřelé časopisy, jež otisknou skoro vše. Univerzity teď zpřísňují pravidla publikování

PRAHA Články v pákistánských či albánských časopisech, vymyšlená „vědkyně“, veliký tematický rozptyl i superplodný autor...

Na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy (**FSV UK**) se na podzim rozhořel skandál s publikováním v predátorských časopisech. Oč jde? O obskurní žurnály, jež otisknou skoro vše, ale některé z nich pronikly také do uznávaných databází typu Scopus. Univerzity nyní vymýšlejí opatření, jak vydávání balastu předejít.

Tím, kdo přilákal zájem veřejnosti k „predátorům“, byl Wadim Strielkowski. Expert na ekonomii a turismus publikoval s dalšími autory z **FSV UK** i v časopisech, jež toliko předstírají recenzní řízení (což má běžně zaručovat kvalitu odborných studií). A čímvíce článků, tímvíce peněz – tak to tu platí, neboť fakulty a vědecká pracoviště získávají část příjmů na základě publikačního výkonu. Bohužel se jen málo rozlišuje kvalita.

Polsko-běloruský badatel, na jehož činnost upozornil sloupek LN, se „pragmatickým“ výběrem žurnálů dostal až na 72 článků ve Scopusu od roku 2010.

To je v sociálních vědách unikum. Strielkowski se hájí, že jsou mezi nimi i kvalitní texty. Jeho případ zmedializoval hlavně týdeník Euro, podle nějž badatel odešel do Irkutsku. „Jsem zpět, v Rusku jsem přednášel dočasně. Teď jsem v Praze a vidím, že o mne žádná česká vysoká škola asi nebude mít zájem, a to i přes mé zahraniční zkušenosti a množství dobrých článků: mám řadu velmi kvalitních publikací. Budu se asi věnovat poradenství nebo odejdu do zahraničí,“ napsal LN Strielkowski, jenž přiznává, že přidávat fiktivní spoluautorku Emily Welkins (stvořenou údajně pro popularizaci vědy) bylo chybou.

Antipredátor v akci

Kontroverzní autor na škole skončil, ale problém zůstal. Do predátorských časopisů, jež vybírají poplatky za otištění chabých textů, psali i další lidé z Česka – jen nevyužili děr v systému tak důkladně. Od roku 2008 sestavuje Jeffrey Beall seznam časopisů a vydavatelů, kteří se dopouštějí etických pochybení, podbízejí se, falšují ISSN anebo napodobují jména zavedených žurnálů. Sdružení Věda žije! proto vyhledalo v českém Rejstříku informací o výsledcích výzkumu (RIV) uplatněné výstupy, které se shodují s Beallovým indexem. Tento webový „antipredátor“ našel shodu u 530 publikací a také 120 časopisů.

Z dat, která na svém blogu analyzoval docent Daniel Münich, je vidět, že problém se z 85 procent týká vysokých škol; Akademie věd ČR vykázala dvanáct procent podezřelých výstupů. Nejvíce „zářezů“ měla Agronomická fakulta Mendelovy univerzity (64), dále Vysoké učení technické / CEITEC (51), ale hodně jich má i Přírodovědecká fakulta UK (46). Při bližším pohledu – až k jednotlivým autorům – lze odhalit, kde se daří „pragmatikům“.

Jedním z nich je například profesor René Kizek právě z Mendelovy univerzity a CEITEC VUT, jenž má v databázi Scopus 552 článků (včetně 85 studií za rok 2013!), mezi nimiž jsou též texty z časopisů uvedených v Beallově seznamu.

Zodpovědnost pracovišť

Identifikace je ovšem na vedení pracovišť. I renomovaná 2. lékařská fakulta UK dohledala sedmáct afiliováných článků. „Dostali jsme se do pastí? Nebudeme moci používat publikace k měření kvality? V žádném případě! Jako kdybychom přestali provozovat atletiku proto, že někdo podvádí... Musíme jen důkladně střežit objektivnost a ohlídat možný doping,“ uvedl Jan Trka, proděkan pro vědu na 2. LF UK.

FSV UK už doporučila zaměstnancům postupovat podle nových standardů publikování, aby se vyhnuli podřadným časopisům – včetně těch z Beallova seznamu, přestože je nezávazný a autoři neporušují zákony.

Návod, jak se vyhnout publikování v predátorských časopisech, vydala i Masarykova univerzita, neboť pro mladé badatele může být obtížné podvodná periodika rozpoznat. „Masarykova univerzita odmítá jakoukoli formu využívání systému predátorských vydavatelů pro snadné zvyšování publikačního výkonu a umělé navyšování citací,“ uvedl prorektor pro vědu a výzkum Petr Dvořák.

Podle Münicha z ústavu CERGE-EI přinesl systém „kafemlejnku“ (jenž mechanicky přiřazuje za články peníze) i silné motivace, aby bezskrupulózní vědci do okrajových časopisů psali. Školy si tento systém hodnocení přisvojily, aniž by přidaly vlastní. A stát byl po dlouhá léta laxní ke slabé kontrole kvality. „Konečně je třeba jasně říci, že se s ‚kafemlejnkovým‘ bodováním skončí... a že je nahradí ve světě normální hodnocení,“ říká Münich – a má na mysli vládní rozjezd nové metodiky.

Predátoři lákají * „Publikuj, nebo zhyň!“ Tak zní heslo dnešní vědy, v níž se výkon posuzuje podle publikací. Jde o systém časopisů s impakt faktory, citacemi a třeba i tzv. Hirschovým indexem citovanosti výzkumníků. * Predátorské časopisy otisknou za poplatek cokoliv, recenzní řízení bývá fiktivní. Podbízejí se, imitují názvy známých časopisů. * Nelze je směřovat s Open Access periodiky, kde se otištění též platí. * „Způsob publikace

je primárně odpovědností autora a šéfa ústavu/katedry; tuto odpovědnost z nich nikdo nemůže sejmout,“ řekl LN Jan Konvalinka, prorektor UK.

Foto autor| FOTO MAFRA

Foto popis| Nechtěně symbolem. Wadim Strielkowski už na škole skončil.

Rekordní jackpot v USA získali tři výherci, v přepočtu si rozdělí 40 miliard korun

14.1.2016 zpravy.rozhlas.cz str. 00 / svetovaeconomika
ČRo, ČTK

Rekordní jackpot padl v loterii Powerball ve Spojených státech. Jednu miliardu a 590 milionů dolarů získali tři výherci. V přepočtu na české koruny si rozdělí téměř 40 miliard.

Podle agentury Reuters byl jeden z tiketů s vítěznou kombinací čísel prodán v Kalifornii na východním předměstí Los Angeles. O něco později loterie ohlásila, že vítězná čísla jsou ještě na dalších dvou tiketech: jeden si zakoupil výherce na Floridě, druhý pak ve státě Tennessee. Podle pravidel americké loterie získají výherci částku 930 milionů dolarů, pokud se rozhodnou vybrat výhru okamžitě a v hotovosti. Na plnou částku přes jednu a půl miliardy mají nárok v případě, že se rozhodnou pro splátky rozložené do 29 let. Suma také podléhá federální dani, většina států USA má navíc ještě státní daň. Podle portálu time.com ji ale bude platit zřejmě jen výherce z Kalifornie, neboť zbylé dva státy příjmy z výhry nedaní. Obří jackpot se hromadil od loňského listopadu, kdy začal na částce 40 milionů dolarů. Od té doby se uskutečnilo 20 tahů, bank se ale rozbít nepodařilo. Přestože pravděpodobnost výhry byla podle loterijních statistiků pouze jedna ku 292 milionům, možnost výhry vyvolala v Americe hráčskou horečku a lidé za tikety utráceli často horentní částky. „Díky tomu, že se seberou velké peníze, tak je možné dávat velké první ceny. Proto také v Americe, která je poměrně velká a zároveň se platí daleko větší částky za loterie, je možné dávat větší první ceny. Je to pro lidi strašně lákavé,“ připomněl Petr Soukup z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dosud nejvyšší výhru v Powerballu získala v květnu 2013 čtyřiaosmdesátiletá penzistka z Floridy, na kterou čekalo 590,5 milionu dolarů. Zatím nejvyšší loterijní výhra na území Severní Ameriky padla v březnu 2012. V konkurenční hře Mega Millions bylo v jackpotu 656 milionů dolarů, které si rozdělilo několik výherců. V Evropě ve stejném roce získal jediný výherce francouzské loterie v přepočtu pět a čtvrt miliardy korun. V americké loterii se hraje v přepočtu o 38 miliard korun. Za stírací losy Češi před Vánocemi utratí desítky milionů korun. Výherce Eurojackpotu už má 2,5 miliardy na účtu. Sazka poslala peníze s předstihem. V USA padl druhý nejvyšší jackpot v historii. Výherce dostane 590 milionů.

URL| http://www.rozhlas.cz/_zprava/1573963

Uniklé maily. Ovlivní volbu ředitele ČRo?

14.1.2016 Domažlický deník str. 10 Zpravodajství
KATEŘINA PERKNEROVÁ

Praha – Vysokoškolský pedagog Petr Šafařík psal jako člen Rady Českého rozhlasu (ČRo) a posléze její šéf emailové vzkazy premiéru Bohuslavu Sobotkovi, přičemž v jejich záhlaví prosí o diskrétnost. Koncem minulého roku ho žádal o „případný tip na ekonoma pro dozorčí komisi Rady Českého rozhlasu“, poté prozradil, že zvažovaným prozatímním ředitelem je Karel Zýka a posléze ho informoval o 26 prošlých uchazečích o post generálního ředitele ČRo. Bylo to ale skutečně tak?

Premiérovu soukromou emailovou schránku vykradli neznámí hackeři, kteří její část zveřejnili na rasistickém webu White Media zaregistrovaném v USA. Tento trestný čin prošetřuje Šlachtův Útvar pro odhalování organizovaného zločinu, kterýmána starosti i kybernetickou kriminalitu. Podle serveru Neovlivni. cz policisté rozšířili vyšetřování o trestný čin vydírání. Hackeři totiž Bohuslavu Sobotkovi začali vyhrožovat, že zveřejní celou jeho privátní korespondenci, pokud bude vstřícný vůči migrantům. „Vzkaz zrádcům národa: Pokud bude někdo z nás zatčen, nebo zařídíte zrušení našeho webu, dostanou se na veřejnost kompletní

obsahy schránek Sobotky a dalších členů jeho gangu. Nacionální revoluci nezastavíte a za každé pronásledování nacionalistů přijde radikální odvěta," píše se na webu White Media.

Národní bezpečnostní úřad mezitím potvrdil, že předseda vlády dodržoval všechna pravidla pro zacházení s utajovanými skutečnostmi a hackeři se k nim touto cestou tudíž nemohli dostat. Ačkoliv v případě Petra Šafaříka o tento typ informací nejde, může mít únik výbušnou podobu.

Český rozhlas totiž čeká volba nového generálního ředitele, takže komunikace členů nezávislé rady s politiky je v tomto období extrémně citlivá. Odpověď na otázku, zda jsou Šafaříkovy maily pravé, by si proto zasloužili všichni voliči a koncesionáři. Chtěli ji znát i členové sněmovního volebního výboru, který má mediální oblast na starosti. Šafaříkova vysvětlení se ovšem nedočkali. Omluvil se kvůli viróze.

„To vnímám jako nedůstojnou výmluvu,“ řekl Deníku šéf výboru Martin Komárek (ANO). Nestačí mu, že Petr Šafařík označil mailovou korespondenci za neautentickou. „My jsme chtěli slyšet jasně, zda to pan Šafařík psal, nebo ne. Pokud by řekl, že nikoliv, zcela bych mu věřil,“ doplnil Komárek. Předsedu Rady ČRo pozval právě kvůli blížící se volbě rozhlasového ředitele. „Záleží nám na tom, aby na ni nepadl ani stín podezření, že byla cinknutá. Je normální, že se členové rady, kteří jsou známými osobnostmi veřejného života, setkávají s politiky. Nepřípustné je, aby při tom docházelo k nátlaku, ovlivňování nebo dokonce korupci,“ dodal Komárek. Bývalý šéf rozhlasové rady, nyní její člen Michal Stehlík Deníku sdělil, že volbu stále považuje „za standardní“. Dění kolem Petra Šafaříka nechtěl komentovat. „Platí jeho teze, že maily nejsou autentické, těžko k tomu cokoliv dodávat,“ uvedl.

Martin Komárek se však s Šafaříkovým postojem smířit nechce. Ještě do volby nového ředitele hodlá radě poslat otevřený dopis, v němž zformuluje své stanovisko k celé situaci. Věří, že ho podepíší i další členové výboru.

KANDIDÁTI NA ŘEDITELE ČESKÉHO ROZHLASU

Jakub Končelík (40 let), děkan **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, historik médií, vědecký pracovník Centra pro mediální studia UK FSV.

Tomáš Němeček (42), vedoucí právník Psychiatrické nemocnice v Bohnicích, bývalý šéfredaktor Respektu a novinář HN a LN, kde vedl přílohu Justice. Je zastupitelem v Praze 8 za hnutí Osmička sobě.

René Zavoral (39), náměstek ředitele Českého rozhlasu pro program a vysílání. Předtím řídil strategický rozvoj rozhlasu, odbor komunikace, marketingu a PR, pracoval též v Komerční bance.

Michael Kralert (46), ředitel portfolia strategických projektů a finančního řízení IT v České spořitelně, pracoval v auditorské společnosti Deloitte, byl finančním ředitelem České televize.

Tomáš Skřivánek (41), ekonomický novinář, letos skončil ve funkci ředitele divize Euro E15 ve vydavatelství Mladá fronta, které patří trestně stíhanému podnikateli Františku Savovovi.

JAK SE VOLÍ ŘEDITEL

Své projekty kandidáti představí 20. ledna 2016. Devítičlenná Rada Českého rozhlasu s nimi bude diskutovat a pak přistoupí k volbě. K vítězství je potřeba aspoň šesti hlasů. Pokud by potřebný počet hlasů nikdo nezískal, budou radní hlasovat znovu. V čele Českého rozhlasu stojí generální ředitel, kterého volí Rada Českého rozhlasu na funkční období šesti let. Na jeho návrh rada jmenuje ředitele regionálních stanic ČRo. První úroveň vedení tvoří náměstci generálního ředitele. Na druhé úrovni vedení jsou ředitelé Centra vysílání, zpravodajství, programové výroby, nových médií a ředitelé správních

Základní plat generálního ředitele ČRo je 160 tisíc korun. Odměny dostává dvakrát ročně. Pokud splní předem stanovené podmínky Rady ČRo, má nárok na prémii ve výši trojnásobku mzdy.

ZDROJ: ČRO, ČTK
PŘIPRAVILA: KATEŘINA PERKNEROVÁ
INFOGRAFIKA: DENÍK/ONDŘEJ PAULAS

Foto autor| FOTO: ČTK

Uniklé maily. Ovlivní volbu ředitele ČRo?

14.1.2016 Frýdecko-místecký a třinecký deník str. 10 Zpravodajství
KATEŘINA PERKNEROVÁ

Praha – Vysokoškolský pedagog Petr Šafařík psal jako člen Rady Českého rozhlasu (ČRo) a posléze její šéf emailové vzkazy premiéru Bohuslavu Sobotkovi, přičemž v jejich záhlaví prosí o diskrétnost. Koncem minulého roku ho žádal o „případný tip na ekonoma pro dozorcí komisi Rady Českého rozhlasu“, poté prozradil, že zvažovaným prozatímním ředitelem je Karel Zýka a posléze ho informoval o 26 prošlých uchazečích o post generálního ředitele ČRo. Bylo to ale skutečně tak?

Premiérovou soukromou emailovou schránku vykradli neznámí hackeři, kteří její část zveřejnili na rasistickém webu White Media zaregistrovaném v USA. Tento trestný čin prošetřuje Šlachtův Útvar pro odhalování organizovaného zločinu, kterýmána starosti i kybernetickou kriminalitu. Podle serveru Neovlivni. cz policisté rozšířili vyšetřování o trestný čin vydírání. Hackeři totiž Bohuslavu Sobotkovi začali vyhrožovat, že zveřejní celou jeho privátní korespondenci, pokud bude vstřícný vůči migrantům. „Vzkaz zrádcům národa: Pokud bude někdo z nás zatčen, nebo zařídíte zrušení našeho webu, dostanou se na veřejnost kompletní obsahy schránek Sobotky a dalších členů jeho gangu. Nacionální revoluci nezastavíte a za každé pronásledování nacionalistů přijde radikální odvěta,“ píše se na webu White Media.

Národní bezpečnostní úřad mezitím potvrdil, že předseda vlády dodržoval všechna pravidla pro zacházení s utajovanými skutečnostmi a hackeři se k nim touto cestou tudíž nemohli dostat. Ačkoliv v případě Petra Šafaříka o tento typ informací nejde, může mít únik výbušnou podobu.

Český rozhlas totiž čeká volba nového generálního ředitele, takže komunikace členů nezávislé rady s politiky je v tomto období extrémně citlivá. Odpověď na otázku, zda jsou Šafaříkovy maily pravé, by si proto zasloužili všichni voliči a koncesionáři. Chtěli ji znát i členové sněmovního volebního výboru, který má mediální oblast na starosti. Šafaříkova vysvětlení se ovšem nedočkali. Omluvil se kvůli viróze.

„To vnímám jako nedůstojnou výmluvu,“ řekl Deníku šéf výboru Martin Komárek (ANO). Nestačí mu, že Petr Šafařík označil mailovou korespondenci za neautentickou. „My jsme chtěli slyšet jasně, zda to pan Šafařík psal, nebo ne. Pokud by řekl, že nikoliv, zcela bych mu věřil,“ doplnil Komárek. Předsedu Rady ČRo pozval právě kvůli blížící se volbě rozhlasového ředitele. „Záleží nám na tom, aby na ni nepadl ani stín podezření, že byla cinknutá. Je normální, že se členové rady, kteří jsou známými osobnostmi veřejného života, setkávají s politiky. Nepřípustné je, aby při tom docházelo k nátlaku, ovlivňování nebo dokonce korupci,“ dodal Komárek. Bývalý šéf rozhlasové rady, nyní její člen Michal Stehlík Deníku sdělil, že volbu stále považuje „za standardní“. Dění kolem Petra Šafaříka nechtěl komentovat. „Platí jeho teze, že maily nejsou autentické, těžko k tomu cokoliv dodávat,“ uvedl.

Martin Komárek se však s Šafaříkovým postojem smířit nechce. Ještě do volby nového ředitele hodlá radě poslat otevřený dopis, v němž zformuluje své stanovisko k celé situaci. Věří, že ho podepíší i další členové výboru.

KANDIDÁTI NA ŘEDITELE ČESKÉHO ROZHLASU

Jakub Končelík (40 let), děkan **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, historik médií, vědecký pracovník Centra pro mediální studia UK FSV.

Tomáš Němeček (42), vedoucí právník Psychiatrické nemocnice v Bohnicích, bývalý šéfredaktor Respektu a novinář HN a LN, kde vedl přílohu Justice. Je zastupitelem v Praze 8 za hnutí Osmička sobě.

René Zavoral (39), náměstek ředitele Českého rozhlasu pro program a vysílání. Předtím řídil strategický rozvoj rozhlasu, odbor komunikace, marketingu a PR, pracoval též v Komerční bance.

Michael Kralert (46), ředitel portfolia strategických projektů a finančního řízení IT v České spořitelně, pracoval v auditorské společnosti Deloitte, byl finančním ředitelem České televize.

Tomáš Skřivánek (41), ekonomický novinář, letos skončil ve funkci ředitele divize Euro E15 ve vydavatelství Mladá fronta, které patří trestně stíhanému podnikateli Františku Savovovi.

JAK SE VOLÍ ŘEDITEL

Své projekty kandidáti představí 20. ledna 2016. Devítičlenná Rada Českého rozhlasu s nimi bude diskutovat a pak přistoupí k volbě. K vítězství je potřeba aspoň šesti hlasů. Pokud by potřebný počet hlasů nikdo nezískal, budou radní hlasovat znovu. V čele Českého rozhlasu stojí generální ředitel, kterého volí Rada Českého rozhlasu na funkční období šesti let. Na jeho návrh rada jmenuje ředitele regionálních stanic ČRo. První úroveň vedení tvoří náměstci generálního ředitele. Na druhé úrovni vedení jsou ředitelé Centra vysílání, zpravodajství, programové výroby, nových médií a ředitelé správních

Základní plat generálního ředitele ČRo je 160 tisíc korun. Odměny dostává dvakrát ročně. Pokud splní předem stanovené podmínky Rady ČRo, má nárok na prémii ve výši trojnásobku mzdy.

ZDROJ: ČRO, ČTK
PŘIPRAVILA: KATEŘINA PERKNEROVÁ
INFOGRAFIKA: DENÍK/ONDŘEJ PAULAS

Foto autor| FOTO: ČTK
Region| Severní Morava

Stejná zpráva vyšla také v dalších 6 titulech.

Rozhodnou uprchlíci volby v Česku? A co Konvička? Politolog o bitvě v krajích

15.1.2016 blesk.cz str. 00 Politika

Uprchlíká krize hýbe Evropou. A protože krajské volby odrážejí celostátní politiku, politolog Josef Mlejnek z **Fakulty sociálních věd** UK v Praze očekává, že se i v nich tohle obrovské a mezinárodní téma projeví. Vedle toho se v 1. části velkého rozhovoru pro Blesk pozastavil i nad sešikováním Konvičkovy extremistické strany či postojem prezidenta Zemana.

V čem budou letošní krajské volby pro voliče důležité? Hraje se o zásadní změny v rozložení sil?

„Skoro všechny kraje kromě Prahy ovládá ČSSD a velkou otázkou je, jestli se to změní a bude to trochu pestřejší. Tím budou tyto volby důležité.“

Jaká podle vás budou v krajích hlavní témata?

„Hlavní témata vždycky vycházejí ze situace v tom kterém kraji, ale jenom tak z půlky. V krajských volbách se valná část voličů rozhoduje podle celostátních preferencí.“

Takový test, jak dopadnou celostátní volby?

„Z části ano. S tím rozdílem, že v krajských volbách byla vždycky menší účast. Je to předběžná vizitka toho, jak si vede vláda a vůbec vládní strany, protože část těch voličů vždy využije nižších voleb než celostátních, aby svou účastí vystavila vysvědčení aktuální vládě.“

Jak se v kampaních do KV projeví problém uprchlické krize? Kdo se po něm nejvíce svezí?

„Právě proto, že krajské volby odrážejí tu celostátní politiku, dá se očekávat, že se v nich projeví i problematika migrační krize, byť u nás skoro žádní uprchlíci nejsou. Ale je to zajímavá situace. Tady zatím nevyrostla žádná

nová extremistická strana, která by si na tomto problému uhnala body. A dodnes, když si sečtete Okamuru a ten Úsvit, tak součet je plus minus to samé, jako měli v parlamentních volbách.“

Co extremistické tažení docenta Konvičky?

„Zatím nevíme, jestli si pan Konvička a lidé kolem něj budou chtít založit nějakou stranu, nebo ne. Ale otázkou je, jestli oni by vůbec chtěli do těch krajských voleb jít, protože tam by snadno mohli narazit. Nevíme, uvidíme.“

Koho bude podporovat prezident Zeman? Jakou bude mít jeho podpora váhu?

„Podpora prezidenta Zemana může mít váhu u stran, které nějakým způsobem cílí na stejné voliče. Problém je v tom, že prezident by těžko přímo podpořil komunisty, byť oni patří k jeho voličům. ČSSD ale také nebude chtít moc podporovat, protože současný předseda Sobotka je člověkem z české politické scény, kterého nejvíc nesnáší. A to i přesto, že se občas u novoročního oběda dokáže tvářit jinak. Pak bude mít dilema, co vlastně s tou Stranou práv občanů – Zemanovci. On si plánoval, že to bude jeho strana, ale v těch parlamentních volbách tak pohořela, že se bude bát dalšího debaklu... Takže nyní těžko říct. I to, jakou bude mít Zemanova podpora váhu.“

Jak to?

„Sice ho lidé zvolili v přímé volbě, ale podívejte se na ty Zemanovce. Lidé si řekli, že Zemana berou, ale jakmile se na něj chtěl někdo ještě přilepit, tak už to bylo na lidi moc. Volič Miloše Zemana je dost nevyzpytatelný živočich a já bych si netroufl tvrdit, že když Zeman řekne, že v krajských volbách podpoří ty a ty, ten volič poslechne a bude se tak chovat.“

Zopakuje se oranžová tsunami? Jaké problémy má Babiš? Co TOPka bez knížete? A jak se podepíše na komunistech kauza Ransdorf? Pozici jednotlivých stran rozebere politolog Josef Mlejnek v sobotní druhé části rozhovoru.

Prezident Miloš Zeman bude i na Vaše dotazy odpovídat v nedělním pořadu S prezidentem v Lánech od 11:00 na Blesk.cz.

URL| <http://www.blesk.cz/clanek/367610/rozhodnou-uprchlici-volby-v-cesku-a-co-konvicka-politolog-o-bitve-v-krajich>

Rozhodnou uprchlíci naše volby?

15.1.2016 Blesk str. 06 Rozhovor

Milan Kolář

Blesk se zeptal politologa Josefa Mlejnka před bitvou o krajské radnice:

PRAHA – Topka nahoře bez, tedy bez knížete, migranti, nevyzpytatelný Zeman a Babiš jako kůl v plotě... To, včetně sešikování extremistické strany, může ovlivnit říjnové krajské volby. Blesk o nich hovořil s politologem z **Fakulty sociálních věd** UK Josefem Mlejnkem (46).

* Čím budou letošní krajské volby pro voliče zajímavé?

„Skoro všechny kraje kromě Prahy ovládá ČSSD a velkou otázkou je, jestli se to změní a bude to trochu pestřejší. Tím budou tyto volby důležité.“

* Lze je považovat za test výsledku voleb do Sněmovny?

„Zčásti ano. S tím rozdílem, že v krajských volbách byla vždycky menší účast. Je to předběžná vizitka toho, jak si vedou vládní strany, protože část těch voličů vždy využije nižších voleb než celostátních, aby svou účastí vystavila vysvědčení aktuální vládě.“

* Svezou se kampaně i po uprchlících?

„Právě proto, že krajské volby odrážejí celostátní politiku, dá se očekávat, že se v nich projeví i problematika migrační krize, byť u nás zatím skoro žádní uprchlíci nejsou. Ale je to zajímavá situace. Tady nevyrostla žádná nová extremistická strana, která by si na tom uhnala body. A dy. dnes, když si sečtete Okamuru Jakmile jste dlouho u moci, hrozí, že na vás postupně něco vyplave...“

a ten Úsvit, je to plus minus totéž, co měli v parlamentních volbách.“

* A co extremistické tažení docenta Konvičky?

„Zatím nevíme, jestli si pan Konvička a lidé kolem něj nebudou chtít založit nějakou stranu. Ale pokud ano, v krajských volbách by zřejmě narazili.“

* V minulých krajských volbách ČSSD zvítězila s 205 mandáty, čímž si o 75 mandátů pohoršila...

„Oni si udrželi ty mocenské pozice, i když trochu ztratili. Krajské volby z roku 2008 jsou pěknou ukázkou, jak se do nich promítají celostátní témata. »Oranžové tsunami«, to byl nejlepší volební výsledek j p ý ČSSD, a to byla v parlamentní pary opozici. Paroubek to tehdy pojal jako přípravu k celostátním volbám. A poplatek u lékaře byl jedním z hlavních celostátních témat. No a na této vlně dokázal drtivě zvítězit i v krajských volbách.“

* A v roce 2012?

„V roce 2012 už ČSSD tak silné téma jako poplatky neměla, takže trochu měla, tro v mandátech chu klesla, ale udržela si alespoň ty hejtmany. Byl by pro ně nyní obrovský ú s p ě c h, kdyby si udrželi alespoň to stávající, stávající ale možná ještě trochu“

* Hejtman Hašek a poradná lánská schůzka s prezidentem, hejtman Rozbořil a podezření z korupce? To k tomu také přispěje?

„Ano. To je daň za dlouhodobé vládnutí. Jakmile jste dlouho u moci, hrozí vám, že na vás postupně něco vyplave. Část těch lidí prostě nějak selže.“

Problém je v tom, že prezident by těžko přímo podpořil komunisty...

* V patách ČSSD se minule umístili komunisté, kteří si naopak o 68 mandátů polepšili. Vyplývá z toho, že voliči, když jde o krajské radnice, jsou orientováni výrazně levicově?

„Ne, ne. To se nedá říci. Je to tím, že komunisté mají velmi disciplinovanou volební základnu. Když je všeobecně nižší volební účast, tak oni ale přijdou. Pozvolným procesem pak je, že sice mají ukázněné voliče, oni ale postupně vymírají. Konkurencí by jim pak mohla být právě nějaká extremistická strana, která by jim část voličů, kteří je preferují spíše ze vzdoru, odvedla.“

* Koho bude podporovat prezident Zeman? Jakou bude mít jeho podpora váhu?

„Podpora prezidenta Zemana může mít váhu u stran, které nějakým způsobem cílí na stejné voliče. Problém je v tom, že prezident by těžko přímo podpořil komunisty, byť oni patří k jeho voličům. ČSSD ale také nebude chtít moc podporovat, protože současný předseda Sobotka je člověkem z české politické scény, kterého nejvíc nesnáší. A to i přes to, že se občas u novoročního oběda dokáže tvářit jinak.“

* Karel Schwarzenberg loni odstoupil z čela TOP 09. Projeví se to v těchto volbách?

„Hodně voličů tu stranu rap nu volilo kvůli Karlu Schwarzenbergovi. Ted' se od nich odtrhává STAN (Starostové a nezávislí,

Babišovo hnutí? Může hodně zabodovat, ale také hodně pohořet.

pozn. red.), kteří si chtějí jít svojí vlastní cestou. Takže neočekávám, že TOP 09 nějak výrazně zaboduje.“

* Jaké jsou vyhlídky Babišova hnutí?

„Může hodně zabodovat, ale také hodně pohořet. Protože když se podíváme na hnutí ANO, tak jediný bezproblémový politik je tam sám předseda a majitel Babiš. Mají velký personální problém. Na té celostátní úrovni už vyměnili některé lidi a na té komunální...? V Praze primátorka Krnáčová patrně končí, v řadě měst jsme svědky, že je tam vždycky nějaký puč. Nějaká skupina se tam vždy rozhodne, že se odtrhne od Babiše a udělá se na místní úrovni pro sebe. Je fakt otázka, koho on na ty kandidátní listiny dá.“

* Politiky ANO netáhne?

„Že by ANO bylo schopno nabídnout voličům bůhvíjak přitažlivé politiky, tak až na pár výjimek nikoliv. Obvykle, pokud jsou schopní, jsou to nějakí manažeři z Agrofertu. Jsou možná schopnými manažery, ale na ty voliče to působí už trochu odtažitě. Celé to hnutí vlastně táhne Andrej Babiš.“

Tímto rozhovorem zahajuje Blesk sérii setkání s odborníky, kteří mají co říci k nejdůležitějším tématům roku 2016

Je velmi pravděpodobné, že naše krajské volby ovlivní jarní migrační vlna. Například německý ministr pro místní rozvoj Gerd Müller tvrdí, že do Evropy zatím dorazilo jen 10 procent z milionů lidí, kteří jsou na útěku.

Foto autor| Foto: Ladislav Křivan

Foto popis| Podle politologa Mlejnka celé hnutí ANO táhne jen Andrej Babiš.

Foto popis| Konvička a spol. by v krajských volbách narazili, myslí si Josef Mlejnek.

Foto popis| Sobotka je člověkem z politické scény, kterého Zeman nejvíc nesnáší, tvrdí politolog.

Foto popis| Uprchlíci se mohou stát rozhodujícím tématem voleb.

Přehled VŠ

15.1.2016 Mladá fronta DNES str. 02 Příloha - přehled VŠ

Vysoká škola, fakulta, kontakt
kód název programu forma studia

VEŘEJNÉ VYSOKÉ ŠKOLY

Akademie múzických umění (AMU)

Malostranské nám. 12, 118 00 Praha 1, www. amu. cz

Divadelní fakulta (DAMU) 13,9 %

Karlova 26, 116 65 Praha 1, www. damu. cz

Bakalářské studium

B8203 Dramatická umění (BcA., PS, KS, 3)

B8212 Divadelní tvorba v netradičních prostorech (BcA., PS, 3)

Navazující magisterské studium

N8203 Dramatická umění (MgA., PS, 2, 3) i vEN

Magisterské studium

M8203 Dramatická umění (MgA., PS, 4)

Filmová a televizní fakulta (FAMU) 11,6 %

Smetanovo nábřeží 2, 116 65 Praha 1, www. famu. cz

Bakalářské studium

B8204 Filmové, televizní a fotograf. umění a nová média (BcA., PS, 3) i v

EN

Navazující magisterské studium

N8204 Filmové, televizní a fotogr. umění a nová média (MgA., PS, 2)

N8211 Film, Television and Photography (MgA., PS, 2, 3) EN

Hudební a taneční fakulta (HAMU) 36 %

Malostranské nám. 13, 118 00 Praha 1, www. hamu. cz

Bakalářské studium

B8201 Hudební umění (BcA., PS, 3) i v EN

B8202 Taneční umění (BcA., PS, 3) i v EN

Navazující magisterské studium

N8201 Hudební umění (MgA., PS, 2) i v EN

N8202 Taneční umění (MgA., PS, 2) i v EN

Akademie výtvarných umění v Praze (AVU) 15,1 %

U Akademie 4, 170 22 Praha 7, www. avu. cz

Vysoká škola, fakulta, kontakt

kód název programu forma studia

Magisterské studium

M8206 Výtvarná umění (MgA., PS, KS, 4, 6)

Česká zemědělská univerzita v Praze (ČZU)

Kamýcká 129, 165 21 Praha 6 - Suchdol, www. czu. cz

Fakulta agrobiologie, potravinových a přír. zdrojů (FAPPZ) 79,3 %

Kamýcká 129, 165 21 Praha 6 - Suchdol, www. af. czu. cz

Bakalářské studium

B4161 Agriculture and Food (Bc., PS, 3) EN

B4154 Ekologické zemědělství (Bc., PS, KS, 3)

B4103 Zootechnika (Bc., PS, KS, 3) i v EN

B4148 Zemědělství, zahradnictví a rozvoj venkova (Bc., PS, KS, 3)

B4102 Fytotechnika (Bc., PS, KS, 3)

B4144 Zahradnictví (Bc., PS, KS, 3)

B4147 Ochrana krajiny a využívání přírodní zdrojů (Bc., PS, KS, 3) i v EN

B4155 Veřejná správa v obl. zeměděl. a péče o krajinu (Bc., PS, KS, 3)

B4109 Zahradní a krajinářská architektura (Bc., PS, 3)

B4144 Zahradnictví (Bc., PS, KS, 3)

Navazující magisterské studium

N4148 Technologie odpadů (Ing., PS, 2)

N4114 Biotechnologie (Ing., PS, 2)

N4170 Ochrana a využívání přírodních zdrojů (Ing., PS, KS, 2)

N4154 Ekologické zemědělství (Ing., PS, KS, 2)

N4146 Hodnocení a ochrana půdy (Ing., PS, KS, 2)

N4149 Rozvoj venkova a zemědělství (Ing., PS, KS, 2)

N4145 Kvalita a zpracování zeměděl. produktů (Ing., PS, KS, 2)

N4153 Natural Resources and Environment (Ing., PS, 2) EN

N4164 Natural Resources Management and Ecological Engineering
(Ing., PS, 2) EN

N4151 Péče o biosféru (Ing., PS, KS, 2)

N4144 Zahradnictví (Ing., PS, 2)

N4102 Fytotechnika (Ing., PS, KS, 2)

N4152 Rostlinolékařství (Ing., PS, 2)

Vysoká škola, fakulta, kontakt

kód název programu forma studia

N4163 Sustainable Agriculture and Food Security (Ing., PS, 2) EN

N4165 Výživa a potraviny (Ing., PS, 2)

N4109 Zahradní a krajinářská architektura (Ing., PS, 2)

N4103 Zootechnika (Ing., PS, KS, 2)

Fakulta lesnická a dřevařská (FLD) 90,6 %

Kamýcká 1176, 165 21 Praha 6 - Suchdol, www. fld. czu. cz

Bakalářské studium

B3341 Dřevařství (Bc., PS, KS, 3)
B4132 Lesnictví (Bc., PS, KS 3) i v EN
Navazující magisterské studium
N3301 Dřevařské inženýrství (Ing., PS, KS, 2) i v EN
N4107 Lesní inženýrství (Ing., PS, KS, 2) i v EN
Fakulta tropického zemědělství (Institut tropů a subtropů) (FTZ) 78,6 %
Kamýcká 129, 165 21 Praha 6 - Suchdol, www.ftz.czu.cz
Bakalářské studium
B4106 Zemědělská specializace (Bc., PS, 3) i v EN
Navazující magisterské studium
N4157 Tropical Agriculture (Ing., PS, KS 2) EN
N4107 Forestry Engineering (Ing., PS, 2) EN
N4106 Zemědělská specializace (Ing., PS, 2) i v EN
Fakulta životního prostředí (FŽP) 93,7 %
Kamýcká 1176, 165 21 Praha 6 - Suchdol, www.fzp.czu.cz
Bakalářské studium
B3931 Environmentální vědy (Bc., PS, KS, 3)
B4149 Rozvoj venkova a zemědělství (Bc., PS, 3)
B3904 Inženýrská ekologie (Bc., PS, KS, 3)
B3915 Krajinářství (Bc., PS, KS, 3)
Navazující magisterské studium
N4149 Rozvoj venkova a zemědělství (Ing., PS, 2)
N4106 Zemědělská specializace (Ing., PS, 2)
N3931 Environmentální vědy (Ing., PS, 2)
N1201 Geology (Ing., PS, 2) EN
N3904 Inženýrská ekologie (Ing., PS, 2) i v EN

Vysoká škola, fakulta, kontakt

kód název programu forma studia

N3914 Krajinné inženýrství (Ing., PS, KS 2) i v EN
Institut vzdělávání a poradenství (IVP)
V Lázních 3, 159 00 Praha 5 - Malá Chuchle, www.ivp.czu.cz
Bakalářské studium
B7507 Specializace v pedagogice (Bc., PS, KS, 3)
Provozně ekonomická fakulta (PEF) 70,3 %
Kamýcká 129, 165 21 Praha 6 - Suchdol, www.pef.czu.cz
Bakalářské studium
B6202 Hospodářská politika a správa (Bc., PS, KS, 3) i v EN
B6209 Systémové inženýrství a informatika (Bc., PS, KS, 3) i v EN
B6208 Ekonomika a management (Bc., PS, KS, 3) i v EN
B6207 Kvantitativní metody v ekonomice (Bc., PS, KS, 3) i v EN
Navazující magisterské studium
N6208 Ekonomika a management (Ing., PS, KS, 2) i v EN
N6209 Systémové inženýrství a informatika (Ing., PS, KS, 2) i v EN
N6202 Hospodářská politika a správa (Ing., PS, KS, 2) i v EN
N6207 Kvantitativní metody v ekonomice (Ing., PS, KS, 2)
Technická fakulta (TF) 89,7 %
Kamýcká 129, 165 21 Praha 6 - Suchdol, www.tf.czu.cz
Bakalářské studium
B4101 Zemědělské inženýrství (Bc., PS, KS, 3) i v EN
B4106 Zemědělská specializace (Bc., PS, KS, 3)
B3710 Technika a technologie v dopravě a spojích (Bc., PS, KS, 3)
N3909 Procesní inženýrství (Bc., PS, KS, 3)
Navazující magisterské studium
N4101 Zemědělské inženýrství (Ing., PS, KS, 2)
N4106 Zemědělská specializace (Ing., PS, KS, 2)
N3710 Technika a technologie v dopravě a spojích (Ing., PS, KS, 2)
N3909 Procesní inženýrství (Ing., PS, KS, 2)

N4110 Technology and Environmental Engineering (Ing., PS, 2) EN

Vysoká škola, fakulta, kontakt

kód název programu forma studia

České vysoké učení technické v Praze (ČVUT)

Zikova 4, 166 36 Praha 6, www. cvut. cz

Fakulta architektury (FA) 62,1 %

Thákurova 9, 166 34 Praha 6, www. fa. cvut. cz

Bakalářské studium

B3501 Architektura a urbanismus (BcA., PS, 3)

B3506 Krajinářská architektura (BcA., PS, 3)

B8208 Design (BcA., PS, 3)

Navazující magisterské studium

N3501 Architektura a urbanismus (Ing. arch., PS, 2) i v EN

N8208 Design (MgA., PS, 2) i v EN

Fakulta biomedicínského inženýrství (FBMI) 52,2 %

nám. Sítná 3105, 272 01 Kladno, www. fbmi. cvut. cz

Bakalářské studium

B3921 Biomedicínská a klinická technika (Bc., PS, KS, 3) i v EN a RJ

B5345 Specializace ve zdravotnictví (Bc., PS, 3)

B2825 Ochrana obyvatelstva (Bc., PS, KS, 3)

Navazující magisterské studium

N3921 Biomedicínská a klinická technika (Ing., PS, KS, 2) i v EN a RJ

N2825 Ochrana obyvatelstva (Ing., PS, 2)

Fakulta dopravní (FD) 82,8 %

Konviktská 20, 110 00 Praha 1, www. fd. cvut. cz

Bakalářské studium

B3710 Technika a technol. v dopravě a spojích (Bc., PS, KS, 3, 4) i v EN

Navazující magisterské studium

N3710 Technika a technologie v dopravě a spojích (Ing., PS, KS, 2) i v EN

Fakulta elektrotechnická (FEL) 67 %

Technická 2, 166 27 Praha 6, www. fel. cvut. cz

Bakalářské studium

B2656 Otevřené elektronické systémy (Bc., PS, 3) i v EN

B2657 Softwarové inženýrství a technologie (Bc., PS, 3)

B2653 Elektronika a komunikace (Bc., PS, KS, 3) i v EN

B2652 Elektrotech., energetika a management (Bc., PS, KS, 3) i v EN

B1806 Otevřená informatika (Bc., PS, KS, 3) i v EN

B2654 Kybernetika a robotika (Bc., PS, KS, 3) i v EN

Navazující magisterské studium

N3946 Inteligentní budovy (Ing., PS, KS, 2) i v EN

N1806 Otevřená informatika (Ing., PS, KS, 2) i v EN

N3954 Biomedicínské inženýrství a informatika (Ing., PS, 2) i v EN

N2652 Elektrotech., energetika a management (Ing., PS, KS, 2) i v EN

N2653 Elektronika a komunikace (Ing., PS, KS, 2) i v EN

N2656 Otevřené elektronické systémy (Ing., PS, 2) i v EN

N2654 Kybernetika a robotika (Ing., PS, KS, 2) i v EN

Fakulta informačních technologií (FIT) 62,4 %

Thákurova 9, 160 00 Praha 6, www. řt. cvut. cz

Vysoká škola, fakulta, kontakt

kód název programu forma studia

Bakalářské studium

B1801 Informatika (Bc., PS, KS, 3) i v EN

Navazující magisterské studium

N1801 Informatika (Ing., PS, 2) i v EN

Fakulta jaderná a fyzikálně inženýrská (FJFI) 81,1 %

Břehová 7, 115 19 Praha 1, www. fjř. cvut. cz

Bakalářské studium

B3913 Aplikace přírodních věd (Bc., PS, 3)

Navazující magisterské studium

N3913 Aplikace přírodních věd (Ing., PS, 2, 3) i v EN

Fakulta stavební (FSv) 79,5 %

Thákurova 7, 166 29 Praha 6, www. fsv. cvut. cz

Bakalářské studium

B3964 Metrologie (Bc., 4)

B3502 Architektura a stavitelství (Bc., PS, KS, 4)

B3648 Civil Engineering (Bc., PS, 4) EN

B3646 Geodézie a kartografie (Bc., PS, 3, 4)

B3651 Stavební inženýrství (Bc., PS, 4)

B3609 Stavitelství (Bc., PS, 4)

Navazující magisterské studium

N3951 Jaderná energetická zařízení (Ing., PS, 2)

N3946 Inteligentní budovy (Ing., PS, KS, 2) i v EN

N3648 Civil Engineering (Ing., PS, 1, 1,5, 2) EN

N3502 Architektura a stavitelství (Ing., PS, 2)

N3649 Budovy a prostředí (Ing., PS, 1,5)

N3650 Buildings and Environment (Ing., PS, 1,5) EN

N3646 Geodézie a kartografie (Ing., PS, 1,5, 2) i v EN

N3607 Stavební inženýrství (Ing., PS, 1,5) i v EN

Fakulta strojní 76,3 %

Technická 4, 166 07 Praha 6, www. fs. cvut. cz

Bakalářské studium

B2342 Teoretický základ strojírenství (Bc., PS, KS, 3) i v EN

B2341 Strojírenství (Bc., PS, KS, 4) i v EN

B2343 Výroba a ekonomika ve strojírenství (Bc., PS, KS, 3)

Navazující magisterské studium

N3946 Inteligentní budovy (Ing., PS, KS, 2) i v EN

N3951 Jaderná energetická zařízení (Ing., PS, 2)

N2301 Strojní inženýrství (Ing., PS, KS, 2, 3) i v EN

N2341 Master of Automotive Engineering (Ing., PS, 2) EN

N3958 Letectví a kosmonautika (Ing., PS, KS, 2) i v EN

Masarykův ústav vyšších studií (MUVS)

Kolejní 2637/2a, 160 00 Praha 6, www. muvs. cz

Bakalářské studium

B6208 Ekonomika a management (Bc., PS, 3)

B7507 Specializace v pedagogice (Bc., PS, KS, 3)

Navazující magisterské studium

N3927 Podnikání a komerční inženýrství v prům. (Ing., PS, KS, 2)

N3949 Řízení rozvojových projektů (Ing., PS, 2)

Janáčkova akademie múzických umění v Brně (JAMU)

Beethovenova 2, 662 15, Brno, www. jamu. cz

Divadelní fakulta (DIFA) 23,3 %

Mozartova 1, 662 15, Brno, www. difa. jamu. cz

Bakalářské studium

B8203 Dramatická umění (BcA., PS, KS, 3)

Navazující magisterské studium

N8203 Dramatická umění (MgA., PS, KS, 2)

Magisterské studium

M8203 Dramatická umění (MgA., PS, 4, 5)

M8202 Taneční umění (MgA., KS, 5)

Vysoká škola, fakulta, kontakt

kód název programu forma studia

Hudební fakulta (HF) 48,2 %

Komenského nám. 6, 662 15 Brno, www. hf. jamu. cz

Bakalářské studium

B8201 Hudební umění (BcA., PS, KS, 3) i v EN

Navazující magisterské studium

N8201 Hudební umění (MgA., PS, 2) i v EN a NJ

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích (JU)

Branišovská 31a, 370 05 České Budějovice, www. jcu. cz

Ekonomická fakulta (EF) 75,4 %

Studentská 13, 370 05 České Budějovice, www. ef. jcu. cz

Bakalářské studium

B6209 Systémové inženýrství a informatika (Bc., PS, KS, 3) i v EN

B1103 Aplikovaná matematika (Bc., PS, KS, 3)

B6208 Ekonomika a management (Bc., PS, KS, 3)

B6202 Hospodářská politika a správa (Bc., PS, KS, 3)

Navazující magisterské studium

N6209 Systémové inženýrství a informatika (Ing., PS, 2)

N6208 Ekonomika a management (Ing., PS, KS, 2) i v EN

N6237 Regional and European Project Management (Ing., PS, 2) EN

Fakulta rybářství a ochrany vod (FROV) 81,9 %

Zátiší 728/II, 389 25 Vodňany, www. frov. jcu. cz

Bakalářské studium

B1601 Ekologie a ochrana prostředí (Bc., PS, 3)

B4103 Zootechnika (Bc., PS, KS, 3)

Navazující magisterské studium

N4103 Zootechnika (Ing., PS, KS, 2) i v EN

N4106 Zemědělská specializace (Ing., PS, KS, 2) i v EN

Filozofická fakulta (FF) 79,7 %

Branišovská 31a, 370 05 České Budějovice, www. ff. jcu. cz

Bakalářské studium

B7310 Filologie (Bc., PS, 3)

B7105 Historické vědy (Bc., PS, 3)

B7109 Archeologie (Bc., PS, 3)

B8109 Obecné teorie a dějiny umění a kultury (Bc., PS, 3)

B6702 Mezinárodní teritoriální studia (Bc., PS, 3)

B6107 Humanitní studia (Bc., PS, 3)

Navazující magisterské studium

N7310 Filologie (Mgr., PS, 2)

N7105 Historické vědy (Mgr., PS, 2)

N7109 Archeologie (Mgr., PS, 2)

N6107 Humanitní studia (Mgr., PS, 2)

N8109 Obecná teorie a dějiny umění a kultury (Mgr., PS, 2)

N7504 Učitelství pro střední školy (Mgr., PS, 2)

Vysoká škola, fakulta, kontakt

kód název programu forma studia

Pedagogická fakulta (PF) 47,5 %

Jeronýmova 10, 371 15 České Budějovice, www. pf. jcu. cz

Bakalářské studium

B7506 Speciální pedagogika (Bc., PS, 3)

B7507 Specializace v pedagogice (Bc., PS, KS, 3)

B7701 Psychologie (Bc., PS, KS, 3)

B7310 Filologie (Bc., PS, 3)

B1301 Geografie (Bc., PS, 3)

B7401 Tělesná výchova a sport (Bc., PS, 3)

Navazující magisterské studium

N7507 Specialization in Education (Mgr., PS, 2) EN

N7503 Učitelství pro základní školy (Mgr., PS, KS, 2, 3)

N7504 Učitelství pro střední školy (Mgr., PS, 2)

N7505 Vychovatelství (Mgr., PS, 2)

Magisterské studium

M7503 Učitelství pro základní školy (Mgr., PS, KS, 4, 5)
M7504 Učitelství pro střední školy (Mgr., PS, 5)
Přírodovědecká fakulta (PřF) 70,2 %
Branišovská 1760, 370 05 České Budějovice, www.prf.jcu.cz

Bakalářské studium

B3943 Mechatronika (Bc., PS, 4)
B1802 Aplikovaná informatika (Bc., PS, 3) i v EN
B1513 Biofyzika (Bc., PS, 3)
B1406 Biochemie (Bc., PS, 3) i v EN
B1407 Chemie (Bc., PS, 3)
B1501 Biologie (Bc., PS, 3)
B1701 Fyzika (Bc., PS, 3)
B1101 Informatika (Bc., PS, 3)
B1103 Aplikovaná informatika (Bc., PS, 3)
B1801 Matematika (Bc., PS, 3)
B1802 Aplikovaná informatika (Bc., PS, 3) i v EN
B2612 Elektrotechnika a informatika (Bc., PS, KS, 3)
B1601 Ekologie a ochrana prostředí (Bc., PS, 3)

Navazující magisterské studium

N1802 Aplikovaná informatika (Mgr., PS, 2)
N1513 Biofyzika (Mgr., PS, 2)
N1406 Biochemie (Mgr., PS, 2,5) i v EN
N1501 Biologie (Mgr., PS, 2) i v EN
N1507 Botanika (Mgr., PS, 2) i v EN
N1603 Ekologie (Mgr., PS, 2) i v EN
N1407 Chemie (Mgr., PS, 2)
N1701 Fyzika (Mgr., PS, 2)
N1801 Učitelství pro střední školy (Mgr., PS, 2)
N1101 Matematika (Mgr., PS, 2)
N1502 Zoologie (Mgr., PS, 2) i v EN

Vysoká škola, fakulta, kontakt

kód název programu forma studia
Teologická fakulta (TF) 76,2 %
Kněžská 8, 370 01 České Budějovice, www.tf.jcu.cz

Bakalářské studium

B6101 Filozoře (Bc., PS, KS, 3)
B6107 Humanitní studia (Bc., PS, KS, 3)
B7501 Pedagogika (Bc., PS, KS, 3)
B6145 Humanitní vědy (Bc., PS, 3)
B7505 Vychovatelství (Bc., PS, KS, 3)
B7508 Sociální práce (Bc., PS, KS, 3)
B6141 Teologie (Bc., PS, KS, 3)

Navazující magisterské studium

N7508 Sociální práce (Mgr., PS, KS, 2)
N6101 Filozoře (Mgr., PS, 2)
N7505 Vychovatelství (Mgr., PS, KS, 2)
N6141 Teologie (Mgr., PS, KS, 2)
N7504 Učitelství pro střední školy (Mgr., PS, KS, 2)

Magisterské studium

M6107 Humanitní studia (Mgr., PS, KS, 5)
M6141 Teologie (Mgr., PS, 5)
Zdravotně sociální fakulta (ZSF) 72,4 %
Jírovcova 1348/24a, 370 01 České Budějovice, www.zsf.jcu.cz

Bakalářské studium

B5345 Specializace ve zdravotnictví (Bc., PS, KS, 3)
B2825 Ochrana obyvatelstva (Bc., PS, KS, 3)

B5347 Veřejné zdravotnictví (Bc., PS, 3)
B5349 Porodní asistence (Bc., PS, KS, 3)
B5342 Rehabilitace (Bc., PS, KS, 3)
B6731 Sociální politika a sociální práce (Bc., PS, KS, 3)
B7506 Speciální pedagogika (Bc., PS, 3)
B5341 Ošetřovatelství (Bc., PS, KS, 3) i v EN
Navazující magisterské studium
N2825 Ochrana obyvatelstva (Mgr., PS, KS, 2)
N5347 Veřejné zdravotnictví (Mgr., PS, 2)
N5341 Ošetřovatelství (Mgr., PS, KS, 2) i v EN
N5342 Rehabilitace (Mgr., PS, KS, 2)
Zemědělská fakulta (ZF) 70,1 %
Studentská 13, 370 05 České Budějovice, www. zf. jcu. cz
Bakalářské studium
B4131 Zemědělství (Bc., PS, KS, 3)
B4106 Zemědělská specializace (Bc., PS, KS, 3)
B4103 Zootechnika (Bc., PS, KS, 3)
Navazující magisterské studium
N4101 Zemědělské inženýrství (Mgr., PS, KS, 2)
N4106 Zemědělská specializace (Mgr., PS, KS, 2)
N4103 Zootechnika (Mgr., PS, KS, 2)

Vysoká škola, fakulta, kontakt
kód název programu forma studia
Masarykova univerzita (MU)
Žerotínovo nám. 9, 601 77 Brno, www. muni. cz
Ekonomicko-správní fakulta (ESF) 44,1 %
Lipová 41a, 602 00 Brno, www. econ. muni. cz
Bakalářské studium
B6209 Systémové inženýrství a informatika (Bc., PS, 3)
B6201 Ekonomické teorie (Bc., PS, 3) i v EN
B6202 Hospodářská politika a správa (Bc., PS, KS, 3) i v EN
B6217 Finance a účetnictví (Bc., PS, KS, 3) i v EN
B6208 Ekonomika a management (Bc., PS, KS, 3) i v EN
Navazující magisterské studium
N6201 Ekonomické teorie (Ing., PS, 2) i v EN
N6217 Finance a účetnictví (Ing., PS, KS, 2) i v EN
N6202 Hospodářská politika a správa (Ing., PS, KS, 2) i v EN
N6207 Kvantitativní metody v ekonomice (Ing., PS, 2)
N6208 Ekonomika a management (Ing., PS, KS, 2) i v EN
N6209 Systémové inženýrství a informatika (Ing., PS, 2)
Magisterské studium
M6201 Ekonomické teorie (Ing., PS, 5)
M6217 Finance a účetnictví (Ing., PS, 5)
M6202 Hospodářská politika a správa (Ing., PS, 5) i v EN
M6208 Ekonomika a management (Ing., PS, 5)
Fakulta informatiky (FI) 54,7 %
Botanická 68a, 602 00 Brno, www. ř. muni. cz
Bakalářské studium
B1802 Aplikovaná informatika (Bc., PS, 3)
B1801 Informatika (Bc., PS, 3)
B1803 Informatika a druhý obor (Bc., PS, 3)
Navazující magisterské studium
N1802 Aplikovaná informatika (Mgr., PS, 2) i v EN
N1801 Informatika (Mgr., PS, 2) i v EN
N7504 Učitelství pro střední školy (Mgr., PS, 2)
Fakulta sociálních studií (FSS) 30,8 %
Joštova 10, 602 00 Brno, www. fss. muni. cz

Bakalářské studium

B6701 Politologie (Bc., PS, KS, 3)
B6737 Humanitní environmentalistika (Bc., PS, 3)
B6702 Mezinárodní teritoriální studia (Bc., PS, KS, 3)
B6703 Sociologie (Bc., PS, KS, 3)
B7202 Mediální a komunikační studia (Bc., PS, KS, 3)
B7701 Psychologie (Bc., PS, KS, 3)
B6731 Sociální politika a sociální práce (Bc., PS, KS, 3)
Navazující magisterské studium
N6703 Sociologie (Mgr., PS, KS, 2) i v EN
N6737 Humanitní environmentalistika (Mgr., PS, 2)
N7202 Mediální a komunikační studia (Mgr., PS, 2)

Vysoká škola, fakulta, kontakt

kód název programu forma studia
N6701 Politologie (Mgr., PS, KS, 2) i v EN
N7701 Psychologie (Mgr., PS, KS, 2)
N6731 Sociální politika a sociální práce (Mgr., PS, KS, 2) i v EN
N6702 Mezinárodní teritoriální studia (Mgr., PS, KS, 2) i v EN
Fakulta sportovních studií (FSpS) 37,3 %
Kamenice 753/5, 625 00 Brno, www. fsps. muni. cz

Bakalářské studium

B7401 Tělesná výchova a sport (Bc., PS, KS, 3)
B5345 Specializace ve zdravotnictví (Bc., PS, 3)
Navazující magisterské studium
N7401 Tělesná výchova a sport (Mgr., PS, KS, 2) i v EN
Filozofická fakulta (FF) 64,1 %
Arna Nováka 1, 602 00 Brno, www. phil. muni. cz

Bakalářské studium

B6107 Humanitní studia (Bc., PS, KS, 3)
B7310 Filologie (Bc., PS, KS, 3) i v EN
B7105 Historické vědy (Bc., PS, KS, 3)
B8109 Obecná teorie a dějiny umění a kultury (Bc., PS, KS, 3)
B6101 Filozoře (Bc., PS, KS, 3)
B7201 Informační studia a knihovnictví (Bc., PS, KS, 3)
B6702 Mezinárodní teritoriální studia (Bc., PS, 3)
B7501 Pedagogika (Bc., PS, KS, 3)
B7109 Archeologie (Bc., PS, 3)
B7701 Psychologie (Bc., PS, 3)

Navazující magisterské studium

N6107 Humanitní studia (Mgr., PS, 2)
N7310 Filologie (Mgr., PS, KS, 2) i v EN
N7105 Historické vědy (Mgr., PS, KS, 2)
N8109 Obecná teorie a dějiny umění a kultury (Mgr., PS, KS, 2)
N6101 Filozoře (Mgr., PS, KS, 2)
N7201 Informační studia a knihovnictví (Mgr., PS, KS, 2)
N7501 Pedagogika (Mgr., PS, KS, 2)
N7313 Překladatelství a tlumočnictví (Mgr., PS, 2)
N7504 Učitelství pro střední školy (Mgr., PS, KS, 2)
N6702 Mezinárodní teritoriální studia (Mgr., PS, 2)
N7109 Archeologie (Mgr., PS, 2)

Magisterské studium

M6107 Humanitní studia (Mgr., PS, KS, 5)
M7701 Psychologie (Mgr., PS, KS, 5)
Lékařská fakulta (LF) 28,1 %

Kamenice 5, 625 00 Brno, www. med. muni. cz

Bakalářské studium

B5345 Specializace ve zdravotnictví (Bc., PS, KS, 3) i v EN

B5349 Porodní asistence (Bc., PS, KS, 3)
B5341 Ošetrovatelství (Bc., PS, KS, 3)
Navazující magisterské studium
N5345 Specializace ve zdravotnictví (Mgr., PS, KS, 2) i v EN

Vysoká škola, fakulta, kontakt

kód název programu forma studia

Magisterské studium

M5103 Všeobecné lékařství (MUDr., PS, 6) EN

M5111 Zubní lékařství (MDDr., PS, 5) i v EN

Pedagogická fakulta (PdF) 45 %

Poříčí 9/11, 603 00 Brno, www. ped. muni. cz

Bakalářské studium

B7507 Specializace v pedagogice (Bc., PS, KS, 3) i v EN a NJ

B7501 Pedagogika (Bc., PS, KS, 3)

B7506 Speciální pedagogika (Bc., PS, KS, 3) i v EN a NJ

B7531 Předškolní a mimoškolní pedagogika (Bc., PS, KS, 3)

Navazující magisterské studium

N7504 Učitelství pro střední školy (Mgr., PS, KS, 2) i v NJ

N7501 Pedagogika (Mgr., PS, KS, 2)

N7506 Speciální pedagogika (Mgr., PS, KS, 2) i v EN a NJ

N7503 Učitelství pro základní školy (Mgr., PS, KS, 2) i v EN

Magisterské studium

M7503 Učitelství pro základní školy (Mgr., PS, KS, 4, 5)

M7504 Učitelství pro střední školy (Mgr., PS, 5)

Právnická fakulta (PrF) 36,9 %

Veveří 70, 611 80 Brno, www. law. muni. cz

Bakalářské studium

B6804 Právní specializace (Bc., KS, 3)

B6807 Veřejná správa (Bc., KS, 3)

Navazující magisterské studium

N6807 Veřejná správa (Mgr., KS, 2)

Magisterské studium

M6805 Právo a právní věda (Mgr., PS, 5)

Přírodovědecká fakulta (PřF) 69,9 %

Kotlářská 2, 611 37 Brno, www. sci. muni. cz

Bakalářské studium

B1407 Chemie (Bc., PS, 3)

B1512 Antropologie (Bc., PS, 3)

B1409 Aplikovaná biochemie (Bc., PS, 3)

B1305 Aplikovaná geografie (Bc., PS, 3)

B1101 Matematika (Bc., PS, KS, 3)

B1501 Biologie (Bc., PS, 3)

B1530 Experimentální biologie (Bc., PS, 3)

B1701 Fyzika (Bc., PS, KS, 3)

B1203 Geology (Bc., PS, KS, 3) EN

B1406 Biochemie (Bc., PS, 3)

B1531 Ekologická a evoluční biologie (Bc., PS, 3)

B1702 Aplikovaná fyzika (Bc., PS, KS, 3)

B1304 Geografie a kartografie (Bc., PS, KS, 3)

B1201 Geologie (Bc., PS, KS, 3)

Navazující magisterské studium

N1406 Biochemie (Mgr., PS, 2) i v EN

N1407 Chemie (Mgr., PS, KS, 2)

Vysoká škola, fakulta, kontakt

kód název programu forma studia

N1512 Antropologie (Mgr., PS, 2)

N1101 Matematika (Mgr., PS, 2)
N1501 Biologie (Mgr., PS, 2)
N1103 Matematika (Mgr., PS, 2)
N1701 Fyzika (Mgr., PS, KS, 2)
N1103 Aplikovaná matematika (Mgr., PS, 2)
N1304 Geografie a kartografie (Mgr., PS, 2)
N1201 Geologie (Mgr., PS, KS, 2)
N1203 Geology (Mgr., PS, KS, 2) EN
N1530 Experimentální biologie (Mgr., PS, 2)
N1531 Ekologická a evoluční biologie (Mgr., PS, 2)
Mendelova univerzita v Brně (MENDELU)
Zemědělská 1, 613 00 Brno, www.mendelu.cz
Agronomická fakulta (AF) 71,1 %
Zemědělská 1, 613 00 Brno, www.af.mendelu.cz
Bakalářské studium
B4101 Zemědělské inženýrství (Bc., PS, 3)
B4112 Agrobiologie (Bc., PS, KS, 3) i v EN
B4106 Zemědělská specializace (Bc., PS, 3)
B4152 Rostlinolékařství (Bc., PS, 3)
B2901 Chemie a technologie potravin (Bc., PS, 3)
B4103 Zootechnika (Bc., PS, KS, 3)
B2826 Technologie odpadů (Bc., PS, KS, 3)
Navazující magisterské studium
N4101 Zemědělské inženýrství (Ing., PS, 2)
N4106 Zemědělská specializace (Ing., PS, KS, 2) i v EN
N4102 Fytotechnika (Ing., PS, 2)
N2901 Chemie a technologie potravin (Ing., PS, 2)
N4103 Zootechnika (Ing., PS, KS, 2) i v EN
N4152 Rostlinolékařství (Ing., PS, 2)
N2826 Technologie odpadů (Ing., PS, KS, 2)

Vysoká škola, fakulta, kontakt

kód název programu forma studia

Fakulta regionálního rozvoje a mezinárodních studií (FRRMS) 51,8 %
tř. Generála Píky 7, 613 00 Brno, www.frrms.mendelu.cz

Bakalářské studium

B6702 Mezinárodní teritoriální studia (Bc., PS, 3) i v EN

B6214 Regionální rozvoj (Bc., PS, 3) i v EN

Navazující magisterské studium

N6702 Mezinárodní teritoriální studia (Ing., PS, 2) i v EN

N6214 Regionální rozvoj (Ing., PS, 2) i v EN

Institut celoživotního vzdělávání (ICV)

Zemědělská 5, 613 00 Brno, www.icv.mendelu.cz

Bakalářské studium

B4156 Technické znalectví a pojišťovnictví (Bc., PS, KS, 3)

B7507 Specializace v pedagogice (Bc., PS, KS, 3)

Navazující magisterské studium

N4160 Technické znalectví a expertní inženýrství (Ing, PS, KS, 2)

Lesnická a dřevařská fakulta (LDF) 97,3 %

Zemědělská 3, 613 00 Brno, www.ldf.mendelu.cz

Bakalářské studium

B4107 Arboristika (Bc., PS, KS, 3)

B4132 Lesnictví (Bc., PS, KS, 3)

B8213 Design nábytku (Bc., PS, 4)

B3341 Dřevařství (Bc., PS, KS, 3)

B3915 Krajinářství (Bc., PS, 3)

B3305 Stavby na bázi dřeva (Bc., PS, 3)

B3302 Nábytek (Bc., PS, 3)

Navazující magisterské studium

N8213 Design nábytku (Ing., PS, 2)
N3301 Dřevařské inženýrství (Ing., PS, KS, 2)
N4158 European Forestry (Ing., PS, 2) EN
N3914 Krajinné inženýrství (Ing., PS, KS, 2)
N4107 Lesní inženýrství (Ing., PS, KS, 2)
N3303 Nábytkové inženýrství (Ing., PS, 2)
N3305 Stavby na bázi dřeva (Ing., PS, 2)

Vysoká škola, fakulta, kontakt

kód název programu forma studia

Provozně ekonomická fakulta (PEF) 55,5 %
Zemědělská 1, 613 00 Brno, www. pef. mendelu. cz

Bakalářské studium

B3902 Inženýrská informatika (Bc., PS, 3)
B6209 Systémové inženýrství a informatika (Bc., PS, 3) i v EN
B6208 Ekonomika a management (Bc., PS, KS, 3) i v EN
B6202 Hospodářská politika a správa (Bc., PS, KS, 3) i v EN

Navazující magisterské studium

N3902 Inženýrská informatika (Ing., PS, 2)
N6209 Systémové inženýrství a informatika (Ing., PS, 2) i v EN
N6208 Ekonomika a management (Ing., PS, KS, 2) i v EN
N6202 Hospodářská politika a správa (Ing., PS, KS, 2) i v EN

Zahradnická fakulta (ZF) 73,6 %

Valtická 337, 691 44 Lednice na Moravě, www. zf. mendelu. cz

Bakalářské studium

B4144 Zahradnictví (Bc., PS, 3)
B4109 Zahradní a krajinářská architektura (Bc., PS, 3, 4)
B4108 Zahradnické inženýrství (Bc., PS, KS, 3)
B4113 Zahradnické technologie (Bc., PS, KS, 3)
B4113 Zahradnické inženýrství (Bc., PS, KS, 3)

Navazující magisterské studium

N4168 Horticultural Engineering (Ing., PS, 2)
N4109 Zahradní a krajinářská architektura (Ing., PS, 2)
N4108 Zahradnické inženýrství (Ing., PS, KS, 2)

Ostravská univerzita v Ostravě (OU)

Dvořákova 7, 701 03 Ostrava 1, www. osu. cz

Fakulta sociálních studií (FSS) 34 %

Fr. Šrámka 3, 709 00 Ostrava - Mariánské hory, www. fss. osu. cz

Bakalářské studium

B6731 Sociální politika (Bc., PS, KS, 3)
B6731 Sociální politika a sociální práce (Bc., PS, KS, 3)
B5350 Zdravotně sociální péče (Bc., PS, 3)

Navazující magisterské studium

N5350 Zdravotně sociální péče (Mgr., PS, KS, 2)
N6731 Sociální politika a sociální práce (Mgr., PS, KS, 2)

Fakulta umění (FU) 36,3 %

Podlahova 3, 701 03 Ostrava, www. fu. osu. cz

Bakalářské studium

B8206 Výtvarná umění (BcA., PS, 3)
B8201 Hudební umění (BcA., PS, 3)

Navazující magisterské studium

N8206 Výtvarná umění (MgA., PS, 2)
N8201 Hudební umění (MgA., PS, 2)

Filozoofická fakulta (FF) 47,9 %

Reální 5, 701 03 Ostrava 1, www. ff. osu. cz

Bakalářské studium

B7310 Filologie (Bc., PS, KS, 3) i v EN

B7105 Historické vědy (Bc., PS,3)
B6107 Humanitní studia (Bc., PS, KS, 3)
B8109 Obecná teorie a dějiny umění a kultury (Bc., PS,3)
B6101 Filozofové (Bc., PS, KS, 3)
B6703 Sociologie (Bc., PS, 3)
B6731 Sociální politika a sociální práce (Bc., PS, KS, 3)
B7701 Psychologie (Bc., PS,3)
Navazující magisterské studium
N6101 Filozofové (Mgr., PS, 2)
N7105 Historické vědy (Mgr., PS, 2)
N7310 Filologie (Mgr., PS, KS, 2) i v EN
N7313 Překladatelství a tlumočnictví (Mgr., PS, 2)
N6107 Humanitní studia (Mgr., PS, 2)
N6731 Sociální politika a sociální práce (Mgr., PS, KS, 2)
N7506 Učitelství pro základní školy (Mgr., PS, 2)
N7504 Učitelství pro střední školy (Mgr., PS, KS, 2)
Lékařská fakulta (LF) 21,9 %
Syllabova 19, 703 00 Ostrava 3, www. lf. osu. cz
Bakalářské studium
B5345 Specializace ve zdravotnictví (Bc., PS, KS, 3) i v EN a IT
B5347 Veřejné zdravotnictví (Bc., PS, 3)
B5349 Porodní asistence (Bc., PS, KS, 3)
B6731 Sociální politika a sociální práce (Bc., KS, 3)
B6731 Bezpečnost společnosti (Bc., KS, 3)
B5341 Ošetrovatelství (Bc., PS, KS, 3) i v EN
Navazující magisterské studium
N5345 Specializace ve zdravotnictví (Mgr., PS, KS, 2)
N5341 Ošetrovatelství (Mgr., PS, KS, 2)
N5347 Veřejné zdravotnictví (Mgr., PS, 2)
Magisterské studium
M5103 Všeobecné lékařství (MUDr., PS, 6)

Vysoká škola, fakulta, kontakt

kód název programu forma studia

Pedagogická fakulta (PdF) 28 %

Mlýnská 5, 701 03 Ostrava 3, www. pdf. osu. cz

Bakalářské studium

B7501 Pedagogika (Bc., KS, 3)

B7507 Specializace v pedagogice (Bc., PS, KS, 3)

B7310 Filologie (Bc., PS, 3)

B7401 Tělesná výchova a sport (Bc., PS, KS, 3)

B7506 Speciální pedagogika (Bc., PS, KS, 3)

B7505 Vychovatelství (Bc., PS, 3)

Navazující magisterské studium

N7507 Specializace v pedagogice (Mgr., PS, KS, 2)

N7501 Pedagogika (Mgr., PS, 2)

N7505 Vychovatelství (Mgr., PS, KS, 2)

N7506 Speciální pedagogika (Mgr., PS, KS, 2)

N7401 Tělesná výchova a sport (Mgr., PS, 2)

N7503 Učitelství pro základní školy (Mgr., PS, KS, 2)

N7504 Učitelství pro střední školy (Mgr., PS, KS, 2)

Magisterské studium

M7503 Učitelství pro základní školy (Mgr., PS, KS, 4, 5)

M7504 Učitelství pro střední školy (Mgr., PS, 5)

M7505 Vychovatelství (Mgr., PS, 4)

Přírodovědecká fakulta (PřF) 56,3 %

30. dubna 22, 701 03 Ostrava 3, www. prf. osu. cz

Bakalářské studium

B1103 Aplikovaná matematika (Bc., PS, KS, 3)
B1501 Biologie (Bc., PS, KS, 3)
B1802 Aplikovaná informatika (Bc., PS, KS, 3)
B1702 Aplikovaná fyzika (Bc., PS, 3)
B1301 Geografie (Bc., PS, KS, 3) i v EN
B1701 Fyzika (Bc., PS, KS, 3)
B1407 Chemie (Bc., PS, KS, 3)
B1801 Informatika (Bc., PS, KS, 3)
B1101 Matematika (Bc., PS, KS, 3)
B1601 Ekologie a ochrana prostředí (Bc., PS, 3)
Navazující magisterské studium
N1802 Informatika (Mgr., PS, 2)
N1103 Aplikovaná matematika (Mgr., PS, 2)
N1702 Aplikovaná fyzika (Mgr., PS, 2) i v EN
N1301 Geografie (Mgr., PS, 2)
N1801 Informatika (Mgr., PS, KS, 2)
N1601 Ekologie a ochrana prostředí (Mgr., PS, 2)
N1501 Biologie (Mgr., PS, 2)
N1701 Fyzika (Mgr., PS, 2)
N1407 Chemie (Mgr., PS, 2)
N1101 Matematika (Mgr., PS, 2)
Slezská univerzita v Opavě (SU)
Na Rybníčku 626/1, 746 01 Opava, www. slu. cz
Fakulta veřejných politik (FVP) 43,5 %
Olbrichova 25, 746 01 Opava, www. fvp. slu. cz
Bakalářské studium
B7507 Specializace v pedagogice (Bc., PS, KS, 3)
B6702 Mezinárodní teritoriální studia (Bc., PS, 3)
B6731 Sociální politika a sociální práce (Bc., PS, KS, 3)
B5341 Ošetrovatelství (Bc., PS, KS, 3)
Navazující magisterské studium
N6702 Mezinárodní teritoriální studia (Mgr., PS, 2)
N6731 Sociální politika a sociální práce (Mgr., PS, 2)
Filozořko-přirodovědecká fakulta (FPF) 63,5 %
Bezručovo nám. 1150/13, 746 01 Opava, www. fpf. slu. cz
Bakalářské studium
B7106 Historická studia (Bc., PS, 3)
B6107 Humanitní studia (Bc., PS, 3)
B7310 Filologie (Bc., PS, KS, 3)
B1802 Aplikovaná informatika (Bc., PS, KS, 3)
B7105 Historické vědy (Bc., PS, 3)
B7109 Archeologie (Bc., PS, 3)
B1701 Fyzika (Bc., PS, 3)
B8203 Dramatická umění (BcA., PS, 3)
B7201 Informační studia a knihovnictví (Bc., PS, KS, 3)
B1803 Informatika a druhý obor (Bc., PS, 3)
B1801 Informatika (Bc., PS, KS, 3)
B6503 Gastronomie, hotelnictví a turismus (Bc., PS, 3)
B1702 Aplikovaná fyzika (Bc., PS, 3)
B8204 Film., TV a fotogr. umění a nová média (Bc., KS, 3)
Navazující magisterské studium
N7106 Historická studia (Mgr., PS, 2)
N7310 Filologie (Mgr., PS, KS, 2)
N7105 Historické vědy (Mgr., PS, 2)

Vysoká škola, fakulta, kontakt
kód název programu forma studia
N7109 Archeologie (Mgr., PS, 2)

N8203 Dramatická umění (Mgr., PS, 2)
N7201 Informační studia a knihovnictví (Mgr., PS, KS, 2)
N1801 Informatika (Mgr., PS, 2)
N1701 Fyzika (Mgr., PS, 2)
N8204 Film., TV a fotogr. umění a nová média (MgA., KS, 2)
N7504 Učitelství pro střední školy (Mgr., PS, 2)
Magisterské studium
M7105 Historické vědy (Mgr., PS, 3, 5)
M1701 Fyzika (Mgr., PS, 5)
M7504 Učitelství pro střední školy (Mgr., PS, 5)
Matematický ústav v Opavě (MÚ)
Na Rybníčku 1, 746 01 Opava, www. math. slu. cz
Bakalářské studium
B1101 Matematika (Bc., PS, 3)
Navazující magisterské studium
N1101 Matematika (Mgr., PS, 2)
Magisterské studium
M1101 Matematika (Mgr., PS, 5)
Obchodně podnikatelská fakulta (OPF) 87,1 %
Univerzitní nám. 1934/3, 733 40 Karviná, www. opf. slu. cz
Bakalářské studium
B6202 Hospodářská politika a správa (Bc., PS, KS, 3) i v EN
B6208 Ekonomika a management (Bc., PS, KS, 3) i v EN
B6209 Systémové inženýrství a informatika (Bc., PS, KS, 3) i v EN
Navazující magisterské studium
N6202 Hospodářská politika a správa (Ing., PS, 2) i v EN
N6208 Ekonomika a management (Ing., PS, KS, 2) i v EN
N6209 Systémové inženýrství a informatika (Ing., PS, 2) i v EN
Technická univerzita v Liberci (TUL)
Studentská 2, 461 17 Liberec, www. tul. cz
Ekonomická fakulta (EF) 77,8 %
Voroněžská 13, 460 02 Liberec, www. ef. tul. cz
Bakalářské studium
B6208 Ekonomika a management (Bc., PS, KS, 3) i v EN
B6209 Systémové inženýrství a informatika (Bc., PS, 3) i v EN
Navazující magisterské studium
N6209 Systémové inženýrství a informatika (Ing., PS, 2)
N6208 Ekonomika a management (Ing., PS, 2) i v EN
Fakulta mechatroniky, informatiky a meziobor. studií (FM) 86,4 %
Studentská 2, 461 17 Liberec, www. fm. tul. cz
Bakalářské studium
B2612 Elektrotechnika a informatika (Bc., PS, KS, 3)
B2646 Informační technologie (Bc., PS, 3)
B3942 Nanotechnologie (Bc., PS, 3)
Navazující magisterské studium
N2612 Elektrotechnika a informatika (Ing., PS, 2) i v EN
N3942 Nanotechnologie (Ing., PS, 2)
Fakulta přírodovědně-humanitní a pedagogická (FP) 62,2 %
Univerzitní náměstí 1410/1, 461 17 Liberec, www. fp. tul. cz
Bakalářské studium
B7507 Specializace v pedagogice (Bc., PS, KS, 3)
B1701 Fyzika (Bc., PS, KS, 3)
B1301 Geografie (Bc., PS, 3)
B7310 Filologie (Bc., PS, 3)
B6101 Filozofové (Bc., PS, 3)
B1407 Chemie (Bc., PS, KS, 3)
B1801 Informatika (Bc., PS, KS, 3)
B7106 Historická studia (Bc., PS, 3)

B1101 Matematika (Bc., PS, KS, 3)
B7505 Vychovatelství (Bc., PS, KS, 3)
B7401 Tělesná výchova a sport (Bc., PS, KS, 3)
B7506 Speciální pedagogika (Bc., PS, KS, 3)
Navazující magisterské studium
N7105 Historické vědy (Mgr., PS, 2)
N1701 Fyzika (Mgr., PS, 2)
N1103 Aplikovaná matematika (Mgr., PS, 2)
N7506 Speciální pedagogika (Mgr., PS, KS, 2)
N7503 Učitelství pro základní školy (Mgr., PS, 2)
N7504 Učitelství pro střední školy (Mgr., PS, 2)
Magisterské studium
M7503 Učitelství pro základní školy (Mgr., PS, KS, 5)
Fakulta strojní (FS) 100 %
Studentská 2, 461 17 Liberec, www.fs.tul.cz
Bakalářské studium
B2301 Strojní inženýrství (Bc., PS, KS, 3) i v EN
Navazující magisterské studium

Vysoká škola, fakulta, kontakt

kód název programu forma studia

N2301 Strojní inženýrství (Ing., PS, KS, 2) i v EN
Magisterské studium
M2301 Strojní inženýrství (Ing., PS, KS, 5) i v EN
Fakulta textilní (FT) 100 %
Studentská 2, 461 17 Liberec, www.ft.tul.cz
Bakalářské studium
B3107 Textil (Bc., PS, KS, 3) i v EN
Navazující magisterské studium
N3106 Textilní inženýrství (Mgr., PS, KS, 2) i v EN
N3957 Průmyslové inženýrství (Mgr., PS, KS, 2) i v EN
Fakulta umění a architektury (FA) 50 %
Studentská 2, 461 17 Liberec, www.fua.tul.cz
Bakalářské studium
B3501 Architektura a urbanismus (Bc., PS, 4)
B8208 Design (BcA., PS, 4)
B8206 Výtvarná umění (BcA., PS, 4)
Navazující magisterské studium
N3501 Architektura a urbanismus (Ing. Arch., PS, 2) i v EN
N8208 Design (MgA., PS, 2)
N8206 Výtvarná umění (MgA., PS, 2)
Ústav zdravotnických studií (UZS)
Studentská 2, 461 17 Liberec, www.uzs.tul.cz
Bakalářské studium
B3944 Biomedicínská technika (Bc., PS, 3)
B5341 Ošetrovatelství (Bc., PS, KS, 3)
B 5345 Specializace ve zdravotnictví (Bc., PS, 3)
Navazující magisterské studium
N3963 Biomedicínské inženýrství (Ing., PS, 2)
Univerzita Hradec Králové (UHK)
Rokitanského 62, 500 03 Hradec Králové, www.uhk.cz
Fakulta informatiky a managementu (FIM) 63,7 %
Hradecká 1249/6, 500 03 Hradec Králové, www.uhk.cz/řm
Bakalářské studium
B1802 Aplikovaná informatika (Bc., PS, KS, 3) i v EN
B6208 Ekonomika a management (Bc., PS, KS, 3)
B6209 Systémové inženýrství a informatika (Bc., PS, KS, 3) i v EN
Navazující magisterské studium

N1802 Aplikovaná informatika (Ing., PS, KS, 2) i v EN
N6209 Systémové inženýrství a informatika (Ing., PS, KS, 2) i v EN
Magisterské studium

M6209 Systémové inženýrství a informatika (Ing., PS, KS, 5)
Filozofická fakulta (FF) 68,8 %

nám. Svobody 331, 500 02 Hradec Králové, www.uhk.cz/ff

Bakalářské studium

B6703 Sociologie (Bc., PS, 3)

B7109 Archeologie (Bc., PS, 3)

B7105 Historické vědy (Bc., PS, KS, 3)

B6101 Filozofové (Bc., PS, KS, 3)

B3928 Technická podpora humanitních věd (Bc., PS, KS, 3)

B6701 Politologie (Bc., PS, KS, 3)

Navazující magisterské studium

N7109 Archeologie (Mgr., PS, 2)

N7105 Historické vědy (Mgr., PS, 2)

N6101 Filozofové (Mgr., PS, 2) i v EN

N6701 Politologie (Mgr., PS, KS, 2)

Pedagogická fakulta (PdF) 35,6 %

nám. Svobody 301, 500 02 Hradec Králové, www.uhk.cz/pdf

Bakalářské studium

B6107 Humanitní studia (Bc., PS, KS, 3) i v EN

B7507 Specializace v pedagogice (Bc., PS, KS, 3) i v EN

B7310 Filologie (Bc., PS, KS, 3)

B7506 Speciální pedagogika (Bc., PS, KS, 3) i v EN

Navazující magisterské studium

N7504 Učitelství pro střední školy (Mgr., PS, 2) i v EN

N7531 Předškolní a mimoškolní pedagogika (Mgr., PS, KS, 2)

N7507 Specializace v pedagogice (Mgr., PS, KS, 2) i v EN

N7506 Speciální pedagogika (Mgr., PS, KS, 2)

N7503 Učitelství pro základní školy (Mgr., PS, 2)

Magisterské studium

M7503 Učitelství pro základní školy (Mgr., PS, KS, 5)

Přírodovědecká fakulta (PřF) 78,1 %

Jana Koziny 1237, 500 03 Hradec Králové, www.uhk.cz/prf

Bakalářské studium

B1501 Biologie (Bc., PS, 3) i v EN

B1103 Aplikovaná matematika (Bc., PS, 3) i v EN

B1701 Fyzika (Bc., PS, KS, 3) i v EN

B1407 Chemie (Bc., PS, 3) i v EN

B1801 Informatika (Bc., PS, 3) i v EN

B1101 Matematika (Bc., PS, 3) i v EN

Navazující magisterské studium

N1501 Biologie (Mgr., PS, 2) i v EN

N1701 Fyzika (Mgr., PS, KS, 2) i v EN

N1407 Chemie (Mgr., PS, 2) i v EN

N1101 Matematika (Mgr., PS, 2) i v EN

Ústav sociální práce (ÚSP)

Víta Nejedlého 573, 500 03 Hradec Králové, www.uhk.cz/usp

Bakalářské studium

B6731 Sociální politika a sociální práce (Bc., PS, KS, 3)

Navazující magisterské studium

N6731 Sociální politika a sociální práce (Mgr., PS, KS, 2)

Univerzita J. E. Purkyně v Ústí nad Labem (UJEP)

Pasteurova 1, 400 96 Ústí nad Labem, www.ujep.cz

Fakulta sociálně ekonomická (FSE) 65,4 %

Moskevská 54, 400 96 Ústí nad Labem, fse.ujep.cz

Bakalářské studium

B6208 Ekonomika a management (Bc., PS, KS, 3)
B6202 Hospodářská politika a správa (Bc., PS, KS, 3)
B6731 Sociální politika a sociální práce (Bc., PS, KS, 3)

Navazující magisterské studium

N6208 Ekonomika a management (Ing., PS, 2)
N6202 Hospodářská politika a správa (Ing., PS, 2)
Fakulta umění a designu (FUD) 40,2 %

Pasteurova 9, 400 96 Ústí nad Labem, fud. ujep. cz

Bakalářské studium

B8206 Výtvarná umění (BcA., PS, 4)

Navazující magisterské studium

N8206 Výtvarná umění (MgA., PS, 2) i v EN

Fakulta výrobních technologií a managementu (FVTM) 90,8 %

Na Okraji 1001, 400 96 Ústí nad Labem, fvtm. ujep. cz

Bakalářské studium

Materiálové vědy (Bc., PS, 3)
B2303 Strojírenská technologie (Bc., PS, KS, 3)
B7507 Specializace v pedagogice (Bc., PS, 3)
B2341 Strojírenství (Bc., PS, KS, 3)
B3907 Energetika (Bc., PS, KS, 3)

Navazující magisterské studium

N3907 Energetika (Ing., PS, KS, 2)
Materiálové vědy (Ing., PS, 2)
N2341 Strojírenská technologie (Ing., PS, KS, 2)
N2341 Strojírenství (Ing., PS, KS, 2)

Fakulta zdravotnických studií (FZS) 51,9 %

Velká Hradební 13, 400 96 Ústí nad Labem, fzs. ujep. cz

Bakalářské studium

B5341 Porodní asistence (Bc., PS, KS, 3)
B5341 Ošetřovatelství (Bc., PS, KS, 3)
B5345 Specializace ve zdravotnictví (Bc., PS, KS, 3)

Fakulta životního prostředí (FŽP) 86,4 %

Králova výšina 7, 400 96 Ústí nad Labem, fzp. ujep. cz

Bakalářské studium

B1601 Ekologie a ochrana prostředí (Bc., PS, KS, 3)
B3904 Inženýrská ekologie (Bc., PS, KS, 3)

Navazující magisterské studium

N1601 Ekologie a ochrana prostředí (Ing., PS, KS, 2)

Filozoofská fakulta (FF) 92,7 %

Pasteurova 13, 400 96 Ústí nad Labem, ff. ujep. cz

Bakalářské studium

B7310 Filologie (Bc., PS, KS, 3)
B7105 Historické vědy (Bc., PS, KS, 3)
B6107 Humanitní studia (Bc., PS, 3)

B6101 Filozoře (Bc., PS, 3)

B6701 Politologie (Bc., PS, 3)

Navazující magisterské studium

N7310 Filologie (Mgr., PS, 2)
N7105 Historické vědy (Mgr., PS, 2)
N6107 Humanitní studia (Mgr., PS, 2)
N6701 Politologie (Mgr., PS, 2)
N7503 Učitelství pro základní školy (Mgr., PS, KS, 2)

Pedagogická fakulta (PF) 54,1 %

České mládeže 8, 400 96 Ústí nad Labem, pf. ujep. cz

Bakalářské studium

B7310 Filologie (Bc., PS, 3)
B7401 Tělesná výchova a sport (Bc., PS, KS, 3)
B7507 Specializace v pedagogice (Bc., PS, KS, 3)
B7505 Vychovatelství (Bc., PS, KS, 3)
B7506 Speciální pedagogika (Bc., PS, 3)
Navazující magisterské studium
N7401 Tělesná výchova a sport (Mgr., PS, 2)
N7505 Vychovatelství (Mgr., PS, 2)
N7503 Učitelství pro základní školy (Mgr., PS, 2)
N7504 Učitelství pro střední školy (Mgr., PS, 2)
N7506 Speciální pedagogika (Mgr., PS, 2)
N7507 Specializace v pedagogice (Mgr., PS, 2)
Magisterské studium
M7503 Učitelství pro základní školy (Mgr., PS, KS, 4, 5)
M1701 Fyzika (Mgr., PS, 4)
M7504 Učitelství pro střední školy (Mgr., PS, 5)
M7505 Vychovatelství (Mgr., PS, KS, 4)
Přírodovědecká fakulta (PřF) 79,2 %
České mládeže 8, 400 96 Ústí nad Labem, sci. ujep. cz
Bakalářské studium
B1802 Aplikovaná informatika (Bc., PS, 3)
B1702 Aplikovaná fyzika (Bc., PS, 3)

B1501 Biologie (Bc., PS, KS, 3)
B1701 Fyzika (Bc., PS, KS, 3) i v EN
B1801 Informatika (Bc., PS, 3)
B1301 Geografie (Bc., PS, 3)
B1407 Chemie (Bc., PS, KS, 3)
B1101 Matematika (Bc., PS, KS, 3)
Navazující magisterské studium
N3942 Nanotechnologie (Mgr., PS, 2)
N1501 Biologie (Mgr., PS, 2)
N1701 Fyzika (Mgr., PS, KS, 2) i v EN
N1301 Geografie (Mgr., PS, 2)
N1407 Chemie (Mgr., PS, 2)
N1101 Matematika (Mgr., PS, KS, 2)
N1601 Ekologie a ochrana prostředí (Mgr., PS, 2)
Magisterské studium
M1701 Fyzika (Mgr., PS, 5)
Univerzita Karlova v Praze (UK)
Ovocný trh 3/5, 116 36 Praha 1, www. cuni. cz
1. lékařská fakulta (1. LF) 26,8 %
Kateřinská 32, 121 08 Praha 2, www. lf1. cuni. cz
Bakalářské studium
B5345 Specializace ve zdravotnictví (Bc., PS, KS, 3)
B5341 Ošetrovatelství (Bc., PS, KS, 3)
B5349 Porodní asistence (Bc., PS, 3)
Navazující magisterské studium
N5345 Specializace ve zdravotnictví (Mgr., PS, KS, 2) i v EN
Magisterské studium
M5103 Všeobecné lékařství (MUDr., PS, 6) i v EN
M5111 Zubní lékařství (MDDr., PS, 5) i v EN
2. lékařská fakulta (2. LF) 17,4 %
V Úvalu 84, 150 06 Praha 5, www. lf2. cuni. cz

Bakalářské studium
B5345 Specializace ve zdravotnictví (Bc., PS, 3)
B5341 Ošetrovatelství (Bc., PS, KS, 3)

Navazující magisterské studium

N5345 Specializace ve zdravotnictví (Mgr., PS, 2)

Magisterské studium

M5103 Všeobecné lékařství (MUDr., PS, 6) i v EN

3. lékařská fakulta (3. LF) 23 %

Ruská 87, 100 00 Praha 10, www.lf3.cuni.cz

Bakalářské studium

B5345 Specializace ve zdravotnictví (Bc., PS, KS, 3)

B5341 Ošetřovatelství (Bc., PS, KS, 3)

Magisterské studium

M5103 Všeobecné lékařství (MUDr., PS, 6) i v EN

Evangelická teologická fakulta (ETF) 84,5 %

Černá 9, 115 55 Praha 1 - Nové Město, web.etf.cuni.cz

Bakalářské studium

B6141 Teologie (Bc., PS, KS, 3, 4)

B7508 Sociální práce (Bc., PS, KS, 3, 3,5) i v EN

Navazující magisterské studium

N6141 Teologie (Mgr., PS, KS, 2) i v EN

Magisterské studium

M6141 Teologie (Mgr., PS, KS, 5)

Fakulta humanitních studií (FHS) 46,8 %

U Kříže 8, 158 00 Praha 5 - Jinonice, www.fhs.cuni.cz

Bakalářské studium

B6107 Humanitní studia (Bc., PS, KS, 3) i v EN

Navazující magisterské studium

N7202 Mediální a komunikační studia (Mgr., PS, 2)

N7105 Historické vědy (Mgr., PS, 2)

N6107 Historické vědy (Mgr., PS, KS, 2) i v EN

N6107 Humanitní studia (Mgr., PS, KS, 2) i v EN

N6101 Filozofové (Mgr., PS, 2) i v EN a FJ

N6731 Sociální politika a sociální práce (Mgr., PS, KS, 2) i v EN

N1601 Ekologie a ochrana prostředí (Mgr., PS, 2)

Fakulta sociálních věd (FSV) 37,7 %

Smetanovo nábřeží 955/6, 110 01 Praha 1, www.fsv.cuni.cz

Bakalářské studium

B6702 Mezinárodní teritoriální studia (Bc., PS, 3) i v NJ

B6201 Ekonomické teorie (Bc., PS, 3) i v EN

B7202 Mediální a komunikační studia (Bc., PS, KS, 3)

B6701 Politologie (Bc., PS, 3)

B6703 Sociologie (Bc., PS, 3)

B7105 Historické vědy (Bc., KS, 3)

Navazující magisterské studium

N6702 Mezinárodní teritoriální studia (Mgr., PS, 2) i v EN a NJ

N6701 Politologie (Mgr., PS, 2) i v EN

N6201 Ekonomické teorie (Mgr., PS, 2) i v EN

N6736 International Economic and Political Studies (Mgr., PS, 2) EN

N7202 Mediální a komunikační studia (Mgr., PS, 2)

N6703 Sociologie (Mgr., PS, 2) i v EN

Fakulta tělesné výchovy a sportu (FTVS) 34,6 %

J. Martího 31, 162 52 Praha 6, www.ftvs.cuni.cz

Bakalářské studium

B7401 Tělesná výchova a sport (Bc., PS, KS, 3) i v EN

B5345 Specializace ve zdravotnictví (Bc., PS, KS, 3) i v EN

Navazující magisterské studium

N7401 Tělesná výchova a sport (Mgr., PS, KS, 2) i v EN

N5345 Specializace ve zdravotnictví (Mgr., PS, 2) i v EN

Farmaceutická fakulta Hradec Králové (FaF) 58,8 %

Heyrovského 1203, 500 05 Hradec Králové, www.faf.cuni.cz

Bakalářské studium

B5207 Zdravotnická bioanalytika (Bc., PS, KS, 3)

Navazující magisterské studium

N5207 Zdravotnická bioanalytika (Mgr., PS, 2)

Magisterské studium

M5209 Vojenská farmacie (Mgr., PS, 5)

M5206 Farmacie (Mgr., PS, 5) i v EN

Filozožská fakulta (FF) 34,9 %

Nám. J. Palacha 2, 116 38 Praha 1, [www. ff. cuni. cz](http://www.ff.cuni.cz)

Bakalářské studium

B7201 Informační studia a knihovnictví (Bc., PS, KS, 3)

B7501 Pedagogika (Bc., PS, KS, 3)

B7313 Překladatelství a tlumočnictví (Bc., PS, 3)

B7311 Anglistika - amerikanistika (Bc., PS, 3)

B7310 Filologie (Bc., PS, 3)

B7312 Čeština v komunikaci neslyšících (Bc., PS, 3)

B8109 Obecná teorie a dějiny umění a kultury (Bc., PS, 3)

B6101 Filozože (Bc., PS, 3)

B6142 Logika (Bc., PS, 3)

B6701 Politologie (Bc., PS, 3)

B7701 Psychologie (Bc., PS, 3)

B6731 Sociální politika a sociální práce (Bc., PS, KS, 3)

B6703 Sociologie (Bc., PS, 3)

Navazující magisterské studium

N7501 Pedagogika (Mgr., PS, KS, 2)

N7311 Anglistika - amerikanistika (Mgr., PS, 2)

N7310 Filologie (Mgr., PS, 2, 3) i v EN

N7105 Historické vědy (Mgr., PS, KS, 2) i v EN a FJ

N7312 Čeština v komunikaci neslyšících (Mgr., PS, 2)

N8109 Obecná teorie a dějiny umění a kultury (Mgr., PS, 2)

N6101 Filozože (Mgr., PS, 2)

N7201 Informační studia a knihovnictví (Mgr., PS, KS, 2)

N6142 Logika (Mgr., PS, 2)

N6101 Psychologie (Mgr., PS, 2)

N6731 Sociální politika a sociální práce (Mgr., PS, 2)

N6703 Sociologie (Mgr., PS, 2)

N7504 Učitelství pro střední školy (Mgr., PS, 2)

N7313 Překladatelství a tlumočnictví (Mgr., PS, 2)

Husitská teologická fakulta (HTF) 80,5 %

Pacovská 350/4, P. O. Box 56, 140 21 Praha 4 - Krč, www.htf.cuni.cz

Bakalářské studium

B6141 Teologie (Bc., PS, KS, 3)

B6107 Humanitní studia (Bc., PS, 3)

B7507 Specializace v pedagogice (Bc., PS, 3)

B7502 Sociální práce (Bc., PS, 3)

Navazující magisterské studium

N6141 Teologie (Mgr., PS, KS, 2)

N6107 Humanitní studia (Mgr., PS, 2)

N7502 Sociální práce (Mgr., PS, 2)

N7504 Učitelství pro střední školy (Mgr., PS, 2)

Katolická teologická fakulta (KTF) 73,5 %

Thákurova 3, 160 00 Praha 6, [www. ktf. cuni. cz](http://www.ktf.cuni.cz)

Bakalářské studium

B7105 Historické vědy (Bc., PS, 3)

B8109 Obecná teorie a dějiny umění a kultury (Bc., PS, 3)

B6141 Teologie (Bc., KS, 4)

Navazující magisterské studium

N6107 Humanitní studia (Mgr., PS, KS, 2)
N7105 Historické vědy (Mgr., PS, 2)
N8109 Obecná teorie a dějiny umění a kultury (Mgr., PS, 2)
N6141 Teologie (Mgr., KS, 2)
Magisterské studium
M6141 Teologie (Mgr., PS, 5)
Lékařská fakulta v Hradci Králové (LF HK) 28,1 %
Šimkova 870, 500 38 Hradec Králové, www.lfhk.cuni.cz
Bakalářské studium
B5341 Ošetřovatelství (Bc., PS, KS, 3)
Magisterské studium
M5104 Dentistry (MDDr., PS, 5) EN
M5133 Vojenské všeobecné lékařství (MUDr., PS, 6)
M5134 Vojenské zubní lékařství (MDDr., PS, 5)
M5103 Všeobecné lékařství (MUDr., PS, 6) i v EN
M5111 Zubní lékařství (MDDr., PS, 5)
Lékařská fakulta v Plzni (LF Plzeň) 32,6 %
Husova 3, 306 05 Plzeň, www.lfp.cuni.cz
Magisterské studium
M5103 Všeobecné lékařství (MUDr., PS, 6) i v EN
M5111 Zubní lékařství (MDDr., PS, 5)
M5104 Dentistry (MDDr., PS, 5) EN
Matematicko-fyzikální fakulta (MFF) 66,2 %
Ke Karlovu 3, 121 16 Praha 2, www.mff.cuni.cz
Bakalářské studium
B1701 Fyzika (Bc., PS, KS, 3) i v EN
B1101 Matematika (Bc., PS, KS, 3) i v EN
B1801 Informatika (Bc., PS, KS, 3) i v EN
Navazující magisterské studium
N1701 Fyzika (Mgr., PS, KS, 2) i v EN
N1101 Matematika (Mgr., PS, KS, 2) i v EN
N1801 Informatika (Mgr., PS, KS, 2) i v EN
Pedagogická fakulta (PedF) 40,6 %
M. D. Rettigové 4, 116 39 Praha 1, www.pedf.cuni.cz
Bakalářské studium
B7507 Specializace v pedagogice (Bc., PS, KS, 3) i v EN
B7701 Psychologie (Bc., PS, 3)
B7506 Speciální pedagogika (Bc., PS, KS, 3)
B7505 Vychovatelství (Bc., KS, 3)

Navazující magisterské studium
N7507 Specializace v pedagogice (Mgr., KS, 2)
N7501 Pedagogika (Mgr., KS, 2)
N7506 Speciální pedagogika (Mgr., PS, KS, 2) i v EN
N7504 Učitelství pro střední školy (Mgr., PS, KS, 2) i v EN
N7701 Psychologie (Mgr., PS, 2)
Magisterské studium
M7503 Učitelství pro základní školy (Mgr., PS, KS, 5)
Právnická fakulta (PF) 21,2 %
Nám. Curieových 7, 116 40 Praha 1, www.prf.cuni.cz
Magisterské studium
M6805 Právo a právní věda (Mgr., PS, 5) i v EN
Přírodovědecká fakulta (PřirF) 69,8 %
Albertov 6, 128 43 Praha 2, www.natur.cuni.cz
Bakalářské studium
B3967 Bioinformatika (Bc., PS, 3) i v EN
B1406 Biochemie (Bc., PS, 3) i v EN
B1501 Biologie (Bc., PS, 3) i v EN

B1303 Demografie (Bc., PS, 3) i v EN
B1407 Chemie (Bc., PS, 3) i v EN
B1301 Geografie (Bc., PS, 3) i v EN
B1201 Geologie (Bc., PS, KS, 3) i v EN
B3912 Speciální chemicko-biologické obory (Bc., PS, 3) i v EN
B1413 Klinická a toxikologická analýza (Bc., PS, 3)
B1601 Ekologie a ochrana prostředí (Bc., PS, 3) i v EN
Navazující magisterské studium
N5135 Epidemiologie (Mgr., PS, 2)
N1407 Chemie (Mgr., PS, 2) i v EN
N1201 Geologie (Mgr., PS, 2) i v EN
M1406 Biochemie (Mgr., PS, 2) i v EN
N1501 Biologie (Mgr., PS, 2) i v EN
N1303 Demografie (Mgr., PS, 2) i v EN
N1413 Klinická a toxikologická analýza (Mgr., PS, 2)
N1601 Ekologie a ochrana prostředí (Mgr., PS, 2) i v EN
N1301 Geografie (Mgr., PS, 2, 3)
Univerzita Palackého v Olomouci (UP)
Křížkovského 8, 771 47 Olomouc, www.upol.cz
Cyrilometodějská teologická fakulta (CMTF) 75 %
Univerzitní 22, 771 11 Olomouc, www.cmtf.upol.cz
Bakalářské studium
B6731 Sociální politika a sociální práce (Bc., PS, KS, 3)
B6107 Humanitní studia (Bc., PS, 3)
B7507 Specializace v pedagogice (Bc., PS, KS, 3)
B7501 Pedagogika (Bc., PS, KS, 3)
B6141 Teologie (Bc., PS, KS, 3)
Navazující magisterské studium
N6731 Sociální politika a sociální práce (Mgr., PS, KS, 2)
N6141 Teologie (Mgr., PS, KS, 2)
N7501 Pedagogika (Mgr., PS, 2)
N7503 Učitelství pro základní školy (Mgr., PS, KS, 2)
Magisterské studium
M6141 Teologie (Mgr., PS, KS, 5)
M7503 Učitelství pro základní školy (Mgr., PS, 4)
Fakulta tělesné kultury (FTK) 49,9 %
Tř. míru 115, 771 11 Olomouc, www.ftk.upol.cz
Bakalářské studium
B7401 Tělesná výchova a sport (Bc., PS, KS, 3)
B5342 Specializace ve zdravotnictví (Bc., PS, 3)
Navazující magisterské studium
N7401 Tělesná výchova a sport (Mgr., PS, KS 2) i v EN
N5345 Specializace ve zdravotnictví (Mgr., PS, 2)
Fakulta zdravotnických věd (FZV) 27,7 %
Tř. Svobody 8, 771 11 Olomouc, www.fzv.upol.cz
Bakalářské studium
B5345 Specializace ve zdravotnictví (Bc., PS, KS, 3)
B5341 Ošetřovatelství (Bc., PS, KS, 3, 4)
B5349 Porodní asistence (Bc., PS, KS, 3)
Navazující magisterské studium
N5345 Specializace ve zdravotnictví (Mgr., PS, 2)
N5346 Ekonomika a řízení zdravotnictví (Mgr., PS, KS, 2)
N5341 Ošetřovatelství (Mgr., PS, KS, 2)
Filozožská fakulta (FF) 33,9 %
Křížkovského 10, 771 47 Olomouc, www.ff.upol.cz
Bakalářské studium
B7501 Pedagogika (Bc., PS, KS, 3)
B7310 Filologie (Bc., PS, KS, 3) i v EN a NJ

B7105 Historické vědy (Bc., PS, 3)

B7109 Archeologie (Bc., PS, KS, 3)
B6107 Humanitní studia (Bc., PS, 3) i v EN
B8101 Teorie a dějiny výtvarných umění (Bc., PS, 3)
B8104 Teorie a dějiny divadla, filmu a masmédií (Bc., PS, KS, 3)
B6101 Filozofové (Bc., PS, 3)
B8102 Teorie a dějiny hudebního umění (Bc., PS, KS, 3)
B6701 Politologie (Bc., PS, 3)
B7701 Psychologie (Bc., PS, KS, 3)
B6703 Sociologie (Bc., PS, KS, 3)
B7202 Mediální a komunikační studia (Bc., PS, KS, 3)
Navazující magisterské studium
N7501 Pedagogika (Mgr., PS, KS, 2)
N7310 Filologie (Mgr., PS, KS, 2) i v EN, NJ
N8101 Teorie a dějiny výtvarných umění (Mgr., PS, 2)
N8104 Teorie a dějiny divadla, filmu a masmédií (Mgr., PS, 2)
N6146 Cultural Studies (Mgr., PS, 1,5) EN
N6701 Politologie (Mgr., PS, 2) i v EN
N6101 Filozofové (Mgr., PS, 2)
N7105 Historické vědy (Mgr., PS, 2)
N6107 Humanitní studia (Mgr., PS, 2) i v EN
N7202 Mediální a komunikační studia (Mgr., PS, 2)
N8102 Teorie a dějiny hudebního umění (Mgr., PS, 2)
N7701 Psychologie (Mgr., PS, KS, 2)
N6703 Sociologie (Mgr., PS, 2)
Magisterské studium
M7701 Psychologie (Mgr., PS, KS, 5)
Lékařská fakulta (LF) 17,4 %
Tř. Svobody 8, 771 26 Olomouc, www. lf. upol. cz
Magisterské studium
M5103 Všeobecné lékařství (MUDr., PS, 6) i v EN
M5111 Zubní lékařství (MDDr., PS, 5)
M5104 Dentistry (MDDr., PS, 5) EN
Pedagogická fakulta (PdF) 45,7 %
Žižkovo nám. 5, 771 40 Olomouc, www. pdf. upol. cz
Bakalářské studium
B1601 Ekologie a ochrana prostředí (Bc., PS, KS, 3)
B7507 Specializace v pedagogice (Bc., PS, KS, 3) i v EN
B7310 Filologie (Bc., PS, 3)
B7501 Pedagogika (Bc., PS, KS, 3)
B7506 Speciální pedagogika (Bc., PS, KS, 3) i v EN a RJ
B7505 Vychovatelství (Bc., PS, KS, 3)
Navazující magisterské studium
N7506 Specializace v pedagogice (Mgr., PS, KS, 2)
N7501 Pedagogika (Mgr., PS, KS, 2) i v EN
N7505 Vychovatelství (Mgr., PS, KS, 2) i v EN
N7506 Speciální pedagogika (Mgr., PS, KS, 2) i v EN a RJ
N7503 Učitelství pro základní školy (Mgr., PS, KS, 2) i v EN
N7504 Učitelství pro střední školy (Mgr., PS, KS, 2) i v EN
N7510 Učitelství pro střední školy a VOŠ (Mgr., PS, KS, 2)
Magisterské studium
M7506 Speciální pedagogika (Mgr., PS, KS, 5)
M7504 Učitelství pro střední školy (Mgr., PS, KS, 5)
M7503 Učitelství pro základní školy (Mgr., PS, KS, 4, 5)
Právnická fakulta (PF) 29,3 %
Tř. 17. listopadu 8, 771 11, Olomouc, www. pf. upol. cz
Bakalářské studium

B6804 Právní specializace (Bc., PS, 3)
Navazující magisterské studium
N6701 Politologie (Mgr., PS, KS, 2)
Magisterské studium
M6805 Právo a právní věda (Mgr., PS, 5)
Přírodovědecká fakulta (PRF) 90,3 %
17. listopadu 12/1192, 771 46 Olomouc, www. prf. upol. cz
Bakalářské studium
B1701 Fyzika (Bc., PS, 3)
B1801 Informatika (Bc., PS, KS, 3)
B1103 Aplikovaná matematika (Bc., PS, 3)
B1406 Biochemie (Bc., PS, 3)
B1501 Biologie (Bc., PS, 3)
B1601 Ekologie a ochrana prostředí (Bc., PS, 3)
B1407 Chemie (Bc., PS, 3)
B1101 Matematika (Bc., PS, KS, 3)
B1201 Geologie (Bc., PS, 3)
B1301 Geografie (Bc., PS, 3)
B5345 Specializace ve zdravotnictví (Bc., PS, 3)
Navazující magisterské studium
N1407 Chemie (Mgr., PS, 2) i v EN
N1701 Fyzika (Mgr., PS, KS, 2) i v EN
N1406 Biochemie (Mgr., PS, 2) i v EN

Vysoká škola, fakulta, kontakt
kód název programu forma studia
N1501 Biologie (Mgr., PS, 2)
N1101 Matematika (Mgr., PS, KS, 2)
N1201 Geologie (Mgr., PS, 2)
N1301 Geografie (Mgr., PS, KS, 2) i v EN
N1801 Informatika (Mgr., PS, 2)
N1103 Aplikovaná matematika (Mgr., PS, 2)
N1601 Ekologie a ochrana prostředí (Mgr., PS, 2)
N5345 Specializace ve zdravotnictví (Mgr., PS, 2)
Magisterské studium
M1103 Aplikovaná matematika (Mgr., PS, 5)
Univerzita Pardubice (UPa)
Studentská 95, 532 10 Pardubice 2, www. upce. cz
Dopravní fakulta Jana Pernera (DFJP) 80,5 %
Studentská 95, 532 10 Pardubice 2, www. upce. cz/dfjp
Bakalářské studium
B3709 Dopravní technologie a spoje (Bc., PS, KS, 3) i v EN
B3607 Stavební inženýrství (Bc., PS, KS, 4)
Navazující magisterské studium
N3709 Dopravní inženýrství a spoje (Ing., PS, KS, 2) i v EN
N3607 Stavební inženýrství (Ing., PS, KS, 1)
Fakulta ekonomicko-správní (FES) 65,1 %
Studentská 84, 532 10 Pardubice 2, www. upce. cz/fes
Bakalářské studium
B6202 Hospodářská politika a správa (Bc., PS, KS, 3)
B6208 Ekonomika a management (Bc., PS, KS, 3)
B6209 Systémové inženýrství a informatika (Bc., PS, KS, 3) i v EN
Navazující magisterské studium
N6208 Ekonomika a management (Ing., PS, KS, 2)
N6202 Hospodářská politika a správa (Ing., PS, KS, 2) i v EN
N6209 Systémové inženýrství a informatika (Ing., PS, KS, 2) i v EN
Fakulta elektrotechniky a informatiky (FEI) 69,6 %
Nám. Čs. legií 565, 530 02 Pardubice, www. upce. cz/fei

Bakalářské studium

B2646 Informační technologie (Bc., PS, 3)

B2612 Elektrotechnika a informatika (Bc., PS, 3)

Navazující magisterské studium

N2646 Informační technologie (Ing., PS, 2)

N2612 Elektrotechnika a informatika (Ing., PS, 2)

Fakulta řizořcká (FF) 69,4 %

Studentská 84, 532 10 Pardubice 2, www. upce. cz/ff

Bakalářské studium

B7507 Specializace v pedagogice (Bc., PS, 3) i v EN

B7310 Filologie (Bc., PS, 3)

B6101 Filozoře (Bc., PS, 3)

B7105 Historické vědy (Bc., PS, 3)

B6107 Humanitní studia (Bc., PS, 3)

B6703 Sociologie (Bc., PS, 3)

Navazující magisterské studium

N7310 Filologie (Mgr., PS, 2)

N6101 Filozoře (Mgr., PS, 2)

N7105 Historické vědy (Mgr., PS, 2)

N7507 Specializace v pedagogice (Mgr., PS, 2)

N6703 Sociologie (Mgr., PS, 2)

N7503 Učitelství pro základní školy (Mgr., PS, 2) i v EN

Fakulta chemicko-technologická (FChT) 79,9 %

Studentská 573, 532 10 Pardubice, www. upce. cz/fcht

Bakalářské studium

B2829 Anorganické a polymerní materiály (Bc., PS, 3)

B2807 Chemické a procesní inženýrství (Bc., PS, 3)

B2830 Farmakochemie a medicínální materiály (Bc., PS, 3)

B2901 Chemie a technologie potravin (Bc., PS, 3)

B2802 Chemie a technická chemie (Bc., PS, KS, 3)

B3912 Speciální chemicko-biologické obory (Bc., PS, KS, 3)

B3441 Polygrafie (Bc., PS, KS, 3)

B2831 Povrchová ochrana staveb. a konstruk. materiálů (Bc., PS, 3)

Navazující magisterské studium

N3912 Speciální chemicko-biologické obory (Ing., PS, 2)

N1407 Chemie (Ing., PS, 2)

N2808 Chemie a technologie materiálů (Ing., PS, 2)

N2807 Chemické a procesní inženýrství (Ing., PS, 2)

N2901 Chemie a technologie potravin (Ing., PS, 2)

N3441 Polygrafie (Ing., PS, KS, 2)

Fakulta restaurování (FR) 31,8 %

Jiráskova 3, 570 01 Litomyšl, www. upce. cz/fr

Bakalářské studium

B8206 Výtvarná umění (BcA., PS, 3)

Navazující magisterské studium

Vysoká škola, fakulta, kontakt

kód název programu forma studia

N8206 Výtvarná umění (MgA., PS, 2)

Fakulta zdravotnických studií (FZS) 55,7 %

Průmyslová 395, 532 10 Pardubice 2, www. upce. cz/fzs

Bakalářské studium

B5349 Porodní asistence (Bc., PS, 3)

B5345 Specializace ve zdravotnictví (Bc., PS, 3)

B5341 Ošetřovatelství (Bc., PS, KS, 3)

B5350 Zdravotní sociální péče (Bc., PS, 3)

Navazující magisterské studium

N5341 Ošetřovatelství (Mgr., PS, 2)

N5345 Specializace ve zdravotnictví (Mgr., PS, 2)
Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně (UTB)
Nám. T. G. Masaryka 5555, 760 01 Zlín, web. utb. cz
Fakulta aplikované informatiky (FAI) 88,4 %
Nad Stráněmi 4511, 760 05 Zlín, www. fai. utb. cz
Bakalářské studium
B3902 Inženýrská informatika (Bc., PS, KS, 3) i v EN
Navazující magisterské studium
N3902 Inženýrská informatika (Ing., PS, KS, 2) i v EN
Fakulta humanitních studií (FHS) 40,4 %
Mostní 5139, 760 01 Zlín, www. fhs. utb. cz
Bakalářské studium
B7507 Specializace v pedagogice (Bc., PS, KS, 3)
B7310 Filologie (Bc., PS, 3) i v EN
B5349 Porodní asistence (Bc., PS, KS, 3)
B5341 Ošetřovatelství (Bc., PS, KS, 3)
B5350 Zdravotně sociální péče (Bc., PS, KS, 3)
Navazující magisterské studium
N7507 Specializace v pedagogice (Mgr., PS, KS, 2)
N7501 Pedagogika (Mgr., PS, 2)
Fakulta logistiky a krizového řízení (FLKŘ) 77,2 %
Studentské náměstí 1532, 686 01 Uherské Hradiště, www. flkr. utb. cz
Bakalářské studium
B2825 Ochrana obyvatelstva (Bc., PS, 3)
B3909 Procesní inženýrství (Bc., PS, KS, 3)
B3953 Bezpečnost společnosti (Bc., PS, 3)
Fakulta managementu a ekonomiky (FaME) 48,7 %
Mostní 5139, 760 01 Zlín, www. fame. utb. cz
Bakalářské studium
B6208 Ekonomika a management (Bc., PS, KS, 3) i v EN
B6209 Systémové inženýrství a informatika (Bc., PS, KS, 3)
B6202 Hospodářská politika a správa (Bc., PS, KS, 3)
Navazující magisterské studium
N6202 Hospodářská politika a správa (Ing., PS, KS, 2) i v EN
N6208 Ekonomika a management (Ing., PS, KS, 2) i v EN
N6209 Systémové inženýrství a informatika (Ing., PS, KS, 2)
Fakulta multimediálních komunikací (FMK) 21,6 %
Štefánikova 2431, 760 01 Zlín, www. fmk. utb. cz
Bakalářské studium
B8206 Výtvarná umění (BcA., PS, KS, 3)
B8209 Teorie a praxe audiovizuální tvorby (BcA., PS, 3)
B7202 Mediální a komunikační studia (Bc., PS, KS, 3)
Navazující magisterské studium
N8206 Výtvarná umění (MgA., PS, KS, 2)
N8209 Teorie a praxe audiovizuální tvorby (MgA., PS, 2)
N7202 Mediální a komunikační studia (Mgr., PS, KS, 2) i v EN
Fakulta technologická (FT) 87,2 %
Vavrečkova 275, 760 01 Zlín, www. ft. utb. cz
Bakalářské studium
B2808 Chemie a technologie materiálů (Bc., PS, KS, 3)
B2901 Chemie a technologie potravin (Bc., PS, KS, 3)
B3909 Procesní inženýrství (Bc., PS, KS, 3)
Navazující magisterské studium
N2901 Chemie a technologie potravin (Ing., PS, KS, 2)
N2808 Chemie a technologie materiálů (Ing., PS, KS, 2) i v EN
N3909 Procesní inženýrství (Ing., PS, KS, 2)
Veterinární a farmaceutická univerzita Brno (VFU)
Palackého tř. 1, 612 42 Brno, www. vfu. cz

Fakulta veterinární hygieny a ekologie (FVHE) 64,2 %
Palackého tř. 1, 612 42 Brno, fvhe. vfu. cz
Bakalářské studium
B4302 Veterinární hygiena a ekologie (Bc., PS, KS, 3) i v EN
Navazující magisterské studium
N4302 Veterinární hygiena a ekologie (Mgr., PS, 2) i v EN
Magisterské studium

M4302 Veterinární hygiena a ekologie (MVDr., PS, 6) i v EN
Fakulta veterinárního lékařství (FVL) 26,7 %
Palackého tř. 1, 612 42 Brno, fvl. vfu. cz
Magisterské studium

M4301 Veterinární lékařství (MVDr., PS, 6) i v EN
Farmaceutická fakulta (FaF) 42,4 %
Palackého tř. 1, 612 42 Brno, faf. vfu. cz
Magisterské studium

M5206 Farmacie (Mgr., PS, 5) i v EN
Vysoká škola báňská - Techn. univer. Ostrava (VŠB-TUO)
17. listopadu 15/2172, 708 33 Ostrava-Poruba, www. vsb. cz
Univerzitní studijní programy

Bakalářské studium
B3942 Nanotechnologie (Bc., PS, 3) i v EN
B3943 Mechatronika (Bc., PS, KS, 3) i v EN
B3968 Aplikované vědy a technologie (Bc., PS, 3) i v EN
Navazující magisterské studium
N2658 Výpočetní vědy (Ing., PS, 2) i v EN
N3942 Nanotechnologie (Ing., PS, 2) i v EN
N3943 Mechatronika (Ing., PS, KS, 2) i v EN

Ekonomická fakulta (EkF) 79,1 %
Sokolská tř. 2416/33, 701 21 Ostrava 1, www. ekf. vsb. cz
Bakalářské studium

B6209 Systémové inženýrství a informatika (Bc., PS, 3)
B6202 Hospodářská politika a správa (Bc., PS, KS, 3) i v EN
B6208 Ekonomika a management (Bc., PS, KS, 3) i v EN
Navazující magisterské studium
N6209 Systémové inženýrství a informatika (Ing., PS, 2) i v EN
N6208 Ekonomika a management (Ing., PS, KS, 2) i v EN
N6202 Hospodářská politika a správa (Ing., PS, KS, 2)
N6223 Economic Policy and Administration (Ing., PS, 2) EN
N6207 Kvantitativní metody v ekonomice (Ing., KS, 2)

Fakulta bezpečnostního inženýrství (FBI) 83,1 %
Lumírova 13, 700 30 Ostrava-Výškovice, www. fbi. vsb. cz
Bakalářské studium

B3908 Požární ochrana a průmyslová bezpečnost (Bc., PS, KS, 4)
Navazující magisterské studium

N3908 Požární ochrana a průmyslová bezpečnost (Ing., PS, KS, 2)
Fakulta elektrotechniky a informatiky (FEI) 79,3 %
17. listopadu 15, 708 33 Ostrava-Poruba, www. fei. vsb. cz

Bakalářské studium
B2648 Projektování elektrických zařízení (Bc., PS, KS, 4)
B2649 Elektrotechnika (Bc., PS, KS, 3) i v EN
B2647 Informační a komunikační technologie (Bc., PS, KS, 3) i v EN
Navazující magisterské studium
N2649 Elektrotechnika (Ing., PS, KS, 2) i v EN

N2647 Informační a komunikační technologie (Ing., PS, KS, 2) i v EN
Fakulta metalurgie a materiálového inženýrství (FMMI) 86,4 %
17. listopadu 15, 708 33 Ostrava-Poruba, www. fmml. vsb. cz
Bakalářské studium

B3922 Ekonomika a řízení průmyslových systémů (Bc., PS, KS, 3)
B3923 Materiálové inženýrství (Bc., PS, KS, 3)
B3909 Procesní inženýrství (Bc., PS, 3)
B2109 Metalurgické inženýrství (Bc., PS, KS, 3)
Navazující magisterské studium
N3922 Ekonomika a řízení průmyslových systémů (Ing., PS, KS, 2) i v EN
N3923 Materiálové inženýrství (Ing., PS, KS, 2) i v EN
N2109 Metalurgické inženýrství (Ing., PS, KS, 2) i v EN
N3909 Procesní inženýrství (Ing., PS, 2) i v EN
Fakulta stavební (FAST) 69 %
L. Poděšť 1875, 708 33 Ostrava-Poruba, www.fast.vsb.cz
Bakalářské studium
B3502 Architektura a stavitelství (Bc., PS, 4)
B3607 Stavební inženýrství (Bc., PS, KS, 4) i v EN
Navazující magisterské studium
N3607 Architektura a stavitelství (Ing. arch., PS, 2) i v EN
N3607 Stavební inženýrství (Ing., PS, KS, 1,5)
Fakulta strojní (FS) 84,2 %
17. listopadu 15/2172, 708 33 Ostrava-Poruba, www.fs.vsb.cz
Bakalářské studium
B3907 Energetika (Bc., KS, 3)
B2341 Strojírenství (Bc., PS, KS, 3)
B3712 Technologie letecké dopravy (Bc., PS, KS, 3)
Navazující magisterské studium
N2301 Strojní inženýrství (Ing., PS, KS, 2) i v EN

Hornicko-geologická fakulta (HGF) 91 %
17. listopadu 15, 708 33 Ostrava-Poruba, www.hgf.vsb.cz
Bakalářské studium
B1701 Fyzika (Bc., PS, 3)
B2102 Nerostné suroviny (Bc., PS, KS, 3)
B3646 Geodzie a kartografie (Bc., PS, KS, 3) i v EN
B2110 Geologické inženýrství (Bc., PS, KS, 3) i v EN
B2111 Hornictví (Bc., PS, KS, 3) i v EN
Navazující magisterské studium
N1701 Fyzika (Ing., PS, 2)
N2102 Nerostné suroviny (Ing., PS, KS, 2) i v EN
N3646 Geodzie a kartografie (Ing., PS, KS, 2) i v EN
N2110 Geologické inženýrství (Ing., PS, KS, 2) i v EN
N2111 Hornictví (Ing., PS, KS, 2) i v EN
Vysoká škola ekonomická v Praze (VŠE)
Nám. Winstona Churchilla 4, 130 67 Praha 3, www.vse.cz
Fakulta financí a účetnictví (FFU) 37,1 %
Nám. Winstona Churchilla 4, 133 67 Praha 3, f1.vse.cz
Bakalářské studium
B6217 Finance a účetnictví (Bc., PS, KS, 3)
Navazující magisterské studium
N6236 Master in Finance and Accounting (Ing., PS, 2) EN
N6217 Finance a účetnictví (Ing., PS, 2) i v EN
Fakulta informatiky a statistiky (FIS) 64,9 %
Nám. Winstona Churchilla 4, 130 67 Praha 3, řs.vse.cz
Bakalářské studium
B6207 Kvantitativní metody v ekonomice (Bc., PS, 3)
B1802 Aplikovaná informatika (Bc., PS, 3)
Navazující magisterské studium
N6207 Kvantitativní metody v ekonomice (Ing., PS, 2) i v EN
N1802 Aplikovaná informatika (Ing., PS, 2) i v EN
Fakulta managementu 87,2 %

Jarošovská 1117/11, 377 01 Jindřichův Hradec, www. fm. vse. cz

Bakalářské studium

B6208 Ekonomika a management (Bc., PS, KS, 3)

Navazující magisterské studium

N6208 Ekonomika a management (Ing., PS, KS, 2)

Fakulta mezinárodních vztahů (FMV) 48,2 %

Nám. Winstona Churchilla 4, 130 67 Praha 3, fmv. vse. cz

Bakalářské studium

B6210 Mezinárodní ekonomické vztahy (Bc., PS, KS, 3) i v EN

B6701 Politologie (Bc., PS, 3)

Navazující magisterské studium

N6210 Mezinárodní ekonomické vztahy (Ing., PS, 2) i v EN

N6701 Politologie (Ing., PS, 2)

N6219 Econom. of Global. and European Integration (Ing., PS, 1,5) EN

N6219 Economics of International Trade and European Integration
(Ing., PS, 1,5) EN

Fakulta podnikohospodářská (PF) 32,7 %

Nám. Winstona Churchilla 4, 130 67 Praha 3, fph. vse. cz

Bakalářské studium

B6208 Ekonomika a management (Bc., PS, 3) i v EN a RJ

Navazující magisterské studium

N6208 Ekonomika a management (Ing., PS, KS, 2) i v EN

Národohospodářská fakulta (NF) 39,3 %

Nám. Winstona Churchilla 4, 130 67 Praha 3, nf. vse. cz

Bakalářské studium

B6216 Ekonomie a hospodářská správa (Bc., PS, 3) i v EN

Navazující magisterské studium

N6216 Ekonomie a hospodářská správa (Ing., PS, 2) i v EN

Vysoká škola chemicko-technologická v Praze (VŠCHT)

Technická 5, 166 28 Praha 6, www. vscht. cz

Fakulta chemické technologie (FCHT) 68,9 %

Technická 5, 166 28 Praha 6, www. vscht. cz/fcht

Bakalářské studium

B2845 Chemická informatika a bioinformatika (Bc., PS, 3)

B2840 Biomateriály pro medicínské využití (Bc., PS, 3)

B2819 Aplikovaná chemie a materiály (Bc., PS, KS, 3)

B2843 Chemistry and Technology (Bc., PS, 3) EN

B2824 Syntéza a výroba léčiv (Bc., PS, 3)

B2823 Konzervování - restaurování objektů kulturního dědictví
- uměleckořemeslných děl (Bc., PS, 3)

Navazující magisterské studium

N2845 Chemická informatika a bioinformatika (Ing., PS, 2)

N2841 Forenzní analýza (Ing., PS, 2)

N2827 Anorganická, organická a makromolekulární chemie (Ing., PS, 2)

N2813 Chemie materiálů a materiál. Inženýrství (Ing., PS, KS, 2) i v EN

N2801 Chemie a chemické technologie (Ing., PS, KS, 2) i v EN

N2843 Chemistry and Technology (Ing., PS, 2) EN

N2824 Syntéza a výroba léčiv (Ing., PS, 2)

N2828 Konzervování - restaurování objektů kultur. dědictví (Ing., PS, 2)

Fakulta chemicko-inženýrská (FCHI) 65,7 %

Technická 3, 166 28 Praha 6, www. vscht. cz/fchi

Bakalářské studium

B2815 Procesní inženýrství a informatika (Bc., PS, KS, 3)

B2824 Syntéza a výroba léčiv (Bc., PS, 3)

B1407 Chemie (Bc., PS, 3)

B2843 Chemistry and Technology (Bc., PS, 3) EN

B2845 Chemická informatika a bioinformatika (Bc., PS, 3)

B2839 Nano a mikrotechnologie v chem. Inženýrství (Bc., PS, 3) i v EN
Navazující magisterské studium

B2841 Forenzní analýza (Ing., PS, 2)

N2824 Syntéza a výroba léčiv (Ing., PS, 2)

N3948 Aplikovaná inženýrská informatika (Ing., PS, 2) i v EN

N2843 Chemistry and Technology (Ing., PS, 2) EN

N2817 Ekonomika a management chemických
a potravinářských podniků (Ing., PS, KS, 2)

N2802 Analytická a fyzikální chemie (Ing., PS, KS, 2)

N2818 Procesní inženýrství a informatika (Ing., PS, KS, 2)

Fakulta potravinářské a biochemické technologie (FPBT) 60,6 %

Technická 5, 166 28 Praha 6, www. vscht. cz/fpbt

Bakalářské studium

B2902 Potravinářská a biochemická technologie (Bc., PS, KS, 3)

B2824 Syntéza a výroba léčiv (Bc., PS, 3)

B2843 Chemistry and Technology (Bc., PS, 3) EN

B2841 Forenzní analýza (Bc., PS, 3)

Navazující magisterské studium

N2843 Chemistry and Technology (Ing., PS, 2) EN

N2810 Biochemie a biotechnologie (Ing., PS, KS, 2)

N2841 Forenzní analýza (Ing., PS, 2)

N2824 Syntéza a výroba léčiv (Ing., PS, 2)

N2903 Chemie a analýza potravin (Ing., PS, KS, 2)

N2838 Klinická bioanalýza (Ing., PS, 2)

N2904 Technologie potravin (Ing., PS, KS, 2)

Fakulta technologie ochrany prostředí (FTOP) 80,3 %

Technická 3, 166 28 Praha 6, www. vscht. cz/ftop

Bakalářské studium

B2814 Technologie pro ochranu životního prostředí (Bc., PS, KS, 3)

B2843 Chemistry and Technology (Bc., PS, 3) EN

B2841 Forenzní analýza (Bc., PS, 3)

Navazující magisterské studium

N2841 Forenzní analýza (Ing., PS, 2)

N2814 Technologie pro ochranu životního prostředí (Ing., PS, KS, 2)

N2843 Chemistry and Technology (Ing., PS, 2) EN

Vysoká škola polytechnická Jihlava (VŠPJ) 85,9 %

Tolstého 16, 586 01 Jihlava, www. vspj. cz

Bakalářské studium

B5349 Porodní asistence (Bc., PS, 3)

Aplikovaná technika pro průmyslovou praxi (Bc., PS, 3)

B2612 Elektrotechnika a informatika (Bc., PS, KS, 3)

B6208 Ekonomika a management (Bc., PS, KS, 3)

B5341 Ošetřovatelství (Bc., PS, 3)

B5350 Zdravotně sociální péče (Bc., PS, 3)

Navazující magisterské studium

N5345 Specializace ve zdravotnictví (Mgr., KS, 2)

Vysoká škola technická a ekonomická

v Českých Budějovicích (VŠTE) 96 %

Okružní 517/10, 370 01 České Budějovice, www. vstecb. cz

Bakalářské studium

B6208 Ekonomika a management (Bc., PS, KS, 3) i v EN a RJ

B3609 Stavitelství (Bc., PS, KS, 4) i v EN

B2341 Strojírenství (Bc., PS, 3)

B3709 Dopravní technologie a spoje (Bc., PS, KS, 3)

Navazující magisterské studium

N3709 Dopravní technologie a spoje (Ing., PS, KS, 2) i v EN

N3609 Stavitelství (Ing., PS, 2)

Vysoká škola umělecko-průmyslová (VŠUP) 13,5 %

Náměstí Jana Palacha 80, 116 93 Praha 1, www.vsup.cz

Bakalářské studium

B8206 Výtvarná umění (BcA., PS, 3, 4)

Navazující magisterské studium

N8206 Výtvarná umění (MgA., PS, 2, 3)

N8101 Teorie a dějiny výtvarného umění (MgA., PS, 2)

N8210 Visual Arts (MgA., PS, 2) EN

Magisterské studium

M8206 Výtvarná umění (MgA., PS, 6)

Vysoké učení technické v Brně (VUT)

Antonínská 548/1, 601 90 Brno, www.vutbr.cz

Fakulta architektury (FA) 34,5 %

Poříčí 5, 639 00 Brno, www.fa.vutbr.cz

Bakalářské studium

B3501 Architektura a urbanismus (Bc., PS, 4)

Navazující magisterské studium

N3501 Architektura a urbanismus (Ing. arch., PS, 2) i v EN

Fakulta elektrotechniky a komunikačních technologií (FEKT) 88,2 %

Technická 10, 616 00 Brno, www.feec.vutbr.cz

Bakalářské studium

B2655 Angličtina v elektrotechnice a informatice (Bc., PS, 3)

B3961 Audio inženýrství (Bc., PS, 3)

B2643 Elektrotechnika, elektronika, komunikační

a řídicí technika (Bc., PS, KS, 3) i v EN

B3930 Biomedicínská technika a bioinformatika (Bc., PS, 3)

Navazující magisterské studium

N2643 Elektrotechnika, elektronika, komunikační

a řídicí technika (Ing., PS, KS, 2) i v EN

N3930 Biomedicínské inženýrství a bioinformatika (Ing., PS, 2)

Fakulta chemická (FCH) 62,9 %

Purkyňova 464/118, 612 00 Brno, www.fch.vutbr.cz

Bakalářské studium

B2901 Chemie a technologie potravin (Bc., PS, KS, 3)

B2801 Chemie a chemické technologie (Bc., PS, KS, 3)

Navazující magisterské studium

N2801 Chemie pro medicínské aplikace (Ing., PS, 2)

N2805 Chemie a techn. ochrany životního prostředí (Ing., PS, KS, 2)

N2820 Chemie, technologie a vlastnosti materiálů (Ing., PS, KS, 2)

N2901 Chemie a technologie potravin (Ing., PS, KS, 2)

N2806 Spotřební chemie (Ing., PS, KS, 2)

Fakulta informačních technologií (FIT) 55,2 %

Božetěchova 2, 612 66 Brno, www.ft.vutbr.cz

Bakalářské studium

B2646 Informační technologie (Bc., PS, KS, 3)

Navazující magisterské studium

N2646 Informační technologie (Ing., PS, 2) i v EN

Fakulta podnikatelská (FP) 61,7 %

Kolejní 2906/4, 612 00 Brno, www.fbm.vutbr.cz

Bakalářské studium

B6208 Ekonomika a management (Bc., PS, KS, 3)

B6209 Systémové inženýrství a informatika (Bc., PS, KS, 3)

B6207 Kvantitativní metody v ekonomice (Bc., PS, 3)

Navazující magisterské studium

N6209 Systémové inženýrství a informatika (Ing., PS, 2)

N6208 Ekonomika a management (Ing., PS, KS, 2) i v EN

Fakulta stavební (FAST) 95,1 %

Veveří 331/95, 602 00 Brno, www.fce.vutbr.cz

Bakalářské studium

B3503 Architektura pozemních staveb (Bc., PS, 4)

B3646 Geodézie a kartografie (Bc., PS, KS, 3)

B3607 Stavební inženýrství (Bc., PS, KS, 4) i v EN

B3656 Městské inženýrství (Bc., PS, KS, 4)

Navazující magisterské studium

N3504 Architektura a rozvoj sídel (Ing. arch., PS, 2)

N3646 Geodézie a kartografie (Ing., PS, 2)

N3607 Stavební inženýrství (Ing., PS, KS, 1,5) i v EN

Fakulta strojního inženýrství (FSI) 82,6 %

Technická 2896/2, 619 69 Brno, www.fme.vutbr.cz

Bakalářské studium

B2341 Strojírenství (Bc., PS, KS, 3) i v EN a NJ

B3901 Aplikované vědy v inženýrství (Bc., PS, KS, 3) i v EN

Navazující magisterské studium

N2301 Strojní inženýrství (Ing., PS, KS, 2) i v EN

N3901 Aplikované vědy v inženýrství (Ing., PS, KS, 2) i v EN

N2345 Industrial Engineering (Ing., PS, 2) EN

N2344 Výrobní systémy (Ing., PS, 2) i v NJ

Fakulta výtvarných umění (FaVU) 19,9 %

Rybářská 125/13/15, 603 00 Brno, www.ffa.vutbr.cz

Bakalářské studium

B8206 Výtvarná umění (BcA., PS, 4)

Navazující magisterské studium

N8206 Výtvarná umění (MgA., PS, 2) i v EN

Ústav soudního inženýrství (ÚSI)

Purkyňova 464/118, 612 00 Brno, www.vutbr.cz/usi

Navazující magisterské studium

N3917 Soudní inženýrství (Ing., PS, 2)

N3950 Rizikové inženýrství (Ing., PS, 2)

Západočeská univerzita v Plzni (ZČU)

Univerzitní 8, 306 14 Plzeň, www.zcu.cz

Fakulta aplikovaných věd (FAV) 94 %

Univerzitní 22, 306 14 Plzeň, www.fav.zcu.cz

Bakalářské studium

B3918 Aplikované vědy a informatika (Bc., PS, 3) i v EN

B3602 Geomatika (Bc., PS, KS, 3) i v EN

B1101 Matematika (Bc., PS, KS, 3) i v EN

B3947 Počítačové modelování v technice (Bc., PS, 3) i v EN

B3902 Inženýrská informatika (Bc., PS, KS, 3) i v EN

B3607 Stavební inženýrství (Bc., PS, KS, 4)

Navazující magisterské studium

N3902 Inženýrská informatika (Ing., PS, 2) i v EN

N3607 Stavební inženýrství (Ing., PS, 1,5)

N3918 Aplikované vědy a informatika (Ing., PS, KS, 2) i v EN

N3955 Počítačové modelování v inženýrství (Ing., PS, KS, 2) i v EN

N3602 Geomatika (Ing., PS, KS, 2) i v EN

N1101 Matematika (Ing., PS, KS, 2) i v EN

Fakulta ekonomická (FEK) 58 %

Husova 11, 306 14 Plzeň, www.fek.zcu.cz

Bakalářské studium

B1301 Geografie (Bc., PS, 3)

B6209 Systémové inženýrství a informatika (Bc., PS, 3)

B6208 Ekonomika a management (Bc., PS, KS, 3)

Navazující magisterské studium

N6209 Systémové inženýrství a informatika (Ing., PS, 2)

N6208 Ekonomika a management (Ing., PS, KS, 2)

Fakulta elektrotechnická (FEL) 85,7 %
Univerzitní 26, 306 14 Plzeň, www.fel.zcu.cz
Bakalářské studium
B2644 Aplikovaná elektrotechnika (Bc., PS, KS, 3) i v EN
B2612 Elektrotechnika a informatika (Bc., PS, KS, 3) i v EN
Navazující magisterské studium
N2644 Aplikovaná elektrotechnika (Ing., PS, KS, 3) i v EN
N2612 Elektrotechnika a informatika (Ing., PS, 2) i v EN
Fakulta řezářská (FF) 81,4 %
Sedláčkova 38, 306 14 Plzeň, www.ff.zcu.cz
Bakalářské studium
B7109 Archeologie (Bc., PS, 3)
B6702 Mezinárodní teritoriální studia (Bc., PS, 3)
B7310 Filologie (Bc., PS, 3)
B7105 Historické vědy (Bc., PS, 3)
B6101 Filozofové (Bc., PS, 3)
B6107 Humanitní studia (Bc., PS, KS, 3)
B6701 Politologie (Bc., PS, KS, 3)
B1512 Antropologie (Bc., PS, KS, 3)
B6703 Sociologie (Bc., PS, KS, 3)
Navazující magisterské studium
N1512 Antropologie (Mgr., PS, 2)
N7109 Archeologie (Mgr., PS, 2)
N6702 Mezinárodní teritoriální studia (Mgr., PS, 2)
N6107 Humanitní studia (Mgr., PS, KS, 2)
N6701 Politologie (Mgr., PS, 2)
N7105 Historické vědy (Mgr., PS, 2)
N6703 Sociologie (Mgr., PS, 2)
N7504 Učitelství pro střední školy (Mgr., PS, 2)
Fakulta pedagogická (FPE) 44,8 %
Sedláčkova 38, 306 14 Plzeň, www.fpe.zcu.cz
Bakalářské studium
B7507 Specializace v pedagogice (Bc., PS, KS, 3)
B1001 Přírodovědná studia (Bc., PS, KS, 3)
B7106 Historická studia (Bc., PS, KS, 3)
B7502 Sociální péče (Bc., PS, 3)
B7401 Tělesná výchova a sport (Bc., PS, 3)
B7531 Předškolní a mimoškolní pedagogika (Bc., PS, KS, 3)
Navazující magisterské studium
N7504 Učitelství pro střední školy (Mgr., PS, KS, 2)
N7503 Učitelství pro základní školy (Mgr., PS, KS, 2)
Magisterské studium
M7503 Učitelství pro základní školy (Mgr., PS, 5)

Fakulta právnická (FPR) 38,1 %
Sady Pětatictávníků 14, 306 14 Plzeň, www.fpr.zcu.cz
Bakalářské studium
B6804 Právní specializace (Bc., PS, KS, 3)
Magisterské studium
M6805 Právo a právní věda (Mgr., PS, KS, 5)

Fakulta strojní (FST) 95,6 %
Univerzitní 22, 306 14 Plzeň, www.fst.zcu.cz
Bakalářské studium
B2341 Strojírenství (Bc., PS, KS, 3) i v EN
B2301 Strojní inženýrství (Bc., PS, KS, 3) i v EN
Navazující magisterské studium
N2301 Strojní inženýrství (Ing., PS, KS, 2) i v EN
Fakulta zdravotnických studií (FZS) 38,4 %

Tylova 2929/59, 301 00 Plzeň, www.fzs.zcu.cz
Bakalářské studium

B5347 Veřejné zdravotnictví (Bc., PS, 3)
B5345 Specializace ve zdravotnictví (Bc., PS, 3)
B5341 Ošetřovatelství (Bc., PS, KS, 3)
B5349 Porodní asistence (Bc., PS, 3)

Navazující magisterské studium

N5341 Ošetřovatelství (Mgr., PS, 2)

Fakulta designu a umění L. Sutnara (FUD) 36,3 %

Univerzitní 28, 306 14 Plzeň, www.fud.zcu.cz

Bakalářské studium

B8208 Design (BcA., PS, 3)

B8206 Výtvarná umění (BcA., PS, 3) i v NJ

Navazující magisterské studium

N8208 Design (MgA., PS, 3)

N8206 Výtvarná umění (MgA., PS, 3)

STÁTNI VYSOKÉ ŠKOLY

Univerzita obrany (UO)

Kounicova 65, 662 10 Brno, www.unob.cz

Fakulta vojenského leadershipu (FVL)

Kounicova 65, 662 10 Brno, www.unob.cz/fvl

Bakalářské studium

B6208 Ekonomika a management (Bc., PS, KS, 3) i v EN

Navazující magisterské studium

N6208 Ekonomika a management (Ing., PS, KS, 2)

Magisterské studium

M6208 Ekonomika a management (Ing., PS, 5)

Fakulta vojenských technologií (FVT)

Kounicova 65, 662 10 Brno, www.unob.cz/fvt

Bakalářské studium

B3965 Technologie pro obranu a bezpečnost (Bc., PS, 3)

B3926 Vojenské technologie (Bc., PS, KS, 3) i v EN

Navazující magisterské studium

N3926 Vojenské technologie (Ing., PS, KS, 2)

Magisterské studium

M3926 Vojenské technologie (Ing., PS, 5)

Fakulta vojenského zdravotnictví (FVZ)

Třebešská 1575, 500 01 Hradec Králové, www.unob.cz/fvz

Bakalářské studium

B5345 Specializace ve zdravotnictví (Bc., PS, 3)

Magisterské studium

M5209 Vojenská farmacie (Mgr., PS, 5)

M5133 Vojenské všeobecné lékařství (MUDr., PS, 6)

M5134 Vojenské zubní lékařství (MDDr., PS, 5)

Policejní akademie České republiky (PA ČR)

Lhotecká 559/7, P. O. BOX 54, 143 00 Praha 4, www.polac.cz

Fakulta bezpečnostně právní

Lhotecká 559/7, P. O. BOX 54, 143 00 Praha 4, www.polac.cz

Bakalářské studium

B6806 Bezpečnostně právní studia (Bc., PS, KS, 3)

Navazující magisterské studium

N6806 Bezpečnostně právní studia (Mgr., PS, KS, 2)

Fakulta bezpečnostního managementu

Lhotecká 559/7, P. O. BOX 54, 143 00 Praha 4, www.polac.cz

Bakalářské studium

B6807 Veřejná správa (Bc., PS, KS, 3)

Navazující magisterské studium

N6807 Veřejná správa (Mgr., PS, KS, 2)

SOUKROMÉ VYSOKÉ ŠKOLY

ART & DESIGN INSTITUT, s. r. o. (ADI) 97,6 %
Svatoslavova 333, 140 00 Praha 4 - Nusle, www.artdesigninstitut.cz
Školné: 70 000 Kč/rok, 37 000 Kč/semestr
Bakalářské studium
B8206 Výtvarná umění (BcA., PS, 3)
Vysoká škola hotelová v Praze 8, s. r. o. (VŠH) 100 %
Svídnická 506, 181 00 Praha 8, www.vsh.cz,
Školné: 20 000-39 500 Kč/semestr, anglicky 1 600 eur/semestr
Bakalářské studium
B6208 Ekonomika a management (Bc., PS, KS, 3)
B6503 Gastronomie, hotelnictví a turismus (Bc., PS, KS, 3)
Navazující magisterské studium
N6208 Ekonomika a management (Ing., PS, KS, 2)
N6503 Gastronomie, hotelnictví a turismus (Ing., PS, KS, 2) i v EN
Bankovní institut vysoká škola, a. s. (BIVŠ) 98,6 %
Nárožní 2600/9, 158 00 Praha 5, www.bivs.cz
Školné: PS 24 000-37 000 Kč/semestr, KS 20 000-25 000 Kč/semestr
Bakalářské studium
B6208 Ekonomika a management (Bc., PS, KS, 3)
B6215 Bankovníctví (Bc., PS, KS, 3) i v EN a RU
Navazující magisterské studium
N6208 Ekonomika a management (Ing., PS, KS, 2) i v EN
Vysoká škola finanční a správní, o. p. s. (VŠFS) 100 %
Estonská 500, 101 00 Praha 10, www.vfsfs.cz, školné: 51 000-67 000 Kč/rok
Bakalářské studium
B6806 Bezpečnostně právní studia (Bc., PS, KS, 3)
B1801 Aplikovaná informatika (Bc., PS, KS, 3)
B6202 Hospodářská politika a správa (Bc., PS, KS, 3)
B6205 Economics and Management (Bc., PS, KS, 3) EN
B6208 Ekonomika a management (Bc., PS, KS, 3) i v EN
B6804 Právní specializace (Bc., PS, KS, 3)
Navazující magisterské studium
N6804 Právní specializace (Mgr., PS, KS, 2)
N1801 Aplikovaná informatika (Mgr., PS, KS, 2)
N1801 Informatika (Mgr., PS, KS, 2)
N6202 Hospodářská politika a správa (Ing., PS, KS, 2)
N6208 Ekonomika a management (Ing., PS, KS, 2) i v EN
N6205 Economics and Management (Ing., PS, KS, 3) EN
Vysoká škola Karlovy Vary, o. p. s. (VŠKV) 100 %
T. G. Masaryka 541/3, 360 01 Karlovy Vary, www.vskv.cz
Školné: PS 18 000-23 500 Kč/semestr, KS 16 500-18 000 Kč/semestr
Bakalářské studium
B6804 Právní specializace (Bc., PS, KS, 3)
ŠKODA AUTO Vysoká škola o. p. s. (ŠAVŠ) 100 %
Na Karmeli 1457, 293 01 Ml. Boleslav, www.savs.cz
Školné: od 28 000-32 000 Kč/semestr, v angličtině 7 000-9 000 eur/rok
Bakalářské studium
B6208 Ekonomika a management (Bc., PS, KS, 3) i v EN
Navazující magisterské studium
N6208 Ekonomika a management (Ing., PS, KS, 2) i v EN
Vysoká škola podnikání a práva, a. s. (VŠPP)
Vltavská 585/14, 150 00 Praha 5, www.vspp.cz
Školné: 13 500 - 35 000 Kč/semestr
Bakalářské studium
B6208 Ekonomika a management (Bc., PS, KS, 3)
B6804 Právní specializace (Bc., PS, KS, 3)

Navazující magisterské studium

N6208 Ekonomika a management (Ing., PS, KS, 2)

N6812 Soukromoprávní studia (Mgr., PS, KS, 2)

Soukromá VŠ ekonomických studií, s. r. o. (SVŠES) 100 %

Lindnerova 575/1, 180 00 Praha 8 - Libeň, www.svses.cz

Školné: 27 500-30 000 Kč/semestr

Bakalářské studium

B6208 Ekonomika a management (Bc., PS, KS, 3)

Navazující magisterské studium

N6208 Ekonomika a management (Ing., PS, KS, 2)

Vysoká škola obchodní v Praze, o. p. s. (VŠO) 90,7 %

Spálená 14, 110 00 P1, www.vso-praha.eu, www.vso.cz

Školné: bakalářské 22 500 Kč/semestr, magisterské 25 000 Kč/semestr

Bakalářské studium

B3707 Ekonomika a řízení v dopravě a spojích (Bc., PS, KS, 3)

B6702 Mezinárodní teritoriální studia (Bc., PS, KS, 3)

Navazující magisterské studium

N3707 Ekonomika a řízení v dopravě a spojích (Ing., PS, KS, 2)

N6702 Mezinárodní teritoriální studia (Ing., PS, KS, 2)

AKADEMIE STING, o. p. s. 100 %

Stromovka 1, 637 00 Brno, www.sting.cz

Školné: bakalářské 40 000 Kč/rok, magisterské 50 000 Kč/rok

Bakalářské studium

B6202 Hospodářská politika a správa (Bc., PS, KS, 3)

B6208 Ekonomika a management (Bc., PS, KS, 3)

Navazující magisterské studium

N6208 Ekonomika a management (Ing., PS, KS, 2)

Metropolitní univerzita Praha, o. p. s. (MUP) 97,3 %

Dubečská 900/10, 100 31 Praha 10 - Strašnice, www.mup.cz

Školné: PS 55 000 Kč/rok, KS 40 000 Kč/rok

Bakalářské studium

B6701 Politologie (Bc., PS, 3)

B6702 Humanitní studia (Bc., PS, 3)

B6210 Mezinárodní ekonomické vztahy (Bc., PS, KS, 3) i v EN

B6702 Mezinárodní teritoriální studia (Bc., PS, KS, 3) i v EN

B6804 Právní specializace (Bc., PS, KS, 3)

B7002 Mediální a komunikační studia (Bc., PS, KS, 3)

Navazující magisterské studium

N6210 Mezinárodní ekonomické vztahy (Ing., PS, KS, 2) i v EN

N6701 Politologie (Mgr., PS, KS, 2)

N7202 Mediální a komunikační studia (Mgr., PS, 2)

N6702 Mezinárodní teritoriální studia (Mgr., PS, KS, 2) i v EN

Univerzita (UJAK) Jana Amose Komenského Praha, s. r. o. 100 %

Roháčova 63, 130 00 Praha 3, www.ujak.cz

Školné: 25 000-30 000 Kč/semestr

Bakalářské studium

B6202 Hospodářská politika a správa (Bc., PS, KS, 3) i v EN

B6208 Ekonomika a management (Bc., PS, KS, 3)

B6804 Právní specializace (Bc., PS, KS, 3)

B7202 Mediální a komunikační studia (Bc., PS, KS, 3)

B7506 Speciální pedagogika (Bc., PS, KS, 3)

B7507 Specializace v pedagogice (Bc., PS, KS, 3) i v EN

B8104 Teorie a dějiny divadla, filmu a masmédií (Bc., PS, KS, 3)

Navazující magisterské studium

N6202 Hospodářská politika a správa (Mgr., PS, KS, 2)

N7202 Mediální a komunikační studia (Mgr., PS, KS, 2)

N7501 Pedagogika (Mgr., PS, KS, 2)

Anglo-americká vysoká škola, o. p. s. (AAVŠ) 77,8 %

Letenská 5, 118 00 Praha 1, www. aauni. edu

Školné: bakalářské 40 000-66 000 Kč/sem., magisterské 46 000-69 000 Kč/sem.

Bakalářské studium

B6107 Humanities (Bc., PS, 3) EN

B6218 Business Administration (Bc., PS, KS, 3), EN

B6708 International Relations (Bc., PS, 3), EN

B6702 International Territorial Studies (Bc., PS, 3), EN

B6739 Humanities and Social Sciences (Bc., PS, 3), EN

B7202 Media and Communication Studies (Bc., PS, 3), EN

Navazující magisterské studium

N6107 Humanities (Mgr., PS, 2), EN

N6227 Business and Law in International Markets (Mgr., PS, 2), EN

N6704 International Relations and Diplomacy (Mgr., PS, KS, 2), EN

N6807 Public Policy (Mgr., PS, 2), EN

Vysoká škola K. Engliš v Brně, a. s. (VŠKE Brno) 95,1 %

Mezírka 775/1, 602 00 Brno, www. vske. cz, Školné: 38 000-40 000 Kč/rok

Bakalářské studium

B6208 Ekonomika a management (Bc., PS, KS, 3)

B6806 Bezpečnostně právní studia (Bc., PS, KS, 3)

B3607 Stavební inženýrství (Bc., PS, 3)

Pražská VŠ psychosociálních studií, s. r. o. (PVŠPS) 57,5 %

Hekrova 805, 149 00 Praha 4, www. pvsp. cz, Školné: 25 500-28 950 Kč/semestr

Bakalářské studium

B6731 Sociální politika a sociální práce (Bc., PS, KS, 3)

B7701 Psychologie (Bc., PS, 3)

Navazující magisterské studium

N6731 Sociální politika a sociální práce (Mgr., PS, KS, 2)

N7701 Psychologie (Mgr., PS, 2)

Vysoká škola aplikovaného práva, s. r. o. (VŠAP)

Chomutovická 1443, 149 00 Praha 11, www. vsap. cz, Školné: 25 000 Kč/semestr

Bakalářské studium

B6804 Právní specializace (Bc., PS, 3)

University of New York in Prague, s. r. o. (UNYP) 100 %

Londýnská 41, 120 00 Praha 2, www. unyp. cz, školné: 158 800 Kč/rok

Bakalářské studium

B6208 Economics and Management (Bc., PS, 3, 4), EN

B7204 Communication and Mass Media (Bc., PS, 4), EN

B7701 Psychology (Bc., PS, 4), EN

B6210 International Economic Relations (Bc., PS, 4), EN

Navazující magisterské studium

Psychology (Mgr., PS, 4) EN

VŠ ekonomie a managementu, o. p. s. (VŠEM) 100 %

Nárožní 2600/9a, 158 00 Praha 5, www. vsem. cz, školné: 20 000-60 000 Kč/rok

Bakalářské studium

B6208 Ekonomika a management (Bc., PS, KS, 3) i v EN

Navazující magisterské studium

N6208 Ekonomika a management (Ing., PS, KS, 2) i v EN

VŠ (VŠMVV) mezinárodních a veřejných vztahů Praha, o. p. s. 100 %

U Santošky 17, 150 00 Praha 5, www. vip-vs. cz, školné: 27 000-32 500 Kč/semestr

Bakalářské studium

B6738 Mezinárodní a veřejné vztahy (Bc., PS, KS, 3)

Navazující magisterské studium

N6738 Mezinárodní a veřejné vztahy (Mgr., PS, KS, 2)

Academia Rerum Civilium - VŠ politických

a společenských věd, s. r. o. (VŠPSV) 100 %

Barborská 52, 284 01 Kutná Hora, www. vspsv. cz, Školné: 19 900 Kč/semestr

Bakalářské studium

B6701 Politologie (Bc., PS, KS, 3)

VŠ evropských a regionál. studií, o. p. s. (VŠERS) 93,9 %

Žižkova 6, 370 01 České Budějovice, www. vsers. cz, školné: 21 480 Kč/ semestr

Bakalářské studium

B6208 Ekonomika a management (Bc., PS, KS, 3)

B6809 Bezpečnostně právní činnost (Bc., PS, KS, 3)

VŠ regionálního rozvoje, s. r. o. (VŠRR) 98,1 %

Žalanského 68/54, 163 00 Praha 17, www. vsrr. cz, Školné: 17 900-20 900 Kč/sem.

Bakalářské studium

B6214 Regionální rozvoj (Bc., PS, KS, 3)

B6812 Bezpečnostní management v regionech (Bc., PS, KS, 3)

Filmová (FAMO) akademie Miroslava Ondříčka v Písku, o. p. s. 73,2 %

Lipová alej 2068, 397 01 Písek, www. filmovka. cz, školné: 31 500 Kč/semestr

Bakalářské studium

B8209 Teorie a praxe audiovizuální tvorby (BcA., PS, 3) i v EN

Navazující magisterské studium

N8209 Teorie a praxe audiovizuální tvorby (MgA., PS, 2) i v EN

VŠ (VŠTVS tělesné PALESTRA) výchovy a sportu Palestra, s. r. o. 57,8 %

Pilská 9, 198 00 Praha 14 - Hostavice, www. palestra. cz

Školné: bakalářské 49 500-58 000 Kč/rok, magisterské 53 000 Kč/rok

Bakalářské studium

B7401 Tělesná výchova a sport (Bc., PS, KS, 3)

Navazující magisterské studium

N7401 Tělesná výchova a sport (Mgr., PS, KS, 2)

NEWTON College, a. s. (NC) 84,1 %

Rašínova 2, 602 00 Brno, www. newtoncollege. cz, školné: 49 000-84 000 Kč/rok

Bakalářské studium

B6208 Ekonomika a management (Bc., PS, KS, 3)

Vysoká škola logistiky, o. p. s. (VŠLG) 100 %

Palackého 1381/25, 750 02 Přerov I - Město, www. vslg. cz

Školné: 37 000-40 000 Kč/rok

Bakalářské studium

B3713 Logistika (Bc., PS, KS, 3)

Navazující magisterské studium

N3713 Logistika (Ing., PS, KS, 2)

Vysoká škola zdravotnická, o. p. s. (VŠZ) 100 %

Duškova 7, 150 00 Praha 5, www. vszdrav. cz, Školné: 34 000-56 000 Kč/rok

Bakalářské studium

B5341 Ošetřovatelství (Bc., PS, 3)

B5345 Specializace ve zdravotnictví (Bc., PS, 3)

B5341 Porodní asistence (Bc., PS, 3)

B. I. B. S., a. s., Brno (B. I. B. S., a. s.) 81 %

Lidická 960/81, 602 00 Brno, www. bibs. cz, Školné: 45 000 Kč/rok

Bakalářské studium

B6208 Ekonomika a management (Bc., PS, KS, 3)

Soukromá VŠ ekonomická Znojmo, s. r. o. (SVŠE) 99,5 %

Loucká 656/21, 669 02 Znojmo, www. svse. cz

Školné: 15 000 - 22 000 Kč/semestr

Bakalářské studium

B6208 Ekonomika a management (Bc., PS, KS, 3)

Moravská VŠ Olomouc, o. p. s. (MVŠO) 84,9 %

Tř. Kosmonautů 1, 779 00 Olomouc, www. mvso. cz, školné: 30 000 Kč/rok

Bakalářské studium

B6208 Ekonomika a management (Bc., PS, KS, 3)

Vysoká škola obchodní a hotelová, s. r. o. (VSOH) 100 %

Bosonožská 9, 625 00 Brno, www. hotskolabrno. cz Školné: 19 300-23 500 Kč/sem.

Bakalářské studium

B6503 Gastronomie, hotelnictví a turismus (Bc., PS, KS, 3)

CEVRO Institut, o. p. s. (CEVRO) 65,7 %

Jungmannova 28/17, 110 00 Praha 1 - Nové Město, www.cevroinstitut.cz

Školné: 21 000-29 500 Kč/semestr

Bakalářské studium

B6202 Hospodářská politika a správa (Bc., PS, KS, 3)

B6701 Politologie (Bc., PS, KS, 3)

B6804 Právní specializace (Bc., PS, KS, 3)

Navazující magisterské studium

N6701 Politologie (Mgr., PS, KS, 2)

N6807 Veřejná správa (Mgr., PS, KS, 2)

N6812 Soukromoprávní studia (Mgr., PS, KS, 2)

Unicorn College, s. r. o. (UC) 99,2 %

V Kapslovně 2767/2, 130 00 Praha 3, www.unicorncollege.cz

Školné: čeština 40 000-86 000 Kč/rok, angličtina 63 000-132 000 Kč/rok

Bakalářské studium

B6208 Ekonomika a management (Bc., PS, KS, 3) i v EN

B6209 Systémové inženýrství a informatika (Bc., PS, KS, 3) i v EN

VŠ Havířov, sociálně-o. p. správní, s. (VŠSS) Institut celoživot. vzdělávání 99,4 %

V. Nezvala 801/1, 736 01 Havířov-město, www.vsss.cz, Školné: 14 000 - 15 900 Kč/sem.

Bakalářské studium

B6731 Sociální politika a sociální práce (Bc., PS, KS, 3)

B6202 Hospodářská politika a správa (Bc., PS, KS, 3)

AKCENT College, s. r. o. (AC) 100 %

Bitovská 5, 140 00 Praha 4, www.akcentcollege.cz

Školné: 55 000 Kč/rok, nebo 29 000 Kč/semestr

Bakalářské studium

B7507 Specializace v pedagogice (Bc., PS, KS, 3)

Archip, s. r. o. (ARCHIP) 100 %

Františka Křížka 1, 170 00 Praha 7, www.archip.eu

Školné: 90 000 Kč/semestr

Bakalářské studium

B3505 Architecture (Bc., PS, 3) EN

Navazující magisterské studium

N3505 Architecture and Urbanism (Mgr., PS, 2) EN

VŠ aplikované psychologie, s. r. o. (VŠAPs) 87,8 %

Terezin č. p. 155, 411 55 Terezin

Školné: 24 900 Kč/semestr

Bakalářské studium

B6107 Humanitní studia (Bc., PS, 3)

ZAHRANIČNÍ VYSOKÉ ŠKOLY PŮSOBÍCÍ V ČR

Prague College www.praguecollege.cz

Czech Management Institute Praha - manažerská fakulta Escuela

Superior de Marketing y Administración - ESMA/ESMATUR Barcelona

www.esma.cz

International Prague University interpragueuniver.cz

Akademie managementu a komunikace www.amakcz.cz

Vysoká škola Humanitas - fakulta společenských studií www.huni.cz

OurCollege www.ourcollege.com

Panevropská vysoká škola - UNINOVA, o. p. s. www.paneuroni.cz

Mezinárodní institut podnikatelství a práva, s. r. o. www.mipp.cz

Czech College www.czechcollege.cz

Vysoká škola manažerská ve Varšavě Fakulta J. A.

Komenského v Karviné www.pedagogikakarvina.cz

Otevřená evropská akademie ekonomiky a politiky s. r. o. www.oeaep.cz

Foto autor| Foto: Shutterstock

Češi, Facebook, nenávist

16.1.2016 Lidové noviny str. 19 Orientace
MATOUŠ HRDINA

Zdejší občané – ale samozřejmě nejen oni – objevili netušené mobilizační a politické možnosti sociálních sítí

Jak se nadávání uprchlíkům na Facebooku stalo novým národním sportem? Proč se do svérázného aktivismu s vervou pustila frustrovaná česká střední třída a kdo nejvíce profituje z rozkladu a radikalizace veřejné diskuse? Odpověď je potřeba hledat – kde jinde než na Facebooku.

Jste muž okolo čtyřicítky, žijete s rodinou a dětmi na malém městě. Vystudoval jste strojní průmyslovku, máte už patnáct let firmu na výrobu plastových oken. Na zbohatnutí to není, ale nestěžujete si. S cizími jazyky jste na tom špatně a v životě jste byl nejdál na dovolené v Řecku, ale zajímáte se o svět. Čtete seriózní noviny a díváte se na zprávy, pod stromeček dostáváte knížky o záhadách a o vojenské historii. Máte pocit, že jste v životě něco vybudoval a máte k věcem co říci. A každé ráno se probouzíte s pocitem, že je s vaším životem i celou zemí něco v nepořádku.

Nemůžete se zbavit utkvělého strachu, že vás někdo podvede či okrade, vždyť noviny píšou každý den, jak někdo někomu naletěl. K tomu dnes člověk nikdy neví, jestli mu u dveří nezabučí exekutor. V životě jste si vše vybudoval sám, nikdo vám nic nedal. Všichni by chtěli jen brát a něco vám zakazovat, od radnice až po Brusel. Občas jste psal na úřady stížnosti na věci, jež vám vadí, ale nikdo vás nebere vážně. Všechno řídí neschopní diletanty a vyžírky, které nevědí, o čem je pořádná práce. A v poslední době se ve vás hněv a strach začíná vařit.

Jako by nestačilo, že už u nás makáme na cikány, teď sem ještě táhnou muslimové a teroristé, a nikdo s tím nic nedělá. Navíc je sem někteří zvou a chtějí se o ně starat. Už se o tom dokonce ani nesmí psát – kdybyste neměl Facebook, vůbec byste se nedozvěděl, jak si už na Západě dělají Arabové, co chtějí. Nejste naštěstí sám. I kamarádi si na internetu stěžují a povedlo se jim udělat demonstraci proti uprchlíkům. Přišla tam spousta lidí a dokonce jste byl v televizi. Lidé se už naštěstí nebojí říkat, jak to všechno je. Poprvé v životě cítíte, že do něčeho můžete mluvit a vaše veřejné angažmá má konečně smysl. Máte radost, že děláte něco dobrého a lidé to ocení.

Pošli to dál Zdá se vám ten příběh povědomý? Stále více výzkumů potvrzuje, že jeho fiktivní představitel v sobě zosobňuje hlavní rysy procesu, který současné Česko stahuje do spirály xenofobie a autoritářství. O různých aspektech skutečnosti, že se tu v souvislosti s migrační krizí lavinovitě šíří „blbá nálada“, už byly v posledních měsících popsány stohy papíru. Jedna věc je, že Češi dávají průchod svým antipatiím vůči cizincům a muslimům – odpověď na otázku proč můžeme ponechat historikům a sociologům. Druhá, a neméně důležitá, je jiná věc: totiž role, již v tom všem hrají komunikační mechanismy a měnící se dynamika vztahů mezi občany, médii a politiky.

Současná veřejná diskuse v Česku je unikátní v tom, že se její velká část odehrává právě na sociálních sítích. Je to zároveň oblast, kde prosperují populistická a xenofobní hnutí. Ještě v 90. letech byla z podstaty věci hlavní šířitelem veřejné paniky klasická média. Ta mají ovšem jisté profesní standardy a navíc je jejich pozornost těkavá. Teď je dynamika veřejné debaty zcela odlišná. Sociální sítě, v Česku především Facebook, otevírají netušené možnosti v oblasti politické komunikace, zároveň jí ale také udávají nové limity.

Jednou z nejviditelnějších předností Facebooku je lehkost, s níž na něm lze organizovat a rozšiřovat komunity a spolky. Vytvořit diskusní prostor pro fanoušky místního volejbalového klubu, psího útulku či regionálního politika nebylo nikdy tak snadné. Při troše šikovnosti a sociální inteligence se rychle rozšiřuje počet příznivců, organizují akce a získává hlas ve veřejném prostoru. Problém nastává, když se tímto způsobem organizují třeba příznivci neonacistické kapely. Algoritmy řídící chování sítí měří všem stejně, a tak se mohou dříve netušené pozornosti dočkat i extremisté všeho druhu.

„Jen co byl vynalezen oheň, objevili se žháři. A tak v Myanmaru internetová konektivita rozdmýchává násilí proti menšinovým muslimským Rohingyům, v Rusku šíří troll farmy dezinformace a na Blízkém východě teroristé sociálními sítěmi rekrutují nové příznivce,“ shrnul nedávno problém na globální úrovni bývalý ředitel Google Eric Schmidt v rozhovoru pro The New York Times. Lze dodat, že některé mechanismy komunikace na sociálních sítích extremistům doslova hrají do karet.

Pro Facebook je žádoucí, aby se uživatelé co nejdéle nacházeli v jeho síti a dostával se k nim obsah, který je nejvíce zajímá. Čím delší doba strávená na síti, tím větší šance, že uživatel klikne na některý z inzerátů, které jsou pro firmu zdrojem příjmů. Dokud Facebook nabízí metalovému fanouškovi příspěvky a stránky o

Ozrym Osbournovi, je to celkem nevinná věc. U politiky se však dostáváme na tenký led. Na síti se snadno vytvářejí uzavřené názorové bubliny, v nichž se zastánci libovolného politického přesvědčení dále radikalizují a vzdalují kompromisu. Je to univerzální mechanismus, který postihuje nejružnější online komunity, od sportovních fandů až po mladé džihádisty.

Facebook rovněž miluje virální obsah. Když se na vaši zdi objeví rozumná analýza migrační krize a vy jí dáte lajk, systém pohotově nabídne výběr těch nejsdílenějších textů na dané téma či potenciálně zajímavých stránek. Skoro s jistotou tak člověk nejspíš uvidí výkřik některého blogera na iDnesu nebo nejnovější video Tomia Okamury. Jaký účinek má toto nastavení platformy na formování názorů, asi není potřeba obšírně popisovat.

Cizí cizinec budí strach Facebook má ovšem i další unikátní vlastnost. Tu sice běžný účastník vypjatých diskusí nebere v potaz, ale takový Jeremy Bentham, britský právní teoretik a společenský reformátor 18. a 19. století – kromě jiného také vynálezce Panoptikonu (do kruhu uspořádaného vězení, kde dozorce může vše sledovat) – by nad Facebookem přímo jásal. Značná část konání jeho uživatelů je totiž veřejně viditelná a dostupná pro nejružnější analýzy.

Pochopitelně jde především o zlatou žílu pro obchodníky, ale na své si přijdou i společenští vědci. Díky datové analýze můžeme zjistit nejen co si lidé ve virtuálním prostoru říkají, ale také proniknout do jejich života. Ostatně ani příběh odvyprávěný v úvodu není nepoučeným odhadem – jde o stručné shrnutí výzkumu nenávistných projevů vůči migrantům na českém Facebooku, který loni v létě prováděla společnost Člověk v tísni.

Pokračování na straně 20 Češi, Facebook, nenávist Dokončení ze strany 19

Mezi šířiteli nenávistných projevů vůči migrantům na Facebooku skutečně převládají muži středního věku, které bychom mohli označit za příslušníky nižší střední třídy. Lidé se středním či vysokým technickým vzděláním, drobní živnostníci nebo zaměstnanci v soukromém sektoru. Marxistická i pravicová kavárna se často shodují v dojmu, že česká xenofobie je šířena nevzdělaným, buranským davem, v závislosti na politických preferencích glosátora štvaným buď úklady kapitalismu, anebo vzpomínkami na komunismus. To je pouze malá část pravdy.

Jádro xenofobních aktivistů zdaleka netvoří lidé nevzdělaní či chudí. Jejich demografický profil ostatně potvrdila i reportáž Pan Šibenice, publikovaná vloni v srpnu v časopise Respekt: autoři reportáže identifikovali muže protestujícího se šibenicí na Václavském náměstí jako třiačtyřicetiletého technika z Prahy s upřímnou obavou z migrantů a terorismu. Klasický „hejtr“ (tedy rozsévač nenávisti) má kladný vztah k autoritářskému systému, trpí sentimentem po starých časech, je populistou a disponuje černobílým viděním světa, tvrdí Petr Zavoral, ředitel pro strategii analytické společnosti Yeseter, v jedné z analýz nenávistných projevů pro kampaň Hate Free.

S touto interpretací lze do jisté míry souhlasit, ale pokud se omezíme na strohá data, je patrné, že typický účastník nenávistných internetových diskusí má ve věcech trochu zmatek a dominuje u něj hlavně strach z neznámého.

Nenávistné projevy vůči migrantům a muslimům se na českém Facebooku z velké části překrývají; identifikace etnické či náboženské identity lidí z Afriky je už pak většinou zcela mimo rozlišovací schopnost diskutujících. Buditelem strachu je zkrátka cizinec, který na první pohled jako cizinec vypadá. Jisté zmatení lze vidět i na názorových konstrukcích, které se v debatách šíří. Člověk by čekal rozklady o zlu obsaženém v koráně či pavědecké psychologické rozbory jako vystříženě z projevů Martina Konvičky, těch se ale většinou nedopátrá. Převažují strohá a nijak nerozváděná konstatování, že cizinci a hlavně muslimové jsou zkrátka zlo a je třeba se jich bát.

Možná je to tím, že antiislamismus je lehce bizarní intelektuální konstrukcí, jejíž přijetí vyžaduje určitou míru zájmu o zpravodajství a světové dění. Nejprve je lidi potřeba přesvědčit, že by je nějakí muslimové měli vůbec zajímat, a až poté je možné hlásat, že bychom je neměli mít rádi. Z rovnice tedy většinou vypadávají málo vzdělaní a sociálně vyloučení lidé, jejichž každodenní starosti mívají zcela jiný ráz. Demografický profil aktivního xenofobního diskutéra se pevně drží ve středostavovských bariérách.

Oslov, ať to stojí, co to stojí To, že lidé dávají na Facebooku průchod nenávistným projevům, by samo o sobě nemuselo být zásadně nebezpečné. Ostatně v hospodách se nadávalo vždy. Problémem je, že Facebook a další sociální sítě neexistují ve společenském a politickém vzduchoprázdnu. Mimo jiné se na něm pohybují i novináři a politici, kteří dění bedlivě sledují a snaží se na ně reagovat. Vzájemný vliv a zpětná vazba mezi veřejností, médii a politikou se stále zrychluje a jednotlivé články celého cyklu se na sobě stávají stále více závislé.

Kdyby před dvaceti lety přišel reportér do redakce a důležitost navrhovaného tématu zdůvodňoval tím, že to kdosi zrána vykřikoval na žižkovské ulici, kolegové by se mu nejspíš vysmáli a poslali ho přepisovat zprávy z tiskových agentur. Existence populární facebookové stránky je dnes ovšem zcela regulérním důvodem k tomu, aby se tématu začala věnovat i klasická média. Podobně to funguje u politiků. Výsledkem je situace, kdy

prezident republiky ve svých projevech slovo od slova opakuje argumenty a fráze, které se již delší dobu virálně šíří na Facebooku.

Oslabování role tradičních médií vede k roztržiténosti společenské debaty, které chybí vzájemný průnik. Americká novinářka Anne Applebaumová nedávno v deníku The Washington Post trefně konstatovala, že v prostředí sociálních sítí se uživatelé obtížně dopátrávají objektivních informací. I ta nejtroufalejší lež se může stát živou alternativní realitou. Stačí jen, když ji někdo s dostatečnou vehemencí propaguje.

Dříve byl občan odkázán na tradiční média, která přispívala k vytváření jistého společenského konsenzu (pomiňme teď, že také v mnoha oblastech úspěšně udržovala status quo a marginalizovala kritické hlasy). Teď si však svou představu o světě může vytvořit pouze na základě sledování obskurních alternativních zpravodajských webů a diskusních skupin, které vytvářejí zcela autonomní mediální bublinu. Je to jev, který postihuje hlavně mladé demokracie a transformující se země typu Myanmaru či států bývalého sovětského bloku, ale nevyhnou se mu ani vyspělé západní společnosti – Applebaumová v tomto kontextu zmiňuje aktuální demagogickou kampaň Donalda Trumpa v amerických republikánských primárkách.

Polarizovaná společnost se není schopna shodnout na základních faktech o aktuální situaci, mnoho zmatených lidí již nevěří vůbec ničemu a podléhá úzkosti a rezignaci. Pro úplnost je třeba dodat, že tento stav postihuje všechny společenské skupiny bez rozdílu – život v izolované názorové a mediální bublině je vlastní také mnoha lidem z liberálně-demokratického společenského tábora, u nás často hanlivě označovaným jako „sluníčkáři“. I ti se radikalizují, klesá u nich ochota k nalézání společenského konsenzu a rostou antipatie k názorovým protivníkům. Ačkoliv se zdá, že na Facebooku spolu všichni bouřlivě diskutují, opak je pravda. Situace připomíná spíše účastníky dvou zahradních večírků, kteří na sebe sice pokřikují přes plot, ale jinak se zvládnou zabavit sami.

Politická scéna se transformuje, mizí tradiční opora politických stran v různých společenských skupinách, lidé své volební rozhodování stále více zakládají na individuálním životním stylu a otevírá se prostor pro nejrůznější utilitární a populistické projekty. Sociální sítě sice zcela nesrovnaly pole mezi velkými a okrajovými politickými hráči, ale se situací před jejich nástupem se to nedá srovnávat. Bez Facebooku by české islamofobní hnutí pravděpodobně zůstávalo na okraji mediálního zájmu, stejně jako političtí outsideri typu Tomia Okamury. Ve chvíli, kdy můžete voliče oslovit přímo a bez novinářů, se ovšem otevírají netušené možnosti.

Bez viny nejsou ani masmédiá. V souvislosti s jejich bolestnou transformací často klesá profesionální úroveň. Zahraniční rubriky jsou poddimenzované a jejich zpravodajství vesměs podávané od stolu, stručně, bez valných souvislostí. Vzrůstá tlak na čtenost, na internetu reprezentovanou posvátnými „kliky“. Editor v redakci si o tom sice může myslet své, ale když palcový titulek se slovy uprchlík a terorista přitahuje mnohonásobně větší návštěvnost než střizlivěji laděné texty, jeho rozhodnutí je jasné.

Mohlo by se zdát, že bulvár přitahuje publikum již od počátků masového tisku, a není to tudíž žádná novinka, jenže v podmínkách hybridního mediálního systému – tedy soužití starých a nových médií – dostávají bulvární metody novou dynamiku. Články se šokujícími titulky se na sociálních sítích virálně šíří, nabalují na sebe nenávistné diskuse, jejich dopad se zesiluje a nálada ve veřejném prostoru se vychyluje dohněda. Zcela samostatnou kapitolou jsou některé blogovací platformy, které se v podstatě změnilly v agregátory nenávistných textů uspokojivě navyšujících čtenost daného média.

Pojďte k nám a mluvíte V posledních měsících začalo téma nenávistných projevů na Facebooku nabírat na závažnosti a kritická debata přechází od analýz k činům. První vlašťovkou je Německo, které se kromě samotné migrační vlny potýká také s nárůstem xenofobních výpadů i otevřeného násilí vůči uprchlíkům. Po ostré veřejné kritice a zásahu německého ministra spravedlnosti Heika Maase tamní kancelář Facebooku svolila k důslednějšímu potírání nenávistných projevů a k vytvoření pracovní skupiny, která by problém měla řešit. Celou věc podtrhlo vyšetřování, které proti Facebooku z důvodu možného napomáhání k šíření nenávisti v říjnu zahájila prokuratura v Hamburku.

Návrh řešení, který Facebook pod tlakem německých úřadů poskytl, je více než pochybný. Hlavním nástrojem boje proti hate speech by podle jeho zástupců měl být tzv. counter speech, to jest nejrůznější osvětové kampaně vedené státem a neziskovkami, s jejichž navrhováním by měli odborníci z Facebooku radit. Za touto taktikou ovšem leží především obchodní zájem a alibismus. Zda takovéto aktivity skutečně povedou k potlačení nenávistných projevů, je ve hvězdách.

Jasně je pouze to, že jakékoliv další kampaňové aktivity zvýší množství obsahu a uživatelských interakcí a tím i návštěvnost a příjmy z inzerce. Trochu to připomíná situaci, kdy se v oblíbeném hudebním klubu začnou scházet neonacisté. Bylo by normální očekávat, že je majitel vyházeje, popřípadě k tomu bude donucen úřady či tlakem veřejnosti. On ovšem místo toho kritikům navrhne, ať se co nejčastěji zastaví na pivo a s nácký o jejich problémech pohovoří. Nedávné emocionální prohlášení Marka Zuckerberga o tom, že „muslimové jsou na Facebooku vždy vítáni a budeme pro ně vytvářet bezpečné a mírumilovné prostředí“, tak v kontextu této situace působí více než nevěrohodně.

Facebook v potírání nenávistných projevů zatím selhává a je otázkou, zda je firma technicky schopna situaci řešit. V současnosti sice již zaměstnává kontrolory obsahu ve více než třiceti jazycích, ale jejich počet je neúměrný množství stížností, které by měli denně řešit. Úspěšná identifikace nenávistného obsahu vyžaduje lidi se znalostí lokálního kontextu a právního rozměru věci, který je v kontextu mezinárodní společnosti vybudované na americkém konceptu svobody slova více než rozvolněný. Typickým příkladem jsou výroky typu „islám se rovná nacismu“, které bývají často klasifikovány jako neškodné, protože neútočí na konkrétní osoby. Nicméně nelze popřít, že Facebook tento týden v pondělí zablokoval stránku Islám v České republice nechceme.

Z dění v Německu je zřejmé, že trestněprávní tlak na internetové giganty funguje (stačí si vzpomenout na úspěšnou porážku Googlu v otázce takzvaného práva na zapomnění), a můžeme doufat, že pokud bude německý příklad následovat celá Unie, nenávistné projevy začnou z Facebooku mizet mnohem rychleji.

Mít možnost zúčastnit se Hlubší pohled do dat získaných výzkumem tuzemských facebookových diskusí o migraci přináší paradoxní poznání. Vmnoha případech se nenávistné výpady vůči uprchlíkům a muslimům mísí s útoky na Evropskou unii, neziskovky, politiky a liberálně orientované elity. I při pohledu na komunikační aktivity xenofobních hnutí je zřejmé, že velkou část jejich agendy tvoří boj proti domnělému vnitřnímu nepříteli. Pokud si to dáme dohromady s faktem, že v současnosti v ČR takřka vyhasla vlna nenávisti vůči Romům, tak silná ještě v roce 2013, můžeme z toho odvodit jediný závěr – migrace, uprchlíci či islám jsou v současné české veřejné diskusí zástupná témata, jejichž prostřednictvím se diskutují jiné, dlouhodobější problémy.

Strach ze selhání a chudoby, zklamání z polistopadového vývoje, odtrženost politiků od voličů, ideová vyprázdňenost veřejného života a stagnující životní úroveň trápí českou společnost již dlouhá léta, s latentní či otevřenou xenofobií zápasíme již od dob Hilsnerovy aféry. Jsou to témata, která byla masmédií i politiky dlouhodobě opomíjena a jen čekala na to, až se jich někdo ujme.

Je třeba natvrdo říct, že určitým společenským skupinám se po dlouhou dobu nedostalo dostatečného práva a možností na reálnou demokratickou participaci. Politolog Ondřej Slačálek nedávno v časopise A2 konstatoval, že naši společností prochází neviditelná hranice mezi těmi, komu je různými formami přerozdělování umožněno věnovat se obecně prospěšné, naplňující práci, a ostatními, kdo mohou první skupinu pouze pozorovat. Hovořil sice především o sociálně vyloučených skupinách obyvatel, ale postřeh je to univerzální.

Politicky se angažovat, založit spolek, napsat petici, dostat se do médií, najít podobně smýšlející lidi, něco změnit, něco hezkého vybudovat – to je životní zkušenost, která je velké části české populace nadále z řady příčin cizí. Mnozí lidé to neměli kde odkoukat, neznali nikoho, kdo by se k jejich úsilí přidal, autority jejich snahy přehlížely. Pak se nelze divit, že toto občanským aktivismem nepolíbené pole začnou s úspěchem orat extremisté. Člověk zakládající facebookovou stránku proti uprchlíkům nejspíš necítí jen nenávist, ale také hrdost a pocit úspěchu nad tím, že se mu v životě něco pozitivního daří a jeho hlas je slyšen.

Montér naslouchající na náměstí projevu českého xenofoba a mladý muslim na kázání radikálního klerika v belgickém ghettu spolu mají společného víc, než by si byli ochotni připustit. Částečně oprávněnou a upřímně prožívanou frustraci z osobní situace i ze stavu společnosti, omezené možnosti zapojení se do veřejného života, touhu po radikální změně. A především otevřenost naslouchat komukoliv, kdo bude na oplátku naslouchat jim, či to alespoň předstírat.

Projevit takové pochopení a zájem je výzvou pro současné politiky, novináře a obecně elity. Jinak se toho ujmou jiní – a s velmi nehezkými výsledky.

Mezi šířiteli nenávistných projevů vůči migrantům na Facebooku převládají muži středního věku, které bychom

mohli označit za příslušníky nižší střední třídy Montér naslouchající na náměstí projevu českého xenofoba a muslim na kázání radikálního klerika v belgickém ghettu mají

společného víc, než by si byli ochotni připustit

O autorovi| MATOUŠ HRDINA, Autor je doktorandem na **Fakultě sociálních věd** UK

Foto autor| KRESBA LELA GEISLEROVÁ

Foto autor| REPRO NATIONAL PORTRAIT GALLERY, LONDON

Foto popis| Asi by měl z Facebooku radost. Jeremy Bentham (1748–1832), britský právní teoretik a reformátor, na obraze Henryho Williama Pickersgilla z roku 1829. Bentham vymyslel Panoptikon, jehož princip není Zuckerbergovu výtvaru výrazně vzdálen. O autorovi| MATOUŠ HRDINA, Autor je doktorandem na **Fakultě sociálních věd** UK

Foto autor| KRESBA LELA GEISLEROVÁ

Foto autor| REPRO NATIONAL PORTRAIT GALLERY, LONDON

Foto popis| Asi by měl z Facebooku radost. Jeremy Bentham (1748–1832), britský právní teoretik a reformátor, na obraze Henryho Williama Pickersgilla z roku 1829. Bentham vymyslel Panoptikon, jehož princip není Zuckerbergovu výtvaru výrazně vzdálen.

DOPISY REDAKCI

16.1.2016 Lidové noviny str. 12 Horizont

Poplatek za vydání

článku je běžná věc Ad LN 2. 12. 2015: Upír z **fakulty sociálních věd** V článku bylo k mým publikacím v časopisech indexovaných v prestižních databázích Scopus a Web of Science konstatováno, že „velká část“ těchto publikací byla uveřejněna v takzvaných predátorských časopisech. Pojem „predátorský časopis“ je ale velice diskutabilní. Autor článku tyto časopisy definoval jako „komerční projekty na okraji akademického světa“, které „uveřejňují za poplatek a bez řádného recenzního řízení bezcenné texty“. Autor však již neuvedl, že akademické časopisy se v podstatě rozdělují na dvě skupiny: „open access“ časopisy a časopisy, které nedávají svůj obsah k volnému přístupu a stažení. V prvním případě je někdy uplatňován tzv. author pays principle, tj. od autorů je po recenzním řízení a přijetí příspěvku k publikaci vyžadován poplatek za vydání článku. Ve druhém případě se autor článku musí vzdát autorských práv a časopis pak článek nabízí buď přes placené akademické databáze, nebo ke stažení na svých stránkách za poplatek. Řada prestižních akademických časopisů (například americký PLoS One vydávaný v USA Public Library of Science) vybírá za vydání článku poplatky v hodnotě přes 1000 eur. Poplatek za vydání článku je v akademické sféře zcela běžnou věcí.

Jediná v současné době oficiálně platná hodnotící kritéria publikování ve vědeckých časopisech České republiky jsou uvedena v Metodice hodnocení výsledků výzkumných organizací a hodnocení výsledků ukončených programů (platná pro léta 2013 až 2015), která byla schválena vládou ČR usnesením ze dne 19. června 2013, č. 475. Podle této metodiky má na hodnocení publikace vliv jen to, zda je časopis indexován v databázi Scopus nebo Web of Science. Žádné jiné požadavky na kritéria kvality se pro publikace zařazené v těchto databázích nevyžadují.

Většinu svých 70 článků evidovaných v databázi Scopus a 20 článků v databázi Web of Science jsem nenapsal sám. Naprostá většina z těchto publikací vznikla během posledních pěti let ve spolupráci s jedním nebo více spoluautory.

Wadim Strielkowski Dopisy jsou redakčně kráceny.
Názory v této rubrice nemusejí vyjadřovat stanovisko redakce

Petr Fiala

17.1.2016 zpravy.iDNES.cz str. 00 Zprávy iDNES.cz / Politika
iDNES.cz

Politolog a někdejší rektor brněnské Masarykovy univerzity Petr Fiala se v lednu 2014 stal v pořadí čtvrtým předsedou Občanské demokratické strany. Na kongresu v lednu 2016 svůj post obhájil. Bývalý ministr školství z Nečasova kabinetu stanul poprvé v čele ODS pouze po 72 dnech od svého vstupu do strany.

V předrevolučním období se podílel na organizaci nezávislého studentského hnutí, které vydávalo samizdatové periodikum Revue 88. Rovněž byl zapojen do tzv. Podzemní univerzity, pořádající soukromé bytové semináře z filozofie, a patřil ke společnosti tajně vysvěceného biskupa Stanislava Krátkého pronásledovaného komunistickým režimem. Roku 1990 byl Fiala členem redakce deníku Lidová demokracie a nakladatelství Atlantis.

V 80. letech získal magisterský titul na Filozofické fakultě brněnské Masarykovy univerzity (dříve Univerzita J. E. Purkyně) v oborech český jazyk a dějepis. Do roku 1989 působil jako historik starších dějin v Muzeu Kroměříž a pracoval na svém doktorátu v tomto oboru.

Po převratu zastával různé funkce na Masarykově univerzitě v Brně. Spoluzakládal zde i katedru politologie, na níž obdržel později docenturu a přispěl ke vzniku periodika Politologický časopis. Stal se také třetím ředitelem Mezinárodního politologického ústavu Masarykovy univerzity (1996 - 2004). V roce 2002 získal profesorský titul jako vůbec první český politolog a své alma mater sloužil ještě dalších deset let. Funkci docenta vykonával krátkodobě i na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy (1996). Rektorem Masarykovy univerzity byl v letech 2004-2011.

Od září 2011 asistoval premiéru Petru Nečasovi jako hlavní vědecký poradce a v květnu 2012 byl jmenován ministrem školství, mládeže a tělovýchovy. Po předčasných volbách v říjnu 2013 zasedl v Parlamentu ČR jako poslanec za ODS, do které oficiálně vstoupil 7. listopadu téhož roku.

Na olomouckém kongresu byl 18. ledna 2014 zvolen novým předsedou ODS. Drtivě porazil dosavadní místopředsdkyni Miroslavu Němcovou i Edvarda Kožušníka. Fialu volilo 437 delegátů, Němcová dostala 66 hlasů, Kožušník 32 hlasů.

Fiala obhájil pozici v čele ODS na kongresu v Ostravě 16. ledna 2016, dostal 436 hlasů od 470 delegátů. Před tím slíbil, že bude usilovat o snížení a zjednodušení daní. ODS podle něj bude prosazovat sjednocení DPH do jediné sazby, odstranění superhrubé mzdy, solidární daňové přírázky pro lidi s nejvyššími příjmy i snížení sociálních odvodů.

URL| http://wiki.idnes.cz/petr-fiala-cvy-/politici.aspx?c=A140118_205118_politici_ber

„Babiš má problém. Ransdorf voliče komunistů neodradí,“ říká politolog o volbách

17.1.2016 blesk.cz str. 00 Politika

Babiš jako kůl v plotě, Topka bez knížete... I to může ovlivnit letošní krajské volby. Ale jak se pod ně podepíše švýcarská kauza komunisty Miloslava Ransdorfa? A dokáže ČSSD zopakovat oranžové tsunami? Blesk o šancích jednotlivých stran hovořil ve druhé části rozhovoru s politologem z **Fakulty sociálních věd** UK Josefem Mlejnkem (46).

V minulých KV ČSSD zvítězila s 205 mandáty, čímž si o 75 mandátů pohoršila. Jak vidíte její postavení v letošních volbách?

„No, oni si udrželi ty mocenské pozice, i když trochu ztratili. Krajské volby z roku 2008 jsou pěknou ukázkou, jak se do nich promítají celostátní témata. ČSSD měla tehdy nejlepší volební výsledek. To bylo to Paroubkovo oranžové tsunami. On tehdy krajské volby zcela záměrně pojal a nijak se s tím netajil, jako přípravu k volbám celostátním. A jedním z hlavních celostátních témat byl poplatek u lékaře. On na této vlně dokázal drtivě zvítězit i v krajských volbách. Přitom tehdy ČSSD byla na celostátní úrovni v opozici.“

A v roce 2012?

„V roce 2012 už ČSSD tak silné téma jako poplatky neměla, takže trochu v mandátech klesla, ale udržela si alespoň ty hejtmany. Byl by pro ně nyní obrovský úspěch, kdyby si udrželi alespoň to stávající, ale možná ještě trochu poklesnou.“

Hejtman Hašek a proraďná lánská schůzka s prezidentem, hejtman Rozbořil a podezření z korupce? To k tomu také přispěje?

„Ano. To je daň za dlouhodobé vládnutí. Jakmile jste dlouho u moci, hrozí vám, že na vás postupně něco vyplave. Část těch lidí prostě nějak selže.“

V patách ČSSD se minule umístili komunisté, kteří si naopak o 68 mandátů polepšili. Vyplývá z toho, že krajší voliči jsou orientováni výrazně levicově?

„Ne, ne. To se nedá říci. Je to tím, že komunisté mají velmi disciplinovanou volební základnu. Když je všeobecně nižší volební účast, tak oni ale přijdou. Pozvolným procesem pak je, že sice mají ukázněné voliče, oni ale postupně vymírají. Konkurencí by jim pak mohla být právě nějaká extremistická strana, která by jim část voličů, kteří je preferují spíše ze vzdoru, odvedla.“

Kauza europoslance Ransdorfa jim na podzim voliče neodežene?

„Kdepak. Já si myslím, že ti tradiční komunističtí voliči, s těma to ani nehne. To prostě tak je. A ti voliči, kteří volí komunisty z jakéhosi protestu, tak ti to podle mě do podzimu zapomenou.“

Karel Schwarzenberg loni odstoupil z pozice výkonného předsedy TOP 09. Projeví se to v těchto volbách na preferencích strany?

„Těžko říci. Hodně voličů tu stranu volilo kvůli Karlu Schwarzenbergovi. Teď se od nich odtrhává ten STAN (Starostové a nezávislí, pozn. red.), kteří si chtějí jít svojí vlastní cestou. Takže neočekávám, že TOPka nějak výrazně zaboduje.“

Jedním z favorizovaných hnutí pro KV 2016 je Babišovo ANO. Je to relativně nové hnutí. Co myslíte, že je kromě výrazného lídra momentálně jejich želízkiem v ohni?

„Může hodně zabodovat, ale také hodně pohořet. Protože když se podíváme na hnutí ANO, tak jediný politik je tam sám předseda a majitel Babiš. Mají velký personální problém. Na té celostátní úrovni už vyměnili některé lidi a na té komunální...? V Praze primátorka Krnáčová patrně končí, v řadě měst jsme svědky, že je tam vždycky nějaký puč. Někjaká skupina se tam vždy rozhodne, že se odtrhne od Babiše a udělá se na místní úrovni pro sebe. Je fakt otázka, koho on postaví na ty kandidátní listiny.“

Politiky ANO netáhne?

„Že by ANO bylo schopno nabídnout voličům bůhvíjak přitažlivé politiky, tak až na pár výjimek nikoliv. Obvykle, pokud jsou schopní, jsou to nějakí manažeři z Agrofertu. Jsou možná schopnými manažery, ale na ty voliče to působí už trochu odtaziť. Celé to hnutí vlastně táhne Andrej Babiš. Jediný politik, který mu opravdu výrazně pomáhá, je předseda jeho poslaneckého klubu Jaroslav Faltýnek. On je politik. Předtím byl v ČSSD. Jenže on také není typ, který by přitahoval lidi. Není politikem, který bude na billboardech nabalovat hlasy.“

Třeba Martin Stropnický?

„Martin Stropnický je ministrem obrany. A u něj je problém už vlastně s tím ministerstvem. On, původní profesí umělec, by se hodil spíš na ministra kultury. Nebo když už, vzhledem k jeho diplomatické minulosti, na ministra zahraničí. Jenže zahraničí chtěl tvrdě Zaorálek a ČSSD, tak mu dali obranu. To fakt není rezort, ve kterém by byl nějak přesvědčivý. Tratí zkrátka na tom, že vyfasoval rezort, který mu úplně nesedí.“

Jak na to tedy ANO půjde?

„Pokud budou chtít v těch krajských volbách uspět, budou to muset paradoxně opět celé postavit na Andreji Babišovi. Ten tak dlouho hledal maskota pro vlastní politické uskupení, až si ho udělal sám ze sebe. A zatím je nejlepším politikem hnutí ANO jednoznačně on. ANO zatím nějaké preference má, tak Babiš možná tyhle krajské volby ještě utáhne. Ale myslím si, že ta jejich personální nouze je problém, který se v blízké budoucnosti jistě projeví.“

URL| <http://www.blesk.cz/clanek/367606/babis-ma-problem-ransdorf-volice-komunistu-neodradi-rika-politolog-o-volbach>

Horké e-maily z Rozhlasu

18.1.2016 Týden str. 71 Média

Lucie Vaníčková

Šéf rozhlasové rady Petr Šafařík už ví, že by neměl psát premiérovi soukromé e-maily o tom, co se děje ve veřejnoprávním médiu.

Mezi desítkami zpráv, jež nedávno unikly z e-mailového účtu Bohuslava Sobotky, se objevily i e-maily, v nichž předseda Rady Českého rozhlasu (ČRo) Petr Šafařík premiéra informuje o podrobnostech před volbou generálního ředitele ČRo, která se má konat už 20. ledna.

Šafařík autorství e-mailů popírá, ale pokud by se jejich pravost prokázala, znamenalo by to jeho vážné pochybení, protože rada veřejnoprávního média má být apolitická. Již nyní sílí hlasy volající po odvolání předsedy Šafaříka, který je ve funkci necelé dva měsíce.

Chová se nemožně

Sám Šafařík k e-mailům ukradeným hackery a zveřejněným na extremistickém webu White Media bezprostředně po incidentu řekl pouze to, že nejsou autentické. S prohlášením, v němž popírá své autorství, přišel až více než po týdně, kdy už se proti němu obrátila velká část politiků i média. „Aby to z mé strany zaznělo zcela jasně: to, co bylo zveřejněno na zmíněném webu, jsem nepsal já,“ uvedl ve čtvrtek 14. ledna Šafařík.

Vysvětlení k celé kauze chtěl už o den dříve slyšet předseda volebního výboru Poslanecké sněmovny Martin Komárek (ANO), do jehož kompetence média spadají. Za tímto účelem svolal zasedání volebního výboru, tam ale Šafařík nedorazil, večer před schůzí se na poslední chvíli omluvil kvůli nemoci. „Chování pana Šafaříka je nemožné, skrývá se a neřekne jednoznačně, že ty maily psal nebo nepsal,“ uvedl Komárek. Podle jeho názoru může celá situace kolem uniklé elektronické korespondence vrhnout stín na nadcházející volbu generálního ředitele Českého rozhlasu.

Bývalí ředitelé: Měl by odejít

Někteří politici už se nechali slyšet, že Šafařík by měl v radě skončit, pokud se jeho pochybení prokáže. K tomu se kloní například Vítězslav Jandák z ČSSD. Jako jediné řešení vidí jeho odstoupení i bývalí generální ředitelé Českého rozhlasu Vlastimil Ježek a Peter Duhan, jehož nástupce se bude nyní volit. Jak Duhan uvedl pro Rádio Impuls, Šafařík by měl být zbaven nejen předsednické židle v radě ČRo, ale sněmovna by ho měla z rady odvolat.

Celá situace vrhá špatné světlo i na ostatní členy rozhlasové rady, kteří by měli s Šafaříkem o situaci oficiálně hovořit na jejím rozšířeném zasedání ve středu před volbou generálního ředitele.

Zajímavostí je také to, že mezi pěti finálními kandidáty na budoucího šéfa veřejnoprávního ČRo je Šafaříkův přímý nadřízený Jakub Končelík, děkan **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Šafařík je od roku 2005 akademickým pracovníkem Institutu mezinárodních studií **FSV UK**, čtyři roky předtím tu vyučoval externě.

Kdo chce řídit Český rozhlas Jakub Končelík (40 let), děkan **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, historik médií, vědecký pracovník Centra pro mediální studia **FSV UK**. Michael Kralert (46), ředitel portfolia strategických projektů a finančního řízení IT v České spořitelně, pracoval v auditorské společnosti Deloitte, byl finančním ředitelem České televize. Tomáš Němeček (42), vedoucí právník Psychiatrické nemocnice v Bohnicích, bývalý šéfredaktor Respektu a novinář HN a LN, kde vedl přílohu Justice. Je zastupitelem v Praze 8 za hnutí Osmička sobě. Tomáš Skřivánek (41), ekonomický novinář, letos skončil ve funkci ředitele divize Euro E15 ve vydavatelství Mladá fronta, které patří trestně stíhanému podnikateli Františku Savovovi. René Zavoral (39), náměstek ředitele Českého rozhlasu pro program a vysílání. Předtím řídil strategický rozvoj ČRo, odbor komunikace, marketingu a PR, pracoval také v Komerční bance.

Foto popis|

S cenou ropy se propadá i rubl. Rusko musí škrtnat v rozpočtu

18.1.2016 zpravy.rozhlas.cz str. 00 / ekonomikavevropě

ČRo, Matěj Skalický

Klesající ceny ropy a zrušení sankcí proti Íránu způsobily další propad ruského rublu. Podle premiéra Dmitrije Medvěděva bude nutné přehodnotit státní rozpočet, který je více než z poloviny závislý na příjmech z exportu ropy a plynu. Vláda už začala škrtnat výdaje, aby se země nedostala do podobných problémů jako na konci 90. let. Tehdy Rusko také v době klesajících cen ropy vyhlásilo státní bankrot.

„Dynamika ceny ropy je nepředvídatelná. Sankce proti Íránu byly zrušeny a ceny ropy šly dolů. To vytváří velká rizika pro příjmy státního rozpočtu, mandatorní výdaje a pro celou ekonomickou sféru. Musíme proto přijmout dodatečná opatření,“ prohlásil ruský premiér Dmitrij Medvěděv. „Vladimir Putin instruoval ruskou vládu, aby se připravila na nejhůřší scénáře,“ říká Karel Svoboda z **Fakulty sociálních věd** UK s tím, že se v Rusku chtějí přichystat i na situaci, kdy by cena ropy klesla pod 20 dolarů za barel. Ministerstvo financí už minulý týden oznámilo, že po všech resortech chce, aby snížily své výdaje o deset procent. Podle Medvěděva teď ruský federální rozpočet zřejmě čekají další škrty. „Dvacet procent už by byl obrovský malér, který by Rusko nemuselo zvládnout, respektive muselo by totálně změnit strukturu rozpočtů. To jsou všechno hlasy, které jsou poměrně panické,“ upozorňuje Karel Svoboda z **Fakulty sociálních věd** UK a nastiňuje, kde všude by vláda mohla začít šetřit: „Vždycky to skončí tím, že se škrtná na takových věcech, jako je zdravotnictví nebo vzdělání. Myslím si, že to nakonec dopadne tak, že zbrojní programy až zase tak sešrtávané nebudou.“ Ruský premiér zatím neupřesnil, kterých oblastí se úspory dotknou nejvíce. Opakování krize z roku 1998? Podle Svobody se ale v Rusku i přes problémy nebude opakovat krize z roku 1998, ke které došlo také v době klesajících cen ropy. Tehdy vláda vyhlásila bankrot poté, co naprosto zkolaboval systém státních obligací. „Tady je to něco jiného. Nemyslím si, že by Rusko bezprostředně mělo zkrachovat. Nicméně zásoby, které vytvářelo, se mu hodně rychle tenčí,“ upozorňuje Svoboda. Podle ministra energetiky Alexandra Novaka by ruská ekonomika měla nízkých cen ropy využít k tomu, aby se přeorientovala na vývoz potravin a strojírenských výrobků. Cena ropy po oznámení Íránu o zvýšení vývozu klesla nejnižší od roku 2003. „Ten problém je ale složitější v tom, že ruské podnikatelské prostředí zrovna podnikatelům nepřeje, takže tam narážíme na další strukturální problémy,“ říká Svoboda. Podle něj krize podobné té, kterou teď kvůli klesajícím cenám ropy opět zažívá Rusko, víceméně vždy jen odkryjí další potíže, o kterých všichni dlouhodobě věděli. „Je tam daleko víc problémů než jen pouhopouhá ropa,“ uzavírá. Spojené státy i EU zruší sankce vůči Íránu. Splnil všechny požadavky? Cena ropy by podle analytiků mohla spadnout až na 10 dolarů za barel. Pokles cen ropy způsobil další propad ruského rublu. Ekonomika v roce 2015 ovlivnila levná ropa, české hospodářství rekordně sílilo. Levná ropa působí potíže Saúdské Arábii. Země kvůli deficitu zdražuje naftu, omezí také dotace. Benzin a nafta jsou v Česku nejlevnější za posledních téměř šest let.

URL| http://www.rozhlas.cz/_zprava/1575419

Boj o funkci generálního ředitele Českého rozhlasu se rozlouskne ve středu. Koho tipují neúspěšní kandidáti?

18.1.2016 [mediahub.cz](http://www.mediahub.cz) str. 00 Mediahub, Média

Jak hodnotí finálovou pětku ostatní kandidáti, kteří vypadli už v prvním kole?

„Bohužel, ani u jednoho z uchazečů o funkci nemám jistotu, že chce provést, natož opravdu provede nezbytné reorganizační kroky, bez nichž se ČRo zapouzdří v dnešním stavu, kdy nikdo o ničem průhledně a jednoznačně nerozhodne, nikdo nemá přímou odpovědnost,“ říká zklamaně mediální analytik a ředitel Česko-slovenského institutu v Praze Petr Žantovský. Podle něj Duhanův řídicí systém přerostl v manažerskou chobotnici, kde je na každé rozhodnutí asi sedm různých vertikálních i horizontálních úrovní, a výsledkem je, že si každý dělá co chce. „U nikoho z pětky finálních kandidátů nevidím světlo na konci tunelu, jímž je organizační a manažerský chaos v ČRo. Rada projevila velikou slabost a neodvahu. Možná i po náležité motivaci ze strany politických gurů, ale to se těžko dokazuje, že...“ dodává Žantovský.

Co se týče konkrétně jednotlivých kandidátů, má podle něj každý vlastnosti a vazby, které jej pro ideální výkon funkce generálního ředitele Českého rozhlasu diskvalifikují: Mediální historik Jakub Končelík je akademik bez zkušenosti s řízením mediální a navíc tak velké organizace, právník Tomáš Němeček je jako bývalý zaměstnanec Respektu problematický spojením s jednou politickou skupinou. „Michaela Kralerta si pamatují jako aktéra krize v ČT a od té doby není pro mě viditelný. Tomáše Skřivánka znám z Mladé fronty. Je šikovný,

ale s audiovizuálními médii víceméně nemá zkušenost, pomínu-li pokusy jeho vydavatele pana Savova provozovat metropolitní TV. A co se týče Reného Zavorala, tak chtějí-li zvolit jej, mohli rovnou nechat ve funkci pana Duhana," dodává Žantovský.

Další neúspěšný kandidát, Jan Ruml, generální ředitel společnosti SECAR Bohemia, a.s., by rád z finální pětičky viděl v pozici generálního ředitele Rozhlasu Tomáše Němečka. "Vážím si ho jako dobrého novináře i právníka. Případá mi, že je jistou zárukou nezávislosti. Otázka zní, zda takového člověka Rada chce vybrat, či zda nezávítězí politické zájmy Rady a těch, kdo ji zvolili. Jeden z kandidátů například pracuje ve vrcholovém managementu ČRo. Jestliže se tvrdí, že ČRo není v dobré kondici, jaká je odpovědnost tohoto člověka za takový stav? Proto bych byl uvítal, kdyby byl vybrán někdo mimo stávající strukturu ČRo," říká Ruml. Osobně jej překvapilo, že ale dosud nebyla vůbec uveřejněna kritéria, podle kterých Rada ČRo ve svém výběru postupovala.

Podobně to vidí i jiný neúspěšný kandidát, Petr Žůrek: "Považuji za velmi sporný výběr pěti kandidátů z tak velkého množství uchazečů, kteří postoupí do dalšího kola (když v otevřených zdrojích zazněla informace, že projekty byly na podobné úrovni). Metoda je velmi netransparentní a způsobuje mnoho pochybností. Lepší by bylo postupovat zcela transparentně, protikorupčně a nezávisle. Tedy vyřadit před prvním kolem na formální nedostatky a pozvat k ústnímu pohovoru všechny zájemce. Obhajoba by měla být vedena veřejně. Tedy s přístupem veřejnosti a tím otevření se maximální transparentnosti," říká ředitel Místní akční skupiny Vizovicko a Slušovicko. On sám nemá žádného z kandidátů, kterému by v tuto chvíli držel palce, ani se neobává, že by zvolení některého z nich mohlo ČRo uškodit.

To Miroslav Konvalina očekává, že nakonec při volbě dojde k velkému finále, ve kterém bude jeden manažer mimo rozhlasovou zkušenost a jeden z Rozhlasu, tedy René Zavoral.

"Myslím si, že zvítězí kandidát mimorozhlasový, ale druhému nejlepšímu bude posléze nabídnuto, aby ve své práci v Českém rozhlase pokračoval, aby byla zajištěna určitá kontinuita," říká Konvalina, který pracuje jako Senior Consultant ve společnosti NEWTON Media, a.s. Podle něj by ČRo mohl posunout vpřed manažer moderního střihu s mimo rozhlasovou zkušeností, ale zároveň s citem pro veřejnou službu a pochopením pro rozhlasáky. "Kandidát zevnitř rozhlasu, pan Zavoral, je podle mě také kvalitní," říká.

Další z neúspěšných kandidátů v prvním kole, bývalý šéf Národní knihovny a nyní ředitel neziskové organizace Dobrá rodina Tomáš Böhm si myslí, že bude vybrán někdo z kandidátů mimo dosavadní rozhlasové struktury. Tedy nebude to René Zavoral. Z těch ostatních by rád viděl ve funkci někoho, kdo má manažerské zkušenosti z mediální sféry.

Budova Českého rozhlasu v Praze. (Foto: Wikimedia Commons)

Kdo má šanci se stát generálním ředitelem Českého rozhlasu?

Jakub Končelík (40) - Mediální historik, který je od února 2010 děkanem **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Od roku 2001 působí také jako vědecký pracovník Centra pro mediální studia (CEMES) UK FSV a odborný asistent na katedře mediálních studií UK FSV. Letos se neúspěšně ucházel o místo v Radě České televize. Zasedá v několika vědeckých a redakčních radách a profesních organizacích, od roku 2014 je například členem vědecké rady Ústavu pro studium totalitních režimů (ÚSTR).

Vystudoval masovou komunikaci a mezinárodní studia na UK FSV (získal titul Mgr.) a v roce 2000 složil rigorózní zkoušky (PhDr.). V letech 2000 až 2008 absolvoval doktorská studia oboru mediální studia (Ph.D.). Jako mediální odborník se věnuje výzkumu role médií v totalitní společnosti, specializuje se na dějiny českého tisku druhé poloviny 20. století, zejména na otázky řízení a kontroly tisku v období protektorátu a v období přelomu 60. a 70. let. Přednáší kurzy k moderním dějinám českých médií a je spoluautorem několika knih a odborných studií.

Slabá místa: Je teoretik. Nemá velké zkušenosti s vedením ani podobné organizace jako je Český rozhlas.

Michael Kralert (46) - Ředitel portfolia strategických projektů a finančního řízení IT v České spořitelně. I předtím byla jeho kariéra spojena s finančním řízením. Deset let byl manažerem auditorské společnosti Deloitte, ještě předtím od března 1998 do ledna 2000 zastával pozici finančního ředitele České televize v managementu

generálního ředitele Jakuba Puchalského. Po televizní krizi kandidoval v lednu 2001 na post prozatímního ředitele České televize, kam ho navrhovala ČSSD.

Studoval ČVUT v Brně. Od dubna 1995 do února 1998 pracoval jako finanční ředitel společnosti PBS INDUSTRY Třebíč.

Slabá místa: Je spojován s ČSSD.

Tomáš Němeček (42) - Vedoucí právník psychiatrické nemocnice v Bohnicích (od 2013), novinář. Vystudoval žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy a Právnickou fakultu UK v Praze. V minulosti pracoval jako novinář, od roku 1995 v týdeníku Respekt, kde byl v letech 2003 až 2005 šéfredaktorem. Poté byl čtyři roky vedoucím komentátorem Hospodářských novin, v letech 2009 až 2013 pracoval v Lidových novinách, kde byl nejprve vedoucím přílohy Orientace, poté přílohy Právo a Justice. Je členem zastupitelstva Prahy 8 za hnutí Osmička sobě.

Je držitelem řady ocenění, například novinářské Ceny Karla Havlíčka Borovského za rok 2012, Ceny Ferdinanda Peroutky (2004), ceny Citibank Excellence in Journalism Award za ekonomický článek roku 1999 či Novinářské ceny 2011 nadace Open Society Fund.

Slabá místa: Hnutí Osmička sobě, které vedl do komunálních voleb, je spojeno s KDU-ČSL.

Tomáš Skřivánek (41) - Ředitel divize Euro E15 ve vydavatelství Mladá fronta. Ekonomické žurnalistice se věnuje od 90. let, mezi lety 1997 a 1999 pracoval v Mladé frontě Dnes, poté působil v časopise Týden a od roku 2000 byl šéfredaktorem ekonomického webu Peníze.cz. V roce 2003 přešel do týdeníku Euro, kde se stal zástupcem šéfredaktora. Na podzim 2007 přešel do Mladé Fronty, podílel se na založení bezplatného ekonomického deníku E15, jehož se stal šéfredaktorem.

Od března 2011 je také ředitelem divize ekonomických titulů v Mladé frontě, od listopadu 2013 byl i šéfredaktorem týdeníku Euro (poté, co jej MF koupila). Loni v červnu každodenní řízení obou titulů opustil a věnoval se manažerské práci. Skřivánek vystudoval národní hospodářství a ekonomickou žurnalistiku na VŠE v Praze, letos získal titul MBA na LIGS University.

Slabá místa: Je dlouhodobě spojený se stíhaným miliardářem Františkem Savovem, pro kterého ještě před pár dny pracoval.

René Zavoral (39) - Náměstek generálního ředitele Českého rozhlasu pro program a vysílání. V současné funkci je od dubna 2013, předtím řídil strategický rozvoj rozhlasu (2011 až 2013), odbor komunikace či marketing a PR. V rozhlase pracuje od roku 2001, s přestávkou v letech 2005 až 2006, kdy působil v Komerční bance v korporátní komunikaci.

V roce 2006 byl Zavoral několik měsíců předsedou místního sdružení ODS v Čelákovících, ze strany odešel před návratem do rozhlasu. Je absolventem politologie na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy (2000). Koncem 90. let byl poradcem někdejší místopředsedkyně ODS a předsedkyně Senátu Libuše Benešové.

Slabá místa: Bývá spojován s předchozím generálním ředitelem Českého rozhlasu Peterem Duhanem. Minulost spojená s ODS mu může také uškodit.

S použitím materiálů ČTK.

URL| <http://mediahub.cz/media-35808/boj-o-funkci-generalniho-reditele-ceskeho-rozhlasu-se-rozlouskne-ve-stredu-koho-tipuji-neuspesni-kandidati-1052434>

Rozhodně se nenudím

18.1.2016 TV Revue str. 04
Jiří Landa

Po roční pauze se na obrazovky České televize vrátil oblíbený pořad Pošta pro tebe a spolu s ním i jeho moderátorka ESTER JANEČKOVÁ (43).

Vlastně se jedná o velmi výjimečný úkaz, kdy se televize rozhodla obnovit již stažený pořad, a to dokonce se stejnou moderátorkou! První otázka tedy byla nasnadě.

* • Byla jste překvapená, když vám zavolali, že se Pošta pro tebe vrací?

Byla, i když jsem v to popravdě trochu doufala. Dost se o možném návratu Pošty pro tebe mluvilo, jenže zprávy z televize byly neustále hodně neurčité. Takže jsem z konečného rozhodnutí měla opravdu velkou radost a to nejen za sebe, ale i za celý štáb.

* • Jak probíhalo první natáčení?

Tím, že jsme Poštu dělali devět a půl roku, ona roční pauza nás všechny občerstvila a na natáčení jsme se o to víc těšili. Všichni jsme do prvních dílů dali spoustu energie a myslím, že ta naše svěžest bude na přibězích znát. Doufám, že se divákům bude „nová“ Pošta m nová líbit stejně jako dřív. v.

* • Prozradte, který y z nových příběhů vás hodně oslovil?

Těžko vybírat. Tak ak jen namátkou: : Ve studiu jsme měli například vůbec nejmladší účastníci, které bylo teprve devět let. Nejdříve jsem z toho byla trochu rozpačitá, ale ta dívka byla naprosto úžasná. Děkovala svým rodičům, a že bylo zač děkovat, protože si její rodina prožila opravdu hodně dramatické věci. Pak jsme tam měli těžce nemocného pána s roztroušenou sklerózou, který chtěl potkat svoji první lásku. Byla to pro něj, myslím, krásná možnost aspoň na chvíli zapomenout na těžké chvíle, co právě prožívá. Byl obdivuhodný.

* • Čemu jste se věnovala během roční pauzy Pošty pro tebe?

Stále, zhruba sedmkrát do měsíce, moderuji pořad Sama doma, intenzivně jsem připravovala rozjezd internetové poradny S barvou ven, kterou jsem spoluzaložila a již jsem patronkou. Jedná se o poradnu pro dospívající gaye a lesby mající potíže s coming outem. Do toho byla i spousta charitativních projektů a hodně jsem se věnovala dceři Sáře. Rozhodně jsem se tedy nenudila. (usmívá se)

* • Sáře bude v těchto dnech pět let. Jaká je?

Velmi „holčičí“. Zrovna dneska má taneční besídku, hrozně ráda totiž tancuje a zpívá. Také je dost upovídaná, ale říká, že za to nemůže, protože to má po mně. Je s ní velká zábava, i když je celkem tvrdohlavá. Vždycky přesně ví, co chce. No a ne vždy se to shoduje s mými představami...

* • Jak funguje vztah mezi pětiletou Sárou a jejími staršími bratry?

Kluci s ní hodně řádí a blbnou. Rozhodně nejsou uvědomělí vychovatelé, ale na druhou stranu u ní mají určitý respekt a od jejího narození se o ni dokázali spolehlivě postarat, vykoupat ji, přebalit i nakrmit. Mají se moc rádi. A občas nám ji večer pohlídají, což je pro každé rodiče, jak mi jistě dáte za pravdu, neocenitelné plus.

* • Čím chce vaše dcerka Sára momentálně být?

Dlouho si přála být baletkou nebo tanečnicí, ale když jsme se nedávno dívali na komedii Jak vytrhnout velrybě stoličku, kde Jana Preissová jako maminka Tomáše Holého musela chodit skoro každý večer do divadla a nechávala ho doma samotného, své rozhodnutí přehodnotila. Prý by nechtěla děti nechávat doma samotné. Takže prý bude raději jen učitelkou tance. Je hrozně uvědomělá. (usmívá se)

* • A co synové?

Oba jsou na gymnáziu. Devatenáctiletý Krištof bude letos maturovat, hlásí se na **Fakultu sociálních věd** na teritoriální studia. Uvidíme, jak dopadne. Od malička se zajímal o historii, už jako předškolák sledoval zprávy a četl noviny, takže mě jeho výběr nijak nepřekvapil. A Cyril uvažuje o medicíně, ale ten má na rozhodnutí ještě dva roky čas.

* • O vašem manželovi je známé, že je náruživým cyklistou. Propadla jste jeho zálibě také?

Když jsme spolu začali chodit, také to na mě zkoušel. Jako první vymyslel cyklistický výlet z Moravy do Prahy, přičemž já byla tehdy zvyklá jet tak nanejvýš na koupaliště. Za dva dny jsme urazili asi dvě stě třicet kilometrů! Kolo jsem pak nenáviděla několik dlouhých let. To se tenkrát Zdeňkovi úplně nepovedlo, nicméně náš vztah to přežil. Teď už mám cyklistiku zase ráda, ovšem jen rekreační. Nejvíce mě ovšem baví, když s kamarádkami každý květen vyrazíme na dámskou jízdu, kterou si pořádně užijeme, protože většinou neujedeme víc než třicet kilometrů za den. Ty dlouhé trasy Morava-Praha, které manžel s oblibou pravidelně jezdí, já vynechávám. (směje se)

20.05 Pošta pro tebe středa ČT1

Foto popis| Po boku moderátorky se opět objevuje Martin Kavan coby pošťák Ondra.
Foto popis| Manžel Zdeněk pracuje jako chirurg.

Rada ČRo zřejmě ve středu zvolí nového generálního ředitele

19.1.2016 roklen24.cz str. 00 Domov, Kalendar
čtk

Rada Českého rozhlasu by měla pravděpodobně již ve středu zvolit nového generálního ředitele tohoto veřejnoprávního média. O post se utkají děkan **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jakub Končelík, vedoucí právník Psychiatrické nemocnice Bohnice Tomáš Němeček, náměstek ČRo pro program a vysílání René Zavoral, ředitel portfolia strategických projektů a finančního řízení České spořitelny Michael Kralert a bývalý ředitel divize Euro a E15 Mladé fronty Tomáš Skřivánek.

URL| <http://roklen24.cz/a/iK3jx>

Politika na Facebooku? Baví hlavně muže

19.1.2016 ct24.cz str. 00 Média
reindlovan

Že politika na sociálních sítích zajímá hlavně muže, dokazuje průzkum **Fakulty sociálních věd** UK. Pánové se častěji zapojují do diskuzí souvisejících s politickým děním a sami je sdílejí téměř dvakrát častěji než ženy.

Víc než dvě třetiny těch, kteří přidávají své názory na Facebook, jsou mladší 45 let, což se shoduje s věkovou strukturou uživatelů této sociální sítě obecně. Rozdínou aktivitu vyvíjejí lidé také podle jejich politického smýšlení. Nejčastěji komentují politické články a statusy lidí, kteří se hlásí k pravici – celkově jich je 42 procent.

Galerie:

zdroj: ČT24">

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Další 2 fotky

Zavřít
Galerie

Newsroom

Zdroj: ČT24

zdroj: ČT24">

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Zdroj: ČT24

zdroj: ČT24">

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Zdroj: ČT24

Zavřít

Sociální sítě jsou sice primárně nástrojem zábavy, politických vyjádření, videí a článků ale vidáme stále víc. Podle dvou třetin diskutérů jsou sociální média důležitým zdrojem informací.

Více novinek ze světa médií přinesl Newsroom ČT24.

přehrát

video
Newsroom ČT24

URL| <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/media/1663069-politika-na-facebooku-bavi-hlavne-muze>

Rada ČRo zřejmě ve středu zvolí nového generálního ředitele

19.1.2016 [finance.cz](http://www.finance.cz) str. 00

[Financninoviny.cz](http://www.Financninoviny.cz)

Praha 19. ledna (ČTK) - Rada Českého rozhlasu by měla pravděpodobně již ve středu zvolit nového generálního ředitele tohoto veřejnoprávního média. O post se utkají děkan **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jakub Končelík, vedoucí právník Psychiatrické nemocnice Bohnice Tomáš Němeček, náměstek ČRo pro program a vysílání René Zavoral, ředitel portfolia strategických projektů a finančního řízení České spořitelny Michael Kralert a bývalý ředitel divize Euro a E15 Mladé fronty Tomáš Skřivánek.

Rada bude rozhodovat na základě veřejné prezentace rozvojových projektů jednotlivých kandidátů. Pětice finalistů přitom vzešla v prosinci v prvním kole z celkem 26 platných přihlášek. Před tím rada ještě pět přihlášek vyřadila kvůli formálním nedostatkům.

Nový generální ředitel ve funkci nahradí Petera Duhana, který na post rezignoval loni v říjnu. Jeho odchodu předcházely dohady o nezákonném zaměstnávání jeho syna nebo některých bývalých radních. ČRo od té doby řídí prozatímní ředitel Karel Zýka. Ten se do tendru také přihlásil, ale se svým projektem nepostoupil.

Radní se již dříve shodli v tom, že žádný z projektů výrazně kvalitativně nevybočoval. Některé byly psané příliš manažerským stylem bez zohlednění specifik veřejnoprávního rozhlasu, jiné zase málo akcentovaly nadcházející digitalizaci rozhlasového vysílání.

Extremistický web White Media nedávno zveřejnil čtyři maily, ve kterých údajně předseda rady ČRo Petr Šafařík informuje premiéra Bohuslava Sobotku (ČSSD) o volbě generálního ředitele ČRo a dění v radě. Šafařík následně v prohlášení pro ČTK odmítl, že je autorem těchto e-mailů. Ze zdravotních důvodů se později omluvil z jednání sněmovního volebního výboru, který se měl jeho údajnou korespondencí premiérovi zabývat. Předseda výboru Martin Komárek (ANO) to označil za nemožné chování. Členové výboru nakonec projednávání celé věci bez Šafaříka neodhlasovali.

Český rozhlas bude letos hospodařit s vyrovnanými příjmy a výdaji ve výši 2,193 miliardy korun. Loni to bylo 2,233 miliardy Kč, ale údaje jsou srovnatelné jen částečně, protože rozhlas přechází na novou metodiku rozpočtování. Základem hospodaření ČRo jsou koncesionářské poplatky ve výši 45 korun měsíčně, které budou v roce 2016 znamenat celkový příjem 2,05 miliardy korun. Dalších 85 milionů jsou očekávané výnosy z reklamy a sponzoringu. ČRo zaměstnává asi 1500 lidí.

URL| <http://www.finance.cz/zpravy/finance/459563/>

Rada ČRo zřejmě ve středu zvolí nového generálního ředitele

19.1.2016 [mediahub.cz](http://www.mediahub.cz) str. 00 [Mediahub, Média](http://www.Mediahub,Media)

Mediahub přinese z volby živý přenos.

Rada Českého rozhlasu by měla pravděpodobně již ve středu zvolit nového generálního ředitele tohoto veřejnoprávního média. O post se utkají děkan **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jakub Končelík, vedoucí právník Psychiatrické nemocnice Bohnice Tomáš Němeček, náměstek ČRo pro program a vysílání

René Zavoral, ředitel portfolia strategických projektů a finančního řízení České spořitelny Michael Kralert a bývalý ředitel divize Euro a E15 Mladé fronty Tomáš Skřivánek.

Rada bude rozhodovat na základě veřejné prezentace rozvojových projektů jednotlivých kandidátů. Pětice finalistů přitom vzešla v prosinci v prvním kole z celkem 26 platných přihlášek. Před tím rada ještě pět přihlášek vyřadila kvůli formálním nedostatkům.

Nový generální ředitel ve funkci nahradí Petera Duhana, který na post rezignoval loni v říjnu. Jeho odchodu předcházely dohady o nezákonném zaměstnávání jeho syna nebo některých bývalých radních. ČRo od té doby řídí prozatímní ředitel Karel Zýka. Ten se do tendru také přihlásil, ale se svým projektem nepostoupil.

Radní se již dříve shodli v tom, že žádný z projektů výrazně kvalitativně nevybočoval. Některé byly psané příliš manažerským stylem bez zohlednění specifik veřejnoprávního rozhlasu, jiné zase málo akcentovaly nadcházející digitalizaci rozhlasového vysílání.

Extremistický web White Media nedávno zveřejnil čtyři maily, ve kterých údajně předseda rady ČRo Petr Šafařík informuje premiéra Bohuslava Sobotku (ČSSD) o volbě generálního ředitele ČRo a dění v radě. Šafařík následně v prohlášení pro ČTK odmítl, že je autorem těchto e-mailů. Ze zdravotních důvodů se později omluvil z jednání sněmovního volebního výboru, který se měl jeho údajnou korespondencí premiérovi zabývat. Předseda výboru Martin Komárek (ANO) to označil za nemožné chování. Členové výboru nakonec projednávání celé věci bez Šafaříka neodhlasovali.

Český rozhlas bude letos hospodařit s vyrovnanými příjmy a výdaji ve výši 2,193 miliardy korun. Loni to bylo 2,233 miliardy Kč, ale údaje jsou srovnatelné jen částečně, protože rozhlas přechází na novou metodiku rozpočtování. Základem hospodaření ČRo jsou koncesionářské poplatky ve výši 45 korun měsíčně, které budou v roce 2016 znamenat celkový příjem 2,05 miliardy korun. Dalších 85 milionů jsou očekávané výnosy z reklamy a sponzoringu. ČRo zaměstnává asi 1500 lidí.

URL| <http://mediahub.cz/media-35808/rada-cro-zrejme-ve-stredu-zvoli-noveho-generalniho-reditele-1052547>

Rada ČRo bude volit nového generálního ředitele

19.1.2016 tyden.cz str. 00 Televize a rádia
ČTK

Rada Českého rozhlasu by měla pravděpodobně již ve středu zvolit nového generálního ředitele tohoto veřejnoprávního média.

Rada Českého rozhlasu by měla pravděpodobně již ve středu zvolit nového generálního ředitele tohoto veřejnoprávního média. O post se utkají děkan **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jakub Končelík, vedoucí právník Psychiatrické nemocnice Bohnice Tomáš Němeček, náměstek ČRo pro program a vysílání René Zavoral, ředitel portfolia strategických projektů a finančního řízení České spořitelny Michael Kralert a bývalý ředitel divize Euro a E15 Mladé fronty Tomáš Skřivánek.

Rada bude rozhodovat na základě veřejné prezentace rozvojových projektů jednotlivých kandidátů. Pětice finalistů přitom vzešla v prosinci v prvním kole z celkem 26 platných přihlášek. Před tím rada ještě pět přihlášek vyřadila kvůli formálním nedostatkům.

Nový generální ředitel ve funkci nahradí Petera Duhana, který na post rezignoval loni v říjnu. Jeho odchodu předcházely dohady o nezákonném zaměstnávání jeho syna nebo některých bývalých radních. ČRo od té doby řídí prozatímní ředitel Karel Zýka. Ten se do tendru také přihlásil, ale se svým projektem nepostoupil.

Radní se již dříve shodli v tom, že žádný z projektů výrazně kvalitativně nevybočoval. Některé byly psané příliš manažerským stylem bez zohlednění specifik veřejnoprávního rozhlasu, jiné zase málo akcentovaly nadcházející digitalizaci rozhlasového vysílání.

Extremistický web White Media nedávno zveřejnil čtyři maily, ve kterých údajně předseda rady ČRo Petr Šafařík informuje premiéra Bohuslava Sobotku (ČSSD) o volbě generálního ředitele ČRo a dění v radě. Šafařík následně v prohlášení odmítl, že je autorem těchto e-mailů. Ze zdravotních důvodů se později omluvil z jednání sněmovního volebního výboru, který se měl jeho údajnou korespondencí premiérovi zabývat. Předseda výboru Martin Komárek (ANO) to označil za nemožné chování. Členové výboru nakonec projednávání celé věci bez Šafaříka neodhlasovali.

Český rozhlas bude letos hospodařit s vyrovnanými příjmy a výdaji ve výši 2,193 miliardy korun. Loni to bylo 2,233 miliardy Kč, ale údaje jsou srovnatelné jen částečně, protože rozhlas přechází na novou metodiku rozpočtování. Základem hospodaření ČRo jsou koncesionářské poplatky ve výši 45 korun měsíčně, které budou v roce 2016 znamenat celkový příjem 2,05 miliardy korun. Dalších 85 milionů jsou očekávané výnosy z reklamy a sponzoringu. ČRo zaměstnává asi 1500 lidí.

URL| http://www.tyden.cz/rubriky/media/televize-a-radia/rada-cro-bude-volit-noveho-generalniho-reditele_369422.html

Adepti chtějí změnu názvů i vyšší platy

19.1.2016 Lidové noviny str. 04 Domov

ONDŘEJ STRATILÍK

PRAHA Přestože Petr Duhan Český rozhlas vedl téměř pět let, jeho nástupce nebude přebírat stoprocentně fungující instituci, kde postačí držet nastavený směr.

„Nový ředitel by měl dbát na to, aby rozhlas mnohem více než dosud naplňoval veřejnou službu. Jednotlivé stanice Českého rozhlasu se sice mohou pochlubit výbornou prací řady lidí, rozhlasu jako celku ale citelně schází veřejnoprávní koncept, zarámování,“ myslí si Markéta Škodová z katedry mediálních studií na Metropolitní univerzitě v Praze. Konkrétně jde podle ní o problematickou hudební dramaturgii Radiožurnálu či nevyužívaný potenciál zahraničních zpravodajů.

Její slova ve svých kandidátských projektech potvrzují i adepti na nového ředitele veřejnoprávního média.

Končelík: Zvyšování mezd

Děkan **Fakulty sociálních věd** UK Jakub Končelík má za to, že ČRo trpí únavou, chybí mu budoucnost a novinářské řemeslo tam upadlo. Navrhuje, aby se redaktorům zvyšovaly mzdy, pracovalo se s kvalitními a známými externisty a zapracovat se má na digitalizaci. Radiožurnál by neměnil, stanici Dvojka vrátil jméno Praha a předělal na „klidnější radiožurnál“, Vltavu oživil. Končelíkovy šance snižuje fakt, že v mediální oblasti je hlavně teoretik a pedagog. Má sice manažerské zkušenosti s vedením fakulty, ale není jasné, jak by uřídil moloch s rozpočtem 2,2 miliardy.

Kralert: ČRO 1, ČRO 2, ...

Jednou z nejviditelnějších změn, které navrhuje další kandidát Michael Kralert, je změna názvů stanic. Kvůli zjednodušení by Radiožurnál přejmenoval na ČRO 1, Dvojku na ČRO 2 a tak dále. Na Radiožurnálu by vylepšil hudební dramaturgii.

Kralert má silné ekonomické manažerské zázemí, jeho slabou stránkou je, že od roku 2000, kdy skončil jako finanční ředitel ČT, v médiích nepracoval.

Němeček: Zapojte regiony

Vytvoření nové investigativní skupiny, jež přináší rozhlasu citované zprávy, citelnější využití zahraničních zpravodajů či víc příspěvků z regionů do celostátního vysílání. Tak si Český rozhlas představuje Tomáš Němeček. Dnes jej vidí jako místo, kde panuje vysoká nedůvěra zaměstnanců k vedení a práce není tolik náročná. Stanici Junior by přidal na dobrodružném obsahu, internetovým rádiím dal jasné posluchačské cíle. Pokud jich nedosáhnou, zefektivní je.

Tomáš Němeček má šance jako známý český novinář, jenž prošel řadou médií. Chybí mu však manažerská praxe.

Skřivánek: Propustit editory

Narostl počet zaměstnanců, kteří se na tvorbě programu nepodílejí, v Českém rozhlasu působí víc editorů než redaktorů. Tak další z kandidátů Tomáš Skřivánek kritizuje současné fungování média. A tvrdí i to, že se Radiožurnál s Dvojkou vzájemně obírají o posluchače. Proto by stanice ještě víc profiloval.

Zásadní Skřivánkovou nevýhodou je, že byl téměř devět let blízkým spolupracovníkem uprchlého miliardáře Františka Savova, obviněného z krácení daní a legalizace výnosů z trestné činnosti. Savov se nyní zdržuje v Londýně a brání se vydání do České republiky. Skřivánek má díky svému příteli Tomáši Prouzovi, státnímu tajemníkovi pro evropské záležitosti, dobré kontakty v sociální demokracii.

Zavoral: Více dopravy

Současný náměstek generálního ředitele pro program René Zavoral logicky chválí dosavadní směřování média, snížil by ale počet vedoucích zaměstnanců a Radiožurnálu by přidal dopravní služby. Jeho kandidaturu může brzdit úzká spolupráce s kritizovaným exředitelem Duhanem. Rozhlas by se tedy pod Zavoralem zásadně neměnil.

Zprávy dne podle editora: po 20 letech končí šéf obra, zločiny Ruska v Sýrii a otec odbyl syna dopisem

19.1.2016 lidovky.cz str. 00 Zprávy / Domov
Lidovky.cz, Vojtěch Gibiš

Michal Štefl skončil v pozici generálního ředitele a předsedy představenstva jedné z největších tuzemských stavebních firem OHL ŽS. V čele firmy byl přes 20 let. Dozorčí rada Štefla odvolala minulý týden. V úterý potvrdil Tomáš Psota z vedení společnosti. Důvody Štefla odvolání nesdělil.

Novým předsedou představenstva společnosti a generálním ředitelem je José Emilio Pont Pérez. Štefl bude v rámci skupiny OHL působit na pozici místopředsedy dozorčí rady OHL ŽS.

Brněnská stavební firma patří do skupiny, kterou ovládá španělská OHL. Ta vlastní naprostou většinu akcií.

Podle Peréze Štefl OHL ŽS dokázal provést náročným obdobím transformace na akciovou společnost a etablovat ji mezi největší stavební firmy.

O velké peníze jde i před soudem v Praze, kde se projednává údajná korupční kauzu, která se podle policie dotýká i exsenátora za ODS Tomáše Kladívka.

Obžaloba ho viní z krádeže více než sedmi milionů ve zlatě, v soudní síni ale podnikatel Štěpán Prášil veškerou rozhodnost ztratil. „Dobrý den... vážený soude,“ uvedl nejistě poté, co ho předseda senátu Tomáš Durdík předvolal do ohrádky k výslechu. „Zdravili jsme se na začátku, stačí jednou,“ odvětil soudce. A ještě předtím se podnikatel „schoval“ před novináři.

V úterý pak soud pokračoval výpovědí Milana Čmleíka. „Senátor Kladívko chtěl investovat peníze,“ hájil zlato jeho nervózní asistent.

Jak zacházet s penězi by se mělo učit od mala. V to zřejmě věří i jeden americký otec, který svému šestiletému synovi dal tvrdou životní lekci, když mu poslal korporátní odpověď na žádost o 20 dolarů.

„Je nám velmi líto, ale musíme vás informovat o tom, že vám nemůžeme poskytnout půjčku ve výši 20 dolarů. Zkontrolovali jsme váš účet a nenalezli na něm dostatečné prostředky. Místo toho je na něm uvedena bohatá minulost nesplněných domácích povinností,“ stojí v dopise.

Ponožky v sandálech má celá střední Evropa

Peníze se ale šetří i v Alsasku. Svě zkušenosti odtamtud popisuje Jaroslav Valenta v rámci seriálu Češi v cizině, „Jiný zvyk, který mne zarazil, bylo, že Francouzi neváhají na výletech jíst vlastní svačiny a za celý výlet si nedají na horské chatě ani pivo, ani jídlo, nic. Někteří si objednájí jen polévku a přímo u stolu vytáhnou svačinu a najedí se z vlastního (zažil jsem takto i bohatou lékařku). A to je tolik sebermskačských průpovědek od samotných Čechů, jak jsme nechutný národ, že jen jíme svačiny a neutrácíme a nevkusně je vytáhneme a jíme i v restauracích. Jak vidno, nejsme sami (mimochodem, ponožky v sandálech nosí celá střední i severní Evropa a zažil jsem v letadle ze Stuttgartu, že jen co se letadlo odlepilo od země, Němci vstali a vytáhli si na palubě letadla vlastní svačiny, do kterých se hned s gustem dali). Pak že jen Češi.“

Celý rozhovor najdete tady.

To Rusové Vladimira Putina vytahují v letadlech místo svačin bomby. Bohužel v rámci protiteroristické kampaně zasáhnou občas (tedy spíše častěji) i odpůrce neomezeného vládce Sýrie Asada a také civilní obyvatele. Svůj názor na to napsal Jan Šír, který působí na Katedře ruských a východoevropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** University Karlovy v Praze.

Záběry zveřejněné ruským ministerstvem obrany zachycují výsledky úderů ruského letectva na pozice v Sýrii. Moskva tvrdí, že dokumentují útoky na cíle Islámského státu.

„Osm dětí a učitel bylo zabito ruským letectvem a desítky dalších zraněny minulý týden při zásahu školy západně od Aleppa. Nejméně 43 mrtvých z řad civilního obyvatelstva si podle dostupných zpráv víkend před tím vyžádaly tři nálety podniknuté ruským letectvem na cíle v provincii Idlib. Informace o rostoucích ztrátách mezi civilním obyvatelstvem jsou konsistentní s množícími se zprávami mezinárodních lidskoprávních organizací mapujících chod a prozatímní výsledky poslední ruské vojenské kampaně,“ píše Šír.

Tak dobrý večer a Rusům lepší mušku.

URL| http://www.lidovky.cz/zpravy-dne-podle-editora-po-20-letech-konci-sef-obra-zlociny-ruska-v-syrii-a-otec-odbyl-syna-dopis-i2d-/zpravy-domov.aspx?c=A160119_210623_ln_domov_gib

Oslabená rada volí nového šéfa Českého rozhlasu. Favoritem pokračovatel Duhana, odhaduje expert

19.1.2016 parlamentnilisty.cz str. 00 Kauzy

Daniela Černá

Ve stínu e-mailové korespondence premiéra Bohuslava Sobotky s předsedou Rady Českého rozhlasu Petrem Šafaříkem se bude odehrávat volba nového generálního ředitele. O tom jsou přesvědčení někteří mediální analytici. ParlamentníListy.cz oslovily hned několik odborníků, kteří zhodnotili šance pěti vybraných kandidátů. „Ani od jednoho se nedá čekat to, co Český rozhlas potřebuje,“ prohlásil mediální analytik Petr Žantovský.

„Největší šanci má René Zavoral. Je “rozhlasově“ nejzkušenější,“ říká jednoznačně mediální analytik Jiří Mikeš a pochválil výběrovou komisi za „slušnou práci“. Ta totiž vybrala do užšího kola pět kandidátů na ředitele a právě René Zavoral, náměstek generálního ředitele Českého rozhlasu pro program a vysílání, je z nich jediný, kdo v tomto médiu pracuje, a navíc dlouhodobě. I proto by podle Mikeše post ředitele dobře zvládl. „Nevím samozřejmě, jak se k němu stavějí ostatní zaměstnanci. Možná by se mohli vyjádřit. Bude zajímavé sledovat, jestli po volbě budou protestovat nebo ne. Vždyť rádio je stejně jako televize také vosí hnízd,“ dodal.

Do výběru pěti kandidátů na ředitele se také dostali: Mediální historik Jakub Končelík, vedoucí právník psychiatrické nemocnice, novinář Tomáš Němeček, ředitel portfolia strategických projektů a finančního řízení IT v České spořitelně Michael Kralert a manažer Tomáš Skřivánek, bývalý ředitel divize Euro E15 ve vydavatelství Mladá fronta. Právě poslední dva jmenovaní jsou dle informací ParlamentníchListů.cz černými koňmi celé volby.

Analytička Ryšánková: Zavoral má výhodu znalosti prostředí. Ví, že rozhlas čeká digitalizace

“Není jasným favoritem. Do rady nikdo nevidíme,” uvedla pro ParlamentníListy.cz před střeďečnfm hlasováním mediální analytička Irena Ryšánková. Překvapilo ji, že ve finálové pětce jsou čtyři lidé “zvenku” a jen jeden “zevnitř” rozhlasu. Proto upozorňuje na úskalí volby osobnosti, která specifika tohoto média nezná. “Pan Zavoral má výhodu znalosti prostředí. Ví, že rozhlas čeká digitalizace, uvědomuje si, že to nebude jednoduché. Nejsou připraveny zákony, není jasné, jak bude probíhat. V mých očích je to jeho velká výhoda. Jestli se ale radní rozhodnou, že po letech, kdy byli řediteli rozhlasu lidé zevnitř, udělají drobný experiment? Těžko říci,” popsala situaci. Sama pročetla projekty všech pěti kandidátů. “Velmi kvalitní je projekt pana Němečka. Ale například projekt pana docenta Končelíka, který mě osobně učil novodobou historií médií... Je to vynikající pedagog. Historii dělá báječně, ale je vidět, že je to mediální teoretik,” podotkla.

Žantovský: “Ani od jednoho se nedá čekat to, co Český rozhlas potřebuje. Inventuru.”

Případnou volbu současného náměstka do pozice ředitele nevidí jako šťastné řešení analytik Žantovský. “Nechci hádat, kdo má největší šanci. Ale upřímně, pokud by zvolili pana Zavorala, pak nechápu, proč měl odejít pan Duhan. Náměstek Zavoral byl součástí nejvyššího managementu a zodpovídal za to, co se dělo,” konstatoval Žantovský, který ale nevěří žádnému z vybraných kandidátů. “Ani od jednoho se nedá čekat to, co Český rozhlas potřebuje, a to inventuru a reorganizaci z manažerského hlediska,” obává se. Zároveň analytik upozornil na to, že i on byl účastníkem výběrového řízení, a proto je jeho názor ryze subjektivní. Jedním dechem ale pro ParlamentníListy.cz ujistil: “S Českým rozhlasem spolupracuji 25 let.”

Šéfredaktor stanice je prý bezprávná bytost. Žantovský mluví o “strašném nepořádku”

Žantovský popsal i to, že v minulosti existoval systém stanic, které měly částečnou autonomii redakční i ekonomickou: “Pan Duhan s panem Zavoralem nasadili systém, kterému říkají produkční, tedy existují jednotlivá produkční centra jako v České televizi. Jednotlivé stanice ale nemají obsahovou ani ekonomickou pravomoc. Šéfredaktor stanice je v podstatě bezprávná bytost, která si pomalu nemůže ani vybírat spolupracovníky, natož aby rozhodoval o tom, jaké formáty se budou vysílat. O tom rozhodují producentská centra.” A právě v rozdělení kompetencí Žantovský vnímá zásadní problém. “Nikdo nenese odpovědnost za to, co se tam děje. Tohle je základní nepořádek. Výsledek je naprosto šílený a dělá z instituce něco naprosto nepřehledného, což se může hodit akorát lidem, kteří chtějí provozovat své vlastní zájmy, protože v nepřehledném prostředí vám nikdo nevidí pod ruce,” uvedl. “Jestli něco rozhlas potřebuje? Pak odstranění strašného nepořádku a zavedení funkčního manažerského systému, který jasně pojmenuje pravomoci a odpovědnost. Ani jeden z těch pěti lidí pro mě není zárukou toho, že by chtěl něco podobného podnikat,” dodal Žantovský.

Hreha: “Předseda rady by měl odstoupit nebo ať ho odvolají.” A nezávislost? Jen pokrytectví

Analytik Radim Hreha velmi nesmlouvavě kritizuje samotnou nezávislost Rady Českého rozhlasu. Zvlášt v situaci, kdy se objevila korespondence mezi premiérem a předsedou rady v e-mailech, které zveřejnili hackeři. “Vždy je ovlivněná, vždy je zpolitizovaná. Všichni radní mají nějaké své důvěrníky, kteří je tam v podstatě dostali. Vždy to tak bylo i v minulosti. Samozřejmě to, co teď říkám, se nedá prokázat, protože vše probíhá v kuloárech. Mailuje jen předseda rady a premiér. Ostatní komunikují se svými “poradci” osobně. Hra, že nezávislí radní prosazují zájmy veřejnosti? To je absolutní pokrytectví. Je to čistá politika,” myslí si Hreha. I když existují pochybnosti o pravosti e-mailů, podle Hrehy může mít i tato kauza vliv na pozici a sílu budoucího rozhodnutí o obsazení postu ředitele. Důvěryhodnost rady tak může oslabovat. “Předseda rady by měl odstoupit nebo by ho měli odvolat, když se nedokáže ani otevřeně přiznat ke svým e-mailům, které si nepochybně hackeři nevymysleli. Už to je trapné. V každém případě situace dokumentuje, jak někteří členové pracují,” dodal rázně.

Ryšánková: Nic dramatického. “Radní komunikují s poslanci běžně.”

Zcela odlišně vnímá situaci rady Českého rozhlasu analytička Ryšánková. Ta se nedomnívá, že by se odehrávalo něco dramatického: “Neshledávám na e-mailech pana Šafaříka panu Sobotkovi nic fatálního. Spíše jsou to informativní e-maily. Radní komunikují s poslanci celkem běžně. V těch e-mailech je spousta jiných informací, které jsou důležitější.” Zároveň ujistila: “Rozhlas nepotřebuje spacáky. Je v podstatě konzervativní institucí a vždycky byla. Zapomínáme na to, že nás provázela časy dobrými i zlými od svého vzniku a stojí za ním obrovská historie,” připomenula.

O řediteli rozhodnou radní 20. ledna. Hreha: “Je to zbytečné.”

Analytik Radim Hreha nabízí zcela jiné řešení celé situace a s volbou ředitele Českého rozhlasu by si hlavu nelámал. “Myslím si, že volba je zbytečná. Dlouhodobě se snažím vyjádřit názor, že by se televize a rozhlas měly spojit tak jako na Slovensku. Z důvodů ekonomických i proto, aby byl lobbying co nejnižší,” vysvětlil.

Podmínkám výběrového řízení na post generálního ředitele Českého rozhlasu vyhovělo 26 přihlášených kandidátů. Pět dalších přihlášek neprošlo kvůli formálním nedostatkům. Rada Českého rozhlasu pak zúžila seznam kandidátů na zasedání 21. prosince. V tajné volbě vybrala pět jmen, z nichž je pouze René Zavoral svázán s Českým rozhlasem. Šest hlasů dostali Jakub Končelík, Tomáš Němeček, René Zavoral a pět hlasů získali Michael Kralert a Tomáš Skřivánek. Finalisté výběrového řízení své vize o budoucnosti veřejnoprávního média radě přednesou na zasedání 20. ledna. Pět postupujících absolvuje veřejné slyšení a představení kandidátského projektu. Ten by měl obsahovat zhodnocení současné situace rozhlasu a vizi jeho budoucnosti na léta 2016 až 2021. Vítěz výběrového řízení musí dostat hlasy od nejméně šesti z devíti členů Rady Českého rozhlasu. Nový ředitel musí být zvolen nejpozději do 3. února.

Generální ředitel Českého rozhlasu Peter Duhan odstoupil z funkce 3. listopadu. Český rozhlas má roční obrát zhruba 2,25 miliardy korun.

Jakub Končelík (40 let) - mediální historik, který je od února 2010 děkanem **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Od roku 2001 působí také jako vědecký pracovník Centra pro mediální studia (CEMES) UK FSV a odborný asistent na katedře mediálních studií UK FSV. Letos se neúspěšně ucházel o místo v Radě České televize. Zasedá v několika vědeckých a redakčních radách a profesních organizacích, od roku 2014 je například členem vědecké rady Ústavu pro studium totalitních režimů (ÚSTR).

Tomáš Němeček (42 let) - vedoucí právník psychiatrické nemocnice v Bohnicích (od 2013), novinář. Vystudoval žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy a Právnickou fakultu UK v Praze. V minulosti pracoval jako novinář, od roku 1995 v týdeníku Respekt, kde byl v letech 2003 až 2005 šéfredaktorem. Poté byl čtyři roky vedoucím komentátorem Hospodářských novin, v letech 2009 až 2013 pracoval v Lidových novinách, kde byl nejprve vedoucím přílohy Orientace, poté přílohy Právo a Justice. Je členem zastupitelstva Prahy 8 za hnutí Osmička sobě.

René Zavoral (39 let) - náměstek generálního ředitele Českého rozhlasu pro program a vysílání. V současné funkci je od dubna 2013, předtím řídil strategický rozvoj rozhlasu (2011 až 2013), odbor komunikace či marketing a PR. V rozhlasu pracuje od roku 2001, s přestávkou v letech 2005 až 2006, kdy působil v Komerční bance v korporátní komunikaci.

Michael Kralert (46 let) - ředitel portfolia strategických projektů a finančního řízení IT v České spořitelně. I předtím byla jeho kariéra spojena s finančním řízením. Deset let byl manažerem auditorské společnosti Deloitte, ještě předtím od března 1998 do ledna 2000 zastával pozici finančního ředitele České televize v managementu generálního ředitele Jakuba Puchalského. Po televizní krizi kandidoval v lednu 2001 na post prozatímního ředitele České televize, kam ho navrhovala ČSSD.

Tomáš Skřivánek (41 let) - ředitel divize Euro E15 ve vydavatelství Mladá fronta. Ekonomické žurnalistice se věnuje od 90. let, mezi lety 1997 a 1999 pracoval v Mladé frontě Dnes, poté působil v časopise Týden a od roku 2000 byl šéfredaktorem ekonomického webu Peníze.cz. V roce 2003 přešel do týdeníku Euro, kde se stal zástupcem šéfredaktora. Na podzim 2007 nastoupil do Mladé Fronty, podílel se na založení bezplatného ekonomického deníku E15, jehož se stal šéfredaktorem. Od března 2011 je také ředitelem divize ekonomických titulů v Mladé frontě, od listopadu 2013 byl i šéfredaktorem týdeníku Euro (poté, co jej MF koupila). Loni v červnu každodenní řízení obou titulů opustil a věnoval se manažerské práci.

(zdroj. www.rozhlas.cz)

URL| <http://www.parlamentnilisty.cz/article.aspx?rubrika=1388&clanek=417839>

Tendr ovlivňují uniklé dopisy

19.1.2016 Lidové noviny str. 04 Domov
ONDŘEJ STRATILÍK

Rozhlasová rada bude již zítra volit nového generálního ředitele

Nezávislost rozhlasové rady utrpěla v ten nejméně vhodný okamžik. Citlivá e-mailová korespondence předsedy rady adresovaná premiérovi unikla na veřejnost jen krátce před volbou nového generálního ředitele rozhlasu.

PRAHA Výběrové řízení začíná zítra ve dvě odpoledne. Rada Českého rozhlasu však bude jednat ještě před volbou nového ředitele. Neveřejně. Na dopoledním předsednictvu se chce věnovat kauze svého šéfa Petra Šafaříka.

Důvod je jasný – jak zajistit to, aby výběr nového šéfa rozhlasu nedoprovázelo podezření z tlaku politiků. Otázky panují od chvíle, kdy hackeři napadli e-mailovou schránku premiéra Bohuslava Sobotky. Kromě jiného odhalili i údajné zprávy Petra Šafaříka. Ministerského předsedu v nich mimo jiné žádá o tip, koho usadit do dozorčí rady rozhlasu.

„Pokud nový ředitel zvítězí jasně, nemám obavy, že by někdo tendr napadl. Pokud ale bude poměr hlasů těsný, pak může být problém,“ krčí rameny jeden z radních.

Sám Šafařík nicméně tvrdí, že se jedná o podvrh a že e-maily nepsal. Předseda vlády se k úniku nevyjadřuje vůbec.

Přesto bude Šafařík muset vysvětlovat. „Ve středu to bude poprvé, co se s panem Šafaříkem potkáme. Určitě o těch e-mailech budeme diskutovat,“ nastiňuje Ivan Tesař, místopředseda rady. Jeho kolega Michal Stehlík už ale dřív prohlásil, že Šafaříkově reakci nemá důvod nevěřit.

„Měl by odejít. Nechceme tady Maďarsko ani Polsko“

Někteří oslovení experti namítají, že premiér či sám Šafařík by měli korespondenci jasně objasnit, popřípadě dokázat, že dopisy jsou výmyslem.

„To, že členové rady uvěřili Šafaříkovu tvrzení, že e-maily jsou neautentické, nelze spolu s premiérovým mlčením považovat za dostatečnou tečku za celou kauzou,“ myslí si Markéta Škodová z katedry mediálních studií na Metropolitní univerzitě v Praze.

„Pokud je uniklá e-mailová korespondence mezi premiérem a předsedou Rady Českého rozhlasu autentická, Petr Šafařík by měl zvážit své setrvání ve funkci. Jakkoli se politici neustále snaží získat maximální vliv nad médií veřejné služby, nikdo z nás zřejmě netouží po tom, aby to vypadalo jako v sousedním Polsku nebo v Maďarsku,“ pokračuje Škodová. Pro připomenutí– Varšava rozjela reformu, která umožňuje politikům do čela veřejnoprávních médií umisťovat své lidi, aniž by proběhl veřejný konkurz. I z důvodů, jež zmiňuje Škodová, budou radní během zítřejšího dopoledne hledat způsob, jak se s údajnými Šafaříkovými dopisy vypořádat a očistit se. Jednou z možností je zvolení nového předsedy rady. Tuhle variantu ale členové kontrolního orgánu nepovažují za reálnou. „Něco takového nepředpokládám. I poté by Petr Šafařík jako běžný radní zůstal jedním z volitelů,“ tvrdí jeden z radních.

Kromě Šafaříka je třeba dořešit i Duhana

Jaké konkrétní kroky členové kontrolního orgánu učiní, zatím nechávají bez odpovědi. „Volbu nového ředitele Českého rozhlasu ale v žádném případě neodložíme,“ reaguje Ivan Tesař.

Každý z pěti kandidátů bude mít půl hodiny na to, aby radním detailně představil svůj projekt a odpověděl na otázky.

Po skončení prezentací bude následovat tajná volba. Zvítězí ten, kdo získá nejméně šest hlasů. Pokud Rada Českého rozhlasu nikoho nevybere, bude následovat další kolo volby. Nejpozději by měl být nový ředitel rádia znám do 3. února.

Vítězný finalista vystřídá prozatímního ředitele Karla Zýku. Toho radní vybrali poté, co bývalý šéf rozhlasu Petr Duhan loni v říjnu rezignoval. Jeho přešlapy se vršily, a tak kdyby neodstoupil, radní by jej velmi pravděpodobně stejně odvolali.

„Základní charakteristikou veřejné služby by neměla být poslechovost, kterou často zdůrazňoval Duhan,“ komentuje to Markéta Škodová.

A bývalý ředitel je po Šafaříkovi dalším, s kým ještě bude muset rada dořešit několik zásadních věcí. Čeká se na posudek, zda Peter Duhan porušil zákon, když médium během jeho éry zaměstnávalo jemu spřízněné bývalé radní.

Kandidáti na nového šéfa Českého rozhlasu Ve středu 20. ledna se bude volit nový generální ředitel Českého rozhlasu. Šéf veřejnoprávní instituce hospodařící s ročním rozpočtem 2,2 miliardy vzejde ze souboje pěti mužů a nahradí Petera Duhana, který rezignoval na konci loňského roku. Jedním z hlavních úkolů vítěze výběrového řízení bude posílit pozici stanice Radiožurnál. S 835 tisíci posluchači denně (podle výzkumu Radioprojekt) je nyní čtvrtým nejposlouchanějším rádiem v Česku.

DOSAVADNÍ NÁMĚSTEK

René Zavoral (39) * V současnosti pracuje jako náměstek generálního ředitele Českého rozhlasu pro program. * Zkušenosti s veřejnoprávním médiem: V Českém rozhlasu působí s krátkou přestávkou od roku 2001, byl mluvčím i šéfem strategického rozvoje rozhlasu.

MANAŽER

Michael Kralert (46) * V současnosti pracuje v České spořitelně jako ředitel strategických projektů. * Zkušenosti s veřejnoprávním médiem: Finanční ředitel České televize (1998 až 2000), neúspěšně kandidoval na prozatímního ředitele České televize v roce 2001.

NOVINÁŘ, PRÁVNÍK, POLITIK Tomáš Němeček (42) * V současnosti pracuje jako právník Psychiatrické nemocnice v Bohnicích, předtím působil v týdeníku Respekt, Hospodářských i Lidových novinách. Je zastupitelem v Praze 8, zvoleným za sdružení Osmička sobě (KDU-ČSL a nezávislé osobnosti). * Zkušenosti s veřejnoprávním médiem: Českému rozhlasu v minulosti dodával komentáře jako externista.

AKADEMIK

Jakub Končelík (40) * Mediální teoretik, v současnosti pracuje jako děkan **Fakulty sociálních věd** UK v Praze. * Zkušenosti s veřejnoprávním médiem: Žádné, několikrát neúspěšně kandidoval do Rady České televize (naposledy v roce 2015).

MANAŽER MILIARDÁŘE SAVOVA Tomáš Skřivánek (41) * Nedávno opustil vydavatelství Mladá fronta, a. s., miliardáře Františka Savova, stíhaného za krácení daní. Z pozice šéfa deníku E15 a člena představenstva téměř devět let úzce spolupracoval se Savovem. Ten se nyní zdržuje v Londýně, kde se soudně brání vydání do ČR. * Zkušenosti s veřejnoprávním médiem: Dosud žádné.

Foto autor| FOTO: MAFRA-ARCHIV // KOLÁŽ ŠIMON / LN

Jsem moc vytížený, tvrdí Šafařík a opouští post předsedy rady Rozhlasu

20.1.2016 e15.cz str. 00 Zprávy

Předseda Rady Českého rozhlasu Petr Šafařík ke konci března odejde z funkce. Zdůvodnil to pracovním vytížením. Oznámil to na dnešním zasedání rady. Šafařík ji vede od konce loňského listopadu. Nedávno se o něm mluvilo v souvislosti s uniklými e-maily premiérovi Bohuslavu Sobotkovi.

Vysokoškolský pedagog Šafařík je s krátkou přestávkou členem rady rozhlasu od poloviny roku 2011. Loni 25. listopadu nahradil v čele rady Michala Stehlíka, který na funkci rezignoval spolu s dalšími členy předsednictva po volbě prozatímního ředitele.

Extremistický web White Media nedávno zveřejnil čtyři maily, ve kterých údajně Šafařík informuje premiéra Sobotku o volbě generálního ředitele Českého rozhlasu a o dění v radě. Šafařík následně v prohlášení odmítl, že je autorem těchto e-mailů. Už tehdy se však objevily obavy z možného zpolitizování dnešní volby nového generálního ředitele ČRo. Ze zdravotních důvodů se Šafařík později omluvil i z jednání sněmovního volebního výboru, který se měl jeho údajnou korespondencí premiérovi zabývat.

Devítičlenná rada ČRo dnes na svém zasedání poslouchá prezentace pěti kandidátů na post šéfa ČRo a následně by měla generálního ředitele zvolit. Ten nastoupí na místo po Peteru Duhanovi, který rezignoval loni v říjnu.

Pětice kandidátů

O místo soupeří děkan **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jakub Končelík, vedoucí právník Psychiatrické nemocnice Bohnice Tomáš Němeček, náměstek ČRo pro program a vysílání René Zavoral, ředitel portfolia strategických projektů a finančního řízení České spořitelny Michael Kralert a bývalý ředitel divize Euro a E15 vydavatelství Mladá fronta Tomáš Skřivánek.

Radní se již dříve shodli v tom, že žádný z projektů výrazně kvalitativně nevybočoval. Některé byly psané příliš manažerským stylem bez zohlednění specifik veřejnoprávního rozhlasu, jiné zase málo akcentovaly nadcházející digitalizaci rozhlasového vysílání.

Český rozhlas bude letos hospodařit s vyrovnanými příjmy a výdaji ve výši 2,193 miliardy korun. Loni to bylo 2,233 miliardy korun, ale údaje jsou srovnatelné jen částečně, protože rozhlas přechází na novou metodiku rozpočtování. Základem hospodaření ČRo jsou koncesionářské poplatky ve výši 45 korun měsíčně, které budou v roce 2016 znamenat celkový příjem 2,05 miliardy korun. Dalších 85 milionů korun jsou očekávané výnosy z reklamy a sponzoringu. ČRo zaměstnává asi 1500 lidí.

Rada Českého rozhlasu vybírá ředitele, její členy volí Sněmovna

- Rada Českého rozhlasu (ČRo) je orgán, jehož prostřednictvím se uplatňuje právo veřejnosti na kontrolu tvorby a šíření programů tohoto veřejnoprávního média. Do působnosti rady náleží zejména jmenování a odvolávání generálního ředitele rozhlasu, dále schvalování rozpočtu a závěrečného účtu Českého rozhlasu. K ekonomické kontrole rozhlasu využívá Rada ČRo pětičlennou dozorčí komisi.

- Radu zavedl zákon přijatý v listopadu 1991, který zároveň k 1. lednu 1992 zřídil celý Český rozhlas. První devítičlennou radu zvolila Česká národní rada (předchůdkyně dnešní Poslanecké sněmovny) 30. ledna 1992 na období pěti let. Poslanci volí radní i dnes, od roku 2002 ale kandidáty navrhuje občanská sdružení, podobně jako v případě Rady České televize.

- Poslanecká sněmovna může radu odvolat, pokud tato opakovaně neplní své povinnosti stanovené zákonem nebo pokud poslanci dvakrát po sobě neschválí Výroční zprávu o činnosti ČRo nebo Výroční zprávu o hospodaření ČRo. To se ale zatím nikdy nestalo, na rozdíl od Rady České televize.

- Funkční období radních je nyní šest let a zákon o ČRo předpokládá, že by se každé dva roky měla obměnit třetina rady. Kvůli tomu, že se v minulosti poslanci nedokázali shodnout na jménech radních a volba se protahovala, není ale tento rytmus úplně přesně zachován. Přesto ale jednotlivým členům končí funkční období s časovým odstupem až čtyř let; nejnovější radní byli zvoleni předloni na jaře.

- Za působení v Radě ČRo náleží jejím členům odměna, jejíž výše se odvíjí od průměrné mzdy v tomto veřejnoprávním médiu. Řadovému členovi připadá podle zákona 80 procent průměrné mzdy, místopředsedovi 103 procent a předsedovi Rady ČRo pak 127 procent průměrné mzdy zaměstnanců ČRo. V roce 2014 dosáhla průměrná měsíční mzda v rozhlase 36 639 korun.

- V poslední době na sebe radní upozornili zejména sporem s bývalým ředitelem Českého rozhlasu Peterem Duhanem. Ten loni na začátku října oznámil, že ze zdravotních důvodů odejde z funkce, a to krátce předtím, než se mimořádně svolaná rada začala zabývat jeho údajným porušením zákona a možným odvoláním v souvislosti se zaměstnáním jeho syna Andreje Duhana (dnes by rada měla zvolit nového ředitele rozhlasu).

- Koncem listopadu pak z funkce odešel i tehdejší předseda rady Michal Stehlík, svou rezignaci zdůvodnil právě okolnostmi kolem odchodu předchozího generálního ředitele a následné opakované volby prozatímního ředitele. Stehlíka ve funkci nahradil Petr Šafařík, který se začátkem ledna stal jedním z aktérů aféry kolem uniklých e-mailů předsedy vlády Bohuslava Sobotky (ČSSD).

- Extremistický web White Media zveřejnil mimo jiné čtyři zprávy, ve kterých údajně Šafařík informuje premiéra o volbě ředitele ČRo a dění v radě. Údajnou korespondencí se měl minulý týden zabývat sněmovní volební výbor, Šafařík se ale ze zdravotních důvodů omluvil z jednání a členové výboru nakonec projednávání celé věci neodhlasovali. Šafařík pak minulý týden odmítl, že je autorem e-mailů premiérovi. „To, co bylo zveřejněno na zmíněném webu, jsem nepsal já,“ uvedl.

- Dnes Šafařík (42) oznámil, že konci března odejde z funkce předsedy rady. Zdůvodnil to pracovním vytížením. V rozhlasové radě působí od června 2011, od května 2014 byl místopředsedou. Vystudoval historii a češtinu na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy, později německá a rakouská studia na **Fakultě sociálních věd UK**. Pracoval mimo jiné jako překladatel, od roku 2001 vyučuje na Institutu mezinárodních studií **FSV UK**. V letech 2004 až 2007 byl členem Strany zelených.

- Před Petrem Šafaříkem působil v čele Rady ČRo osm řádných předsedů. Jako první byl předsedou zvolen lékař a evangelický kazatel Zdeněk Susa, který radu vedl do února 1997. Nejdéle působil v čele rozhlasové rady rozhlasový redaktor a komentátor a někdejší pověřený ředitel Čs. rozhlasu Richard Seemann, který byl předsedou více než pět let, od března 1999 do června 2004.

Čtěte také:

Šéfem ČRo bude Končelík, Němeček, Zavoral, Kralert, nebo Skřivánek

Ahoj Slávku, tady Ota. Skandál, jaký tu ještě nebyl

URL| <http://strategie.e15.cz/zpravy/jsem-moc-vytizeny-tvrdi-safarik-a-opousti-post-predsedy-rady-rozhlasu-1263887>

Jsem moc vytížený, tvrdí Šafařík a opouští post předsedy rady Rozhlasu 20.1.2016 strategie.e15.cz str. 00 Zprávy

Předseda Rady Českého rozhlasu Petr Šafařík ke konci března odejde z funkce. Zdůvodnil to pracovním vytížením. Oznámil to na dnešním zasedání rady. Šafařík ji vede od konce loňského listopadu. Nedávno se o něm mluvilo v souvislosti s uniklými e-maily premiérovi Bohuslavu Sobotkovi.

Vysokoškolský pedagog Šafařík je s krátkou přestávkou členem rady rozhlasu od poloviny roku 2011. Loni 25. listopadu nahradil v čele rady Michala Stehlíka, který na funkci rezignoval spolu s dalšími členy předsednictva po volbě prozatímního ředitele.

Extremistický web White Media nedávno zveřejnil čtyři maily, ve kterých údajně Šafařík informuje premiéra Sobotku o volbě generálního ředitele Českého rozhlasu a o dění v radě. Šafařík následně v prohlášení odmítl, že je autorem těchto e-mailů. Už tehdy se však objevily obavy z možného zpolitizování dnešní volby nového generálního ředitele ČRo. Ze zdravotních důvodů se Šafařík později omluvil i z jednání sněmovního volebního výboru, který se měl jeho údajnou korespondencí premiérovi zabývat.

Devítičlenná rada ČRo dnes na svém zasedání poslouchá prezentace pěti kandidátů na post šéfa ČRo a následně by měla generálního ředitele zvolit. Ten nastoupí na místo po Peteru Duhanovi, který rezignoval loni v říjnu.

Pětice kandidátů

O místo soupeří děkan **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jakub Končelík, vedoucí právník Psychiatrické nemocnice Bohnice Tomáš Němeček, náměstek ČRo pro program a vysílání René Zavoral, ředitel portfolia strategických projektů a finančního řízení České spořitelny Michael Kralert a bývalý ředitel divize Euro a E15 vydavatelství Mladá fronta Tomáš Skřivánek.

Radní se již dříve shodli v tom, že žádný z projektů výrazně kvalitativně nevybočoval. Některé byly psané příliš manažerským stylem bez zohlednění specifik veřejnoprávního rozhlasu, jiné zase málo akcentovaly nadcházející digitalizaci rozhlasového vysílání.

Český rozhlas bude letos hospodařit s vyrovnanými příjmy a výdaji ve výši 2,193 miliardy korun. Loni to bylo 2,233 miliardy korun, ale údaje jsou srovnatelné jen částečně, protože rozhlas přechází na novou metodiku rozpočtování. Základem hospodaření ČRo jsou koncesionářské poplatky ve výši 45 korun měsíčně, které budou v roce 2016 znamenat celkový příjem 2,05 miliardy korun. Dalších 85 milionů korun jsou očekávané výnosy z reklamy a sponzoringu. ČRo zaměstnává asi 1500 lidí.

Rada Českého rozhlasu vybírá ředitele, její členy volí Sněmovna

- Rada Českého rozhlasu (ČRo) je orgán, jehož prostřednictvím se uplatňuje právo veřejnosti na kontrolu tvorby a šíření programů tohoto veřejnoprávního média. Do působnosti rady náleží zejména jmenování a odvolávání generálního ředitele rozhlasu, dále schvalování rozpočtu a závěrečného účtu Českého rozhlasu. K ekonomické kontrole rozhlasu využívá Rada ČRo pětičlennou dozorčí komisi.

- Radu zavedl zákon přijatý v listopadu 1991, který zároveň k 1. lednu 1992 zřídil celý Český rozhlas. První devítičlennou radu zvolila Česká národní rada (předchůdkyně dnešní Poslanecké sněmovny) 30. ledna 1992 na období pěti let. Poslanci volí radní i dnes, od roku 2002 ale kandidáty navrhuje občanská sdružení, podobně jako v případě Rady České televize.

- Poslanecká sněmovna může radu odvolat, pokud tato opakovaně neplní své povinnosti stanovené zákonem nebo pokud poslanci dvakrát po sobě neschválí Výroční zprávu o činnosti ČRo nebo Výroční zprávu o hospodaření ČRo. To se ale zatím nikdy nestalo, na rozdíl od Rady České televize.

- Funkční období radních je nyní šest let a zákon o ČRo předpokládá, že by se každé dva roky měla obměnit třetina rady. Kvůli tomu, že se v minulosti poslanci nedokázali shodnout na jménech radních a volba se protahovala, není ale tento rytmus úplně přesně zachován. Přesto ale jednotlivým členům končí funkční období s časovým odstupem až čtyř let; nejnovější radní byli zvoleni předloni na jaře.

- Za působení v Radě ČRo náleží jejím členům odměna, jejíž výše se odvíjí od průměrné mzdy v tomto veřejnoprávním médiu. Řadovému členovi připadá podle zákona 80 procent průměrné mzdy, místopředsedovi 103 procent a předsedovi Rady ČRo pak 127 procent průměrné mzdy zaměstnanců ČRo. V roce 2014 dosáhla průměrná měsíční mzda v rozhlase 36 639 korun.

- V poslední době na sebe radní upozornili zejména sporem s bývalým ředitelem Českého rozhlasu Peterem Duhanem. Ten loni na začátku října oznámil, že ze zdravotních důvodů odejde z funkce, a to krátce předtím, než se mimořádně svolaná rada začala zabývat jeho údajným porušením zákona a možným odvoláním v souvislosti se zaměstnáním jeho syna Andreje Duhana (dnes by rada měla zvolit nového ředitele rozhlasu).

- Koncem listopadu pak z funkce odešel i tehdejší předseda rady Michal Stehlík, svou rezignaci zdůvodnil právě okolnostmi kolem odchodu předchozího generálního ředitele a následné opakované volby prozatímního ředitele. Stehlík ve funkci nahradil Petr Šafařík, který se začátkem ledna stal jedním z aktérů aféry kolem uniklých e-mailů předsedy vlády Bohuslava Sobotky (ČSSD).

- Extremistický web White Media zveřejnil mimo jiné čtyři zprávy, ve kterých údajně Šafařík informuje premiéra o volbě ředitele ČRo a dění v radě. Údajnou korespondenci se měl minulý týden zabývat sněmovní volební výbor, Šafařík se ale ze zdravotních důvodů omluvil z jednání a členové výboru nakonec projednávání celé věci neodhlasovali. Šafařík pak minulý týden odmítl, že je autorem e-mailů premiérovi. „To, co bylo zveřejněno na zmíněném webu, jsem nepsal já,“ uvedl.

- Dnes Šafařík (42) oznámil, že konci března odejde z funkce předsedy rady. Zdůvodnil to pracovním vytížením. V rozhlasové radě působí od června 2011, od května 2014 byl místopředsedou. Vystudoval historii a češtinu na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy, později německá a rakouská studia na **Fakultě sociálních věd UK**. Pracoval mimo jiné jako překladatel, od roku 2001 vyučuje na Institutu mezinárodních studií **FSV UK**. V letech 2004 až 2007 byl členem Strany zelených.

- Před Petrem Šafaříkem působil v čele Rady ČRo osm řádných předsedů. Jako první byl předsedou zvolen lékař a evangelický kazatel Zdeněk Susa, který radu vedl do února 1997. Nejdéle působil v čele rozhlasové rady rozhlasový redaktor a komentátor a někdejší pověřený ředitel Čs. rozhlasu Richard Seemann, který byl předsedou více než pět let, od března 1999 do června 2004.

Čtěte také:

Šéfem ČRo bude Končelík, Němeček, Zavoral, Kralert, nebo Skřivánek

Ahoj Slávku, tady Ota. Skandál, jaký tu ještě nebyl

URL| <http://strategie.e15.cz/zpravy/jsem-moc-vytizeny-tvrdi-safarik-a-opousti-post-predsedy-rady-rozhlasu-1263887>

Novým ředitelem Českého rozhlasu se stal René Zavoral

20.1.2016 mediahub.cz str. 00 Mediahub, Média

Rada Českého rozhlasu zvolila na veřejné schůzi dne 20. ledna 2016 novým ředitelem Českého rozhlasu René Zavorala.

René Zavoral (39) - Náměstek generálního ředitele Českého rozhlasu pro program a vysílání. V současné funkci je od dubna 2013, předtím řídil strategický rozvoj rozhlasu (2011 až 2013), odbor komunikace či marketing a PR. V rozhlasu pracuje od roku 2001, s přestávkou v letech 2005 až 2006, kdy působil v Komerční bance v korporátní komunikaci.

V roce 2006 byl Zavoral několik měsíců předsedou místního sdružení ODS v Čelákovcích, ze strany odešel před návratem do rozhlasu. Je absolventem politologie na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy (2000). Koncem 90. let byl poradcem někdejší místopředsedkyně ODS a předsedkyně Senátu Libuše Benešové.

Připravujeme podrobnosti.

URL| <http://mediahub.cz/media-35808/novym-reditelem-ceskeho-rozhlasu-se-stal-rene-zavoral-1052656>

Už dnes bychom mohli znát jméno nového generálního ředitele Českého rozhlasu

20.1.2016 ČRo Radiožurnál str. 08 12:00 Zprávy

Kateřina CAUSIDISOVÁ, moderátorka

Už dnes bychom mohli znát jméno nového generálního ředitele Českého rozhlasu. Do finále postoupilo 5 mužů. Dnes postupně představí své vize o směřování rozhlasu.

Iveta VÁVROVÁ, redaktorka

Nejvíce hlasů v prvním kole od radních získali současný náměstek Českého rozhlasu René Zavoral, děkan **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jakub Kunčelík a vedoucí právník Psychiatrické nemocnice Bohnice Tomáš Němeček. Kromě nich představí své vize i bývalý finanční ředitel České televize Michael Kralert a Tomáš Skřivánek, donedávna člen představenstva vydavatelství Mladá fronta.

Ivan TESAŘ, mluvčí Rady Českého rozhlasu

Každý kandidát bude mít na svoji prezentaci přibližně 15 minut a dalších 15 minut bude vystaven, řekněme, otázkám jednotlivých členů rady.

Iveta VÁVROVÁ, redaktorka

Říká mluvčí Rady Českého rozhlasu Ivan Tesař. Volba generálního ředitele je veřejná a začne ve 14 hodin. Iveta Vávrová, Radiožurnál.

Rada Českého rozhlasu bude volit nového generálního ředitele

20.1.2016 finance.cz str. 00

Financninoviny.cz

Praha 20. ledna (ČTK) - Rada Českého rozhlasu (ČRo) dnes zřejmě zvolí nového generálního ředitele tohoto veřejnoprávního média. O místo soupeří děkan **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jakub Končelík, vedoucí právník Psychiatrické nemocnice Bohnice Tomáš Němeček, náměstek ČRo pro program a vysílání René Zavoral, ředitel portfolia strategických projektů a finančního řízení České spořitelny Michael Kralert a bývalý ředitel divize Euro a E15 vydavatelství Mladá fronta Tomáš Skřivánek.

Pětice finalistů vzešla v prosinci v prvním kole z 26 platných přihlášek. Předtím rada pět přihlášek vyřadila kvůli formálním nedostatkům. Dnes bude rada rozhodovat na základě veřejného představení rozvojových projektů jednotlivých kandidátů.

Nový generální ředitel ve funkci nahradí Petera Duhana, který rezignoval loni v říjnu. Odchodu předcházely dohady o nezákonném zaměstnávání jeho syna nebo některých bývalých radních. ČRo od té doby řídí prozatímní ředitel Karel Zýka. Ten se do tendru také přihlásil, ale se svým projektem nepostoupil.

Český rozhlas bude letos hospodařit s vyrovnanými příjmy a výdaji ve výši 2,193 miliardy korun. Zaměstnává asi 1500 lidí.

URL| <http://www.finance.cz/zpravy/finance/459585/>

O post ředitele ČRo se ve druhém kole utkají Zavoral a Skřivánek

20.1.2016 finance.cz str. 00

Financninoviny.cz

Praha 20. ledna (ČTK) - Rada Českého rozhlasu (ČRo) v prvním kole volby generálního ředitele nezvolila. Do druhého kola postoupili náměstek ČRo René Zavoral a bývalý šéf divize E15 a Euro vydavatelství Mladá fronta Tomáš Skřivánek. Druhé kolo volby se uskuteční před 18:00.

Pětice finalistů výběru dnes před radou prezentovala své projekty. Vedle Zavorala a Skřivánka se o místo ucházeli děkan **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jakub Končelík, vedoucí právník Psychiatrické nemocnice Bohnice Tomáš Němeček a ředitel portfolia strategických projektů a finančního řízení České spořitelny Michael Kralert.

Zavoral dostal v prvním kole volby pět hlasů, potřebných je šest. Skřivánek obdržel dva hlasy. Rada ČRo má devět členů, z nichž každý má jeden hlas.

Nový generální ředitel ve funkci nahradí Petera Duhana, který rezignoval loni v říjnu. Odchodu předcházely dohady o nezákonném zaměstnávání jeho syna nebo některých bývalých radních. ČRo od té doby řídí prozatímní ředitel Karel Zýka. Do tendru se také přihlásil, ale se svým projektem nepostoupil.

Český rozhlas bude letos hospodařit s vyrovnanými příjmy a výdaji ve výši 2,193 miliardy korun. Zaměstnává asi 1500 lidí.

URL| <http://www.finance.cz/zpravy/finance/459662/>

Novým šéfem Českého rozhlasu bude René Zavoral. Rada ho zvolila ve druhém kole

20.1.2016 lidovky.cz str. 00 Lidovky / Média
ČTK

Novým generálním ředitelem Českého rozhlasu bude dosavadní náměstek pro program a vysílání René Zavoral. Zvolila ho ve středu rada Českého rozhlasu ve druhém kole, kam postoupil z pěti finalistů spolu s bývalým ředitelem divize E15 a Euro vydavatelství Mladá fronta Tomášem Skřivánkem.

Pětice finalistů výběru ve středu před radou prezentovala své projekty. Vedle Zavorala a Skřivánka se o místo ucházeli děkan **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jakub Končelík, vedoucí právník Psychiatrické nemocnice Bohnice Tomáš Němeček a ředitel portfolia strategických projektů a finančního řízení České spořitelny Michael Kralert.

Zavoral dostal v prvním kole volby pět hlasů, potřebných je šest. Skřivánek obdržel dva hlasy. Rada Českého rozhlasu má devět členů, z nichž každý má jeden hlas.

Zavoral ve funkci nahradí Petera Duhana, který rezignoval loni v říjnu. Odchodu předcházely dohady o nezákonném zaměstnávání jeho syna nebo některých bývalých radních. Český rozhlas od té doby řídí prozatímní ředitel Karel Zýka. Do tendru se také přihlásil, ale se svým projektem nepostoupil.

Český rozhlas bude letos hospodařit s vyrovnanými příjmy a výdaji ve výši 2,193 miliardy korun. Zaměstnává asi 1500 lidí.

URL| http://byznys.lidovky.cz/novym-sefem-ceskeho-rozhlasu-bude-rene-zavoral-rada-ho-zvolila-ve-druhem-kole-18p-/media.aspx?c=A160120_173519_In-media_ELE

Novým generálním ředitelem ČRo bude současný náměstek Zavoral

20.1.2016 reflex.cz str. 00 Zprávy

Tak tedy René Zavoral (39) - to je jméno generálního ředitele rozhlasu. Zvolila ho dnes rada ČRo ve druhém kole, kam postoupil z pěti finalistů spolu s bývalým ředitelem divize E15 a Euro vydavatelství Mladá fronta Tomášem Skřivánkem.

Zavoral během prezentace svého projektu uvedl, že v rozhlase pracuje 15 let. Byl u restrukturalizace, která začala před čtyřmi roky. Uznal, že ne vše se povedlo, zejména v oblasti nedotažené personální agendy, nízkého přesvědčení zaměstnanců o nutnosti restrukturalizace nebo přílišné centralizace.

"Jsou tam dílčí neduhy, které věřím, že se nám podaří rychle odstranit, jako sestavení kvalitnějšího finančního plánu, zjednodušení samotné organizační struktury a normální běžnou lidskou komunikaci v rámci ČRo. V tom nejbližším období se chci zamyslet nad celým svým týmem, se kterým chci realizovat svoji vizi představenou v projektu," uvedl po svém zvolení. Chce také vytvořit funkci ombudsmana v rozhlase, který by řešil stížnosti, nebo etickou radu.

Nový generální ředitel se chce zasadit o vytvoření šestiletého finančního plánu, chce vytvořit kvalitní kariérní řád nebo se zasadit o fixaci koncesionářského poplatku na inflaci, což by mělo být řádově o jednotky korun. Chce také dokončit proces vrácení zhruba jedné miliardy Kč z DPH, které chce použít na rozjezd digitalizace vysílání. Místo dosavadního systému náměstků chce ustanovit sedm ředitelů podléhajících generálnímu řediteli. Ti budou mít na starosti rozvoj zpravodajství, program, výrobu, regionální vysílání, nová média a techniku. Chce také posílit autonomii regionálních studií.

Zavoral dostal v druhém kole sedm hlasů z devíti možných, což považuje za silnou podporu. S angažováním bývalého generálního ředitele Petera Duhana, který jej dosadil do pozice náměstka, nepočítá.

Zavoral byl náměstek generálního ředitele Českého rozhlasu pro program a vysílání od dubna 2013, předtím řídil strategický rozvoj rozhlasu (2011 až 2013), odbor komunikace či marketing a PR. V rozhlasu pracuje od roku 2001, s přestávkou v letech 2005 až 2006, kdy působil v Komerční bance v korporátní komunikaci.

V roce 2006 byl Zavoral několik měsíců předsedou místního sdružení ODS v Čelákovcích, ze strany odešel před návratem do rozhlasu. Je absolventem politologie na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy (2000). Koncem 90. let byl poradcem někdejší místopředsdkyně ODS a předsdkyně Senátu Libuše Benešové.

Podle předsedy rady Petra Šafaříka byly všechny kandidátské projekty pro radu přínosné, protože přinesly nový pohled na rozhlas. Radní Jiří Vejvoda doplnil, že v případě zvolení kohokoliv půjde o generační změnu. Nový generální ředitel povede rozhlas dalších šest let.

Pětice finalistů výběru dnes před radou prezentovala své projekty. Vedle Zavorala a Skřivánka se o místo ucházeli děkan **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jakub Končelík, vedoucí právník Psychiatrické nemocnice Bohnice Tomáš Němeček a ředitel portfolia strategických projektů a finančního řízení České spořitelny Michael Kralert.

Odchodu Duhana předcházely dohady o nezákonném zaměstnávání jeho syna nebo některých bývalých radních. ČRo od té doby řídí prozatímní ředitel Karel Zýka. Do tendru se také přihlásil, ale se svým projektem nepostoupil.

Na začátku dnešního jednání oznámil předseda rady Petr Šafařík, že na konci března ve vedení rady skončí kvůli pracovnímu vytížení. Šafařík byl zmiňovaný v souvislosti s uniklými e-maily ze soukromé schránky premiéra Bohuslava Sobotky. Měl ho informovat o dění v radě. Podle svého vyjádření e-maily nepsal.

Český rozhlas bude letos hospodařit s vyrovnanými příjmy a výdaji ve výši 2,193 miliardy korun. Zaměstnává asi 1500 lidí.

URL| <http://www.reflex.cz/clanek/68762/novym-generalnim-reditelem-cro-bude-soucasny-namestek-zavoral>

Předseda rady ČRo Petr Šafařík koncem března odejde z funkce

20.1.2016 denik.cz str. 00 Ekonomika

Praha - Předseda rady Českého rozhlasu Petr Šafařík ke konci března odejde z funkce. Zdůvodnil to pracovním vytížením. Oznámil to na dnešním zasedání rady ČRo, na kterém by měla zvolit nového generálního ředitele. Radu Šafařík vede od konce loňského listopadu. V minulosti bylo jeho jméno zmiňováno v souvislosti s uniklými e-maily premiérovi Bohuslavu Sobotkovi (ČSSD), Šafařík to však odmítl.

"

Vysokoškolský pedagog Šafařík je s krátkou přestávkou členem rady rozhlasu od poloviny roku 2011. Loni 25. listopadu nahradil v čele rady Michala Stehlíka, který na funkci rezignoval spolu s dalšími členy předsednictva po volbě prozatímního ředitele.

Extremistický web White Media nedávno zveřejnil čtyři maily, ve kterých údajně Šafařík informuje premiéra Sobotku o volbě generálního ředitele ČRo a dění v radě. Šafařík následně v prohlášení pro ČTK odmítl, že je autorem těchto e-mailů. Už tehdy se však objevily obavy z možného zpolitizování dnešní volby nového generálního ředitele ČRo. Ze zdravotních důvodů se Šafařík později omluvil i z jednání sněmovního volebního výboru, který se měl jeho údajnou korespondencí premiérovi zabývat.

Devítičlenná rada ČRo dnes na svém zasedání poslouchá prezentace pěti kandidátů na post šéfa ČRo a následně by měla generálního ředitele zvolit. Ten nastoupí na místo po Peteru Duhanovi, který rezignoval loni v říjnu. O místo soupeří děkan **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jakub Končelík, vedoucí právník Psychiatrické nemocnice Bohnice Tomáš Němeček, náměstek ČRo pro program a vysílání René Zavoral, ředitel portfolia strategických projektů a finančního řízení České spořitelny Michael Kralert a bývalý ředitel divize Euro a E15 vydavatelství Mladá fronta Tomáš Skřivánek.

Radní se již dříve shodli v tom, že žádný z projektů výrazně kvalitativně nevybočoval. Některé byly psané příliš manažerským stylem bez zohlednění specifik veřejnoprávního rozhlasu, jiné zase málo akcentovaly nadcházející digitalizaci rozhlasového vysílání.

Český rozhlas bude letos hospodařit s vyrovnanými příjmy a výdaji ve výši 2,193 miliardy korun. Loni to bylo 2,233 miliardy Kč, ale údaje jsou srovnatelné jen částečně, protože rozhlas přechází na novou metodiku rozpočtování. Základem hospodaření ČRo jsou koncesionářské poplatky ve výši 45 korun měsíčně, které budou v roce 2016 znamenat celkový příjem 2,05 miliardy korun. Další 85 milionů korun jsou očekávané výnosy z reklamy a sponzoringu. ČRo zaměstnává asi 1500 lidí."

URL| <http://www.denik.cz/ekonomika/predseda-rady-cro-safarik-koncem-brezna-odejde-z-funkce-20160120.html>

Předseda rady ČRo Šafařík koncem března odejde z funkce

20.1.2016 finance.cz str. 00

Financninoviny.cz

Praha 20. ledna (ČTK) - Předseda rady Českého rozhlasu Petr Šafařík ke konci března odejde z funkce. Zdůvodnil to pracovním vytížením. Oznámil to na dnešním zasedání rady ČRo, na kterém by měla zvolit nového generálního ředitele. Radu Šafařík vede od konce loňského listopadu. V minulosti bylo jeho jméno zmiňováno v souvislosti s uniklými e-maily premiérovi Bohuslavu Sobotkovi (ČSSD), Šafařík to však odmítl.

Vysokoškolský pedagog Šafařík je s krátkou přestávkou členem rady rozhlasu od poloviny roku 2011. Loni 25. listopadu nahradil v čele rady Michala Stehlíka, který na funkci rezignoval spolu s dalšími členy předsednictva po volbě prozatímního ředitele.

Extremistický web White Media nedávno zveřejnil čtyři maily, ve kterých údajně Šafařík informuje premiéra Sobotku o volbě generálního ředitele ČRo a dění v radě. Šafařík následně v prohlášení pro ČTK odmítl, že je autorem těchto e-mailů. Už tehdy se však objevily obavy z možného zpolitizování dnešní volby nového generálního ředitele ČRo. Ze zdravotních důvodů se Šafařík později omluvil i z jednání sněmovního volebního výboru, který se měl jeho údajnou korespondencí premiérovi zabývat.

Devítičlenná rada ČRo dnes na svém zasedání poslouchá prezentace pěti kandidátů na post šéfa ČRo a následně by měla generálního ředitele zvolit. Ten nastoupí na místo po Peteru Duhanovi, který rezignoval loni v říjnu. O místo soupeří děkan **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jakub Končelík, vedoucí právník Psychiatrické nemocnice Bohnice Tomáš Němeček, náměstek ČRo pro program a vysílání René Zavoral, ředitel portfolia strategických projektů a finančního řízení České spořitelny Michael Kralert a bývalý ředitel divize Euro a E15 vydavatelství Mladá fronta Tomáš Skřivánek.

Radní se již dříve shodli v tom, že žádný z projektů výrazně kvalitativně nevybočoval. Některé byly psané příliš manažerským stylem bez zohlednění specifik veřejnoprávního rozhlasu, jiné zase málo akcentovaly nadcházející digitalizaci rozhlasového vysílání.

Český rozhlas bude letos hospodařit s vyrovnanými příjmy a výdaji ve výši 2,193 miliardy korun. Loni to bylo 2,233 miliardy Kč, ale údaje jsou srovnatelné jen částečně, protože rozhlas přechází na novou metodiku rozpočtování. Základem hospodaření ČRo jsou koncesionářské poplatky ve výši 45 korun měsíčně, které budou v roce 2016 znamenat celkový příjem 2,05 miliardy korun. Dalších 85 milionů korun jsou očekávané výnosy z reklamy a sponzoringu. ČRo zaměstnává asi 1500 lidí.

URL| <http://www.finance.cz/zpravy/finance/459642/>

Novým generálním ředitelem ČRo bude současný náměstek Zavoral

20.1.2016 [finance.cz](http://www.finance.cz) str. 00

[Financninoviny.cz](http://www.finance.cz)

Praha 20. ledna (ČTK) - Novým generálním ředitelem Českého rozhlasu (ČRo) bude dosavadní náměstek pro program a vysílání René Zavoral (39). Zvolila ho dnes rada ČRo ve druhém kole, kam postoupil z pětice finalistů spolu s bývalým ředitelem divize E15 a Euro vydavatelství Mladá fronta Tomášem Skřivánkem. Nový generální ředitel nahradí Petera Duhana, který rezignoval loni v říjnu.

Zavoral během prezentace svého projektu uvedl, že v rozhlase pracuje 15 let. Byl u restrukturalizace, která začala před čtyřmi roky. Uznal, že ne vše se povedlo, zejména v oblasti nedotažené personální agendy nebo přílišné centralizace. Jeho první kroky povedou k vytvoření šestiletého finančního plánu, chce vytvořit kvalitní kariérní řád nebo se zasadit o fixaci koncesionářského poplatku na inflaci a vrácení DPH. Místo dosavadního systému náměstků chce ustanovit sedm ředitelů podléhajících generálnímu řediteli.

Podle předsedy rady Petra Šafaříka byly všechny kandidátské projekty pro radu přínosné, protože přinesly nový pohled na rozhlas. Radní Jiří Vejvoda doplnil, že v případě zvolení kohokoliv půjde o generační změnu. Nový generální ředitel povede rozhlas dalších šest let.

Pětice finalistů výběru dnes před radou prezentovala své projekty. Vedle Zavorala a Skřivánka se o místo ucházeli děkan **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jakub Končelík, vedoucí právník Psychiatrické nemocnice Bohnice Tomáš Němeček a ředitel portfolia strategických projektů a finančního řízení České spořitelny Michael Kralert.

Odchodu Duhana předcházely dohady o nezákonném zaměstnávání jeho syna nebo některých bývalých radních. ČRo od té doby řídí prozatímní ředitel Karel Zýka. Do tendru se také přihlásil, ale se svým projektem nepostoupil.

Na začátku dnešního jednání oznámil předseda rady Šafařík, že na konci března ve vedení rady skončí kvůli pracovnímu vytížení. Šafařík byl zmiňovaný v souvislosti s uniklými e-maily ze soukromé schránky premiéra Bohuslava Sobotky. Prý ho informoval o dění v radě. Šafařík ale podle svého vyjádření e-maily nepsal.

Český rozhlas bude letos hospodařit s vyrovnanými příjmy a výdaji ve výši 2,193 miliardy korun. Zaměstnává asi 1500 lidí.

URL| <http://www.finance.cz/zpravy/finance/459667/>

Rada dnes volí nového ředitele Českého rozhlasu

20.1.2016 [mediaguru.cz](http://www.mediaguru.cz) str. 00 Aktuality

Martina Vojtěchovská

Rada Českého rozhlasu by měla pravděpodobně již ve středu zvolit nového generálního ředitele tohoto veřejnoprávního média. O post se utkají děkan **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jakub Končelík,

vedoucí právník Psychiatrické nemocnice Bohnice Tomáš Němeček, náměstek ČRo pro program a vysílání René Zavoral, ředitel portfolia strategických projektů a finančního řízení České spořitelny Michael Kralert a bývalý ředitel divize Euro a E15 Mladé fronty Tomáš Skřivánek.

Rada bude rozhodovat na základě veřejné prezentace rozvojových projektů jednotlivých kandidátů. Pětice finalistů přitom vzešla v prosinci v prvním kole z celkem 26 platných přihlášek. Před tím rada ještě pět přihlášek vyřadila kvůli formálním nedostatkům.

Nový generální ředitel ve funkci nahradí Petera Duhanu, který na post rezignoval loni v říjnu. Jeho odchodu předcházely dohady o nezákonném zaměstnávání jeho syna nebo některých bývalých radních. ČRo od té doby řídí prozatímní ředitel Karel Zýka. Ten se do tendru také přihlásil, ale se svým projektem nepostoupil.

Radní se již dříve shodli v tom, že žádný z projektů výrazně kvalitativně nevybočoval. Některé byly psané příliš manažerským stylem bez zohlednění specifik veřejnoprávního rozhlasu, jiné zase málo akcentovaly nadcházející digitalizaci rozhlasového vysílání.

Extremistický web White Media nedávno zveřejnil čtyři maily, ve kterých údajně předseda rady ČRo Petr Šafařík informuje premiéra Bohuslava Sobotku (ČSSD) o volbě generálního ředitele ČRo a dění v radě. Šafařík následně v prohlášení pro ČTK odmítl, že je autorem těchto e-mailů. Ze zdravotních důvodů se později omluvil z jednání sněmovního volebního výboru, který se měl jeho údajnou korespondencí premiérovi zabývat. Předseda výboru Martin Komárek (ANO) to označil za nemožné chování. Členové výboru nakonec projednávání celé věci bez Šafaříka neodhlasovali.

Český rozhlas bude letos hospodařit s vyrovnanými příjmy a výdaji ve výši 2,193 miliardy korun. Loni to bylo 2,233 miliardy Kč, ale údaje jsou srovnatelné jen částečně, protože rozhlas přechází na novou metodiku rozpočtování. Základem hospodaření ČRo jsou koncesionářské poplatky ve výši 45 korun měsíčně, které budou v roce 2016 znamenat celkový příjem 2,05 miliardy korun. Další 85 milionů jsou očekávané výnosy z reklamy a sponzoringu. ČRo zaměstnává asi 1500 lidí.

-čtk-

URL| <http://www.mediaguru.cz/2016/01/rada-dnes-voli-noveho-reditele-ceskeho-rozhlasu/>

Předseda rady ČRo Šafařík koncem března odejde z funkce

20.1.2016 mediahub.cz str. 00 **Mediahub, Média**

Předseda rady Českého rozhlasu Petr Šafařík ke konci března odejde z funkce. Zdůvodnil to pracovním vytížením. Oznámil to na dnešním zasedání rady ČRo, na kterém by měla zvolit nového generálního ředitele. Radu Šafařík vede od konce loňského listopadu. V minulosti bylo jeho jméno zmiňováno v souvislosti s uniklými e-maily premiérovi Bohuslavu Sobotkovi (ČSSD), Šafařík to však odmítl.

Vysokoškolský pedagog Šafařík je s krátkou přestávkou členem rady rozhlasu od poloviny roku 2011. Loni 25. listopadu nahradil v čele rady Michala Stehlíka, který na funkci rezignoval spolu s dalšími členy předsednictva po volbě prozatímního ředitele.

Extremistický web White Media nedávno zveřejnil čtyři maily, ve kterých údajně Šafařík informuje premiéra Sobotku o volbě generálního ředitele ČRo a dění v radě. Šafařík následně v prohlášení pro ČTK odmítl, že je autorem těchto e-mailů. Už tehdy se však objevily obavy z možného zpolitizování dnešní volby nového generálního ředitele ČRo. Ze zdravotních důvodů se Šafařík později omluvil i z jednání sněmovního volebního výboru, který se měl jeho údajnou korespondencí premiérovi zabývat.

Devítičlenná rada ČRo dnes na svém zasedání poslouchá prezentace pěti kandidátů na post šéfa ČRo a následně by měla generálního ředitele zvolit. Ten nastoupí na místo po Peteru Duhanovi, který rezignoval loni v říjnu. O místo soupeří děkan **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jakub Končelík, vedoucí právník

Psychiatrické nemocnice Bohnice Tomáš Němeček, náměstek ČRo pro program a vysílání René Zavoral, ředitel portfolia strategických projektů a finančního řízení České spořitelny Michael Kralert a bývalý ředitel divize Euro a E15 vydavatelství Mladá fronta Tomáš Skřivánek.

Radní se již dříve shodli v tom, že žádný z projektů výrazně kvalitativně nevybočoval. Některé byly psané příliš manažerským stylem bez zohlednění specifik veřejnoprávního rozhlasu, jiné zase málo akcentovaly nadcházející digitalizaci rozhlasového vysílání.

Český rozhlas bude letos hospodařit s vyrovnanými příjmy a výdaji ve výši 2,193 miliardy korun. Loni to bylo 2,233 miliardy Kč, ale údaje jsou srovnatelné jen částečně, protože rozhlas přechází na novou metodiku rozpočtování. Základem hospodaření ČRo jsou koncesionářské poplatky ve výši 45 korun měsíčně, které budou v roce 2016 znamenat celkový příjem 2,05 miliardy korun. Dalších 85 milionů korun jsou očekávané výnosy z reklamy a sponzoringu. ČRo zaměstnává asi 1500 lidí.

URL| <http://mediahub.cz/media-35808/predseda-rady-cro-safarik-koncem-brezna-odejde-z-funkce-1052642>

Kremelská mašinerie. Analytik na Lidovkách odhaluje, jak se Rusko snaží rozbít Evropu

20.1.2016 parlamentnilisty.cz str. 00 Monitor
jav

Zatímco Evropa se zoufale snaží vymyslet, jak efektivně přijmout statisíce uprchlíků ze Sýrie a dalších válečných zón, Rusko migrační toky zcela záměrně podporuje svými vojenskými akcemi v Sýrii. Může tím prý získat dvojitou výhodu – zlikviduje své nepřátele a zoufalí migranti pak politicky destabilizují Evropskou unii, což je ten největší sen Putinova Ruska. Tak to vidí analytik Jan Šír, spolupracovník serveru Lidovky.cz.

Šír, působící na Katedře ruských a východoevropských studií Institutu mezinárodních studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy předložil názor, že Rusko realizuje velký plán na rozložení EU, kterého by následně mohlo využít pro vlastní expanzi do Evropy. Máme prý mnoho důvodů se toho obávat.

Analytik nejprve vypočítává, co ruské letectvo napáchalo v poslední době v Sýrii. Celkově řádění ruských vojsk označuje termínem "válečný zločin". Zejména se zmiňuje o tom, že Rusko neútočí na pozice Islámského státu (Šír čtenářům serveru Lidovky.cz objasnil, že je navzájem pojí "delikátní vazby"), ale na politickou opozici proti svému favoritovi, prezidentu Assadovi, a také na území etnických menšin.

Tím ještě přizívuje mohutnou uprchlickou vlnu, která míří do Evropy. Pro evropské země představuje velmi náročnou výzvu, přináší sociálně ekonomické problémy i politickou nestabilitu. "Vzniká tak podhoubí pro rozmach nejružnějších antisystémových, antievropských, populistických, zpravidla krajně pravicových stran a hnutí, financovaných a inspirovaných Kremlem," vysvětluje čtenářům Šír.

CELÝ KOMENTÁŘ ZDE

Nahlodání evropské veřejnosti a její víry v demokratické instituce je přitom podle něj hlavním dlouhodobým cílem Putinovy hybridní války. V konečném důsledku chce prý dosáhnout rozkladu jednoty EU a NATO a využít jejich oslabení k revizi mezinárodního uspořádání. "Součástí toho je i rozdmýchávání nesnášenlivosti a protiuprchlických nálad - v současnosti hlavní náplň činnosti kremelské dezinformační mašinerie," zakončuje svůj výklad.

URL| <http://www.parlamentnilisty.cz/article.aspx?rubrika=1401&clanek=418003>

Český rozhlas má nového ředitele. I když tak úplně nový není...

20.1.2016 parlamentnilisty.cz str. 00 Monitor
vam, čtk

Novým generálním ředitelem Českého rozhlasu (ČRo) bude dosavadní náměstek pro program a vysílání René Zavoral (39). Zvolila ho dnes Rada ČRo ve druhém kole, kam postoupil z pěti finalistů spolu s bývalým ředitelem divize E15 a Euro vydavatelství Mladá fronta Tomášem Skřivánkem. Nový generální ředitel nahradí Petera Duhana, který rezignoval loni v říjnu. Zároveň ke konci března odejde z funkce předsedy Rady Českého rozhlasu Petr Šafařík. Zdůvodnil to pracovním vytížením.

Zavoral během prezentace svého projektu uvedl, že v rozhlasu pracuje 15 let. Byl u restrukturalizace, která začala před čtyřmi roky. Uznal, že ne vše se podařilo, zejména v oblasti nedotažené personální agendy nebo přílišné centralizace. Jeho první kroky povedou ke tvorbě šestiletého finančního plánu, chce vytvořit kvalitní kariérní řád nebo se zasadit o fixaci koncesionářského poplatku na inflaci a vrácení DPH. Místo dosavadního systému náměstků chce ustanovit sedm ředitelů podléhajících generálnímu řediteli.

Podle předsedy rady Petra Šafaříka byly všechny kandidátské projekty pro radu přínosné, protože přinesly nový pohled na rozhlas. Radní Jiří Vejvoda doplnil, že v případě zvolení kohokoliv půjde o generační změnu. Nový generální ředitel povede rozhlas dalších šest let.

Prozatímní ředitel Zýka v tendru neuspěl

Pětice finalistů výběru dnes před radou prezentovala své projekty. Kromě Zavorala a Skřivánka se o místo ucházeli děkan **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jakub Končelík, vedoucí právník Psychiatrické nemocnice Bohnice Tomáš Němeček a ředitel portfolia strategických projektů a finančního řízení České spořitelny Michael Kralert.

Odchodu Duhana předcházely dohady o nezákonném zaměstnávání jeho syna nebo některých bývalých radních. ČRo od té doby řídí prozatímní ředitel Karel Zýka. Do tendru se také přihlásil, ale se svým projektem nepostoupil.

Na začátku dnešního jednání oznámil předseda rady Šafařík, že na konci března ve vedení rady skončí kvůli pracovnímu vytížení. Šafařík byl zmiňován v souvislosti s uniklými e-maily ze soukromé schránky premiéra Bohuslava Sobotky. Prý ho informoval o dění v radě. Šafařík ale podle svého vyjádření e-maily nepsal.

Český rozhlas bude letos hospodařit s vyrovnanými příjmy a výdaji ve výši 2,193 miliardy korun. Zaměstnává asi 1 500 lidí.

URL| <http://www.parlamentnilisty.cz/article.aspx?rubrika=1401&clanek=418111>

Pětice uchazečů o post generálního ředitele ČRo veřejně představí své projekty

20.1.2016 zpravy.rozhlas.cz str. 00 / politika
Iveta Vávrová

Rada Českého rozhlasu dnes bude vybírat nového generálního ředitele. Do finále postoupilo pět mužů, kteří radě představí svou vizi, kam by mělo veřejnoprávní médium směřovat. Volba generálního ředitele je veřejná a začne ve 14 hodin.

Nejvíce hlasů od radních v prvním kole získali současný náměstek ředitele Českého rozhlasu René Zavoral, děkan **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jakub Končelík a vedoucí právník Psychiatrické nemocnice Bohnice Tomáš Němeček. Kromě nich přiblíží své představy o budoucnosti rozhlasu i bývalý finanční ředitel

České televize Michael Kralert a Tomáš Skřivánek, donedávna člen představenstva vydavatelství Mladá fronta. „Každý kandidát bude mít na svoji prezentaci přibližně 15 minut a dalších 15 minut bude vystaven otázkám jednotlivých členů rady,“ informuje mluvčí Rady Českého rozhlasu Ivan Tesař. Ještě před volbou se radní sejdou na neveřejné schůzi. Projednají na ní údajné e-maily mezi předsedou rozhlasové rady Petrem Šafaříkem a premiérem Bohuslavem Sobotkou z ČSSD, které zveřejnili hackeři na internetu. O to se už dřív ve sněmovně snažil i předseda volebního výboru Martin Komárek z hnutí ANO. „Radní se mají řídit svým svědomím a nejlepším zájmem Českého rozhlasu. Ale vzhledem k údajné čilé korespondenci pana Šafaříka s panem premiérem se zdá, že tomu tak vždy nemusí být,“ prohlásil. Premiér Sobotka odmítl pravost e-mailů komentovat kvůli policejnímu vyšetřování. Předseda rady Šafařík zase v SMS zprávě vzkázal, že e-maily nepsal. Volbu to neovlivní ani podle mluvčího rady. „Já to zatím za problém nepokládám,“ domnívá se Tesař. Rada by měla vybrat nového generálního ředitele nejpozději do 3. února, kdy skončí mandát prozatímnímu řediteli Karlu Zýkovi. Rada Českého rozhlasu vybrala pět kandidátů na post generálního ředitele. Formální požadavky na generálního ředitele Českého rozhlasu splnilo 26 uchazečů. O post ředitele ČRo se uchází 27 lidí. Pět postupujících vybere rada ještě do Vánoc. Prozatímní šéf ČRo se zaměří hlavně na rozpočet. Post stálého ředitele zatím neřeší. V čele Rady Českého rozhlasu je Petr Šafařík, Michal Stehlík rezignoval. ČRo stále nemá prozatímního generálního ředitele. Ani jeden z kandidátů neuspěl. Generální ředitel Českého rozhlasu Peter Duhan rezignoval.

URL| http://www.rozhlas.cz/_zprava/1575796

Novým generálním ředitelem Českého rozhlasu bude René Zavoral

20.1.2016 zpravy.rozhlas.cz str. 00 / politika

ČRo, Veronika Hlaváčová, Martin Hromádka

Rada Českého rozhlasu vybrala novým generálním ředitelem Reného Zavorala. Dosavadní náměstek pro program a vysílání získal ve druhém kole tajné volby sedm hlasů, jeho protikandidát, bývalý člen představenstva vydavatelství Mladá fronta Tomáš Skřivánek, obdržel hlasy dva. Zavoral by měl vést rozhlas příštích šest let.

René Zavoral dostal nejvíc hlasů už v prvním kole tajné volby, vyslovilo se pro něj pět z devíti členů rady. Potřebných ke zvolení bylo šest. Tomáš Skřivánek postoupil do druhého se dvěma hlasy, po jednom hlasu dostali děkan **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jakub Končelík a bývalý finanční ředitel České televize Michael Kralert. Pátý kandidát, vedoucí právník Psychiatrické nemocnice Bohnice Tomáš Němeček neobdržel žádný hlas. Pětice finalistů vzešla v prosinci z 26 platných přihlášek, předtím rada pět přihlášek vyřadila kvůli formálním nedostatkům. Všichni kandidáti dnes před radou představili svou vizi, kam by měl veřejnoprávní rozhlas směřovat. René Zavoral v prezentaci mluvil o svém dlouholetém působení v Českém rozhlase, který bere jako unikátní a nenahraditelné médium. Řekl, že by chtěl jako generální ředitel přijít s konkrétní strategií hospodaření s penězi, protože podle něj rozhlasu chybí dlouhodobý finanční plán. Mluvil také o změnách v organizační struktuře. Jeho plánem je ji zjednodušit. Pilířem veřejné služby jsou pro nového generálního ředitele Českého rozhlasu informace, vzdělávání a kultura. René Zavoral: Chtěl bych, aby Český rozhlas byl důvěryhodným průvodcem občanů. Nový generální ředitel ve funkci nahradí Petera Duhana, který rezignoval loni v říjnu. Český rozhlas od té doby řídí prozatímní ředitel Karel Zýka. Ten se do tendru také přihlásil, ale se svým projektem nepostoupil. Šéf Rady ČRo Šafařík ke konci března odejde z funkce. Zdůvodnil to pracovním vytížením. Kandidátský projekt Reného Zavorala. Šéf Rady ČRo Šafařík ke konci března odejde z funkce. Zdůvodnil to pracovním vytížením. Sněmovní výbor údajné e-maily šéfa Rady ČRo neřeší. Šafařík se kvůli nemoci omluvil. Rada Českého rozhlasu vybrala pět kandidátů na post generálního ředitele. Formální požadavky na generálního ředitele Českého rozhlasu splnilo 26 uchazečů. Prozatímní šéf ČRo se zaměří hlavně na rozpočet. Post stálého ředitele zatím neřeší. V čele Rady Českého rozhlasu je Petr Šafařík, Michal Stehlík rezignoval. Generální ředitel Českého rozhlasu Peter Duhan rezignoval.

URL| http://www.rozhlas.cz/_zprava/1576060

Rada Českého rozhlasu zvolila Reného Zavorala generálním ředitelem

20.1.2016 digizone.cz str. 00

Jan Brychta

ON-LINE PŘENOS – Rada Českého rozhlasu začne dnes od 14 hodin vybírat nového generálního ředitele této instituce. Z veřejného zasedání vám přinášíme tradiční on-line přenos.

Do finálové pětky postoupilo pět uchazečů, kteří dnes představí své kandidátské projekty. Mezi největší favority volby patří současný programový ředitel veřejnoprávního rozhlasu René Zavoral a bývalý šéfredaktor ekonomického deníku E15 Tomáš Skřivánek. z původních dvaceti šesti kandidátů (několik dalších bylo vyřazeno pro nedostatky v přihlášce) dále postoupil děkan **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jakub Končelík, právník a novinář Tomáš Němeček a bývalý finanční ředitel České televize Michael Kralert.

PSALI JSME: Analýza kandidátských projektů finalistů volby generálního ředitele ČRo

Každého kandidáta čeká čtvrt hodinová prezentace jeho záměrů a dalších patnáct minut budou padat dotazy ze strany radních. Samotnému veřejnému zasedání má předcházet neveřejná schůze Rady ČRo, která projedná údajnou korespondenci mezi předsedou Rady Petrem Šafaříkem a předsedou vlády Bohuslavem Sobotkou. Mandát prozatímnímu řediteli Karlu Zýkovi vyprší 3. února.

PSALI JSME: Všechno při starém, tedy ve vší diskrétnosti

14:01 – Organizátoři prosí o klid v sále a zapojení zvukového nahrávání.

14:03 – K 31. březnu se Petr Šafařík vzdává funkce předsedy Rady ČRo z důvodu pracovního vytížení.

14:04 – Rada schválila program zasedání.

14:05 – Nominace do volební komise: Hana Dohnálková, Ervín Kukuczka a Tomáš Křourek.

14:05 – Hana Dohnálková přijala nominaci na předsedkyni volební komise.

14:06 – Volební komise byla odhlasována v navrženém složení.

14:07 – První vystoupí Jakub Končelík, druhý Michael Kralert, třetí Tomáš Němeček, čtvrtý Tomáš Skřivánek a pátý René Zavoral.

14:11 – Končelík: Většinou nebývám díky svému příjmení první v abecedě.

14:12 – Končelík: Během svého působení jsem jsem zvedl obrát **FSV UK** z 250 na 370 milionů korun.

14:13 – Končelík: Rozhlas se nemá bezhlavě hnát za pozorností posluchačů.

14:14 – Končelík: Přicházím zvenku a nejsem zatížen vnitřními vazbami. Chci se starat o transparentnost rozhlasu a jeho zaměstnance.

14:15 – Končelík: Rozhlas je vynikajícím médiem veřejné služby a má perfektní výchozí pozici pro další rozvoj.

14:16 – Končelík: Chci být součástí dějinných změn, proto se hlásím na pozici generálního ředitele.

14:17 – Končelík: Je životně důležité podpořit stanice pro mladé, protože vychovávají budoucnost.

14:18 – Končelík: Potřebujeme lepší profilaci stanic a více cross promotion mezi jednotlivými stanicemi.

14:19 – Končelík: Jedinou revoluční změnou je digitalizace, rozhlas je připraven, brzdí nás legislativa.

14:19 – Končelík: Změny v organizační struktuře musí být kontinuální.

14:20 – Končelík: Český rozhlas se musí naučit čerpat granty z dotačních programů, klidně v konsorciu s Českou televizí.

14:21 – Končelík: Nebojme se propouštění, rozhlas může zahubit spíše špatně placená práce.

14:22 – Končelík: Vysílání v DAB by mohlo ušetřit 60 milionů.

14:23 – Končelík: O kompetentnosti současných náměstků nepochybuji.

14:24 – Končelík: Preferovaná varianta je kontinuita řízení všude tam, kde to půjde.

14:25 – Končelík: Ředitel by měl rozhodovat v úrovni stanic, ne konkrétních pořadů.

14:26 – Končelík: Sledovanost má smysl sledovat u Radiožurnálu a Dvojky, u Vltavy a Plusu mě mnohem více zajímá citovanost.

14:27 – Končelík: Snaha o vyváženost nesmí zabít svobodu názorů.

14:30 – Končelík: Vratku DPH využijeme při procesu digitalizace.

14:32 – Končelík: Stávající profil Wave se mi zamlouvá.

14:35 – Končelík: Je potřeba promyslet finanční autonomii regionálních studií.

14:35 – Radní Badal se ptá, jak může veřejnoprávní instituce získat granty.

14:37 – Končelík: Dotační programy nemusí být nutně grantové, existuje jich spousta na rozvíjení kultury. Způsobů je mnoho, pojďme je hledat.

14:38 – Radní Vejvoda: Budete přijímat každého zaměstnance, co o to požádá, a bude to v přítomnosti nadřízeného?

14:39 – Končelík: Mohu vyzvat všechny zaměstnance, stejně všichni nepřijdou. Rozhovory by měly být soukromé a diskrétní.

ČRo – volba nového GŘ 2016

14:40 – Připravuje se Michael Kralert, připravil si vlastní prezentaci Vize ČRo 2016–2021

14:42 – Kralert: Rozhlas je ve stádiu stagnace kvůli vysokému počtu stanic, komplikované organizační struktuře a neefektivnímu hospodaření.

14:43 – Kralert: Do konce roku 2016 je možné situaci stabilizovat.

14:44 – Kralert připravil desatero strategických priorit:

lépe poznat posluchače, využívat big data

zapojit posluchače do tvorby obsahu

program prioritizovat a zpětně hodnotit, komerční témata nechat komerčním stanicím

inovace dostat do DNA rozhlasu, inovovat kontinuálně, ne revoluce, ale zrychlená evoluce

vytvořit skutečně moderní program a platformy pro mladé, mobilní aplikace a podcasty pro mladé chybí, vytvořme je klidně formou start-upu

být lídrem digitalizace

posílit značku a jednotnou identitu rozhlasu

transformovat rozhlas v pružnou a síťovou organizaci, více spolupracovat s EBU a Českou televizí nebo ČTK

zapojit zaměstnance do změn a inovací

hospodařit efektivně, transparentně a dlouhodobě udržitelně

14:48 – Kralert: Mezi krátkodobé akutní výzvy patří probudit a rozhýbat organizaci, smysluplně profilovat jednotlivé stanice (Radiožurnál má bavit lidi 30 až 50 let, Dvojka bude stanice pro rodinu a starší posluchačky, Vltava bude nadále kulturní stanicí, Plus chci mít jako opravdovou zpravodajskou stanici a posílit regionální tvorbu), nový model ekonomického řízení plus finanční audit a jako poslední zjednodušení organizační struktury, zbytná linie jsou náměstci, chci jen pět sekcí – program, výroba, technika, regiony a ekonomika.

14:59 – Radní Vejvoda: Parlament schvaluje zprávu o hospodaření ČRo a vy tvrdíte, že je netransparentní. Jak to tedy je?

15:00 – Kralert: Rezervy určitě jsou, u platů nebo nákladů na telekomunikace. Deset let se nenavýšil rozhlasový poplatek a existuje řada neplátců, to jsou rezervy na příjmové straně. Z hlediska transparentnosti by pomohlo sledování nákladů na úrovni pořadů.

15:02 – Radní Stehlík: Co si myslíte o slučování rozhlasu a televize na Slovensku?

15:03 – Kralert: Když jsem to měl na starosti, byla jiná situace, slovenská televize byla v ekonomické i hodnotové krizi. Naopak slovenský rozhlas hospodařil efektivně, na spojení vydělala televize a prodával rozhlas. Spojení v ČR by bylo spíše na škodu.

15:04 – Kralert: Z hlediska rozvoje značky si nepředstavuji generování ekonomické ztráty, na posilování značky si musíme vydělat.

15:07 – Kralert: Wave vzniknul v jiném časoprostoru. Já bych chtěl založit novou stanici Z21 a nechci transformovat Wave v novou stanici, chtěl bych ji vytvořit na zelené louce, kterou si vytvoří mladí do 21 let pro sebe.

15:08 – Kralert: Obsah musí být vyvážený a diverzifikovaný.

15:10 – Kralert: Je potřeba podívat se na rozmístění zaměstnanců, udělat personální audit, já vidím prostor v podpůrných složkách, kde je možnost outsourcingu.

15:11 – Kralert: Nechci soutěžit s komerčními stanicemi, chci se prosadit veřejnoprávními formáty. Rozhlas měl podíl na trhu nad třicet procent, nyní má kolem dvaceti procent, to je parametr, který je relevantní pro veřejnoprávní posláním.

15:12 – Kralert: Poslouchám Radiožurnál a Plus. Jako třetí bych uvedl Wave.

ČRo – volba nového GŘ 2016–2

15:14 – Připravuje se Tomáš Němeček, také přinesl prezentaci.

15:15 – Němeček: Můj poradenský tým ke kandidatuře se skládá z Jindřicha Šídla (Hospodářské noviny) pro zpravodajství, Ondřeje Štindla (kritik a scénárista) pro hudbu a Ondřej Vaculík (novinář a politik) pro regiony. Dále ekonom/auditor, právník a známá novinářka.

15:17 – Němeček: Kladu velký důraz na technologickou proměnu, digitalizace je jen jednou její částí.

15:18 – Němeček: Je potřeba využít specifika digitálního příjmu, prioritou jsou dálnice, navrhuji dva kanály, jeden pro řidiče s dětmi a druhý pro samotné řidiče.

15:19 – Němeček: Měl připravené video na téma, které předměty denní potřeby nahradil mobilní telefon – mimo jiné prý i cigarety. Video bohužel nejde spustit.

15:20 – Němeček: Projekt Rozhlas TV, proč kvalitní rozhovory nedoplnit i videem.

15:23 – Němeček: Rozhlas je pro mě symbolem trvání, měl by být i nadále svorníkem společnosti. Proto navrhuji rozhlasové kurzy češtiny pro cizince a šíření českých hodnot do světa pomocí dvou nových vysílání do zahraničí.

15:24 – Němeček: Z dědictví po Peteru Duhanovi se musíme zbavit zdvojení editorů, sto dvaceti vedoucích (každý desátý) a nejasných odpovědností.

15:25 – Němeček: Dobrou myšlenkou naopak je jednotný newsroom, propojenost ústředí a regionů a možnost dlouhodobých projektů.

15:26 – Němeček: Kodex není jen o bezprostřední vyváženosti každého pořadu, ale o dlouhodobé vyváženosti.

15:27 – Němeček: S výjimkou investigativní skupiny Janka Kroupy nevidím žádné novinářské úspěchy.

15:28 – Němeček: Baví mě Ozvěny dne na Radiožurnálu, Dvojka je pro mě rodinnou stanicí, na Vltavě poslouchám Mozaiku a na Plusu analytické pořady.

15:29 – Němeček: Chybí nový management, který nemá strach a není nikomu zavázán.

15:31 – Radní Křourek: Trochu mi ve vašem projektu chybí ekonomická témata.

15:32 – Němeček: Ve vnitřním hospodaření je hodně vaty, na které se dá ušetřit, třeba platy vedoucích pracovníků.

15:35 – Němeček: Představuji si náměstky jako úderníky, přítomné v centru zpravodajství. Dává mi smysl náměstek pro regiony, dále náměstek, který ladí výrobu a zpravodajství, a náměstek pro správu. Spíš nechápu vrstvu ředitelů, přebujelé mi přijdou i některé sekretariáty.

ČRo – volba nového GŘ 2016–3

15:53 – Nastupuje Tomáš Skřivánek, také s prezentací.

15:54 – Skřivánek upozorňuje, že ze Savovovy Mladé fronty v prosinci odešel.

15:55 – Skřivánek: Klesá byznys komerčních médií a dostávají se do područí oligarchů, jejichž jádro podnikání tvoří média. Proto roste úloha médií veřejné služby.

15:57 – Skřivánek: ČTK neoslovuje koncové klienty a Česká televize je audivizuální službou, jejíž poslání se aktuálně mění. Proto je rozhlas možná nejdůležitějším veřejnoprávním médiem.

15:58 – Skřivánek varuje před polskou cestou, ale tamní média si za to podle něj mohou sama, když nadržovala minulým vládám.

16:00 – Interní komunikační nástroje jsou podle Skřivánka příliš formalizované.

16:01 – Skřivánek: Přepisovat odvysílané zprávy na internet je nedůstojné 21. století.

16:02 – Skřivánek: Klíčový bod mého projektu je spolupráce mezi Radiožurnálem a stanicí Plus. Plusu chybí opravdová náplň, měl by být spíše pro střední věk a Radiožurnál pro mladší posluchače.

- 16:03 – Skřivánek: Stejně jako se naučila vedle sebe žít ČT 1 a ČT 24, musí se to naučit Radiožurnál a Plus.
- 16:04 – Skřivánek: Regiony nejsou schopny uživit komerční projekty. Tam je prostor pro veřejnoprávní média.
- 16:05 – Skřivánek: Každý region by měl mít vlastního ředitele, který je součástí lokálních elit.
- 16:06 – Skřivánek: Regionům je potřeba navýšit finance i sebevědomí.
- 16:07 – Skřivánek: Rozhlas by měl být nositelem know-how, odpovědnosti a kvality.
- 16:08 – Radní Tesař: Počet i kvalita účastníků výběrových řízení na regionální ředitele byly tristní. Kde je chcete brát?
- 16:09 – Skřivánek: V regionech působilo hodně mediálních projektů a na nedostatek zájemců si nestěžovaly.
- 16:10 – Skřivánek: Chtěl bych zeštíhlit management, dva náměstci – jeden pro ekonomiku, druhý pro program.
- 16:11 – Radní Stehlík: Škoda, že nehledáme ředitele zpravodajství, ale generálního ředitele.
- 16:11 – Skřivánek: Boj o veřejnoprávnost se povede u zpravodajství.
- 16:12 – Skřivánek: Rád poslouchám Classic FM, líbí se mi živější moderace, tím směrem by měla jít Dvojka a Vltava. Formátově bych na nich ale nic neměnil.
- 16:14 – Radní Vejvoda: Jste schopni čelit výtkám k poslechovosti a vysokému rozpočtu?
- 16:15 – Skřivánek: Rozhlas se musí naučit hospodařit s tím, co má. Vyšší poplatky by byly nejspíš vykompenzovány vyšší provázaností se státem a té bych chtěl zabránit. Poslechovost se daří navýšit a já jsem s aktuálními výkony spokojen. Ale není to hlavním argumentem, spíš bych sledoval kvalitativní kritéria poskytování veřejné služby.
- ČRo – volba nového GŘ 2016–4
- 16:17 – Nastupuje poslední kandidát René Zavoral, také s připravenou prezentací.
- 16:18 – Zavoral: Rozhlas musí zůstat médiem, které informuje, baví, vzdělává a spojuje.
- 16:20 – Zavoral: Tři kroky – za prvé ohlédnout se zpět a napravit neduhy, za druhé přidat na transparentnosti a za třetí neustále inovovat.
- 16:21 – Zavoral: Dílčí neduhy jsou podle mě to, že chybí dlouhodobý finanční plán, chybí koncept personální práce, centralizace je příliš ambiciózní a nefungují některé kontrolní mechanismy.
- 16:22 – Zavoral: Klíčové je vypracovat šestiletý finanční plán jak příjmů, tak výdajů.
- 16:23 – Zavoral: Potřebujeme kvalitní personální a kariérní řád.
- 16:24 – Zavoral: Chci se věnovat decentralizaci regionů.
- 16:24 – Zavoral: Vertikální organizační struktura není úplně vyhovující, chci vytvořit novou a pružnější, kdy generální ředitel má kolem sebe skupinu sedmi ředitelů.
- 16:25 – Zavoral: Musíme čelit dezinformacím a pokusům o manipulaci. Chceme být filtrem a interpretem informací. Nejde o prvenství, ale o kvalitu informací.
- 16:25 – Zavoral: Chci zveřejňovat nejen detailní rozpočet, ale i všechny smlouvy a více spolupracovat s kontrolními úřady.

16:26 – Zavoral: Aby Český rozhlas přežil, musí rozumět trendům a reagovat na ně. Konkurencí pro nás nejsou komerční stanice, ale noví, nemediální hráči.

16:27 – Zavoral: Musíme respektovat stávající posluchače, jsou naší nejsilnější cílovou skupinou.

16:28 – Zavoral: Digitalizace není samospásná, rozhlas musí obsadit všechny platformy, kde jsou posluchači.

16:29 – Zavoral: Zřídili jsme kreativní centrum, odpovědné za tvorbu unikátního obsahu. Potřebujeme dobře znát naše posluchače, ne jen jejich věk.

16:30 – Zavoral: Buď zůstaneme stát, a při velikosti rozhlasu je to možná cesta, nebo půjdeme s proudem a stále zůstaneme relevantním médiem. Já volím cestu, kdy rozhlas bude hybatelem veřejného života v komplikovaném světě kolem nás.

16:31 – Zavoral: Sedm ředitelů by mělo mít ve své gesci zpravodajství, program, výrobu, regiony, nová média, ekonomiku a techniku.

16:32 – Zavoral: Pro mě je určující šéfredaktor stanice. To, že peníze drží centrum výroby, není podle mě ideální. Měly by být alokovány u stanic.

16:34 – Zavoral: Více se musíme věnovat oblasti regionální tvorby.

16:35 – Zavoral: Jako největší chybu své rozhlasové minulosti vidím to, že se nám pro změny ne vždy povedlo získat samotné zaměstnance.

16:38 – Zavoral: Kdo porovná stav rozhlasu v roce 2011 a 2016, musí vidět dodržování vyrovnaného rozpočtu, navýšení poslechovosti, dvě nové stanice (Junior a Plus).

16:39 – Zavoral: Nepovedla se alokace financí na dodavatelská, a ne objednavatelská centra, nedaří se personální práce a ne vše se povedlo v sekci správy a majetku.

16:44 – Zavoral: Regionální tvůrčí skupiny by neměly vyrábět veškerý svůj program pouze pro centrální vysílání, nemělo by docházet k překryvům mezi regionálním vysíláním a tím, co vysílají celoplošné stanice v rámci vysílání z regionů.

ČRo – volba nového GŘ 2016–5

16:47 – Skončily prezentace kandidátů.

16:49 – Radní Vejvoda: Ať bude zvolen kdokoliv, bude to generační obměna oproti minulému generálnímu řediteli.

17:06 – Začíná poslední fáze zasedání, ve které by měla proběhnout samotná volba.

17:08 – Radní kroužkují vybrané kandidáty, kdo získá šest hlasů, bude dalších šest let generálním ředitelem Českého rozhlasu.

17:14 – Předsedkyně Dohnáková sčítá hlasy první volby.

17:16 – Končelík 1 hlas, Kralert 1 hlas, Němeček 0 hlasů, Skřivánek 2 hlasy a Zavoral 5 hlasů. V prvním kole nebyl ředitel zvolen, do druhé volby postupují Zavoral a Skřivánek.

17:17 – Vyhlášena třicetiminutová pauza, pokračování v 17:47.

17:49 – Začíná druhé kolo první volby.

17:56 – Skřivánek 2 hlasy, Zavoral 7 hlasů. Generálním ředitelem ČRo se stává dosavadní programový ředitel René Zavoral.

ČRo – volba nového GŘ 2016–6 – Volba GŘ ČRo

URL| <http://www.digizone.cz/clanky/rada-ceskeho-rozhlasu-vybira-noveho-generalniho-reditele/>

Novým generálním ředitelem Českého rozhlasu byl zvolen René Zavoral. Změna generací, říká Rada

20.1.2016 aktualne.cz str. 00 Domácí

René Zavoral dostal ve druhém kole sedm hlasů, zatímco Skřivánek dva hlasy. Praha - Novým generálním ředitelem Českého rozhlasu bude dosavadní náměstek pro

Praha - Novým generálním ředitelem Českého rozhlasu bude dosavadní náměstek pro program a vysílání René Zavoral. Zvolila ho ve středu rada ČRo ve druhém kole, kam postoupil z pětice finalistů spolu s bývalým ředitelem divize E15 a Euro vydavatelství Mladá fronta Tomášem Skřivánkem.

Zavoral získal ve druhém kole volby sedm hlasů, Skřivánek dva. Nový generální ředitel nahradí Petera Duhana, který rezignoval loni v říjnu. Šestiletého funkčního období se Zavoral ujme od 21. ledna.

Zavoral během prezentace svého projektu uvedl, že v rozhlase pracuje 15 let. Byl u restrukturalizace, která začala před čtyřmi roky. Uznal, že ne vše se povedlo, zejména v oblasti nedotažené personální agendy nebo přílišné centralizace.

"Jsou tam dílčí neduhy, které věřím, že se nám podaří rychle odstranit, jako sestavení kvalitnějšího finančního plánu, zjednodušení samotné organizační struktury a normální běžnou lidskou komunikaci v rámci ČRo. V tom nejbližším období se chci zamyslet nad celým svým týmem, se kterým chci realizovat svoji vizi představenou v projektu," uvedl po svém zvolení. Chce také vytvořit funkci ombudsmana v rozhlase, který by řešil stížnosti, nebo etickou radu.

Místo náměstků bude sedm ředitelů

Nový generální ředitel se chce zasadit o vytvoření šestiletého finančního plánu, chce vytvořit kvalitní kariérní řád nebo se zasadit o fixaci koncesionářského poplatku na inflaci, což by mělo být řádově o jednotky korun. Chce také dokončit proces vrácení zhruba jedné miliardy Kč z DPH, které chce použít na rozjezd digitalizace vysílání.

Místo dosavadního systému náměstků chce ustanovit sedm ředitelů podléhajících generálnímu řediteli. Ti budou mít na starosti rozvoj zpravodajství, program, výrobu, regionální vysílání, nová média a techniku. Chce také posílit autonomii regionálních studií.

Zavoral dostal v druhém kole sedm hlasů z devíti možných, což považuje za silnou podporu. S angažováním bývalého generálního ředitele Petera Duhana, který jej dosadil do pozice náměstka, nepočítá.

Zavoral byl náměstek generálního ředitele Českého rozhlasu pro program a vysílání od dubna 2013, předtím řídil strategický rozvoj rozhlasu (2011 až 2013), odbor komunikace či marketing a PR. V rozhlase pracuje od roku 2001, s přestávkou v letech 2005 až 2006, kdy působil v Komerční bance v korporátní komunikaci.

V roce 2006 byl Zavoral několik měsíců předsedou místního sdružení ODS v Čelákovcích, ze strany odešel před návratem do rozhlasu. Je absolventem politologie na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy (2000). Koncem 90. let byl poradcem někdejší místopředsedkyně ODS a předsedkyně Senátu Libuše Benešové. "Generační změna"

Podle předsedy rady Petra Šafaříka byly všechny kandidátské projekty pro radu přínosné, protože přinesly nový pohled na rozhlas. Radní Jiří Vejvoda doplnil, že v případě zvolení kohokoliv půjde o generační změnu. Nový generální ředitel povede rozhlas dalších šest let.

Pětice finalistů výběru ve středu před radou prezentovala své projekty. Vedle Zavorala a Skřivánka se o místo ucházeli děkan **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jakub Končelík, vedoucí právník Psychiatrické nemocnice Bohnice Tomáš Němeček a ředitel portfolia strategických projektů a finančního řízení České spořitelny Michael Kralert.

Odchodu Duhana předcházely dohady o nezákonném zaměstnávání jeho syna nebo některých bývalých radních. ČRo od té doby řídí prozatímní ředitel Karel Zýka. Do tendru se také přihlásil, ale se svým projektem nepostoupil.

Na začátku střeďečního jednání oznámil předseda rady Šafařík, že na konci března ve vedení rady skončí kvůli pracovnímu vytížení. Šafařík byl zmiňovaný v souvislosti s uniklými e-maily ze soukromé schránky premiéra Bohuslava Sobotky. Prý ho informoval o dění v radě. Šafařík ale podle svého vyjádření e-mailů nepsal.

Český rozhlas bude letos hospodařit s vyrovnanými příjmy a výdaji ve výši 2,193 miliardy korun. Zaměstnává asi 1500 lidí.

URL | <http://zpravy.aktualne.cz/domaci/novym-generalnim-reditelem-ceskeho-rozhlasu-byl-zvolen-rene/r~7fc65328bf9711e5a457002590604f2e/>

Rada ČRo odmítá politickou manipulaci volby nového šéfa, kdo jím může být?

20.1.2016 blesk.cz str. 00 Politika

Kolem volby nového šéfa Českého rozhlasu je poměrně rušno. Poslanec za ANO Martin Komárek tvrdí, že je zpolitizovaná. Ze strany ČSSD, se kterou se tak babišovci pouští do další přestřelky. Místopředseda a mluvčí Rady ČRo Ivan Tesař jakoukoli manipulaci volby odmítá. Poukázal na to, že pětice kandidátů vzešla z celkem 26 přihlášených, volit je bude devět členů rady. O koho se jedná?

„Bojím se, že je tam politický tlak a manipulace,“ tvrdil v rozhovoru pro Blesk.cz Babišův poslanec Martin Komárek o volbě nového šéfa Českého rozhlasu. Uvedl, že má podezření, že je cílem zvolit člověka, který je „určitým způsobem poplatný jedné straně“. A opřel se přitom do vládního koaličního partnera ČSSD.

„Samozřejmě musím jakékoli politické manipulování volby generálního ředitele odmítnout. Členů rady je celkem devět, předpokládám, že devět lidí má různé názory a různý postoj k různým kandidátům, což ukazuje i zúžení kandidátů z 26 na 5. Když se podíváte na hlasování, bylo poměrně velice těsné a myslím si, že všech pět kandidátů, kteří postoupili, bezpochyby zkušenosti s veřejnoprávními médii a jejich řízením má. Politický tlak odmítám,“ zareagoval pro Blesk.cz Ivan Tesař, místopředseda a mluvčí Rady ČRo.

Mezi kandidáty, kteří se do top 5 neprobojovali, byli přitom i exministr vnitra Jan Ruml, bývalý ředitel Národní knihovny Tomáš Böhm či bývalý předseda Rady ČT Jan Mrzena. Pětice kandidátů na nového šéfa Českého rozhlasu

Jakub Končelík: děkan **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze, neúspěšně se už ucházel i o místo v Radě České televize

Michael Kralert: ředitel portfolia strategických projektů a finančního řízení České spořitelny, deset let pracoval i pro auditorskou společnost Deloitte

Tomáš Němeček: vedoucí právník Psychiatrické nemocnice Bohnice, kromě práv vystudoval však i žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Tomáš Skřivánek: bývalý ředitel divize Euro a E15 Mladé fronty, jako zástupce šéfredaktora pracoval i pro týdeník Euro

René Zavoral: náměstek ČRo pro program a vysílání, řídil i strategický rozvoj rozhlasu
Jak probíhá volba?

Místopředseda Rady ČRo Tesař popsal také to, jak samotná volba probíhá. „Veřejná schůze začne ve 14 hodin v budově Českého rozhlasu na Vinohradské ulici číslo 12. Po procedurálních věcech, to znamená schválení programu veřejné schůze, bude následovat slyšení všech pěti kandidátů. Každý kandidát bude mít 15 minut na představení svého kandidátského projektu ve zúženéjší verzi. Doufáme, že tam zazní i nějaké nové věci či podrobnosti k projektům. Následně bude patnáctiminutová diskuse, kde budou jednotliví kandidáti odpovídat na otázky členů Rady Českého rozhlasu. Po tomto slyšení proběhne první kolo volby,“ uvedl pro Blesk.cz Tesař.

Mezi členy rady, kteří budou volit nového šéfa, patří vedle mediálního analytika Tesaře dále šéf rady, vysokoškolský učitel a publicista Petr Šafařík, římskokatolický kněz Milan Badal, muzikoložka a hudební pedagožka Hana Dohnálková, novinář a referent odboru kultury na Praze 8 Tomáš Kňourek, kazatel a farář Církve československé husitské Ervín Kukuczka, historik z pražské Filozofické fakulty UK Michal Stehlík, moderátor, publicista překladatel Jiří Vejvoda a Ivan Vodochodský, známá tvář z televizní obrazovky a momentálně i nezávislý zastupitel Královéhradeckého kraje a zastupitel města Hradec Králové. Vítěz nahradí Duhana, který loni rezignoval

Při dotazu na hlavní kritéria pro posuzování jednotlivých kandidátů a jejich projektů Tesař uvedl: „To samozřejmě odpovídá zadání Rady Českého rozhlasu – představit vizi ČRo na dalších 6 let. Předpokládám, že jednotliví radní budou posuzovat jak kvalitu projektu, tak kvalitu jednotlivých kandidátů a profesní i lidskou zkušenost za svůj uplynulý profesní život.“

Nový generální ředitel nahradí Petera Duhana. Ten rezignoval loni v říjnu. Jeho odchodu předcházely mj. dohady o nezákonném zaměstnávání jeho syna. Od té doby vede Český rozhlas prozatímní ředitel Karel Zýka. I ten byl mezi 26 kandidáty, do finálové pětice ale se svým projektem nepostoupil. Spojení s kauzou útoku na Sobotkův mail?

Do samotné volby se však nyní propisuje i kauza hackerských útoků na účet premiéra Bohuslava Sobotky. Předseda Rady ČRo Šafařík se dostal do spekulací, že premiéra v e-mailové korespondenci informoval o volbě nového generálního ředitele. Odmítl to.

„Musím říci, že naposledy jsem s panem Šafaříkem osobně hovořil 6. ledna, kde jsem mu samozřejmě položil otázku na pravdivost a relevanci těch e-mailů. Pan Šafařík řekl to, co tvrdil do minulého týdne, že e-maily nejsou autentické. Zopakoval to několikrát všem členům rady, kteří byli šestého na rozšířeném předsednictvu přítomni. Následně jsem si přečetl jeho vysvětlení, které doručil na volební výbor, že je nemocný a že maily nepsal. Dnes ho poprvé uvidíme na zasedání rozšířeného předsednictva, které je ještě před veřejnou schůzí, a předpokládám, i podle reakcí ostatních členů rady, že toto bude mimo jiné téma dnešního rozšířeného předsednictva,“ dodal pro Blesk.cz mluvčí Rady ČRo Tesař.

URL| <http://www.blesk.cz/clanek/368488/rada-cro-odmita-politickou-manipulaci-volby-noveho-sefa-kdo-jim-muze-byt>

Generálním ředitelem Rozhlasu bude dosavadní programový náměstek Zavoral

20.1.2016 e15.cz str. 00 Zprávy

Novým generálním ředitelem Českého rozhlasu (ČRo) bude dosavadní náměstek pro program a vysílání René Zavoral. Zvolila ho dnes rada ČRo ve druhém kole, kam postoupil z pětice finalistů spolu s bývalým ředitelem

divize E15 a Euro vydavatelství Mladá fronta Tomášem Skřivánkem. Nový generální ředitel nahradí Petera Duhana, který rezignoval loni v říjnu. Šestiletého funkčního období se Zavoral ujme od 21. ledna.

Zavoral během prezentace svého projektu uvedl, že v rozhlasu pracuje 15 let. Byl u restrukturalizace, která začala před čtyřmi roky. Uznal, že ne vše se povedlo, zejména v oblasti nedotažené personální agendy nebo přílišné centralizace.

„Jsou tam dílčí neduhy, které věřím, že se nám podaří rychle odstranit, jako sestavení kvalitnějšího finančního plánu, zjednodušení samotné organizační struktury a normální běžnou lidskou komunikaci v rámci ČRo. V tom nejbližším období se chci zamyslet nad celým svým týmem, se kterým chci realizovat svoji vizi představenou v projektu,“ uvedl po svém zvolení. Chce také vytvořit funkci ombudsmana v rozhlasu, který by řešil stížnosti, nebo etickou radu.

Rozjezd digitalizace

Nový generální ředitel se chce zasadit o vytvoření šestiletého finančního plánu, chce vytvořit kvalitní kariérní řád nebo se zasadit o fixaci koncesionářského poplatku na inflaci, což by mělo být řádově o jednotky korun. Chce také dokončit proces vrácení zhruba jedné miliardy korun z DPH, které chce použít na rozjezd digitalizace vysílání.

Místo dosavadního systému náměstků chce ustanovit sedm ředitelů podléhajících generálnímu řediteli. Ti budou mít na starosti rozvoj zpravodajství, program, výrobu, regionální vysílání, nová média a techniku. Chce také posílit autonomii regionálních studií.

Podle předsedy rady Petra Šafaříka byly všechny kandidátské projekty pro radu přínosné, protože přinesly nový pohled na rozhlas. Radní Jiří Vejvoda doplnil, že v případě zvolení kohokoliv půjde o generační změnu. Nový generální ředitel povede rozhlas dalších šest let.

Pět kandidátů

Pětice finalistů výběru dnes před radou prezentovala své projekty. Vedle Zavorala a Skřivánka se o místo ucházeli děkan **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jakub Končelík, vedoucí právník Psychiatrické nemocnice Bohnice Tomáš Němeček a ředitel portfolia strategických projektů a finančního řízení České spořitelny Michael Kralert.

Odchodu Duhana předcházely dohady o nezákonném zaměstnávání jeho syna nebo některých bývalých radních. ČRo od té doby řídí prozatímní ředitel Karel Zýka. Do tendru se také přihlásil, ale se svým projektem nepostoupil.

Na začátku dnešního jednání oznámil předseda rady Šafařík, že na konci března ve vedení rady skončí kvůli pracovnímu vytížení. Šafařík byl zmiňovaný v souvislosti s uniklými e-maily ze soukromé schránky premiéra Bohuslava Sobotky. Prý ho informoval o dění v radě. Šafařík ale podle svého vyjádření e-maily nepsal. Český rozhlas bude letos hospodařit s vyrovnanými příjmy a výdaji ve výši 2,193 miliardy korun. Zaměstnává asi 1500 lidí.

René Zavoral (39)

Datum a místo narození: 4. dubna 1976 v Havířově

Vzdělání: absolvoval **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy, obor politologie

Současná funkce: náměstek generálního ředitele Českého rozhlasu pro program a vysílání (od dubna 2013)

Praxe: v rozhlasu pracuje od roku 2001, kdy zde nastoupil jako marketingový a PR manažer, s přestávkou v letech 2005 až 2006 působil v Komerční bance v korporátní komunikaci; předtím, než nastoupil do současné funkce, řídil strategický rozvoj rozhlasu (2011 až 2013), odbor komunikace či marketing a PR

Ostatní:

- V roce 2006 byl Zavoral několik měsíců předsedou místního sdružení ODS v Čelákovících, ze strany odešel před návratem do rozhlasu.
- Koncem 90. let byl poradcem někdejší místopředsedkyně ODS a předsedkyně Senátu Libuše Benešové.

Čtěte také:

Šéfem ČRo bude Končelík, Němeček, Zavoral, Kralert, nebo Skřivánek

Šéf Českého rozhlasu rezignoval. Vyhnul se tak odvolání

URL| <http://strategie.e15.cz/zpravy/generalnim-reditelem-rozhlasu-bude-dosavadni-programovy-namestek-zavoral-1263986>

Novým generálním ředitelem ČRo bude René Zavoral

20.1.2016 [echo24.cz](#) str. 00 Domov, Krátké zprávy, Zprávy dne
Echo24, čtk

Novým generálním ředitelem Českého rozhlasu bude dosavadní náměstek pro program a vysílání René Zavoral (39). Zvolila ho dnes rada ČRo ve druhém kole, kam postoupil z pětice finalistů spolu s bývalým ředitelem divize E15 a Euro vydavatelství Mladá fronta Tomášem Skřivánkem. Nový generální ředitel nahradí Petera Duhana, který rezignoval loni v říjnu. Šestiletého funkčního období se Zavoral ujme od 21. ledna.

Novým generálním ředitelem Českého rozhlasu bude dosavadní náměstek pro program a vysílání René Zavoral (39). Zvolila ho dnes rada ČRo ve druhém kole, kam postoupil z pětice finalistů spolu s bývalým ředitelem divize E15 a Euro vydavatelství Mladá fronta Tomášem Skřivánkem. Nový generální ředitel nahradí Petera Duhana, který rezignoval loni v říjnu. Šestiletého funkčního období se Zavoral ujme od 21. ledna.

Zavoral během prezentace svého projektu uvedl, že v rozhlase pracuje 15 let. Byl u restrukturalizace, která začala před čtyřmi roky. Uznal, že ne vše se povedlo, zejména v oblasti nedotažené personální agendy, nízkého přesvědčení zaměstnanců o nutnosti restrukturalizace nebo přílišné centralizace.

„Jsou tam dílčí neduhy, které věřím, že se nám podaří rychle odstranit, jako sestavení kvalitnějšího finančního plánu, zjednodušení samotné organizační struktury a normální běžnou lidskou komunikaci v rámci ČRo. V tom nejbližším období se chci zamyslet nad celým svým týmem, se kterým chci realizovat svoji vizi představenou v projektu,“ uvedl po svém zvolení. Chce také vytvořit funkci ombudsmana v rozhlase, který by řešil stížnosti, nebo etickou radu.

Nový generální ředitel se chce zasadit o vytvoření šestiletého finančního plánu, chce vytvořit kvalitní kariérní řád a zasadit se o fixaci koncesionářského poplatku na inflaci, což by mělo být řádově o jednotky korun. Chce také dokončit proces vrácení zhruba jedné miliardy Kč z DPH, které chce použít na rozjezd digitalizace vysílání. Místo dosavadního systému náměstků chce ustanovit sedm ředitelů podléhajících generálnímu řediteli. Budou mít na starosti rozvoj zpravodajství, program, výrobu, regionální vysílání, nová média a techniku. Chce také posílit autonomii regionálních studií.

Zavoral dostal v druhém kole sedm hlasů z devíti možných, což považuje za silnou podporu. S angažováním bývalého generálního ředitele Petera Duhana, který jej dosadil do pozice náměstka, nepočítá.

Zavoral byl náměstek generálního ředitele Českého rozhlasu pro program a vysílání od dubna 2013, předtím řídil strategický rozvoj rozhlasu (2011 až 2013), odbor komunikace či marketing a PR. V rozhlase pracuje od roku 2001, s přestávkou v letech 2005 až 2006, kdy působil v Komerční bance v korporátní komunikaci.

V roce 2006 byl Zavoral několik měsíců předsedou místního sdružení ODS v Čelákovících, ze strany odešel před návratem do rozhlasu. Je absolventem politologie na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy (2000). Koncem 90. let byl poradcem někdejší místopředsedkyně ODS a předsedkyně Senátu Libuše Benešové.

Podle předsedy rady Petra Šafaříka byly všechny kandidátské projekty pro radu přínosné, protože přinesly nový pohled na rozhlas. Radní Jiří Vejvoda doplnil, že v případě zvolení kohokoliv půjde o generační změnu. Nový generální ředitel povede rozhlas dalších šest let.

Pětice finalistů výběru dnes před radou prezentovala své projekty. Vedle Zavorala a Skřivánka se o místo ucházeli děkan **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jakub Končelík, vedoucí právník Psychiatrické nemocnice Bohnice Tomáš Němeček a ředitel portfolia strategických projektů a finančního řízení České spořitelny Michael Kralert.

Odchodu Duhana předcházely dohady o nezákonném zaměstnávání jeho syna nebo některých bývalých radních. ČRo od té doby řídí prozatímní ředitel Karel Zýka. Do tendru se také přihlásil, ale se svým projektem nepostoupil.

Na začátku dnešního jednání oznámil předseda rady Šafařík, že na konci března ve vedení rady skončí kvůli pracovnímu vytížení. Šafařík byl zmiňovaný v souvislosti s uniklými e-maily ze soukromé schránky premiéra Bohuslava Sobotky. Měl ho informovat o dění v radě. Podle svého vyjádření e-maily nepsal.

Český rozhlas bude letos hospodařit s vyrovnanými příjmy a výdaji ve výši 2,193 miliardy korun. Zaměstnává asi 1500 lidí.

Čtěte také: První oběť uniklých mailů: šéf rozhlasové rady Šafařík rezignoval

Čtěte také: Exšéf rozhlasu Duhan: ‚Dostal jsem obálku se 125 tisíci‘

URL| <http://echo24.cz/a/wthtr>

Novým generálním ředitelem ČRo se stal René Zavoral

20.1.2016 marketingsales.cz str. 00 Televize a rádia

ČTK, luc

Rada Českého rozhlasu v prvním kole volby generálního ředitele nezvolila. Do druhého kola postoupili náměstek ČRo René Zavoral a bývalý šéf divize E15 a Euro vydavatelství Mladá fronta Tomáš Skřivánek.

Novým generálním ředitelem Českého rozhlasu (ČRo) bude dosavadní náměstek pro program a vysílání René Zavoral. Zvolila ho rada ČRo ve druhém kole, kam postoupil z pětice finalistů spolu s bývalým ředitelem divize E15 a Euro vydavatelství Mladá fronta Tomášem Skřivánkem. Nový generální ředitel nahradí Petera Duhana, který rezignoval loni v říjnu. Šestiletého funkčního období se Zavoral ujme od 21. ledna.

Zavoral během prezentace svého projektu uvedl, že v rozhlase pracuje 15 let. Byl u restrukturalizace, která začala před čtyřmi roky. Uznal, že ne vše se povedlo, zejména v oblasti nedotažené personální agendy, nízkého přesvědčení zaměstnanců o nutnosti restrukturalizace nebo přílišné centralizace.

"Jsou tam dílčí neduhy, které věřím, že se nám podaří rychle odstranit, jako sestavení kvalitnějšího finančního plánu, zjednodušení samotné organizační struktury a normální běžnou lidskou komunikaci v rámci ČRo. V tom nejbližším období se chci zamyslet nad celým svým týmem, se kterým chci realizovat svoji vizi představenou v projektu," uvedl po svém zvolení. Chce také vytvořit funkci ombudsmana v rozhlase, který by řešil stížnosti, nebo etickou radu.

Nový generální ředitel se chce zasadit o vytvoření šestiletého finančního plánu, chce vytvořit kvalitní kariérní řád nebo se zasadit o fixaci koncesionářského poplatku na inflaci, což by mělo být řádově o jednotky korun. Chce také dokončit proces vrácení zhruba jedné miliardy Kč z DPH, které chce použít na rozjezd digitalizace vysílání. Místo dosavadního systému náměstků chce ustanovit sedm ředitelů podléhajících generálnímu řediteli. Ti budou mít na starosti rozvoj zpravodajství, program, výrobu, regionální vysílání, nová média a techniku. Chce také posílit autonomii regionálních studií.

Zavoral dostal v druhém kole sedm hlasů z devíti možných, což považuje za silnou podporu. S angažováním bývalého generálního ředitele Petera Duhana, který jej dosadil do pozice náměstka, nepočítá.

Zavoral byl náměstek generálního ředitele Českého rozhlasu pro program a vysílání od dubna 2013, předtím řídil strategický rozvoj rozhlasu (2011 až 2013), odbor komunikace či marketing a PR. V rozhlasu pracuje od roku 2001, s přestávkou v letech 2005 až 2006, kdy působil v Komerční bance v korporátní komunikaci.

V roce 2006 byl Zavoral několik měsíců předsedou místního sdružení ODS v Čelákovcích, ze strany odešel před návratem do rozhlasu. Je absolventem politologie na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy (2000). Koncem 90. let byl poradcem někdejší místopředsedkyně ODS a předsedkyně Senátu Libuše Benešové.

Podle předsedy rady Petra Šafaříka byly všechny kandidátské projekty pro radu přínosné, protože přinesly nový pohled na rozhlas. Radní Jiří Vejvoda doplnil, že v případě zvolení kohokoliv půjde o generační změnu. Nový generální ředitel povede rozhlas dalších šest let.

Pětice finalistů výběru před radou prezentovala své projekty. Vedle Zavorala a Skřivánka se o místo ucházeli děkan **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jakub Končelík, vedoucí právník Psychiatrické nemocnice Bohnice Tomáš Němeček a ředitel portfolia strategických projektů a finančního řízení České spořitelny Michael Kralert.

Odchodu Duhana předcházely dohady o nezákonném zaměstnávání jeho syna nebo některých bývalých radních. ČRo od té doby řídí prozatímní ředitel Karel Zýka. Do tendru se také přihlásil, ale se svým projektem nepostoupil.

Na začátku jednání oznámil předseda rady Petr Šafařík, že na konci března ve vedení rady skončí kvůli pracovnímu vytížení. Šafařík byl zmiňovaný v souvislosti s uniklými e-maily ze soukromé schránky premiéra Bohuslava Sobotky. Měl ho informovat o dění v radě. Podle svého vyjádření e-maily nepsal.

Český rozhlas bude letos hospodařit s vyrovnanými příjmy a výdaji ve výši 2,193 miliardy korun. Zaměstnává asi 1500 lidí.

URL| http://mediamania.tyden.cz/rubriky/televize-radio/novym-generalnim-reditelem-cro-se-stal-rene-zavoral_369523.html

Novým generálním ředitelem ČRo se stal René Zavoral

20.1.2016 mediamania.cz str. 00 Televize a rádia

ČTK, luc

Rada Českého rozhlasu v prvním kole volby generálního ředitele nezvolila. Do druhého kola postoupili náměstek ČRo René Zavoral a bývalý šéf divize E15 a Euro vydavatelství Mladá fronta Tomáš Skřivánek.

Novým generálním ředitelem Českého rozhlasu (ČRo) bude dosavadní náměstek pro program a vysílání René Zavoral. Zvolila ho rada ČRo ve druhém kole, kam postoupil z pětice finalistů spolu s bývalým ředitelem divize E15 a Euro vydavatelství Mladá fronta Tomášem Skřivánkem. Nový generální ředitel nahradí Petera Duhana, který rezignoval loni v říjnu. Šestiletého funkčního období se Zavoral ujme od 21. ledna.

Zavoral během prezentace svého projektu uvedl, že v rozhlasu pracuje 15 let. Byl u restrukturalizace, která začala před čtyřmi roky. Uznal, že ne vše se povedlo, zejména v oblasti nedotažené personální agendy, nízkého přesvědčení zaměstnanců o nutnosti restrukturalizace nebo přílišné centralizace.

"Jsou tam dílčí neduhy, které věřím, že se nám podaří rychle odstranit, jako sestavení kvalitnějšího finančního plánu, zjednodušení samotné organizační struktury a normální běžnou lidskou komunikaci v rámci ČRo. V tom nejbližším období se chci zamyslet nad celým svým týmem, se kterým chci realizovat svoji vizi představenou v projektu," uvedl po svém zvolení. Chce také vytvořit funkci ombudsmana v rozhlasu, který by řešil stížnosti, nebo etickou radu.

Nový generální ředitel se chce zasadit o vytvoření šestiletého finančního plánu, chce vytvořit kvalitní kariérní řád nebo se zasadit o fixaci koncesionářského poplatku na inflaci, což by mělo být řádově o jednotky korun. Chce také dokončit proces vrácení zhruba jedné miliardy Kč z DPH, které chce použít na rozjezd digitalizace vysílání. Místo dosavadního systému náměstků chce ustanovit sedm ředitelů podléhajících generálnímu řediteli. Ti budou mít na starosti rozvoj zpravodajství, program, výrobu, regionální vysílání, nová média a techniku. Chce také posílit autonomii regionálních studií.

Zavoral dostal v druhém kole sedm hlasů z devíti možných, což považuje za silnou podporu. S angažováním bývalého generálního ředitele Petera Duhana, který jej dosadil do pozice náměstka, nepočítá.

Zavoral byl náměstek generálního ředitele Českého rozhlasu pro program a vysílání od dubna 2013, předtím řídil strategický rozvoj rozhlasu (2011 až 2013), odbor komunikace či marketing a PR. V rozhlasu pracuje od roku 2001, s přestávkou v letech 2005 až 2006, kdy působil v Komerční bance v korporátní komunikaci.

V roce 2006 byl Zavoral několik měsíců předsedou místního sdružení ODS v Čelákovcích, ze strany odešel před návratem do rozhlasu. Je absolventem politologie na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy (2000). Koncem 90. let byl poradcem někdejší místopředsedkyně ODS a předsedkyně Senátu Libuše Benešové.

Podle předsedy rady Petra Šafaříka byly všechny kandidátské projekty pro radu přínosné, protože přinesly nový pohled na rozhlas. Radní Jiří Vejvoda doplnil, že v případě zvolení kohokoliv půjde o generační změnu. Nový generální ředitel povede rozhlas dalších šest let.

Pětice finalistů výběru před radou prezentovala své projekty. Vedle Zavorala a Skřivánka se o místo ucházeli děkan **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jakub Končelík, vedoucí právník Psychiatrické nemocnice Bohnice Tomáš Němeček a ředitel portfolia strategických projektů a finančního řízení České spořitelny Michael Kralert.

Odchodu Duhana předcházely dohady o nezákonném zaměstnávání jeho syna nebo některých bývalých radních. ČRo od té doby řídí prozatímní ředitel Karel Zýka. Do tendru se také přihlásil, ale se svým projektem nepostoupil.

Na začátku jednání oznámil předseda rady Petr Šafařík, že na konci března ve vedení rady skončí kvůli pracovnímu vytížení. Šafařík byl zmiňovaný v souvislosti s uniklými e-maily ze soukromé schránky premiéra Bohuslava Sobotky. Měl ho informovat o dění v radě. Podle svého vyjádření e-mailů nepsal.

Český rozhlas bude letos hospodařit s vyrovnanými příjmy a výdaji ve výši 2,193 miliardy korun. Zaměstnává asi 1500 lidí.

URL| http://mediamania.tyden.cz/rubriky/televize-radio/novym-generalnim-reditelem-cro-se-stal-rene-zavoral_369523.html

Generálním ředitelem Rozhlasu bude dosavadní programový náměstek Zavoral

20.1.2016 strategie.e15.cz str. 00 Zprávy

Novým generálním ředitelem Českého rozhlasu (ČRo) bude dosavadní náměstek pro program a vysílání René Zavoral. Zvolila ho dnes rada ČRo ve druhém kole, kam postoupil z pětice finalistů spolu s bývalým ředitelem divize E15 a Euro vydavatelství Mladá fronta Tomášem Skřivánkem. Nový generální ředitel nahradí Petera Duhana, který rezignoval loni v říjnu. Šestiletého funkčního období se Zavoral ujme od 21. ledna.

Zavoral během prezentace svého projektu uvedl, že v rozhlasu pracuje 15 let. Byl u restrukturalizace, která začala před čtyřmi roky. Uznal, že ne vše se povedlo, zejména v oblasti nedotažené personální agendy nebo přílišné centralizace.

„Jsou tam dílčí neduhy, které věřím, že se nám podaří rychle odstranit, jako sestavení kvalitnějšího finančního plánu, zjednodušení samotné organizační struktury a normální běžnou lidskou komunikaci v rámci ČRo. V tom nejbližším období se chci zamyslet nad celým svým týmem, se kterým chci realizovat svoji vizi představenou v projektu,“ uvedl po svém zvolení. Chce také vytvořit funkci ombudsmana v rozhlasu, který by řešil stížnosti, nebo etickou radu.

Rozjezd digitalizace

Nový generální ředitel se chce zasadit o vytvoření šestiletého finančního plánu, chce vytvořit kvalitní kariérní řád nebo se zasadit o fixaci koncesionářského poplatku na inflaci, což by mělo být řádově o jednotky korun. Chce také dokončit proces vrácení zhruba jedné miliardy korun z DPH, které chce použít na rozjezd digitalizace vysílání.

Místo dosavadního systému náměstků chce ustanovit sedm ředitelů podléhajících generálnímu řediteli. Ti budou mít na starosti rozvoj zpravodajství, program, výrobu, regionální vysílání, nová média a techniku. Chce také posílit autonomii regionálních studií.

Podle předsedy rady Petra Šafaříka byly všechny kandidátské projekty pro radu přínosné, protože přinesly nový pohled na rozhlas. Radní Jiří Vejvoda doplnil, že v případě zvolení kohokoliv půjde o generační změnu. Nový generální ředitel povede rozhlas dalších šest let.

Pět kandidátů

Pětice finalistů výběru dnes před radou prezentovala své projekty. Vedle Zavorala a Skřivánka se o místo ucházeli děkan **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jakub Končelík, vedoucí právník Psychiatrické nemocnice Bohnice Tomáš Němeček a ředitel portfolia strategických projektů a finančního řízení České spořitelny Michael Kralert.

Odchodu Duhana předcházely dohady o nezákonném zaměstnávání jeho syna nebo některých bývalých radních. ČRo od té doby řídí prozatímní ředitel Karel Zýka. Do tendru se také přihlásil, ale se svým projektem nepostoupil.

Na začátku dnešního jednání oznámil předseda rady Šafařík, že na konci března ve vedení rady skončí kvůli pracovnímu vytížení. Šafařík byl zmiňovaný v souvislosti s uniklými e-maily ze soukromé schránky premiéra Bohuslava Sobotky. Prý ho informoval o dění v radě. Šafařík ale podle svého vyjádření e-mailů nepsal. Český rozhlas bude letos hospodařit s vyrovnanými příjmy a výdaji ve výši 2,193 miliardy korun. Zaměstnává asi 1500 lidí.

René Zavoral (39)

Datum a místo narození: 4. dubna 1976 v Havířově

Vzdělání: absolvoval **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy, obor politologie

Současná funkce: náměstek generálního ředitele Českého rozhlasu pro program a vysílání (od dubna 2013)

Praxe: v rozhlasu pracuje od roku 2001, kdy zde nastoupil jako marketingový a PR manažer, s přestávkou v letech 2005 až 2006 působil v Komerční bance v korporátní komunikaci; předtím, než nastoupil do současné funkce, řídil strategický rozvoj rozhlasu (2011 až 2013), odbor komunikace či marketing a PR

Ostatní:

- V roce 2006 byl Zavoral několik měsíců předsedou místního sdružení ODS v Čelákovcích, ze strany odešel před návratem do rozhlasu.
- Koncem 90. let byl poradcem někdejší místopředsedkyně ODS a předsedkyně Senátu Libuše Benešové.

Čtěte také:

Šéfem ČRo bude Končelík, Němeček, Zavoral, Kralert, nebo Skřivánek

Šéf Českého rozhlasu rezignoval. Vyhnul se tak odvolání

URL| <http://strategie.e15.cz/zpravy/generalnim-reditelem-rozhlasu-bude-dosavadni-programovy-namestek-zavoral-1263986>

Novým generálním ředitelem ČRo se stal René Zavoral

20.1.2016 [tyden.cz](#) str. 00 Televize a rádia

ČTK, luc

Rada Českého rozhlasu v prvním kole volby generálního ředitele nezvolila. Do druhého kola postoupili náměstek ČRo René Zavoral a bývalý šéf divize E15 a Euro vydavatelství Mladá fronta Tomáš Skřivánek.

Novým generálním ředitelem Českého rozhlasu (ČRo) bude dosavadní náměstek pro program a vysílání René Zavoral. Zvolila ho rada ČRo ve druhém kole, kam postoupil z pěti finalistů spolu s bývalým ředitelem divize E15 a Euro vydavatelství Mladá fronta Tomášem Skřivánkem. Nový generální ředitel nahradí Petera Duhana, který rezignoval loni v říjnu. Šestiletého funkčního období se Zavoral ujme od 21. ledna.

Zavoral během prezentace svého projektu uvedl, že v rozhlase pracuje 15 let. Byl u restrukturalizace, která začala před čtyřmi roky. Uznal, že ne vše se povedlo, zejména v oblasti nedotažené personální agendy, nízkého přesvědčení zaměstnanců o nutnosti restrukturalizace nebo přílišné centralizace.

"Jsou tam dílčí neduhy, které věřím, že se nám podaří rychle odstranit, jako sestavení kvalitnějšího finančního plánu, zjednodušení samotné organizační struktury a normální běžnou lidskou komunikaci v rámci ČRo. V tom nejbližším období se chci zamyslet nad celým svým týmem, se kterým chci realizovat svoji vizi představenou v projektu," uvedl po svém zvolení. Chce také vytvořit funkci ombudsmana v rozhlase, který by řešil stížnosti, nebo etickou radu.

Nový generální ředitel se chce zasadit o vytvoření šestiletého finančního plánu, chce vytvořit kvalitní kariérní řád nebo se zasadit o fixaci koncesionářského poplatku na inflaci, což by mělo být řádově o jednotky korun. Chce také dokončit proces vrácení zhruba jedné miliardy Kč z DPH, které chce použít na rozjezd digitalizace vysílání. Místo dosavadního systému náměstků chce ustanovit sedm ředitelů podléhajících generálnímu řediteli. Ti budou mít na starosti rozvoj zpravodajství, program, výrobu, regionální vysílání, nová média a techniku. Chce také posílit autonomii regionálních studií.

Zavoral dostal v druhém kole sedm hlasů z devíti možných, což považuje za silnou podporu. S angažováním bývalého generálního ředitele Petera Duhana, který jej dosadil do pozice náměstka, nepočítá.

Zavoral byl náměstek generálního ředitele Českého rozhlasu pro program a vysílání od dubna 2013, předtím řídil strategický rozvoj rozhlasu (2011 až 2013), odbor komunikace či marketing a PR. V rozhlase pracuje od roku 2001, s přestávkou v letech 2005 až 2006, kdy působil v Komerční bance v korporátní komunikaci.

V roce 2006 byl Zavoral několik měsíců předsedou místního sdružení ODS v Čelákovcích, ze strany odešel před návratem do rozhlasu. Je absolventem politologie na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy (2000). Koncem 90. let byl poradcem někdejší místopředsedkyně ODS a předsedkyně Senátu Libuše Benešové.

Podle předsedy rady Petra Šafaříka byly všechny kandidátské projekty pro radu přínosné, protože přinesly nový pohled na rozhlas. Radní Jiří Vejvoda doplnil, že v případě zvolení kohokoliv půjde o generační změnu. Nový generální ředitel povede rozhlas dalších šest let.

Pětice finalistů výběru před radou prezentovala své projekty. Vedle Zavorala a Skřivánka se o místo ucházeli děkan **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jakub Končelík, vedoucí právník Psychiatrické nemocnice Bohnice Tomáš Němeček a ředitel portfolia strategických projektů a finančního řízení České spořitelny Michael Kralert.

Odchodu Duhana předcházely dohady o nezákonném zaměstnávání jeho syna nebo některých bývalých radních. ČRo od té doby řídí prozatímní ředitel Karel Zýka. Do tendru se také přihlásil, ale se svým projektem nepostoupil.

Na začátku jednání oznámil předseda rady Petr Šafařík, že na konci března ve vedení rady skončí kvůli pracovnímu vytížení. Šafařík byl zmiňovaný v souvislosti s uniklými e-maily ze soukromé schránky premiéra Bohuslava Sobotky. Měl ho informovat o dění v radě. Podle svého vyjádření e-maily nepsal.

Český rozhlas bude letos hospodařit s vyrovnanými příjmy a výdaji ve výši 2,193 miliardy korun. Zaměstnává asi 1500 lidí.

URL| http://mediamania.tyden.cz/rubriky/televize-radio/novym-generalnim-reditelem-cro-se-stal-rene-zavoral_369523.html

V Německu vypršela autorská práva na knihu Adolfa Hitlera Mein Kampf

20.1.2016 ČRo Plus str. 01 15:35 Zaostřeno

Pavel POLÁK, moderátor

V Německu po sedmdesáti letech vypršela autorská práva na knihu Adolfa Hitlera Mein Kampf, tedy v překladu Můj boj. Na začátku ledna už vyšla kritická edice, kterou připravil mnichovský Institut pro soudobé dějiny. Má smysl tuto knihu dnes vydávat, když je dostupná v antikvariátech a na internetu? Co si od nového vydání slibuje tým historiků mnichovského institutu? A jaké paralely a přesahy má reflexe tohoto nacistického díla do současnosti? Inspirativní poslech přeje od mikrofonu Pavel Polák.

Co měl Adolf Hitler v plánu, bylo prý jasné už na konci dvacátých let, kdy sepsal částečně ve vězení svou knihu Mein Kampf. Holocaust, diktatura, čistá rasa a války. Všechno je prý v této knize naznačeno. Později, kdy se Hitler chopil v Německu moci a vybudoval v něm nacistickou diktaturu, se z jeho knihy stala povinná četba každého oddaného nacisty. Do konce války bylo vytištěno na dvanáct milionů exemplářů. Také proto se jí samotnými nacisty přezdívalo Kniha Němců. Teď k nim přibudou další výtisky. Mnichovský Institut pro soudobé dějiny vydal kritickou edici s více než tři a půl tisíci komentáři.

Andreas WIRSCHING, ředitel mnichovského Institutu pro soudobé dějiny

Naše komentáře mají tři funkce. Zprvé vysvětlit věci, události a osobnosti jako každá jiná kritická edice. Zadruhé chceme těmito komentáři svým způsobem skočit Hitlerovi do řeči. Byl to demagog, který v této knize šířil lži, polopravdy, které je třeba odhalit. A třetí funkce je ukázat, co se s Hitlerovými myšlenkami stalo po roce 33, kdy se chopil moci.

Pavel POLÁK, moderátor

Andreas Wirsching je ředitel mnichovského institutu. Připravil mnohasetstránkovou knihu Adolfa Hitlera chtěl už před mnoha lety, ale záměr ztroskotával na bavorské vládě, která novým edicím bránila.

Andreas WIRSCHING, ředitel mnichovského Institutu pro soudobé dějiny

To nebylo vůbec špatné rozhodnutí, zakázat po válce vydávání Mein Kampf, protože Hitler měl v poválečné době v Německu ještě stále hodně obdivovatelů. Tehdy na to nebyla vhodná doba.

Pavel POLÁK, moderátor

Ta se ovšem změnila. A když bylo navíc jasné, že práva tak jako tak ke konci loňského roku vyprší, dal s předstihem dohromady tým historiků pod vedením Christiana Hartmanna.

Christian HARTMANN, historik

Od 1. ledna může tento text vydávat kdokoli. Pro nás bylo důležité připravit vědeckou kritickou edici, ve které Hitlerův text okomentujeme a ukážeme rozpory.

Pavel POLÁK, moderátor

Mein Kampf je ústřední knihou německého nacionálního socialismu, která zatím nevyšla v kompletní vědecké edici. Christian Hartmann tím zdůrazňuje, jak potřebné je mít tento zdroj zpracovaný, aby se k němu mohli pozdější badatelé vracet.

Christian HARTMANN, historik

Tahle knížka vyšla ve Třetí říši ve dvanáctimilionovém nákladu. Konec války možná přežily stovky tisíc exemplářů. V Anglii a Spojených státech mají práva na tuto knihu už od třicátých let a je také na internetu. Jinými slovy, ta kniha tady byla a je a právě proto považují naši kritickou edici za důležitou.

Pavel POLÁK, moderátor

Adolf Hitler napsal tuto knihu mezi léty 1924 a 26, a to ve dvou svazcích. Obsahuje jeho životopis a politický program nacistického hnutí. Velkou část sepsal ve vězení v Landsbergu na Lechu, kde seděl po nezdařeném pokusu o puč v Mnichově.

Christian HARTMANN, historik

Při přípravě této edice jsem si uvědomil, jak hodně je v této knize obsažená jeho pozdější zločinecká politika. Byl jsem šokovaný tím, jak byl tento člověk už v polovině dvacátých let připravený na válku.

Pavel POLÁK, moderátor

Podle Christiana Hartmanna nepřinesl Adolf Hitler žádné nové myšlenky. Pouze posbíral soudobé názory, které se mu hodily.

Christian HARTMANN, historik

Hitler je produkt své doby. On je tím, kdo sbírá dobové názory sahající do pozdního devatenáctého století a proměňuje je v novou ideologii, která se hodila pro dvacáté století, protože s ní měl úspěch. Hitler je v zásadě sběratel názorů. Jeho vlastní ideje v této knize najdete velmi vzácně. Kde je Hitler původní a originální, je právě ta montáž dobových názorů. Opírá se v principu o čtyři velké ideje. Rasa, prostor, diktatura a násilí.

Pavel POLÁK, moderátor

Tým historiků dohledává Hitlerovy zdroje, dokládá původ antisemitských názorů, rekonstruuje tehdejší společenskou atmosféru a proti Hitlerovým jednostranným a mylným názorům staví fakta.

Christian HARTMANN, historik

Rozporovat a vyvracet jeho názory kousek po kousku, to bylo pochopitelně hodně práce.

Pavel POLÁK, moderátor

Nejvíce práce měli historici s Hitlerovými antisemitskými názory, protože ty se prolínají celou jeho knihou.

Christian HARTMANN, historik

Hitlerova kniha je v určitém smyslu patologicky egocentrická. Začíná jeho životopisem a z popisování svého života odvozuje novou politickou vizi a nový náhled na svět. Byl velmi zahleděný sám do sebe. To také vysvětluje, proč pozdější absolutní diktatura byla tak fixovaná na jeho osobu.

Pavel POLÁK, moderátor

Četba této knihy není vůbec záživná, ani stylisticky, natož obsahově. Christian Hartmann se tedy vůbec neobává toho, že by se z ní stal nový bestseller. Podle něj je ale důležité mít tuto knihu zpracovanou s detailním kritickým komentářem.

Christian HARTMANN, historik

Mein Kampf není první nacistická kniha, kterou vydáváme v kritické edici. Vydali jsme Goebbelsovy deníky nebo vzpomínky velitele koncentračního tábora Rudolfa Hösse.

Pavel POLÁK, moderátor

Ve studiu Českého rozhlasu nyní vítám politologa Jana Charváta z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, který se specializuje na problematiku politického extremismu. Dobrý den.

Jan CHARVÁT, politolog, odborník na problematiku politického extremismu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý den.

Pavel POLÁK, moderátor

Je Mein Kampf pro dnešní pravicové extremisty nebo popřípadě přímo pro neonacisty nějakou, řekněme, relikvií, nějakým fetišem, který nějakým způsobem utváří jejich identitu, ke kterému se nějak vztahují?

Jan CHARVÁT, politolog, odborník na problematiku politického extremismu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Určitě ano, respektive takhle, platí to pro ty ortodoxní neonacisty, pro ty do jisté míry je skutečně až fetišem, ale i tam by v zásadě platilo, že budou mít mnohem větší zájem o to původní vydání a budou patrně ochotni za něj i poměrně velmi slušně zaplatit, to znamená to původní, myslím tím tedy ze třicátých let a tak dál, a tak dál. To současné vydání, komentované řekněme, pro ně naopak jaksi moc velký význam nemá. Důležité je ale si uvědomit, že neonacisté netvoří zdaleka jaksi většinu toho, čemu říkáme krajní pravice. Tvoří jenom její poměrně omezenou část, dokonce asi pravděpodobně i tu, která v současné době je tou spíše méně významnou, to znamená, je dobré, aby si lidé uvědomili, že pokud mluvíme o pravicovém extremismu nebo o krajní pravici, tak je to mnohem širší spektrum než jenom ten klasický neonacismus.

Pavel POLÁK, moderátor

V Hitlerově knize je podle vedoucího historického týmu Christiana Hartmanna z Institutu, mnichovského Institutu pro soudobé dějiny, předznamenáno, co potom za jeho vlády nebo spíš, přesněji řečeno, za jeho diktatury následovalo. Z toho mi vyplývá, že buď tehdy tu knihu Němci nečetli pořádně, anebo zkrátka ty Hitlerovy úvahy o rase, antisemitismu, prostoru nebyly tehdy většině Němců cizí. Nebo existuje ještě nějaké jiné vysvětlení?

Jan CHARVÁT, politolog, odborník na problematiku politického extremismu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

No, jiné vysvětlení do jisté míry samozřejmě existuje. Nicméně ta kniha byla vydávána, byla překládána do cizích jazyků, to znamená, že i lidé v cizině věděli, o čem Hitler mluví. Ta kniha je skutečně v mnoha směrech nesmírně otevřená. Já ji v zásadě jaksi svým studentům vždycky doporučuji, protože o nacismu se samozřejmě nejvíc dozvíte, když se podíváte přímo do textů jaksi samotných nacistů, což platí samozřejmě i pro všechny ostatní ideologické proudy. A já se velmi obávám, že tím problémem nebylo to, že by ji lidé neznali, nebo že by ji nečetli, ale že si prostě mysleli, že to není pravda. Jo, že jim to přišlo natolik jaksi šílené, že to chápali, nebo nešílené, to je možná slovo, který je dneska zprofanované, ale že to v podstatě chápali jenom jako jakousi formu politické, řekněme, reklamy, politického marketingu, která rezonuje ve společnosti, antisemitismus, který je velmi výrazný, nacionalismus v takové té skutečně velmi, to, čemu říkáme, řekněme integrální nacionalismus spojený s šovinismem, s agresí, a tak dál, a tak dál, tyhle ty věci samozřejmě za určitých okolností velmi silně rezonují

ve společnosti, ale obávám se, že to lidina lidí, většina lidí skutečně četla jenom jako jakousi formu prostě marketingu a vůbec si nepředstavovali, že tam skutečně to, co je přesně řečeno, že může být také jaksi naplněno.

Pavel POLÁK, moderátor

Zůstal bych u toho antisemitismu, o kterém jste mluvil, protože to je jedním z klíčových témat knihy Mein Kampf. Byl to názor, který byl tehdy ve středu společností? Který byl, já nevím, sdílený většinovou společností? Tedy taková, řekl bych, tolerovaná xenofobie, která později nabyla obludných rozměrů.

Jan CHARVÁT, politolog, odborník na problematiku politického extremismu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Byl to názor, který byl tehdy napříč celou Evropou naprosto běžný. Kdybych to měl k něčemu připodobnit, asi nejlépe to samozřejmě bude odpovídat tomu, jakým způsobem třeba česká společnost, teď budu mluvit jenom o české společnosti, nikoliv evropské, nahlíží třeba na romskou komunitu. Jo, to znamená, tady u nás je prostě naprosto běžné, že Romové, nebo chcete-li cikáni, jsou prostě nějakým způsobem vnímání negativně. Zeptáte-li se jaksi běžného občana na ulici, tak vám většina z nich patrně řekne, že má nějaký negativní pocit. A současně vám samozřejmě ale většina z nich neřekne, a nemyslí si to ani, že by jaksi řešení mělo být to, že budou jaksi všichni Romové zplynováni nebo pozabíjeni. Jo? To znamená, existuje tam prostě ten odpor, existuje tam určitá míra latentní nenávisti, ale nemusí to zdaleka znamenat to, že tam existuje také představa o nějakém konečném řešení, tak jak ji navrhl, tak jak ji navrhl Hitler.

Pavel POLÁK, moderátor

Za jakých předpokladů může krajní pravice nebo zkrátka extremistické hnutí ovládnout střed společnosti, nějak strhnout na sebe většinu společnosti?

Jan CHARVÁT, politolog, odborník na problematiku politického extremismu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já se přiznám, že jsem trochu opatrný v používání, nebo opatrný dokonce není správné slovo, já nemám moc rád to slovo extremismus, ono ve skutečnosti nemá ani z akademického pohledu žádné jasné kontury, používá se tak jako dost nahodile, a navíc vyvolává dojem, že v zásadě ten "extremismus" je tedy záležitostí nějakých extrémů, tedy lidí, kteří stojí někde úplně na kraji společnosti, ale zrovna příklad jaksi Hitlerovského Německa tomu vůbec neodpovídá, pro Hitlera v zásadě volila, řekněme, střední a nižší střední třída. To znamená, střed společnosti byl jaksi plně zasažen jaksi tímhle tím, tou ideologií, kterou, řekněme, Hitler hlásal. Anebo možná ne ani tak tou ideologií jako celkem, ale ochotou lidí jaksi pro toho člověka, pro tu konkrétní stranu jaksi hlasovat. Tím momentem, který je důležitý, je v podstatě několik aspektů, nebo několik věcí musí být splněno, aby se jaksi ty síly krajní mohly dostat do jaksi vedení státu, nebo aby zesílily. Je to v zásadě kombinace zejména dvou jaksi klíčových faktorů. Na jedné straně je to to, čemu říkáme krize, a my bychom dneska možná mohli říct jaksi příliš vysoká míra frustrace. Jo, pocit toho, že věci se neřeší tak, jak by se měly řešit. Že všechno je špatně. Taková ta blbá nálada, ale v mnohem silnější jaksi podobě. A na druhé straně současně s tím musí existovat přesvědčení jaksi široce sdílené v rámci společnosti, že ty etablované, běžné politické strany nejsou schopny tento problém, který existuje, nebo ty problémy, které existují, reálně řešit. V tomhle momentě pak může nastat situace, kdy lidé raději zvednou ruku pro nějakou z těch krajností, přestože si velmi často uvědomují, že to je krajnost, že to není jaksi ideální řešení, jo, ale kombinace těchto těch dvou faktorů, frustrace a toho pocitu té beznaděje jaksi při pohledu na ty standardní politické strany, je k tomu jaksi může dovést.

Pavel POLÁK, moderátor

To, co popisujete, tak to by velmi sedělo i na současnou migrační krizi, protože jak frustrace, tak i pocit, že zavedené strany nedokáží občany chránit, nebo nemají důvěru v tradiční strany, tak to by velmi sedělo i na, na současnost, podle vás?

Jan CHARVÁT, politolog, odborník na problematiku politického extremismu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Sedělo. Ale nedával bych to jenom do souvislosti s tou migrační krizí. Ta migrační krize tuhle tu situaci vyostřila. Ale my ten trend v tom, že lidé jsou obecně jaksi frustrovaní a že obecně nedůvěřují politice a politikům vidíme ve skutečnosti mnohem, mnohem déle, než jenom v tom posledním, řekněme, roce nebo roce a půl, jo? Tady dlouhodobě existuje velmi silná averze, v českém prostředí, teď budu mluvit o českém prostředí, západní Evropa je na tom jinak, východní Evropa je jiná, jo, ale teď budu mluvit vysloveně jenom o českém prostředí. V českém prostředí dlouhodobě existuje jaksi poměrně silná animozita třeba vůči Evropské unii. Existuje tady zesilující tendence nevěřit jaksi běžným politickým stranám. Když se podíváte na výsledky v posledním volebním období, tak si asi všimnete, nebo respektive všichni si všimli, že ty běžné etablované jaksi zaběhnuté strany velmi dramaticky ztratily ve prospěch vlastně uskupení, a to už je i zase, zase je to starší trend, které ani nemají ten klasický stranický charakter. Jo, mám tím na mysli ta hnutí počínaje Věcmi Veřejnými, přes samozřejmě ANO, až třeba k panu Okamurovi.

Pavel POLÁK, moderátor

Já bych se vrátil zpátky k Německu a k současné situaci v německé společnosti, protože tam můžeme sledovat, že na pravém okraji politického spektra vznikají a, a sílí uskupení typu protiislámského hnutí Pegida nebo strana AFD, Alternativa pro Německo, která se v posledních měsících profiluje jako nacionalistická strana, je to podle vás situace, ve které se opět nějak bojuje o rozhodující střed společnosti, kdo se do něj dostane a kdo tam získá nejvíce stoupenců, voličů?

Jan CHARVÁT, politolog, odborník na problematiku politického extremismu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak, tohle je poměrně těžké predikovat. My jsme v situaci, kdy sice roste určitá míra frustrace, ale patrně ještě není zdaleka tak vysoká, jaká byla před druhou světovou válkou. Tady je dobré si uvědomit, že my se ve skutečnosti, a teď mluvím o Evropě jako celku, máme pořád velmi dobře. Jo? Ekonomická krize, která začala, řekněme, v roce 2008, zasáhla Evropu, ale naprosto se nedá srovnávat se situací ve dvacátých a třicátých letech, jo? Tam byla míra frustrace skutečně obrovská. A lidé v podstatě neměli co ztratit. A bylo lhotežno, jestli se přidávali k nacistům, ke komunistům nebo ke komul..., jaksi komukoliv dalšímu. To znamená, ano, tady je určitě jaksi vidět velmi silný nárůst jak té nedůvěry, tak té frustrace, ale pořád ty vnější podmínky jsou velmi, velmi dobré. A Evropa je pořád v zásadě jedním z nejbohatších a nejbezpečnějších míst na celém světě. To znamená, tohle samozřejmě hraje ve prospěch toho, že lidé pořád ještě budou mít tendenci volit ty běžné, řekněme, etablované strany. Ten nárůst těch sil na krajní pravici ale samozřejmě signalizuje, že to období, kdy do jisté míry byla krajní pravice vnímaná jako něco neakceptovatelného, pomalu končí, že se pomalu přetváří, že se objevuje tendence velmi silná samozřejmě k tomu, aby se ty strany etablovaly v tom politickém spektru, v tomhle směru patrně nejdále je samozřejmě Front National pod vedením teda Marine Le Pen, která se o to snaží velice intenzivně, ale do jisté míry můžeme na podobném místě vidět právě třeba tu Alternativu pro Německo, která se v tomhle tom směru trošičku liší, anebo, přesněji řečeno ještě, lišila od toho hnutí, jako je Pegida. My na jedné straně můžeme vidět, už zase před několika lety startuje ve Velké Británii v podstatě to hnutí English Defence League, Anglická obranná liga, která je v podstatě takovým skutečně pokusem té běžné krajní pravice, velkou část, vlastně převažující část jaksi členstva nebo přívrženců jaksi English Defence League tvoří lidé skutečně z chuligánského případně neonacistického prostředí, ale jaksi ty vedoucí síly se snažily prezentovat jiným způsobem. Říkali, my jsme Britové, chceme chránit jaksi naši brits..., naše britské tradice, bojujeme proti islamismu, proti radikálnímu Islámu, protože radikální Islám jaksi omezuje lidská práva, máme tady naši židovskou sekci a sikskou sekci a také jaksi sekci pro gaye a tak dál, a tak dál, a tak dál, přestože, jak jsem říkal, vlastně velkou část tvoří lidé, kteří by nesouhlasili ani s jedním z těchto těch přístupů, ale byli ochotni to akceptovat v rámci toho, řekněme, politického boje. Něco podobného do jisté míry, ale v takové mírnější verzi, představuje právě to hnutí Pegida, zatímco Alternativa pro Německo je vlastně stranou, která vznikala spíše jako euroskeptická. Jako strana, která vznikala v takovém tom konzervativním jaksi pojetí, u těch spíše, řekněme, třeba starších občanů, neměla takový ten mobilizační jaksi potenciál, hnát lidi nějakým způsobem do ulic, což se ovšem nicméně tedy změnilo. Což se změnilo v průběhu roku 2015, kdy vlastně zakladatelé té strany, včetně v podstatě většiny europoslanců třeba za tuhle tu stranu, stranu opustili po prohraných vlastně vnitřních volbách, kde nastoupila teda Frauke Pertryová, která představuje takovou tu naopak poměrně razantní jaksi frakci strany, která naopak to jaksi Alternative für Deutschland posouvá, řekněme, k takové té běžnější krajní pravici. To je ale pořád věc, která má samozřejmě v Německu poměrně jaksi velmi, velmi špatné jméno. A která navíc, což nemusí být vždycky úplně patrné třeba z toho našeho

pohledu, je hodně výrazně zakořeněná spíše v podstatě v těch východních oblastech, což platí teda sto procentně pro Pegidu. A uvidíme, nakolik se to odrazí třeba právě v případě té Alternative für, pro Německo.

Pavel POLÁK, moderátor

Jak Alternativa pro Německo, tak Pegida, i Front National ve Francii, o které jste mluvil, tak to nejsou síly, které by byly evropsky integrační, které by měly v programu soudržnost Evropské unie, Evropy. Má podle vás, nebo je podle vás na místě si dělat starosti o Evropu a její budoucnost?

Jan CHARVÁT, politolog, odborník na problematiku politického extremismu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Hm, na místě je dělat si starosti patrně vždycky, protože nic z toho, co okolo sebe vidíme, samozřejmě není jaksi samo od sebe, není běžné a není zadarmo. Tohle si lidé až příliš často neuvědomují. Na druhé straně asi zase není jaksi úplně zdravé, aby člověk propadal nějakému strachu v pravém slova smyslu. Každopádně my vidíme dlouhodobě samozřejmě nástup těch stran tohoto charakteru, všechny ty, které jste jmenoval, ale mohli bychom samozřejmě přidat celou řadu dalších, britský UKIP na jedné straně, až po třeba maďarský Jobbik na straně druhé. Tam je zapotřebí si uvědomit ještě jednu věc, přestože strany tohoto charakteru, euroskeptické, se v Evropské unii jaksi dlouhodobě poměrně jaksi etablovaly, i v rámci Evropského parlamentu jsou poměrně úspěšné, tak právě díky tomu svému nastavení, které velmi často vychází z poměrně silného nacionalismu a šovinismu, tak oni mají velmi často velké problémy spolupracovat mezi sebou. Jo, když si představíte české nacionalisty a německé nacionalisty, vždycky narazí, kdyby nenarazili na nic jiného, tak vždycky narazí obrovským způsobem na otázku Sudet. Jo? A tohle jsou místa, která jsou samozřejmě nesmírně bolavá a existují v podstatě ve všech evropských státech. Takže zatím se jim nikdy nepodařilo najít jaksi společnou, společnou řeč. To se může stát samozřejmě. To, že se tak nestalo doteď, neznamená, že to nemůže být do budoucna. Ale zároveň nám ta současná situace naznačuje, že tam prostě existuje velké množství potíží, a nezdá se tak úplně, že by teď bylo zrovna jaksi možné je nějakým způsobem, nějakým způsobem vyřešit. A samozřejmě taky nesmíme zapomínat na to, že ta současná moment té jaksi krize migrační se bude patrně nějakým způsobem měnit, ty poslední události samozřejmě zřetelně směřují k tomu, že bude částečně přehodnocen ten přístup té jaksi úplné otevřenosti Evropy, ono samozřejmě kdybychom to sledovali víc, tak bychom věděli, že nebyla tak úplně otevřená, jak si spousta lidí představuje, ale to už je věc celkem jaksi vedlejší. A samozřejmě ta situace se může za rok, za dva roky jako velice výrazně změnit. A najednou to prostředí, které teď jaksi nahrává té krajní pravici, vůbec nemusí, vůbec nemusí existovat.

Pavel POLÁK, moderátor

To říká Jan Charvát, politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, kterému děkuji za rozhovor. A příjemný poslech dalších pořadů Českého rozhlasu přeje Pavel Polák.

Novým ředitelem Českého rozhlasu je Zavoral. Skřivánek v přímém střetu padl

20.1.2016 blesk.cz str. 00 Události

Dosavadní náměstek pro program a vysílání René Zavoral bude novým generálním ředitelem Českého rozhlasu (ČRo). Ve druhém kole ho zvolila Rada ČRo, kam postoupil z pětice finalistů spolu s bývalým ředitelem divize E15 a Euro vydavatelství Mladá fronta Tomášem Skřivánkem. Nový generální ředitel nahradí Petera Duhanu, který rezignoval loni v říjnu. Zavoral se funkce ujme 3. února.

Z pětice kandidátů vybírala ve středu Rada Českého rozhlasu nového ředitele veřejnoprávního média. Peter Duhan, který stál v čele rozhlasu od července 2011, rezignoval v říjnu.

Novým generálním ředitelem Českého rozhlasu se stal René Zavoral. Od Rady ČRo získal 7 hlasů.
pic.twitter.com/WhweF2bol7

— Český rozhlas (@CROzhlas) 20. Leden 2016

Soupeřem Zavorala byli Michael Kralert z České spořitelny, Tomáš Skřivánek, bývalý šéf divize E15 a Euro vydavatelství Mladá fronta, Jakub Končelík, děkan FSV Univerzity Karlovy, a Tomáš Němeček, vedoucí právník v psychiatrické nemocnici v Bohnicích.

V prvním kole radní nového šefa Českého rozhlasu nevybrali, muselo tak rozhodnout druhé kolo, do kterého postoupil Zavoral společně se Skřivánkem. Sedm z devíti členů rady nakonec zvedlo ruku pro Zavorala.

Zavoral během prezentace svého projektu uvedl, že v rozhlasu pracuje 15 let. Byl u restrukturalizace, která začala před čtyřmi roky. Uznal, že ne vše se povedlo, zejména v oblasti nedotažené personální agendy nebo přílišné centralizace. Jeho první kroky povedou k vytvoření šestiletého finančního plánu, chce vytvořit kvalitní kariérní řád nebo se zasadit o fixaci koncesionářského poplatku na inflaci a vrácení DPH. Místo dosavadního systému náměstků chce ustanovit sedm ředitelů podléhajících generálnímu řediteli.

Tiskový brífink s novým šéfem rozhlasu. pic.twitter.com/ASYhNAK3FP
— Filip Rožánek (@rozaneek) 20. Leden 2016

Vizitka Reného Zavorala

Zavoral působí v rozhlasu už téměř 14 let. Absolvoval politologii na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. V rozhlasu pracuje od roku 2001, kdy zde nastoupil jako marketingový a PR manažer, s přestávkou v letech 2005 až 2006 působil v Komerční bance v korporátní komunikaci. Než nastoupil do současné funkce náměstka pro program, řídil strategický rozvoj rozhlasu.

V roce 2006 byl Zavoral několik měsíců předsedou místního sdružení ODS v Čelákovcích, ze strany odešel před návratem do rozhlasu. Koncem 90. let byl také poradcem někdejší místopředsedkyně ODS a předsedkyně Senátu Libuše Benešové.

Šafařík se poroučí, figuroval v Sobotkových mailech

Naopak šéf Rady Českého rozhlasu Petr Šafařík ke konci března odejde z funkce. Zdůvodnil to velkým pracovním vyčerpáním. Nedávno hackeři zveřejnili jeho maily premiérovi. Šafařík je měl následně vysvětlovat ve sněmovně, před poslance ale nedorazil, údajně kvůli viróze.

Šafařík vede rozhlasovou radu od konce loňského listopadu. Vysokoškolský pedagog je s krátkou přestávkou členem rady od poloviny roku 2011. Loni nahradil v čele rady Michala Stehlíka, který na funkci rezignoval spolu s dalšími členy předsednictva po volbě prozatímního ředitele.

Extremistický web White Media nedávno zveřejnil čtyři maily, ve kterých údajně Šafařík informuje premiéra Sobotku o volbě generálního ředitele ČRo a dění v radě. Šafařík následně v prohlášení odmítl, že je autorem těchto e-mailů. Už tehdy se však objevily obavy z možného zpolitizování dnešní volby nového generálního ředitele ČRo.

Podívejte se, kdo se o nejvyšší post ve veřejnoprávním rozhlasu ucházel:

URL| <http://www.blesk.cz/clanek/368567/novym-reditelem-ceskeho-rozhlasu-je-zavoral-skrivanek-v-primem-stretu-padl>

Žebříčky HN: Nejlepší ekonomickou školou v Česku je Institut ekonomických studií Univerzity Karlovy

20.1.2016 byznys.ihned.cz str. 00 byznys.ihned.cz

Zuzana Keményová

V kategorii nejlepších ekonomických škol letošního žebříčku Hospodářských novin zvítězil Institut ekonomických studií (IES UK).

Třetí nejlepší se stala Univerzita Hradec Králové, která byla zároveň vyhlášena neoficiálním skokanem roku.

Vysokoškolská ekonomie se nejlépe vyučuje na Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy (IES). Právě tato škola se sídlem v pražské Opletalově ulici je dlouhodobě nejprestižnější ekonomickou vysokou školou v Česku. Přitom patří počtem studentů i profesorů mezi ty menší - ekonomické obory na ní studuje necelých 700 studentů.

Škola uspěla v kategorii ekonomie nového žebříčku Nejlepší vysoké školy 2015. Žebříček sestavují Hospodářské noviny již devátým rokem. Kompletní výsledky přináší v HN ve svém čtvrtletním vydání.

V žebříčku celkem dvaceti ekonomických škol uspěl IES hlavně proto, že škola má silný mezinárodní charakter - v angličtině se tu přednáší 70 procent kurzů na bakalářské úrovni a 88 procent kurzů na magisterském stupni.

Za posledních 10 let IES navštívilo více než 700 studentů z 28 zemí a nabízí vycestování na více než 40 partnerských evropských univerzit v síti Erasmus, plus příležitosti stipendijních výjezdů do neevropských zemí, včetně prestižních škol mimo jiné v Austrálii a Číně.

Jde o studium v poměrně komorní atmosféře, institut ročně absolvuje jen 90 bakalářů, 80 magistrů a 5 doktorandů, díky kvalitě studia si ale tato škola vydobyla velkou prestiž.

„Dá se říci, že absolventi z institutu jsou v matematických a analytických dovednostech skutečně na vyšší úrovni než ti z jiných škol, a proto je prvenství zasloužené,“ říká Daniela Čapková, specialista HR oddělení poradenské společnosti PwC.

Na druhém místě se v kategorii ekonomie umístila Národohospodářská fakulta pražské VŠE. Ročně se tam na ekonomické obory hlásí skoro 2500 uchazečů, škola jich přijímá ale necelých 800 a učí zde řada významných osobností, například guvernér ČNB Miroslav Singer.

Z dětského domova může vést cesta i na vysokou školu. Firmy podporují vzdělávání mladých lidí - čtěte ZDE

Jako třetí nejlepší se letos umístila Fakulta informatiky a managementu Univerzity Hradec Králové, což je pro ni oproti loňskému šestému místu výrazné zlepšení, a stává se tak jedním z nejvýraznějších skokanů roku. Silnou stránkou této fakulty jsou například její vědecké výsledky a fakt, že škola vítá velké množství zahraničních studentů a mnoho jejich studentů také do zahraničí vyjíždí.

V žebříčkách Nejlepší vysoké školy 2015, které HN sestavují již devátým rokem a ve čtvrtek přináší jejich kompletní znění, redakce hodnotí celkem 56 fakult v sedmi prestižních oborech: ekonomii, informatice, právu, psychologii, sociologii, architekturu a strojírenství. Příloha je vodičkou a rozcestníkem pro ty, kdo zvažují, kam zamířit za vzděláním. HN použily vlastní metodiku hodnocení, která zohledňuje například výběrovost školy, individuální přístup ke studentům, vědecké výsledky škol nebo jak moc se škole daří spolupracovat s firmami.

URL | <http://byznys.ihned.cz/c1-65112220-zebricky-hn-nejlepsi-ekonomickou-skolou-v-cesku-je-institut-ekonomickych-studii-univerzity-karlovy>

Rozhlasák René Zavoral ovládne veřejnoprávní éter

20.1.2016 denik.cz str. 00 Z domova

Praha - Tolik aplausu, polibků a nadšení, kolik dnes zaznamenali novináři v jednom ze sálů Českého rozhlasu, už dlouho nezažili. Při volbě šéfa veřejnoprávního média asi nikdy. Stal se jím současný programový náměstek René Zavoral. Z možných devíti hlasů jich ve druhém kole získal sedm. „Jsem přesvědčen, že cesta, kterou jsme vykročili v roce 2011 pod bývalým ředitelem Peterem Duhanem, byla správná,“ uvedl těsně po zvolení Zavoral, který jako jediný z pěti kandidátů zastupoval mateřské médium.

„

Jeho prezentace byla nejprofesionálnější, označil hlavní úkoly, cíle i konkurenty. Těmi jsou a hlavně budou nemediální zdroje, například Google nebo Twitter. Zavoral chce také změnit strukturu vedení, v níž by pod generálního ředitele spadalo sedm ředitelů.

O post šéfa rozhlasu se ucházelo pět mužů, kteří se svými projekty postoupili do užšího finále. Radu, jež ředitele volila, se snažili zaujmout v patnáctiminutových projevech.

Postavit na zelené louce novou stanici Z 21 pro mladé, kterou by tvořili kluci a dívky do 25 let, chtěl Michael Kralert, jenž momentálně pracuje v České spořitelně. Jeho vize obsahovala 10 dlouhodobých plánů plných slov, jako prioritizace, smart data, inovace.

Tomáš Němeček, aktuálně právník v bohnické léčebně, dříve šéfredaktor Respektu, prozradil, že by si do týmu přivedl tři poradce, novináře Jindřicha Šídla pro zpravodajství, scenáristu Ondřeje Štindla pro hudbu a Ondřeje Vaculíka pro regiony. Přál si, aby se díky chytrým telefonům stal rozhlas permanentním průvodcem, rádcem i učitelem, konkrétně cizích jazyků. Počítal s novými projekty pro dálniční síť, tedy řidiče s dětmi i bez spolujezdců. Ambicí a vrcholem žurnalistického umu Radiožurnálu by podle něj neměl být rozhovor s prezidentem Zemanem, ale třeba s rektorem univerzity v Oxfordu nebo ruským ministrem obrany.

Děkan **Fakulty sociálních věd** UK v Praze Jakub Končelík věřil, že Český rozhlas musí být komplexní institucí a jasněji profilovat své stanice.

Tomáš Skřivánek, který pracoval v Savovově vydavatelství Mladá fronta, kladl důraz na veřejnoprávnost a nezávislost ČRo. Zmínil polské aktuální dění jako „varující“. Soustředit se chtěl na posílení regionálního vysílání.

Do druhého kola první volby postoupili René Zavoral s pěti a Tomáš Skřivánek se dvěma hlasy. Žádný nezískal Tomáš Němeček. Po jednom Jakub Končelík a Michael Kralert.

Ještě před volbou oznámil svoji rezignaci k 31. březnu předseda Rady ČRo Petr Šafařík. Zdůvodnil to pracovním vyčerpáním. V posledních dnech čelil tlaku na odstoupení kvůli uniklým mailům ze zákulisí ČRo, jež adresoval premiérovi Bohuslavu Sobotkovi. Jejich část se objevila na rasistickém webu White Media. Šafařík jejich pravost popřel."

URL| http://www.denik.cz/z_domova/srdcar-i-technoktat-o-rozhlas-je-zajem-20160120.html

Novým generálním ředitelem Českého rozhlasu se stal René Zavoral. Podívejte se, co chystá

20.1.2016 hlidacipes.org str. 00 Média ve stínu mogulů
Robert Břešťan

Rada Českého rozhlasu zvolila nového ředitele významného média – veřejnoprávního Českého rozhlasu. Stal se jím dlouholetý náměstek bývalého generálního ředitele Petera Duhana a doposud programový ředitel rozhlasu René Zavoral. Získal sedm hlasů. Rozhodlo o tom druhé kolo hlasování, do nějž šel René Zavoral s pěti hlasy jako favorit. Druhým postupujícím byl mediální manažer Tomáš Skřivánek,...

Rada Českého rozhlasu zvolila nového ředitele významného média - veřejnoprávního Českého rozhlasu. Stal se jím dlouholetý náměstek bývalého generálního ředitele Petera Duhana a doposud programový ředitel rozhlasu René Zavoral. Získal sedm hlasů.

Rozhodlo o tom druhé kolo hlasování, do nějž šel René Zavoral s pěti hlasy jako favorit. Druhým postupujícím byl mediální manažer Tomáš Skřivánek, který v prvním kole získal jen dva hlasy radních. Po jednom hlasu v prvním kole dostali manažer Michael Kralert a děkan **Fakulty sociálních věd** UK Jakub Končelík, žádný hlas nedostal novinář a právník Tomáš Němeček.

Druhé kolo volby se konalo po půlhodinové přestávce. Po ní radní opět hlasovali a výsledek byl jasný. René Zavoral získal sedm hlasů, Tomáš Skřivánek dva.

Funkční období generálního ředitele rozhlasu je pětileté. „Umím uznat chybu a umím ji napravit. Ne vše se v Českém rozhlasu povedlo,“ přiznal při veřejném slyšení Zavoral. „Vím, jaké konkrétní kroky k nápravě udělat a také jak je udělat,“ dodal Zavoral. Český rozhlas je podle něj ovšem nyní ve velmi dobré kondici a je v jeho očích nenahraditelným médiem – má vzdělávat, bavit a spojovat, má být „pilířem demokracie a dobrého žití v ČR“.

Zavoral v Českém rozhlasu působí od roku 2001. Přes posty tiskového mluvčího, šéfa odboru komunikace, marketingu a PR se stal šéfem strategického rozvoje ČRo a náměstkem pro program. V letech 2005-2006 krátce působil v Komerční bance. V minulosti byl členem ODS. V aktuální volbě generálního ředitele byl považován za kandidáta s - veřejně nevyřčenou - podporou hnutí ANO.

Ve svém projektu Zavoral mimo jiné píše:

Zmiňuje „nepřehledný informační a mediální chaos“ spolu s rozkolísaností tradičních hodnot v celé společnosti. Rozhlas má v tomto světě působit jako kvalitní, relevantní, důvěryhodná a normotvorná národní instituce.

Vytvořil by rozhlasového ombudsmana, který by se věnoval stížnostem a postřehům posluchačů.

Snížil by počet vedoucích pracovníků, srozumitelně nastavil řídicí pravomoci a odpovědnost, vytvořil ekonomickou redakce, posílil zpravodajský post v Bruselu a otevřel pozici stálého zpravodaje v Číně.

Na stávající profilaci stanic by Zavoral v podstatě nic neměnil.

„Model, v němž Centrum zpravodajství (CZP) dodává všem stanicím zpravodajství a aktuální publicistiku, se po třech letech fungování ukazuje zbytečně robustní z důvodu zdvojené editorské struktury,“ přiznává Zavoral.

Plánuje spojení obou zpravodajsko-publicistických stanic a CZP do jednoho celku. Slibuje si od toho „urychlení plánovacích procesů, vzájemnou koordinaci a posílení zpravodajského a redaktorského týmu.“

Zavoral by změnil organizační strukturu – sedm ředitelů by bylo přímo podřízených generálnímu řediteli. Výsledkem by měly být úspory i posílení role šéfredaktorů stanic.

Internetové zpravodajství ČRo by podle něj mělo existovat jako „stanice“, nezávisle na vysílání.

URL| <http://hlidacipes.org/novym-generalnim-reditelem-ceskeho-rozhlasu-se-stal-rene-zavoral/>

Šéf rozhlasové rady Šafařík končí. Prý je moc vytižený v práci

20.1.2016 lidovky.cz str. 00 Zprávy / Domov

Lidovky.cz, Jakub Zelenka, Lidové noviny, Ondřej Stratilík

Šéf rozhlasové rady Petr Šafařík rezignuje k 31. březnu. Důvodem má být vytižení v hlavním zaměstnání. Na začátku ledna však vzniklo podezření, že některé své kroky konzultoval s premiérem Bohuslavem Sobotkou. Vyplývá to z uniklých e-mailů předsedy vlády. Šafařík však tvrdí, že e-mailů nepsal a nejsou pravé.

Šafaříkova důvěra v radě začala klesat poté, co unikla korespondence premiéra Sobotky, kterou zveřejnili neonacisté. Vyplynulo z ní, že Šafařík předsedu vlády informoval o interním dění v radě a o volbě generálního ředitele Českého rozhlasu.

Šéf rozhlasové rady byl kvůli tomu 13. ledna pozván na kobereček poslanci z Volebního výboru. Šafařík se však omluvil, neboť má prý virózu. Předseda výboru Martin Komárek si však myslí, že se jen skrývá.

„Mrzí mne, že mohl vzniknout dojem, že se vyhýbám jasnému sdělení ohledně autorství čtyř e-mailů, které v materiálech webu White Media vypadají jako mé dílo,“ dodal. Šafařík v prohlášení pro ČTK odmítl, že by byl autorem e-mailů, které neonacisté zveřejnili. „Od počátku jsem kladl ve svém postoji k té pseudokauze velkou váhu na razantní distancování se od toho serveru a jeho praktik. Proto jsem důsledně používal pojem neautenticita. Aby to tedy z mé strany zaznělo zcela jasně: to, co bylo zveřejněno na zmíněném webu, jsem nepsal já,“ uvedl Šafařík.

Devítičlenná rada ČRo na svém zasedání poslouchá prezentace pěti kandidátů na post šéfa ČRo a následně by měla generálního ředitele zvolit. Ten nastoupí na místo po Peteru Duhanovi, který rezignoval loni v říjnu. O místo soupeří děkan **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jakub Končelík, vedoucí právník Psychiatrické nemocnice Bohnice Tomáš Němeček, náměstek ČRo pro program a vysílání René Zavoral, ředitel portfolia strategických projektů a finančního řízení České spořitelny Michael Kralert a bývalý ředitel divize Euro a E15 vydavatelství Mladá fronta Tomáš Skřivánek.

Radní se již dříve shodli v tom, že žádný z projektů výrazně kvalitativně nevybočoval. Některé byly psané příliš manažerským stylem bez zohlednění specifik veřejnoprávního rozhlasu, jiné zase málo akcentovaly nadcházející digitalizaci rozhlasového vysílání.

Český rozhlas bude letos hospodařit s vyrovnanými příjmy a výdaji ve výši 2,193 miliardy korun. Loni to bylo 2,233 miliardy Kč, ale údaje jsou srovnatelné jen částečně, protože rozhlas přechází na novou metodiku rozpočtování. Základem hospodaření ČRo jsou koncesionářské poplatky ve výši 45 korun měsíčně, které budou v roce 2016 znamenat celkový příjem 2,05 miliardy korun. Dalších 85 milionů korun jsou očekávané výnosy z reklamy a sponzoringu. ČRo zaměstnává asi 1500 lidí.

URL| http://www.lidovky.cz/sef-rozhlasove-rady-safarik-konci-pry-je-moc-vytizeny-v-praci-pt9-/zpravy-domov.aspx?c=A160120_141119_ln-media_jzl

Novým generálním ředitelem ČRo je René Zavoral

20.1.2016 mediaguru.cz str. 00 Rádio
Mediaguru

Rada Českého rozhlasu se ve středu sešla, aby zvolila nového generálního ředitele.

Rada Českého rozhlasu (ČRo) zvolila Reného Zavorala novým generálním ředitelem Českého rozhlasu. Ve finále porazil Tomáše Skřivánka, od radních získal sedm hlasů z možných devíti. Šestiletého funkčního období se nový generální ředitel ČRo ujme od 21. ledna 2016.

O místo po Peteru Duhanovi ve středu soupeřili děkan **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jakub Končelík, vedoucí právník Psychiatrické nemocnice Bohnice Tomáš Němeček, náměstek ČRo pro program a vysílání René Zavoral, ředitel portfolia strategických projektů a finančního řízení České spořitelny Michael Kralert a bývalý ředitel divize Euro a E15 vydavatelství Mladá fronta Tomáš Skřivánek.

Zavoral byl mezi finalisty jediným zástupcem Českého rozhlasu. Radní tak nakonec vybrali zástupce stávajícího managementu. Zavoral byl totiž součástí managementu Petera Duhana. Po zvolení novinářům řekl, že sedm získaných hlasů z devíti vnímá od radních jako silný mandát. Jeho první kroky povedou k vytvoření šestiletého finančního plánu, chce vytvořit kvalitní kariéerní řád nebo se zasadit o fixaci koncesionářského poplatku na inflaci a vrácení DPH. Místo dosavadního systému náměstků chce ustanovit sedm ředitelů podléhajících generálnímu řediteli.

Předseda rady Petr Šafařík na úvod sdělil, že se k 31. březnu vzdá svého mandátu. Zdůvodnil to pracovním vytížením. Radu Šafařík vede od konce loňského listopadu. V minulosti bylo jeho jméno zmiňováno v souvislosti s uniklými e-maily premiérovi Bohuslavu Sobotkovi (ČSSD), Šafařík to však odmítl.

Pětice finalistů vzešla v prosinci v prvním kole z 26 platných přihlášek. Předtím rada pět přihlášek vyřadila kvůli formálním nedostatkům. Dnes rozhoduje na základě veřejného představení rozvojových projektů jednotlivých kandidátů.

Rada Českého rozhlasu volí nového generálního ředitele.

Nový generální ředitel ve funkci nahradí Petera Duhana, který rezignoval loni v říjnu. Odchodu předcházely dohady o nezákonném zaměstnávání jeho syna nebo některých bývalých radních. ČRo od té doby řídí prozatímní ředitel Karel Zýka. Ten se do tendru také přihlásil, ale se svým projektem nepostoupil.

René Zavoral

René Zavoral nastoupil do Českého rozhlasu v roce 2001 na pozici marketingového a PR manažera. V roce 2005 odešel do oddělení korporátní komunikace Komerční banky, po roce se však do ČRo vrátil. Od roku 2006 zastával post ředitele marketingu a PR. Od dubna 2010 byl ředitelem Odboru komunikace a vnějších vztahů, zodpovědný byl za public affairs, media relations a korporátní komunikaci. Od 1. listopadu 2011 byl jmenován náměstkem generálního ředitele pro strategický rozvoj. K 1. dubnu 2013 byl jmenován náměstkem generálního ředitele pro program a vysílání.

Zasedání jsme sledovali v živém přenosu.

URL| <http://www.mediaguru.cz/2016/01/zive-rada-vybira-noveho-reditele-ceskeho-rozhlasu/>

Český rozhlas povede René Zavoral, z rádia chce udělat pilíř demokracie

20.1.2016 zpravy.iDNES.cz str. 00 Zprávy / Domácí
iDNES.cz, ČTK

Novým ředitelem Českého rozhlasu se stal René Zavoral. Dosavadní náměstek rádia v druhém kole volby porazil bývalého šéfa E15 a Eura Tomáše Skřivánka. Zavoral ve finále získal sedm hlasů z devíti.

Samotné volbě předcházely prezentace všech pěti kandidátů. O místo soupeřili kromě Zavorala a Skřivánka také děkan **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jakub Končelík, vedoucí právník Psychiatrické nemocnice Bohnice Tomáš Němeček a ředitel portfolia strategických projektů a finančního řízení České spořitelny Michael Kralert.

Radní se již dříve shodli v tom, že žádný z projektů výrazně kvalitativně nevybočoval. Některé byly psané příliš manažerským stylem bez zohlednění specifik veřejnoprávního rozhlasu, jiné zase málo akcentovaly nadcházející digitalizaci rozhlasového vysílání. Většina kandidátů se ve svých prezentacích zdůrazňovala nutnost zaměřit se na zpravodajství a vylepšení stanic Radiožurnál a ČRo Plus.

Z prvního kola volby postoupili Zavoral s pěti hlasy a Skřivánek, který obdržel dva hlasy. Skřivánek připomněl, že „všechny velké mediální domy patří oligarchům a kvůli tomu roste význam médií veřejné služby.“ Podobně hovořil i Zavoral, podle kterého se česká média koncentrují do rukou soukromých vlastníků, což může ovlivňovat obsah. Proto je podle něj důležité v rozhlase rozvíjet kvalitní občanskou a investigativní žurnalistiku.

„Z mého pohledu je Český rozhlas unikátním a nenahraditelným médiem,“ uvedl na úvod své prezentace Zavoral. Během ní také sdělil, že v rozhlase pracuje už patnáct let. Uznal, že ne vše se mu povedlo, zejména v oblasti nedotažené personální agendy nebo přílišné centralizace. Z Českého rozhlasu chce vytvořit pilíř demokracie a dobrého žití v České republice.

Jeho první kroky povedou k vytvoření šestiletého finančního plánu, chce vytvořit kvalitní kariérní řád nebo se zasadit o fixaci koncesionářského poplatku na inflaci a vrácení DPH. Oproti dosavadnímu systému náměstů a ředitelů chce ustanovit sedm ředitelů podlehajících generálnímu řediteli. Od této změny si slibuje efektivnější rozhodování, kontrolu a flexibilitu.

Na úvod zasedání rady rovněž oznámil její předseda Petr Šafařík, že na konci března skončí. Zdůvodnil to svým pracovním vytížením. Jméno Šafaříka se skloňovalo zejména v souvislosti s únikem e-mailů určených premiérovi Bohuslavu Sobotkovi (více o Šafaříkově odchodu čtete zde).

Český rozhlas bude letos hospodařit s vyrovnanými příjmy a výdaji ve výši 2,193 miliardy korun. Loni to bylo 2,233 miliardy Kč, ale údaje jsou srovnatelné jen částečně, protože rozhlas přechází na novou metodiku rozpočtování. Základem hospodaření ČRo jsou koncesionářské poplatky ve výši 45 korun měsíčně, které budou v roce 2016 znamenat celkový příjem 2,05 miliardy korun. Další 85 milionů korun jsou očekávané výnosy z reklamy a sponzoringu. ČRo zaměstnává asi 1 500 lidí.

Dílčí neduhy rychle odstraníme, věří nový šéf rozhlasu Zavoral

20.1.2016 ct24.cz str. 00 Domáci
dolejsim

Novým generálním ředitelem Českého rozhlasu bude dosavadní náměstek pro program a vysílání René Zavoral. Zvolila ho Rada ČRo. Na odpoledním zasedání vybírala z pěti kandidátů, později již pouze ze dvou. Rozhlasovou radu ale zanedlouho čeká další volba. Na začátku jednání ohlásil rezignaci její předseda Petr Šafařík, funkci složí na konci března.

Generálním ředitelem ČRo zvolili radní jediného kandidáta, který již v rozhlasu pracuje a současně postoupil do finálního výběru. René Zavoral přesvědčil radní, že projekt, se kterým se do výběrového řízení přihlásil, je kvalitnější než ten, který představil bývalý šéfredaktor E15 a Eura Tomáš Skřivánek. Právě mezi nimi dvěma se radní v závěru volby rozhodovali.

Profil

René Zavoral

Jediný z finalistů volby nového generálního ředitele ČRo, který ve vedení rozhlasu již působí, je náměstek generálního ředitele pro program a vysílání René Zavoral. V 90. letech působil v politice, byl asistentem senátorky a později poradcem předsedkyně Senátu Libuše Benešové (ODS). Od roku 2001 pracuje v rozhlasu v oblasti PR a marketingu, odkud sice nakrátko odešel do Komerční banky, ale záhy se vrátil. Náměstkem ředitele je od roku 2011, zprvu měl na starost strategický rozvoj, poslední tři roky program a vysílání.

V projektu, který přesvědčil radu k jeho zvolení generálním ředitelem, uvedl, že by chtěl – stejně jako „externí“ kandidáti – zjednodušit organizační strukturu. ČRo by také měl změnit hospodaření, vznikne šestiletý finanční plán, ale také kariérní řád. Nový ředitel také chce navázat koncesionářské poplatky na inflaci a vrácení DPH. Zavoral je také přesvědčen, že je potřeba aktivně prosazovat otevřenost ČRo.

Radní dosavadního náměstka zvolili, přestože sám přiznal, že ne vše se během jeho působení ve vedení ČRo podařilo. Zmínil se o nedotažené personální agendě či přílišné centralizaci. „Jsou tam dílčí neduhy, které věřím, že se nám podaří rychle odstranit,“ řekl i po zvolení. Za klíčové považuje sestavení kvalitnějšího finančního plánu, zjednodušení organizační struktury a lidskou komunikaci v rámci ČRo. „V nejbližším období se chci zamyslet nad svým týmem, se kterým chci realizovat svoji vizi představenou v projektu,“ dodal René Zavoral.

V Událostech, komentářích pak upřesnil, že by chtěl ČRo otevřít také novým tvůrcům zvenčí: „Nechci využívat pouze producenty a tvůrce v rámci centra výroby v ČRo, chci rozhlas otevřít i externím tvůrcům nebo autorům, lidem, kteří mají kreativní a inovativní potenciál.“

přehrát

video

Zavoral: Chci otevřít rozhlas novým tvůrcům

Součástí projektu Reného Zavorala bylo také to, že by se měl Český rozhlas stát „jednou z integračních sil ve společnosti“: „Dnes stále hovoříme o tom, že spustíme stanici tu pro mladé, tu pro starší, a já si myslím, že by měl být Český rozhlas médium, který společnost spojuje – spojuje rodinu. Mně se líbí stanice ČRo 2, která je

stanicí rodinného typu – celá rodina od nejmladších až po dědečka si tam najde svůj pořad.“Původně kandidovalo 31 lidí, do finále postoupilo pět

Ve finále původně usilovali o ředitelský post také děkan **Fakulty sociálních věd** UK Jakub Končelík, manažer České spořitelny Michael Kralert a právník Psychiatrické nemocnice Bohnice a bývalý šéfredaktor Respektu Tomáš Němeček. Ačkoli do závěrečného kola nepostoupili, předseda rady Petr Šafařík podotkl, že všechny kandidátské projekty považuje za přínosné a přinesly nový pohled na rozhlas.

O místo generálního ředitele Českého rozhlasu původně usilovalo 31 lidí. Prvních pět rozhlasová rada záhy vyřadila kvůli nesplnění formálních podmínek, většinu dalších radní vyloučili v prvním kole. Prvním kolem výběru neprošel ani prozatímní ředitel ČRo Karel Zýka, který rozhlas vede od říjnové rezignace Petera Duhana. V březnu odstoupí předseda rozhlasové rady

Okolnostmi volby generálního ředitele se chtějí zabývat i poslanci. Předseda volebního výboru sněmovny Martin Komárek (ANO) svolal mimořádnou schůzi, na kterou pozval členy Rady ČRo, zejména předsedu Petra Šafaříka.

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Předseda Rady ČRo Petr Šafařík

Zdroj: ČTK

Autor: Kateřina Šulová

Komárek chtěl slyšet Šafaříkovo vyjádření k textům zveřejněným webem White Media jako údajné e-mailové korespondence Šafaříka s premiérem Bohuslavem Sobotkou (ČSSD). Tématem měla být právě volba generálního ředitele. Petr Šafařík se z jednání omluvil kvůli nemoci, později však v prohlášení, které zaslal ČTK, odmítl, že by skutečně šlo o jeho e-mailu Sobotkovi.

Petr Šafařík ale nyní oznámil, že ve funkci skončí, a to závěrem března. Vysvětlil to pracovním vytížením. Předsedou Rady ČRo se přitom stal teprve v listopadu.

Profil
Jakub Končelík

Historicky pátý děkan **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jakub Končelík působil na fakultě i před nástupem do jejího čela. Zabývá se historií médií ve 20. století a jejich rolí v totalitní společnosti. Děkanem je od roku 2010, v roce 2013 funkci obhájil, druhé a poslední možné funkční období končí letos.

Do volby ředitele ČRo jde s cílem „ukončit táhlé reformy“ a stanovit v rozhlasu jasnou strukturu, chce personifikovat program, akcentovat menšinová témata, investigativní zpravodajství a kulturu a také pokračovat v digitalizaci.

Profil
Michael Kralert

Michael Kralert by do rozhlasu přišel z České spořitelny, kde řídí portfolium strategických projektů a finančního řízení IT. V minulosti působil také u Deloitte, v mediálním prostředí se pohyboval mezi lety 1998 a 2000, kdy byl finančním ředitelem v České televizi, a v době televizní krize v roce 2001 kandidoval na generálního ředitele.

Jako generální ředitel ČRo by chtěl zjednodušit programovou nabídku, neboť v současnosti si podle něj některé stanice konkurují. Chce také konsolidovat ekonomiku a zjednodušit organizační strukturu.

Profil

Tomáš Němeček

Právník Psychiatrické nemocnice Bohnice Tomáš Němeček do roku 2013 pracoval jako novinář. Naposled byl vedoucím přílohy Právo a justice Lidových novin, odkud odešel poté, co vydavatele deníku zakoupil Agrofert Andreje Babiše. Mezi lety 2003 a 2005 byl šéfredaktorem Reflexu, pracoval také v Hospodářských novinách. Je také nositelem významných novinářských ocenění – Ceny Ferdinanda Peroutky z roku 2004 a ceny Karla Havlíčka Borovského z roku 2012.

Stane-li se generálním ředitelem ČRo, chce se zaměřit na technologický rozvoj vysílání, především chce pokračovat s projekty podcastingu s přehledy zpráv či hudbou, chce také zpřehlednit web rozhlasu. Navrhuje zjednodušení organizační struktury ČRo a věří také, že zvýší důvěru zaměstnanců ve vedení.

Profil

Tomáš Skřivánek

Bývalý šéfredaktor E15 a Eura a ředitel příslušné divize v Mladé frontě Tomáš Skřivánek dříve pracoval také v Mladé frontě Dnes, Týdnu a České televizi, mezi lety 2000 a 2003 vedl server peníze.cz. Z Mladé fronty odešel v prosinci, kdy již kandidoval na ředitele rozhlasu. V té době také vydavatelství změnilo vlastníka.

Jako případný generální ředitel ČRo plánuje programové a organizační změny. Výsledkem má být zrušení části manažerských postů a přesun prostředků do výroby. Chce zdůraznit roli ČRo Plus jako zpravodajské stanice a „zamyslet se nad vzájemným vztahem mezi ČRo Plus a Radiožurnálem“. Součástí Skřivánkovy koncepce je také důraz na rychlé zpracování zpráv na internetu a celkové zrychlení zpravodajství s využitím sociálních sítí a mobilních technologií.

URL| <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/domaci/1664464-dilci-neduhy-rychle-odstranime-veri-novy-sef-rozhlasu-zavoral>

První oběť uniklých mailů: šéf rozhlasové rady Šafařík rezignoval

20.1.2016 echo24.cz str. 00 Domov, Krátké zprávy, Homepage

Echo24, čtk

Předseda rady Českého rozhlasu Petr Šafařík ke konci března odejde z funkce. Zdůvodnil to pracovním vytížením. Oznámil to na středečním zasedání rady ČRo, na kterém se dnes volil nový generální ředitel. Radu Šafařík vede od konce loňského listopadu. V minulosti bylo jeho jméno zmiňováno v souvislosti s uniklými e-maily premiérovi Bohuslavu Sobotkovi (ČSSD), Šafařík to však odmítl.

Předseda rady Českého rozhlasu Petr Šafařík ke konci března odejde z funkce. Zdůvodnil to pracovním vytížením. Oznámil to na středečním zasedání rady ČRo, na kterém se dnes volil nový generální ředitel. Radu Šafařík vede od konce loňského listopadu. V minulosti bylo jeho jméno zmiňováno v souvislosti s uniklými e-maily premiérovi Bohuslavu Sobotkovi (ČSSD), Šafařík to však odmítl.

Předseda Rady Českého rozhlasu (ČRo) Petr Šafařík nedávno odmítl, že je autorem e-mailů premiérovi Bohuslavu Sobotkovi (ČSSD), které zveřejnil extremistický web White Media. Server nedávno zveřejnil čtyři e-maily, ve kterých údajně Šafařík informuje premiéra o volbě generálního ředitele ČRo a dění v radě.

„Od počátku jsem kladl ve svém postoji k té pseudokauze velkou váhu na razantní distancování se od toho serveru a jeho praktik. Proto jsem důsledně používal pojem neautenticita. Aby to tedy z mé strany zaznělo zcela jasně: to, co bylo zveřejněno na zmíněném webu, jsem nepsal já,“ uvedl před týdnem Šafařík. Dodal, že věří tomu, že se brzy více dozví od policie a IT expertů.

Kauzou se zejména zabývaly Lidové noviny a Lidovky.cz, které patří do mediální divize Agrofertu. Šafaříka nahlas kritizoval i šéf sněmovního volebního výboru Martin Komárek (ANO).

Desítky pracovních i soukromých zpráv ze Sobotkova e-mailového účtu zveřejnil extremistický web White Media. Internetové stránky White Media jsou umístěny v USA, což může mít podle odborníků za cíl ztížit dohledání jeho provozovatelů. Případ vyšetřuje ÚOOZ. Ministr vnitra Milan Chovanec (ČSSD) ČTK řekl, že některé zveřejněné maily jeví známky manipulace.

Po zveřejněných emailech se objevily obavy z možného zpolitizování volby nového generálního ředitele ČRo, což Komárek hojně zdůrazňoval. Ze zdravotních důvodů se Šafařík později omluvil i z jednání sněmovního volebního výboru, který se měl jeho údajnou korespondencí premiérovi zabývat.

Vysokoškolský pedagog Šafařík je s krátkou přestávkou členem rady rozhlasu od poloviny roku 2011. Loni 25. listopadu nahradil v čele rady Michala Stehlíka, který na funkci rezignoval spolu s dalšími členy předsednictva po volbě prozatímního ředitele.

Čtěte také: Tato země patří šmejdům. Nakopat Lidovky do pr...

Devítičlenná rada ČRo na svém středečním zasedání poslouchá prezentace pěti kandidátů na post šéfa ČRo a následně by měla generálního ředitele zvolit. Ten nastoupí na místo po Peteru Duhanovi, který rezignoval loni v říjnu. O místo soupeří děkan **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jakub Končelík, vedoucí právník Psychiatrické nemocnice Bohnice Tomáš Němeček, náměstek ČRo pro program a vysílání René Zavoral, ředitel portfolia strategických projektů a finančního řízení České spořitelny Michael Kralert a bývalý ředitel divize Euro a E15 vydavatelství Mladá fronta Tomáš Skřivánek.

Čtěte také: Kdo bude šéfem Českého rozhlasu? Jeden z těchto pěti mužů

Radní se již dříve shodli v tom, že žádný z projektů výrazně kvalitativně nevybočoval. Některé byly psané příliš manažerským stylem bez zohlednění specifik veřejnoprávního rozhlasu, jiné zase málo akcentovaly nadcházející digitalizaci rozhlasového vysílání.

Český rozhlas bude letos hospodařit s vyrovnanými příjmy a výdaji ve výši 2,193 miliardy korun. Loni to bylo 2,233 miliardy Kč, ale údaje jsou srovnatelné jen částečně, protože rozhlas přechází na novou metodiku rozpočtování. Základem hospodaření ČRo jsou koncesionářské poplatky ve výši 45 korun měsíčně, které budou v roce 2016 znamenat celkový příjem 2,05 miliardy korun. Další 85 milionů korun jsou očekávané výnosy z reklamy a sponzoringu. ČRo zaměstnává asi 1500 lidí.

Čtěte také: Předseda Rady ČRo Šafařík odmítá autorství zveřejněných mailů

URL| <http://echo24.cz/a/iQtUk>

Ředitelem Českého rozhlasu zvolen Zavoral

20.1.2016 mediar.cz str. 00 Články

Ondřej Aust

Český rozhlas má do roku 2022 vést René Zavoral. Radní veřejnoprávního rádia ho dnes zvolili generálním ředitelem. Ve finále porazil Tomáše Skřivánka.

[caption id="attachment_91526" align="alignnone" width="600"] René Zavoral. Foto: Karel Šanda, Český rozhlas[/caption]

Rozhlasoví radní dali přednost kontinuitě. Generálním ředitelem Českého rozhlasu na dalších šest let se tak stane René Zavoral, dosavadní náměstek pro program a nejbližší spolupracovník Petera Duhana, předchozího šéfa rádia. Radní ho po veřejném slyšení pěti finalistů vybrali na své dnešní schůzi v sídle rozhlasu na pražské Vinohradské. Šestileté funkční období mu začíná hned zítra 21. ledna.

[notice type=attention]

Co doteď dělal nový šéf rozhlasu

Devětatřicetiletý René Zavoral byl od roku 2013 náměstkem generálního ředitele Českého rozhlasu Petera Duhana pro program a vysílání. Jako náměstek řídil i strategický rozvoj rozhlasu. Předtím vedl komunikaci, marketing a PR. V rozhlasu pracuje od roku 2001, s krátkou přestávkou v letech 2005 až 2006, kdy působil v korporátní komunikaci v Komerční bance. Český rozhlas Zavoral nyní také zastupuje v Rozhlasovém výboru Evropské vysílací unie (EBU), který sdružuje evropská veřejnoprávní média.

[/notice]

Duhan rezignoval loni k 3. listopadu, rozhlas dosud přechodně vedl ředitel techniky Karel Zýka.

O funkci po něm se kromě Zavorala ucházeli výhradně zájemci zvenčí. Zavoral ve finále porazil Tomáše Skřivánka, donedávna ředitele divize Euro E15 vydavatelství Mladá fronta Františka Savova. Dalšími adepty byli děkan **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jakub Končelík, bývalý šéfredaktor Respektu a nyní právník bohnické léčebny Tomáš Němeček a bývalý finanční ředitel České televize a nyní manažer IT v České spořitelně Michael Kralert.

V prvním kole volby dostal Zavoral 5 hlasů a Skřivánek 2. Končelík a Kralert obdrželi po jednom hlasu, pro Němečka nehlasoval žádný z radních. Druhé kolo skončilo vítězně pro Zavorala v poměru 7:2.

Ke zvolení bylo potřeba minimálně 6 hlasů, tedy dvě třetiny členů z devítičlenné Rady Českého rozhlasu.

Pro Zavorala hlasoval i předseda rady Petr Šafařík, jak řekl dnes po volbě. Kvůli kontroverzi ohledně dopisování si s premiérem Sobotkou se rozhodl za dva měsíce z rady odejít.

Předseda rozhlasové rady Šafařík rezignuje

Indexovat poplatek a odpočítávat si DPH

"Jsou zde dílčí neduhy, některé věci je nutné dopracovat, některé přepracovat a některé z rozpracovaných dotáhnout," přiznal Zavoral při slyšení před radními. "Chybí nám dlouhodobý finanční plán. Koncept personální práce není dotažen. I některé kontrolní mechanismy nejsou v Českém rozhlasu dostatečně robustní," řekl.

V oblasti hospodaření se chce zasadit o indexaci rozhlasového poplatku na inflaci, tedy - jak řekl po volbě Médiaři - o několik korun ročně (dnes činí 45 Kč). Také by rád - v součinnosti s Českou televizí - zbavil veřejnoprávní média nemožnosti odečítat si DPH. Rád by také dotáhl spor až o miliardu korun, o které se rozhlas pře se státem právě ve věci vratek DPH, a některé už vyhrál. Podle Zavorala je teď nutné počkat na verdikt Evropského soudního dvora. Co se týče poplatku a odpočtu DPH, tam bude nutná změna v zákonech. Sedm předředitelů

Nový ředitel chce také zjednodušit řízení rozhlasu. Místo modelu ředitel + 3 náměstci + 12 odborných ředitelů + další regionální šéfové chce zavést model 1+7, kdy by pod sebou měl sedm ředitelů, a to zpravodajství (Radiožurnálu a Plusu), program, výroby, regionů, nových médií, ekonomiky a správy a technického ředitele.

Kdo přesně odejde či zda si k sobě vezme někoho z neúspěšných kandidátů, Zavoral přirozeně novinářům dnes neřekl.

Volbě předcházela slyšení kandidátů

Radní dnes dali každému z pětičky půl hodiny k promluvě - čtvrt hodiny na prezentaci vize, čtvrt hodiny na odpovědi na otázky členů rady.

Nejostřejší a nejkritičtější tón nasadil Tomáš Němeček, energicky promluvil také René Zavoral. Končelík rozvážností své promluvy i jejím obsahem potvrdil své založení akademika, Kralert se místy topil v manažerské novořeči. Skřivánek na úvod svého vystoupení vysvětloval jednak, proč přišel o berlič, a vymezil se vůči dosavadnímu informování o sobě. „Původně jsem chtěl prezentovat jako Steve Jobs. Trénoval jsem to tak dlouho, až jsem si zlomil nohu,“ podotkl. Napadl také charakteristiku sebe coby „manažera miliardáře Savova“, jak jej nazvaly pondělní Lidové noviny. Zdůraznil, že na svou pozici ve vydavatelství rezignoval v prosinci, kdy podal přihlášku do rozhlasu, a odešel začátkem ledna.

Podobně jako ostatní řečníci rovněž Skřivánek připomněl, že "jak budou ostatní média fragmentarizována a oligarchizována, budou stoupat nároky na média veřejné služby, aby byla transparentní, objektivní, kvalitní, vyvážená".

Jediný Němeček přiblížil, jak by vypadal jeho úzký kruh spolupracovníků. Nazval je poradci. Poradcem pro zpravodajství měl být politický komentátor Jindřich Šídlo (nyní v Hospodářských novinách), poradcem pro hudbu autor textů o kultuře a scenárista Ondřej Štindl (nyní v redakci Echa) a poradcem pro regionální tvorbu Ondřej Vaculík.

URL| <http://www.mediar.cz/reditelem-ceskeho-rozhlasu-zvolen-zavoral/>

Volba ředitele ČRo: pět možných budoucností veřejnoprávního rozhlasu

20.1.2016 denikreferendum.cz str. 00 Domov

Vratislav Dostál

Zveřejňujeme vše podstatné z projektů, které předložili Radě Českého rozhlasu kandidáti na post generálního ředitele. O nástupci Petera Duhana radní rozhodnou ve středu odpoledne. Kdo je přesvědčí o své kompetenci, erudici a zkušenostech?

Ve středu odpoledne rozhodne Rada Českého rozhlasu o jméně nového generálního ředitele. V prosinci radní zúžili počet kandidátů z původních šestadvaceti na pětičky finalistů.

Do užšího výběru se dostali děkan **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jakub Končelík, ředitel portfolia strategických projektů a finančního řízení IT Michael Kralert, novinář a právník Tomáš Němeček, ředitel divize Euro a E15 Mladé fronty Tomáš Skřivánek a náměstek ředitele Českého Rozhlasu René Zavoral.

Jednání Rady ČRo začíná ve 14:00, jeho součástí budou veřejná slyšení všech pěti kandidátů na post generálního ředitele. Každý z nich bude mít třicet minut na představení své vize fungování veřejnoprávního rozhlasu, z toho patnáct minut na prezentaci svého projektu, zbytek bude vyhrazen na dotazy radních.

Rada ČRo je devítičlenná, ke zvolení generálního ředitele je potřeba obdržet šest hlasů, tedy dvě třetiny. Volba generálního ředitele proběhne v čase, kdy předseda ČRo Petr Šafařík čelí kritice především z řad politiků hnutí ANO.

Mezi údajnou korespondencí premiéra Bohuslava Sobotky, kterou zveřejnil neonacistický server White Media, je totiž také několik dopisů právě od Šafaříka. Předseda Rady ČRo je nicméně označil za podvrh.

Oproti minulosti Rada ČRo zveřejnila na svém webu kandidátské projekty všech uchazečů. Zveřejňujeme proto vše podstatné z projektů pěti finalistů.

Jakub Končelík: ČRo neexistuje proto, aby generoval zisk
Děkan **Fakulty sociálních věd** UK v Praze považuje Český rozhlas za zdravou instituci, jeho hospodaření za bezproblémové, ČRo má podle něj stabilizované příjmy a čelí minimálním rizikům. „Rozhlas je největší a nejzářivější médium českých dějin,“ píše.

Radií je prý mnoho, Český rozhlas ale jediný. Hned v úvodu svého projektu nicméně upozorňuje, že si jednotlivé stanice ČRo vzájemně konkurují, podle něj je programová skladba nepřehledná a zacílení nepromyšlené.

Končelík by na pozici generálního ředitele zřídil Dramaturgickou radu, která by řešila obsahovou strategii všech stanic. „Obsah jednotlivých stanic,“ tvrdí Končelík, „musí jednak ladit s jejich primárním vymezením a jednak odbourat vzájemné cizopasení a překryvy.“

Zároveň podle něj musí být každá stanice plnohodnotným rozhlasem, stanicí, kterou lze poslouchat jako celek. Prosazoval by názorovou a investigativní práci, obnovil by tradiční formáty, především reportáže.

Sledovanost či poslechovost by odsunul z centra pozornosti, primárním cílem je, tvrdí Končelík, služba veřejnosti. Za nejdůležitější úkol nového vedení pak považuje péči o zaměstnance.

„Pojďme dát větší, ale jasně definovaný prostor práci rozhlasáků. Právě oni jsou rozhlasem. Management existuje jen a pouze proto, aby rozhlasákům stavěl i hájil podmínky, ne proto, aby jim organizoval a hlídal řemeslo,“ píše Končelík o několik stránek dále.

ČRo by podle něj měl klást důraz na kvalitu a pestrost formátů i obsahu a především důraz na osobnosti za mikrofonom. „Nehledejme jen celebrity a profesionální mluvící hlavy, co jsou slyšet všude v úkol, ale skutečné osobnosti života, osobnosti tématu,“ pokračuje.

Kapitulu o hospodaření otevírá tvrzením, že Český rozhlas podle něj neexistuje proto, aby generoval zisk. Navrhuje sestavovat rozpočet s mírnou rezervou a hospodařit tak, jako by byl rozhlas rodinou: „Nevystavit jej otřesům, nezadlužovat, ale zároveň umožnit zaměstnancům žít důstojně a hrdě.“ Končelík by chtěl posílit regionální studia a na vedoucí pozice by hledal kandidáty spíše uvnitř rozhlasu.

Michael Kralert: Programová asymetrie a přezaměstnanost

Ředitel portfolia strategických projektů a finančního řízení IT ve svém projektu současnou situaci Českého rozhlasu popisuje značně kritickým tónem. Podle něj se nachází v neutěšeném stavu, jehož příčiny spatřuje v programové asymetrii, složitém systému řízení a netransparentním hospodaření.

Mimo jiné kritizuje přezaměstnanost. „Osobní náklady tvoří nejvýznamnější nákladovou položku rozpočtu a jen za posledních pět let při stagnujících příjmech a relativně nízké inflaci vyrostly o osmnáct procent, tj. o 163 milionů korun,“ píše v kapitole o hospodaření.

Navrhuje proto provést analýzu produktivity práce, a to na základě personálního auditu. V případě svého zvolení slibuje efektivnější využití kapacit a talentu interních zaměstnanců. Přezaměstnanost přitom identifikuje především v oblasti infrastrukturních a podpůrných procesů, všímá si také nízké motivační složky mzdy vázanou na výkon a kvalitu.

Český rozhlas podle Kralerta stojí před třemi základními výzvami, těmi jsou konsolidace programové nabídky, konsolidace ekonomiky a konsolidace vnitřní organizace a systému řízení. Chtěl by posílit výnosy, snížit náklady, zjednodušit organizační strukturu.

Pokud jde o programovou strategii, upozorňuje, že Český rozhlas vysílá na jedenadvaceti rozhlasových stanicích s nejednotnou identitou. Navíc podle něj vinou nízké koordinace vznikají programové duplicity.

„Český rozhlas by měl nadále provozovat čtyři analogově a digitálně šířené celoplošné stanice vysílající 24 hodin denně a ponechat síť regionálních stanic,“ píše Kralert s tím, že by v regionech vyžadoval zvýšení efektivity a vzájemnou koordinaci. Navrhuje také zřízení programového centra pod vedením programového ředitele.

Celoplošné plnoformátové stanice by profiloval takto: Radiožurnál jako moderní informační rádio se zpravodajsko-publicistickým zaměřením, ČRo Dvojku jako generační rozhlasovou stanicí, Vltavu jako kulturní stanicí a ČRo Plus jako stanicí mluveného slova s profilací po vzoru ČT24. Podle Kralerta bude nové vedení muset řešit absenci celoplošné stanice pro mladé lidi.

V závěru svého projektu pak Kralert zdůrazňuje, že se ČRo musí zabývat legislativními a mediálními změnami, nikoli jen pasivně nebo retroaktivně. Pokud by byl zvolen generálním ředitelem, slibuje, že vypracuje plán legislativních úkolů na celé funkční období, který jasně stanoví cíle a priority, kterých hodlá Český rozhlas dosáhnout a formou legislativních změn prosadit.

Tomáš Němeček: problém je nedůvěra zaměstnanců ve vedení ČRo
Novinář a právník označuje svou vizi titulem svého projektu: Český rozhlas nejlepší veřejnoprávní rozhlas ve střední Evropě. Na rozdíl od ostatních kandidátů tvrdí, že základní organizační struktura rozhlasu je nastavena správně.

Velký důraz klade na rozvoj nových médií, na který by se měl podle něj ČRo co nejrychleji adaptovat. Všimá si také nízké průhlednosti, pokud jde o hospodaření ČRo. Za fatální problém pak označuje selhání manažerské kultury, které podle něj vedlo k odstoupení generálního ředitele a vypsání výběrového řízení na jeho následovníka.

„Zaměstnanci mají na základě svých letitých zkušeností hlubokou nedůvěru ve vedení rozhlasu,“ píše Němeček s tím, že náprava tohoto neblahého stavu potrvá dlouho. Podle něj se sice zaměstnanci na rozdíl od situace v jiných médiích ve velké míře identifikují se značkou ČRo, avšak zároveň nedůvěřují svému vedení.

Zaměstnanci prý mají pocit, že je od nich vedení odtrženo, že chaoticky spouští, mění, slučuje a ukončuje jednotlivé projekty, pořady i celé stanice. Kritizuje také nepotismus, tedy zaměstnávání členů rodiny nebo bývalých členů Rady ČRo, a korupci.

Navrhuje, aby ČRo zveřejňoval ve strojově čitelném formátu smlouvy, a to i zpětně, v rozsahu podle zákona o registru smluv. Pokud bude zvolen, slibuje, že se zasadí o každoroční zveřejňování platů managementu, volá také po zveřejňování rozpočtu v uživatelsky přijatelnějším formátu.

Pokud jde o zaměstnance, nechal by si každé dva roky od externí agentury provádět pod podmínkou anonymity průzkumy kvality pracovního života. Podle něj je obci novinářů Český rozhlas vnímán jako méně náročné prostředí, méně zaměřené na výkon. Proto by zavedl vyhodnocování produktivity u standardní rozhlasové práce a vyhodnocování kvality u prémiového obsahu.

V neposlední řadě zdůrazňuje, že Česká republika zaznamenává prudký nárůst chytrých telefonů. „V roce 2014 podle průzkumu agentury Mediaresearch poprvé počet jejich uživatelů (59 %) překonal počet uživatelů klasických mobilů.“ Proto očekává nárůst poslouchání rozhlasu přes smartphony.

Navrhuje proto produkty, které budou na trend reagovat. Pro uživatele Radiožurnálu tzv. Přehled do kapsy, který by umožňoval stažení do mobilu a který by byl stručným přehledem politického, společenského, ekonomického a sportovního dění včetně výběru z tisku. Pro uživatele Vltavy a Wave navrhuje podobně Hudbu do kapsy, který by posluchačům umožnil poslech formou streamování.

Němeček by nakonec posílil také roli regionálních studií. „ČRo zde prakticky rezignoval na posluchače mladší padesáti let,“ tvrdí s tím, že je stávající posluchačská skupina v regionech konzervativní v návycích a citlivá na změny.

V samém závěru svého projektu se Němeček věnuje také webu Českého rozhlasu. Podle něj potřebuje zjednodušení a grafické vyčištění s důrazem na hlavní zprávy dne. Do pravé lišty by umístil nabídku reportáží, mluveného slova a hudby, níže pak analýzy a blogy ČRo Plus. Současný web je dle jeho mínění nepřehledný.

Tomáš Skřivánek: ČRo Dvojka bude primárním zpravodajským kanálem
Ředitel divize Euro a E15 Mladé fronty v úvodu svého projektu tvrdí, že koncepce z roku 2009 deklarovala úspory v managementu a zeštíhlení provozu, avšak stal se opak. Chce proto situaci napravit, slibuje audit stávajících procesů a pracovních pozic.

Nárůst pracovních pozic prý způsobil především vznik duplicitní struktury v podobě Centra zpravodajství. „V ČRo dnes působí víc editorů než redaktorů, kompetence mezi nimi jsou nejasné a mezi stanicemi panuje rivalita,“ zdůrazňuje Skřivánek, který se ve své vizi na zpravodajství zaměřuje primárně.

Za zlom ve vysílání ČRo v oblasti zpravodajství přitom označuje rozjezd ČRo Plus. Podle něj je třeba z této nové stanice mluveného slova udělat kontinuální, zpravodajsko-publicistický přehled toho, co se děje ve společnosti a v politice. Pokud by byl zvolen generálním ředitelem, rozvoj ČRo Plus by byl jeho prioritou.

Pokud jde o reorganizaci Centra zpravodajství, Skřivánek slibuje vznik tří nových redakcí. Jednalo by se o redakci všeobecného zpravodajství pro stanice Plus, Wave, Vltavu a Radiožurnál, redakci ekonomiky pro Plus, Wave, regiony a Radiožurnál a redakci životního stylu pro Dvojku a Radiožurnál.

Dosud uzavřená komunita zahraničních zpravodajů by se podle Skřivánka měla více otevřít, slibuje také zřízení postu zpravodaje ČRo v Číně. Za klíčovou prioritu pak označuje programové vymezení, profilaci jednotlivých stanic a vyřešení jejich tematického překryvu. Mluví především o vztahu mezi Radiožurnálem a Dvojkou a mezi Radiožurnálem a ČRo Plus.

Zatímco Radiožurnál by se měl profilovat směrem k oslovení věkových skupin se středem mezi třiceti a čtyřiceti let věku, Dvojka musí být jasnou rodinnou stanicí s lifestyleovými prvky a Vltava stanicí kulturní, ČRo Plus by pak měla postupně přejít na skutečně zpravodajsko-publicistickou bázi, měla by být primárním nositelem zpravodajského obsahu Českého rozhlasu podobně, jako jím je ČT24 v České televizi.

Skřivánek zároveň tvrdí, že do rozhlasového zpravodajství je potřeba v masovějším měřítku zahrnout zpravodajství v reálném čase, sociální sítě a využití mobilních technologií. Český rozhlas podle něj musí investovat do sledování exkluzivní agendy, musí posilovat specializaci a datovou žurnalistiku a nepřebírat témata komerčních médií ani jejich styl.

„S tím souvisí potřeba zcela nového způsobu zpřístupňování zpravodajského obsahu mladému posluchači,“ dodává s tím, že by zavedl tvorbu obsahu ve formě krátkých příspěvků vhodných pro on-line a pro sdílení jako součást multiformátových zpráv. Za úvahu podle něj stojí také rozšířený systém webů jednotlivých stanic.

Pokud jde o regionální stanice, ze jeden z jejich problémů považuje nedostatek kapacit pro výrobu vlastních programů, zejména ve zpravodajství. V kapitole věnované hospodaření se pak pozastavuje nad neefektivním vynakládáním financí. Slibuje, že hospodaření ČRo povede maximálně transparentně.

René Zavoral: ČRo jako důvěryhodná a otevřená instituce

Zavoral se o post generálního ředitele uchází zevnitř instituce, dosud byl náměstkem ředitele. Jeho projekt také neslibuje žádné radikální změny, spíše poklidnou kontinuitu.

Podobně jako Skřivánek se také on nicméně zmiňuje o tom, že se model, v němž Centrum zpravodajství dodává všem stanicím zpravodajství a aktuální publicistiku, ukazuje být po třech letech existence zbytečně robustní, a to z důvodu zdvojení editorské struktury. Plánuje proto spojení obou zpravodajsko-publicistických stanic a Centra zpravodajství do jednoho celku.

Chce se opřít především o důvěryhodnost veřejnoprávního rozhlasu a o jeho otevřenost. Píše o otevřenosti v dialogu a interakci s posluchači, o otevřenosti vůči technologickým změnám, o otevřenosti k mladé generaci, nebo o otevřenosti ve smyslu plurality v programu, názorech, v tématech.

Navrhuje vytvoření pozice rozhlasového ombudsmana, který by se intenzivně věnoval stížnostem a postřehům posluchačů, podporoval by také institut inovované Programové rady a Programové burzy, jejichž prostřednictvím by interní a externí tvůrci pravidelně prezentovali své pořady. Z ČRo slibuje vytvořit kulturní stánek, kde se budou pořádat koncerty, výstavy, besedy a jiné společenské akce.

Také Zavoral hovoří o nutnosti zjednodušení organizační struktury. Jejím cílem by mělo být snížení počtu vedoucích pozic na všech úrovních, urgentní je podle něj příprava nového konceptu personální práce, jehož součástí musí být plán kariérního rozvoje, nástupnictví či práce s talenty.

Chtěl by také ustavit Etický panel a posílit a v některých regionech obnovit tvůrčí skupiny a uměleckou výrobu. Pokud jde o profilaci stanic, v Radiožurnálu spatřuje zpravodajský pilíř, který veřejnosti přináší rychlý a spolehlivý servis. ČRo Plus by měl podle něj navazovat tam, kde Radiožurnál končí, označuje jej za publicistický pilíř s prostorem pro analýzu.

Dvojka je podle Zavorala vzdělávací pilíř, Vltava pilíř kulturní a Wave stanicí pro mladou generaci. Také on si uvědomuje klíčovou roli nových médií. Do budoucna je podle něj nutné zajistit vlastní obsahovou strategii nových médií, která si nevystačí s kopírováním programu určeného pro vysílání.

Radní musí nového generálního ředitele zvolit nejpozději do 3. února. Pokud ve středu ani jeden z kandidátů nezíská potřebný počet hlasů, je pravděpodobné, že se další schůze Rady ČRo uskuteční za týden.

URL| <http://denikreferendum.cz/clanek/22117-volba-reditele-cro-pet-moznych-budoucnosti-verejnopravniho-rozhlasu>

Plné znění zpráv

Scénář před volbou šéfa rozhlasu: Kdo koho tlačí a kdo jsou favorité

20.1.2016 neovlivni.cz str. 00

Simona Holecová

Výběr šéfů veřejnoprávních médií býval vždy doprovázen záplavou zpráv, která partaj tlačí jakého kandidáta, kdo u koho a za koho lobuje. Radní Českého rozhlasu mohou už dnes z pětice finalistů vybrat nového generálního ředitele - a tentokrát je ticho. "V podstatě se to celé odehrává v atmosféře 'hlavně, ať na rozhlas nemá vliv Andrej Babiš'," říká Filip Rožánek, šéfredaktor týdeníku Marketing & Media, který dění kolem volby detailně sleduje.

Ve velkém nahrávacím studiu S1 Českého rozhlasu by devět členů Rady mělo dnes vybrat, s jakým jménem budeme propříště spojovat titul "generální ředitel Českého rozhlasu".

Pro pořádek: Do užšího výběru se dostali (v abecedním pořadí) Jakub Končelík, děkan **Fakulty sociálních věd** UK. Michael Kralert, manažer Deloitte. Tomáš Němeček, právník a bývalý novinář. Tomáš Skřivánek, mediální manažer z vydavatelství Mladá fronta uprchlého podnikatele Františka Savova. A René Zavoral, programový náměstek Českého rozhlasu.

Šéfredaktor M&M Filip Rožánek. Foto: Jiří Kořátko, Economia

"Když se podíváme na finálovou pětici, máme tam pragmatiky a teoretiky, takové až éterické bytosti s nadšenými plány, ale není tam výrazně politicky angažovaná osoba. Všechny politické kandidáty Rada vyřadila. A nemyslím si ani, že by tam probíhalo nějaké aktivní politické ovlivňování volby," říká Filip Rožánek, který se na oblast médií dlouhodobě specializuje. Je šéfredaktorem týdeníku Marketing & Media, který vychází pod hlavičkou vydavatelství Economia.

Neo: Volba se odehraje v dozvucích aféry s hacknutými mailly pro premiéra Sobotku, kterému měl - i o věcech kolem výběru kandidátů - psát šéf Rady ČRo Petr Šafařík. Pan Šafařík pravost mailů popřel, přesto: bude mít kauza na volbu nějaký vliv?

Bezprostředně to volbu neovlivní. Je dlouhodobě plánovaná a dosud proběhla procedurálně tak, jak se očekávalo, takže radní samotní nemají příliš důvodů ji zpochybnit. I kdybychom vzali v úvahu nějaké potenciální ovlivnění třeba ze strany předsedy Rady, tak je to jen jeden hlas z devíti. Rada jako kolektivní orgán podle mě nepřistoupí k tomu, že by volbu nějakým způsobem rušila, odkládala a podobně. Myslím si, že slyšení normálně proběhne, dojde na hlasování a tím pádem nejspíš i na volbu generálního ředitele. Pokud se k aféře bude Rada nějakým způsobem vyjadřovat, tak zřejmě samostatným usnesením, anebo se k tomu vrátí třeba na únorové schůzi. Pořád musíme brát v úvahu, že předseda Rady říká, že mailly nejsou pravé. A na druhou stranu chybí vyjádření příjemce, tedy Bohuslava Sobotky.

Neo: Jistě, pan premiér opakuje, že věc vyšetřuje policie, takže nemůže nic komentovat.

Rada nemá mnoho možností, co s tím dělat. Předseda Rady jim řekl, že mailly nejsou autentické a oni nemají možnosti, jak to dále zkoumat. Zůstává to v rovině, zda mu věří, nebo nevěří. Pokud by mu nevěřili, mohou

teoreticky iniciovat jeho odvolání z funkce předsedy, nicméně i tak by zůstal řadovým členem rady. Podle mě to v tuto chvíli není moc pravděpodobné.

Neo: Vy sám jste zaregistroval nějaké politické tlaky? Já jsem si všimla jen výroků pana poslance Komárka, že se obává zpolitizování volby, ale ten byl jediný.

Když mluvíte zrovna o panu Komárkovi, tak během podzimu se spekulovalo, že se do volby generálního ředitele Českého rozhlasu pokusí nějakým způsobem promluvit hnutí ANO. Dovolte mi teď odbočit, protože musím zmínit jeden zásadní princip, kterým je prorostlá sněmovna. Politické strany utvořily, řekněme, koalici "všichni proti Babišovi". Funguje to na principu, že Babiše považují kvůli vlastnictví médií za oligarchu, a tudíž mu nechťejí dovolit žádný vliv na veřejnoprávní média.

Když tuto paralelu přeneseme na volbu generálního ředitele ČRo, jsme svědky něčeho podobného. Už od podzimu je to celé v atmosféře "hlavně, ať nemá na rozhlas vliv Andrej Babiš". Když chce někdo někoho "natřít", tak o něm rozšíří drb, že zrovna on je Babišův člověk.

Politické souvislosti lze ilustrovat i na tom, jakým způsobem radní vybrali kandidáty. Do užšího výběru se nedostal nikdo, kdo by byl v otevřeném spojení s politickou stranou, či byl aktivní v určitém politickém směru. V tomhle ohledu můžeme zmínit třeba neúspěšného kandidáta Petra Žúrka, který je aktivním politikem hnutí Starostové a nezávislí. Byl tam také jako kandidát Jan Ruml, který je členem Strany zelených. Nebo tam byl člen TOP 09 Tomáš Böhm. Teoreticky tedy ve finálové pěti politické kandidáty nemáme. A ani si nemyslím, že by tam probíhalo nějaké aktivní politické ovlivňování volby.

Samozřejmě, že se politici nejspíš zajímají, jak volba probíhá. Nedělám si iluze, že radní Českého rozhlasu poctivě informují své spřízněné politické sekretariáty. Radní jsou sice oficiálně apolitičtí, ale stejně inklinují k nějakým směrům. Jsem přesvědčen, že sami dělají něco podobného, co měl – údajně – dělat pan Šafařík. Rozdíl mezi nimi a aférou Šafařík-Sobotka je v tuhle chvíli možná jenom v tom, že jim nehacknuli mail... Ale stejně si nemyslím, že by příjemci těchto zpráv volbu nějak aktivně ovlivňovali.
"Všichni vidí jenom zpravodajství"

Neo: Říkáte, že tam nejsou političtí kandidáti. Ale k horkým favoritům volby patří Tomáš Skřivánek, který své mediální podnikání začínal s Tomášem Prouzou, který je dnes státním tajemníkem a členem ČSSD, spekuluje se o jeho vazbách na lidi v sociální demokracii, to podle vás jaksi není "politický link"?

Slyšel jsem nejrůznější varianty, na koho mají nebo nemají jednotliví kandidáti politický link. O některých jsem slyšel, že mají blízko k Radkovi Pokornému, příteli premiéra Sobotky, o jiných jsem slyšel, že by zas vyhovovali jinému křídlu sociální demokracie. Anebo že jsou ve finálové pěti lidé, kteří mají blízko spíše k pravicové části politického spektra. Ale když to shrnu: Nemyslím si, že by třeba konkrétně Tomáš Skřivánek tam přicházel s tím, že má nějaké zadání z ČSSD.

Filip Rožánek

- Analytik a konzultant se specializací na digitální média, sociální sítě, mediální legislativu i média obecně.
- Šéfredaktorem týdeníku Marketing & Media je od léta 2015. Do Economie přišel z Českého rozhlasu, kde strávil osm let.
- Šest let vedl internetovou redakci ČRo, podílel se na nové podobě webového zpravodajství rozhlasu; inicioval reformu dětského vysílání; za projekt "přímý přenos z minulosti" Srpen 1968 na sociálních sítích získal několik novinářských cen.

Tomáš Skřivánek reprezentuje v pěti finalistů pragmatické křídlo, nabízí manažerské vedení, ale jeho největší slabinou nejsou ani tak politické vazby, jako spíš to, že se ve svém projektu příliš soustředí na jednu dílčí věc - na zpravodajství. Možná bude překvapen, co všechno Český rozhlas ze zákona musí dělat, jak širokou škálu činností musí generální ředitel řešit.

To je mimochodem vada většiny projektů, které finalisté předložili – že mají příliš tunelové vidění, soustředí se na jednu jedinou věc, která je jim blízká, a tak trochu okecávají zbytek, o kterém si možná přečetli v zákoně o

Českém rozhlasu, že tohle všechno rozhlas ještě musí dělat. A protože o těchto činnostech mnoho nevědí, tak kolem nich jen opatrně našlapují.

Abych se vrátil k Tomáši Skřivánkovi: já vazby, na které jste se ptala, žádným způsobem zdokumentované nemám – a beru je prostě jako drby, které kolují. Ale takové drby kolují o všech těch pěti kandidátech z užšího výběru.

Neo: Koho byste označil za favorita volby? Nebo: mezi kterými dvěma jmény se podle vás bude rozhodovat?

Myslím si, že při prvním hlasování nebude generální ředitel zvolen, takže bude následovat rozstřel ve druhém kole mezi dvěma, možná třemi kandidáty s největším počtem hlasů. Do této sestavy postoupí – čistě podle mého odhadu, nemám to podloženo zákulisními informacemi – René Zavoral a někdo zvenčí. Buď Tomáš Skřivánek, což vidím jako nejpravděpodobnější, nebo Tomáš Němeček. Šance děkana **Fakulty sociálních věd** UK Jakuba Končelíka a auditora Michaela Kralerta vidím jako nižší. Podle mě jsou tam spíš do počtu.

Neo: Když říkáte, že je to čistě váš odhad, hodnotíte tedy jejich šance na základě toho, jak dobré se vám zdají jejich projekty?

Ano. Kdybych já seděl v Radě a rozhodoval se na základě projektů, tak bych za zcela nejslabší projekt označil ten od Jakuba Končelíka, který se tam hlásí primárně proto, že jeho dětským snem bylo řídit rozhlas. Ale to je jako ambice generálního ředitele kulturní instituce s dvoumiliardovým rozpočtem a potřebou vize na příštích šest let prostě málo. Z mého pohledu je naprostý omyl, že se svým projektem postoupil až do finálové pětičky.

Stejně tak si myslím, že není moc dobrý projekt Michaela Kralerta, který je až moc střížený ekonomickým směrem. Přičemž tento typ instituce nemůžete řídit jako jakoukoli jinou výrobní fabriku. A druhá věc: Pan Kralert na jednu stranu volá po efektivitě hospodaření, přitom sám navrhuje, že by se měly přejmenovat stanice rozhlasu na ČRo 1 až ČRo 5. Ale to je investice, která je multimilionová, a přitom jsou to naprosto neadekvátní a zbytečné výdaje. Rebrandingem a změnou vizuálního stylu prošel rozhlas teprve nedávno. Takže by šlo o změnu jenom proto, že si to pan Kralert přeje. A jestliže volá po auditech, ekonomické efektivitě a erudovaném finančním řízení a na druhou stranu hodlá vyhazovat peníze za další přejmenování stanic, protože to chce, tak to koncepčně příliš dohromady nedrží.

"Klidné vody rozhlasu palcové titulky nevyrobí"

Neo: Jste jedním z mála novinářů v Česku, který před volbou šéfa ČRo publikoval analýzu, co od ní můžeme čekat; hodnotil jste programy kandidátů, sledujete zákulisí. Proč tuzemská média nezajímá, jaké jsou vazby finalistů a spokojí se s oficiálními životopisy kandidátů? Pamatuji se, že ještě před deseti, patnácti lety se u každé volby šéfa veřejnoprávních médií – ať už rozhlasu, nebo televize - novináři předháněli, kdo zjistí, která strana za kým stojí, kdo koho tlačí. Nikoho to dnes nezajímá? Má to menší význam?

Domnívám se, že to není pro novináře zajímavé ze tří hlavních důvodů. Zaprvé, rozhlas vždycky stál ve stínu České televize. ČT byla ta, o kterou se vedly největší bitky, rozhlas zůstával na okraji zájmu. Rozhlas není rozkolísaný, je tam klid, je stabilní, není tam žádná "věc", na které byste si mohla nahnat body. Ředitel dostane k dispozici roční dvoumiliardový rozpočet a stabilní instituci, která se těší vysoké důvěře veřejnosti – pokud si vybavuji, rozhlas vychází z průzkumů veřejného mínění jako nejdůvěryhodnější instituce po armádě či policii. Tím pádem máte instituci, kolem které nejsou vlny a není důvod se znepokojovat. Český rozhlas prostě neprochází takovými aférami či skandály, na které jsme zvyklí z televizního světa. Dokonce ani kriminální vyšetřování kauzy kolem rozhlasového zámečku v Přerově nad Labem nevyrobilo žádné palcové titulky na předních stranách. I to je důvod, proč celá volba prochází tak víceméně bez povšimnutí.

Mohlo by vás zajímat

Šéf rozhlasu Duhan rezignoval kvůli politickým tlakům »

Jak roční investigativní práce vyústila v pád nejmocnější ženy ANO »

'Ahoj Slávku!' Proč se Lidovky tak rozepsaly o mailech pro Sobotku »

Druhý hlavní důvod: rádio jako mediatyp prostě není mediálně atraktivní. Celý Český rozhlas má podíl na trhu kolem 22 % a oslovuje primárně starší posluchače. V dnešním světě internetu a nových médií stojí trochu stranou, do titulků se dostane spíš to, že dvě hodiny nefunguje Twitter.

A třetí důvod - upřímně řečeno, spouště lidí je volba ředitele naprosto cizí. Široká veřejnost si plete Radu Českého rozhlasu s vysílací radou, nemluvě o tom, že se málokdo vyzná v tom, kdo koho volí, na jak dlouho a jakou roli v tom má nebo nemá Poslanecká sněmovna. Je to příliš odtažitě téma. Trošku větší zájem bude maximálně až o jméno generálního ředitele. Od toho se pak odvine pozornost vůči dalším událostem.

Neo: Vylíčil jste rozhlas jako klidné vody. Ale předchozí ředitel Duhan skončil za poměrně dramatických okolností, s výroky o tom, jak na něj tlačil Andrej Babiš. Předtím tam byl ředitelem Richard Medek, který odešel – tuším - po půl roce se zlatým padákem.

Pořád bych řekl, že to jsou klidné vody. Když si vezmete konec pana Duhana, šlo o příběh, kterým žije především mediální svět. Nevšiml jsem si, že by to mělo nějaký dramatický dopad na širokou veřejnost. Ona je to taky relativně nesrozumitelná právní kauza. Vezměte si, že důvodem rezignace Petera Duhana je spor o výklad jednoho ustanovení v zákoně o Českém rozhlasu, což je pro širokou veřejnost totálně nepochopitelné téma. Berou to jako handrkování v rámci jednoho rádia. Navíc to není tak, že by se kvůli této aféře ocitl rozhlas v nějaké dramatické bouři, to prostě nemá rozměry televizní krize před patnácti lety, tohle je spor mezi dozorčím orgánem a generálním ředitelem, a jinak je tam klid. Jak se chcete rozčilovat nad institucí, ve které panuje klid? To vám téma neudělá.

Neo: Pokud zítra ředitele zvolí, tipnete si, jestli tam nový šéf vydrží po celé funkční období?

Třem posledním se to nepovedlo. Václav Kasík byl odvolán ve svém druhém funkčním období předtím, než jej dokončil. Richard Medek rezignoval sám a odešel se zlatým padákem. Peter Duhan rezignoval pod tlakem okolností. Není to ale jenom věc Rady Českého rozhlasu, resp. jejího vztahu k osobě generálního ředitele, ale popravdě řečeno výkon této funkce představuje i dost velký nápor na člověka, který ji bude zastávat. Marná sláva, ve chvíli, kdy na vás dolehne celá tíha a odpovědnost generálního ředitele Českého rozhlasu, může to s vámi docela zamávat. Takže já budu novému řediteli držet palce, aby vydržel celé funkční období a nesesypal se z toho.

URL| <http://neovlivni.cz/scenar-pred-volbou-sefa-rozhlasu-kdokoli-jen-at-to-neni-babisuv-clovek/>

Online z volby ředitele Českého rozhlasu

20.1.2016 mediahub.cz str. 00 Mediahub, Média

V druhém kole zvolila Rada novým generálním ředitelem René Zavorala. Získal 7 hlasů, Tomáš Skřivánek 2 hlasy.

Výsledek očekává pouze René Zavoral, Tomáš Skřivánek někam zmizel...

Volební urně upadlo víko. Po krátkém zmatku je vše v pořádku, odhlasování proběhne nejspíše velice rychle - členové Rady přistupují se zalepenými obálkami velice svižně.

Začíná 2. kolo.

V prvním kole nebyl nový ředitel Českého rozhlasu zvolen. Počet hlasů jednotlivých uchazečů: Končelík 1 hlas, Kralert 1 hlas, Němeček 0 hlasů, Skřivánek 2 hlasy, Zavoral 5 hlasů. Do druhého kola postupují Skřivánek a Zavoral.

"Když jsem sledoval prezentace, mám lepší pocit než z papírových projektů. Hvězdné věci jsme tam moc nenacházeli, kandidáti si to nechali na osobní prezentace. Což je fajn."

"At už bude zvolen kdokoliv, bude to generační změna. Pokud ten člověk vydrží 6 let ve funkci, přivede rozhlas na práh stého výročí. Vnímám to jako čerstvou krev do tradice."

"Ať dokončí šestiletý mandát. Ať nekončí jako Kasík s předraženou rekonstrukcí nebo jako Duhan se zaměstnáváním příbuzných."

Otevírá se rozprava.

René Zavoral

Otázka: Čím vším by se mělo obohatit vysílání regionálních stanic?

Odpověď: Nedávno jsme byli v Ostravě, kdy místní tvůrčí skupina nevyrábí nic místního, ale pouze pro celoplošné stanice. Pro posluchače regionálních stanic by měla být literární tvorba, četba na pokračování, rozhlasové hry... nyní se to tak neděje.

Otázka: Neměla by být v regionech i investigativní žurnalistika?

Odpověď: Určitě ano. Dnes už i něco podobného existuje, v Ostravě je například velmi aktivní centrum zpravodajství. Někde se to daří, někde méně. Nemělo by ale docházet k překryvům regionálních a celoplošných stanic.

Otázka: Co by měl na starosti etický panel a z jakého typu lidí by byl složen? Ombudsman je skvělý nápad, jak by se řešila duplicita s prací Rady?

Odpověď: Stížností přichází mnohem více. Ombudsman by měl mít centrálně řešit všechny stížnosti, a také se dívat a analyzovat a implementovat náměty do práce Českého rozhlasu. Etický panel by měl být panel poradců, na který bych se mohl obrátit o jeho názor. Měl by to být poradní orgán, který by měl mít nezávislý respektovaný pohled. Ombudsman by měl být zaměstnancem rozhlasu.

Otázka: Co konkrétně se povedlo a nepovedlo v posledních letech ve strukturalizaci?

Odpověď: Kdo se podívá na stav v roce 2011 a 2016, vídí daleko lepší kondici rozhlasu jako celku. Přebírali jsme s 19 procenty, máme 23 procent. Spustili jsme dvě stanice, Junior a Plus. Některé věci vypadaly lépe na papíře než pak ve skutečnosti, z toho jsme se poučili. Příklad: alokace financí, personální práce. Máme třetího personálního ředitele a čtvrtého náměstka. Ne všechno se povedlo v oblasti správy majetku. Ne úplně dobře funguje také spolupráce mezi centry. Není to ale o systému, ale o lidech samotných.

Otázka: kde cítíš největší poučení z chyb?

Odpověď: 15 let v rozhlase je můj hlavní profesní období. Při každé změně je potřeba získat pro ni zaměstnance, a to jsme ne vždy v minulosti dělali. Český rozhlas je postaven na lidech, proto nemůžeme podcenit tento faktor.

Otázka: Jakým způsobem chcete navrátit slávu regionům? Jak chcete udržet stávající posluchačskou základnu?

Odpověď: Musíme se věnovat daleko více regionální tvorbě. Chceme se podívat na jednotlivé regiony, jejich technické vybavení. Musíme malinko ustoupit od síťování a dát větší autonomii regionům. K té druhé otázce: jde mi hodně o respekt stávajících posluchačů. Všechny změny se musí dít evolučně. Musíme vést s posluchačem a společností dialog a ptát se jich co by ve vysílání chtěli.

Otázka: Proces reorganizace má nedořešené kompetence. Jak bys do budoucna řešil spory mezi šéfem centra výroby a šéfy stanic? Šéf výroby něco vyrobí, šéf stanice s tím není spokojen - jak to řešit?

Odpověď: pro mě je určující šéfredaktor stanice a šéf centra vysílání.

Otázka: jaké oblasti bude pokrývat těch 7 ředitelů?

Odpověď: ředitelé zpravodajství, programu, výroby, regionálního vysílání, nových médií, ekonomický a správní ředitel, technický ředitel.

"Žijeme ve velmi dynamickém světě. Rozhlas může stát a dynamiku pomine - při jeho velikosti a síle je to možné. Může také jít s proudem, také může být relevantním médiem. Já volím třetí možnost - aby rozhlas byl hybatelem. Po své patnáctileté zkušenosti to chci i já, a chci to být hned."

"Zřídili jsme kreativní centrum. Učí nás dívat se na rozhlas ne jako na rozhlasovou, ale na multimediální organizaci. Musíme znát návyky, rytmus života posluchačů."

"To vše nebude zdarma. Musíme odpovědně pracovat s rozpočty. Díky členství v evropské mediální organizaci EBU vím, že chci rozšířit rozsah této spolupráce."

"Distribuční analog, digitál, sociální sítě, hybridní rádia. Samotná digitalizace je jednou z platforem. DAB není jedinou platformou."

"Aby rozhlas přežil turbulentní vývoj, musí rozumět situaci. Konkurencí rozhlasu jsou hlavně nemediální hráči. Obsah chtějí posluchači konzumovat kdekoliv. Musíme připravit kvalitní a konkurenceschopný obsah pro všechny."

"Chci rozvíjet kvalitní občanskou žurnalistiku, investigativní žurnalistiku, občanské zpravodajství."

"Důvěru u posluchačů si musíme zasloužit. Jsem připraven zveřejňovat smlouvy, spolupracovat s kontrolními orgány. Zároveň se pokusit zveřejnit rozpočet na webu. Chci se zasadit o vznik etického panelu, chci také pozici ombudsmana, který se bude věnovat posluchačským stížnostem."

"Abychom se mohli bavit o transparentnosti média veřejné služby, je potřeba uvědomit si situaci na mediální scéně. Média přecházejí do soukromých rukou, je tam nebezpečí dezinformací. Český rozhlas se musí stát filtrem informací, vysvětlovat. Musí být průvodcem posluchače."

"Organizační struktura - generální ředitel, 3 náměstci, 12 odborných ředitelů. Tato struktura není zcela úplně vyhovující. Nová struktura by měla mít generálního ředitele a tým 7 ředitelů. Kladu důraz na slovo tým - neměly by to být konkurující si entity."

"K nápravě je potřeba vypracovat šestiletý finanční plán. POplatek by měl podléhat inflaci, měl by se zlepšit výběr poplatku u právnických osob."

"Chybí dlouhodobý finanční plán. Není dotažena personální agenda."

"Umím chybu uznat, a umím ji i napravit. Jsem členem vedení, ne všechno se povedlo."

"Musíme mít jasnou strategii, musíme průběžně inovovat svůj obsah."

"Český rozhlas je unikátní a nenahraditelné médium. Chci, aby byl i nadále médiem, které informuje, vzdělává a baví, a také spojuje. Chci, aby to byl pilíř demokracie a dobrého žití v České republice. Měl by také vyrábět a šířit unikátní obsah."

Tomáš Skřivánek

Otázka: Zmínil jste polskou cestu, a cítil jsem, že něco podobného by se mohlo dít i u nás. Jste připraven v debatách v parlamentu čelit výtkám na poslechovost? Byl byste spokojen s tím, co teď je, nebo byste chtěl navyšovat koncesionářský poplatek?

Odpověď: nejbližší debata nebude o navyšování. Musíme se naučit s penězi lépe hospodařit. Více peněz by mohlo znamenat vyšší připoutání ke státu, a to není dobře a tomu chci zabránit. A výtky ohledně poslechovosti: rozhlas je rozkročen, sice říká, že to pro něj není zásadní, ale o poslechovost bojuje. Pro budoucnost bych chtěl

vedle kvantitativních kritérií nadefinovat kvalitativní kritéria. Chci měřit poskytování veřejné služby, tam chci vést debatu a čelit tak případným politickým tlakům.

Otázka: Chvilí jsem si myslel, že nehledám šéfa rozhlasu, ale šéfa zpravodajství. Chci názor na Dvojku a Vltavu, neměl jste to v prezentaci.

Odpověď: Dvojka je rodinná stanice, Vltava pro náročné posluchače. Srovnám s Klasik FM, ta je živější - tam by měly jít obě stanice. Není potřeba měnit jejich formát. Soustředil jsem se na zpravodajské priority, protože tam budou boj. Dvojka a Vltava nebudou to, proč by se někdo pokoušel sestřelit koncept veřejnoprávnosti.

Otázka: Uvedl jste, že každá stanice má mít stejného ředitele. Pamatuju si výběry regionálních ředitelů, kolik lidí se tendrů zúčastní... v některých regionech je to poměrně tristní. Odkud chcete brát ředitele regionálních stanic?

Odpověď: Neumím odpovědět konkrétně. Víím, že v regionech působilo spousta kvalitních novinářů. Ze zkušenosti minulé v Mladé Frontě víím, že existoval týdeník Sedmička. A nemyslím, že bychom měli problém obsadit klíčové posty.

"ČRo - nositel know how, odpovědnosti, kvality. Má nejen odrážet, ale i vysvětlovat dění a společenské jevy."

"Rozhlas by měl hrát také důležitou roli v evropském kontextu. Musí mít evropské ambice a usilovat o pozice v Evropě."

"Regiony jsou také průkopníky digitalizace. Budeme poskytovat nový kvalitní regionální program v souvislosti s rozvojem digitálu."

"Regiony jsou stále důležitější část rozhlasu. Soukromým médiím se regiony nevyplatí. Jediným, kdo může důsledně pokrývat regiony, je veřejná služba. Každý region má svého ředitele stanice - musí být součástí lokální elity, musí být účasten na klíčových kulturních a vzdělávacích akcích. Rozhlas musí v regionu žít."

"Český rozhlas Plus a Radiožurnál tvoří silný tandem. Plus je nekončící proud rozhovorů. Radiožurnál by se měl omladit. Plus klíčový nositel veřejnoprávnosti, přechod od proudu řetězených rozhovorů, cílení pro čtyřicátníky, pětáctičátníky. Stanice musí mít jasné zacílení - posluchač se musí identifikovat s danou stanicí. Radiožurnál - informačně zpravodajská stanice pro většinového posluchače, postupný přeun k mladším věkovým skupinám. Plus a Radiožurnál mohou tvořit silný tandem."

"Rozhlas nemá být dalším serverem typu idnes.cz nebo novinky.cz."

"Potřebujeme vylepšit přístup k novým technologiím. Praxe, kdy rozhlas přepisuje na web zprávy, které předtím odvysílá, je nehodna 21.století."

"Chci, aby zaměstnanci měli možnost oslovit přímo generálního ředitelem. Chci zachovat třeba Kávu s generálním ředitelem, i když jinak, než v minulosti. Chci nastolit lepší atmosféru mezi managementem a zaměstnanci."

"Nechceme se vydat polskou cestou - z veřejnoprávních médií se stala média státní."

"Média veřejné služby mají stále vyšší důležitost. V médiích obecně je stále méně peněz, to znamená, že se hledí na úspory."

"Všechny komerční média dnes patří oligarchům, proto jsou veřejnoprávní média to nejdůležitější. A rozhlas nejvíc. V nejbližších letech získá klíčovou roli, jak budou komerční média oligarchizována."

"Nejsem manažer miliardáře Savova. Média o mě šíří nepravdy. I kdybych se nestal ředitelem rozhlasu, cesta zpět do Mladé Fronty neexistuje."

Odposlechnuto v kuloárech: "Končelík strašnej trapas. Slabej jak čaj. Kralert je typickej auditor, mohl by šéfovat čemukoliv, od nemocnice pro výzkumné centrum. Němečka by umlátili čepicema za tři měsíce."

Nyní následuje desetiminutová přestávka. Na kandidátech je prozatím nejvýraznější jejich absolutní rozdílnost - manažer vážící slova na lékárnických vážkách, rozšafný upovídaný novinář a erudovaný přesný vědec. Rada bude mít těžkou práci. Otázky, které kandidátům klade, jsou dost na tělo a nikoho nešetří - radní se nebojí tnout do živého a upozorňovat na chyby a rozpory v prezentacích.

Tomáš Němeček

Otázka: Ve vztahu ke stanicím Rádiožurnál, Plus, Wave postrádám stanici Dvojku - má to být hudební informativní stanice, současný profil je hodně jiný. Ohledně Dvojky přichází spousta podnětů, posluchači se nesmířili se změnami. Můžete rozvést představu

Odpověď: Když jsem mluvil o ženských osobnostech, které jsou schopny připravit to, čemu říkáme společenský magazín - Mirka Vopavová - Vlastníková. Jmenoval jsem úmyslně pořady, které ještě neexistují - například V dobrém i ve zlém, o rodinných vztazích. Dvojka má být stanicí přívětivou, domácí, více ženskou.

Otázka: zaujali mě poradci, zvláště Ondřej Štindl, chci slyšet Buffalo Tom nebo Afghan Whigs. Ta stávající struktura s náměstký: zachoval byste posty náměstků a jeden řídící stupeň navíc? Jak byste vydefinoval působení center?

Odpověď: náměstci mají vykasané rukávy a jsou členy týmu. Ta komunikace podle mě bude neformální, jak jsem to zažil ve třech redakcích, které jsem prošel. Dává mi smysl náměstek pro regiony, dává mi smysl náměstek pro sladění výroby, dává mi smysl ekonomický náměstek. Otazník mám nad řediteli - centra zpravodajství, centra výroby.

Otázka: V prezentaci mi trochu chybí ekonomická témata. Pokud by na účtu ČRo přistála miliarda, co byste s ní dělal?

Odpověď: V poslední zveřejněné účetní závěrky je vidět, že to vnitřní hospodaření létá. Je tam hodně vaty na úsporách. Omlouvám se přítomných vedoucích pracovníkům, ale mají platy přes 118 tisíc korun. Já chci šetřit.

Otázka: Vyjmenoval jste několik prestižních konzultantů. Když se něco podělá, slížete to vy. Nebylo by lepší se s někým rozloučit s těmi, kteří to tady nechtějí dělat, a tyto přivést na trvalo

Odpověď: Nemá cenu slibovat něco, co nemohu splnit. Dokud nevím, jaký bude prostor rady.

"Chybí nový management, který není nikomu zavázán."

"Radiožurnál - Šídlo, Veselovský."

Dvojka -

Vltava - Marek Eben, Jiří Černý

ČRo Plus - Host z rádia Svobodná Evropa, 90.léta. Jan Fingerland, Rob Kenron.

"Sebevědomí beze strachu musí být založeno na výsledcích. Pokud jsou plány Radiožurnálu pro rok 2016 Gastronomie a Cesta kolem světa, není to to, co by lidé očekávali. Já očekávám rozhovor s ruskými, francouzskými a americkými ministry - během dvou let není problém to dohnat."

"Hodnotíme rozhlas po následích změn Petera Duhana. Potřebujeme zrušit duplicitu editorů, 120 vedoucích (příliš mnoho náčelníků a málo indiánů), a nejasné odpovědnosti. Naopak chceme zachovat jeden newsroom se specialisty, propojenost ústředí a regionů, možnost dlouhodobých projektů.

"Chci zavést kurzy pro cizince, tím by se měla společnost integrovat. Chci také přispět k exportu českých hodnot do zahraničí."

"Chci, aby měl posluchač co největší komfort. Přehled do kapsy - politika, ekonomika, sport, střední Evropa, Německo, Francie, Rusko, Amerika. Hudba do kapsy. Chci také videorozhovory - ROzhlás TV."

"Technologický stupeň současného Českého rozhlasu je skandální. Chytrý telefon nahradil 30 předmětů denní potřeby. Málo vnímanou potřebou je náhrada cigarety. Ty pauzy, které dnes zaplňovala cigareta, dnes vyplňuje mobil. A ten příjem informací, který si lidé předplatili formou poplatku, by měl být co nejkvalitnější."

"Chci mít vynikající tým. Můj tým tvoří Jindřich Šídlo, Ondřej Štindl a Ondřej Vaculík."

Přichází třetí kandidát Tomáš Němeček.

Michal Kralert - Otázky a odpovědi

Otázka: co posloucháte za stanice?

Odpověď: Radiožurnál, Plus, Wave.

Otázka: Co se komerčních formátů týče: je to tak, že by Radiožurnál soutěžil s velkou trojkou na špici měření, nebo by ustupoval?

Odpověď: parametr poslechovosti je důležitý i pro veřejnoprávní rozhlas. Chci ale posuzovat postavení Rozhlasu na trhu jako celku. Poslechovost ČRo byla 30 procent, teď je to 22 procent. Z hlediska veřejnoprávního je ale důležité hledisko relevance. Radiožurnál bude soutěžit s ostatními stanicemi právě veřejnoprávním obsahem.

Otázka: Jsou dva modely: buď všichni zaměstnanci, nebo využívání externistů?

Odpověď: Bližší je mi určitě ten, který je pro Rozhlas nejefektivnější. Musíme ale nejdříve udělat personální audit a zjistit, jak jsou rozmístění stávající zaměstnanci. Vidím prostor v podpůrných složkách, tam možná existuje prostor pro outsourcing, ale nejdříve se musí udělat audit.

Co to je ucelený posluchačský prožitek?

Musí být komplexní. Musíme se také zabývat sociálními sítěmi a mobilními zařízeními. To všechno musí mít jednotnou značku a jednotnou identitu, což všechno dohromady udělá ucelený prožitek.

Otázka: chcete stanici pro mladé - je to proměna Rádía Wave

Odpověď: Stanici Z21 by si měli defacto mladí nadefinovat sami.

Otázka: Kde chcete vzít peníze na nové projekty? Chcete změnit značku, to nebude zdarma.

Odpověď: Rozhlas by při posílení značky neměl brát současným zdrojům. Měly by se najít zdroje příjmů. Reklamní formáty přenecháme komerčním rádiím, budeme chtít ale rozvíjet jiné formáty. Dokážu si představit posílení formátu pro mladé, pro seniory, sportovní kanál. Budeme se zabývat formáty pro vzdělání, pro studenty - ti ocení otázky a odpovědi pro školy a pro maturity.

Otázka: byl jste u spojování slovenské televize a rozhlasu. Není tam riziko?

Odpověď: je to jiná situace. Televize nebyla důvěryhodná, rozhlas ano. Televize tam posílila, rozhlas naopak oslabil. U nás jsou obě instituce silné a hospodaří efektivně, proto by to nebylo účelné.

Otázka: říkáte, že je hospodaření netransparentní. Přitom odevzdáváme zprávu parlamentu. Jak si to vysvětlit?

Odpověď: vždy existují rezervy, Český rozhlas pokulhává. 10 let nebyl poplatek navýšen, nyní je reálně pod rokem 2005. Cílenými akcemi lze získat peníze například pro rozjezd nových formátů a stanic. Co se transparency týče: je potřeba sledovat náklady až na úroveň pořadů. Existuje tam velký prostor na zlepšení.

Michal Kralert: "Mám 10 strategických priorit a 10 krátkodobých aktuálních výzev.

- 1) Chci probudit a rozhybat organizaci, využívat intranet.
- 2) Smysluplně profilovat stanice. Radiožurnál - střední generace, Dvojka - pro rodiny a starší posluchačky, Vltava - pro náročného posluchače, Plus - opravdová informační stanice. Posílení regionálních studií.
- 3) Nový model ekonomického řízení - audit majetku a závazků. Akce proti neplátcům rozhlasového poplatku.
- 4) Zjednodušit organizační strukturu. Linií náměstků generálního ředitele považuji za zbytečnou.

Proč do toho jde? Konsolidoval veřejnoprávní stanice po celé Evropě, chce to prodávat dál.

"Když jsem poslouchal přes hranice Ö3, měl jsem pocit napojení na mladou generaci. A to chci zprostředkovat svým dětem.

Končelík, Němeček, Zavoral, Kralert nebo Skřivánek? Rada Českého rozhlasu se dnes pokusí zvolit nového ředitele této veřejnoprávní instituce. Celé zábavné odpoledne začíná ve 14.00 prezentacemi jednotlivých kandidátů, k volbě nového ředitele by se mělo přistoupit okolo 17.00. Od 13.30 můžete na tomto linku sledovat živý komentář přímo z centra dění. Volba se odehraje ve Studiu 1 Českého rozhlasu, v budově na Vinohradské třídě.

Kdo má šanci se stát generálním ředitelem Českého rozhlasu?

Jakub Končelík (40) - Mediální historik, který je od února 2010 děkanem **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Od roku 2001 působí také jako vědecký pracovník Centra pro mediální studia (CEMES) UK FSV a odborný asistent na katedře mediálních studií UK FSV. Letos se neúspěšně ucházel o místo v Radě České televize. Zasedá v několika vědeckých a redakčních radách a profesních organizacích, od roku 2014 je například členem vědecké rady Ústavu pro studium totalitních režimů (ÚSTR).

Vystudoval masovou komunikaci a mezinárodní studia na UK FSV (získal titul Mgr.) a v roce 2000 složil rigorózní zkoušky (PhDr.). V letech 2000 až 2008 absolvoval doktorská studia oboru mediální studia (Ph.D.). Jako mediální odborník se věnuje výzkumu role médií v totalitní společnosti, specializuje se na dějiny českého tisku druhé poloviny 20. století, zejména na otázky řízení a kontroly tisku v období protektorátu a v období přelomu 60. a 70. let. Přednáší kurzy k moderním dějinám českých médií a je spoluautorem několika knih a odborných studií.

Slabá místa: Je teoretik. Nemá velké zkušenosti s vedením ani podobné organizace jako je Český rozhlas.

Michael Kralert (46) - Ředitel portfolia strategických projektů a finančního řízení IT v České spořitelně. I předtím byla jeho kariéra spojena s finančním řízením. Deset let byl manažerem auditorské společnosti Deloitte, ještě předtím od března 1998 do ledna 2000 zastával pozici finančního ředitele České televize v managementu generálního ředitele Jakuba Puchalského. Po televizní krizi kandidoval v lednu 2001 na post prozatímního ředitele České televize, kam ho navrhovala ČSSD.

Studoval ČVUT v Brně. Od dubna 1995 do února 1998 pracoval jako finanční ředitel společnosti PBS INDUSTRY Třebíč.

Slabá místa: Je spojován s ČSSD.

Tomáš Němeček (42) - Vedoucí právník psychiatrické nemocnice v Bohnicích (od 2013), novinář. Vystudoval žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy a Právnickou fakultu UK v Praze. V minulosti pracoval jako novinář, od roku 1995 v týdeníku Respekt, kde byl v letech 2003 až 2005 šéfredaktorem. Poté byl čtyři roky vedoucím komentátorem Hospodářských novin, v letech 2009 až 2013 pracoval v Lidových novinách, kde byl nejprve vedoucím přílohy Orientace, poté přílohy Právo a Justice. Je členem zastupitelstva Prahy 8 za hnutí Osmička sobě.

Je držitelem řady ocenění, například novinářské Ceny Karla Havlíčka Borovského za rok 2012, Ceny Ferdinanda Peroutky (2004), ceny Citibank Excellence in Journalism Award za ekonomický článek roku 1999 či Novinářské ceny 2011 nadace Open Society Fund.

Slabá místa: Hnutí Osmička sobě, které vedl do komunálních voleb, je spojeno s KDU-ČSL.

Tomáš Skřivánek (41) - Ředitel divize Euro E15 ve vydavatelství Mladá fronta. Ekonomické žurnalistice se věnuje od 90. let, mezi lety 1997 a 1999 pracoval v Mladé frontě Dnes, poté působil v časopise Týden a od roku 2000 byl šéfredaktorem ekonomického webu Peníze.cz. V roce 2003 přešel do týdeníku Euro, kde se stal zástupcem šéfredaktora. Na podzim 2007 přešel do Mladé Fronty, podílel se na založení bezplatného ekonomického deníku E15, jehož se stal šéfredaktorem.

Od března 2011 je také ředitelem divize ekonomických titulů v Mladé frontě, od listopadu 2013 byl i šéfredaktorem týdeníku Euro (poté, co jej MF koupila). Loni v červnu každodenní řízení obou titulů opustil a věnoval se manažerské práci. Skřivánek vystudoval národní hospodářství a ekonomickou žurnalistiku na VŠE v Praze, letos získal titul MBA na LIGS University.

Slabá místa: Je dlouhodobě spojený se stíhaným miliardářem Františkem Savovem, pro kterého ještě před pár týdny pracoval.

René Zavoral (39) - Náměstek generálního ředitele Českého rozhlasu pro program a vysílání. V současné funkci je od dubna 2013, předtím řídil strategický rozvoj rozhlasu (2011 až 2013), odbor komunikace či marketing a PR. V rozhlasu pracuje od roku 2001, s přestávkou v letech 2005 až 2006, kdy působil v Komerční bance v korporátní komunikaci.

V roce 2006 byl Zavoral několik měsíců předsedou místního sdružení ODS v Čelákovících, ze strany odešel před návratem do rozhlasu. Je absolventem politologie na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy (2000). Koncem 90. let byl poradcem někdejší místopředsedkyně ODS a předsedkyně Senátu Libuše Benešové.

Slabá místa: Bývá spojován s předchozím generálním ředitelem Českého rozhlasu Peterem Duhanem. Minulost spojená s ODS mu může také uškodit.

URL| <http://mediahub.cz/media-35808/online-z-volby-reditele-ceskeho-rozhlasu-1052599>

Nový generální ředitel Českého rozhlasu. V „zákulisí“ panuje přesvědčení, že dnes zvolen nebude

20.1.2016 hlidacipes.org str. 00 Média ve stínu mogulů

Robert Břešťan

Výběr generálního ředitele Českého rozhlasu je ve finiši. Na dnešní odpoledne připadá veřejné slyšení i volba. Zda ale bude znám i vítěz není jasné. Podle informací HlídacíPes.org jsou hlavní favorité tajné volby dva – současný programový ředitel René Zavoral a mediální manažer Tomáš Skřivánek. Třetím za nimi je ekonom Michael Kralert. Dalším dvěma kandidátům, novináři...

Výběr generálního ředitele Českého rozhlasu je ve finiši. Na dnešní odpoledne připadá veřejné slyšení i volba. Zda ale bude znám i vítěz není jasné.

Podle informací HlídacíPes.org jsou hlavní favorité tajné volby dva – současný programový ředitel René Zavoral a mediální manažer Tomáš Skřivánek. Třetím za nimi je ekonom Michael Kralert. Dalším dvěma kandidátům, novináři a právníkovi Tomáši Němečkovi a vysokoškolskému pedagogovi Jakubu Končelíkovi se mnoho nadějí nedává.

Je však pravděpodobné, že potřebných šest hlasů rozhlasových radních nezíská v první volbě nikdo. Pokud se bude volba opakovat, v plánu je na příští středu 27. ledna.
ANO, máme své zájmy

Síly jsou podle odhadů, ale i rozhovorů s některými členy rady i kandidáty aktuálně rozloženy poměrně rovnoměrně, kdy hlavní favorité mají údajně "zaručeno" zatím jen po třech hlasech radních.

Do výsledku může zasáhnout i aféra s dopisy premiéru Sobotkovi údajně z adresy šéfa rady Petra Šafaříka. Ten však e-maily s informacemi o průběhu volby ředitele rozhlasu označil nejprve za neautentické, později již otevřeně popřel, že je psal.

Tématu chopili především poslanci ANO, kauze Šafařík nejčastěji referovala i média spadající pod holding Agrofert, (nejvíce o tématu psaly Lidové noviny, dále Mladá fronta Dnes a server Mediahub) naposledy v úterý, den před volbou.

O Tomáši Skřivánkovi pak opakovaně píší jako o "manažerovi miliardáře Savova". Vztahy Savova s Andrejem Babišem jsou trvale pod bodem mrazu. Skřivánek je naopak považován za muže, který svou politickou podporu opírá o ČSSD.

Pokud však nemají rozhlasoví radní předem rozdány „politické notičky“, měly by být projekty zbylé pětice kandidátů na generálního ředitele Českého rozhlasu – právě spolu s veřejným slyšením – hlavním orientačním bodem pro výběr jednoho z nejvlivnějších mužů v českém mediálním prostoru.

HlídacíPes.org již dříve nabídl komentovaný souhrn z projektů pětice kandidátů. Niže jej (pořadí kandidátů je abecední) v den první volby nabízíme znovu.
Projekt Michaela Kralerta

(Ředitel portfolia strategických projektů a finančního řízení. V posledních letech pracuje pro Českou spořitelnu. V letech 1998 až 2000 byl finančním ředitelem České televize. Poté deset let působil jako manažerem auditorské společnosti Deloitte.)

Kralert kriticky píše o složitém systému řízení, neefektivním a netransparentním hospodaření, překryvu stanic, vzájemné konkurenci, přezaměstnanosti, chybějící motivační složce mzdy vázané na výkon a kvalitu...

V projektu zmiňuje i zajímavý detail: osobní náklady v rozhlase jen za posledních pět let při stagnujících příjmech a nízké inflaci vzrostly o 18 %, o 163 milionů.

Základem jeho vize je „konsolidace“, čemuž odpovídá i zvolený jazyk plný manažerské novořeči.

Jako z manažerské příručky jsou pasáže o zřízení katalogu pozic, motivaci zaměstnanců, kariéřním řádu, stážích, školeních...

Konsolidace programové nabídky – re-profilace okruhů, tlak na kvalitu každé reportáže, důsledné trvání na objektivitě a vyváženosti. Což lze v českém mediálním prostředí přeložit i jako „nemít tvář a hlavně nikoho nenaštvát“.

Konsolidace se má týkat i zjednodušení organizační struktury, posílení osobní zodpovědnosti...

Kralert by zřídil „silné programové centrum pod vedením programového ředitele pověřeného programovou koordinací jednotlivých stanic“. Na co tedy jeden z kandidátů potřebuje Dramaturgický poradní panel (viz níže – projekt Jakuba Končelíka), druhému na to stačí jediný muž (popřípadě žena).

Profilace stanic podle Kralerta:

Radiožurnál – moderní informační rádio, nyní má ale podle něj nevyvážený hudební profil... Nelze v této souvislosti necitovat Kralertovu větu: „Systémové řešení a způsob odstranění přetrvávajících problémů bude

vyžadovat provedení komplexní analytické studie, která pojmenuje jejich kořenové příčiny.“ Kdo tomu rozumí, ať si zapne rádio.

Dvojka – generační rozhlasová stanice rodinného typu

Vltava – stanice zaměřená na kulturu, náročný posluchač, menšinové žánry...

Plus – stanice mluveného slova. „Vzhledem k legislativním omezením neumožňující vysílání hudebních žánrů bude vhodné stanici profilovat jako zpravodajsko-publicistický okruh, např. po vzoru ČT 24,“ píše Kralert.

Celoplošné stanice by se podle tohoto projektu měly vrátit k označení ČRo 1, 2, 3, 4. Čtyřka se ovšem nemá moc kam vracet, existovala jen epizodně při (problematizovaném) vysílání Rádía Wave na VKV vysílačích. Vysílání do zahraničí by mělo být Český rozhlasem 5.

Projekt Jakuba Končelíka

(Děkan **Fakulty sociálních věd** UK v Praze, odborně se zaměřuje na dějiny médií a českého tisku 2. poloviny 20. století. V minulosti pro Radu ČRo připravil několik odborných analýz. Opakovaně neúspěšně kandidoval do Rady ČT.)

Rozhlas je podle něj finančně zdravý, má vynikající potenciál a hospodaření rozhlasu je bezproblémové.

Horší je to s programovou skladbou - je nepřehledná a slepě zacílená, stanice si vzájemně konkurují.

Radiožurnál by Končelík nijak zásadně neupravoval, Prahu by profiloval jako stanici „po babičce“, kterou jsme milovali, Vltava by měla přidat na životě, Plus má mít ambice názorového vůdce...

Zaměstnanci ČRo jsou odborně zdatní, nejlepší v republice, a s obrovským potenciálem... Aktuálně jsou ovšem demotivovaní a k vedení ČRo neloyalní... Loajalita k instituci podle něj ovšem prozatím ohrožena není.

K zaměstnancům se vztahují – až nekriticky - všechny hlavní pasáže Končelíkova projektu.

Čteme, že péče o zaměstnance je nutné vnímat jako nejdůležitější úkol – motivovat, vylepšovat pracovní prostředí, zvýšit nadšení z práce pro rozhlas, kultivovat otevřené prostředí vítající kritiku a aktivitu, zavést nové zaměstnanecké benefity... Na jejich nedostatek si přitom zaměstnanci rozhlasu opravdu stěžovat nemohou.

Místy projekt přechází v okouzlení rozhlasem, rozhlas je „perla, bohatství, národní instituce...“

Vyložení nebezpečná - pro přežití generálního ředitele přicházejícího z prostředí mimo rozhlas - je romantická vize vyjádřena pasáží: „Rozhlas je v lidech. V rozhlasácích. Těm slouží ředitel a všichni spolu slouží společnosti.“

Zajímavá je pasáž o tom, že poslechovost má být „poodsunuta z centra pozornosti“. To, že poslechovost nemá být pro veřejnoprávní médium cíl zní doslova jak z učebnice. Poslechovost je přitom jedno z kritérií pro odměny generálního ředitele od Rady ČRo...

Z říše fantazie je pak Končelíkova představa, že v roce 2021 „Český rozhlas určuje mediální agendu, po půlstoletí převzal zpět pozici nejvlivnějšího média od televize“

Bylo by překvapením, kdyby v tomto projektu nezazněla již okřídlená věta opakující se snad ve všech debatách o veřejnoprávních médiích, co že je to ta veřejnoprávnost: „Dejme nový a především plnohodnotný obsah sousloví médium veřejné služby.“

Skvělý informační servis je podle Končelíka nadstavba, rozhlas musí mít především odvážný názor. Jinak zanikne. Jen jestli to tradičně není naopak. O silném názoru by mohl vyprávět kupříkladu protikandidát Tomáš Němeček, po jehož komentáři kdysi odfrčel tehdejší generální ředitel Václav Kasík do Brna – jak se sám vyjádřil – žmoulat čepici před šéfem Ústavního soudu Pavlem Rychetským...

Končelík by ustanovil dramaturgickou radu moudrých – ta by podle něj vyřešila obsahovou strategii všech stanic, odbourala překryvy a cizopasení.

Projekt Tomáše Němečka

(V minulosti působil v týdeníku Respekt (2003-2005 šéfredaktor), v Hospodářských novinách a v Lidových novinách. Z LN odešel na protest proti tomu, že se aktivní politik, podnikatel Andrej Babiš (ANO), stal vlastníkem LN. Poté nastoupil jako právník do Psychiatrické nemocnice v Bohnicích.)

Němeček svůj projekt opatřil titulem „Nejlepší veřejnoprávní rozhlas střední Evropy.“ O metodách, jak k tomu dospět, se toho ale mnoho nedozvíme.

Kupříkladu mezi priority pro rok 2017 patří detektivní příběhy pro děti od českých spisovatelů a projekt Historie do škol.

Němeček navrhuje zřídit další dvě jazykové redakce v rámci vysílání do zahraničí, Rádia Praha. Mohla by to být třeba čínština a arabština, nebo polština a maďarština... Což by jistě nebylo levné a hlavně by to muselo chtít i ministerstvo zahraničí, které vysílání do zahraničí financuje.

Vzniknout by měl i pilotní projekt rozhlasových kurzů češtiny pro cizince.

Fatálním problémem Českého rozhlasu je podle Němečka selhání manažerské kultury. „Zaměstnanci mají hlubokou nedůvěru ve vedení rozhlasu a uzdravení tohoto vztahu potrvá dlouho,“ píše Němeček. Základní organizační struktura ČRo se mu ale jeví jako „v podstatě správně nastavená“.

Zaměstnance označuje za nejvýznamnější aktivum. Provedl by proto průzkum kvality pracovního života – anonymně a externě. Autor tohoto textu takovou akci prodělal někdy v roce 2009. Kromě vyplňování dotazníku si žádného důsledku takového jistě ne levného projektu ale nevšiml.

Němeček by nabídl i neformální postupy – kupříkladu kávu s ředitelem. Aktualizoval by etický kodex.

Za důležitý bod Němeček považuje otevřenost i ve vztahu k financování, prosazoval by proto zveřejňování smluv ve strojově čitelném formátu, každoroční zveřejňování platových poměrů managementu včetně odměn a jejich odůvodnění.

Profily stanic by podle Němečka mohly odpovídat „kupříkladu nizozemskému veřejnoprávnímu rozhlasu“. Což tedy jeho úmysl příliš nepřibližuje.

Radiožurnál – hlavní zprávy, informace, komentáře – slogan „mít přehled“; Dvojka – informativní hudební stanice – „bavit se“; Vltava – klasická hudba, cíl „povznášet“; Plus - komentáře o společnosti a kultuře - „objevovat“

Důraz Němeček klade na moderní technologie a přípravu různých rozhlasových přehledů do kapsy a tématické podcasty.

Němeček by rád posílil roli regionů při vytváření obsahu celostátního zpravodajství. Což je dlouholetá snaha rozhlasu, jež se zlepšuje jen pomalu. I když doba, kdy i po několika hodinách po nástupu povodní na Liberecku pokračoval v regionálním vysílání nerušeně předtočený víkendový program, je snad už definitivně pryč.

Projekt Tomáše Skřivánka

(Mediální manažer, v tištěných médiích působí od poloviny 90. let. Společně se státním tajemníkem pro evropské záležitosti Tomášem Prouzou (ČSSD) spoluzakládal web Peníze.cz. Poté působil jako zástupce šéfredaktora v týdeníku Euro. Od roku 2007 vedl bezplatný deník E15, později se stal členem představenstva vydavatelství Mladá fronta, kde řídil divizi Euro E15.)

Asi nejvíce se věnuje novinářské stránce věci a zpravodajské roli veřejnoprávního rádia.

Poukazuje na nárůst počtu zaměstnanců, kteří se nepodílejí na programu. Pokud se stane generálním ředitelem, lze mu doporučit návštěvu rešeršního oddělení rozhlasu. To počtem pracovníků převyšuje i domácí redakci Centra zpravodajství a jeho náplní není ani tak dodávat kvalitní podklady redaktorům jako kontrolovat rozhlasovou produkci tak, aby vysílání bylo „vyvážené“.

Skřivánek, připomíná, že Duhan před svým nástupem sliboval (ke zděšení odborů) zeštíhlení rozhlasu z tehdejších zhruba 1500 zaměstnanců o 200 – 300 lidí. Nyní ale v rozhlase pracuje i po sloučení tří stanic (Leonardo, Rádio Česko a ČRo 6) v jednu (ČRo Plus) celkem 1543 lidí.

Problém Skřivánek vidí v duplicitní struktuře v podobě Centra zpravodajství: „V ČRo je více editorů než redaktorů, kompetence nejasné, rivalita velká...“ Rivalitu uvnitř rozhlasu ovšem jen posílí jeho vize, že ČRo Plus by měl dostat prioritu jako kontinuální zpravodajsko – publicistická stanice. Variantou je podle Skřivánka sloučit stanici ČRo Plus s Centrem zpravodajství.

Vztah mezi ČRo Plus a Radiožurnálem popisuje Skřivánek jako vztah ČT 24 a ČT 1. Radiožurnálu by realisticky přiznal lifestylové zaměření, cílil by na lidi 30 – 40 let. Přesun zpravodajsko-publicistického obsahu na Plus má dát Radiožurnálu nové možnosti. Mezi řádky tak čteme přiznaný cíl vysoké poslechovosti, na němž – při existenci plnohodnotné stanice mluveného slova - není nic špatného.

Skřivánek by zrušil „nadbytečné manažerské a administrativní posty“, za propuštěné manažery by měli přijít „zkušení redaktori, autoři, kreativní pracovníci a technici“. Průměrnou mzdu v ČRo v roce 2014 ve výši 37 000 označuje za dostatečně motivační pro to, aby se zkušení novináři dali najmout.

I Skřivánek řeší internetové zpravodajství. Zcela v opačném pojetí než u Reného Zavorala (níže). Zpravodajství má být podle něj s ohledem na rychlost prioritně zpracováno pro internet a nemá přebírat témata komerčních médií, ani jejich styl.

Projekt Reného Zavorala

(Náměstek generálního ředitele ČRo pro program, v rozhlasě působí od roku 2001. Přes posty tiskového mluvčího, šéfa odboru komunikace, marketingu a PR se stal šéfem strategického rozvoje ČRo a náměstkem pro program. V letech 2005-2006 krátce působil v Komerční bance. V minulosti člen ODS.)

Zmiňuje „nepřehledný informační a mediální chaos“ spolu s rozkolísaností tradičních hodnot v celé společnosti. Rozhlas má v tomto světě působit jako kvalitní, relevantní, důvěryhodná a normotvorná národní instituce. Vytvořil by rozhlasového ombudsmana, který by se věnoval stížnostem a postřehům posluchačů. V této souvislosti se nabízí otázka, co by pak dělala rozhlasová rada, jež generálního ředitele s oblibou konfrontuje takřka s každým kritickým ohlasem a stížností libovolného posluchače.

Zavoral píše, že každý má právo vědět, jak rozhlas veřejné služby hospodaří s jeho poplatky. Byl to ovšem rozhlas, v jehož vedení Zavoral nadále stojí, kdo odmítl zveřejnit například informace o platech manažerů s tím, že peníze z koncesionářských poplatků nesplňují definici „veřejných peněz“.

Snížil byl počet vedoucích pracovníků, srozumitelně nastavil řídicí pravomoci a odpovědnost, vytvořil ekonomickou redakce, posílil zpravodajský post v Bruselu a otevřel pozici stálého zpravodaje v Číně. Od muže, který byl posledních několik let dvojkou generálního ředitele, to nezní úplně věrohodně.

Mimochodem důvod odvolání zpravodajky v Číně Kateřiny Procházkové ovládající čínštinu, je oficiálně neznámý. Jen neoficiálně se na chodbách rozhlasu říká, že důvodem bylo, že - navzdory novému kurzu české zahraniční politiky - je jako zpravodajka málo pročínská...

Na stávající profilaci stanic by Zavoral v podstatě nic neměnil. Opačný postoj by ostatně podkopával Zavoralovo bezmála tříleté působení v pozici programového ředitele.

Na druhé straně je tu i zmínka o tom, že „model, v němž Centrum zpravodajství (CZP) dodává všem stanicím zpravodajství a aktuální publicistiku, se po třech letech fungování ukazuje zbytečně robustní z důvodu zdvojené editorské struktury“. Na takové zjištění potřebovala většina zaměstnanců rozhlasu ne tři roky, ale spíše tři měsíce...

Zavoral každopádně plánuje spojení obou zpravodajsko-publicistických stanic a CZP do jednoho celku. Slibuje si od toho „urychlení plánovacích procesů, vzájemnou koordinaci a posílení zpravodajského a redaktorského týmu.“

Zavoral by změnil organizační strukturu – sedm ředitelů by bylo přímo podřízených generálnímu řediteli. Výsledkem by měly být úspory i posílení role šéfredaktorů stanic, kteří jsou dnes de facto generály bez vojska. Nepříliš promyšlené řešení navrhuje Zavoral pro internetové zpravodajství ČRo. To by podle něj mělo existovat jako „stanice“, nezávisle na vysílání. Pravý opak je přitom žádoucí – maximálně využívat takřka neustálé zásobárny relevantních mluvčích vyjadřujících se ve vysílání stanic k aktuálním událostem.

Nový generální ředitel by měl být ze zákona zvolen do tří měsíců poté, co odešel jeho předchůdce. V tomto případě tedy nejpozději do 3. února.

URL| <http://hlidacipes.org/novy-generalni-reditel-ceskeho-rozhlasu-v-zakulisipanuje-presvedceni-ze-dnes-zvolen-nebude/>

Pořadí škol v oboru sociologie

21.1.2016 Hospodářské noviny str. 11 Příloha - Vysoké školy

Fakulta

1. Brně Fakulta sociálních studií MU 5,8 6,8 8,8 6 27,4
2. Fakulta filozofická ZČU v Plzni 2 5,2 6,8 10 24
3. **Fakulta sociálních věd** UK v Praze 6,2 7,4 3,2 4 20,8
4. Filozofická fakulta Univerzity Hradec Králové, katedra sociologie 3,4 4,2 5,2 8 20,8
5. Filozofická fakulta UP v Olomouci 2,2 5,8 6 2 1

Pozn.: Čísla v tabulce vyjadřují, kolik bodů škola získala v jednotlivých kategoriích podle metodiky HN.

Foto popis|

Rozhlasu bude šéfovat nynější náměstek Zavoral

21.1.2016 E15 str. 03 Události
/čtk/

Rada Českého rozhlasu zvolila na šest let příštího generálního ředitele veřejnoprávní instituce.

Šéfem ČRo se stane dosavadní náměstek pro program a vysílání René Zavoral, když z pětky finalistů postoupil do druhého kola spolu s bývalým ředitelem divize E15 a Euro vydavatelství Mladá fronta Tomášem Skřivánkem. Po zisku sedmi hlasů radních nahradí Petera Duhana, který rezignoval loni v říjnu.

Zavoral během prezentace svého projektu uvedl, že v rozhlasu pracuje patnáct let a byl u restrukturalizace, která začala před čtyřmi roky. Uznal, že ne vše se povedlo, zejména v oblasti nedotažené personální agendy či přílišné centralizace.

Jeho první kroky povedou k vytvoření šestiletého finančního plánu, chce vytvořit kvalitní kariérní řád nebo se zasadit o fixaci koncesionářského poplatku na inflaci a vrácení DPH.

Místo dosavadního systému náměstků chce ustanovit sedm ředitelů podléhajících generálnímu řediteli.

Podle předsedy rady Petra Šafaříka byly všechny kandidátské projekty pro radu přínosné, protože přinesly nový pohled na rozhlas. Pětice finalistů výběru představila své projekty. Vedle Zavorala a Skřivánka se o místo ucházeli děkan **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jakub Končelík, vedoucí právník Psychiatrické nemocnice Bohnice Tomáš Němeček a ředitel portfolia strategických projektů a finančního řízení České spořitelny Michael Kralert.

Nový šéf rozhlasu chce nejprve vytvořit šestiletý finanční plán a kvalitní kariérní řád.

Radek Laštovička od nového roku prezidentem Asociace inkasních agentur

21.1.2016 Kariera.iHNed.cz str. 00 kariera.ihned.cz
-rkp

Od 1. ledna došlo v Asociaci inkasních agentur (AIA) k očekávané změně na pozici prezidenta. Po téměř deseti letech ukončil své působení v AIA Vladimír Gazárek a tuto pomyslnou štafetu od něj převzal Radek Laštovička.

Radek Laštovička působí v EY Advisory Services, kde se specializuje na poradenství v oblasti kreditních rizik, především na efektivní skóring bonity klientů a na optimalizaci inkasa pohledávek. Pět let řídil přední skóringovou a inkasní agenturu Coface Czech. Zakládal českou pobočku pojišťovny pohledávek Coface a v letech 2007 až 2009 vedl její servisní firmu. Má bohaté manažerské zkušenosti např. z Finanční skupiny Fio či venture kapitálu. Od roku 2010 byl viceprezidentem Asociace inkasních agentur.

"Chci především pokračovat v tom, co doposud dobře fungovalo, a dále to rozvíjet. To znamená zejména navázání na snahy o regulaci inkasního trhu a pokračování v seminářích a konferencích pořádaných naší Asociací. Jedinou aktuálně chystanou novinkou je příprava certifikovaného odborného vzdělávacího semináře, jehož cílem je zajistit základní znalosti a dovednosti inkasních pracovníků v celém spektru oblastí, které se jich týkají - dostatečné právní povědomí, znalost etických standardů vymáhání a potřebné komunikační dovednosti," uvedl Radek Laštovička.

Po absolvování Vysoké školy ekonomické studoval teoretickou ekonomii na CERGE-EI a titul Ph.D. získal na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy.

URL| <http://kariera.ihned.cz/pro-hr-manazery/c1-65117020-radek-lastovicka-od-noveho-roku-prezidentem-asociace-inkasnich-agentur>

Sociologie je nejlepší v Brně

21.1.2016 **Hospodářské noviny** str. 11 Příloha - Vysoké školy
kem

SOCIOLOGIE

Sociologie se nejlépe vyučuje na Fakultě sociálních studií brněnské Masarykovy univerzity. Tato fakulta vyhrává žebříček dlouhodobě a letos je první stejně jako loni. Škole pomáhá, že je hodně mezinárodně zaměřená, je velmi výběrová a boduje i v individuálním přístupu ke studentům. „V České republice patří v oboru sociologie jistě mezi nejlepší školy. Několik absolventů této školy v sociologickém ústavu pracuje a máme s nimi dobré zkušenosti,“ říká Tomáš Kostecký, ředitel Sociologického ústavu Akademie věd ČR.

Jako druhá nejlepší skončila poměrně překvapivě Filozofická fakulta Západočeské univerzity v Plzni, která se na toto umístění vyšvihla z loňského pátého místa. Pomohl jí individuální přístup ke studentům a výborné vědecké výsledky. Třetí je **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, která tak nahradila loňskou trojku, filozofickou fakultu stejné univerzity.

Ač se sociologie může na první pohled zdát jako ryze humanitní obor, který není přímo spojený s byznysem, opak je pravdou. Právě absolventi sociologických studií stále častěji místo do výzkumných institucí míří do firem, kde působí jako personalisté, kariérní poradci nebo tvůrci marketingových strategií.

„Podle různých náznaků, například z témat diplomových prací, se mi zdá, že se zájem absolventů více než dříve soustřeďuje na teoretická témata a kvalitativní sociologii. V praxi je ovšem nejužitečnější zaměřit se na dobré zvládnutí statistických metod analýzy dat, zvláště velkých datových souborů. Po absolventech s těmito znalostmi rádi sáhnou jak výzkumné instituce, tak soukromý sektor, například firmy zabývající se marketingovým výzkumem,“ soudí sociolog Kostecký.

Při práci pro státní instituce velmi záleží na tom, zda je absolvent zapojený do nějakého výzkumného grantového projektu, nebo nikoliv. Základní plat ve státních institucích bez příplatků z grantů začíná na částkách kolem 20 tisíc korun hrubého. S příplatky z grantů může být i nástupní plat absolventa podstatně vyšší.

Lenka Šilerová, členka vedení výzkumné agentury Ipsos, představující naopak komerční sféru pro sociology, tvrdí, že sociologie přináší velmi dobrý všeobecný přehled, schopnost kritického myšlení a práce s daty.

„To jsou dovednosti, které absolventi využijí v mnoha oblastech podnikání a působení, například v marketingu, reklamě, výzkumu, vzdělávání, rozvoji týmů, financích či různých start-upech,“ podotýká Šilerová. „Důležité je, aby absolventi nepovažovali vysokou školu za ‚konečnou‘, ale aby se dále vzdělávali a učili se v oboru, ve kterém zakotví,“ vysvětluje Šilerová.

Foto popis|

Ekonomie se nejlépe učí v Praze

21.1.2016 **Hospodářské noviny** str. 05 Příloha - Vysoké školy
kem

EKONOMIE

Kdo chce studovat nejlepší ekonomickou školu v zemi, měl by zamířit do pražské Opletalovy ulice na Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy (IES). Právě tato škola, která počtem studentů i profesorů patří mezi ty menší – ekonomické obory na ní studuje necelých 700 studentů –, je dlouhodobě nejprestižnější ekonomickou vysokou školou v Česku.

Žebříčky Hospodářských novin v oboru ekonomie vyhrává tradičně každým rokem a letošní ročník není výjimkou. Škola má silný mezinárodní charakter, v angličtině se tu přednáší 70 % kurzů na bakalářské úrovni a 88 % kurzů pro budoucí magistry. Za posledních 10 let IES navštívilo více než 700 studentů z 28 zemí a nabízí vycestování na více než 40 partnerských evropských univerzit v síti Erasmus, plus příležitosti stipendijních výjezdů do neevropských zemí, včetně škol v Austrálii nebo Číně. Jde o studium v dost komorní atmosféře, institut ročně absolvuje 90 bakalářů, 80 magistrů a pět doktorandů. Díky kvalitě studia si ale tato škola vydobyla velkou prestiž.

„Dá se říct, že absolventi z IES jsou v matematických a analytických dovednostech skutečně na vyšší úrovni než ti z jiných škol, a proto je prvenství zasloužené,“ říká Daniela Čapková, specialista personálního

oddělení poradenské společnosti PwC, jež patří do takzvané „velké čtyřky“ nejvýznamnějších poradenských firem v Česku a mezi studenty je jako zaměstnavatel velmi žádaná.

Druhá VŠE, třetí Hradec Králové

Na druhé příčce se – stejně jako loni – umístila Národohospodářská fakulta pražské Vysoké školy ekonomické. Ročně se tam na ekonomické obory hlásí skoro 2500 uchazečů, berou ovšem necelých 800. Učí zde řada významných osobností, například guvernér České národní banky Miroslav Singer nebo exprezident Václav Klaus.

Jako třetí nejlepší se letos umístila Fakulta informatiky a managementu Univerzity Hradec Králové, což je pro ni oproti loňskému šestému místu výrazné polepšení. Silnými stránkami této školy jsou například její vědecké výsledky. Čtvrtá skončila Fakulta informatiky a statistiky pražské VŠE, jež si tak opět oproti loňsku o jedno místo polepšila. Naopak Provozně ekonomická fakulta brněnské Mendelovy univerzity si letošním pátým místem o dvě příčky pohoršila.

Firmy chtějí umění komunikace

Když mladí ekonomové po škole nastupují do první práce, jen diplom z prestižní školy nestačí. „Při výběru vhodného kandidáta na konkrétní pozici sledujeme více kompetencí, a proto se nedá říct, že bychom tyto absolventy IES **Fakulty sociálních věd** UK automaticky upřednostňovali. Důležité pro nás je, jak je uchazeč znalostně a odborně vybaven a jak dokáže vykonávat danou práci, ne z jaké pochází školy,“ upozorňuje Čapková z PwC.

Podstatné je podle ní analytické myšlení, schopnost práce v týmu a komunikační dovednosti na vysoké úrovni. Kandidáti procházejí assessment centrem, tedy zkušebními testy v sídle firmy, kde musí během inscenovaných situací řešit náročné úkoly. Při nich se například ukáže to, jestli mají týmového ducha. Součástí přijímacího řízení je i osobní pohovor a testy z angličtiny či výpočtové matematiky.

Od absolventů ekonomie se v porovnání s dobou před deseti lety mnohem více očekávají analytické schopnosti, práce s informacemi, daty a moderními technologiemi. „Důležité jsou i měkké dovednosti jako schopnost prezentace, komunikace a vyjednávání,“ dodává personalistka Čapková.

Počet přijímaných absolventů do PwC v Česku se každý rok zvyšuje. Vloni zaměstnali zhruba 80 čerstvých majitelů diplomů do všech oddělení, tedy auditu, daní i poradenství. Do této společnosti berou pouze absolventy s vysokoškolským vzděláním a jejich nástupní plat zpravidla přesahuje 30 tisíc korun.

Podle žebříčku Ideální zaměstnavatel, který přináší HN a vysokoškoláci v něm uvádějí, kde by chtěli po škole pracovat, je pro studenty ekonomie nejatraktivnější Google, dále Škoda Auto a jako třetí nejžádanější se umístila Česká národní banka.

Foto popis|

Rozhlas dostal nového šéfa

21.1.2016 Lidové noviny str. 01 Titulní strana
ONDŘEJ STRATILÍK

René Zavoral se dnes ujme funkce. „Ve zpravodajství nepůjde o prvenství, ale o kvalitu,“ říká

PRAHA Jo! Je to tam! Výkřiky zanikají v silném potlesku zaměstnanců Českého rozhlasu, který se včera před šestou hodinou večerní nesl nahrávacím studiem v pražské Vinohradské ulici. Radní Hana Dohnálková právě oznámila, že novým generálním ředitelem veřejnoprávního média se stal dosavadní programový náměstek René Zavoral (na snímku).

„Získ sedmi hlasů z devíti možných vnímám jako velmi silný mandát,“ radoval se chvíli po volbě. „Mou prioritou bude zamyslet se nad svým týmem. Chci, aby se tady zlepšila nálada a lidé na chodbách se na sebe začali smát,“ prohlásil Zavoral. Jeho poměrně jednoznačné zvolení – první kolo volby vyhrál s pěti hlasy, ve druhém pak v poměru 7 : 2 porazil Tomáše Skřivánka, bývalého manažera vydavatelství Mladá fronta – ukazuje, že Rada Českého rozhlasu nechce zásadně změnit fungování média tak, jak jej nastavil bývalý ředitel Peter Duhan. Ve zpravodajství podle něj nepůjde o prvenství, ale o kvalitu. „Zásadní změna čeká internetové zpravodajství ČRo, které musí existovat jako „stanice“ pracující nezávisle na vysílání a musí držet krok se zpravodajskými servery,“ napsal mimo jiné do svého projektu.

Rozhodnutí rady o novém šéfovi rozhlasu předcházelo oznámení jejího předsedy Petra Šafaříka, že k poslednímu březnu rezignuje na svou funkci. Prý kvůli většímu vytížení v jeho hlavním zaměstnání. Na dopoledním předsednictvu, kde Šafařík svůj záměr ohlásil kolegům, se projednávala kauza uniklých e-mailů ze schránky premiéra Bohuslava Sobotky. Aprávě Šafaříkovy dopisy jsou jedněmi z těch, které hackeři zveřejnili. Ministerského předsedu v nich informuje o dění v radě či volbě ředitele rozhlasu, jednou také žádá o tip na nového ekonoma dozorčí komise.

Pokračování na straně 2

Český rozhlas dostal nového šéfa
Dokončení ze strany 1

Zavoral byl jeho blízkým spolupracovníkem a zastáncem. Ostatně hned včera po zvolení Duhanovi veřejně poděkoval za příležitost, kterou mu v rozhlasu dal.

„Rada Českého rozhlasu Zavorala vybrala na základě jeho zkušeností, projektu a životopisu,“ reagoval Ivan Tesař, místopředseda kontrolního orgánu. „Očekáváme od něj především plnění volebního projektu a změnu organizační struktury,“ pokračuje Tesař.

Půjde o kvalitu

Jak svou vizi prezentoval Zavoral? Chce se více zaměřit na regionální vysílání, finanční operace plánovat v šestiletých cyklech a vrcholný management snížit z dnešních šestnácti míst na polovinu. Kolem generálního ředitele tak nově vznikne tým sedmi šéfů pro zpravodajství, program, výrobu, regiony, nová média, správu majetku a techniku.

„Kvůli rozmachu sociálních sítí nepůjde ve zpravodajství o prvenství, ale o kvalitu,“ nastiňuje Zavoral, jak si představuje práci Českého rozhlasu. To, co vzniklo za jeho předchůdce Petera Duhana – kromě vnitřní struktury organizace –, příliš měnit nechce. Pokud má svému předchůdci něco vytknout, pak prý jde o přehnaně ambiciózní projekt centralizace a nedostatečnou komunikaci s podřízenými, které se nepodařilo přesvědčit, že „restrukturalizace šla správným směrem“.

Potíž vysílání? Slabé regiony

Během odpoledních prezentací všech pěti kandidátů bylo jasné, že za jednu z největších bolestí Českého rozhlasu považují jeho slabé regionální vysílání. To ostatně uznal i sám Zavoral, který jako jediný z pětky zná díky své patnáctileté práci v rozhlasu současný stav média zevnitř. „Například tvůrčí skupinavOstravě v současnosti nevyrábí nic pro regionální vysílání, jen pro celostátní,“ sumarizoval Zavoral.

Rezonovalo i hospodaření rozhlasu. Dlouhodobě sice pracuje s vyrovnaným rozpočtem kolem 2,2 miliardy korun, nicméně podle některých má zbytečně moc vedoucích zaměstnanců.

„Následkem změn provedených předchozím ředitelem Peterem Duhanem se zdvojili editoři, je tam 120 vedoucích, tedy každý desátý zaměstnanec,“ vypočítal další z uchazečů právník Tomáš Němeček. Ve svém kandidátském prosluvu byl k fungování veřejnoprávního média nejkritičtější ze všech. „Nevidím tady žádný novinářský úspěch kromě práce investigativní skupiny a vytratila se ambice být první,“ prohlásil Němeček s tím, že stanice Radiožurnál si podle něj dává velmi nízké cíle. Od radních v tajné volbě nezískal ani jeden hlas.

„Doufám, že nový ředitel nebude končit tak jako Peter Duhan, který zaměstnával své příbuzné,“ popřál Zavoralovi místopředseda rady Ivan Tesař. Dotkl se tak kauzy, jež stála za loňským Duhanovým koncem. Zjistilo se, že rozhlas během jeho éry zaměstnával jeho syna i jemu spřízněné bývalé radní, přestože to legislativa nedovoluje. René Zavoral však svého předchůdce hodnotí téměř jen pochvalně. Nicméně chodit si k němu pro rady prý nebude.

Ve včerejší volbě Zavoral porazil Jakuba Končelíka, děkana **Fakulty sociálních věd** UK, Tomáše Němečka, vedoucího právníka Psychiatrické nemocnice Bohnice a bývalého vedoucího rubriky Lidových novin Právo a justice, Michaela Kralerta, ředitele strategických projektů České spořitelny, a bývalého člena představenstva vydavatelství Mladá fronta Tomáše Skřivánka. V prvním kole volby Zavoral získal 5 hlasů z 9 možných, do druhého postoupil se Skřivánkem, kterého porazil sedmi hlasy ku dvěma.

René Zavoral (39) * Absolvoval **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy, obor politologie * Od dubna 2013 pracoval jako náměstek generálního ředitele Českého rozhlasu pro program a vysílání * V rozhlasu působí od roku 2001, kdy nastoupil jako marketingový a PR manažer, s přestávkou v letech 2005 až 2006 působil v Komerční bance v korporátní komunikaci; řídil i strategický rozvoj rozhlasu, odbor komunikace či marketing a

PR * V roce 2006 byl předsedou ODS v Čelákovících, stranu opustil před návratem do rozhlasu; koncem 90. let byl poradcem někdejší místopředsedkyně ODS a předsedkyně Senátu Libuše Benešové

Foto autor| FOTO ČTK

Foto popis| Finalisté. Kandidáti na funkci generálního ředitele Českého rozhlasu (zleva) Michael Kralert, Tomáš Skřivánek, Jakub Končelík, René Zavoral (vítěz) a Tomáš Němeček.

Rozhlasák René Zavoral ovládne veřejnoprávní éter

21.1.2016 Benešovský deník str. 10 Zpravodajství

KATEŘINA PERKNEROVÁ

Praha – Tolik aplausu, polibků a nadšení, kolik zaznamenali novináři včera v jednom ze sálů Českého rozhlasu, už dlouho nezažili. Při volbě šéfa veřejnoprávního média asi nikdy. Stal se jím současný programový náměstek René Zavoral. Z možných devíti hlasů jich ve druhém kole získal sedm. „Jsem přesvědčen, že cesta, kterou jsme vykročili v roce 2011 pod bývalým ředitelem Peterem Duhanem, byla správná,“ uvedl těsně po zvolení Zavoral, který jako jediný z pětice kandidátů zastupoval matefské médium.

Jeho prezentace byla nejprofesionálnější, označil hlavní úkoly, cíle i konkurenty. Těmi jsou a hlavně budou nemediální zdroje, například Google nebo Twitter. Zavoral chce také změnit strukturu vedení, v níž by pod generálního ředitele spadalo sedm ředitelů.

O post šéfa rozhlasu se včera ucházelo pět mužů, kteří se svými projekty postoupili do užšího finále. Radu, jež ředitele volila, se snažili zaujmout v 15minutových projevech.

Postavit na zelené louce novou stanici Z 21 pro mladé, kterou by tvořili kluci a dívky do 25 let, chtěl Michael Kralert, jenž momentálně pracuje v České spořitelně. Jeho vize obsahovala 10 dlouhodobých plánů plných slov, jako prioritizace, smart data, inovace.

Tomáš Němeček, aktuálně právník v bohnické léčebně, dříve šéfredaktor Respektu, prozradil, že by si do týmu přivedl tři poradce, novináře Jindřicha Šídla pro zpravodajství, scenáristu Ondřeje Štindla pro hudbu a Ondřeje Vaculíka pro regiony. Přál si, aby se díky chytrým telefonům stal rozhlas permanentním průvodcem, rádcem i učitelem, konkrétně cizích jazyků. Počítal s novými projekty pro dálniční síť, tedy řidiče s dětmi i bez spolujezdců. Ambicí a vrcholem žurnalistického umu Radiožurnálu by podle něj neměl být rozhovor s prezidentem Zemanem, ale třeba s rektorem univerzity v Oxfordu nebo ruským ministrem obrany.

Děkan **Fakulty sociálních věd** UK v Praze Jakub Končelík věřil, že Český rozhlas musí být komplexní institucí a jasněji profilovat své stanice.

Tomáš Skřivánek, který pracoval v Savovově vydavatelství Mladá fronta, kladl důraz na veřejnoprávnost a nezávislost ČRo. Zmínil polské aktuální dění jako „varující“. Soustředit se chtěl na posílení regionálního vysílání.

Do 2. kola první volby postoupili René Zavoral s pěti a Tomáš Skřivánek se dvěma hlasy. Žádný nezískal Tomáš Němeček. Po jednom Jakub Končelík a Michael Kralert.

Ještě před volbou oznámil svoji rezignaci k 31. březnu předseda Rady ČRo Petr Šafařík. Zdůvodnil to pracovním vytížením. V posledních dnech čelil tlaku na odstoupení kvůli uniklým mailům ze zákulisí ČRo, jež adresoval premiérovi. Část se objevila na rasistickém webu White Media. Šafařík jejich pravost popřel.

Foto autor| Foto: Deník/Martin Divíšek

Foto popis| NOVÝ ŘEDITEL. René Zavoral (39) byl až dosud náměstek generálního ředitele Českého rozhlasu pro program a vysílání. V současné funkci byl od dubna 2013, předtím řídil strategický rozvoj rozhlasu (2011 až 2013), odbor komunikace či marketing a PR. V rozhlasu pracuje od roku 2001. Je absolventem politologie na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Šestiletého funkčního období se ujme dnes.

Region| Střední Čechy

Stejná zpráva vyšla také v dalších 19 titulech.

Přežije EU rok 2016?

21.1.2016 ČRo Plus str. 03 18:10 Názory a argumenty

Petr HARTMAN, moderátor

Evropa má na řešení uprchlické krize dva měsíce. V opačném případě hrozí zhroucení schengenského systému volného pohybu. V debatě s poslanci Evropského parlamentu ve Štrasburku to prohlásil předseda Evropské rady Donald Tusk. Slovo má politolog Josef Mlejnek z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Josef MLEJNEK, politolog

Donald Tusk určitě netouží po tom, aby se do dějin zapsal jako druhý a zároveň poslední stálý předseda Evropské rady neboli evropský prezident. I proto začal bít v Evropském parlamentu na poplach. Evropská unie má dle Tuska maximálně dva měsíce na to, aby dostala migrační vlnu pod kontrolu - dva měsíce do jara, kdy lze očekávat opětovné vzednutí migračního přílivu. Pokud se do té doby nepodaří zavést opravdovou kontrolu na vnějších hranicích unie, nastane podle Tuska zhroucení schengenského prostoru volného pohybu a následně by Evropská unie mohla skončit jako politický projekt. Tuskova slova se určitě nedají brát na lehkou váhu, a to z čistě věcného hlediska, nehledě na jeho funkci. Evropa stávající příliv evidentně nezvládá, už současný počet uprchlíků i migrantů je zkrátka nad její kapacitní možnosti. V Německu, zemi dosud uprchlíkům snad nejotevřenější, to nyní poznávají zvláště trpce. Řešení problému však patrně opět narazí na vrozenou slabinu Evropské unie, chabou akceschopnost, jež ale vyplývá z logické snahy sladit národní zájmy osmadvaceti členských zemí s potřebou existence nějakých celoevropských orgánů, reprezentujících pohledy unie jakožto celku. Výsledkem je nepřehledná houština, která pokud vůbec funguje, tak na základě zdoluhavě vyjednaných a dost často bezzubých kompromisů. Ostatně, čítankovou ukázkou slabosti Evropské unie je sám Donald Tusk, respektive jeho funkce. Není snad na světě prezidenta, jenž by měl méně formálních pravomocí, než je předseda Evropské rady. Vlastně má pouze jednu - svolávat unijní summity a předsedat jim. Fakticky tedy jde o pana summitůpředsedajícího. Představa kompetencemi vybavenějšího unijního prezidenta od počátku narážela na obavu členských států z možného omezení vlastní suverenity. Při sepisování lisabonské smlouvy neboli jakési ústavy Evropské unie se mu tudíž, obrazně řečeno, preventivně vyrazil chrup. To samé lze pak konstatovat i o funkci evropského ministra či ministryně zahraničí, oficiálně titulované "Vysoká představitelka unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku". Za honosnou titulaturou se však skrývá kompetenční bída. Na první pohled se tak nabízí celkem jednoduché řešení - vybavit Donalda Tuska mimořádnými pravomocemi, neboť sám by nesporně rozhodoval rychleji a účinněji než summity, jimž předsedá. Což by ale od členských států vyžadovalo ochotu podřídit se i těm rozhodnutím, s nimiž nesouhlasí. Rozhořčená slova o bruselském diktátu, která jsme od našich politiků mohli slyšet po hlasování unijních ministrů vnitra ohledně uprchlických kvót, by pak asi zněla po celé Evropě. Nicméně řešení migrační krize evidentně vyžaduje posílení unijního centra, což je však velmi nepravděpodobné. Tím spíše se ale může na jaře ukázat, že Evropská unie byla politickým projektem vhodným pouze pro slunečné počasí, nikoliv pro éru bouří.

Rozhlas povede Zavoral, porazil soupeře zvenčí

21.1.2016 **Hospodářské noviny** str. 04 Události

Filip Rožánek

Veřejnoprávní rozhlas povede příštích šest let dosavadní programový náměstek René Zavoral. Do funkce ho na středečním zasedání zvolila Rada Českého rozhlasu, od které dostal sedm hlasů. Rozhlas chce připravit na náročnou a nákladnou éru digitalizace vysílání. Pod jeho vedením má veřejnoprávní rádio být připravené na inovace a tím i na silnou konkurenci mnoha aplikací v chytrých mobilech.

Změní také strukturu nejvyššího vedení a posílí význam regionů. „Český rozhlas má tři možné volby: zůstat stát a pomínout dynamiku okolního světa, jít s proudem anebo být hybatelem. Tuto možnost volím já,“ řekl radním Zavoral. „Chci, aby Český rozhlas byl hybatelem, a po své patnáctileté zkušenosti jsem připraven na tuto cestu vyrazit hned.“

Zavoral tím zdůraznil, že v rozhlase pracuje s krátkou přestávkou od roku 2001. V posledních pěti letech se jako náměstek pro strategický rozvoj a posléze programový náměstek podílel na prosazování projektu bývalého generálního ředitele Petera Duhana.

Nový ředitel včera připustil i dílčí chyby, na kterých se jako člen nejvyššího vedení podílel a které chce napravit. „Chybí dlouhodobý finanční plán. Je nedotažená personální agenda. Ukázalo se, že centralizace v některých funkcích byla příliš ambiciózní,“ uvedl Zavoral.

Vyřešit se musí také přetahování o finance mezi stanicemi, které si pořady objednávají, a centrem výroby, které jim je dodává, ale přitom ne vždy podle představ stanic. Chce proto připravit šestiletý finanční plán.

Součástí jeho úsilí o stabilní financování veřejnoprávního média bude snaha o postupné navyšování rozhlasového poplatku podle inflace. K tomu ale bude potřebovat podporu parlamentu. Kromě poplatků se chce ve spolupráci s Českou televizí zasadit o změnu pravidel pro odpočet daně z přidané hodnoty.

V projektu dále konkrétně mluví o zásadách otevřeného rozhlasu. Rozpočet bude dostupný na webu. Zveřejňovat se mají také smlouvy a platy manažerů. Vzniknout má pozice ombudsmana, který by odpovídal na stížnosti posluchačů, a zcela nový etický panel, který by řešil případné spory mezi editory a šéfredaktory. Místo současného systému náměstků bude mít generální ředitel sedmičlenný manažerský tým. Budou v něm šéfové zpravodajství, programu, výroby, regionů, nových médií, ekonomiky a správy a také techniky. Na tiskovém brífinku připustil, že se s některými spolupracovníky rozloučí.

Zavoral porazil čtyři protikandidáty: děkana **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jakuba Končelíka, auditora a bývalého finančního ředitele České televize Michaela Kralerta, někdejšího šéfredaktora Respektu Tomáše Němečka a dlouholetého mediálního manažera Tomáše Skřivánka. O generálním řediteli se rozhodlo ve druhém kole, kde Skřivánek obdržel dva hlasy a Zavoral sedm. Vítěz tak dostal ještě o jeden hlas víc, než potřebuje podle zákona.

Volba ředitele proběhla krátce po skandálu s ukradenými e-maily premiéra Bohuslava Sobotky. Mezi nimi byly i zprávy, které mu o průběhu hledání nového šéfa rádia údajně posílal předseda Rady ČRo Petr Šafařík. Ten pravost zveřejněných materiálů popřel. Na středěční schůzi nakonec oznámil, že se k 31. březnu vzdá své funkce. Oficiálně kvůli velkému pracovnímu vytížení.

Projekt generálního ředitele čtete na www.mam.cz.

O autorovi | Filip Rožánek, filip.rozanekeconomia.cz

Foto autor | Foto: HN – Matej Slávik

Foto popis | Transparentní plán Nový generální ředitel René Zavoral (na fotu v popředí) chce zveřejňovat platy manažerů Českého rozhlasu.

Subjektivismus ve věci volby

21.1.2016 Lidové noviny str.10 Názory
JOSEF CHUCHMA

ZÁPISNÍK

Tento text je risk. Úmyslně je psán těsně před včerejší volbou generálního ředitele Českého rozhlasu, jejíž výsledek vy, čtenáři, už můžete znát. Buď někdo zvolen byl, anebo nebyl (a v tom případě se volba bude opakovat 27. ledna). Tento text by nerad sloužil coby případný „polibek smrti“, ale na druhou stranu si autor nemůže odpustit k nynější volbě mlčet, ačkoliv jeho poznámky mohou působit jako troufalá dojmologie toho, kdo o specifikách veřejnoprávního rozhlasu přece nic neví – několik let moderování na soukromém rádiu (Radio 1) jistě může být smeten coby nevalidní argument...

Tedy: v ČRo je přezaměstnanost. Autor tak usuzuje z „uvážlivé“ chůze mnohých tamních zaměstnanců, kterou při svých ne úplně řídkých návštěvách v pražském sídle ČRo vyzoroval. Vládne tam pozvolnost, kterou coby redaktor soukromých médií nikdy na svém pracovišti nezažil. Autor je proti tomu, aby se zaměstnanci šponovali až k padnutí, ale je také proti tomu, aby na každou drobnost byl vyčleněn „specializovaný“ zaměstnanec. Autor je prostě již dost starý na to, aby poznal, kde vládne „rozvážný“ socialistický duch.

Kromě toho na Vinohradské 12 vládne blbá nálada – to vám v ČRo potvrdí možná každý, kdo tam pracuje již nějaký čas (a tím nemyslím i ten předlistopadový), má kritického ducha a nechce tam dělat velkou kariéru, jen prostě novinářsky pracovat. Autor nebude jmenovat, ale právě od – pro něho důvěryhodných – rozhlasových komentátorů vyslechl stesky, jak se na Vinohradech začali rojit manažeři, kteří všechno vědí nejlíp, jen úplně nevědí, že výstupem práce onoho organismu by mělo být slušné vysílání, seriózní novinářský produkt. Tím autor neříká, že miluje termín rozhlasák, stejně jako termín televizák; tahle slova pro něho nejsou synonymem fachmanství, nýbrž – jak rovněž usuzuje z vlastního pozorování – machy a pohodlnosti.

Včera tedy před veřejné slyšení rady předstoupilo pět mužů (ani jedna žena, smutné!): Michael Kralert, Jakub Končelík, Tomáš Němeček, Tomáš Skřivánek, René Zavoral. „Ověřitelná“ žurnalistická kariéra stojí za dvěma z nich – za Němečkem a Skřivánkem, oba byli i šéfredaktory, přičemž ten první působil v důvěryhodnějších médiích. Končelík je děkanem **Fakulty sociálních věd** UK v Praze. Vzhledem k tomu, že autor měl možnost poznat vývoj schopností studentů a absolventů této školy dosti zblízka, poněkud se obává této kandidatury. Zavoral ve stávajícím ČRo, který by se měl v nejednom ohledu změnit, jak praví i jeho projekt, udělal hvězdnou kariéru – a teď by velmi rád zreformoval sám sebe. Takže změna a vylepšení kontinuitou.

Kralert je ekonom, manažer. V jeho koncepci ČRo se objevují věty signalizující, že by ekonomicky nastavil trochu jinou pohodu na Vinohradské 12. Autor ovšem má nedůvěru v univerzální manažery, kteří pracují tu ve spořitelně, jako nyní Kralert, tu ve veřejnoprávních médiích.

Takže autorova volba zní: Tomáš Němeček, vzděláním i povoláním právník i novinář, muž bez podezřelé opory ve vlivových „strukturách“. Asi nebyl zvolen, co?

Na Vinohradské 12 vládne blbá nálada – to vám v Českém rozhlasu potvrdí možná každý, kdo tam pracuje již nějaký čas, má kritického ducha a nechce tam dělat velkou kariéru, jen prostě novinářsky pracovat

O autorovi| JOSEF CHUCHMA, vedoucí Orientace LN
Foto popis|

Nikdo nebyl ideální“

21.1.2016 Mladá fronta DNES str. 04 Z domova
Adéla Paclíková

Ředitelem Českého rozhlasu byl zvolen René Zavoral, dosavadní náměstek

PRAHA Radní Českého rozhlasu včera večer vybrali nového generálního ředitele, který obsadí místo po Peteru Duhanovi. Nakonec v tajném hlasování zvolili jeho dosavadního náměstka Reného Zavorala.

Ještě předtím si však radní oťukávali jeho postoje ke krokům, které se v rozhlasu dělaly za ředitele Duhana. Radním měl například popsat, co se tehdy povedlo a co nikoliv. Měl také uvést, z jakých svých chyb se sám poučil.

Nakonec ve druhém kole volby, kde se rozhodovalo mezi ním a bývalým ředitelem divize vydavatelství Mladá fronta Tomášem Skřivánkem, získal Zavoral sedm hlasů z devíti. „Nikdo z kandidátů nebyl ideální,“ přiznal během odpoledních projevů pěti finalistů radní Michal Stehlík. Možná i proto se v prvním kole radním nepodařilo nikoho zvolit, k tomu bylo zapotřebí alespoň šest hlasů a Zavoral po prvním kole skončil s pěti.

Radní Jiří Vejvoda si však pochvaloval, že ať už bude zvolen kterýkoliv z kandidátů, přinese to do rozhlasu po Peteru Duhanovi „čerstvou krev a generační obměnu“.

Zavoral radním nabídl projekt, podle kterého chce v rozhlasu rozvíjet občanskou a investigativní žurnalistiku a zahraniční zpravodajství. Jako první se chce zaměřit na sestavení šestiletého finančního plánu nebo se zasadit o fixaci koncesionářského poplatku na inflaci a vrácení DPH.

Změnit chce i strukturu rozhlasu – dosavadní pozice náměstků chce nahradit sedmi řediteli. „Chci, aby vznikla nová pozice ombudsmana, který bude řešit problémy či nápady posluchačů,“ řekl radním Zavoral. Plánuje také založit nový etický panel. „Byli by v něm lidé různých profesí, na které by se mohl generální ředitel obracet s žádostí o názor,“ popsal další plány Zavoral, který byl mezi kandidáty jediným z rozhlasu.

Kromě něj a Skřivánka se o post ucházeli také právník Tomáš Němeček, děkan **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jakub Končelík či manažer z České spořitelny Michael Kralert.

Předseda rady rezignoval

Jenže zatímco jednu funkci radní obsadili, na další budou muset hledat náhradu. Ještě před volbou nového generálního ředitele totiž ohlásil svou rezignaci předseda rady Petr Šafařík, který jí předsedá od loňského listopadu, s vysvětlením, že je pracovním přetížený.

Rezignaci ke konci března však oznámil nedlouho poté, co hackeři na internetu zveřejnili údajný obsah e-mailové schránky premiéra Bohuslava Sobotky.

Mezi zveřejněnou korespondencí byly také zprávy o dění v rozhlasu, které přišly z e-mailové schránky předsedy Šafaříka. Ten jejich obsah původně označil za neautentický, později svůj výrok poupravil a prohlásil, že zprávy nepsal.

O autorovi| Adéla Paclíková, reportérka MF DNES

Foto autor| Foto: Kateřina Šulová, ČTK

Foto popis| Finalisté Tomáš Skřivánek (vpravo) postoupil mezi poslední dva uchazeče o prestižní post šéfa ČRo. Nakonec se však radoval protřelejší René Zavoral (vlevo).

Rozhlasák René Zavoral ovládne veřejnoprávní éter

21.1.2016 Pardubický deník str. 12 Zpravodajství

KATEŘINA PERKNEROVÁ

Praha – Tolik aplausu, polibků a nadšení, kolik zaznamenali novináři včera v jednom ze sálů Českého rozhlasu už dlouho nezažili. Při volbě šéfa veřejnoprávního média asi nikdy. Stal se jím současný programový náměstek René Zavoral. Z možných devíti hlasů získal sedm. „Jsem přesvědčen, že cesta, kterou jsme vykročili v roce 2011 pod bývalým ředitelem Peterem Duhanem, byla správná,“ uvedl těsně po zvolení Zavoral, který jako jediný z pětice kandidátů zastupoval mateřské médium.

Jeho prezentace byla nejprofesionálnější, označil hlavní úkoly, cíle i konkurenty. Těmi jsou a hlavně budou nemediální zdroje, například Google nebo Twitter. Zavoral chce také změnit strukturu vedení, v níž by pod generálního ředitele spadalo sedm ředitelů.

O post generálního ředitele se včera ucházelo pět mužů, kteří se svými projekty postoupili do užšího finále. Radu, jež ředitele volila, se snažili zaujmout v patnáctiminutových projevech.

Postavit na zelené louce novou stanici Z 21 pro mladé, kterou by tvořili kluci a dívky do 25 let, chtěl Michael Kralert, jenž momentálně pracuje v České spořitelně. Jeho vize obsahovala 10 dlouhodobých plánů plných slov, jako prioritizace, smart data, inovace.

Tomáš Němeček, aktuálně právník v bohnické léčebně, dříve šéfredaktor Respektu, prozradil, že by si do týmu přivedl tři poradce, novináře Jindřicha Šidla pro zpravodajství, scenáristu Ondřeje Štindla pro hudbu a Ondřeje Vaculíka pro regiony. Přál si, aby se díky chytrým telefonům stal rozhlas permanentním průvodcem, rádcem i učitelem, konkrétně cizích jazyků. Počítal s novými projekty pro dálniční síť, tedy řidiče s dětmi i bez spolujezdců. Ambicí a vrcholem žurnalistického umu Radiožurnálu by podle něj neměl být rozhovor s prezidentem Zemanem, ale třeba s rektorem univerzity v Oxfordu nebo ruským ministrem obrany.

Děkan **Fakulty sociálních věd** UK v Praze Jakub Končelík věřil, že Český rozhlas musí být komplexní institucí a jasněji profilovat své stanice.

Tomáš Skřivánek, který pracoval v Savovově vydavatelství Mladá fronta, kladl důraz na veřejnoprávnost a nezávislost ČRo. Zmínil polské aktuální dění jako „varující“. Soustředit se chtěl na posílení regionálního vysílání.

Do druhého kola první volby postoupili René Zavoral s pěti a Tomáš Skřivánek se dvěma hlasy. Žádný nezískal Tomáš Němeček. Po jednom Jakub Končelík a Michael Kralert.

Ještě před volbou oznámil svoji rezignaci k 31. březnu předseda Rady ČRo Petr Šafařík. Zdůvodnil to pracovním vyčerpáním. Vposledních dnech čelil tlaku na odstoupení kvůli uniklým mailům ze zákulisí ČRo, jež adresoval premiérovi.

Foto autor| Foto: Deník/Martin Divíšek

Foto popis| **NOVÝ ŘEDITEL**. René Zavoral (39) byl až dosud náměstek generálního ředitele Českého rozhlasu pro program a vysílání. V současné funkci byl od dubna 2013, předtím řídil strategický rozvoj rozhlasu (2011 až 2013), odbor komunikace či marketing a PR. V rozhlase pracuje od roku 2001. Je absolventem politologie na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Region| Východní Čechy

Stejná zpráva vyšla také v dalších 25 titulech.

Robert Břešťan: Novým generálním ředitelem Českého rozhlasu se stal René Zavoral. Podívejte se, co chystá

21.1.2016 parlamentnilisty.cz str. 00 Názory a petice

PV

Rada Českého rozhlasu zvolila nového ředitele významného média – veřejnoprávního Českého rozhlasu. Stal se jím dlouholetý náměstek bývalého generálního ředitele Petera Duhana a doposud programový ředitel rozhlasu René Zavoral. Získal sedm hlasů.

Rozhodlo o tom druhé kolo hlasování, do nějž šel René Zavoral s pěti hlasy jako favorit. Druhým postupujícím byl mediální manažer Tomáš Skřivánek, který v prvním kole získal jen dva hlasy radních. Po

jednom hlasu v prvním kole dostali manažer Michael Kralert a děkan **Fakulty sociálních věd** UK Jakub Končelík, žádný hlas nedostal novinář a právník Tomáš Němeček.

Druhé kolo volby se konalo po půlhodinové přestávce. Po ní radní opět hlasovali a výsledek byl jasný. René Zavoral získal sedm hlasů, Tomáš Skřivánek dva.

Funkční období generálního ředitele rozhlasu je pětileté. "Umím uznat chybu a umím ji napravit. Ne vše se v Českém rozhlasu povedlo," přiznal při veřejném slyšení Zavoral. "Vím, jaké konkrétní kroky k nápravě udělat a také jak je udělat," dodal Zavoral. Český rozhlas je podle něj ovšem nyní ve velmi dobré kondici a je v jeho očích nenahraditelným médiem - má vzdělávat, bavit a spojovat, má být "pilířem demokracie a dobrého žití v ČR".

Zavoral v Českém rozhlasu působí od roku 2001. Přes posty tiskového mluvčího, šéfa odboru komunikace, marketingu a PR se stal šéfem strategického rozvoje ČRo a náměstkem pro program. V letech 2005-2006 krátce působil v Komerční bance. V minulosti byl členem ODS. V aktuální volbě generálního ředitele byl považován za kandidáta s - veřejně nevyřčenou - podporou hnutí ANO.

Ve svém projektu Zavoral mimo jiné píše:

Zmiňuje "nepřehledný informační a mediální chaos" spolu s rozkolísaností tradičních hodnot v celé společnosti. Rozhlas má v tomto světě působit jako kvalitní, relevantní, důvěryhodná a normotvorná národní instituce.

Vytvořil by rozhlasového ombudsmana, který by se věnoval stížnostem a postřehům posluchačů.

Snížil byl počet vedoucích pracovníků, srozumitelně nastavil řídicí pravomoci a odpovědnost, vytvořil ekonomickou redakce, posílil zpravodajský post v Bruselu a otevřel pozici stálého zpravodaje v Číně.

Na stávající profilaci stanic by Zavoral v podstatě nic neměnil.

"Model, v němž Centrum zpravodajství (CZP) dodává všem stanicím zpravodajství a aktuální publicistiku, se po třech letech fungování ukazuje zbytečně robustní z důvodu zdvojené editorské struktury," přiznává Zavoral.

Plánuje spojení obou zpravodajsko-publicistických stanic a CZP do jednoho celku. Slibuje si od toho "urychlení plánovacích procesů, vzájemnou koordinaci a posílení zpravodajského a redaktorského týmu."

Zavoral by změnil organizační strukturu - sedm ředitelů by bylo přímo podřízených generálnímu řediteli. Výsledkem by měly být úspory i posílení role šéfredaktorů stanic.

Internetové zpravodajství ČRo by podle něj mělo existovat jako "stanice", nezávisle na vysílání.

Psáno pro HlidaciPes.org, Ústav nezávislé žurnalistiky.

URL| <http://www.parlamentnilisty.cz/article.aspx?rubrika=1415&clanek=418191>

Rozhlasák René Zavoral ovládne veřejnoprávní éter

21.1.2016 Prostějovský deník str. 10 Zpravodajství

KATEŘINA PERKNEROVÁ

Praha – Tolik aplausu, polibků a nadšení, kolik zaznamenali novináři včera v jednom ze sálů Českého rozhlasu už dlouho nezažili. Při volbě šéfa veřejnoprávního média asi nikdy. Stal se jím současný programový náměstek René Zavoral. Z možných devíti hlasů získal sedm. „Jsem přesvědčen, že cesta, kterou jsme vykročili v roce 2011 pod bývalým ředitelem Peterem Duhanem, byla správná,“ uvedl těsně po zvolení Zavoral, který jako jediný z pěti kandidátů zastupoval mateřské médium.

Jeho prezentace byla nejprofesionálnější, označil hlavní úkoly, cíle i konkurenty. Těmi jsou a hlavně budou nemediální zdroje, například Google nebo Twitter. Zavoral chce také změnit strukturu vedení, v níž by pod generálního ředitele spadalo sedm ředitelů.

O post generálního ředitele se včera ucházelo pět mužů, kteří se svými projekty postoupili do užšího finále. Radu, jež ředitele volila, se snažili zaujmout v patnáctiminutových projevech.

Postavit na zelené louce novou stanici Z 21 pro mladé, kterou by tvořili kluci a dívky do 25 let, chtěl Michael Kralert, jenž momentálně pracuje v České spořitelně. Jeho vize obsahovala 10 dlouhodobých plánů plných slov, jako prioritizace, smart data, inovace.

Tomáš Němeček, aktuálně právník v bohnické léčebně, dříve šéfredaktor Respektu, prozradil, že by si do týmu přivedl tři poradce, novináře Jindřicha Šidla pro zpravodajství, scenáristu Ondřeje Štindla pro hudbu a Ondřeje Vaculíka pro regiony. Přál si, aby se díky chytrým telefonům stal rozhlas permanentním průvodcem, rádčem i učitelem, konkrétně cizích jazyků. Počítal s novými projekty pro dálniční síť, tedy řidiče s dětmi i bez spolujezdců. Ambicí a vrcholem žurnalistického umu Radiožurnálu by podle něj neměl být rozhovor s prezidentem Zemanem, ale třeba s rektorem univerzity v Oxfordu nebo ruským ministrem obrany.

Děkan **Fakulty sociálních věd** UK v Praze Jakub Končelík věřil, že Český rozhlas musí být komplexní institucí a jasněji profilovat své stanice.

Tomáš Skřivánek, který pracoval v Savovově vydavatelství Mladá fronta, kladl důraz na veřejnoprávnost a nezávislost ČRo. Zmínil polské aktuální dění jako „varující“. Soustředit se chtěl na posílení regionálního vysílání.

Do druhého kola první volby postoupili René Zavoral s pěti a Tomáš Skřivánek se dvěma hlasy. Žádný nezískal Tomáš Němeček. Po jednom Jakub Končelík a Michael Kralert.

Ještě před volbou oznámil svoji rezignaci k 31. březnu předseda Rady ČRo Petr Šafařík. Zdůvodnil to pracovním vytížením. V posledních dnech čelil tlaku na odstoupení kvůli uniklým mailům ze zákulisí ČRo, jež adresoval premiérovi.

Foto autor| Foto: Deník/Martin Divíšek

Foto popis| **NOVÝ ŘEDITEL**. René Zavoral (39) byl až dosud náměstek generálního ředitele Českého rozhlasu pro program a vysílání. V současné funkci byl od dubna 2013, předtím řídil strategický rozvoj rozhlasu (2011 až 2013), odbor komunikace či marketing a PR. V rozhlasu pracuje od roku 2001. Je absolventem politologie na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Region| Střední Morava

Stejná zpráva vyšla také v dalších 7 titulech.

Rozhlasák René Zavoral ovládne veřejnoprávní éter

21.1.2016 **Vyškovský deník** str. 12 **Zpravodajství**
KATEŘINA PERKNEROVÁ

Praha – Tolik aplausu, polibků a nadšení, kolik zaznamenali novináři včera v jednom ze sálů Českého rozhlasu, už dlouho nezažili. Při volbě šéfa veřejnoprávního média asi nikdy. Stal se jím současný programový náměstek René Zavoral. Z možných devíti hlasů jich ve druhém kole získal sedm. „Jsem přesvědčen, že cesta, kterou jsme vykročili v roce 2011 pod bývalým ředitelem Peterem Duhanem, byla správná,“ uvedl těsně po zvolení Zavoral, který jako jediný z pěti kandidátů zastupoval mateřské médium.

Jeho prezentace byla nejprofesionálnější, označil hlavní úkoly, cíle i konkurenty. Těmi jsou a hlavně budou nemediální zdroje, například Google nebo Twitter. Zavoral chce také změnit strukturu vedení, v níž by pod generálního ředitele spadalo sedm ředitelů.

O post šéfa rozhlasu se včera ucházelo pět mužů, kteří se svými projekty postoupili do užšího finále. Radu, jež ředitele volila, se snažili zaujmout v 15minutových projevech.

Postavit na zelené louce novou stanici Z 21 pro mladé, kterou by tvořili kluci a dívky do 25 let, chtěl Michael Kralert, jenž momentálně pracuje v České spořitelně. Jeho vize obsahovala 10 dlouhodobých plánů plných slov, jako prioritizace, smart data, inovace.

Tomáš Němeček, aktuálně právník v bohnické léčebně, dříve šéfredaktor Respektu, prozradil, že by si do týmu přivedl tři poradce, novináře Jindřicha Šidla pro zpravodajství, scenáristu Ondřeje Štindla pro hudbu a Ondřeje Vaculíka pro regiony. Přál si, aby se díky chytrým telefonům stal rozhlas permanentním průvodcem, rádčem i učitelem, konkrétně cizích jazyků. Počítal s novými projekty pro dálniční síť, tedy řidiče s dětmi i bez

spolujezdců. Ambicí a vrcholem žurnalistického umu Radiožurnálu by podle něj neměl být rozhovor s prezidentem Zemanem, ale třeba s rektorem univerzity v Oxfordu nebo ruským ministrem obrany.

Děkan **Fakulty sociálních věd** UK v Praze Jakub Končelík věřil, že Český rozhlas musí být komplexní institucí a jasněji profilovat své stanice.

Tomáš Skřivánek, který pracoval v Savovově vydavatelství Mladá fronta, kladl důraz na veřejnoprávnost a nezávislost ČRo. Zmínil polské aktuální dění jako „varující“. Soustředit se chtěl na posílení regionálního vysílání.

Do 2. kola první volby postoupili René Zavoral s pěti a Tomáš Skřivánek se dvěma hlasy. Žádný nezískal Tomáš Němeček. Po jednom Jakub Končelík a Michael Kralert.

Ještě před volbou oznámil svoji rezignaci k 31. březnu předseda Rady ČRo Petr Šafařík. Zdůvodnil to pracovním vyčerpáním. V posledních dnech čelil tlaku na odstoupení kvůli uniklým mailům ze zákulisí ČRo, jež adresoval premiérovi. Část se objevila na rasistickém webu White Media. Šafařík jejich pravost popřel.

Foto autor| Foto: Deník/Martin Divíšek

Foto popis| NOVÝ ŘEDITEL. René Zavoral (39) byl až dosud náměstek generálního ředitele Českého rozhlasu pro program a vysílání. V současné funkci byl od dubna 2013, předtím řídil strategický rozvoj rozhlasu (2011 až 2013), odbor komunikace či marketing a PR. V rozhlasu pracuje od roku 2001. Je absolventem politikologie na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Šestiletého funkčního období se ujme dnes.

Region| Jižní Morava

Stejná zpráva vyšla také v dalších 17 titulech.

Kamarád se mě na večírku zeptal, jestli nechci pracovat v novinách

21.1.2016 ČRo - pardubice.cz str. 00 / zalety

Alena Zárybnická

Naše pozvání tentokrát přijala novinářka, která procestovala Evropu i kus světa, Michaela Bučková. Pochází ze Svitav. Odtud ale po gymnáziu odešla na studia do Olomouce a pak do Prahy, kde absolvovala **fakultu sociálních věd**. Už při studiu ale pracovala jako novinářka.

Poslechněte si celý rozhovor. Už při studiu na svitavském gymnáziu jsi věděla, že budeš novinářkou? Nevěděla. Ono se to tak nějak seběhlo, ale vždycky mě bavilo psaní a vždycky jsem mívala jedničku ze slohu. Splnilo se ti to, co jsi od této práce čekala? Mám spíš pocit, že jsem měla v životě vždycky velké štěstí. To, že jsem tehdy nastoupila do Týdne a rovnou na plný pracovní úvazek, se přihodilo někde na večírku, když se kamarád zeptal, jestli by o to někdo neměl zájem. Pak se to všechno rozběhlo a já jsem zjistila, že mě ta práce hodně baví a naplňuje. V novinách jsi pracovala většinou v zahraničních redakcích. Proč? Lákalo tě právě cestování a poznávání světa? Lákalo a bavilo, i když se někdy podivuje, s jakou minimální zkušeností jsem se do své první zahraniční redakce dostala. Rok jsem žila v USA v Kalifornii. Ta pro mě vždycky zůstane takovým americkým státem číslo jedna, kam se chci určitě vrátit a chci tam vzít i svoje děti. Přijela jsem tam jako dvacetiletá studentka a najednou jsem viděla ty pětiproudé dálnice a obrovský prostor a hlavně krásnou přírodu. Co se týče těch pracovních výletů, tak určitě Izrael. To byla obrovská zkušenost. Dobře znáš i Jižní Tyrolsko. To je místo nejen úžasných pohledů, ale také vynikajícího jídla. Když se řekne jihotyrolská kuchyně, tak si představím špekové, ale i různým způsobem ochucené knedlíky. Čím vším se dají dochutit tak, abychom tu pestrost zažili v plné parádě? Číslo jedna je špek. Nebo přidávají nejružnější sýry. Jedla jsem například knedlíky s medvědí česnekem, s červenou řepou, meruňkové knedlíky. Těch variací je strašně moc a záleží to vždy na sezóně a na tom, jaké bylinky zrovna rostou. Jsou jiné než české knedlíky a jsou úžasné. Podávají se zelným salátem a přelité máslem. A co je to za koření, které ochutí ten salát? Co do toho přidávají, aby to mělo speciální chuť? Vybavuji si kmín, je tam určitě sůl a nejsem si jistá, jestli tam nepřidávají i anýz. Je to maličko nakyselo, takže dávají trochu octu. Tradiční je tedy špek. Ten si domů z dovolené vozí skoro všichni. Vyrábí se jak na malých farmách, tak i ve velkých továrnách. Jak náročná je jeho výroba? Jen bych vysvětlila, co to ten jihotyrolský špek je. On je to jiný špek, než známe u nás v Česku. Je to spíše taková napůl uzená a napůl větrem sušená šunka. Je to docela náročné. Výroba tohoto špeku trvá několik týdnů. Aby dostal certifikát kvality, tak se musí přesně dodržovat určité postupy. Každá rodina, která ho dělá, má svoje tajné bylinky a svoje kouzlo, kterým dodává specifickou chuť. Další specialitou jsou Schlutzkrapfen. Popiš nám, co to je? To jsou taštičky plněné často ricottou se špenátem, ale stejně jako knedlíky se dělají v různých variacích, s nastrohaným parmazánem a hojně zalité máslem. Tam se všechno zalívá máslem. A co pít? Typická je grappa? Grappa taky,

ale je to především vinařský region. Je to sice horská oblast, ale velmi teplá. Vinice se táhnou do nadmořské výšky 1000 metrů nad mořem, což je velmi unikátní a dává to hroznům specifickou chuť. Mezi vinaři je Jižní Tyrolsko velmi oblíbené. Kdybys měla ve zkratce pozvat obyvatele Jižního Tyrolska do východních Čech. Kam bys ho zavedla? Vzala bych ho do Litomyšle, protože ji mám moc ráda, bydlí tam moje nejlepší kamarádka, takže tam docela často jezdím. Líbí se mi atmosféra Litomyšle, líbí se mi tamní kulturní tradice, velmi ráda si jdu jen tak sednout do Klášterních zahrad. Potom druhé místo, kam bych ho vzala, tak jsou Krkonoše.

URL| http://www.rozhlas.cz/_zprava/1576437

NÁJEZD MALÝCH NA VELKÉ UNIVERZITY

21.1.2016 Hospodářské noviny str. 08 Názory

David Klimeš

VYSOKOŠKOLSKÝ TRH V ČESKU SE DEMOKRATIZUJE. UŽ NENÍ NUTNÉ JEZDIT ZA VZDĚLÁNÍM DO PRAHY. NAOPAK LECKDY JE LEPŠÍ VYDAT SE NA STUDIJNÍ VANDR Z METROPOLE.

Na počátku byla Praha. Pak možná tu a tam Brno. Ale že by se druhá nejlepší informatika mohla učit ve Zlíně? Nebo třetí nejlepší ekonomie v zemi v Hradci Králové? Či druhá nejlepší sociologie v Plzni? To už není jen rána pro nabubřelý univerzitní pragocentrismus. To je doslova rozval letitého všeobecného přesvědčení, že když chcete v Česku dobré vzdělání, kupte si lístek do Prahy či Brna. Žebříček vysokých škol Hospodářských novin ukazuje, že mimo metropole čím dál častěji vznikají velmi dobré veřejné školy, které si našly svoji niku na trhu a cíleně se snaží prosadit výzkumem, spoluprací s komerčním sektorem či třeba mezinárodní výměnou.

Kdyby se rozhodovalo o kvalitě škol jen podle reputace, nebyl by to v českých zemích zase takový rozdíl oproti roku 1348. Univerzita Karlova v Praze má stále renomé, se kterým nemůže nikdo v Česku soupeřit. Minulý rok prestižní MIT Technology Review publikoval zajímavý žebříček škol nikoliv nejlepších (jak se každý snaží hodnotit), ale nejlivnějších. Vědci z francouzské University of Franche-Comté hodnotili univerzity nikoliv podle vědy či kvality studia, ale podle algoritmu pagerank, který se využívá k relevantnímu vyhledávání na internetu. Výsledkem bylo senzační 34. místo pro Univerzitu Karlovu, tedy na dohled od špičky Cambridge, Oxfordu či Harvardu. Brněnská Masarykova univerzita byla až 231. a dál to raději ani nezmiňujeme. Ale vysokoškolské vzdělání samozřejmě není jen silná historie a zásluh na studia v jednom z nejhezčích měst Evropy. To dosvědčují i pravidelné mezinárodní srovnávací žebříčky univerzit QS World University Rankings či takzvaný Šanghajský žebříček ARWU. Univerzita Karlova sice podle QS stále válcuje konkurenty v akademické reputaci, ale například v reputaci u zaměstnavatele už je výše ČVUT. Masarykova univerzita má více mezinárodních studentů. A Vysoká škola ekonomická má ke své velikosti relativně více zahraničních pedagogů.

A pod tímto obecným trendem, kdy velké univerzity mění kurz logicky mnohem pomaleji než pružnější menší školy, se odehrává souboj v jednotlivých oborech. A ten je nevyhnutelný, zdravý a republice prospěšný. Ničemu neprospívá, aby to nejlepší vzdělání v Česku bylo koncentrováno na pár čtverečních kilometrech v hlavním městě. Někde je samozřejmě Praha stále nedostižná. Institut ekonomických studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy se historicky rozjel jako malé elitní pracoviště s dobrou vědou a mezinárodní spoluprací. Není se tedy čemu divit, že pravidelně vyhrává žebříček o nejlepší ekonomii v zemi. A vlastně je to tak trochu nefér k fakultám Vysoké školy ekonomické v Praze, které jsou mnohem masovější. Ale za těmito stálicemi například ekonomika v Hradci Králové ukázala, že když si víc hledí vědy, už to nemusí být až šesté místo v hodnocení, ale těsně třetí. Některé obory pak už zcela rozbily pražsko-brněnský duopol. Například sociologie, kde se výrazně zlepšila Plzeň a dostala se na druhé místo.

Jistě, všechny tyto výzkumy jsou velkou generalizací, ale obecný trend, že ve vysokoškolském rybníce plave čím dál více regionálních štik, se nedá zpochybnit. A to vůbec nepočítáme soukromé školy, které si prožily svá divoká bohatýrská léta a nyní se (alespoň některé) úspěšně snaží výrazně vylepšit svou kvalitu.

Srovnávání vysokých škol je tak svým způsobem čím dál těžší. Z letité společné touhy nabrat co nejvíce studentů se vydělují velké školy s cílem omezit masovou výrobu vysokoškoláků a naopak menší univerzity s jasným cílem excelovat buď ve vědě, nebo ve spolupraci s regionálním komerčním sektorem. Proto například Tomáš Zima jako první rektor Univerzity Karlovy před dvěma lety nastupoval s cílem snížit počet bakalářů a zlepšit výuku vyšších stupňů studia.

Samozřejmě že na celkových výsledcích univerzit se reputační předstih Univerzity Karlovy bude ještě dlouho projevovat (aktuálně je podle QS 279. na světě, ČVUT až 451. a pak teprve další školy). Ale v jednotlivých oborech je už mnohdy vidět, že aktuální prvenství v oboru nemusí vydržet nijak dlouho. Někdy ani

rok. Tak je to ale dobře: z hlediska zdravé univerzitní konkurence. I z pohledu uchazečů, kterým se otevírá čím dál zajímavější výběr, kde strávit vysokoškolská léta.

Žebříček vysokých škol Hospodářských novin ukazuje, že mimo metropole čím dál častěji vznikají velmi dobré veřejné školy, které si našly svoji niku na trhu.

O autorovi| David Klimeš, david.klimes@economia.cz

Foto popis|

Jak to vlastně je s českým školstvím – jsem rád, že nejsem se svými názory sám (nozicka)

21.1.2016 idnes.cz - blog str. 00

Josef Nožička

Ve svém předposledním blogu jsem reagoval na reportáž ze sobotní MF DNES, věnované problematice školství. Šlo o reportáž na téma, jak bude vypadat svět v roce 2030 a jak by se v souvislosti s tím mělo současné školství změnit.

Tato reportáž redaktorky Radky Hrdinové se objevila včera večer ve zkrácené a mírně upravené podobě i na titulní straně IDNES. Navíc na ni navazoval i odkaz na rozhovor s „odborníkem na vzdělávání“ Bohumilem Kartousem s titulkem „Školy mají problém - učí látku, ale ne děti.“

Dle profilu, který je na stránce otisknut, je pan Kartous (pracující v současné době v obecně prospěšné společnosti EDUin) nepochybně vzdělaný člověk. Vystudoval Fakultu sportovních studií i Pedagogickou fakultu na MU v Brně a postgraduální studium na **Fakultě sociálních věd** Karlovy univerzity. Kladu si však otázku, zda by „odborník na vzdělávání“ neměl mít za sebou i náležitou pedagogickou praxi. Ta dle zmiňovaného profilu u pana Kartouse spočívá v tom, že od roku 2012 externě přednáší na VŠE v Praze. Což samozřejmě určitá pedagogická praxe je, ale asi se s většinou lidí shodnu na tom, že přednášet na vysoké škole a učit na základní či střední škole je přece jen něco trochu jiného.

Je ovšem pravdou, že v porovnání s jiným pracovníkem společnosti EDUin Tomášem Feřtkem, který je rovněž označován za odborníka na vzdělávání a jehož články na toto téma jsou také často publikovány v českých médiích, je na tom Bohumil Kartouz ještě poměrně dobře. Novinář a filmový scénárista Tomáš Feřtek totiž neučil vůbec nikdy a pedagogickou fakultu ani nedostudoval.

Možná někteří čtenáři namítnou, že mnozí porevoluční ministři školství také nikdy neučili a například bývalí ministři financí Kalousek i Sobotka také neměli ekonomické vzdělání. Já ale přece jen mám trochu problém s tím, když někdo, kdo sám nikdy neučil, stále dokola mluví o tom, že současné školství praktikuje na žáky tupý dril, že by ve škole měly být zrušeny nejenom jakékoliv tresty, ale i pochvaly, že školu již dnes příliš nepotřebujeme na to, aby žákům předávala znalosti, ale potřebujeme ji především k tomu, aby reprodukovala demokratické hodnoty. V souvislosti s tím pan Kartous v závěru rozhovoru například říká, že škola by měla působit proti xenofobním postojům české společnosti, které dle něho vykazuje až 90% lidí.

Možná, že holt mám zastaralé a nemoderní názory... Ovšem když jsem si přečetl diskusi pod výš zmíněným článkem paní redaktorky Hrdinové na IDNES, tak jsem s jistým potěšením zjistil, že nejsem se svými názory sám. Pro ilustraci zde uvedu několik názorů, které patřily k těm, jimž ostatní čtenáři udělili v diskusi nejvíce plusů:

„Většina oslovených expertů se totiž shoduje, že je nutné, aby to byla od základu jiná škola, pokud její absolventi mají v budoucím světě uspět... nejdřív by ti "experti" mohli sdělit, jak bude podle nich ten budoucí svět vypadat, to je totiž docela důležité.“

„... je to blábol, který přesně definuje, v čem je vlastně problém vzdělání - ne našeho školství. Prostor dostávají často ti, kteří rádi hladí orákulum koule a před dětmi v základní škole zpravidla neučili.“

„Důležité je, aby dítě četlo a text i chápalo, pak bude úplně jedno, jestli si ho bude číst v knize, na tabletu nebo třeba na břidlicové tabulce. Bohužel řada dětí dnes čte maximálně tak SMSky a pak se nelze divit, že mají problém zformulovat větu o více než třech slovech.“

Závěrem bych snad ještě dodal, že si rozhodně nemyslím, že naše školství funguje ideálně a že by v něm nebylo co zlepšovat. Jenom se jako učitel s více než dvacetiletou praxí obávám, že pokud by se mělo měnit dle představ mediálních vzdělávacích odborníků Kartouse, Feřka či Štefla, tak by to byly naopak změny k horšímu.

Josef Nožička

URL| <http://nozicka.blog.idnes.cz/c/492165/jak-to-vlastne-je-s-ceskym-skolstvim-jsem-rad-ze-nejsem-se-svymi-nazory-sam.html?ref=rss>

Václav Danda: Převratné odhalení analytika Šíra. Už je jasné, kdo sem žene ty milé migranty!

21.1.2016 parlamentnilisty.cz str. 00 Názory a petice
PV

Václav Danda se zamýšlí nad posledním vývojem na imigrační i propagandistické frontě a klade si otázku, zda generál NATO a pražský analytik někdy slyšeli slovo Twitter.

Pochod migrantů na Evropu nepolevuje ani přes třeskuté mrazy. Už i ti nejzbabělejší ze zbabělých, k “Velkoněmecké říši” tradičně nejloajálnější - rakouští vládní politici - opatrně signalizují konec “vítání”. A v nejbližší době chystají uzavření hranic.

Donutila je k tomu stále větší nespokojenost občanů s “prouprchlickým? kurzem socialistů a lidovců, kteří, kopírující německého Vůdce (tentokrát v sukních), otevřeli zemi multikulturně dokořán. Po silvestrovských událostech, které otrásl i Rakouskem, je však vláda donucena měnit kurz. Dramaticky padající preference vládních stran a raketový nárůst pro Svobodné přiměly tento týden kancléře Faymanna zatáhnout za záchranou brzdu.

Ideolog pražské kavárny na to přišel

Tím ovšem vyvolal dominový efekt a zmatky v Berlíně. V Bavorsku naopak posílil hlasy volající po uzavření německých hranic. Ke stejnému kroku se připravuje i Slovinsko a Maďarsko se chystá oplotit i zbývající část hranice s Rumunskem.

Pod tlak se tak dostává i česká vláda, která (po vítězství pronárodních sil ve Varšavě) převzala roli bruselského a berlínského trojského koně. Projevilo se to názorně při schůzce ministrů vnitra V4: S návrhem na prolomení státní suverenity rozmístěním pohraničních jednotek i proti vůli evropských států zůstal ministr Chovanec sám - a kvůli tomu nebylo přijato ani společné komuniké.

O co více je premiér Sobotka ve střední Evropě osamocen, o to více se činí naši propagandisté, aby národu vysvětlili, kdo za celou tuhle migrační zkázu nese odpovědnost. Úlohy “osvětáře”, který má vysvětlit nevysvětlitelné, se ujal velmi kreativně “analytik” Jan Šír z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy - hlavní továrny na výrobu “ideově pevných” novinářů.

Česká televize tohoto odborníka na slovo vzatého dosud zvala vždy, když bylo třeba národu vysvětlit ruské nebezpečí kontrastující s báječným působením Spojených států a EU v ukrajinské občanské válce. V Lidových novinách se tento prověřený expert nyní vyjádřil stejně originálně i k migrační krizi. Prý za ní nestojí Spojené státy, které rozvrátily celý Blízký východ organizací státních převratů (tzv. barevné revoluce) a

občanských válek. Ani americké neziskovky, které miliony běženců uvedly do pohybu. Ani sociální inženýři z Bruselu, plánující proměnu obyvatelstva evropských států podle Kalergiho plánu na novou euro-negroidní rasu, z níž se konečně zrodí neexistující "evropský lid".

Za vším hledej Putina

Hlavním viníkem - tu máš, čerte, kropáč - je prý Putinovo Rusko. A nemyslí to jako vtip. Protože je to však akademik, rozvedl o tom úchvatnou teorii, která se nyní jistě stane předmětem diplomových prací budoucích žurnalistů:

"Zatímco Evropa se zoufale snaží vymyslet, jak efektivně přijmout statisíce uprchlíků ze Sýrie a dalších válečných zón, Rusko migrační toky zcela záměrně podporuje svými vojenskými akcemi v Sýrii," odhaluje v LN analytik Šír. Může tím podle něho údajně získat dvojitou výhodu: Jednak zlikviduje své nepřátele, jednak zoufalí migranti pak politicky destabilizují Evropskou unii. Rusko podle něho právě realizuje velký plán na rozložení EU, kterého by následně mohlo využít pro vlastní expanzi do Evropy. No nekupte to!

A následuje další dramatické Širovo odhalení: Rusko prý nebombarduje pozice Islámského státu, neboť jej s ním pojí "delikátní vazby" (což je vidět zejména při útocích islamistů proti ruské vládě na Kavkaze, pozn. aut.). Útočí pouze na politickou opozici (to jsou ti známí "umírnění zabijáci", pozn. aut.) proti Asadovi, a také na území etnických menšin, a tím prý přivádí uprchlickou vlnu, která pak míří do Evropy. A jaký má důvod k této ďábelské strategii? "Vzniká tak podhoubí pro rozmach nejrůznějších antisystémových, antievropských, populistických, zpravidla krajně pravicových stran a hnutí financovaných a inspirovaných Kremlm."

Kavárna je v depresi a blouzní

Je to vynikající teorie, k níž nezbyvá než učitelé novinářů pográtulovat. Jeho svěřenci teď alespoň už vědí, až přijdou do praxe, jak v takových případech na to. Je to vcelku jednoduché:

Nemusejí se především vůbec zabývat prokazatelnými fakty: V tomto případě tím, že jsou to Spojené státy, které fakticky vytvořily (a materiálně a finančně dosud udržují při životě) islamistická seskupení, která za ně měla svrhnout Asada. Nemusejí vědět, že to byly Spojené státy, které rozvrátily Irák - a tím umožnily vznik ISIL. Nemusejí se ptát, proč údajné "spojenecké" bombardování pozic ISIL nepřineslo ani po roce žádné výsledky - až do okamžiku, než se do bombardování zapojilo Rusko. A už vůbec se nemusejí zabírat nezvratným faktem, že po dva roky trvající migrační vlna jako mávnutím kouzelného proutku zesílila letos na jaře a kulminovala v létě - tedy dříve než v říjnu vzlétlo v Sýrii první ruské letadlo. Musejí jedině: Za každým rohem vidět Putina, nebo jeho špiona.

Ale budiž. Dalo by se to nakonec pochopit. Multi-kulti koncepce je migrantskou apokalypsou v troskách, stejně jako americká politika na Blízkém východě či v Afghánistánu, Rusko (nejen) na diplomatické frontě nové studené války pokračuje ve vítězné ofenzívě - a pražská kavárna v depresi blouzní.

Jenže do debaty se zapojil také potenciální kandidát havlistické Národní fronty na prezidenta, toho času druhý nejvyšší muž v hierarchii NATO, český generál Petr Pavel. Příliv migrantů podle něj není organizovaná invaze, jak nedávno prohlásil prezident republiky Miloš Zeman. "Obávám se, že tvrzení, že uprchlická krize je někým jednotně koordinovaná, nemá žádnou oporu ve zpravodajských analýzách dostupných všem členským státům NATO. Já bych těžko mohl takovou spekulaci podpořit," řekl Pavel v rozhovoru pro slovenský Denník N.

Zrádný Twitter vypovídá

Náš vysoce postavený zelený NATOmozek se zřejmě domnívá, že miliony lidí valící se do Evropy měly ve stejnou chvíli stejný kongeniální nápad, zatímco takzvané neziskové organizace a západní tajné služby jednájí jen ze svého příslovečného humanitního "světového názoru". Je na tom v takovém případě úplně stejně jako zmíněný pan Šír. Rozhodl se ignorovat fakta - a šířit tupou propagandu.

Podle IT odborníků, kteří se celou záležitostí podrobně zabývali, došlo od března minulého roku k dramatickému nárůstu zpráv pro Twitter, které kulminovaly v době největší vlny v srpnu. Ve zprávách se psalo o otevřených bránách Evropy pod heslem "Vítejte, uprchlíci". Nejvíce tweetů tohoto typu se týkalo Německa, více než 10 % Maďarska. Všechny ostatní země jsou zastoupeny podstatně méně.

Zajímavé je, že ze samotného Německa bylo jen o něco více než 5 % z celkového počtu těchto tweetů. Jinými slovy, migranti byli navigováni do Německa zvenku. Analýza ukazuje, že vetřelci jsou velmi dobře informováni o tom, jak se dostat do Merkelové země zaslíbené. Navíc dokonce vědí, jak se chovat k policii a co říkat novinářům. Ani to podle pana generála není známka jisté organizovanosti celého projektu?

“Zpravodajské analýzy” NATO panu generálovi prostě zrádně zatajily, že sociální sítě jsou široce používány při “barevných revolucích”. Revoluce v Tunisu, která zahájila “arabské jaro”, je dokonce nazývána “twitterová”. Měli by si v tom generálové udělat “doma” pořádek, jedno jestli Petr, nebo Pavel.

Nikdo nic neví?

Většina “nezelených” analýz totiž zcela jasně dokazuje, že imigrantská operace je primárně podporovaná ze Spojených států a Velké Británie. Ostatně největší počet tweetů se sloganem “Vítejte uprchlíci” (do Německa) přišel právě z USA a Velké Británie - stejně jako na začátku ukrajinského státního převratu.

Ruská analytička Jelena Larina konstatuje: “Pokud se budete dívat na profily těch, kteří umístili nejpopulárnější tweety, jsou to velmi dobře známé osoby, přímo a nepřímo navázané na různé druhy západních nevládních organizací. Všechny tyto organizace jsou ve světě dobře známé. Tyto organizace jsou sponzorovány přes důvěrníky, západní tajné služby, významné finančníky, a tak dále. Málo se ví o tom, že mnoho z těchto “humanitárních” organizací bylo zapojeno do skandálů souvisejících s obchodováním s drogami, či praním špinavých peněz. V posledních desetiletích se ve světě vyvinula silná aliance mezi zločineckými skupinami a legálními zpravodajskými službami a organizacemi spojenými se zpravodajskou komunitou, finančníky - a také hlavními médii...”

O tom však pan generál z bruselského NATO ani pan Šír z pražské kavárny už vůbec nesmějí nic vědět. Vždyť to říká ruská analytička, kam by to měli okna! Oni dobře vědí, jak to je: Migranty sem přece žene ďábel Putin! Tím je současně přesvědčivě zdůvodněno i pokračující obklíčování Ruska a rozmisťování stále silnějších vojenských kontingentů NATO blízko jeho hranic.

O tom ale pan generál také určitě nic neví. NA TO má své Šíry.

Vyšlo na protiproud.cz. Publikováno se souhlasem vydavatele.

URL| <http://www.parlamentnilisty.cz/article.aspx?rubrika=1415&clanek=418326>

Vítači v depresi: Už i Rakousko zavírá hranice

21.1.2016 protiproud.cz str. 00 Politika

Václav Danda

Převratné odhalení analytika Šíra. Už je jasné, kdo sem žene ty milé migranty! Generál Pavel je v pohodě: O ničem nic neví. A proč NATO obklíčuje Rusko? se zamýšlí nad posledním vývojem na imigrační i propagandistické frontě a klade si otázku, zda generál NATO a pražský analytik někdy slyšeli slovo Twitter

Pochod migrantů na Evropu nepolevuje ani přes třesuté mrazy. Už i ti nejoblíbenější ze zbabělých, k “Velkoněmecké Říši” tradičně nejloajálnější - rakouští vládní politici - opatrně signalizují konec “vítání”. A v nejbližší době chystají uzavření hranic.

Donutila je k tomu stále větší nespokojenost občanů s „prouprchlickým“ kurzem socialistů a lidovců, kteří, kopírující německého Vůdce (tentokrát v sukních), otevřeli zemi multikulturně dokořán. Po silvestrovských událostech, které otřásl i Rakouskem, je však vláda donucena měnit kurz. Dramaticky padající preference vládních stran a raketový nárůst pro Svobodné, přiměl tento týden kancléře Faymanna zatáhnout za záchranou brzdu.

Ideolog pražské kavárny na to přišel

Tím ovšem vyvolal dominový efekt a zmatky v Berlíně. V Bavorsku naopak posílil hlasy volající po uzavření německých hranic. Ke stejnému kroku se připravuje i Slovinsko a Maďarsko se chystá oplotit i zbývající část hranice s Rumunskem.

Imigrantská operace je primárně podporovaná ze Spojených států a Velké Británie. Ostatně největší počet tweetů se sloganem "Vítejte uprchlíci" (do Německa) přišlo právě z USA a Velké Británie

Pod tlak se tak dostává i česká vláda, která (po vítězství pronárodních sil ve Varšavě) převzala roli bruselského a berlínského trojského koně. Projevilo se to názorně při schůzce ministrů vnitra V4: S návrhem na prolomení státní suverenity rozmístěním pohraničních jednotek i proti vůli evropských států zůstal ministr Chovanec sám - a kvůli tomu nebylo přijato ani společné komuniké.

O co více je premiér Sobotka ve střední Evropě osamocen, o to více se činí naši propagandisté, aby národu vysvětlili, kdo za celou tuhle migrační zkázu nese odpovědnost. Úlohy „osvětáře“, který má vysvětlit nevysvětlitelné, se ujal velmi kreativně „analytik“ Jan Šír z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy - hlavní továrny na výrobu "ideově pevných" novinářů.

Česká televize tohoto odborníka na slovo vzatého dosud zvala vždy, když bylo třeba národu vysvětlit ruské nebezpečí kontrastující s báječným působením Spojených států a EU v ukrajinské občanské válce. V Lidových novinách se tento prověřený expert nyní vyjádřil stejně originálně i k migrační krizi. Prý za ní nestojí Spojené státy, které rozvrátily celý Blízký východ organizací státních převratů (tzv. barevné revoluce) a občanských válek. Ani americké neziskovky, které milióny běženců uvedly do pohybu. Ani sociální inženýři z Bruselu, plánující proměnu obyvatelstva evropských států podle Kalergiho plánu na novou euro-negroidní rasu, z níž se konečně zrodí neexistující „evropský lid“.

Čtete ZDE: Nácvič na Spartakiádu vzor 55: České feministky se veřejně svlékají donaha. Sexuální útoky a znásilňování bezbranných žen jako nácvič na hromadné vystoupení muslimů? Vědí rozverně dámy, co je to Taharrush?

Čtete ZDE: Sobotkův „plán B“: Přeskočilo mu? Špidla dál jedná o kvótách pro migranty. Nejsme tu pro cizí byznys. Okamžitě postavme plot a obnovme státní hranici! Schengen je mrtvý tak jako tak
Za vším hledej Putina

Hlavním viníkem - tu máš, čerte, kropáč - je prý Putinovo Rusko. A nemyslí to jako vtip. Protože je to však akademik, rozvedl o tom úchvatnou teorii, která se nyní jistě stane předmětem diplomových prací budoucích žurnalistů:

„Zatímco Evropa se zoufale snaží vymyslet, jak efektivně přijmout statisíce uprchlíků ze Sýrie a dalších válečných zón, Rusko migrační toky zcela záměrně podporuje svými vojenskými akcemi v Sýrii,“ odhaluje v LN analytik Šír. Může tím podle něho údajně získat dvojí výhodu: Jednak zlikviduje své nepřátele, jednak zoufalí migranti pak politicky destabilizují Evropskou unii. Rusko podle něho právě realizuje velký plán na rozložení EU, kterého by následně mohlo využít pro vlastní expanzi do Evropy. No nekupte to!

A následuje další dramatické Šírovo odhalení: Rusko prý nebombarduje pozice Islámského státu, neboť jej s ním pojí „delikátní vazby“. (což je vidět zejména při útocích islamistů proti ruské vládě na Kavkaze poz. aut.). Útočí pouze na politickou opozici (to jsou ti známí "umírnění zabijáci", pozn. aut) proti Asadovi, a také na území etnických menšin, a tím prý přizívuje uprchlickou vlnu, která pak míří do Evropy. A jaký má důvod k této ďábelské strategii? „Vzniká tak podhoubí pro rozmach nejružnějších antisystémových, antievropských, populistických, zpravidla krajně pravicových stran a hnutí financovaných a inspirovaných Kremlem.“

Čtete ZDE: Miliónty imigrant v Německu: Angela osobností roku, jako před ní Adolf. Globální elity dobyvatele Evropy milují. Klausův manuál o migrantech: Stěhování národů, s.r.o. Zemanova výzva "Všichni k pumpám!"

Čtete ZDE: Před bruselským diktátem: S "Klausovou výjimkou" by se nás netýkal. Migrační tsunami podle zednářských plánů. Státy musejí zmizet. EUROMED: Přerozdělit do zemí EU až 80 miliónů muslimů
Kavárna je v depresi a blouzní

Je to vynikající teorie, k níž nezbývá než učitelé novinářů pográtulovat. Jeho svěřenci teď alespoň už vědí, až přijdou do praxe, jak v takových případech na to. Je to vcelku jednoduché:

Nemusejí se především vůbec zabývat prokazatelnými fakty: V tomto případě tím, že jsou to Spojené státy, které fakticky vytvořily (a materiálně a finančně dosud udržují při životě) islamistická seskupení, která za ně měla svrhnout Asada. Nemusejí vědět, že to byly Spojené státy, které rozvrátily Irák - a tím umožnily vznik ISIL. Nemusejí se ptát, proč údajné "spojenecké" bombardování pozic ISIL nepřineslo ani po roce žádné výsledky - až do okamžiku, než se do bombardování zapojilo Rusko. A už vůbec se nemusejí zabírat nezvratným faktem, že po dva roky trvající migrační vlna jako mávnutím kouzelného proutku zesílila letos na jaře a kulminovala v létě - tedy dříve než v říjnu vzletlo v Sýrii první ruské letadlo. Musejí jediné: Za každým rohem vidět Putina, nebo jeho špióna.

Ale budiž. Dalo by se to nakonec pochopit. Multi-kulti koncepce je migrantskou apokalypsou v troskách, stejně jako americká politika na Blízkém východě či v Afghánistánu, Rusko (nejen) na diplomatické frontě nové studené války pokračuje ve vítězné ofenzívě - a pražská kavárna v depresi blouzní.

Jenže do debaty se zapojil také potenciální kandidát havlistické Národní fronty na prezidenta, toho času druhý nejvyšší muž v hierarchii NATO, český generál Petr Pavel. Příliv migrantů podle něho není organizovaná invaze, jak nedávno prohlásil prezident republiky Miloš Zeman. "Obávám se, že tvrzení, že uprchlická krize je někým jednotně koordinovaná, nemá žádnou oporu ve zpravodajských analýzách dostupných všem členským státům NATO. Já bych těžko mohl takovou spekulaci podpořit," řekl Pavel v rozhovoru pro slovenský Denník N.

Čtete ZDE: Imigrantská vlna se valí dál: Uprchlíci, nebo invazní jednotky? Soros už nezastírá, že jde o plán na zničení Evropy. Pád Merkelové - rozpad EU? Čechova předpověď. Začalo odpočítávání?

Čtete ZDE: Imigrantská vlna se valí dál: Uprchlíci, nebo invazní jednotky? Soros už nezastírá, že jde o plán na zničení Evropy. Pád Merkelové - rozpad EU? Čechova předpověď. Začalo odpočítávání?
Zrádný Twitter vypovídá

Náš vysoce postavený zelený NATOmozek se zřejmě domnívá, že milióny lidí valící se do Evropy, měly ve stejnou chvíli stejný kongeniální nápad, zatímco takzvané neziskové organizace a západní tajné služby jednají jen ze svého příslovečného humanitního "světového názoru". Je na tom v takovém případě úplně stejně jako zmíněný pan Šír. Rozhodl se ignorovat fakta - a šířit tupou propagandu.

Podle IT odborníků, kteří se celou záležitostí podrobně zabývali, došlo od března minulého roku k dramatickému nárůstu zpráv pro Twitter, které kulminovaly v době největší vlny v srpnu. Ve zprávách se psalo o otevřených bránách Evropy pod heslem "Vítejte, uprchlíci". Nejvíce tweetů tohoto typu se týkalo Německa, více než 10% Maďarska. Všechny ostatní země jsou zastoupeny podstatně méně.

Zajímavé je, že ze samotného Německa bylo jen o něco více než 5% z celkového počtu těchto tweetů. Jinými slovy, migranti byli navigováni do Německa zvenku. Analýza ukazuje, že vetřelci jsou velmi dobře informováni o tom, jak se dostat do Merkelové země zaslíbené. Navíc dokonce vědí, jak se chovat k policii a co říkat novinářům. Ani to podle pana generála není známka jisté organizovanosti celého projektu?

"Zpravodajské analýzy" NATO panu generálovi prostě zrádně zatajily, že sociální sítě jsou široce používány při "barevných revolucích". Revoluce v Tunisu, která zahájila "arabské jaro", je dokonce nazývána "twitterová". Měli by si v tom generálové udělat "doma" pořádek, jedno jestli Petr, nebo Pavel.
Nikdo nic neví?

Většina "nezelených" analýz totiž zcela jasně dokazuje, že imigrantská operace je primárně podporovaná ze Spojených států a Velké Británie. Ostatně největší počet tweetů se sloganem "Vítejte uprchlíci" (do Německa) přišlo právě z USA a Velké Británie - stejně jako na začátku ukrajinského státního převratu.

Ruská analytička Jelena Larina konstatuje: „Pokud se budete dívat na profily těch, kteří umístili nejpobláznější tweety, jsou to velmi dobře známé osoby, přímo a nepřímo navázané na různé druhy západních nevládních organizací. Všechny tyto organizace jsou ve světě dobře známé. Tyto organizace jsou sponzorovány přes důvěrníky, západní tajné služby, významné finančníky, a tak dále. Málo se ví o tom, že mnoho z těchto

"humanitárních" organizací bylo zapojeno do skandálů souvisejících s obchodováním s drogami, či praním špinavých peněz. V posledních desetiletích se ve světě vyvinula silná aliance mezi zločineckými skupinami a legálními zpravodajskými službami a organizacemi spojenými se zpravodajskou komunitou, finančníky - a také hlavními médii..."

O tom však pan generál z bruselského NATO ani pan Šír z pražské kavárny už vůbec nesmějí nic vědět. Vždyť to říká ruská analytička, kam by to měli okna! Oni dobře vědí, jak to je: Migranty sem přece žene ďábel Putin! Tím je současně přesvědčivě zdůvodněno i pokračující obklíčování Ruska a rozmisťování stále silnějších vojenských kontingentů NATO blízko jeho hranic.

O tom ale pan generál také určitě nic neví. NA TO má své Šíry.

URL| <http://protiproud.parlamentnilisty.cz/politika/2202-vitaci-v-depresi-uz-i-rakousko-zavira-hranice-prevratne-odhaleni-analytika-sira-uz-je-jasne-kdo-sem-zene-ty-mile-migranty-general-pavel-je-v-pohode-o-nicem-nic-nevi-a-proc-nato-obklicuje-rusko.htm>

Do Prahy přijel britský premiér Cameron

22.1.2016 ČRo Plus str. 01 17:10 Den podle...

Petr ŠIMŮNEK, moderátor

Je pátek po páté, vy posloucháte Český rozhlas Plus a Den podle mě. Den mrazivý, den, kdy ale do jara zbývají už jenom dva měsíce, a den plný zásadních i jenom prostě zajímavých událostí. Třeba do Prahy přijel britský premiér. To se nestává zas tak často, a tak se podíváme, s čím vlastně David Cameron do Česka přijel. Ropa je nejlevnější za posledních třináct let. Jindy jednoznačně dobrá zpráva pro světovou ekonomiku má ale svoje první oběti. Ve Venezuele, v Rusku, v Ázerbájdžanu. A trochu popírá ekonomickou logiku. Turecko je kvůli své roli ve válce v Sýrii a kvůli uprchlické vlně ve středu diplomatické pozornosti. Hned dvě světové velmoci s ním právě dnes vyjednávají. Roboti už jdou. Do dvaceti let prý v práci nahradí pět milionů lidí, ne do dvaceti let, ale do roku 2020. Česko je osmatřicátá nejlepší země na světě. Je to málo nebo hodně pětadvacet let po získání svobody? A Brazílie bojuje se zákeřným virem, který napadá čerstvě narozené děti. A Tichá dohoda křičí Achtung dreissig. Tak dobře poslouchejte.

V Praze je po delší době významná mezinárodní návštěva. Přijel britský premiér David Cameron, jednal s předsedou vlády, poté s prezidentem republiky a setká se i s ministrem financí. Do Prahy přijel vysvětlovat především požadavky Velké Británie na změnu vztahů s Evropskou unií, o nichž se v britském království bude konat referendum. A to nejspíš už letos. Premiéři se shodli na tom, že pro řešení uprchlické krize je důležité posílit ochranu vnějších hranic schengenského prostoru.

Bohuslav SOBOTKA, premiér /ČSSD/

Že jsme se shodli na potřebě silnější ochrany vnější schengenské hranice. Vnější schengenská hranice, režim na této hranici, dodržování pravidel na této hranici je jedním z klíčových opatření. A je to jeden z klíčů k řešení to současné migrační krize, kterou procházíme.

Petr ŠIMŮNEK, moderátor

Kromě ochrany schengenského prostoru spolu mluvili premiéři také o prodeji českých letadel L-159 do Iráku, anebo o omezení sociálního systému pro uprchlíky a o boji proti terorismu.

David CAMERON, britský premiér

Sdílíme mnoho společného v konkurenční Evropě. A tak, jak jste říkal, boj proti terorismu, boj proti extrémismu. To je obrovská hrozba, které naše země čelí. Také jsme hovořili o tom, že je třeba nalézt komplexní řešení na otázku migrační krize a posílení externích hranic v Evropě. A že je třeba udělat mnohem více pro uprchlíky v

jejich regionech původu. Musíme mít komplexní přístup, abychom vyřešili problémy, kterým čelí ve svých původních zemích.

Petr ŠIMŮNEK, moderátor

Řekl po jednání s Bohuslavem Sobotkou britský premiér David Cameron. Co přesně vlastně Británie po Evropské unii chce, protože i to bylo téma těch rozhovorů, a také jakou, jaké jsou teď vztahy České republiky s touto zemí, na to se zeptám Tomáše Weisse, vedoucího katedry evropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý den.

Tomáš WEISS, vedoucí katedry evropských studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý den.

Petr ŠIMŮNEK, moderátor

Možná, že začneme ale nejdřív přece jenom tou migrační krizí, která byla také středobodem těch diskusí. Jak může Česko a Británie pomoci tomu, co se teď děje v uprchlické krizi? Stačí jenom, že se shodnou na tom, že schengenské hranice mají být více chráněné? To zas není tak velký výsledek. Anebo?

Tomáš WEISS, vedoucí katedry evropských studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Upřímně řečeno to není vůbec žádný výsledek. To je sice pravda, ale nikdo moc neví, jak to udělat, protože ty hranice jsou tak ohromné a tak dlouhé, že upřímně řečeno, není úplně fyzicky možné je chránit tak, aby jimi nikdo neprošel. Takže to já si myslím, že to je taková mantra. Ono to v těch smlouvách všude je. A je zapotřebí to samozřejmě vždycky zopakovat. Ale ve skutečnosti tohle samozřejmě není to řešení.

Petr ŠIMŮNEK, moderátor

Pojďme tedy na něco možná trochu konkrétnějšího, a to je to, co chce Velká Británie po Evropské unii, respektive jak chce změnit svoje vztahy k Evropské unii. Co vlastně Velká Británie chce měnit?

Tomáš WEISS, vedoucí katedry evropských studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Velká Británie toho chce svým způsobem měnit hodně i málo. Protože součástí těch požadavků je řada různých formálních, řekněme, asi spíš symbolických, než jakýchkoli jiných věcí, jako například vypuštění nebo nějaké vyvázání se z toho požadavku o stále užší evropské spolupráci. O stále užší Unii. Což je v podstatě symbolika. A může to taky vadit pouze jako vypuštění nějakého symbolu, nebo vyvázání z nějakého symbolu. A pak je tam, pak je tam, pak jsou tam některé, řekněme, podstatnější body, jako je například debata o tom, jak uzpůsobit nebo, nebo změnit celý, celé to téma volného pohybu osob a nároku na, na sociální dávky. A tam je samozřejmě daleko víc k diskusi, a je to věc, která se třeba dotkne skutečně konkrétně daleko víc lidí.

Petr ŠIMŮNEK, moderátor

A to je, jenom připomeňme, to je proto, že Británie by chtěla omezit vyplácení dávek lidem, kteří přicházejí z členských zemí Evropské unie, jako například z Rumunska, z Bulharska, z Polska, ale dokonce i z České republiky, protože podle ní by neměli mít na ty sociální dávky nárok. A neměli by prostě přijet do Británie jenom proto, aby si ty sociální dávky vyzvedli. Je to tak?

Tomáš WEISS, vedoucí katedry evropských studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Přesně tak. Ale ono to, ono nejde jenom o Bulhary, Rumuny, Čechy, nebo Poláky. Pokud se ta pravidla změní, tak se samozřejmě změní pro všechny, takže to znamená, že se budou měnit i pro Francouze, Španěly, Švédy, prostě pro kohokoli v rámci Evropské unie. A proto je ta debata vlastně takhle podstatná, protože velmi těžko si lze představit, že by se tahle ta debata týkala pouze Británie. A když se bude, když se budou ta pravidla měnit, tak se v nějakém důsledku pravděpodobně budou muset dotknout celého území Evropské unie. A vlastně týkají se tím pádem té jedné z těch základních svobod, to znamená volného pohybu osob a podmínek, za jakých ten, tenhle ten volný pohyb osob a volný pohyb pracovníků se uskutečňuje.

Petr ŠIMŮNEK, moderátor

Já jsem zmiňoval, že Velká Británie nejspíš už letos bude hlasovat o tom, jestli setrvá v Evropské unii, nebo vlastně za jakých podmínek setrvá. O čem přesně se má hlasovat? Už je to zřejmé, už je to, už je otázka jasná?

Tomáš WEISS, vedoucí katedry evropských studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ta otázka je myslím jasná. Já ji teda, upřímně řečeno, takhle z hlavy neznám. Ale ve skutečnosti to hlasování je, je vnitrobritská debata. A já mám trochu pochybnosti o tom, četl jsem to i v řadě komentářů, do jaké míry to, jestli Cameron bude v tom svém vyjednávání v Evropě úspěšný nebo neúspěšný, vůbec může mít nějaký zásadnější vliv na to, jak to referendum dopadne. Protože se domnívám, že velká část těch, kteří jsou pro vystoupení Británie z Evropské unie, se neu..., nebude uspokojena ani tím, když by Cameron uspěl ve všech těch bodech, které si předsevzal. A zase naopak ti, kteří věří, že Británie musí zůstat v Evropské unii, protože prostě žádná jiná rozumná budoucnost pro Británii není, nebo je to dlouhodobě výhodnější, tak že by tohle to jejich přesvědčení zvrátilo to, pokud Cameron v těch svých bodech neuspěje. Takže já se domnívám, že ta debata je ve skutečnosti britsko - britská. Je vnitrobritská, je vedená velmi vnitrobritskými záležitostmi a vnitrobritskou debatou. A po pravdě, to, co ostatní státy Evropské unie říkají a dělají, má na to, co, jak se nakonec Britové dohodnou a rozhodnou vlastně asi docela malý vliv.

Petr ŠIMŮNEK, moderátor

Uvidíme, možná, že už v červnu letošního roku. Tomáši, poslední otázka. Jaké jsou vlastně dnes česko - britské vztahy? Kdysi to bývalo tak, že Česko bývalo po boku Británie právě ve skeptickém pohledu na Evropskou unii. Jak je to teď?

Tomáš WEISS, vedoucí katedry evropských studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Moje kolegyně Zuzana Kasáková, kolegyně z katedry píše pravidelně pro Ústav mezinárodních vztahů kapitulu, nebo přispívá do kapitoly o české zahraniční politice vůči Velké Británii. A mám pocit, že v posledních letech moc nemá o čem psát. Protože česko - britské vztahy jsou, řekněme, takové nijak zásadně dobré, nijak zásadně špatné. My se s Británií v mnoha ohledech shodneme, co se, co se Evropské unie týče. Ale po pravdě, Británie má takový, řekněme, velký rozhled světový, je přece jenom pořád ještě tou určitým způsobem mocností v globálním kontextu. Evropa ji zase tak moc nezajímá. I když teda samozřejmě máme nějaké společné zájmy ad hoc v těch určitých politikách, kdežto Česká republika je, řekněme, tou, tím státem, kterého víc zajímá ten regionální kontext, případně evropský kontext. Takže se domnívám, že se do značné míry s Británií mímíme. To, ty, řekněme, důležité vztahy, které byly kdysi mezi, mezi Cameronovými konzervativci a třeba ODS byly zase velmi utilitárně formulované, týkaly se prostě specifického, specifického tématu toho vytváření zvláštní platformy, zvláštní skupiny v Evropském parlamentu, evropských konzervativců a reformistů. Takže to už je, to už je pasé. Ta skupina existuje, ty vztahy tam pořád sice jsou, ale nejsou určující pro ten vztah České republiky a Velké Británie. Takže já, moje osobní hodnocení je, že vztahy České republiky a Velké Británie jsou v pořádku, ale nejsou ...

Petr ŠIMŮNEK, moderátor

Ale nijak intenzivní.

Tomáš WEISS, vedoucí katedry evropských studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

... nejsou tak důležité a tak intenzivní, jako třeba vztahy s jinými státy Evropské unie, přesně tak.

Petr ŠIMŮNEK, moderátor

Říká Tomáš Weiss, vedoucí katedry evropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. A bavili jsme se o návštěvě britského premiéra Camerona v Praze. Díky.

Tomáš WEISS, vedoucí katedry evropských studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já děkuju za pozvání.

Martina Možná vede HR společnosti Schindler CZ, technickým ředitelem je Václav Bubeníček

22.1.2016 [Kariera.iHNed.cz](http://kariera.iHNed.cz) str. 00 kariera.ihned.cz
-rkp

Společnost Schindler CZ představila nové obsazení významných postů. Personální ředitelkou je Martina Možná, která bude mít na starosti také bezpečnost zaměstnanců a etický kodex pro Českou i Slovenskou republiku. Technickým ředitelem se stal Václav Bubeníček, který ve firmě působí více než deset let.

Martina Možná si za svou více než patnáctiletou kariéru v oblasti řízení lidských zdrojů vyzkoušela jak poradenskou činnost, tak řízení personálního oddělení ve finančním sektoru a v oboru vzdělávání. Působila například ve společnostech AXA, PricewaterhouseCoopers Česká republika a International School of Prague.

„Mezi mé priority patří opravdové propojení byznysu, efektivity a práce s lidmi tak, aby byli spokojeni i naši zákazníci a obchodní partneři. Za nezbytný považuji servis s klientským přístupem k zaměstnancům a komunikaci," říká Martina Možná. Zaměří se také na další podporu profesního rozvoje zaměstnanců.

Ve volném čase se absolventka Univerzity Karlovy, **Fakulty sociálních věd**, obor sociologie, věnuje své rodině, sportuje (mimo jiné běhá maratóny), chodí do divadla, učí se hrát na piano a studuje cizí jazyky.

Václav Bubeníček pracuje ve společnosti Schindler CZ 12 let. Zastával pozice prodejce nových instalací, Key Account Managera, vedoucího prodeje a ředitele oblasti Morava.

Na postu technického ředitele se zaměří na posílení orientace technického oddělení na zákazníka. „Podpora prodeje a dalších výkonných složek společnosti je zásadní pro další rozvoj naší společnosti na českém i slovenském trhu," říká Václav Bubeníček.

Mezi jeho zájmy patří psychologie (s důrazem na celkový rozvoj člověka) a cyklistika ve všech formách. Má rád přírodu, především hory, a to jak v zimě, tak v létě. Václav Bubeníček má 3 dcery.

Martina Možná i Václav Bubeníček nastoupili na své pozice v průběhu posledního čtvrtletí roku 2015.

URL| <http://kariera.ihned.cz/pro-hr-manazery/c1-65122730-martina-mozna-vede-hr-spolecnosti-schindler-cz-technickym-reditelem-je-vaclav-bubenicek>

Personální ředitelkou společnosti Schindler CZ je Možná, technickým ředitelem Bubeníček

22.1.2016 buildingnews.cz str. 00 **Personální změny**
Tomáš Johánek

Společnost Schindler CZ, a. s. představila nové obsazení významných postů. Personální ředitelkou je Martina Možná, která bude mít na starosti také bezpečnost zaměstnanců a etický kodex pro Českou i Slovenskou republiku. Technickým ředitelem se stal Václav Bubeníček, který ve firmě působí více než deset let.

Martina Možná si za svou více než patnáctiletou kariéru v oblasti řízení lidských zdrojů vyzkoušela jak poradenskou činnost, tak řízení personálního oddělení ve finančním sektoru a v oboru vzdělávání. Působila například ve společnostech AXA, PricewaterhouseCoopers Česká republika a International School of Prague. „Mezi mé priority patří opravdové propojení byznysu, efektivity a práce s lidmi tak, aby byli spokojeni i naši zákazníci a obchodní partneři. Za nezbytný považuji servis s klientským přístupem k zaměstnancům a

komunikaci," říká Martina Možná. Zaměří se také na další podporu profesního rozvoje zaměstnanců. Ve volném čase se absolventka Univerzity Karlovy, **Fakulty sociálních věd**, obor sociologie, věnuje své rodině, sportuje (mimo jiné běhá maratóny), chodí do divadla, učí se hrát na piano a studuje cizí jazyky.

Václav Bubeníček pracuje ve společnosti Schindler CZ 12 let, mimo jiné zastával pozice prodejce nových instalací, Key Account Manager, vedoucí prodeje a ředitel oblasti Morava. Na postu technického ředitele se zaměří na posílení orientace technického oddělení na zákazníka. "Podpora prodeje a dalších výkonných složek společnosti je zásadní pro další rozvoj naší společnosti na českém i slovenském trhu," říká Václav Bubeníček. Mezi jeho zájmy patří psychologie (s důrazem na celkový rozvoj člověka) a cyklistika ve všech formách. Má rád přírodu, především hory, a to jak v zimě, tak v létě. Václav Bubeníček má tři dcery.

Společnost Schindler byla založena ve Švýcarsku v roce 1874. Dnes je koncern Schindler Group předním světovým dodavatelem výtahů, eskalátorů a souvisejících služeb. Řešení značky Schindler v oblasti mobility přepraví denně po celém světě více než jednu miliardu osob. Úspěch společnosti se opírá o práci 55 tisíc zaměstnanců ve více než stovce zemí.

URL| <http://www.buildingnews.cz/personalni-zmeny/personalni-reditelkou-spolecnosti-schindler-cz-je-mozna-technicky-reditelem-bubenicek.html>

Donald Trump americkým prezidentem nebude

22.1.2016 Dotyk str. 00 Hydepark

Jakub El-Ahmadieh

Kdyby byla většina americké společnosti tvořena bílými muži středního věku a nižšího vzdělání, byl by realitní magnát Trump tím, kdo na počátku roku 2017 usedne v Bílém domě. Americká společnost ale taková není a Trump pravděpodobně nedosáhne ani na republikánskou prezidentskou nominaci, ač průzkumy veřejného mínění zatím naznačují opak.

Spolupracovník Výzkumného centra AMO se specializací na Blízký východ a americkou zahraniční politiku.

Spolupracovník Výzkumného centra AMO se specializací na Blízký východ a americkou zahraniční politiku. Je doktorandem v oboru mezinárodní teritoriální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. Magisterské studium absolvoval v oboru americká studia tamtéž. Zároveň studuje na Právnické fakultě UK, kde se zaměřuje na cizinecké a imigrační právo. S AMO spolupracuje od roku 2015.

Necelé dva týdny zbývají do chvíle, kdy v lowě začne souboj o republikánskou i demokratickou prezidentskou nominaci, takzvané primárky. Největší mediální pozornosti se již více než půl roku zcela nezaslouženě dostává Donaldu Trumpovi, který se podle posledních celonárodních průzkumů drží na čele republikánského klání o téměř 20 %.

Mohlo by se tedy zdát, že původně podceňovaná postava realitního magnáta by mohla mít reálné šance být příštím prezidentem Spojených států. To se ale nestane. Trump totiž velmi pravděpodobně nezíská ani samotnou prezidentskou nominaci.

Statistika nelže, průzkumy veřejného mínění ano

Při pohledu na vývoj průzkumů veřejného mínění za posledních šest měsíců to vypadá, že Trumpova pozice je neochvějná a že jej některý z jeho soupeřů jen těžko může sesadit z pozice lídra.

Podíváme-li se ale na podobné statistiky z minulých let, zjistíme, že ani průzkumy veřejného mínění pořizené těsně před začátkem primárek často vůbec nereflektují konečný výsledek. Stačí vzpomenout na rok 2008, kdy ještě v polovině ledna měla Hillary Clintonová pohodlný náskok 11 % před současným prezidentem Obamou. Půjdeme-li hlouběji do historie, najdeme podobných případů celou řadu.

Průzkumy veřejného mínění totiž mají jednu zásadní vadu. Jedná se o průzkumy celonárodní, které prezentují z hlediska primárek naprosto nerelevantní údaj, neboť jednotlivá hlasování probíhají zvlášť po jednotlivých státech. Při pohledu na statistiky z lowy pak zjistíme, že Trump těsně zaostává za texaským kandidátem Tedem Cruzem.

Z historických statistik je také známo, že kandidát, který vede celonárodní průzkumy, většinou v prvních státech neuspěje. Volební chování Američanů v primárkách může být přitom výsledkem první série hlasování v jednotlivých státech znatelně ovlivněno a může značně změnit situaci ve zdánlivě jednoznačném pořadí kandidátů.

Trumpovo vítězství v lowě nepředpokládá ani známý odborník na statistiku a volební chování Američanů Nate Silver, který upozorňuje, že většina Američanů se v této chvíli ještě o volby příliš nezajímá, a proto v průzkumech často uvedou kandidáta, který je jim nejvíce na očích, což samozřejmě hraje Trumpovi do karet. Silver tedy očekává, že lowu na úkor Trumpa pravděpodobně získá Ted Cruz.

Předpovědi Nata Silvera přitom mají vysokou míru relevance, neboť jeho schopnost dopředu spočítat volební výsledky s téměř stoprocentní úspěšností nejen na úrovni států, ale i na úrovni jednotlivých volebních okrsků, se prokázala již v několika dřívějších volebních kláních.

Vítězství ještě neznamená nominaci

Trump si svým dosavadním vystupováním sice vytvořil solidní voličskou základnu, která ho možná dokáže udržet na vysokých příčkách v poněkud nevyzpytatelných republikánských primárkách, ale svým silně rasistickým, šovinistickým a arogantním tónem si vytvořil řadu nepřátel nejen mezi liberály, ale také mezi vlivným republikánským establishmentem.

A to je možná vůbec největší překážka jeho cesty k prezidentské nominaci. V posledních týdnech se množí spekulace o vysoké aktivitě vysokých činitelů republikánské strany, kteří se snaží najít proti Trumpovi účinnou zbraň a zdiskreditovat ho v očích republikánských voličů.

Objevily se také spekulace, které upozorňují na to, že kandidáti v primárkách jsou voleni nepřímou, a je tedy možné, že v extrémním případě by stranický sjezd, který fakticky rozhoduje o udělení nominace, mohl zvolit prezidentského kandidáta až na několikátý pokus a nemusel by jím být ten, kdo vyjde jako vítěz z lidového hlasování. Ne všichni delegáti sjezdu jsou totiž vázáni lidovým hlasováním ve státech, za které byli nominováni, a tak v případě těsného výsledku primárek nemusí jejich vítěz nakonec prezidentskou nominaci získat.

Otázka, jaký by taková situace mohla mít vliv na vývoj celého volebního klání, je tématem na jinou diskusi. Pravdou ale zůstává, že vzhledem k opozici, která se uvnitř strany vůči Trumpovi rychlým tempem tvoří, není takový scénář zcela nereálný.

Hluboká krize republikánů

Ač je Trumpův úspěch v primárkách vysoce nepravděpodobný, nelze ho samozřejmě vyloučit. A to ani přesto, že se na první pohled může zdát, že sám Trump se svým vystupováním a názory musí dostatečně diskvalifikovat sám. Jeho úspěch má ale hlubší příčiny ve zklamání skalních republikánů jejich politickou reprezentací, která nedokázala zabránit některým nepopulárním opatřením prezidenta Obamy.

Další příčinou je také vskutku tragická plejáda Trumpových oponentů. Republikánská strana zažívá hluboký rozkol, a pokud se jí nepodaří tuto krizi rychle zažehnat, budou muset její voliči s hořkostí sledovat, jak v Bílém domě za rok usedne další demokrat.

Trumpovo vítězství v primárkách by sen o republikánském prezidentovi pohřbilo definitivně. Miliardář totiž během své kampaně stihl urazit snad všechny rasy a etnika; jeho výpady často směřují také vůči ženám.

Při pohledu na jeho veřejná vystoupení můžeme vidět, že drtivou většinu publika tvoří bílí muži. Lze si přitom jen těžko představit, že by Trumpa volili Afroameričané nebo dokonce Hispánci, které by tento aspirant na prezidentský úřad nejraději deportoval ze Spojených států.

Vítězství Trumpa v republikánských primárkách by tedy nebylo ničím jiným než darem z nebes pro jeho demokratického protikandidáta, který by pak zřejmě s přehledem ovládl boj o Bílý dům. Donald Trump je pouze velká bublina nafouklá do enormních rozměrů zásluhou velké mediální pozornosti.

Mezi demokraty přitom probíhá mnohem relevantnější a zajímavější souboj, který dost možná vyústí v to, že Spojené státy budou mít v Bílém domě poprvé v historii socialistu.

Z historických statistik je známo, že kandidát, který vede celonárodní průzkumy, většinou v prvních státech neuspěje.

Při pohledu na Trumpova veřejná vystoupení můžeme vidět, že drtivou většinu publika tvoří bílí muži.

Vítězství Trumpa v republikánských primárkách by nebylo ničím jiným než darem z nebes pro jeho demokratického protikandidáta.

Iveta Křížová, krizova@mf.cz

Zahraničním zpravodajům se říkalo princové novinářské profese. Jenomže svět se s nástupem nových technologií zmenšil a mediální magnáti už za žurnalistickou šlechtu nechtějí platit.

Zahraniční zpravodajové narážejí do ekonomických stropů, jejich vzlet ale brzdí i nálada ve společnosti. Zájem o zahraniční zpravodajství neustále klesá, a pokud nedojde k nějaké náhlé katastrofě, zahraničněpolitická témata se odsouvají na druhou kolej. Ještě v roce 1998 napsal týdeník The Economist, že „nedostatek zpráv ze zahraničí je měřítkem světového míru. Dnešní svět je relativně klidné místo“. Ten dnešní už ale ne. Vždyť který politik nehovoří o globální válce s terorem? Pro zahraniční dopisovatele to ale jistotu neznamená.

„Opouštění zahraniční agendy je typickým projevem bulvárnosti. Je to princip starání se výhradně o vlastní dvorek a uzavírání se. Má to dalekosáhlé důsledky týkající se neznalosti mezinárodního vývoje a kontextu, nepochopení řady zahraničněpolitických problémů. Ty se pak dostanou do médií až v momentě vyhraněné krize či katastrofy, kdy je většinová populace překvapena a náchylná ke snadné manipulovatelnosti,“ řekl Strategii Tomáš Trampota z **Fakulty sociálních věd** UK. Podle něj je přitom v dnešním globálně propojeném světě zahraniční agenda médií ještě důležitější než před dvaceti lety a nelze spoléhat na to, že si aktivní zájemci vyhledají patřičné informace na internetu.

Olympiáda a šlus

Na nezbytnosti postu zahraničního zpravodaje se shodují všechna tři média veřejné služby v Česku, která už z podstaty zákona o sobě samých mají za úkol zřizovat síť vlastních zpravodajů. Přestože připouštějí, že náklady na jednu pobočku dosahují milionových částek ročně, snižovat jejich počet letos neplánují.

Nejrozsáhlejší síť zahraničních zpravodajů disponuje Český rozhlas. Podle jeho mluvčího Jiřího Hošny jich má celkem deset, a to ve Francii, Velké Británii, Německu, Belgii, USA, Polsku, Slovenské republice, Rusku, na Blízkém východě a v Jižní Americe.

„Na podzim přijalo vedení Českého rozhlasu koncepci sítě zahraničních zpravodajů na léta 2016 až 2020. Počítá se v ní se zřízením druhého postu v Bruselu od roku 2017, s uzavřením postu v Rio de Janeiru na konci roku 2016 (po olympiádě a paralympiádě) a se zřízením nového postu tzv. létajícího zpravodaje. Další změny se samozřejmě mohou odvinout od toho, jak dopadne probíhající volba generálního ředitele ČRo,“ prozradil Hošna Strategii.

Pokud jde o náklady, mezi jednotlivými zeměmi jsou samozřejmě rozdíly. Orientačně se pohybují v řádu jednotek milionů korun na jeden post. „Nejdražší je post v Londýně,“ dodal Hošna.

Český rozhlas je však nadále přesvědčen o tom, že zahraniční posty mají smysl. Běžné agenturní zprávy jsou sice redaktoři schopni zpracovat i v pražském newsroomu, zahraniční zpravodajové jsou ale podle mluvčího rozhlasu přidanou hodnotou. „Mění se postupně to, na co u zpravodajů klademe důraz. Chceme od nich zařazování informací do kontextu, vysvětlování pozadí, původní zprávy, včetně těch, které souvisejí s Českem, a původní reportáže. To, že zpravodaj v daném místě žije, je obrovské plus. A internet ani satelitní televize to nenahradí,“ vysvětlil.

Překládat nestačí

Poměrně obsáhlé zahraniční zpravodajství se tradičně pojí s Českou televizí. Na 35 procent vysílání jejího zpravodajského kanálu ČT24 loni tvořilo právě zpravodajství o dění v zahraničí. Zahraniční zpravodajové natáčeli celkem v 47 zemích a třeba jen v souvislosti s ukrajinskou krizí strávili celkem 200 dnů na reportážních cestách.

ČT disponuje devíti zahraničními zpravodajskými posty – v Bruselu, Berlíně, Bratislavě, Varšavě, Paříži, Tel Avivu, Moskvě, Peking a Washingtonu. Zpravodaj má obvykle na starost více zemí, například bratislavský post zajišťuje i zpravodajství z Maďarska, Rakouska a částečně i Balkánu; pařížský zpravodaj pokrývá i Španělsko a částečně Itálii, tým z Tel Avivu má na starost země Blízkého východu.

„Omezování počtu zpravodajských postů se v žádném případě letos nechystá. Rozšiřování zahraniční sítě bychom si samozřejmě představit dovedli, ale její současný rozsah a rozložení odpovídá finančním možnostem ČT a je přinejmenším srovnatelné s počtem zahraničních zpravodajů u evropských veřejnoprávních televizí obdobné velikosti,“ řekl Strategii Michal Kubal, vedoucí redaktor zahraničního zpravodajství ČT.

Události posledních let, od arabského jara po události na Ukrajině, v Řecku, kolem uprchlické krize i na Blízkém východě, podle Kubala ukazují, jak důležité je dění v zahraničí pro život tuzemských obyvatel. Ačkoli je původní zahraniční zpravodajství jednou z nejnákladnějších složek rozpočtu televize, je její povinností

informovat o událostech, které mají na dění v Česku zásadní vliv. „Původní pohled zkušených reportérů nenahradí žádné překládané agenturní zprávy.

Je úkolem ČT poskytovat takovéto zpravodajství, poskytovat divákům potřebný rozhled, o to víc, že většina ostatních médií v ČR na podobnou roli rezignovala,“ doplnil Kubal s tím, že nové technologie a internet naopak práci zpravodajů zefektivňují a přispívají k její větší aktuálnosti, hospodárnosti i efektivitě.

Proti stereotypům

„Myslím, že zahraniční zpravodajové médií veřejné služby pracují relativně dobře. Nemůžeme ovšem odhlédnout od ekonomických podmínek, ve kterých pracují a které jsou nesrovnatelné s podmínkami médií veřejné služby západní a severní Evropy,“ zhodnotil práci zahraničních zpravodajů Tomáš Trampota, který na pražské žurnalistice nějaké ty budoucí „zahraničáře“ vyučuje.

Podle něj nejde ani tak o práci redaktorů, ale o práci editorů a šéfredaktorů. „Obecně postrádám širší diverzitu témat a pokrývaných oblastí.

Často se argumentuje tím, že řada oblastí diváky, posluchače a čtenáře nezajímá. To je argumentace zjednodušená, média veřejné služby by měla být edukativnější, intenzivnějším rozhledem v zahraniční agendě by měla více nabourávat stereotypy, které v naší veřejnosti kolují čím dál intenzivněji,“ vysvětlil Trampota.

Velkou mezeru vidí například v nedostatečném pokrytí dynamické jihovýchodní Asie či Jižní Ameriky. „Brazílie se letos samozřejmě dostane do hledáčku díky sportu, média veřejné služby by ale měla o této dynamické oblasti informovat stabilněji,“ uzavřel.

Kdo si dnes vzpomene na to, že tak velké osobnosti světových dějin, jako byli Winston Churchill, Ernest Hemingway či George Orwell, pracovali také jako zahraniční zpravodajové?

To ale bylo ještě v dobách, kdy byl post zahraničního korespondenta snem a metou snad každého mladého novináře. Časy se mění. Na těžké dveře pražské fakulty žurnalistiky v posledních letech ťukají ti, kteří sní o kariéře „sportáka“ či módní blogerky. Jenže až půjdeme pěkně oblečení na fotbalový zápas, nesmí nás překvapit, že za humny je drak.

ČTK: vydělat si musíme sami Trojice stálých zahraničních zpravodajů spadá pod hlavičku České tiskové kanceláře. Své příspěvky posílají pravidelně z Bruselu, Berlína a Bratislavy. Je nutno předeslat, že ČTK se od ostatních dvou médií zřízených zákonem zásadně liší způsobem financování. Od roku 1997 nepobírá žádné veřejné prostředky a funguje jako běžná obchodní firma. Na zpravodajství i zpravodaje si tedy musí sama vydělat. „Nálady se liší nejen podle místa, ale i vývoje a roku. Standardně počítáme, že zahraniční pobočka ČTK stojí mezi třemi a pěti miliony korun ročně,“ sdělil Strategii mluvčí agentury Jan Weisser. Zavírání či otevření nového postu v tomto roce ČTK nepřipravuje. Jak šel čas

Často uváděným prvním zahraničním zpravodajem v dnešním slova smyslu byl redaktor britského listu The Times, který v 50. letech 19. století informoval ostrovní publikum o průběhu Krymské války. Bohatnoucí list tehdy usoudil, že je dobré mít vlastní informace o průběhu konfliktu a že budou pro čtenáře zajímavé. Nemýlil se a válečné zpravodajství se stalo jednou z mytických oblastí novinářiny, kde se rodili novinářští hrdinové jako Peter Arnett ze CNN a mnozí další. Vůbec prvním českým zahraničním zpravodajem se může pochlubit Česká tisková kancelář. Její první zahraniční pobočka vznikla ve Vídni 6. listopadu 1918, tedy jen osm dní po vzniku republiky i agentury samotné. Redaktory pobočky, která působila v rámci velvyslanectví ČSR, byli tehdejší vídeňští zpravodajové českých listů. Pobočku měla ČTK od roku 1919 kromě Vídne i v Paříži a Washingtonu. Systematické budování zahraniční agenturní sítě (Bělehrad, Londýn, Curych, Řím) začalo v roce 1921. Jedním ze zpravodajů ČTK byl i prezidentem repub

liky nedávno vyznamenaný bývalý římský zpravodaj Karel Weirich, který za války zachraňoval československé Židy. V Českém rozhlasu se stali průkopníky František Gel, mimořádný zpravodaj na norimberském procesu s nacistickými zločinci, a Václav Linhart, který dokonce zpravodajsky pokrýval zasedání Spojených národů v Londýně a mírovou konferenci v Paříži. Od roku 1947 působila vlastní síť zahraničních zpravodajů Československého rozhlasu v Londýně (Václav Linhart), Varšavě (Karel Hrabal) a Bělehradě (Miroslav Čapek), dopisovatel byl v Moskvě, stálí spolupracovníci působili v Berlíně, Paříži a Vídni. V roce 1948 přibyl zpravodajové v tehdejší západní Německu (Vladimír Veselý) a USA (Miloš Midloch). Po únoru 1948 předal rozhlas torzo zpravodajské sítě České tiskové kanceláři. Československá televize zřídila první zahraniční post v roce 1968 v Moskvě. Následovala Budapešť (1971) a v roce 1972 postupně Bonn a Berlín.

Foto popisj PO STARU Bez internetu se dělaly noviny jinak, jak ukazuje klubko konkurenčních novinářů v mediálním kupé vlaku T. G. Masaryka

Petr Hampel

22.1.2016 virtually.cz str. 00

Petr Hampel petrhampl.coma proč by to měly udělat i české vysoké školy? Před několika měsíci rozeslal japonský ministr školství Hakubun Šimonura 28 univerzitám dopisy, v nichž je zdvořile požádal, aby přestaly s vyučováním humanitních oborů, jako jsou sociologie, psychologie, politologie, religionistika a další. To znamená, že již v roce 2016 nebudou přijati noví studenti. Univerzita, která se nepodřídí, nemůže nadále počítat se státním financováním. Neznamená to úplný konec humanitních disciplín, ale jejich radikální omezení. Odpovídající fakulty jsou celkem na 60 státních univerzitách, a vedle nich v Japonsku působí několik set soukromých vysokých škol. Nejde tedy o likvidaci oborů, nýbrž o jejich citelné omezení. Proč platit něco, co není užitečné? Ministerstvo školství svůj krok zdůvodnilo dvěma skupinami argumentů. Za prvé. V zemi ubývá obyvatel i studentů a nedostává se zejména absolventů technických oborů. Nejsou-li technické obory zaplněny, je nesmyslné financovat jiné obory, které jim konkurují. Některé nesouhlasné hlasy tvrdí, že omezení studia humanitních disciplín bude mít za následek omezení kritického myšlení a že Japonsku hrozí „fašizace“. Za druhé. Daňoví poplatníci mají financovat pouze to, co je prakticky užitečné. Třeba studium psychologie či sociologie může mít podle ministerstva význam tehdy, je-li včleněno do přípravy budoucích personalistů nebo jiných prakticky zaměřených profesionálů. Čtenář si dokáže snadno představit, jaká odezva by následovala, kdyby se k podobnému kroku odhodlala česká vláda. Okupační stávky, demonstrace v ulicích, demonstrace solidarity v dalších evropských městech, palcové titulky novin, speciální pořady České televize... Proč by humanitní obory chyběly... V Japonsku nedošlo na srovnatelně prudkou reakci, nicméně novinové články říkají přesně to, co bychom nespíš četli u nás. Některé pochází od profesorů rušených kateder, další od nezávislých odborníků na vzdělávání, nesouhlasné stanovisko vydaly různé vědecké rady a vládní záměr kritizuje i podnikatelský svaz (což nemusí o ničem vypovídat, jak víme od doby, kdy české podnikatele zastupuje Vladimír Dlouhý). Některé nesouhlasné hlasy tvrdí, že omezení studia humanitních disciplín bude mít za následek omezení kritického myšlení a že Japonsku hrozí „fašizace“. Další k tomu dodávají, že průmysl nepotřebuje jen lidi s praktickými dovednostmi a znalostmi, ale taky lidi „s rozhybanými mozky“, zkrátka, že pracovníci potřebují především celkový rozhled a schopnost pochopit složité problémy, což jim mají dát právě humanitní disciplíny. A není málo ani těch reakcí, které se v podstatě omezují na urážky. Postoj ministerstva je prý urážlivý, ignorantní, anti-intelektuální, ministr tím ukázal svou duševní omezenost apod.... a proč by možná nechyběly vůbec? Na urážky lze odpovídat jen urážkami, nicméně na věcné námítky existují jasné odpovědi. Profesionální intelektuálové jsou k totalitním ideologiím náchylnější než běžné obyvatelstvo s průměrným vzděláním. Toho si všiml už před 70 lety Joseph Schumpeter a od té doby to znovu a znovu potvrzují další studie. Že tohoto trendu není ušetřena ani jihovýchodní Asie, to by mohly nejlépe dosvědčit oběti kambodžských Rudých Khmerů (vedených profesionálním sociologem) nebo radikálních jihokorejských studentů zbožňujících severokorejského diktátora. Co se týče „rozhybaného mozku“, tady se zase ukazují daleko užitečnější přírodní vědy typu teoretické fyziky. I v humanitních oborech lze na podobné disciplíny narazit – analytická filosofie, metodologie vědy, některé podobory sociologické analýzy... Ale těm se věnuje jen nepatrná část studentů. Naivní spoluobčané předpokládají, že absolventi takových oborů končí jako prodávači v McDonaldech. Žel tomu tak není. Tak nebo tak, faktem zůstává, že univerzity se nakonec podřídily a počet nových studentů humanitních oborů se v Japonsku snížil meziročně téměř o polovinu. Kdo se nevejde, může jít studovat praktický obor nebo si sociálněvědní studium hradit ze svého. Studium politologie jako příprava na McDonald? Žel ne! To všechno se v Japonsku odehrává v době, kdy je stále jasnější, že stejná nebo podobná výzva stojí před Českou republikou. Opakovaně jsme na to narazili v rámci odborných diskuzí o politickém programu Usvitu-Národní koalice s podporou Bloku proti islámu a odpovídá to všeobecnému přesvědčení. Empirická data nemáme, nicméně je zcela zjevné, že když lidé platí studium inženýra, očekávají z toho nějaký prospěch i pro sebe – lepší stroje, vyšší konkurenceschopnost podniků, nová pracovní místa. Kdo ale očekává, že mu něco pozitivního přinese studium teatrologa? Správně, ten, kdo je sám teatrologem a kdo tudíž pokládá svou disciplínu za životně důležitou. A to se nemusíme šířit o „odbornostech“ typu gender studies (vědecký feminismus), „studia občanského sektoru“, „evropské duchovní dějiny“ či „sociální ekologie“. Pozor, nejedná se o jednotlivé předměty, ale o obory studia. Pokud se kupř. zapíšete na pražskou Fakultu humanitních studií, bude z vás bakalář evropských duchovních dějin. Naivní spoluobčané předpokládají, že absolventi takových oborů končí jako prodávači v McDonaldech. Žel tomu tak není. Statistiky nezaměstnanosti absolventů ukazují, že státní správa a neziskovky dokážou vytvářet dostatek nových pracovních míst i pro ty nejbizarnější humanitní

specializace. Zaměstnanec s průměrným platem, který ze svých daní financuje studium takového člověka (na úkor kvality vlastní zdravotní péče nebo třeba dopravní obslužnosti), tak získá pouze pochybné privilegium žít ho celý zbytek života. V celé republice nastupuje každý rok ke studiu téměř 17 000 nových studentů humanitních oborů..Ale to ještě není všechno. Kdyby se jednalo o etnologa, který bude zalezlý ve svém vědeckém ústavu a bude psát vědecké články, nikomu by to neškodilo (kromě zbytečně utracených peněz) a možná by to dokonce vedlo k získání nějakých užitečných poznatků. Jenže mezi dnešními absolventy humanitních disciplín převažují lidé mdlého rozumu (což vám potvrdí každý učitel, který má srovnání s předchozí generací), pro které zůstává skutečná vědecká práce nedostupnou. Nezbyvá tedy než vykazovat činnost v nově vzniklých úřadech a neziskovkách. To znamená vymýšlet si umělé problémy a připravovat další a další programy převýchovy spoluobčanů. Ostatně, celé dnešní imigrační krizi jsme se nejspíš mohli vyhnout, kdyby v Evropě nebyly miliony čekatelů na nová pracovní místa pro začleňovače, poskytovatele psychické podpory traumatizovaným uprchlíkům a další experty. Nevěřme, že dnešní mladí vítači pracují nezištně. V první řadě si připravují půdu pro přechod v profesionální pečovateli. Země s více filozofy než dělníky v automobilkách Tím vším není řečeno, že by studium humanitních disciplín bylo úplně k ničemu. Ostatně, autor tohoto článku je sociolog. Problém je v jejich nekontrovaném bujení. Před 25 lety byly v Praze pěstovány na jediné fakultě (Filosofická fakulta Univerzity Karlovy) a nikdo nestudoval politologii bez toho, že se zároveň učil něčemu praktickému. V roce 2016 působí jen v rámci Univerzity Karlovy ještě **Fakulta sociálních věd** a Fakulta humanitních studií, přičemž každá z nich je větší než fakulta filosofická. Každý rok je přijímáno ke studiu řádově 200 studentů „čisté“ politologie. Vedlo to ke zvýšení kvality života? Je dnes česká politika kultivovanější než v dobách, kdy jsme ty stovky politologů neměli? Praha není výjimkou. V celé republice nastupuje každý rok ke studiu téměř 17 000 nových studentů humanitních oborů. Statistika poněkud klame, protože zahrnuje i budoucí právníky a učitele, nicméně pořád platí, že jsme zemí, kde je více intelektuálů, než kolik je zaměstnanců Škody Auto a ČEZu dohromady. Připadá vám to normální? Kdo se odváží píchnout do vosího hnízda? O tom, že humanitní obory potřebují dramatickou redukci, už dnes nelze pochybovat. Narážíme ale na stejný problém jako ve většině podobných případů – zbabělost politiků. Sáhnout na financování studia humanitních disciplín by bylo jako píchnutí do vosího hnízda. Vláda by musela počítat s hněvivou reakcí tisíců lidí. Musela by počítat s tím, že si místní lidé přivedou zahraniční příznivce. Musela by počítat s tím, že se na stranu humanitních postaví i technické univerzity (podstatná část dnešních rektorů jsou předlistopadoví komunisté navázaní na různá bratrstva). Takže závěr je jasný. Změna je zoufale potřebná, ale prosadit ji může jen někdo, kdo je zvyklý chodit do konfliktů a koho „kavárna“ i státní sdělovací prostředky nenávidí tak zběsile, že hůře už být nemůže. Což opět ukazuje na nutnost výměny lidí, ale především na nutnost změny systému vládnutí. Čímž jsme zase u té „švýcarizace“. Lidové referendum o financování humanitních oborů na vysokých školách by celou záležitost vyřešilo velmi rychle.

URL| <http://www.virtually.cz/journal/?q=node/3992>

Jak nám Stalin ukousl ocas

22.1.2016 Dotyk str. 00 Fokus

Jan Štětka

Před 70 lety si Sovětský svaz vybral první splátku za osvobození Československa, když zákeřně pozřel Podkarpatskou Rus.

Sliboval obranu krví a železem a nakonec z toho byla... pečeť. Před 70 lety – 12. ledna 1946 – podepsal tehdejší prezident Československé republiky Edvard Beneš na Pražském hradě československo-sovětskou smlouvu o předání Podkarpatské Rusi Sovětskému svazu a opatřil ji státní pečetí.

Dohoda nabyla účinnosti 30. ledna, a tím byl doslova zpečetěn osud nejuvýchodnější části Československa. Přes dvě desetítky let trvajících vazba podkarpatské země k Praze se definitivně stala minulostí – a pro mnohé také legendou.

Pak už jen nastoupili geometři a do východoslovenských lesů od Polonin přes Vihorlat po Čop se zakousli dřevorubci, aby vytyčili hranici, která půl milionu Rusinů, dosavadních občanů Československa, uvěznila ve Stalinově říši. A když byli 2. dubna 1946 téměř hotovi, přispěchal sovětský diktátor s cynickou finesou svého triumfu. Bratrsky daroval ořezanému Československu za potlesku vděčných pražských politiků obec Lekárovce.

Proč nikomu nevadilo, že to nebyla podkarpatoruská, nýbrž historicky slovenská vesnice? Tedy že si Stalin uhryzl i kousek Slovenska? Nemluvě o tom, že městečko Čop a dvanáct dalších zabraných slovenských vesnic vráceno nebylo!

Jenže to všechno byl už jen detail v tragickém příběhu Stalinova znásilnění sotva vzkříšeného poválečného Československa. Jak k němu došlo? A proč se Beneš a další naši politici tak snadno vzdali Podkarpatské Rusi? Chtěli nasycit lačného moskevského predátora dřív, než spolkně Slovensko i celou republiku?

Začalo to už v roce 1939

„Beneš se obával, že Sověti použijí stejný postup i na Slovensku,“ potvrzuje historik Jan Němeček z Historického ústavu Akademie věd ČR. „Rudá armáda totiž území Podkarpatské Rusi osvobodila a už na něm zůstala – zůstaly tam její vojenské orgány i národní výbory,“ zdůrazňuje.

Městečko Čop a dvanáct dalších zabraných slovenských vesnic vráceno nebylo!

Ten leží už v roce 1939. Tehdy bylo území Podkarpatské Rusi, předtím dvacet let spravované a intenzivně kulturně i hospodářsky povznášené Prahou (více o historii viz Podkarpatská Rus v běhu staletí), ve spárech Maďarska. Československo bylo čerstvě rozbito a emigrant Edvard Beneš se obtížně snažil získat velmoci pro jeho obnovu. Tehdy a znovu v srpnu 1941 v rozhovoru se sovětským velvyslancem v Británii Ivanem Majským lehkovážně připustil – ve snaze naklonit si Stalina – možnost poválečného připojení Podkarpatské Rusi k SSSR.

Podle Bohdana Zilynského z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** UK koketovali Beneš a jeho londýnská vláda také s myšlenkou, že kdyby došlo k předání území novému východnímu sousedovi, mohlo by být Československo odškodněno jinde.

„Myslelo se hlavně na území, které paralelně získávalo Polsko na západě, například Horní Slezsko. Jenže pro Sovětský svaz bylo nevýhodné licitovat s tím, co už bylo slíbeno Polsku za území, které na východě muselo přenechat Sovětům. A tak byla Moskvou tato možnost i v případě třeba Kladska striktně odmítnuta,“ vysvětluje.

Ale vraťme se na samý začátek proměny původně československé Podkarpatské Rusi v sovětskou Zakarpatskou Ukrajinu.

Podkarpatská Rus
v běhu staletí

10. 9. 1919

11. stol.–1918

12. 11. 1918

14. 3. 1939

14.–18. 3. 1939

1919–1920

1920–1921

1921–1923

1923–1933

1924

1933–1935

1935–1938

1958

1991

1993

2. 11. 1938

2. 4. 1946

22. 11. 1938

29. 6. 1945

8. 5. 1919

8. 5. 1944

871–894

894–906

981–11. stol.

První
světová
válka

Říjen 1944

Američtí Rusíni odsouhlasili plán na připojení území k Československu (67 % pro ČSR, 28 % pro Ukrajinu, 2 % pro samostatnost a 1 % pro Maďarsko, Rusko nebo Halič).

Byly vytyčeny nové hranice, které do SSSR pojaly i pruh území Slovenska. Sovětský svaz záhy zrušil autonomii nově přiřčeného území, které se stalo Zakarpatskou oblastí Ukrajiny. Útěku obyvatel do Československa SSSR všemožně bránil.

Funkce guvernéra neobsazena, zemským prezidentem Antonín Rozsypal.

Guvernérem Anton Beskid.

Guvernérem Konstantin Hrabar.

Mírová smlouva v Saint-Germain-en-Laye přiřčila Podkarpatskou Rus k Československu jako autonomní část s právem na vlastní sněm. V červnu 1920 to stvrdila i trianonská mírová smlouva.

Na osvobozené území Podkarpatské Rusi dorazili ministr čs. londýnské vlády František Němec a generál Antonín Hasal-Nižborský. Sovětský svaz však jejich misi zmařil, protože vyvolal a podporoval hnutí za připojení Podkarpatské Rusi k SSSR. Po tom záhy volala i nedemokraticky vytvořená podkarpatská reprezentace.

Na základě čs.-sovětské smlouvy, uznávající obnovu Československa v předmnichovských hranicích, byla podepsána čs.-sovětská dohoda o předání moci čs. úřadům na osvobozeném území.

Národní rada Rusínů v Užhorodě rozhodla o připojení k Československu.

O Karpatskou Ukrajinu svedli tzv. malou válku Maďarsko se Slovenskem. Ta sice na zásah Německa rychle skončila, Podkarpatsko však již bylo obsazeno Maďarskem, a tak to zůstalo až do konce 2. světové války.

Obsazena jen funkce viceguvernéra (Petr Ehrenfeld).

Od tohoto roku je Podkarpatská Rus zastoupena v pražském parlamentu devíti poslanci.

Po Mnichovu a První vídeňské arbitráži připadl nejúrodnější jih Podkarpatské Rusi s velkými městy Užhorodem a Mukačevem Maďarsku. Novou metropolí území, které zůstalo druhé republice, se stalo městečko Chust.

Po rozpadu SSSR je Podkarpatská Rus součástí nezávislé Ukrajiny.

Po rozpadu Československa utichly hlasy žádající vrácení Podkarpatské Rusi Praze.

Po vyhlášení samostatného Slovenska vtrhla do Karpatské Ukrajiny maďarská armáda. Augustin Vološin narychlo vyhlásil samostatnou Karpatskou Ukrajinu, stal se prezidentem a požádal (marně) Rumunsko o protektorát.

Podkarpatská Rus pod přímou správou československého státu, státním správcem Jan Brejcha.

Pražská vláda poskytla Podkarpatské Rusi (nyní nazývané Karpatská Ukrajina) požadovanou autonomii. Předsedou autonomní vlády byl zprvu Andrej Bródy (záhy zatčen kvůli separatismu) a po něm kněz a spisovatel Augustin Vološin.

Rusínská emigrace pod vedením právníka Hrihorije Žatkoviče uzavřela dohodu s T. G. Masarykem o začlenění Podkarpatské Rusi do Československa a o zajištění autonomie.

Součást
Kyjevské Rusi.

Součást Uherska, od 16. století tudíž i habsburské říše a později rakousko-uherské monarchie a Předlitavska. Za tureckých výbojů byly východní Uhry, tedy i území Podkarpatské Rusi, pod nadvládou Turků. Používal se název Podkarpatsko nebo Uherská Rus.

Součást Velkomoravské říše knížete Svatopluka.

Sovětský svaz se zpožděním zaplatil Československu 920 milionů korun za majetek ponechaný na Podkarpatské Rusi,

Vznik a zánik samostatné Huculské republiky na území ukrajinsky hovořící části Uher, o Podkarpatskou Rus bojuje i komunistická Maďarská republika rad.

Zavedena funkce guvernéra, guverner Hrihorij Žatkovič však pro nespokojenost s odkládáním autonomie rezignoval.

Území ovládnuto Maďary.

ČSR podepsala pod tlakem smlouvu se Sovětským svazem o postoupení Podkarpatské Rusi SSSR, respektive Ukrajinské SSR. V listopadu 1945 ji bez odporu ratifikoval prozatímní pražský parlament. Dosavadní Podkarpatská Rus dostala název Zakarpatská Ukrajina.

roluj

„Podle záznamu ze září 1939 vlastně říká o Podkarpatské Rusi, že nesmí patřit ani Polsku, ani Maďarsku a že může být buď československá, nebo sovětská,“ upřesňuje docent Němeček.

Zdánlivě šalamounská věta se Benešovi vrátila jako bumerang. Stalin na ni dlouho nereagoval, ale ve vhodný čas se na ni začal důsledně odvolávat.

A nejen to. Slovenský historik a publicista Vladimír Jancura ve své studii „Proč Beneš pustil Stalinovi Podkarpatsko“ uvádí, že podle nedávno zpřístupněných ruských archivů vycházela z Benešova vyjádření už od roku 1942 komise pro stanovení poválečných hranic SSSR při sovětském ministerstvu zahraničí. A rovnou plánovala možnost anexe.

Navenek ovšem Sovětský svaz včetně Stalina dlouho zachovával zdání, že má zájem obnovit Československo v předmnichovských hranicích – tedy včetně Podkarpatské Rusi. Tak to černé na bílém stálo i v československo-sovětské spojenecké smlouvě, kterou koncem roku 1943 uzavřeli v Moskvě Beneš se Stalinem. Ejhle Zakarpatská Ukrajina

První vnější signál, že dochází k zásadní změně, přišel 28. října 1944. Tehdy sovětská vojska, obsazující prakticky bez odporu oblast Podkarpatské Rusi, převzala kontrolu nad Užhorodem. Stalin vydal rozkaz, v němž slavnostně oznamoval, že sovětská vojska „získala na území Československé republiky kontrolu nad hlavním městem Zakarpatské Ukrajiny“.

Problém byl, že žádná administrativně-územní jednotka s názvem Zakarpatská Ukrajina v ČSR nikdy neexistovala.

Jiří Stránský

Anexe Krymu
byla přes kopírák totéž

V týdeníku Dotyk vzpomíná
spisovatel Jiří Stránský, vnuk jediného
čs. prvorepublikového premiéra, který navštívil Podkarpatskou Rus.

K

Podkarpatské Rusi, někdejší východní výspě Československa, má spisovatel Jiří Stránský vztah už od dětství. Poprvé totiž tuto čarokrásnou zemi s dodnes jen málo dotčenou přírodou navštívil už v roce 1937, navíc za hodně výjimečných okolností.

„Jako šestiletý kluk jsem tam jel na výlet se svým dědečkem, jímž byl tehdejší předseda československé vlády Jan Malypetr,“ vypráví pro týdeník Dotyk někdejší politický vězeň a mimo jiné autor úspěšné sagy Zdivočelá země.

Jiří Stránský připomíná, že Malypetr byl jediným československým prvorepublikovým premiérem, který ve funkci Podkarpatskou Rus osobně navštívil. „Vzal s sebou mou babičku, mě a mého staršího brácha, vyjeli jsme vlakem na Slovač, a pak jeli ještě dál. A pro mě to byl zážitek,“ líčí a dodnes mu při té vzpomínce svítí oči.

Do Podkarpatské Rusi se prý tehdy zamiloval. „Bylo to v červnu, všechno se bujně zelenalo a já zrovna začal být skautem, tedy včlitem. Podkarpatská Rus se mi zdála být pro skauty zemí zaslíbenou. Když jsem později hltal rodokapsy, popisy exotických krajín mi v porovnání s krajinou Podkarpatské Rusi připadaly mnohem míň efektní než mým vrstevníkům,“ vysvětluje své okouzlení.

Zdůrazňuje přitom, že výlet to byl ryze soukromý, žádná služební cesta, do jejichž nákladů by se schoval premiérský vnuček. „Na služební cesty děda rodinu nevozil. Třeba když jako premiér letěl na Island, tak mi jen přivezl dárky, takové lidové figurky, které samy chodily po šikmé ploše,“ vzpomíná spisovatel.

Putin jako Stalin

I kvůli osobním vzpomínkám Jiří Stránský silně prožívá současné 70. výročí československého odstoupení Podkarpatské Rusi Sovětskému svazu. A varuje, že tehdejší sovětský scénář se navlas podobá anexi Krymu Putinovým Ruskem v březnu 2014.

„Je to přes kopírák to samé,“ tvrdí. „Přestože Stalin s Benešem podepsali smlouvu o neměnnosti československých hranic, koncem války bylo všechno jinak. Stalin věděl, že Rusíni na Podkarpatské Rusi chtějí zachovat věrnost Československu, a tak je poslal na frontu nebo do gulagů. Místo nich navozil do země Rusy a vyhlásil referendum, v němž se musela vyjádřit vůle k připojení území k Sovětskému svazu. A bylo to,“ říká.

Druhou hanebností podle Stránského bylo, že za Československo uzavřela poválečnou smlouvu o odevzdání Podkarpatské Rusi v roce 1945 prozatímní vláda, ratifikovalo ji prozatímní Národní shromáždění a podepsal prozatímní prezident. „Ač jako nevolení neměli právo k územním změnám,“ zdůrazňuje.

Stránskému připadá, že Stalinův hladký úspěch v případě Podkarpatské Rusi inspiroval sovětské pohrobky zejména z řad tajné KGB. „Jako by si našli v archivech NKVD štos záznamů o tom, jak díky soudruhům politickým pracovníkům a komisařům Rudé armády přišlo Československo de facto už v roce 1944 o část svého území. A tuhle zkušenost omlazenou o 70 let použili při anexi ukrajinského Krymu,“ uzavírá spisovatel.

R
O
L
U
J

Hned nato Sověti obsazenou oblast rozdělili na dvě zóny. Větší sovětská zóna zahrnující západ Podkarpatské Rusi s největšími městy Užhorodem a Mukačevem byla vyhlášena pásmem válečných operací, přestože fronta už byla o víc než 50 kilometrů dál. Na tomto území měli automaticky hlavní slovo sovětské vojáky a správci. Československu pak byla odevzdána jen menší zóna ve východní části Podkarpatské Rusi s centrem v Chustu. Tento krok už vyvolal v londýnském exilu znepokojení. Podle československo-sovětské dohody z 8. května 1944 mohla exilová vláda poslat na osvobozené území republiky, kde už neprobíhaly vojenské operace, vládního delegáta, aby tam zakládal orgány samosprávy a mobilizoval muže do československých jednotek. Beneš proto neváhal a vyslal na Podkarpatskou Rus exilového ministra pro obnovu hospodářství Františka Němce a generála Antonína Hasala-Nižborského. Zpočátku byli nadšeně přijati, podle pamětníků se podkarpatské Rusíny spontánně hlásili k Československu. Jenže po dvou týdnech přišel zvrát a rozčarování.

Názorový posun
Edvarda Beneše

„O osudech Podkarpatské Rusi je na celá staletí rozhodnuto, a definitivně rozhodnuto. Podkarpatská Rus náleží vám a náleží nám, podkarpatskému lidu a Československé republice. Československo se Podkarpatské Rusi nikdy nevzdá, nepřipustí žádnou revizi a bude ji hájit krví a železem, bude-li to třeba.“
(Československý ministr zahraničí a pozdější prezident Edvard Beneš při návštěvě Podkarpatské Rusi roku 1934)

„Jistě v této otázce nevzniknou rozpory, protože je to pouze záležitost mezi ČSR a SSSR.“
(Edvard Beneš o možnosti předání Podkarpatska Sovětskému svazu, v dopise Stalinovi 23. ledna 1945)

„Zakarpatská Ukrajina se sjednocuje se svou odvěkou matkou – Ukrajinou.“
(Československo-sovětská mezivládní smlouva z 29. června 1945, ratifikovaná 22. listopadu 1945 čs. parlamentem a opatřená podpisem a pečeti prezidenta Edvarda Beneše z 12. ledna 1946)

R
O
L
U
J

Nejenže Sověti Němce a Hasala vůbec nepustili do Užhorodu. Oba zástupci čs. vlády rychle pochopili, že skutečnými pány v sovětské i československé zóně jsou sovětské vojenství velitelé. Ti brutálně paralyzovali vznik československých úřadů a hlavně bez ohledu na dohodu prováděli v obou zónách nábor vojáků do Rudé armády.

„Londýnské vedení se bránilo poukazem, že podkarpatské Rusíny nesmějí být bez souhlasu prezidenta Beneše povoláni do cizí armády,“ podotýká historik Němeček, „Avšak dostalo se mu jen cynické protiotázky, že když je tak akurátní, jak vlastně mohl Sovětský svaz povolit nábor svých občanů – volyňských Čechů – do armádního sboru Ludvíka Svobody? A bylo.“

Nábor československých dobrovolníků tak většinou vůbec nemohl být vyhlášen. Kdo se naopak přidal k Sovětům, dostal potraviny, případně se vyhnul odvezení do lágrů... Podobně Sověti sháněli i „dobrovolnou“ podporu pro připojení země k Ukrajině.

Navenek se však Moskva tvářila, že s děním na Podkarpatské Rusi nemá nic společného. Ministr Němec i Beneš stále slyšeli výmluvy, že za všechno může „masové a spontánní hnutí místního obyvatelstva“. Neboli podkarpatské proukrajinské separatisté, řečeno dnešním jazykem.

Ale opak byl pravdou. „Sovětský svaz ono hnutí nejen podporoval, ale prakticky inicioval. Tak si totiž Moskva naplánovala anexi východní provincie ČSR,“ říká rusínský historik Ivan Pop, žijící v Česku.

Kukaččí vejce Moskvy

Existují pro to i velice konkrétní důkazy. Slovenský historik Jancura ve svém zmíněném textu uvádí, že když byla v polovině listopadu 1944 v Mukačevu narychlo založena Komunistická strana Zakarpatské Ukrajiny, která ihned vyhlásila program znovusjednocení Zakarpatska se sovětskou Ukrajinou, Němec s Hasalem se nestačili divit.

V jejím čele totiž stál jakýsi Ivan Turjanica, jehož dobře znali. Měsíc předtím jim ho totiž jako znalce místních poměrů a poradce poslal sám generál Ludvík Svoboda, velitel 1. československého armádního sboru.

Kdo vlastně byl Turjanica? Jancura uvádí, že rodák od podkarpatskoruského Chustu se vyučil kominíkem a v roce 1925 vstoupil do KSČ. Ve třicátých letech absolvoval školu pro dělnické kádry v Charkově a podle zjištění ukrajinských historiků ho tam zverbovala sovětská tajná služba NKVD. Údajně na její příkaz se v Buzuluku v roce 1942 přihlásil do československé vojenské jednotky, kde působil jako osvětový důstojník.

Navenek Sovětský svaz dlouho zachovával zdání, že má zájem obnovit Československo v předmnichovských hranicích.

U ministra Němce a generála Hasila v Chustu dlouho nepobyl. Pod záminkou cesty za matkou odešel 4. listopadu 1944 do Mukačeva a už se nevrátil. „Se skupinou podobných osvětových důstojníků a poddůstojníků tam totiž začal organizovat komunistický sjezd,“ konstatuje Jancura.

Pikantní přitom bylo, že území Podkarpatské Rusi bylo po staletí součástí Rakouska–Uherska a později Československa a k Ukrajině ani k Rusku nikdy nepatřilo. Plán na znovusjednocení s Ukrajinou byl tedy nonsens.

To ale v kvasu nastávajících změn nikdo neřešil. Šestadvacátého listopadu 1944 se konal 1. sjezd Sověty nainstalovaných národních výborů Zakarpatské Ukrajiny, jehož 600 pečlivě prokádovaných delegátů jednomyslně schválilo „Manifest o znovusjednocení Zakarpatské Ukrajiny se sovětskou Ukrajinou“. Plán byl podpořen podvodně získanými statisíci podpisy Rusínů.

Sjezd rovněž zvolil tzv. Národní radu v čele s Ivanem Turjanicou. „Horlivostí překonával i své chlebdárce, když třeba s okamžitou platností zavedl na celém území kraje moskevský čas místo středoevropského a za symboly nového loutkového státu prohlásil hymnu a vlajku Sovětského svazu,“ dodává Jancura.

Mimochodem, těžko si nevšimnout, jak se tehdejšímu scénáři podobá nedávný vznik takzvaných „lidových republik“ proruských separatistů na východní Ukrajině či odtržení Krymu (více viz Anexe Krymu byla přes kopírák totéž). A kdo chce, může v tom vidět i analogii se Sudety v roce 1938.

Začátkem prosince 1944 předal Turjanica usnesení sjezdu ministru Němcovi. Jménem Národní rady pak poslal Benešovi do Londýna oznámení, že Zakarpatská Ukrajina vystupuje ze svazku Československa. Němec i Beneš se sice s poukazem na československo-sovětskou

smlouvu odmítli nátlaku podvolit, jenže Turjanica dal československé reprezentaci třídní lhůtu k opuštění Podkarpatské Rusi. Němcovi s Hasalem koncem prosince nezbylo, než ustoupit a vrátit se do Londýna.

Velká bratrská loupež

Taky Beneš brzy pochopil, že v územním sporu tahá za kratší konec provazu a riskovat na konci války konflikt s klíčovým spojencem si netroufal. Navíc měl informace, že podle podkarpatskoruského scénáře chystá Turjanica s pomocí sovětských agentů odtrhnout od Československa i Prešovský kraj.

Území Podkarpatské Rusi bylo po staletí součástí Rakouska--Uherska a později Československa a k Ukrajině ani k Rusku nikdy nepatřilo.

Pozdější sovětský diktátor Nikita Chruščov, tehdy šéf sovětské Ukrajiny, ve svých pamětech uvádí, že ho tehdy v Kyjevě navštívila delegace ze severovýchodu Slovenska a žádala, aby jejich území tzv. Prešovské Ukrajiny bylo připojeno k SSSR.

V prvních měsících roku 1945 měl proto Beneš dilema. Se ztrátou Podkarpatské Rusi už se smířil, bezesporu si to mohl omluvit odlehlostí jejího území i jejím jen náhodným a krátkodobým vztahem k Praze – podle hesla „lehce nabyt, lehce pozbyt“. Ale ohrožovalo to Benešovu prioritu: poválečné obnovení Československa v předmnichovských hranicích.

„V okamžiku, kdy by se prolomil tento princip u Podkarpatské Rusi, nastal by stejný problém u hranic československo-polských na Těšínsku a v případě pohraničních oblastí Československa. A to by doslova rozbilo jeho koncepci,“ připomíná docent Němec.

O Benešově rozpoložení svědčí dopis, který v Londýně napsal svému sekretáři Eduardu Táborskému. „Pojeď domů v první den, kdy to bude možno. Jakmile se na Slovensku neujme působení autorita naše, ujmeme se tam autorita jiná.“

A vystrašený oznámil Stalinovi do Moskvy svou de facto podkarpatskoruskou kapitulaci: „Nebude tato otázka mezi námi nikdy předmětem nějakého sporu.“

Pouze ponížene požádal, aby věc byla vyřešena až po skončení války s Německem, aby Československo aspoň formálně vzniklo v předmnichovských hranicích. To Stalin rád splnil, protože v tom hlavním dosáhl vítězství nečekaně jednoduše.

Pak už bylo všechno jasné. V Košickém vládním programu se již s existencí Podkarpatské Rusi v rámci ČSR nepočítalo. „Vláda si přeje, aby tato otázka byla řešena podle demokraticky projevené vůle karpatsko–ukrajinského lidu,“ píše se v něm rezignovaně.

Od 18. června 1945 začala o Podkarpatsku jednat prozatímní vláda Zdeňka Fierlingera, šéf komunistů a náměstek premiéra Klement

Gottwald chtěl východní výspu republiky předat Stalinovi na stříbrném tácu co nejdříve.

Vicepremiér a předseda lidovců Jan Šrámek upozorňoval, že prozatímní vláda ani prozatímní Národní shromáždění nemají právo rozhodovat o tak vážné věci, jako je změna státních hranic. Což byla pravda. Další tři partaje Národní fronty – nejen KSČ – však nad námitkou jen mávly rukou.

A tak 21. června 1945 odletěla do Moskvy vládní delegace v čele s Fierlingerem. Do Prahy pak telefonovala pro instrukce zbytku kabinetu, řízenému Gottwaldem. O tom, jak bizarní debata probíhala, svědčí záznam promluvy komunisty a ministra informací Václava Kopeckého.

„Je to věc politicky choulostivá. Ukrajinci, o které tu jde, mají zvláštní charakter. Jsou mezi nimi živlové, kteří jsou protisovětská.“

Ministerstvo

vnitřní tiskovou normou zakázalo používání názvu Podkarpatská Rus.

V době války utekli před Maďary a v Sovětském svazu se museli z důvodů bezpečnostních dostat do internačních táborů. Tím vznikl u nich určitý nepřátelský poměr vůči Sovětskému svazu, a proto je třeba, aby se tato věc řešila opatrně a v úplné shodě se Sovětským svazem a Ukrajinskou socialistickou republikou.“

Že tak Kopecký mluvil o dosavadních občanech masarykovské republiky, kupodivu nevyvedlo demokratické politiky nijak z míry. Ani navržený neodůvodněný zábor části slovenského území nikomu nevadil.

A tak devěťadvacátého června 1945 v Moskvě Fierlinger se sovětským šéfem diplomacie Vjačeslavem Molotovem smlouvu podepsali. Devátého listopadu ji vláda poslala do parlamentu a 22. listopadu 1945 ji poslanci hladce ratifikovali.

Pak došlo na zmíněnou státní pečeť a podpis prezidenta Beneše a nakonec ministerstvo vnitřní nasadilo rouбіk našim médiím, když tiskovou normou zakázalo používání názvu Podkarpatská Rus.

Podkarpatský žalář

Jestli část podkarpatských Rusínů skutečně uvěřila, že v Sovětském svazu jim bude lépe, pak vystřízlivění přišlo velmi rychle.

Hned v listopadu 1944 Turjanicova Národní rada vytvořila zvláštní soudy s účastí důstojníků sovětské tajné služby NKVD, které začaly posílat tisíce lidí do věznic. Mnozí byli ovšem rovnou transportováni přes hranice do sovětských koncentračních táborů.

„Do roku 1947 odvezly sovětské orgány násilně ze země neznámo kam dvacet tisíc lidí,“ vypočítává historik a senátor za ODS Tomáš Grulich. „Připočteme-li k šedesáti tisícům válečných obětí Podkarpatské Rusi – asi čtyři tisíce padlo na frontách, ostatní zemřeli v koncentračních táborech – nově mrtvé po roce 1944, celkem zahynulo kolem osmdesáti tisíc lidí.“

S židovskými a romskými oběťmi holocaustu je to téměř 200 tisíc lidí, československých občanů, kteří zmizeli ze světa, o kterých se neví a na které se zapomnělo,“ konstatuje dnes často opomíjenou skutečnost.

Zle na tom byli i ti, co přežili. V předávací smlouvě sice stálo, že obyvatelstvo Podkarpatské Rusi si bude moci samo vybrat, zda zůstane v novém státě, nebo zda bude optovat pro Československo a vystěhuje se. Jenže praxe byla zcela jiná. Sovětský svaz propustil jen Čechy a Slováky, Rusíny nikoli. A ty, kterým se podařilo utéct do Československa, nechal v Praze svázet do internačního tábora na Letenské pláni a pak deportovat do SSSR.

Zpráva československé komise pro dohled na opční řízení z 31. října 1946 příznačně uvádí, že „opční psychóza zachvátila téměř všechno obyvatelstvo bývalé Podkarpatské Rusi. Kromě tzv. nových lidí a několika jedinců jsou všichni obyvatelé rozhodnutí optovat pro ČSR.“

Jenže to už sklapla past. Tehdy už Moskva sebrala Zakarpatské Ukrajině i onu slibovanou autonomii a učinila z ní pouhou ukrajinskou Zakarpatskou oblast.

Nejexotičtější ze čtyř zemí Československa, kam před válkou mířili do karpatských kopců s hlubokými pralesy pražští turisté a dobrodruzi a kde hledali inspiraci čeští umělci jako třeba Ivan Olbracht, se právě před 70 lety stala šedivou sovětskou kolonií bez perspektivy.

Nejexotičtější ze čtyř zemí Československa se právě před 70 lety stala šedivou sovětskou kolonií bez perspektivy.

Česká televize tohoto "odborníka" dosud zvala vždy

23.1.2016 euportal.cz str. 00 Zamyšlení

Václav Danda

, když bylo třeba národu vysvětlit ruské nebezpečí kontrastující s báječným působením USA a EU. Migranty sem přece žene ďábel Putin!

O co více je premiér Sobotka ve střední Evropě osamocen, o to více se činí naši propagandisté, aby národu vysvětlili, kdo za celou tuhle migrační zkázu nese odpovědnost. Úlohy „osvětáře“, který má vysvětlit nevysvětlitelné, se ujal velmi kreativně „analytik“ Jan Šír z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy - hlavní továrny na výrobu "ideově pevných" novinářů.

Pochod migrantů na Evropu nepolevuje ani přes třesuté mrazy. Už i ti nejzbabělejší ze zbabělých, k "Velkoněmecké Říši" tradičně nejloajálnější - rakouští vládní politici - opatrně signalizují konec "vítání". A v nejbližší době chystají uzavření hranic.

Donutila je k tomu stále větší nespokojenost občanů s „prouprchlickým“ kurzem socialistů a lidovců, kteří, kopírující německého Vůdce (tentokrát v sukních), otevřeli zemi multikulturně dokořán. Po silvestrovských událostech, které otřásl i Rakouskem, je však vláda donucena měnit kurz. Dramaticky padající preference vládních stran a raketový nárůst pro Svobodné, přiměl tento týden kancléře Faymanna zatáhnout za záchranou brzdu.

Ideolog pražské kavárny na to přišel

Tím ovšem vyvolal dominový efekt a zmatky v Berlíně. V Bavorsku naopak posílil hlasy volající po uzavření německých hranic. Ke stejnému kroku se připravuje i Slovinsko a Maďarsko se chystá oplotit i zbývající část hranice s Rumunskem.

Imigrantská operace je primárně podporovaná ze Spojených států a Velké Británie. Ostatně největší počet tweetů se sloganem "Vítejte uprchlíci" (do Německa) přišlo právě z USA a Velké Británie

Pod tlak se tak dostává i česká vláda, která (po vítězství pronárodních sil ve Varšavě) převzala roli bruselského a berlínského trojského koně. Projevilo se to názorně při schůzce ministrů vnitra V4: S návrhem na prolomení státní suverenity rozmístěním pohraničních jednotek i proti vůli evropských států zůstal ministr Chovanec sám - a kvůli tomu nebylo přijato ani společné komuniké.

O co více je premiér Sobotka ve střední Evropě osamocen, o to více se činí naši propagandisté, aby národu vysvětlili, kdo za celou tuhle migrační zkázu nese odpovědnost. Úlohy „osvětáře“, který má vysvětlit nevysvětlitelné, se ujal velmi kreativně „analytik“ Jan Šír z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy - hlavní továrny na výrobu "ideově pevných" novinářů.

Česká televize tohoto odborníka na slovo vzatého dosud zvala vždy, když bylo třeba národu vysvětlit ruské nebezpečí kontrastující s báječným působením Spojených států a EU v ukrajinské občanské válce. V Lidových novinách se tento prověřený expert nyní vyjádřil stejně originálně i k migrační krizi. Prý za ní nestojí Spojené státy, které rozvrátily celý Blízký východ organizací státních převratů (tzv. barevné revoluce) a občanských válek. Ani americké neziskovky, které milióny běženců uvedly do pohybu. Ani sociální inženýři z Bruselu, plánující proměnu obyvatelstva evropských států podle Kalergiho plánu na novou euro-negroidní rasu, z níž se konečně zrodí neexistující „evropský lid“.

Čtete ZDE: Nácvič na Spartakiádu vzor 55: České feministky se veřejně svlékají donaha. Sexuální útoky a znásilňování bezbranných žen jako nácvič na hromadné vystoupení muslimů? Vědí rozverně dámy, co je to Taharrush?

Čtete ZDE: Sobotkův „plán B“: Přeskočilo mu? Špidla dál jedná o kvótách pro migranty. Nejsme tu pro cizí byznys. Okamžitě postavme plot a obnovme státní hranici! Schengen je mrtvý tak jako tak

Za vším hledej Putina

Hlavním viníkem - tu máš, čerte, kropáč - je prý Putinovo Rusko. A nemyslí to jako vtip. Protože je to však akademik, rozvedl o tom úchvatnou teorii, která se nyní jistě stane předmětem diplomových prací budoucích žurnalistů:

„Zatímco Evropa se zoufale snaží vymyslet, jak efektivně přijmout statisíce uprchlíků ze Sýrie a dalších válečných zón, Rusko migrační toky zcela záměrně podporuje svými vojenskými akcemi v Sýrii,“ odhaluje v LN analytik Šír. Může tím podle něho údajně získat dvojitou výhodu: Jednak zlikviduje své nepřátele, jednak zoufalí migranti pak politicky destabilizují Evropskou unii. Rusko podle něho právě realizuje velký plán na rozložení EU, kterého by následně mohlo využít pro vlastní expanzi do Evropy. No nekupte to!

A následuje další dramatické Šírovo odhalení: Rusko prý nebombarduje pozice Islámského státu, neboť jej s ním pojí „delikátní vazby“. (což je vidět zejména při útocích islamistů proti ruské vládě na Kavkaze poz. aut.). Útočí pouze na politickou opozici (to jsou ti známí „umírnění zabijáci“, pozn. aut) proti Asadovi, a také na území etnických menšin, a tím prý přizívuje uprchlickou vlnu, která pak míří do Evropy. A jaký má důvod k této ďábelské strategii? „Vzniká tak podhoubí pro rozmach nejrůznějších antisystémových, antievropských, populistických, zpravidla krajně pravicových stran a hnutí financovaných a inspirovaných Kremlem.“

Čtete ZDE: Miliónty imigrant v Německu: Angela osobností roku, jako před ní Adolf. Globální elity dobyvatele Evropy milují. Klausův manuál o migrantech: Stěhování národů, s.r.o. Zemanova výzva "Všichni k pumpám!"

Čtete ZDE: Před bruselským diktátem: S "Klausovou výjimkou" by se nás netýkal. Migrační tsunami podle zednářských plánů. Státy musejí zmizet. EUROMED: Přerozdělit do zemí EU až 80 miliónů muslimů

Kavárna je v depresi a blouzní

Je to vynikající teorie, k níž nezbyvá než učitelé novinářů pográtulovat. Jeho svěřenci teď alespoň už vědí, až přijdou do praxe, jak v takových případech na to. Je to vcelku jednoduché:

Nemusejí se především vůbec zabývat prokazatelnými fakty: V tomto případě tím, že jsou to Spojené státy, které fakticky vytvořily (a materiálně a finančně dosud udržují při životě) islamistická seskupení, která za ně měla svrhnout Asada. Nemusejí vědět, že to byly Spojené státy, které rozvrátily Irák - a tím umožnily vznik ISIL. Nemusejí se ptát, proč údajně "spojenecké" bombardování pozic ISIL nepřineslo ani po roce žádné výsledky - až do okamžiku, než se do bombardování zapojilo Rusko. A už vůbec se nemusejí zaobírat nezvratným faktem, že po dva roky trvající migrační vlna jako mávnutím kouzelného proutku zesílila letos na jaře a kulminovala v létě - tedy dříve než v říjnu vzlétlo v Sýrii první ruské letadlo. Musejí jedině: Za každým rohem vidět Putina, nebo jeho špióna.

Ale budiž. Dalo by se to nakonec pochopit. Multi-kulti koncepce je migrantskou apokalypsou v troskách, stejně jako americká politika na Blízkém východě či v Afghánistánu, Rusko (nejen) na diplomatické frontě nové studené války pokračuje ve vítězné ofenzívě - a pražská kavárna v depresi blouzní.

Jenže do debaty se zapojil také potenciální kandidát havlistické Národní fronty na prezidenta, toho času druhý nejvyšší muž v hierarchii NATO, český generál Petr Pavel. Příliv migrantů podle něho není organizovaná invaze, jak nedávno prohlásil prezident republiky Miloš Zeman. "Obávám se, že tvrzení, že uprchlická krize je někým jednotně koordinovaná, nemá žádnou oporu ve zpravodajských analýzách dostupných všem členským státům NATO. Já bych těžko mohl takovou spekulaci podpořit," řekl Pavel v rozhovoru pro slovenský Denník N.

Čtete ZDE: Imigrantská vlna se valí dál: Uprchlíci, nebo invazní jednotky? Soros už nezastírá, že jde o plán na zničení Evropy. Pád Merkelové - rozpad EU? Čechova předpověď. Začalo odpočítávání?

Čtete ZDE: Imigrantská vlna se valí dál: Uprchlíci, nebo invazní jednotky? Soros už nezastírá, že jde o plán na zničení Evropy. Pád Merkelové - rozpad EU? Čechova předpověď. Začalo odpočítávání?

Zrádný Twitter vypovídá

Náš vysoce postavený zelený NATOmozek se zřejmě domnívá, že milióny lidí valící se do Evropy, měly ve stejnou chvíli stejný kongeniální nápad, zatímco takzvané neziskové organizace a západní tajné služby jednájí jen ze svého příslovečného humanitního "světového názoru". Je na tom v takovém případě úplně stejně jako zmíněný pan Šír. Rozhodl se ignorovat fakta - a šířit tupou propagandu.

Podle IT odborníků, kteří se celou záležitostí podrobně zabývali, došlo od března minulého roku k dramatickému nárůstu zpráv pro Twitter, které kulminovaly v době největší vlny v srpnu. Ve zprávách se psalo o otevřených bránách Evropy pod heslem "Vítejte, uprchlíci". Nejvíce tweetů tohoto typu se týkalo Německa, více než 10% Maďarska. Všechny ostatní země jsou zastoupeny podstatně méně.

Zajímavé je, že ze samotného Německa bylo jen o něco více než 5% z celkového počtu těchto tweetů. Jinými slovy, migranti byli navigováni do Německa zvenku. Analýza ukazuje, že vetřelci jsou velmi dobře informováni o tom, jak se dostat do Merkelové země zaslíbené. Navíc dokonce vědí, jak se chovat k policii a co říkat novinářům. Ani to podle pana generála není známka jisté organizovanosti celého projektu?

"Zpravodajské analýzy" NATO panu generálovi prostě zrádně zatajily, že sociální sítě jsou široce používány při "barevných revolucích". Revoluce v Tunisu, která zahájila "arabské jaro", je dokonce nazývána "twitterová". Měli by si v tom generálové udělat "doma" pořádek, jedno jestli Petr, nebo Pavel.

Nikdo nic neví?

Většina "nezelených" analýz totiž zcela jasně dokazuje, že imigrantská operace je primárně podporovaná ze Spojených států a Velké Británie. Ostatně největší počet tweetů se sloganem "Vítejte uprchlíci" (do Německa) přišlo právě z USA a Velké Británie - stejně jako na začátku ukrajinského státního převratu.

Ruská analytička Jelena Larina konstatuje: „Pokud se budete dívat na profily těch, kteří umístili nejpopulárnější tweety, jsou to velmi dobře známé osoby, přímo a nepřímo navázané na různé druhy západních nevládních organizací. Všechny tyto organizace jsou ve světě dobře známé. Tyto organizace jsou sponzorovány přes důvěrníky, západní tajné služby, významné finančníky, a tak dále. Málo se ví o tom, že mnoho z těchto "humanitárních" organizací bylo zapojeno do skandálů souvisejících s obchodováním s drogami, či praním špinavých peněz. V posledních desetiletích se ve světě vyvinula silná aliance mezi zločineckými skupinami a legálními zpravodajskými službami a organizacemi spojenými se zpravodajskou komunitou, finančníky - a také hlavními médii...“

O tom však pan generál z bruselského NATO ani pan Šír z pražské kavárny už vůbec nesmějí nic vědět. Vždyť to říká ruská analytička, kam by to měli okna! Oni dobře vědí, jak to je: Migranty sem přece žene ďábel Putin! Tím je současně přesvědčivě zdůvodněno i pokračující obkličování Ruska a rozmisťování stále silnějších vojenských kontingentů NATO blízko jeho hranic.

O tom ale pan generál také určitě nic neví. NA TO má své Šíry.

URL| <http://euportal.parlamentnilisty.cz/Articles/14883-ceska-televize-tohoto-odbornika-dosud-zvala-vzdy-kdyz-bylo-treba-narodu-vysvetlit-ruske-nebezpeci-kontrastujici-s-bajecnym-pusobenim-usa-a-eu-migranty-sem-prece-zene-dabel-putin-.aspx>

Stranu zelených nově povede Matěj Stropnický
23.1.2016 denik.cz str. 00 Z domova

Praha – Stranu zelených povede nově příští dva roky pražský zastupitel a bývalý náměstek primátorky Matěj Stropnický. V dnešní volbě na sjezdu zvítězil již v prvním kole nad starostou Prahy 4 Petrem Štěpánkem a učitelem Janem Šlechtou. Stropnický získal 117 hlasů z celkových 222, k vítězství potřeboval 112 hlasů. Štěpánek dostal 97 hlasů, Šlechta šest.

"

Delegáti budou nyní vybírat první místopředsedkyni strany. Protože v čele strany stanul muž, musí podle stanov druhou nejvyšší funkci osadit žena.

Stropnický střídá brněnskou komunální političku Janu Drápalovou, která předsednický post neobhajovala. Chce se věnovat tématům na jižní Moravě. V minulosti vedl zelené Ondřej Liška, před ním Martin Bursík, který už ale stranu opustil.

Stropnický v kandidátském projevu prohlásil, že zelení jsou stranou konsolidovanou, která respektuje vzájemnou rozmanitost. Jsou podle jeho slov stranou připravenou zahájit cestu návratu mezi strany v pravém smyslu parlamentní. „Ano volnému trhu, ale soukromé musí přestat přenášet své náklady na veřejné," popsal svůj pohled na ekonomiku. Jako příklad uvedl, že těžba uhlí už by se posledních 20 let nevyplácela, kdyby těžební firmy musely započítat náklady na zničení krajiny.

Ekonomická moc

„Evropa je jedinečným a úspěšným projektem omezování svévolie ekonomické moci na nadnárodní úrovni, kde jedině může být toto omezování dnes účinné," řekl ke svému pohledu na politiku. Jak dodal, kdyby ale nebylo Evropské unie, bylo by méně národního státu, suverenity i svobody. „Potřebujeme naopak více nadnárodní politiky, proto potřebujeme více Evropy," vysvětloval.

Podle jeho dřívějšího vyjádření by strana měla usilovat i o hlasy lidí, s nimiž ji nespojuje stejný životní styl i hodnoty. „Musíme umět vyvolat očekávání, že je budeme umět zastupovat, že budeme právě my nejlépe hájit jejich zájmy," tvrdí.

Kritizoval prezidenta Miloše Zemana za jeho přístup k migrační krizi. Je podle něj neodpustitelné, jak se hlava státu v této situaci chová. Zeman podle něj dělá svojí podbízivou politikou z občanů slabochy. Zveličuje nebezpečí, hraje prý na to horší v lidech, podporuje jejich malost, sobectví a straší. „To prezident nesmí, to je ubohé," poznamenal.

Jeho protikandidát Štěpánek hovořil hlavně o tom, že chce veškerou energii vrhnout do přípravy krajských voleb. Řekl také, že je mu vzorem politika masarykovská a havlovská, která se víc týká svobody a demokracie než ideologie.

Občasné vlny smíchu vyvolalo vystoupení třetího kandidáta na předsedu, pedagoga a horolezce Šlechty. „Proč chci být předsedou strany: z jednoduchého důvodu, mám na to dost času, jsem senior," uvedl. „Já bych tě rád upozornil, že toto je sjezd Strany zelených a vedeš kandidátskou řeč," upozornil ho moderátor debaty v momentu, kdy Šlechta řekl, že jeho první dívka v posteli byla z Otrokovic.

Šlechtu musel moderátor dvakrát vykázat ze sálu. Poprvé když hlasitými výkřiky narušoval jednání. Podruhé když dostal šanci vyjádřit se k dotazům delegátů a u mikrofonu dvakrát pronesl sprosté slovo. Předseda zelených Stropnický je pražským komunálním politikem

Vizitka nového předsedy Strany zelených (SZ) Matěje Stropnického (32):

Datum a místo narození: 18. září 1983, Praha

Vzdělání: absolvoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dosavadní funkce: člen zastupitelstva Hlavního města Prahy (od 2014), člen zastupitelstva Prahy 3 (od 2010), člen předsednictva Strany zelených (od 2010).

Kariéra: v letech 2003 až 2009 pracoval v Literárních novinách postupně jako přispěvatel, asistent šéfredaktora, redaktor a editor; v letech 2008 až 2009 byl asistentem poslankyně Olgy Zubové (původně SZ, později Demokratická strana zelených); od roku 2006 zasedá v zastupitelstvu Prahy 3, v letech 2010 až 2014 byl navíc místostarostou; od předloňských komunálních voleb je zastupitelem Prahy, zvolen byl za Trojkoalici (Strana zelených, KDU-ČSL a STAN), po volbách se stal náměstkem primátorky Adriany Krnáčové (ANO), loni v říjnu byl z funkce odvolán.

Působení v politice: do Strany zelených vstoupil v 19 letech, je řazen do levicového křídla strany; v období 2007 až 2008 byl místopředsedou Republikové rady SZ, od roku 2010 je členem předsednictva strany; od listopadu 2012 do ledna 2014 byl místopředsedou SZ.

Rodina: svobodný; jeho otcem je herec, režisér, současný ministr obrany a předseda pražské organizace hnutí ANO Martin Stropnický

Ostatní:

V 90. letech minulého století žil dlouhodobě s rodiči v Lisabonu a Římě, kde byl jeho otec velvyslancem. Studoval na tamních školách, maturoval na Francouzském lyceu v Praze.

Ztvárnil hlavní roli ve filmu režiséra F. A. Brabce Máj (2008), hrál také v seriálu o rodině Borgiů (2011), natočeném v francouzsko-německé koprodukcí.

V roce 2009 ohlásil svou kandidaturu do čela Strany zelených; v souboji s Ondřejem Liškou však výrazný kritik předchozího vedení SZ v čele s Martinem Bursíkem neuspěl.

Proti jeho zvolení náměstkem primátorky předloni vystupovali i zástupci STAN, tedy jednoho z partnerů na společné kandidátce, nakonec ale Stropnický funkci získal.

Po předloňských říjnových volbách měl velkou šanci usednout do křesla starosty Prahy 3, jím vedená kandidátka Žižkov (nejen) sobě totiž v městské části vyhrála. Nakonec ale koaliční smlouvu uzavřely TOP 09, ČSSD, ODS a Volba pro město a v čele žižkovské radnice tak zůstala Vladislava Hujová (TOP 09).

Se Stropnického jménem je spojeno několik problémů v pražské koalici. Například loni v lednu způsobilo krizi jeho rozhodnutí nehlasovat pro koaliční návrh na vypsání desetiletého tendru na svoz odpadu. Za krizi, která vedla až k odvolání Stropnického a dalších tří radních a následně k rozpadu koalice, pak mimo jiné způsobilo dohadování o nové podobě pražských stavebních předpisů. Přípravu předpisů měl původně v gesci Stropnický, loni v srpnu je ale převzala primátorka Krnáčová, což vyvolalo ostrou reakci Trojkoalice.

Přehled předsedů SZ:

Jan Ječmínek, 1990 – 1991

Aleš Mucha, 1991 – 1992

Jaroslav Vlček, 1992 – 1995

Emil Zeman, 1995 – 1999

Jiří Čejka, 1999 – 2002

Miroslav Rokos, 2002 – 2003

Jan Beránek, 6. dubna 2003 – 24. září 2005

Martin Bursík, 24. září 2005 – 8. června 2009

Ondřej Liška, 8. června 2009 – 8. června 2014

Jana Drápalová, 24. ledna 2015 – 23. ledna 2016

Matěj Stropnický"

Stranu zelených nově povede Matěj Stropnický

23.1.2016 e15.cz str. 00 Domácí politika

Stranu zelených povede nově příští dva roky pražský zastupitel a bývalý náměstek primátorky Matěj Stropnický. Ve volbě na sjezdu strany zvítězil již v prvním kole nad starostou Prahy 4 Petrem Štěpánkem a učitelem Janem Šlechtou. Stropnický získal 117 hlasů z celkových 222, k vítězství potřeboval 112 hlasů. Štěpánek dostal 97 hlasů, Šlechta šest.

Delegáti budou nyní vybírat první místopředsedkyni strany. Protože v čele strany stanul muž, musí podle stanov druhou nejvyšší funkci osadit žena. Stropnický střídá brněnskou komunální političku Janu Drápalovou, která předsednický post neobhajovala. Chce se věnovat tématům na jižní Moravě. V minulosti vedl zelené Ondřej Liška, před ním Martin Bursík, který už ale stranu opustil.

Stropnický v kandidátském projevu prohlásil, že zelení jsou stranou konsolidovanou, která respektuje vzájemnou rozmanitost. Jsou podle jeho slov stranou připravenou zahájit cestu návratu mezi strany v pravém smyslu parlamentní. „Ano volnému trhu, ale soukromé musí přestat přenášet své náklady na veřejné,“ popsal svůj pohled na ekonomiku. Jako příklad uvedl, že těžba uhlí už by se posledních 20 let nevyplácela, kdyby těžební firmy musely započítat náklady na zničení krajiny.

Evropa je jedinečným a úspěšným projektem omezování svévole ekonomické moci na nadnárodní úrovni, kde jediné může být toto omezování dnes účinné

„Evropa je jedinečným a úspěšným projektem omezování svévole ekonomické moci na nadnárodní úrovni, kde jediné může být toto omezování dnes účinné,“ řekl ke svému pohledu na politiku. Jak dodal, kdyby ale nebylo Evropské unie, bylo by méně národního státu, suverenity i svobody. „Potřebujeme naopak více nadnárodní politiky, proto potřebujeme více Evropy,“ vysvětloval.

Podle jeho dřívějšího vyjádření by strana měla usilovat i o hlasy lidí, s nimiž ji nespojuje stejný životní styl i hodnoty. „Musíme umět vyvolat očekávání, že je budeme umět zastupovat, že budeme právě my nejlépe hájit jejich zájmy,“ tvrdí. Kritizoval prezidenta Miloše Zemana za jeho přístup k migrační krizi. Je podle něj neodpustitelné, jak se hlava státu v této situaci chová. Zeman podle něj dělá svojí podbízivou politikou z občanů slabochy. Zveličuje nebezpečí, hraje prý na to horší v lidech, podporuje jejich malost, sobectví a straší. „To prezident nesmí, to je ubohé,“ poznamenal.

Štěpánek se chtěl soustředit na krajské volby

Jeho protikandidát Štěpánek hovořil hlavně o tom, že chce veškerou energii vrhnout do přípravy krajských voleb. Řekl také, že je mu vzorem politika masarykovská a havlovská, která se víc týká svobody a demokracie než ideologie.

Občasné vlny smíchu vyvolalo vystoupení třetího kandidáta na předsedu, pedagoga a horolezce Šlechty. „Proč chci být předsedou strany: z jednoduchého důvodu, mám na to dost času, jsem senior,“ uvedl. „Já bych tě rád upozornil, že toto je sjezd Strany zelených a vedeš kandidátskou řeč,“ upozornil ho moderátor debaty v momentu, kdy Šlechta řekl, že jeho první dívka v posteli byla z Otrokovic.

Šlechtu musel moderátor dvakrát vykázat ze sálu. Poprvé když hlasitými výkřiky narušoval jednání. Podruhé když dostal šanci vyjádřit se k dotazům delegátů a u mikrofonu dvakrát pronesl sprosté slovo.

Vizitka nového předsedy Strany zelených (SZ) Matěje Stropnického (32):

Datum a místo narození: 18. září 1983, Praha

Vzdělání: absolvoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dosavadní funkce: člen zastupitelstva Hlavního města Prahy (od 2014), člen zastupitelstva Prahy 3 (od 2010), člen předsednictva Strany zelených (od 2010).

Kariéra: v letech 2003 až 2009 pracoval v Literárních novinách postupně jako přispěvatel, asistent šéfredaktora, redaktor a editor; v letech 2008 až 2009 byl asistentem poslankyně Olgy Zubové (původně SZ, později Demokratická strana zelených); od roku 2006 zasedá v zastupitelstvu Prahy 3, v letech 2010 až 2014 byl navíc místostarostou; od předloňských komunálních voleb je zastupitelem Prahy, zvolen byl za Trojkoalici (Strana zelených, KDU-ČSL a STAN), po volbách se stal náměstkem primátorky Adriany Krnáčové (ANO), loni v říjnu byl z funkce odvolán.

Působení v politice: do Strany zelených vstoupil v 19 letech, je řazen do levicového křídla strany; v období 2007 až 2008 byl místopředsdou Republikové rady SZ, od roku 2010 je členem předsednictva strany; od listopadu 2012 do ledna 2014 byl místopředsdou SZ.

Rodina: svobodný; jeho otcem je herec, režisér, současný ministr obrany a předseda pražské organizace hnutí ANO Martin Stropnický

Ostatní:

- V 90. letech minulého století žil dlouhodobě s rodiči v Lisabonu a Římě, kde byl jeho otec velvyslancem. Studoval na tamních školách, maturoval na Francouzském lyceu v Praze.

- Ztvárnil hlavní roli ve filmu režiséra F. A. Brabce Máj (2008), hrál také v seriálu o rodině Borgiů (2011), natočeném v francouzsko-německé koprodukci.

- V roce 2009 ohlásil svou kandidaturu do čela Strany zelených; v souboji s Ondřejem Liškou však výrazný kritik předchozího vedení SZ v čele s Martinem Bursíkem neuspěl.

- Proti jeho zvolení náměstkem primátorky předloni vystupovali i zástupci STAN, tedy jednoho z partnerů na společné kandidátce, nakonec ale Stropnický funkci získal.

- Po předloňských říjnových volbách měl velkou šanci usednout do křesla starosty Prahy 3, jím vedená kandidátka Žižkov (nejen) sobě totiž v městské části vyhrála. Nakonec ale koaliční smlouvu uzavřely TOP 09, ČSSD, ODS a Volba pro město a v čele žižkovské radnice tak zůstala Vladislava Hujová (TOP 09).

- Se Stropnického jménem je spojeno několik problémů v pražské koalici. Například loni v lednu způsobilo krizi jeho rozhodnutí nehlasovat pro koaliční návrh na vypsání desetiletého tendru na svoz odpadu. Za krizí, která vedla až k odvolání Stropnického a dalších tří radních a následně k rozpadu koalice, pak mimo jiné způsobilo dohadování o nové podobě pražských stavebních předpisů. Přípravu předpisů měl původně v gesci Stropnický, loni v srpnu je ale převzala primátorka Krnáčová, což vyvolalo ostrou reakci Trojkoalice.

Čtěte také:

Idealista Stropnický, nebo Bémův náměstek? Zelení si zvolí nového šéfa

URL| <http://zpravy.e15.cz/domaci/politika/stranu-zelenych-nove-povede-matej-stropnicky-1264910>

Psí týden: Proč Češi touží po vládě silné ruky, Babiš má zkontrolovat sám sebe a policisté fotí všechny řidiče

23.1.2016 hlidacipes.org str. 00

Ondřej Neumann

Ve třetím lednovém týdnu jsme psali o stále agresivnější kremelské propagandě i o ztrátě ruské historické paměti. Jako první HlídacíPes.org upozornil, že policisté ve velkém pořizují a uchovávají fotografie aut a řidičů, kteří se ničeho nedopustili. Velký ohlas vzbudila i naše informace, že Brusel žádá po úřednících ministerstva financí, aby zkontrolovali svého šéfa Andreje Babiše... ..

Ve třetím lednovém týdnu jsme psali o stále agresivnější kremelské propagandě i o ztrátě ruské historické paměti. Jako první HlídacíPes.org upozornil, že policisté ve velkém pořizují a uchovávají fotografie aut a řidičů, kteří se ničeho nedopustili. Velký ohlas vzbudila i naše informace, že Brusel žádá po úřednících ministerstva financí, aby zkontrolovali svého šéfa Andreje Babiše...

Evropská komise požádá o prověrku padesátimilionové dotace na luxusní rekreační sídlo Farma Čapí hnízdo, které patří ministru financí Andreji Babišovi. Jestli při přidělení dotace nebyla porušena závazná pravidla, prověří úředníci ministerstva financí. Ti dosud žádost nedostali. Prověrku oznámila komisařka pro regionální politiku Corina Crețuová v dopise, který zaslala kontrolnímu výboru Evropského parlamentu. Odpověděla tak na dotaz poslanců, kteří upozorňovali, že úředníci Regionálního programu Střední Čechy porušili v roce 2008 podmínky dotační výzvy. Více o lehce absurdním požadavku v článku Zkontroluj sám sebe. Bruselská výzva Babišovi kvůli Čapímu hnízdu.

Země, které nás předběhly v EET. Potíže mají všude, ve Slovinsku pokladny přispěly k pádu ministra financí. Zavedení on-line pokladen přineslo slovinskému ministru financí Dušanu Mramorovi smůlu. Od druhého ledna 2016 by sice měli všichni podnikatelé na pokladnách účtovat, daňoví úředníci ale musí tolerovat, že si tři čtvrtiny obchodníků ještě nestihly potřebné přístroje pořídit. Dva týdny a dva dny po zavedení pokladen musel navíc Mramor rezignovat, píše v článku hojně sdíleném na sociálních sítích Petr Holub.

Před 25 lety stovky tisíc Moskvanů vyšly do ulic podpořit litevský národ odcházející od SSSR. Dnes by klidně schválily novou okupaci. Rusové kategoricky odmítají debatu o jakékoli jiné verzi událostí 20. století, než té sovětské. Ve svém komentáři pro Deutsche Welle to píše ruský novinář Konstantin Eggert. HlídacíPes.org významné pasáže komentáře publikuje díky překladu Evy Romancovové: Rusko, svobodné pobaltské státy a ztráta ruské historické paměti.

Bin Ládin žije na Bahamách, naskočily české proruské weby na loňskou satiru. Prokremelská média v Rusku, ale i v západních zemích vyznávají schizofrenní přístup: na jedné straně varují, že západním médiím nelze věřit, na straně druhé se jimi pro větší „důvěryhodnost“ smyšlených zpráv zaštiťují. Poukazuje na to pravidelný přehled bruselského komunikačního týmu zaměřeného na ruskou propagandu East StratCom, jehož členem je i český novinář Jakub Kalenský. Přehled za druhý lednový týden zmiňuje i Českou republiku a některé české servery, všiml si Robert Břešťan.

A ruské propagandy se týkal i další materiál šéfredaktora HlídacíPes.org. Německý právník Martin Luthle podal k berlínskému státnímu zastupitelství trestní oznámení na zpravodaje ruské státní televize „Pervyj kanal“ v Německu. Za šíření dezinformací a nenávisti. Je to zřejmě první případ, ve kterém bude policejnímu vyšetřování čelit novinář šířící kremelské lži.

A Rusko po čtvrté v materiálu Uprchlíci, Rusko, Řecko... Evropa čelí až příliš mnoha krizím najednou, varuje Tomáš Prouza. Rusko bude nadále předstírat, že je velmocí; problémy s řeckým dluhem se vrátí; a příliv uprchlíků se nezastaví, předpovídá státní tajemník pro evropské záležitosti Tomáš Prouza. V rozhovoru s Janem Jedličkou z EU office České spořitelny pak v případě migrantů zdůraznil potřebu přesvědčit je o tom, že se chtějí stát Evropany. O čem dalším mluvil blízký spolupracovník premiéra Sobotky, přezdívaný „český pan Evropa“?

Blik. A mají vás. Policie fotí každého, kdo projede kolem jejich radarů. Je to vcelku běžná situace. Jedete kolem policejní kamery, která sleduje rychlost nebo dodržování odstavu vozidel. A najednou blesk – přestože jste se ničeho nedopustili. Znervózníte, ale necháte to být. Koneckonců žádná složenka do pošty nepřijde. Za nějakou dobu si na to zvyknete. Česká policie ve velkém pořizuje a uchovává snímky vozidel a řidičů, kteří se ničeho nedopustili, zjistil Robert Malecký. Říká se tomu systém automatické kontroly vozidel, který v ostrém provozu funguje zatím ve třech krajích. Vysloužila si za to kritiku ochránců soukromí a také jednu z nominací na letošní ceny Velkého bratra.

Zemětřesení v bílém resortu má propuknout na podzim. Snaží se o to skupina senátorů z ČSSD, lidové strany a hnutí ANO, kteří chtějí zrušit kontrolu podnikatelů a odborů nad sto miliardami zdravotnických dotací ročně. „Jde o veřejné peníze, měl by nad nimi být veřejný dohled,“ říká jejich mluvčí Alena Dernerová (Severočeši.cz) a dodává, že veřejnost dnes o využití zdravotnických peněz nic neví: Stomiliardový kostlivec v českém zdravotnictví. Pojišťovny porušují ústavu, tvrdí senátoři.

Češi lékaře milují. Jsme čtvrtí na světě v počtu návštěv v ordinacích. Výdaje na veřejné zdravotnictví v České republice se ročně pohybují kolem 250 miliard korun. Se započtením soukromých výdajů české zdravotnictví ročně spolyká zhruba 300 miliard korun. Třetinu všech výdajů tvoří léky bez receptu a další léčiva, čtvrtinu pak léky předepsané lékařem a další čtvrtinu ambulantní zdravotní péče.

Manželka generálního ředitele Lesů České republiky Daniela Szóráda už nepracuje jako grafička v jím vedeném státním podniku. Renatu Szórádovou přivedl šéf Lesů ČR do odboru marketingu a komunikace loni v září, informoval 21. prosince server HlídacíPes.org. Szórádová teď pracovní poměr ukončila, podnik vypsal na její místo výběrové řízení.

V české společnosti narůstají xenofobní nálady, po vládě pevné ruky volá 67 % lidí. Pouze 51 % upřednostňuje demokracii před reálným socialismem minulého režimu. Vývoj České republiky i očekávání a pocitů Čechů a Češek za posledních 25 let detailně shrnul průzkum společnosti KPMG. „Pracovní heslo je „máme se lépe, cítíme se hůře“. Zní to docela apokalypticky, ale my nechceme rozšiřovat skupinu alarmistů,“ říká Jan Žůrek, řídící partner KPMG a člen Rady vlády pro udržitelný rozvoj. Více v článku Naděje a očekávání Čechů se za 25 let dramaticky změnilo. K horšímu.

Rada Českého rozhlasu zvolila nového ředitele významného média – veřejnoprávního Českého rozhlasu. Stal se jím dlouholetý náměstek bývalého generálního ředitele Petera Dušana a doposud programový ředitel rozhlasu René Zavoral. Získal sedm hlasů. Rozhodlo o tom druhé kolo hlasování, do nějž šel René Zavoral s pěti hlasy jako favorit. Druhým postupujícím byl mediální manažer Tomáš Skřivánek, který v prvním kole získal jen dva hlasy radních. Po jednom hlasu v prvním kole dostali manažer Michael Kralert a děkan **Fakulty sociálních věd** UK Jakub Končelík, žádný hlas nedostal novinář a právník Tomáš Němeček. Co chystá nový generál ČRo?

Follow @onneumann

//

URL| <http://hlidacipes.org/psi-tyden-proc-cesi-touzi-po-vlade-silne-ruky-babis-ma-zkontrolovat-sam-sebe-a-policiste-foti-vsechny-ridice/>

Na zámku zažil porod, loupež i romantiku

23.1.2016 Písecký deník str. 06 Jižní Čechy

VÁCLAV KOBLENC

Kastelán Václav Bis, vášnivec historických hodin, jde po 40 letech do penze. Naposledy vedl a velebil Jindřichův Hradec

Je jedním z mála, komu se přímo na zámku narodila dcera. Na první pohled rarita, na druhý drobný důkaz, jak si ho památky podmanily. Žije pro ně: je posedlý hodinami, a tak jich po jindřichohradeckém zámku měří čas jedenadvacet, doma má jedny i v koupelně. Proslavila ho také Splašená vejce, která se v Hradci rok co rok kutálí po schodech. Teď mu ale v pracovní miniatuře vídeňských hodin z počátku 19. století odpočítává odcházení. Kastelán Václav Bis jde po 40 letech do penze, bere to však s typickým cynickým humorem. „Doktor mi řekl: Být vámi, tak v katalogu rakví ještě nehledám.“ Svět vnímá odmala očima, možná proto, že od dětství špatně slyší. Jako kluk rád pozoroval architekturu a někde zde se asi rodí láska k památkám, ačkoli rodiče ho po hradech nevodili. „Ale zajímavý mě jako hezká věc. Jednou jsem dostal k Vánocům knihu o hradech a zámcích v Severočeském kraji. Byl jsem čtenář, co čte pod dekou s baterkou, a tahle kniha byla strašně oblíbená,“ říká 63letý Václav Bis.

V rodovém místopise vévodí Sudety. Narodil se v Šumperku, od třetí třídy žil v Moravské Třebové. Když odmaturoval, následoval střih: Praha, **Fakulta sociálních věd** a publicistiky na Univerzitě Karlově, kam se v roce 1970 přihlásil na sociologii. Tu považovali komunisti za buržoazní pavědu a v jeho případě se to projevilo. Když přišel k zápisu do druhého ročníku, oznámili jim, že obor je zrušený. Zůstala mu kulturologie, tehdy nutný přívažek k sociologii, rok nato vznikla prorežimní fakulta žurnalistiky, a Václav Bis se tak dostal na fakultu filozofickou.

Když kradli knížky

Samotné studium nestálo za moc, zvlášť když byli svědky toho, jak schopní učitelé školu opouštěli. „Použil bych Gorkého *Moje univerzity* – pro mě to to byl studentský život a ještě dozníval rok 1968,“ říká. Bydlel na koleji Větrník, vystudoval po hospodách, ve věčných diskusích s kamarády. Ještě se daly sehnat leccaké knížky, které si půjčovali... a kradli.

„Když je člověk nečetl, tak do té hospody nesměl, protože byl za blbce. Když začínalo vyřazování z knihoven, dostala se mi do ruky kniha *Nezhašený měsíc* od Borise Pilňaka a hodně se mnou zacvičila, tragické historky z Ruska 20. let. Moje žena studovala knihovnictví, a když jsem řekl, že tu knihu nevrátím, prohlásila: neexistuje. Šli jsme tedy do knihovny v Libni, a zatímco knihu vracela, já jsem druhý exemplář kradl pod kabát. Doufám, že je to promlčené, stejně mi ji potom někdo ukradl,“ usmívá se.

Aby jako absolventi humanitních oborů získali v 70. letech byt v Praze, bylo víceméně vyloučené. Během studií však prováděli na zámcích, a přestože v památkové péči se to hemžilo bývalými policajty a vojáky, povedlo se a nastoupil jako průvodce na zámek Červená Lhota. Tam jezdilo v letech 1977 a 1978 díky filmu *Zlatovláska* kolem 120 tisíc lidí ročně, což je dodnes rekord. „Vpadnout do tohoto mimořádného provozu, kdy neexistoval systém časových vstupenek, bylo náročné fyzicky i psychicky. Když návštěvníci zjistili, že mají dvě hodiny čekat, byli agresivní. Dnes se tomu směju, ale byla to setsakra dobrá škola,“ vypráví.

Žili na zámku, což zní romanticky. Jenže bydlet v práci znamená být pořád k mání. Hodinu po zavírací době třeba přijela neohlášená skupina a klidně zazvonila. „Hádka s nimi, to nebylo nic pěkného. Výhody to ale mělo. Dívat se na Červené Lhotě z okna na protější břeh s obrovským stromem... nejenom, že to bylo romantické – člověk za chvíli romantické myšlenky ztratí – ale prostě hezké,“ říká.

Paradoxně na vsi vedli nejbohatší společenský život, kastelán vzpomíná na sled večírků nebo večerní doprovodění přes zamrzlý rybník. Přímo na zámku, na gauči v obýváku, se jim v roce 1980 narodila i druhá dcera. „Manželka je typ, že nejdřív nechá umřít sebe, pak dítě a potom zavolá sanitku,“ žertuje. Sanitka přijela, jenže sestra řekla: To už nikam nejedem. Po porodu Bisovu ženu odvezli a on osaměl. „Víte co to je, zůstat sám doma, na vsi, když široko daleko nikdo není, s dvouletým dítětem, doma ani slza alkoholu? Strašný! Čerstvý otec může akorát tak koukat z okna a kouřit.“

Povinně do hostinců

Když tři roky poté přišla možnost, aby kastelánoval v Dačicích, byli rádi. Šest let na konci civilizace jim stačilo. Začátky byly ovšem krušné a zámek ve strašném stavu. „Když přijde náplava do provinčního maloměsta, kde se všichni znají od školky, a nemá za sebou ty správné struktury, je to těžké,“ říká. Jako příklad historika s fasádou, jež odpadávala, přestože plán její opravy byl jen o rok mladší než Bis, z roku 1953. Když přišel do stavebního podniku jednat o její záchraně, řekli mu: Oprava, to je houby kšeft, nechte to zbourat! „Ale protože jsem tvor společenský, tak poměrně časté návštěvy pohostinských zařízení jsem bral jako služební povinnost a s městem jsme se rychle sžili,“ vypráví. Fasáda se opravila po sametové revoluci a za dalších 20 let vybledla do odstínu, který si kastelán přál.

Rok 1989 je pro něho zajímavý ze dvou důvodů: jako první jihočeský památkář koupil počítač a v Dačicích se pak zapojil do revoluce. Pamatuje nadšení, ale i první obavy, jak se na Občanské fórum začaly nabalovat staré struktury. Bisova listopadová stopa se dostala dokonce do Prahy: jedna z vlajek, které vyráběli sítotiskem, visela na balkoně Špalíčku. Rád vzpomíná na 90. léta a šéfa památkářů Aleše Krejů, protože se napravily největší zhůvěřilosti. „To, o co jste musel prosit a nešlo, najednou šlo, nebyli jsme už v roli prosebníků, ale zadavatelů, které si firmy začaly předcházet. To je pro mě v kariéře jeden ze zásadních pozitivních zlomů,“ vysvětluje.

Důležité pro něho bylo setkání s potomkem rodu Dalbergů, jimž dačický zámek patřil. Naplno mu došlo, že se pohybuje mezi věcmi cizí rodiny. „Když slyšíte: tenhle kalamář měla babička na stole, to trošku zamrazí. Ale jednou přijel s vnuky, bavili jsme se o tom, že jsou tam i jeho vysvědčení, a ten pán, kterému bylo skoro 90 let, zrudnul jak malý kluk a říká: Myslím, že to vnuci vidět nemusí.“

Největší část profesního života strávil v Dačicích, za velké štěstí ale považuje posledních 11 let v Jindřichově Hradci. Zdejší hrad a zámek je pro něho úchvatný. „První nádvoří působí trošku jako venkovská

tvrz, druhé sevřené, pevnostní a pak se vám otevře obrovské třetí nádvoří, impozantní, jeden z nejúžasnějších renesančních prostorů v Česku, to si prostě vnímavý člověk sedne na zadek. A když ho projdete a sestoupíte po dvou schodech do zahrady u rondelu, jste v Itálii,“ vyznává se.

Šil závěsy i záclony

Za Bise vznikla prohlídková trasa Adamova stavení a věnoval se depozitářům: jeho pečeť nese závěsný systém na několik set obrazů nebo skříní s deseti válci na tapisérie a koberce. Klíčový bisovský otisk pak zůstal v dekoracích. Známa je velikonoční akce Splašená vejce. Pštroší, husí, kachní, slepičí i křepelčí vajíčka visí z lustrů, kutálejí se po stolech, kobercích i schodech. Začínal se 120 kusy, dopracoval se k tisícovce. „Něco tak praštějšího a uhozeného se skutečně na žádném památkovém objektu nenajde. Lidé to přijímají jako dobrý fór a prohlídka baví i děti,“ říká.

Ve velkém se projevila jeho posedlost hodinami. Je přesvědčen, že zámecké interiéry nejsou muzeum ani skladiště exponátů, spíš mají ukázat styl jisté doby a vrstvy. Aco do nich vnese víc života než pohyb? Všech 21 hodin na zámku proto musí jít. „Když některé nejdou, jsem nervózní. Za opravy hodin jsme utratili možná hříšnou sumu, ale stojí za to: když jde skupina zámek a ozve se odbíjení hodin, tak jsou prostě na návštěvě u někoho doma,“ říká. Ze stejného důvodu zdobil zámek řezanými květinami. Více to odpovídá jeho náročnému vkusu než prohlídky s kostýmovaným průvodcem, na které je dost alergický.

Jestli něco překvapí, tak to, že šije. Pochází z textilácké rodiny, jako první ušil promoční šaty své ženě... a pak i všechny zámecké závěsy, ubrusy a povlečení. „Textilie do historického interiéru patří. To byla jedna ze zásadních změn, že jsme během několika let všechna okna oblékli do závěsů a záclon,“ říká.

Karikatura Bis jako surrealistický hodinář nad jeho stolem připomíná další zálibu: výstavy. V síni na II. nádvoří jich připravil dvě desítky, jména jako Jiří Sopko se střídala se zábavně – památkovými akcemi Dámy a jejich cetky či kolekce 60 historických hodin. „A většina z nich šla, protože jsem je jako blbec tři měsíce každé ráno natahoval,“ usmívá se.

Mnohokrát nadával a zlobil se na sebe, že se nechal touto profesí tak zajmout, protože tím někdy trpěla i rodina. Jinak vidí hezký život. „Vnímavého člověka toto prostředí pořád kultivuje a intenzivně si uvědomuji, jak je poznání historie, a to včetně zcela profánních záležitostí před stovkami let, strašně důležité pro pohyb v současnosti. Ježíšmarjá, já jsem nějaký moudřej,“ shodí svá slova. Když ale padne dotaz, zda někdo z rodu v památkách pokračuje, praví prudce: „Ruce bych jim zpřerážel!“

Odchází semuztěžka. Je sice znaven dojížděním z Dačic, jenže končí po skoro 40 letech. „Nicméně některé změny a postupy v oboru mi odchod velmi ulehčují. Plán nemám. První asi bude, že manželka prokousne krk mně, nebo já jí. Ten zlom je definitivní, ale mrkev pěstovat nebudu.“

Přála bych všem takové kastelány

Kdybychom ještě dnes měli dřívější občanské průkazy, měl by v něm můj muž jen jedno razítko zaměstnavatele, i když tento během těch 40 let několikrát změnil název a muž třikrát své působiště. Rozhodnutí pracovat na zámku poskytlo zpočátku sice jen skromné živobytí, ale umožnilo zachovat si v nepěkné normalizační době rovnou páteř, a v neposlední řadě přineslo i střechu nad hlavou. Červená Lhota znamenala dobrou školu, Dačice získání všestranných zkušeností a Jindřichův Hradec jejich zúročení. 40 let práce by se dalo statisticky vyjádřit počtem prodaných vstupenek, vyplněných výkazů, uspořádaných výstav, naaranžovaných kytic a ušitých záclon, ale při tom uniká to nejdůležitější: vztah k práci, zodpovědnost, náročnost, spolehlivost a ještě něco neviditelného, ale nepostradatelného – cit pro prostředí, jeho jedinečnost, estetickou míru a kvalitu. Přála bych všem zámkům, aby měly vždy takové kastelány, a jsem ráda, že jsem toho všeho mohla být svědkem. Jana Bisová, manželka

Po krádeži obrazů ho policie honila v žigulíku Když Václav Bis prováděl jako student na zámku Kratochvíle, zloději ukradli dvě kuše. „Od té doby má policie moje otisky,“ říká. Jako kastelán v Dačicích řešil krádeže deseti porcelánových sošek a barokního sekretáře, mimořádnou loupež zažil ale již v roce 1982 na Červené Lhotě: zmizelo 18 obrazů holandských malířů, škoda činila 2,5 milionu korun. A policie ho podezřívala. Když jel autobusem z Jindřichova Hradce do Prahy, všiml si, že za ním jedou v žigulíku. Před vilou na Ořechovce, kam šel na návštěvu, seděli dva policajti v autě a četli noviny. „Šli po mně. To byl jeden z momentů, kdy jsem s tím chtěl seknout.“

Foto autor| Foto: Petr Zikmund

Foto popis| VÁCLAV BIS se narodil 20. června 1952 v Šumperku. Vystudoval kulturologii na FF UK. V roce 1976 nastoupil na zámek Červená Lhota, v roce 1983 přešel jako kastelán do Dačic. Posledních 11 let řídil hrad

a zámek Jindřichův Hradec Jeho žena Jana Bisová je bývalá kastelánka z Dačic. Mají dvě dcery (35 a 30) a syna (37). Žijí v Dačicích.
Region| Jižní Čechy

Stejná zpráva vyšla také v dalších 6 titulech.

Michael Romancov: Všichni imigrační tajrlíci

24.1.2016 e15.cz str. 00 Rozhovory

V současné krizi se mohou v Evropě projevit schopní politici. „Kdo byl Winston Churchill, než vypukla druhá světová válka? V zásadě neúspěšný politik. Najednou přišla dosud neznámá situace a ten člověk vyrostl. A dnes, domnívám se, podobně roste Angela Merkelová,“ říká politický geograf Michael Romancov.

Co bude podle vás v zahraniční politice hlavním tématem letošního roku?

Všechno nasvědčuje tomu, že jedno z hlavních témat bude Blízký východ. Od začátku roku vidíme vyhrocení vztahu Íránu a Saúdské Arábie. A zdá se, že do toho začne promlouvat ještě třetí významný hráč, totiž Turecko. Když to bude jenom v tomto trojúhelníku a když to bojiště bude jenom severní část Iráku a Sýrie jako dosud, tak na konci roku budeme moct říct, že to bylo „v klidu“. Potenciál pro eskalaci je tam obrovský a mohlo by například dojít k zásadnímu ohrožení námořních tras přes Rudé moře. To by mělo odraz i na světových trzích, mohlo by dojít k tomu, že by se konflikt rozšířil o Izrael. V tuto chvíli to vypadá zle, ale je to jen potvrzení dlouhodobějšího trendu.

Je tím trendem konflikt uvnitř islámu?

Nejde jenom o konflikt uvnitř islámu, i když tuto dimenzi to má. Ale podle mého názoru je podstatnější, že podle všeho přestalo vyhovovat uspořádání, které na Blízkém východě vzniklo zhruba před sto lety. Budeme svědky přepsání mapy Blízkého východu. Hlavní tamní hráči jsou odhodlaní a zatím nemají nouzi o finanční prostředky. V současnosti nevidím důvod, proč by se ta situace měla nějakým zásadním důvodem zklidnit nebo vyjasnit.

Proč teď? Je to proto, že si Íránci víc dovolí, když sankce odeznívají?

Má to celou řadu důvodů. Sešlo se několik věcí. Režimy, které dlouhou dobu Blízkému východu vládly, evidentně ztratily svoji legitimitu. Staré struktury a jejich způsob řešení problémů se vyčerpaly. Jsme ve stadiu hledání nových odpovědí, které bohužel probíhá krvavým způsobem. Druhá věc je, že se k horšímu proměnilo mezinárodněpolitické klima, protože se objevila silná mocnost, která dala najevo zásadní nespokojenost s úpravou mezinárodního systému, jež proběhla v reakci na zhroucení komunismu. To je samozřejmě Rusko.

Ukázalo se, že mezinárodní právo, které předtím kulhalo na obě nohy, má nyní jednu nohu amputovanou. Rusové otevřeně vsadili na použití síly v prostoru, kde se zdálo, že už to nepřipadá v úvahu (na Ukrajině – pozn. red.). V prostoru Blízkého východu použití síly fungovalo spolehlivě a to je mohlo jenom povzbudit. Spojené státy, které dlouhodobě garantovaly status quo, se z této oblasti z mnoha důvodů stáhly. A posledním fenoménem jsou peníze. Žádná ze zemí, které se do přepisování mapy zapojují, netrpí finanční nouzí. A koneckonců mají i dostatek zbraní.

Mafiáni jsou schopni organizovat plavby imigrantů a pak i jejich následný převoz auty. Věřím, že v tom je nějaký řád, ale ten, kdo tomu dává řád, je náš evropský neřád

Jak by takový konflikt mohl skončit? Na první pohled nemá vítěze.

Nedovedu si představit, že by kterýkoli z těchto aktérů dokázal tuto situaci rychle vyřešit vojensky. Minimálně Sýrie a severní Irák se stanou bojištěm, kde se tyto státy budou dlouhodobě potýkat. Problém se pravděpodobně bude dál zhoršovat.

Můžeme si v tomto konfliktu vůbec vybrat stranu? Turecko je v NATO, s Íránem se teď zase začínáme přátelit, se Saúdskou Arábií jsme se dlouho kamarádili, ale už to trochu uvažá...

Nenajdeme aktéra, kterého bychom mohli z hodnotového hlediska jednoznačně akceptovat. S výjimkou Izraele, vůči němuž máme zase jiné výhrady. Budeme muset hledat někoho, kdo se v tom regionu bude chovat tak, aby nám to dělalo nejmenší možnou škodu. Bude to problém, ale mohlo by to být Turecko. Mělo by stabilizovat vlnu utečenců. Jsme závislí i na námořních komunikacích, kde důležitou roli hraje Saúdská Arábie.

Prostřednictvím těchto partnerů můžeme v regionu ošetřit své zájmy, nikoli prosazovat své hodnoty. Problém s EU je, že si za posledních 15 let zvykla sama sebe vidět v pozici nejsilnějšího normativního aktéra. Jestli teď jde něco do háje, tak jsou to normy. Všechny možnosti jsou více či méně negativní. Když se nám podaří definovat evropský zájem, tak jsme schopní tam najít partnera, který ten zájem bude nějakým způsobem hájit.

Evropská služba vnější akce, tedy unijní diplomatický sbor, ovšem není na takovou věc vůbec připraven. Oni mají šířit normy...

Evropská služba vnější akce slouží jako otlučák. Tyto normy mají všechny evropské státy, ale v okamžiku, kdy vstoupí do libovolného prostoru, okamžitě prosazují svoje zájmy, ale hodnoty nechají na Evropě. Buďto jednotlivé státy řeknou, že jako Evropané mají zájem, a definují ho, nebo začnou prosazovat, stejně jako Evropa, ony hodnoty. Tomu ale nevěřím. Státy se pak vůči vlastním hodnotám chovají jako černí pasažéři.

Máme se tedy zbavit společné zahraniční politiky?

Jsme zajedno, pokud jde o ekonomická témata, avšak v zahraniční a bezpečnostní politice se ozývá kakofonie hlasů. Ale když Evropa na společnou zahraniční a bezpečnostní politiku rezignuje, tak není vůbec jisté, že se dokáže prosazovat jako jeden celek v ekonomických tématech. Kdyby Evropa snahu o jednotnou zahraniční politiku vzdala a zůstal jen ekonomický blok, myslím, že by se celá konstrukce rozsypala.

Jak se pak má v takové situaci Evropa vypořádat s uprchlickou vlnou?

Myslím, že se s ní Evropa svým pomalým, ale pečlivým způsobem vypořádá. Definují se nové právní standardy, které stanoví, že ten, kdo včera měl nárok na status uprchlíka, ho dnes už nemá. A směrem do budoucna už vůbec ne. Evropa je zbyrokratizovaná struktura a byrokracie potřebuje mít muštr. Musí se nově definovat, kdo a proč je uprchlík, co je a co není bezpečná země. Když byrokracie dostane impulz, tak se postupně ty věci budou zpracovávat. Jsme svědky toho, že v Evropě začínají růst ploty. Evropa bude řešit pohyb lidí už daleko od svých břehů. Bude podporovat výstavbu bariér mimo Evropu. My zůstaneme otevření, ale ploty začnou vznikat jinde. Proud migrantů bude narážet na překážky, což samozřejmě způsobí lokální „záplavy“.

I v zemích na okraji Unie?

Ano, nejdřív pravděpodobně tam, ale ve střednědobém horizontu se bariéry začnou stavět mimo Evropu a my budeme tímto způsobem chráněni. Když byla prvně definovaná tzv. evropská politika sousedství, hovořilo se o zvětšeném kruhu přátel kolem Evropy. To je pozitivní slogan, ale jestliže se člověk podíval na mapu, viděl, že šlo o Severní Afriku, Blízký východ a postsovětský prostor. My jsme těmto zemím chtěli umožnit, aby participovaly na našem bohatství s jednoznačným cílem – aby se netlačily k nám. Ty tlaky nyní přicházejí ze vzdálenějších oblastí a my budeme mít tendenci náš problém posunout dál. Evropa podpoří finančně výstavbu hraničních plotů ve třetích zemích.

Co říkáte na tvrzení, že jsme si migrační vlnu způsobili sami?

Vůbec největší problém, o němž se moc nemluví, je, že z toho úžasným způsobem profituje evropský organizovaný zločin. A to je náš zločin. Zločinecké struktury v Evropě si uvědomily, jak skvělý je to byznys, a napřely k tomu svoje síly. Mafiáni jsou schopni organizovat plavby a pak i následný převoz auty. Věřím, že v tom je nějaký řád, ale ten, kdo tomu dává řád, je náš evropský neřád. Jsou to evropské zločinecké struktury, které se přeorientovaly z obchodu s narkotiky, zbraněmi a prostituce. Je to momentálně největší „vývar“.

Jak vnímáte obnovování hraničních kontrol uvnitř Unie? Dá se ten trend ještě zastavit, když kontroly obnovují země, které jsou středobodem Schengenu?

Schengen počítá s možností, že kontroly budou zavedeny na časově omezené období. Může se stát, že rok budeme mít na hranicích kontroly. To je nepříjemně dlouhá doba, ale pořád je nějak omezená. Evropská byrokratická loď reaguje na kormidlo velice pomalu. Nyní ale přišel poryv a reakce bude rychlejší. Je krize a bude se to muset rychle vyřešit. Pokud se nastaví byrokratické standardy, tak je ta mašinerie převezme a pojedou podle nich.

Nemohlo by to nakonec zafungovat obráceně, než se nyní zdá? Že si evropské země uvědomí společnou odpovědnost za ochranu vnějších hranic a Unii to stmelí?

Jestliže tam bude společná odpovědnost, pak ano. Ochrana společných hranic se stane společnou odpovědností všech. To znamená, že evropské státy musejí souhlasit s tím, že tady bude evropská autorita, dejme tomu Frontex, která bude mít právo dislokovat lidi a bude jich mít dostatek. To je zásah do státní suverenity a jde o to, jestli s tím budou státy souhlasit. To je otázka pro politiky. Ale jsem přesvědčený, že politici mohou vyrůst jen tvář v tvář krizi. Kdo byl Churchill, než vypukla druhá světová válka? V zásadě neúspěšný politik, který na co sáhl, to pohnojil. Najednou přišla dosud neznámá situace a ten člověk vyrostl.

A kdo roste teď?

Jsem přesvědčený, že roste Angela Merkelová. To je politička, která umí o věcech komunikovat způsobem, který je v Evropě potřeba. To není klaun jako Donald Trump. Ona zosobňuje to, jak se to v Evropě musí dělat. Pomalu a s vědomím, že je nutné najít pevný společný základ. Když se najde, dá se na něm stavět. A myslím, že v tomto ohledu je úspěšná.

Michael Romancov (46)

- Absolvent Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy a **Fakulty sociálních věd UK**.
- Působí na Institutu politologických studií **FSV UK** a na katedře mezinárodních vztahů Metropolitní univerzity Praha.
- Specializuje se na politickou geografii, geopolitiku a Rusko.

Myslíte, že pochopila, že je čas opustit onu normotvornou politiku?

Myslím, že ano. Ona už před čtyřmi lety ve vztahu k problematickým skupinám prohlásila, že multikulti politika je mrtvá a mohou u nás být jen ti, kteří respektují naše hodnoty. Selhali jsme při pokusu ty hodnoty rozšířit celoplanetárně. Ale uvnitř je mít musíme a o ně se bude tříštit vlna přistěhovalců.

Jak to myslíte?

V Německu vyhostili za půl roku osmnáct tisíc lidí. Až se to tamní úřady naučí, uvědomí si to i komunity, které se sem dnes hrnou. Strašně důležité je, jak lidé, kteří se sem dostanou, komunikují zpátky domů. Když budou říkat, že tady je všechno super a létají tady pečení holubi rovnou do pusy, přijďte za mnou, tak jejich pozice vzroste. Když se budou s nepořízenou vracet, v jejich komunitách se rozkřikne, že Evropa žádný ráj není. A zdá se, že velká část těch lidí do Evropy přichází s vidinou blahobytu.

Nepřestřelila Merkelová se svou výzvou, že všechny přijme?

Nejsem si jistý, jak přesně byla ta výzva formulovaná. To, co se objevilo u nás ve sdělovacích prostředcích, nebyl celý výrok. A je nutné jej zasadit do časového kontextu. Máme tady nějakou vnější hranici, kde se začali kupit lidé. Německo nemá vnější hranici a nemuselo teoreticky dělat vůbec nic. Mohli říct, že Řekové a Maďaři to nezvládají. Ona prohlásila, že Německo má otevřenou náruč pro uprchlíky. Ale myslím, že to jednoznačně řekla pro ty, kteří prchají před válkou. Všichni by si měli uvědomit, že termín uprchlík má nějaký právní rozměr. Uprchlík není každý, kdo se dá do pohybu.

Jak hodnotíte postoj Česka a vlastně celé střední Evropy? Nejdřív jsme ze Západu slyšeli, že je náš přístup špatný, ale teď postupně zaujmají velmi podobný postoj.

Můžeme říct, že jsme to říkali a teď nám můžete vlézt na záda. Nebo z toho můžeme udělat přednost a říct, že jsme to identifikovali už tehdy a jsme rádi, že se to i vám jeví stejně. Myslím, že naše vláda se tak chová. Upřímně řečeno, chování naší vlády v této krizi mi přijde racionální, evropské, klidné, ale špatně komunikované. Největším problémem českých vlád je obecně jejich neschopnost komunikovat důležitá témata, aby to nevyznívalo konfrontačně. Ať už se jednalo o penzijní reformu, nebo americký radar v Brdech.

Možná je to proto, že v naší politice se hodně vytratilo poukazování na hodnoty. Jako by to bylo trapné. Třeba „pravda a láska musí zvítězit nad lží a nenávistí“. Od té doby se tady hovoří o provozních záležitostech typu stát jako firma. To nejsou hodnoty. Svět je tak složitý, že se v něm bez hodnotové kotvy nemůžeme úspěšně pohybovat.

Jak je na tom v tomto ohledu střední Evropa? Zdá se, že bídne, jelikož tu máme hned několik populistických vlád.

Střední Evropa se dlouhodobě přestala zabývat skutečně politickými tématy. V řadě zemí to vedlo k tomu, že to, co činí politiku zajímavou, tedy střetávání názorů, bylo upozaděno. Někde se řeší technická témata, jinde se podařilo společnosti vsugerovat představu, že tady je téma, které je nadčasové a které nás všechny přesahuje. V Maďarsku třeba Trianon, ten ještě dnes běží jako důležité téma. V Polsku je to vztah vůči Rusku a Ukrajině. Politika nemůže být monotematická. Vždy musí existovat pluralita témat a musí být jasné, kdo si co myslí. Podle mého názoru se to přestalo dít.

A co v Česku?

O střetávání idejí u nás nelze vůbec mluvit. Uprchlíká krize a to, co se stalo v Řecku, jsou velká politická témata. Tady je ale problém, že vláda se rozhodla mlčet. Najednou se vynořil prezident, který byl proti. A když se ukázalo, že to funguje, tak s tím začali lézt ven všichni ti tajtrlíci. Včetně toho z Hanspaulky.

Vraťme se ještě k celé Evropě. V atmosféře strachu z teroru se zdá, jako by Evropa měla jen dvě možnosti. Buď se smíří s profízlovanou společností uvnitř, nebo se opevní a uvnitř zachová víceméně svobodný prostor. Která varianta je podle vás pravděpodobnější?

To, co se děje teď, je reakce na šok. Až šok odezní, začneme se postupně vracet k fundamentálním hodnotám. Důležité je ono slovo svoboda. Dříve dominovaly ve společnosti povinnosti, nyní dominuje svoboda. Moderní společnost zapomněla, že má povinnosti. Máme jenom svobody. Jeden mobilní operator měl heslo „nevaž se, odvaž se“. Mám pocit, že jsme jako společnost totálně nevázaní. Svoboda ale nemá nevázané hranice. Znamená, že vím, jaké ty hranice jsou, dodržuju je a pohybuju se svobodně v daném prostoru.

Je Unie jediný rámeček, kde se to dá řešit?

Pro malé země, jako je Česko, neexistuje nic lepšího než Evropská unie. Tím neříkám, že Unie v současné podobě. My ale potřebujeme širší rámeček kolem sebe. Jen díky němu jsme úspěšní. Čím méně růžový je svět, tím více potřebujeme evropské hodnoty. Ty nám umožňují relativně blahobytný život. Česko nemá šanci přežít ve světě, kde do sebe budou narážet velké jednotky. My máme možnost být součástí tří takových – EU, Ruska a světa islámu. Svět islámu nepadá v úvahu, být součástí ruského světa je cesta do pekel. Zbývá Evropa. A tu se máme snažit vymodelovat tak, aby nám tam bylo co nejlépe.

Čtete také:

Číslo krymského referenda jsou buď zázrak, nebo manipulace

Rusko láká Čínu na "studenu Hedvábnou stezku"

URL| <http://nazory.euro.e15.cz/rozhovory/michael-romancov-vsichni-imigracni-tajtrlici-1260954>

Michael Romancov: Všichni imigrační tajtrlíci

V současné krizi se mohou v Evropě projevit schopní politici. „Kdo byl Winston Churchill, než vypukla druhá světová válka? V zásadě neúspěšný politik. Najednou přišla dosud neznámá situace a ten člověk vyrostl. A dnes, domnívám se, podobně roste Angela Merkelová,“ říká politický geograf Michael Romancov.

Co bude podle vás v zahraniční politice hlavním tématem letošního roku?

Všechno nasvědčuje tomu, že jedno z hlavních témat bude Blízký východ. Od začátku roku vidíme vyhocení vztahu Íránu a Saúdské Arábie. A zdá se, že do toho začne promlouvat ještě třetí významný hráč, totiž Turecko. Když to bude jenom v tomto trojúhelníku a když to bojiště bude jenom severní část Iráku a Sýrie jako dosud, tak na konci roku budeme moct říct, že to bylo „v klidu“. Potenciál pro eskalaci je tam obrovský a mohlo by například dojít k zásadnímu ohrožení námořních tras přes Rudé moře. To by mělo odraz i na světových trzích, mohlo by dojít k tomu, že by se konflikt rozšířil o Izrael. V tuto chvíli to vypadá zle, ale je to jen potvrzení dlouhodobějšího trendu.

Je tím trendem konflikt uvnitř islámu?

Nejde jenom o konflikt uvnitř islámu, i když tuto dimenzi to má. Ale podle mého názoru je podstatnější, že podle všeho přestalo vyhovovat uspořádání, které na Blízkém východě vzniklo zhruba před sto lety. Budeme svědky přepsání mapy Blízkého východu. Hlavní tamní hráči jsou odhodlaní a zatím nemají nouzi o finanční prostředky. V současnosti nevidím důvod, proč by se ta situace měla nějakým zásadním důvodem zklidnit nebo vyjasnit.

Proč teď? Je to proto, že si Íránci víc dovolí, když sankce odezívají?

Má to celou řadu důvodů. Sešlo se několik věcí. Režimy, které dlouhou dobu Blízkému východu vládly, evidentně ztratily svoji legitimitu. Staré struktury a jejich způsob řešení problémů se vyčerpaly. Jsme ve stadiu hledání nových odpovědí, které bohužel probíhá krvavým způsobem. Druhá věc je, že se k horšímu proměnilo mezinárodněpolitické klima, protože se objevila silná mocnost, která dala najevo zásadní nespokojenost s úpravou mezinárodního systému, jež proběhla v reakci na zhroucení komunismu. To je samozřejmě Rusko.

Ukázalo se, že mezinárodní právo, které předtím kulhalo na obě nohy, má nyní jednu nohu amputovanou. Rusové otevřeně vsadili na použití síly v prostoru, kde se zdálo, že už to nepřipadá v úvahu (na Ukrajině – pozn. red.). V prostoru Blízkého východu použití síly fungovalo spolehlivě a to je mohlo jenom povzbudit. Spojené státy, které dlouhodobě garantovaly status quo, se z této oblasti z mnoha důvodů stáhly. A posledním fenoménem jsou peníze. Žádná ze zemí, které se do přepisování mapy zapojují, netrpí finanční nouzí. A koneckonců mají i dostatek zbraní.

Mafiáni jsou schopni organizovat plavby imigrantů a pak i jejich následný převoz auty. Věřím, že v tom je nějaký řád, ale ten, kdo tomu dává řád, je náš evropský neřád

Jak by takový konflikt mohl skončit? Na první pohled nemá vítěze.

Nedovedu si představit, že by kterýkoli z těchto aktérů dokázal tuto situaci rychle vyřešit vojensky. Minimálně Sýrie a severní Irák se stanou bojištěm, kde se tyto státy budou dlouhodobě potýkat. Problém se pravděpodobně bude dál zhoršovat.

Můžeme si v tomto konfliktu vůbec vybrat stranu? Turecko je v NATO, s Íránem se teď zase začínáme přátelit, se Saúdskou Arábií jsme se dlouho kamarádili, ale už to trochu uvažá...

Nenajdeme aktéra, kterého bychom mohli z hodnotového hlediska jednoznačně akceptovat. S výjimkou Izraele, vůči němuž máme zase jiné výhrady. Budeme muset hledat někoho, kdo se v tom regionu bude chovat tak, aby nám to dělalo nejmenší možnou škodu. Bude to problém, ale mohlo by to být Turecko. Mělo by stabilizovat vlnu utečenců. Jsme závislí i na námořních komunikacích, kde důležitou roli hraje Saúdská Arábie.

Prostřednictvím těchto partnerů můžeme v regionu ošetřit své zájmy, nikoli prosazovat své hodnoty. Problém s EU je, že si za posledních 15 let zvykla sama sebe vidět v pozici nejsilnějšího normativního aktéra. Jestli teď jde

něco do háje, tak jsou to normy. Všechny možnosti jsou více či méně negativní. Když se nám podaří definovat evropský zájem, tak jsme schopní tam najít partnera, který ten zájem bude nějakým způsobem hájit.

Evropská služba vnější akce, tedy unijní diplomatický sbor, ovšem není na takovou věc vůbec připraven. Oni mají šířit normy...

Evropská služba vnější akce slouží jako otloukánek. Tyto normy mají všechny evropské státy, ale v okamžiku, kdy vstoupí do libovolného prostoru, okamžitě prosazují svoje zájmy, ale hodnoty nechají na Evropě. Buďto jednotlivé státy řeknou, že jako Evropané mají zájem, a definují ho, nebo začnou prosazovat, stejně jako Evropa, ony hodnoty. Tomu ale nevěřím. Státy se pak vůči vlastním hodnotám chovají jako černí pasažéři.

Máme se tedy zbavit společné zahraniční politiky?

Jsme zajedno, pokud jde o ekonomická témata, avšak v zahraniční a bezpečnostní politice se ozývá kakofonie hlasů. Ale když Evropa na společnou zahraniční a bezpečnostní politiku rezignuje, tak není vůbec jisté, že se dokáže prosazovat jako jeden celek v ekonomických tématech. Kdyby Evropa snahu o jednotnou zahraniční politiku vzdala a zůstal jen ekonomický blok, myslím, že by se celá konstrukce rozsypala.

Jak se pak má v takové situaci Evropa vypořádat s uprchlickou vlnou?

Myslím, že se s ní Evropa svým pomalým, ale pečlivým způsobem vypořádá. Definují se nové právní standardy, které stanoví, že ten, kdo včera měl nárok na status uprchlíka, ho dnes už nemá. A směrem do budoucna už vůbec ne. Evropa je zbyrokratizovaná struktura a byrokracie potřebuje mít mustr. Musí se nově definovat, kdo a proč je uprchlík, co je a co není bezpečná země. Když byrokracie dostane impulz, tak se postupně ty věci budou zpracovávat. Jsme svědky toho, že v Evropě začínají růst ploty. Evropa bude řešit pohyb lidí už daleko od svých břehů. Bude podporovat výstavbu bariér mimo Evropu. My zůstaneme otevření, ale ploty začnou vznikat jinde. Proud migrantů bude narážet na překážky, což samozřejmě způsobí lokální „záplavy“.

I v zemích na okraji Unie?

Ano, nejdřív pravděpodobně tam, ale ve střednědobém horizontu se bariéry začnou stavět mimo Evropu a my budeme tímto způsobem chráněni. Když byla prvně definovaná tzv. evropská politika sousedství, hovořilo se o zvětšeném kruhu přátel kolem Evropy. To je pozitivní slogan, ale jestliže se člověk podíval na mapu, viděl, že šlo o Severní Afriku, Blízký východ a postsovětský prostor. My jsme těmto zemím chtěli umožnit, aby participovaly na našem bohatství s jednoznačným cílem – aby se netlačily k nám. Ty tlaky nyní přicházejí ze vzdálenějších oblastí a my budeme mít tendenci náš problém posunout dál. Evropa podpoří finančně výstavbu hraničních plotů ve třetích zemích.

Co říkáte na tvrzení, že jsme si migrační vlnu způsobili sami?

Vůbec největší problém, o němž se moc nemluví, je, že z toho úžasným způsobem profituje evropský organizovaný zločin. A to je náš zločin. Zločinecké struktury v Evropě si uvědomily, jak skvělý je to byznys, a napřely k tomu svoje síly. Mafiáni jsou schopni organizovat plavby a pak i následný převoz auty. Věřím, že v tom je nějaký řád, ale ten, kdo tomu dává řád, je náš evropský neřád. Jsou to evropské zločinecké struktury, které se přeorientovaly z obchodu s narkotiky, zbraněmi a prostituce. Je to momentálně největší „vývar“.

Jak vnímáte obnovování hraničních kontrol uvnitř Unie? Dá se ten trend ještě zastavit, když kontroly obnovují země, které jsou středobodem Schengenu?

Schengen počítá s možností, že kontroly budou zavedeny na časově omezené období. Může se stát, že rok budeme mít na hranicích kontroly. To je nepříjemně dlouhá doba, ale pořád je nějak omezená. Evropská byrokratická loď reaguje na kormidlo velice pomalu. Nyní ale přišel poryv a reakce bude rychlejší. Je krize a bude se to muset rychle vyřešit. Pokud se nastaví byrokratické standardy, tak je ta mašinerie převezme a pojedje podle nich.

Nemohlo by to nakonec zafungovat obráceně, než se nyní zdá? Že si evropské země uvědomí společnou odpovědnost za ochranu vnějších hranic a Unii to stmelí?

Jestliže tam bude společná odpovědnost, pak ano. Ochrana společných hranic se stane společnou odpovědností všech. To znamená, že evropské státy musejí souhlasit s tím, že tady bude evropská autorita, dejme tomu Frontex, která bude mít právo dislokovat lidi a bude jich mít dostatek. To je zásah do státní suverenity a jde o to, jestli s tím budou státy souhlasit. To je otázka pro politiky. Ale jsem přesvědčený, že politici mohou vyrůst jen tváří v tvář krizi. Kdo byl Churchill, než vypukla druhá světová válka? V zásadě neúspěšný politik, který na co sáhl, to pohnojil. Najednou přišla dosud neznámá situace a ten člověk vyrostl.

A kdo roste teď?

Jsem přesvědčený, že roste Angela Merkelová. To je politička, která umí o věcech komunikovat způsobem, který je v Evropě potřeba. To není klaun jako Donald Trump. Ona zosobňuje to, jak se to v Evropě musí dělat. Pomalu a s vědomím, že je nutné najít pevný společný základ. Když se najde, dá se na něm stavět. A myslím, že v tomto ohledu je úspěšná.

Michael Romancov (46)

- Absolvent Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy a **Fakulty sociálních věd** UK.
- Působí na Institutu politologických studií **FSV UK** a na katedře mezinárodních vztahů Metropolitní univerzity Praha.
- Specializuje se na politickou geografii, geopolitiku a Rusko.

Myslíte, že pochopila, že je čas opustit onu normotvornou politiku?

Myslím, že ano. Ona už před čtyřmi lety ve vztahu k problematickým skupinám prohlásila, že multikulti politika je mrtvá a mohou u nás být jen ti, kteří respektují naše hodnoty. Selhali jsme při pokusu ty hodnoty rozšířit celoplanetárně. Ale uvnitř je mít musíme a o ně se bude tříštit vlna přistěhovalců.

Jak to myslíte?

V Německu vyhostili za půl roku osmnáct tisíc lidí. Až se to tamní úřady naučí, uvědomí si to i komunity, které se sem dnes hrnou. Strašně důležité je, jak lidé, kteří se sem dostanou, komunikují zpátky domů. Když budou říkat, že tady je všechno super a létají tady pečení holubi rovnou do pusy, přijďte za mnou, tak jejich pozice vzroste. Když se budou s nepořízenou vracet, v jejich komunitách se rozkřikne, že Evropa žádný ráj není. A zdá se, že velká část těch lidí do Evropy přichází s vidinou blahobyty.

Nepřestřelila Merkelová se svou výzvou, že všechny přijme?

Nejsem si jistý, jak přesně byla ta výzva formulovaná. To, co se objevilo u nás ve sdělovacích prostředcích, nebyl celý výrok. A je nutné jej zasadit do časového kontextu. Máme tady nějakou vnější hranici, kde se začali kupit lidé. Německo nemá vnější hranici a nemuselo teoreticky dělat vůbec nic. Mohli říct, že Řekové a Maďaři to nezvládají. Ona prohlásila, že Německo má otevřenou náruč pro uprchlíky. Ale myslím, že to jednoznačně řekla pro ty, kteří prchají před válkou. Všichni by si měli uvědomit, že termín uprchlík má nějaký právní rozměr. Uprchlík není každý, kdo se dá do pohybu.

Jak hodnotíte postoj Česka a vlastně celé střední Evropy? Nejdřív jsme ze Západu slyšeli, že je náš přístup špatný, ale teď postupně zaujmají velmi podobný postoj.

Můžeme říct, že jsme to říkali a teď nám můžete vlézt na záda. Nebo z toho můžeme udělat přednost a říct, že jsme to identifikovali už tehdy a jsme rádi, že se to i vám jeví stejně. Myslím, že naše vláda se tak chová. Upřímně řečeno, chování naší vlády v této krizi mi přijde racionální, evropské, klidné, ale špatně komunikované. Největším problémem českých vlád je obecně jejich neschopnost komunikovat důležitá témata, aby to nevyznívalo konfrontačně. Ať už se jednalo o penzijní reformu, nebo americký radar v Brdech.

Možná je to proto, že v naší politice se hodně vytratilo poukazování na hodnoty. Jako by to bylo trapné. Třeba „pravda a láska musí zvítězit nad lží a nenávistí“. Od té doby se tady hovoří o provozních záležitostech typu stát jako firma. To nejsou hodnoty. Svět je tak složitý, že se v něm bez hodnotové kotvy nemůžeme úspěšně pohybovat.

Jak je na tom v tomto ohledu střední Evropa? Zdá se, že bídně, jelikož tu máme hned několik populistických vlád.

Střední Evropa se dlouhodobě přestala zabývat skutečně politickými tématy. V řadě zemí to vedlo k tomu, že to, co činí politiku zajímavou, tedy střetávání názorů, bylo upozaděno. Někde se řeší technická témata, jinde se podařilo společnosti vsugerovat představu, že tady je téma, které je nadčasové a které nás všechny přesahuje. V Maďarsku třeba Trianon, ten ještě dnes běží jako důležité téma. V Polsku je to vztah vůči Rusku a Ukrajině. Politika nemůže být monotematická. Vždy musí existovat pluralita témat a musí být jasné, kdo si co myslí. Podle mého názoru se to přestalo dít.

A co v Česku?

O střetávání idejí u nás nelze vůbec mluvit. Uprchlíká krize a to, co se stalo v Řecku, jsou velká politická témata. Tady je ale problém, že vláda se rozhodla mlčet. Najednou se vynořil prezident, který byl proti. A když se ukázalo, že to funguje, tak s tím začali lézt ven všichni ti tajtrlíci. Včetně toho z Hanspaulky.

Vraťme se ještě k celé Evropě. V atmosféře strachu z teroru se zdá, jako by Evropa měla jen dvě možnosti. Buď se smíří s profízlovanou společností uvnitř, nebo se opevní a uvnitř zachová víceméně svobodný prostor. Která varianta je podle vás pravděpodobnější?

To, co se děje teď, je reakce na šok. Až šok odezní, začneme se postupně vracet k fundamentálním hodnotám. Důležité je ono slovo svoboda. Dříve dominovaly ve společnosti povinnosti, nyní dominuje svoboda. Moderní společnost zapoměla, že má povinnosti. Máme jenom svobody. Jeden mobilní operator měl heslo „nevaž se, odvaž se“. Mám pocit, že jsme jako společnost totálně nevázaní. Svoboda ale nemá nevázané hranice. Znamená, že vím, jaké ty hranice jsou, dodržuju je a pohybuju se svobodně v daném prostoru.

Je Unie jediný rámec, kde se to dá řešit?

Pro malé země, jako je Česko, neexistuje nic lepšího než Evropská unie. Tím neříkám, že Unie v současné podobě. My ale potřebujeme širší rámec kolem sebe. Jen díky němu jsme úspěšní. Čím méně růžový je svět, tím více potřebujeme evropské hodnoty. Ty nám umožňují relativně blahobytný život. Česko nemá šanci přežít ve světě, kde do sebe budou narážet velké jednotky. My máme možnost být součástí tří takových – EU, Ruska a světa islámu. Svět islámu nepadá v úvahu, být součástí ruského světa je cesta do pekel. Zbývá Evropa. A tu se máme snažit vymodelovat tak, aby nám tam bylo co nejlépe.

Čtěte také:

Čísla krymského referenda jsou buď zázrak, nebo manipulace

Rusko láká Čínu na "studenu Hedvábnou stezku"

URL <http://euro.e15.cz/archiv/michael-romancov-vsichni-imigracni-tajtrlici-1260954>

Matěj Stropnický

25.1.2016 zpravy.iDNES.cz str. 00 Zprávy iDNES.cz / Politika
iDNES.cz

Bývalý náměstek pražské primátorky a bývalý místostarosta Prahy 3 stanul v lednu 2016 v čele Strany zelených. Syn herce, diplomata, člena konkurenčního hnutí ANO a ministra obrany Martina Stropnického a scenáristky Lucie Stropnické je znám i jako herec a novinář.

V devadesátých letech dlouhodobě žil s rodiči v Lisabonu a Římě, kde jeho otec působil jako diplomat. Studoval na místních školách. Maturoval na Francouzském lyceu v Praze, na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy absolvoval žurnalistiku a mezinárodní teritoriální studia, na téže fakultě také studoval magisterský obor mediální studia.

V letech 2003 až 2009 pracoval v Literárních novinách postupně jako přispěvatel, asistent šéfredaktora, redaktor a editor.

Neúspěšně kandidoval za Stranu zelených (SZ) v parlamentních volbách v roce 2006 a veřejně kritizoval tehdejší vedení strany.

V listopadu 2012 byl na sjezdu Strany zelených zvolen jejím 3. místopředsedou, když získal 84 hlasů. Ve funkci vydržel do následujícího sjezdu v lednu 2014, kdy jej nahradil Tomáš Průša. Stropnický zůstal řadovým členem předsednictva strany.

V komunálních volbách v roce 2014 byl zvolen jako člen Strany zelených za Trojkoalici (SZ, KDU-ČSL a STAN) do pražského zastupitelstva. Ke zvolení mu pomohli preferenční hlasy, na kandidátce byl původně na 11. místě a skončil čtvrtý.

V listopadu 2014 byl zvolen náměstkem pražské primátorky, z postu byl odvolán v říjnu 2015.

V roce 2009 spoluzaložil občanské sdružení Žižkov (nejen) sobě usilující o spravedlivou privatizaci bytů. Dalo i název koalici, se kterou pak v letech 2010 i 2014 úspěšně kandidoval do zastupitelstva Prahy 3. Spoluzaložil sdružení Tady není developerovo, které se úspěšně angažovalo ve věci záchranu Nákladového nádraží Žižkov.

V sobotu 23. ledna 2016 byl na sjezdu Strany zelených zvolen předsedou strany. Porazil starostu Prahy 4 Petra Štěpánka a středoškolského učitele Jana Šlechtu. Dostal 117 hlasů, zvolen byl o pět hlasů, potřeboval jich 112.

V roce 2007 si Matěj Stropnický zahrál roli vůdce loupežnické bandy Viléma ve filmu Máj a v seriálu Borgia hrál snoubence Lucrezie Borgie Dona Gaspara.

URL| http://wiki.idnes.cz/matej-stropnicky-0z0-/politici.aspx?c=A160125_103145_politici_jpl

Český rozhlas vede René Zavoral

25.1.2016 Týdeník Rozhlas str. 06 Aktuálně z Vinohradské
(reé)

Generálním ředitelem Českého rozhlasu se stal René Zavoral. Dosavadního náměstka pro program a vysílání zvolila Rada Českého rozhlasu na svém veřejném zasedání ve středu 20. ledna. Z možných devíti hlasů jich Zavoral ve druhém kolem tajné volby získal sedm. Šestiletého funkčního období se nový šéf veřejnoprávního média ujal den poté. Nahradil tak Petra Duhana, který rezignoval loni v listopadu.

„Český rozhlas je vnímán jako spolehlivá a tradiční instituce. Je pro mě ctí, že budu moci tyto hodnoty nadále rozvíjet v roli jeho generálního ředitele. Chtěl bych, aby byl Český rozhlas vnímán jako spolehlivé a veřejnosti otevřené médium, které si klade za cíl předávat informace, vzdělání i kulturu. Aby byl médiem, které posluchačům nabízí nové podněty, rozšiřuje jejich obzory a odpovědně je provází jejich životními situacemi," uvedl René Zavoral.

Ve funkci generálního ředitele hodlá vytvořit šestiletý finanční plán, zjednodušit strukturu vrcholového managementu a posílit autonomii regionálních studií. Prosadit chce také fixaci koncesionářského poplatku na inflaci.

„Byl bych velmi rád, kdyby se Český rozhlas v komplikovaném světě, ve kterém dnes žijeme, stal důvěryhodným průvodcem posluchačů a občanů České republiky. Aby neztratil nic ze své pozice v mediální krajině," řekl Zavoral krátce po svém zvolení v rozhovoru pro Radiožurnál. Připomněl také, že během své téměř patnáctileté praxe v Českém rozhlasu prošel jak neprogramovými složkami, tak programem. „Považuji za velkou výhodu, že vidím, trůfám si říct, skoro do každého kouta v této ctihodné budově i v regionálních stanicích," podotkl nový generální ředitel. Poděkoval také svému předchůdci Petru Duhanovi. „Ze své pozice neodcházel za špatně vykonanou práci, ale z úplně jiných důvodů, které jsou veřejnosti známé. Dal mi před čtyřmi lety

příležitost podílet se na vedení Českého rozhlasu a toho si nesmírně vážím." S angažováním bývalého generálního ředitele nepočítá.

V rozhovoru pro Radiožurnál René Zavoral zmínil i chyby z minulého období. „Úplně největší chybou je, že se nám nepodařilo pro změny, které jsme před čtyřmi lety začali realizovat, získat zaměstnance. To považuji za velký problém, protože pak se samozřejmě i celá restrukturalizace těžce prosazuje, a pokud nechápou její přednosti zaměstnanci, je to velmi obtížné," přiznal Zavoral.

Kromě vytvoření šestiletého finančního plánu, který by pokryl celý mandát generálního ředitele, tak chce dotáhnout především koncept personální práce, aby si Český rozhlas dlouhodobě dokázal udržet ve svých řadách profesionály. Další zdroje financování, které by umožnily rozjezd nových projektů a pořadů, Zavoral vidí v indexaci rozhlasového poplatku (řádově by mělo jít o jednotky korun) a zlepšení jeho výběru u právnických osob či v oblasti DPH, kde rozhlas usiluje o vrácení zhruba jedné miliardy korun.

Vzniknout by měl etický panel a ombudsman pro agendu posluchačských stížností. Panel podle nového ředitele nemá dublovat roli Rady ČRo jako kontrolního orgánu. „Beru etický panel jako spíše poradní orgán. Chci, aby ho tvořili lidé respektovaní napříč společnostmi, profesionálové i v jiných oborech, než jsou média," vysvětlil Zavoral.

Nový generální ředitel plánuje také užší spolupráci s Českou televizí. „Budu rád, když budeme některé věci prosazovat společně právě jako média veřejné služby. Situace je složitá, protože na jedné straně dochází ke ztrátě monopolu tradičních médií, na druhé straně vznikají média nová, dochází ke koncentraci médií do různých vlastnických rukou. A já pořád vidím, že Český rozhlas by měl být - vypůjčím si to slovíčko - ostrůvkem pozitivní deviance ve společnosti," pronesl ve vysílání veřejnoprávního rozhlasu jeho čerstvě zvolený generální ředitel.

René Zavoral (1976) byl od roku 2013 až doposud náměstkem generálního ředitele ČRo pro program a vysílání. Jako náměstek řídil také strategický rozvoj rozhlasu, předtím vedl komunikaci, marketing a PR. V Českém rozhlasu pracuje od roku 2001, s krátkou přestávkou v letech 2005 až 2006, kdy působil v Komerční bance. Český rozhlas v současné době také zastupuje v prestižním Rozhlasovém výboru Evropské vysílací unie. V roce 2000 absolvoval **Fakultu sociálních věd** UK v oboru politologie.

* O místo po Petru Duhanovi ve finále volby generálního ředitele soupeřili děkan **Fakulty sociálních věd** UK Jakub Končelík, vedoucí právník Psychiatrické nemocnice Bohnice a bývalý novinář Tomáš Němeček, náměstek ČRo pro program a vysílání René Zavoral, ředitel portfolia strategických projektů a finančního řízení České spořitelny Michael Kralert a bývalý ředitel divize Euro a E15 vydavatelství Mladá fronta Tomáš Skřivánek.

* Předseda Rady ČRo Petr Šafařík na jejím zasedání oznámil, že ke konci března odejde z funkce. Zdůvodnil to pracovním vyčerpáním. Radu Šafařík vede od konce loňského listopadu. Jeho jméno bylo zmiňováno v souvislosti s uniklými e-maily premiérovi Bohuslavu Sobotkovi, Šafařík však odmítl, že by byl jejich autorem.

Foto autor| Foto Khalil Baalbaki

Foto popis| „Byl bych velmi rád, kdyby se Český rozhlas v komplikovaném světě, ve kterém dnes žijeme, stal důvěryhodným průvodcem posluchačů a občanů České republiky," přeje si nový generální ředitel ČRo René Zavoral

Hudba Radiožurnálu už je moderní

25.1.2016 Týden str. 68 Média

Lucie Vaníčková

Nový ředitel Českého rozhlasu RENÉ ZAVORAL chystá řadu změn. Slibuje například zeštíhlení managementu či silnější zpravodajství. Prosadit by chtěl i postupné zvyšování koncesionářských poplatků. Naopak hudební dramaturgii Radiožurnálu měnit nehodlá.

* Mnoha lidem vadí hudba, kterou hraje vaše nejposlouchanější stanice, Radiožurnál. Hodláte ji změnit?

Hudební dramaturgie Radiožurnálu se již dramaticky změnila. Nemyslím si, že bychom v poslední době v tomto ohledu čelili častým stížnostem. Radiožurnál je v současné době moderní proudovou stanicí hudby a zpravodajství, která je koncipována přesně tak, aby cílila na svého posluchače.

* Co nového chystáte ve zpravodajství?

Mým záměrem je vybudovat silné Centrum zpravodajství, do kterého bude nově začleněna i naše vlajková loď, tedy Radiožurnál, a pak také stanice Plus, která nabízí analytickou publicistiku pro náročné posluchače bez rozdílu věku. Výrazně budu podporovat práci našeho investigativního oddělení.

* Jak by měly vedle sebe obě zpravodajské stanice, Radiožurnál a ČRo Plus, fungovat, aby se nepřekrývaly?

Radiožurnál je proudová stanice, je to rychlé a dynamické zpravodajství. Plus je zaměřen do hloubky. Musí mít ambici poskytovat podrobné analýzy, rozborů, komentářů. Být vhodným, ale zároveň rovnocenným doplňkem Radiožurnálu.

* Plánujete uvedení nové rozhlasové stanice nebo výraznou obměnu některého ze stávajících programů?

Positioning našich stanic je nastaven dobře. Zaměříme se spíše na to, abychom vypilovali dílčí věci či nedostatky. Budeme se dále hodně věnovat rozvoji stanice Plus, aby nabízela opravdu kvalitní program posluchačům, kteří chtějí více než jen zpravodajství. Hodně pozornosti budeme věnovat i Dvojce, která je rodinnou stanicí s obrovským potenciálem. Byl bych například rád, kdyby se Dvojka v budoucnu věnovala více vzdělávacím pořadům.

* Kritici vám vyčítají, že jste příliš spjat s bývalým ředitelem ČRo Peterem Duhanem, jemuž jste od roku 2013 dělal náměstka. Na jaké jeho kroky navázete a co chcete naopak změnit?

Chci navázat na restrukturalizaci Rozhlasu, která byla nutná, byla i dobře odstartovaná. Její největší slabinou byla malá diskuse se zaměstnanci Českého rozhlasu a nedostatečné vysvětlování změn a jejich příčin. To chci napravit a vést s rozhlasáky opravdový dialog. Mým záměrem je také stanovit chybějící dlouhodobý finanční plán, dát do pořádku nedotaženou personální agendu či nastavit lepší kontrolní mechanismy uvnitř Rozhlasu.

* Budete chtít prosadit zvýšení koncesionářských poplatků nebo změnu v jejich výběru?

Rád bych se zasadil o jejich navyšování podle inflace. Značné rezervy vidím také ve výběru od právnických osob. V budoucnu bychom na výběru poplatků chtěli spolupracovat s Českou televizí.

* Máte už představu o personálním obsazení managementu?

Plánuji zeštíhlení struktury managementu. Místo tří náměstků a dvanácti ředitelů chci mít tým sedmi ředitelů. Budou v něm šéfové zpravodajství, programu, výroby, regionů, nových médií, ekonomiky a správy a také techniky. Slibuji si od toho rychlejší komunikaci, pružnější rozhodování i lepší kontrolu strategických rozhodnutí.

* Budou to lidé spíše zevnitř Českého rozhlasu, nebo zvenčí?

Tato věc zatím není uzavřena, ale tým budu stavět zejména na profesionálech z Rozhlasu.

* Jak lze zajistit, aby byly veřejnoprávní rozhlas i jeho rada apolitické, nezávislé na politických tlacích?

Dělat dále dobře a odpovědně svou práci, držet se zákona o Českém rozhlasu i našeho Kodexu. Jsme důvěryhodným, objektivním a nestranným médiem a to si musíme jednoznačně udržet. Chci také, abychom byli médiem opravdu otevřeným směrem k široké veřejnosti. Zasadím se o zveřejňování smluv, zavedení „rozklikávacího“ rozpočtu, chci zřídit etický panel, který by řešil případné spory mezi editory a šéfredaktory, a funkci ombudsmana, který by se zabýval připomínkami posluchačů.

René Zavoral (39)

Od 21. ledna je novým generálním ředitelem Českého rozhlasu, v jeho čele by měl stát dalších šest let. Ve druhém kolem finální volby porazil Tomáše Skřivánka, bývalého manažera vydavatelství Mladá fronta. Zavoral byl od dubna 2013 náměstkem generálního ředitele ČRo pro program a vysílání, předtím řídil strategický rozvoj Rozhlasu, odbor komunikace či marketing a PR. V ČRo pracuje od roku 2001 s přestávkou v letech 2005 až 2006, kdy působil v Komerční bance v korporátní komunikaci. V roce 2006 byl několik měsíců předsedou místního sdružení ODS v Čelákovících, ze strany odešel před návratem do ČRo. Je absolventem politologie na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Český rozhlas bude letos hospodařit s vyrovnanými příjmy a výdaji ve výši 2,193 miliardy korun. Zaměstnává přibližně 1500 lidí.

Foto autor| Foto: ČTK / Kareřina Šulová

Stranu zelených nově povede Matěj Stropnický

25.1.2016 prazsky.denik.cz str. 00 Moje Praha

Praha - Stranu zelených povede nově příští dva roky pražský zastupitel a bývalý náměstek primátorky Matěj Stropnický. V sobotní volbě na sjezdu zvítězil již v prvním kole nad starostou Prahy 4 Petrem Štěpánkem a učitelem Janem Šlechtou. Stropnický získal 117 hlasů z celkových 222, k vítězství potřeboval 112 hlasů. Štěpánek dostal 97 hlasů, Šlechta šest.

"

Stropnický střídá brněnskou komunální političku Janu Drápalovou, která předsednický post neobhájila. Chce se věnovat tématům na jižní Moravě. V minulosti vedl zelené Ondřej Liška, před ním Martin Bursík, který už ale stranu opustil.

Stropnický v kandidátském projevu prohlásil, že zelení jsou stranou konsolidovanou, která respektuje vzájemnou rozmanitost. Jsou podle jeho slov stranou připravenou zahájit cestu návratu mezi strany v pravém smyslu parlamentní.

„Ano volnému trhu, ale soukromé musí přestat přenášet své náklady na veřejné,“ popsal svůj pohled na ekonomiku. Jako příklad uvedl, že těžba uhlí už by se posledních 20 let nevyplácela, kdyby těžební firmy musely započítat náklady na zničení krajiny.
Ekonomická moc

„Evropa je jedinečným a úspěšným projektem omezování svévole ekonomické moci na nadnárodní úrovni, kde jediné může být toto omezování dnes účinné,“ řekl ke svému pohledu na politiku. Jak dodal, kdyby ale nebylo Evropské unie, bylo by méně národního státu, suverenity i svobody. „Potřebujeme naopak více nadnárodní politiky, proto potřebujeme více Evropy,“ vysvětloval.

Podle jeho dřívějšího vyjádření by strana měla usilovat i o hlasy lidí, s nimiž ji nespojuje stejný životní styl i hodnoty. „Musíme umět vyvolat očekávání, že je budeme umět zastupovat, že budeme právě my nejlépe hájit jejich zájmy,“ tvrdí.

Kritizoval prezidenta Miloše Zemana za jeho přístup k migrační krizi. Je podle něj neodpuštělné, jak se hlava státu v této situaci chová. Zeman podle něj dělá svojí podbízivou politikou z občanů slabochy. Zveličuje nebezpečí, hraje prý na to horší v lidech, podporuje jejich malost, sobectví a straší. „To prezident nesmí, to je ubohé,“ poznamenal.

Jeho protikandidát Štěpánek hovořil hlavně o tom, že chce veškerou energii vrhnout do přípravy krajských voleb. Řekl také, že je mu vzorem politika masarykovská a havlovská, která se víc týká svobody a demokracie než ideologie.

Vykázání ze sálu

Plné znění zpráv

Občasné vlny smíchu vyvolalo vystoupení třetího kandidáta na předsedu, pedagoga a horolezce Šlechty. „Proč chci být předsedou strany: z jednoduchého důvodu, mám na to dost času, jsem senior," uvedl.

„Já bych tě rád upozornil, že toto je sjezd Strany zelených a vedeš kandidátskou řeč," upozornil ho moderátor debaty v momentu, kdy Šlechta řekl, že jeho první dívka v posteli byla z Otrokovic.

Šlechtu musel moderátor dvakrát vykázat ze sálu. Poprvé když hlasitými výkřiky narušoval jednání. Podruhé když dostal šanci vyjádřit se k dotazům delegátů a u mikrofonu dvakrát pronesl sprosté slovo.

Vizitka Matěje Stropnického

Datum a místo narození: 18. září 1983, Praha

Vzdělání: absolvoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dosavadní funkce: člen zastupitelstva Hlavního města Prahy (od 2014), člen zastupitelstva Prahy 3 (od 2010), člen předsednictva Strany zelených (od 2010).

Kariéra: v letech 2003 až 2009 pracoval v Literárních novinách postupně jako přispěvatel, asistent šéfredaktora, redaktor a editor; v letech 2008 až 2009 byl asistentem poslankyně Olgy Zubové (původně SZ, později Demokratická strana zelených); od roku 2006 zasedá v zastupitelstvu Prahy 3, v letech 2010 až 2014 byl navíc místostarostou; od předloňských komunálních voleb je zastupitelem Prahy, zvolen byl za Trojkoalici (Strana zelených, KDU-ČSL a STAN), po volbách se stal náměstkem primátorky Adriany Krnáčové (ANO), loni v říjnu byl z funkce odvolán.

Působení v politice: do Strany zelených vstoupil v 19 letech, je řazen do levicového křídla strany; v období 2007 až 2008 byl místopředsedou Republikové rady SZ, od roku 2010 je členem předsednictva strany; od listopadu 2012 do ledna 2014 byl místopředsedou SZ.

Rodina: svobodný; jeho otcem je herec, režisér, současný ministr obrany a předseda pražské organizace hnutí ANO Martin Stropnický

Ostatní:

V 90. letech minulého století žil dlouhodobě s rodiči v Lisabonu a Římě, kde byl jeho otec velvyslancem. Studoval na tamních školách, maturoval na Francouzském lyceu v Praze.

Ztvárnil hlavní roli ve filmu režiséra F. A. Brabce Máj (2008), hrál také v seriálu o rodině Borgiů (2011), natočeném v francouzsko-německé koprodukcí.

V roce 2009 ohlásil svou kandidaturu do čela Strany zelených; v souboji s Ondřejem Liškou však výrazný kritik předchozího vedení SZ v čele s Martinem Bursíkem neuspěl.

Proti jeho zvolení náměstkem primátorky předloni vystupovali i zástupci STAN, tedy jednoho z partnerů na společné kandidátce, nakonec ale Stropnický funkci získal.

Po předloňských říjnových volbách měl velkou šanci usednout do křesla starosty Prahy 3, jím vedená kandidátka Žižkov (nejen) sobě totiž v městské části vyhrála. Nakonec ale koaliční smlouvu uzavřely TOP 09, ČSSD, ODS a Volba pro město a v čele žižkovské radnice tak zůstala Vladislava Hujová (TOP 09).

Se Stropnického jménem je spojeno několik problémů v pražské koalici. Například loni v lednu způsobilo krizi jeho rozhodnutí nehlasovat pro koaliční návrh na vypsání desetiletého tendru na svoz odpadu. Za krizí, která vedla až k odvolání Stropnického a dalších tří radních a následně k rozpadu koalice, pak mimo jiné způsobilo dohadování o nové podobě pražských stavebních předpisů. Přípravu předpisů měl původně v gesci Stropnický, loni v srpnu je ale převzala primátorka Krnáčová, což vyvolalo ostrou reakci Trojkoalice.

Přehled předsedů Strany zelených

Jan Ječmínek, 1990 – 1991

Aleš Mucha, 1991 – 1992

Jaroslav Vlček, 1992 – 1995
Emil Zeman, 1995 – 1999
Jiří Čejka, 1999 – 2002
Miroslav Rokos, 2002 – 2003
Jan Beránek, 6. dubna 2003 – 24. září 2005
Martin Bursík, 24. září 2005 – 8. června 2009
Ondřej Liška, 8. června 2009 – 8. června 2014
Jana Drápalová, 24. ledna 2015 – 23. ledna 2016
Matěj Stropnický

Čtěte také: Matěj Stropnický: Kavárna se mýlí. Zemana nevolí vulgární tupci"

URL| http://prazsky.denik.cz/zpravy_region/stranu-zelenych-nove-povede-matej-stropnicky-20160125.html

Mám vyšší cíle než premiér Sobotka

25.1.2016 Týden str. 20 Rozhovor týdne

Petr Kolář

Před pěti lety ho chtěl Bohuslav Sobotka kvůli machinacím se sponzorováním ČSSD vyhodit z kandidátky. Jenže pražský politik MIROSLAV POCHE „vstal z mrtvých“. Před rokem a půl se stal europoslancem a nyní i šéfem kampaně ČSSD do podzimních krajských a senátních voleb. A už teď plánuje, jak bude po vítězství ve třinácti krajích jezdit se synem na kole.

* Předpokládám, že teď s premiérem Sobotkou trávíte hodně času. Chová se i v soukromí tak strojeně a koženě jako na veřejnosti? Viděl jste ho třeba bouchnout do stolu anebo zakřičet: „Hovno!“?

Trávíme spolu poměrně hodně času, ale nic takového jsem neviděl. Myslím, že ve vypjatých situacích – jako tomu bylo třeba před dvěma lety po volbách – je jeho tvář určitě jiná, než jak ji znáte. Na mě ale působí pořád stejně. Je to člověk, který hodně přemýšlí o politice, o správě České republiky, a který do toho příliš emocí nepřidává.

* Nedávno se neonacisté dostali do premiérové e-mailové schránky, a všichni tak mohli číst jeho poštu. I ta byla strohá, nudná, pracovní. Vy jste poměrně temperamentní, jak se vám s někým takovým spolupracuje?

Velmi dobře. Po érách Jiřího Paroubka, Mirka Topolánka a Petra Nečase veřejnost očekává spíše někoho, kdo bude zemi zodpovědně, sebevědomě a věcně spravovat a řídit. To pan premiér dělá. Po deseti letech permanentních hádek to veřejnost oceňuje, což ukazuje i premiérova popularita.

* To už musí být, aby Sobotka veřejně prohlásil, že se mu něco velmi nelíbí. Vzpomínám si ale, že to řekl třeba v roce 2010 k vaší účasti na kandidátce ČSSD v komunálních volbách. Poté, co prasklo, že jste 200 tisíc korun odměny za činnost v městské firmě rozepsal na členské příspěvky svých známých, poukázal je vlastní straně, a obešel tak daňové zákony. Tehdy po vás Sobotka chtěl, ať z kandidátky odstoupíte. Už jste si to vyříkali?

To jsme si vysvětlili už v té době. Připomínáte moji velkou chybu z doby před pěti lety, ze které jsem se velmi poučil. Byla pro mne varováním a dá se říct, že určitým mezníkem. Ano, v té době premiér požadoval mé odstoupení, ale teď už se k tomu nevracíme. Mimochodem, kromě charity dávám sociální demokracii dary i nadále. Strany potřebují nějaký rámec financování, jinak by to byly jen firmy, které vstoupily do politiky. A to by určitě nebylo dobré.

* Čím to je, že jste skandál z roku 2010 nejen ustál, ale posléze se stal europoslancem a dnes budete šéfovat volební kampani ČSSD? To si ve vaší straně řekli, že jste sice podváděl, ale jste kabrňák, protože jste alespoň podváděl ve prospěch sociální demokracie?

Určitě mě nikdo neplácal po zádech a neříkal nic o kabrňácích. Navíc týden před volbami, ačkoli se ukázalo, že ta věc nakonec ČSSD příliš nepoškodila. Cesta zpět nebyla jednoduchá, ale svoji chybu jsem si

tvrdě odpracoval, a to patrně posléze ocenili i spolustraníci a veřejnost. Můj „návrat“ byl také shodou okolností. Protože premiér před primárkami do Evropského parlamentu v roce 2014 hledal někoho, koho znal, s kým už měl nějaké zkušenosti, někoho, kdo se evropskému tématu věnoval, kdo měl nějaké jazykové znalosti. Byla to souhra náhod.

* Nešlo v případě vašeho zařazení na eurokandidátku spíše o „odškodnění“ ČSSD v Praze? Ta totiž roky většinou podporovala Sobotkova vnitrostranického rivala Michala Haška, ale v pravý čas otočila, přidala se na stranu vítěze. Co?

Já jsem v roce 2013 neměl žádnou vysokou politickou funkci. Samozřejmě je ta kandidátka i součástí nějakých dohod uvnitř ČSSD, to je asi uvnitř každé demokratické strany přirozené. Zároveň ale vím, že kdybych neměl takový životopis a znalosti, těžko bych se mohl na čtvrté místo kandidátky dostat. Pouze o politický obchod určitě nešlo. Ostatně myslím, že má téměř dvouletá práce v Evropském parlamentu je toho dokladem.

* Když už jsme u Prahy: koalice ANO, ČSSD a Trojkoalice se rozpadla a už čtvrt roku v hlavním městě panuje bezvládní. Dohodnete se nakonec s ANO a TOP 09 či ODS, anebo se všemi třemi, jak se celou tu dobu bez ohledu na jiná oficiální vyjednávání spekuluje?

Od začátku bylo jasné, že jednání o tzv. duhové koalici téměř všech subjektů v zastupitelstvu s výjimkou ANO a ČSSD nemůže být úspěšná. Vnitřní animozity v zastupitelstvu se jeví tak silné, že není možné udělat podobnou koalici z osmi subjektů. Pro sociální demokracii je důležité – a myslím, že to je správné –, že nechce obejít vítěze voleb, kterým bylo hnutí ANO. Současná situace nám dává za pravdu, že vyhlášení jakéhosi spojení s hnutím ANO bylo správné, protože ty dva subjekty k sobě mají programově blízko. Na druhé straně je i nyní těžké něco předvídat, já ani nejsem součástí vedení ČSSD v Praze či vyjednávacího týmu.

* Spolupráce s TOP 09 a ODS, na kterých jinak ČSSD nenechává nit suchou, by vám nevadila?

Myslím, že po těch měsících už musí vzniknout nějaká stabilní rada. Z jednoho prostého důvodu: to město se téměř od roku 2010 – a bohužel musíme přiznat Pavlu Bémovi, že za něj to tak nebylo – zastavilo. Protože kvůli nestabilitě v Praze od té doby nebyl nikdo schopen předkládat strategické projekty jeho rozvoje. Ať už v oblasti územního plánování, infrastruktury či dopravy.

* Je pro vás mise v europarlamentu zajímavější než v Praze, kde jste po letech všechny zákulisní politické hry a dohody zvládal „levou zadní“?

Působení v EP je pro mě velká změna a zkušenost. Protože člověk nakoukne pod pokličku tvorby evropské politiky velkých států. Setká se s lidmi, s nimiž by se normálně nepotkal. Ať už to byl jordánský král, anebo papež. Na druhé straně je velmi ubíjející cestování. A především mám dvě děti a chtěl bych víc času trávit s rodinou. Čili je to dobrá zkušenost, chci volební období dokončit se ctí, ale myslím, že za tři roky už nebudu kandidaturu opakovat.

* Proto jste se se Sobotkou dohodli, že budete šéfovat volební kampani ČSSD do krajských a senátních voleb? Abyste si vytvořil zázemí pro přestup?

Ne. ČSSD hledala někoho, kdo má zkušenost s kampaněmi. Já jsem jich absolvoval v Praze i po celé České republice několik. Popravdě řečeno: osloven jsem byl asi i proto, že většina čelných sociálnědemokratických politiků je zaměstnána vládní nebo sněmovní agendou. Zároveň jsem vystudoval politickou vědu, dvanáct let jsem byl zastupitelem, teď europoslancem, tudíž mám zkušenost se všemi sférami politického života. Také dokážu komunikovat i s Michalem Haškem, který je šéfem Asociace krajů, a s hejtmany, protože je znám z minulosti. Když mě pan premiér oslovil, docela dlouho jsem odmítal. Přesvědčilo mě, že máme podobné vnímání, jak má kampaň probíhat.

* Jak chcete stíhat řízení kampaně a práci v europarlamentu?

Bude to velmi náročné. Ještě v prosinci jsem si myslel, že lze řadu věcí řešit po e-mailech. Po napadení premiérovou poštou to asi musíme přehodnotit. Když ale kolem sebe máte tým lidí, kteří mají zkušenosti s kampaněmi a jimž bezmezně věříte – jako jsou například Michal Kucián a Petr Dolínek –, dá se to zvládnout.

* Mimochodem, kde máte svůj soukromý e-mail?

Na serveru Volny.cz

* Jaké máte heslo? Ať to mají hackeři snazší.

Fakt ho chcete vědět? Pro mě by nebyl problém vám ho říct, protože tam chodí opravdu jen oficiality: pozvánky na schůze ČSSD a pár zpráv z cyklistického svazu. Ale raději si ho přece jen nechám pro sebe. Nehodlám riskovat, že by z mojí schránky někdo třeba rozesílal urážlivé e-maily kolegům z ČSSD, Evropského parlamentu či cyklistického svazu, a mě by pak čekalo mnoho nepřijemného vysvětlování.

* Pokud vám tam opravdu chodí jen pozvánky na schůze a věci o cyklistice, asi by se ani vážně nevyplatilo vám schránku „hacknout“. Vážně si nepíšete třeba o tom, co bude hlavním tématem kampaně ČSSD?

Vážně ne. Navíc to je teprve součástí velmi hlubokých diskusí. My vládneme krajům osm let, to znamená, že nemůžeme navrhovat žádná revoluční řešení, jako bylo v roce 2008 zrušení zdravotnických poplatků a podobně. Určitě budeme chtít kraje prezentovat jako úspěšné. Jako místa, kde lidé rádi žijí a kde jim poskytujeme služby, které potřebují a očekávají. Ať už ve formě dopravní obslužnosti, školství či sociálních věcí či zdravotnictví. Velkým tématem bude určitě bezpečnostní situace, o které lidé slyší v souvislosti s migrační krizí každý den. Ačkoli s ní dosud nebyli osobně konfrontováni, protože se nám uprchlíci zatím spíš vyhýbají. Přesto tyto věci občany znepokojují, proto to určitě musí být součástí kampaně. Jen pevně věřím, že se to nestane jejím ústředním tématem. Protože podle mého to musí být souboj o povahu krajů a tam máme navrch, jelikož jsme je úspěšně řídili a řídíme.

* Bude tedy mít ČSSD nějaké centrální téma, anebo to necháte na regionech?

Jsme hlavním hnacím motorem úspěšné vlády, která překonala ekonomickou krizi a otočila kormidlo zahraniční politiky, takže jsme v Evropě vnímáni jako partner. Vláda je klidná, což je oproti minulosti velká změna a náš úspěch. I to bude součástí kampaně, ale ve většině regionů to budou témata, která se lidí osobně dotýkají v daném kraji. V severních krajích zaměstnanost, v některých jiných dopravní infrastruktura a rozvoj.

* V té „úspěšné a klidné“ vládě, jak říkáte, sedíte spolu s ANO Andreje Babiše, což bude v krajských volbách největší soupeř ČSSD. Jak s nimi chcete „klidně a úspěšně“ vládnout a zároveň je v kampani napadat, že dělají všechno špatně?

My nebudeme nikde vystupovat proti partnerovi. Budeme prezentovat kraje jako úspěšné regiony, kde lidé rádi žijí a kde k tomu ten partner nijak nepřispěl. Kampaň musí být pozitivní, nechceme na nikoho útočit.

* Jasně. Takže se v kampani nebudete vymezovat proti hlavnímu soupeři? To by bylo v historii voleb snad vůbec poprvé, ne?

Víte, ono je těžké si představit, kdo bude tím hlavním soupeřem ve volbách.

* Naopak, je to jednoduché. Bude to Babiš.

Andrej Babiš řekl, že chce uspět v pěti krajích.

* A váš předseda Sobotka prohlásil, že v sedmi. Není to ze třinácti regionů hodně nízký cíl?

No, tak pan premiér má cíl sedm krajů, mým cílem je třináct.

* Takže se Sobotka drží zbytečně při zdi?

Já jsem se s ním o tom nebavil. Naším cílem je vyhrát a obhájit většinu v Senátu.

* Neměli byste si ty cíle s premiérem nějak ujasnit?

To my si určitě vyjasníte. Myslím, že bude pan premiér rád, když jsem si stanovil za cíl uspět ve třinácti krajích. Andrej Babiš řekl, že chce uspět v pěti. Ale já nevím, kdo za něho kde bude kandidovat, protože Andrej Babiš kandidáty teprve hledá. Pokud bych viděl, že našel lidi, kteří jsou k neporažení, pak bych asi změnil názor. Ale myslím, že nikoho takového nenajde a že ve všech krajích uspějeme.

* Vraťme se k vymezování se vůči ANO. V europarlamentu jste kromě jiného členem kontrolního výboru. Je zajímavé, že se v poslední době z Bruselu do Česka dostává čím dál víc zpráv, kterak se prošetřují nejrůznější dotace pro Agrofert a Babišovy spojence. To je pro vás asi dobré, být přímo u zdroje a v kampani pak moci podobné informace využít...

Možná. Vnímám, že v evropských institucích panuje obava, že angažmá Andreje Babiše je jasným střetem zájmů. Do kontrolního výboru EP pravidelně dostáváme velmi podrobná a velmi fundovaná udání z České republiky, jakým způsobem jsou čerpány evropské fondy v ČR, přičemž ministerstvo financí je tím nejvyšším orgánem. Nemohu mluvit o detailech, nicméně mně ta udání připadají jako velmi opodstatněná.

* Chápu správně, že někdo z Česka na Babiše do Bruselu donáší? Kdo? Co třeba lidé z ČSSD coby jeho političtí soupeři? Nebo snad někdo z Babišova okolí?

To jsou anonymy.

* Kontrolní výbor EP se zabývá jakýmisi anonymy?

Určitě, protože to nejsou půlstránkové anonymy, ale mají mnoho stránek a velice konkrétně popisují některá konkrétní jednání. Musí je psát někdo, kdo je velice dobře obeznámen s přípravou operačních programů a dalších věcí. Kdo je posílá, opravdu nedokážu posoudit. Tyto věci jsou příslušné Evropskému úřadu pro boj proti podvodům (OLAF), který bude muset prezentovat nějaké výsledky (OLAF prověřuje, zda Agrofert změnil skrytým lobbingem ve státní správě pravidla čerpání dotací v tomto operačním programu ve svůj prospěch, pozn. red.). Ale my například v současnosti projednáváme účetní uzávěrku Evropské komise za rok 2014 a je tam mnoho otázek, které se týkají dotačních programů společnosti Agrofert v České republice.

* Dobrá, pojďme zpět do Česka. Volebními manažery ČSSD před vámi byli například Jaroslav Tvrdík, Jan Hamáček či Milan Chovanec. Všichni mají vlivné funkce a v hierarchii ČSSD jsou dodnes hodně vysoko, byť Tvrdík – řekněme – spíše neformálně. Před chvílí jste řekl, že už nehodláte obhajovat post europoslance. Co je tedy vaším dalším politickým cílem?

Když jsem dostal od pana premiéra nabídku, zvažoval jsem to nejen z rodinného a časového hlediska, ale i proto, že všichni předpokládají, že nemůžeme výrazně uspět. Kdybych si to myslel také, tak bych tu nabídku nepřijal.

* Ptal jsem se, co byste chtěl, pokud uspějete. Být třeba místopředsedou strany?

Ne ne ne. Já chci jezdit na kole. Cyklistice se dlouhodobě věnuji, velice mě baví a navíc můj syn dorůstá do věku, kdy bude jezdit se mnou. Nepřistupuji k životu způsobem, že bych měl plán: za dva roky budu tím a za čtyři tím.

* Zkuste si říct ještě jednou: Budu se snažit své straně vyhrát volby, a když uspěji, budu jezdit na kole. Vám to nezní směšně?

Ale to by byl ideál. Jsem místopředsedou svazu cyklistiky a předsedou komise pro silniční cyklistiku. Podílím se na nominaci české reprezentace, snažím se přispívat k rozvoji tohoto sportu. Cyklistika pro mě má veliký smysl. Europoslancem budu až do roku 2019 a teprve pak budu přemýšlet o dalších politických cílech. Určitě už ale nebudu směřovat do legislativy. Svoji energii a zkušenost bych mnohem raději věnoval práci v exekutivě.

* Už víte, kolik ČSSD za kampaň utratí?

Rozpočet teprve finalizujeme, bude to ale v řádu desítek milionů korun. Celková částka se bude odvíjet i od toho, kolik bude na podzimní kampaň věnováno peněz z krajů. Bude to ale určitě mezi padesáti a sto miliony

korun. ČSSD už je má ze státních příspěvků a podobně. Vše bude na třinácti transparentních účtech, které budou z Lidového domu pro kraje zřízeny.

* Takže se obejdete úplně bez sponzorů?

Pokud je budeme hledat, tak spíše lokálně, nikoli centrálně. Myslím, že ta částka je dostatečná. Chci kampaň dělat trochu jinak: nikoli přes reklamu a outdoor, ale na kontaktní bázi.

* A když už se nějaký sponzor objeví, tak jeho dary pro všechny případy rozepíšete přes několik spolustraníků jako fiktivní členské příspěvky, ne? Tím by se kruh pěkně uzavřel.

Nic takového samozřejmě nebude možné.

Miroslav Poche (37)

Vystudoval Provozně-ekonomickou fakultu České zemědělské univerzity a **Fakultu sociálních věd** UK v Praze. Postupně byl zaměstnancem ministerstva zahraničí a zemědělství. Od roku 2002 byl zastupitelem za ČSSD v hlavním městě, před volbami 2010 přestál i skandál s financováním vlastní strany z peněz z městských podniků. V květnu 2014 uspěl coby čtyřka kandidátky ČSSD do Evropského parlamentu. Teď bude šéfem stranické kampaně do podzimních krajských a senátních voleb. S manželkou původem ze Slovinska má dvě děti. Machinace se sponzorováním ČSSD? Byla to moje velká chyba, ze které jsem se poučil.

Foto autor| Foto: Radek Cihla

Foto popis| BOHUSLAV „HOVNO“ NEŘÍKÁ. S premiérem teď Miroslav Poche tráví hodně času. Bohuslav Sobotka prý ani v soukromí není příliš emotivní. Že by třeba v rozčilení řekl „hovno“, si Poche nevybavuje. „Je to člověk, který pořád hodně přemýšlí o politice, o správě České republiky.“

Foto popis| KAMPAŇ PO E-MAILU? Skloubit práci europoslance v Bruselu a ve Štrasburku s šefováním kampani v Česku bude pro Miroslava Pocheho problém. Zvláště po hackerských útocích. „Ještě v prosinci jsem si myslel, že lze řadu věcí řešit po e-mailech. Po napadení premiérový pošty to asi musíme přehodnotit,“ říká Poche.

Ženíšek: Evropě vše trvá dlouho, na řešení uprchlické krize přijde

26.1.2016 tnbiz.cz str. 00

vbo.TN.cz

Hostem pořadu Vaše téma bude 1. místopředseda TOP 09 Marek Ženíšek. Ten je odborníkem na zahraniční politiku, řeč tak logicky přijde na uprchlickou krizi. Jak bude TOP 09 fungovat pod vedením Miroslava Kalouska a jak se projeví odchod Karla Schwarzenberga?

Měli bychom přistoupit na trvalé uprchlické kvóty? Nebo bychom měli opevnit hranice? I na tyto otázky přijde řada v pořadu Vaše téma. Pozvání moderátorky Michaely Šmídové přijal 1. místopředseda TOP 09 Marek Ženíšek.

reklama

Jak se opozice hodlá bránit přijetí zákona o elektronické evidenci tržeb? Jsou obstrukce legitimním nástrojem, nebo by vládnoucí většina měla mít možnost prosadit svojí vůli? TOP 09 společně s ODS hlasitě protestuje proti stěžejnímu zákonu ministra financí Andreje Babiše. Ale vládní koalice nyní prosadila omezení debaty u zákona o EET. Jak se bude TOP 09 bránit?

Marek Ženíšek byl na volebním sjezdu TOP 09 zvolen prvním místopředsedou. Stejnou pozici předtím zastával Miroslav Kalousek, který byl na sjezdu zvolen předsedou TOP 09 namísto ze zdravotních důvodů odcházejícího Karla Schwarzenberga.

On-line rozhovor

Vaše téma s Markem Ženíškem

Přejít na rozhovor

Jak se tato výměna vedení projeví na fungování strany? Podaří se zastavit propad preferencí, který naznačují předvolební průzkumy? A jak bude TOP 09 fungovat bez svého partnera, hnutí Starostové a nezávislí?

Marek Ženíšek absolvoval Fakultu humanitních studií na Západočeské univerzitě v Plzni a **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. Získal doktorát v oboru politologie a publikoval několik odborných knih. Je ženatý a má syna.

vbo TN.cz

URL| <http://tn.nova.cz/ext/ptejte-se-na-snemovni-obstrukce-ci-uprchliky-mistopredsedy-top-09.html>

Upozornil na zneužívání peněz a z Karlovy univerzity musel odejít. Ve Velké Británii po něm sáhli

26.1.2016 **Hospodářské noviny str. 05 Události**

Markéta Hronová

Václav Štětka pracoval jako výzkumný pracovník na Oxfordu. Tři roky úspěšně působil na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy, ke konci roku ale musel skončit. Nyní se nejspíš zase vrátí do Velké Británie – na prestižní Loughborough University.

Poté co s několika dalšími kolegy upozornil na to, že někteří zaměstnanci Institutu komunikačních studií a žurnalistiky na Univerzitě Karlově publikují v takzvaných predátorských vědeckých časopisech, mu vedení institutu odmítlo prodloužit smlouvu. Predátorské časopisy jsou periodika, kde o publikaci nerozhoduje kvalita jako v běžných vědeckých časopisech. Autor za otisknutí článku platí. Vědecká komunita publikování v takových časopisech považuje za neetické.

To, že už s ním vedení institutu nepočítá, byl pro Štětka šok. „Naše pracovní skupina měla dobré výsledky. Nikdo se ani slovem nezmínil, že by s mojí prací nebyl spokojen,“ říká Štětka. Zastání hledal u vedení univerzity, ale ani tam neuspěl. „Čekal jsem mnohem větší podporu,“ přiznává.

Zatímco české univerzitě nebyl dost dobrý, britská Loughborough mu nabídla místo odborného asistenta na mediálních a komunikačních studiích. „Potěšilo mě to, nabídku nejspíš přijmu,“ říká Václav Štětka.

Kauza s publikací v predátorských časopisech začala na jaře loňského roku, kdy si několik zaměstnanců komunikačního institutu všimlo, že někteří kolegové vykazují nezvyklou produktivitu. Během roku například publikoval šedesát článků Wadim Strielkowski, mimo jiné autor několika populárně-naučných knih o upírech.

Většina jeho článků ale vyšla v predátorských časopisech. Navíc často ve spoluautorství s jistou Emily Welkinsovou, kterou si Strielkowski vymyslel jako svůj pseudonym. Na kauzu jako první upozornil v prosinci týdeník Euro.

Za publikace v odborných periodikách přitom jejich autor dostává od univerzity peníze a ta naopak za vydané články dostává peníze od státu. Tím, že Strielkowski vydával velké množství článků, získával také hodně peněz. Cestu si oproti kolegům, kteří články nechali projít standardním recenzním procesem a vydaly jim je prestižní vědecké časopisy, usnadnil.

Na podivné praxi se ale podílelo více lidí z institutu, včetně jeho šéfky Alice Němcové Tejkalové. Ta se navíc bránila tím, že časopisy, v nichž Strielkowski někdy i společně s ní publikoval, figurovaly ve fakultním seznamu „časopisů povolených k publikaci“. Když v létě na nekalé praktiky Václav Štětka s kolegy upozornil, Tejkalová a zbytek vedení to označily za negativní kampaň vytvořenou několika zaměstnanci. „Kampaň je ve svých argumentech nepravdivá, je vedena účelově a chtěli bychom ji důrazně odmítnout,“ napsali v listopadu.

Vedení sepsalo nová pravidla pro publikování a v říjnu z institutu odešel Wadim Strielkowski. Václav Štětka, vedoucí týmu, se dozvěděl, že se od Nového roku nepočítá ani s ním. Šéfka institutu Tejkalová odmítá, že by neprodloužení smlouvy souviselo s kauzou o publikacích. „Rozhodli jsme se na základě analýzy

potenciálu institutu, jeho potřeb a klíčových míst při zohlednění současné finanční situace i jejího výhledu," uvedla Tejkalová.

Podobně zdůvodnil rozloučení se Štětka také děkan **Fakulty sociálních věd** UK Jakub Končelík. Podle něj Štětka výzkumný tým spotřeboval ve srovnání s jinými zaměstnanci hodně financí, navíc komunikační institut jako celek dostal méně peněz a bylo potřeba se s nějakými zaměstnanci rozloučit. Štětka ale argumenty vedení fakulty považuje za zástupné a účelové.

Na protest proti nucenému odchodu Štětka ke konci roku s fakultou přestali spolupracovat dva členové jeho týmu. Pod petici proti odchodu Štětka se podepsalo přes sto akademických pracovníků. Štětka je z chování bývalých kolegů zklamaný. Je ale rád, že upozornil na nekalé praktiky predátorských časopisů, které vydělávají na tom, že se peníze na vědu rozdělují mimo jiné i podle počtu uveřejněných článků, bez ohledu na kvalitu.

Naše pracovní skupina měla dobré výsledky. Nikdo se ani slovem nezmínil, že by nebyl spokojen. Václav Štětka sociolog zaměřený na komunikaci a média

VÁCLAV ŠTĚTKA

Doktorát ze sociologie dodělal na Masarykově univerzitě v Brně. Mezi roky 2009 a 2013 pracoval jako výzkumný pracovník v oddělení politických a mezinárodních vztahů na univerzitě v Oxfordu, kde se podílel na výzkumu Média a demokracie ve střední a východní Evropě. Od roku 2013 do konce roku 2015 vedl na **Fakultě sociálních věd** UK tým PolCoRe, který se věnoval výzkumu transformace politické komunikace se zaměřením na nová média.

O autorovi | Markéta Hronová, marketa.hronova@economia.cz
Foto popis |

Ženíšek: Evropě vše trvá dlouho, na řešení uprchlické krize přijde

26.1.2016 tn.cz str. 00 TN.CZ/TV archiv/Vaše téma

Hostem pořadu Vaše téma byl 1. místopředseda TOP 09 Marek Ženíšek. Je odborníkem na zahraniční politiku, proto byla řeč hlavně o uprchlické krizi. TOP 09 svůj postoj k migraci nemění a stále doufá ve společné evropské řešení.

"Evropě vše trvá hodně dlouho, to jsme říkali už od začátku," vysvětloval místopředseda TOP 09 na dotaz moderátorky Michely Šmídové. "Pokud ale neuvidíme výsledky v dohledu několika měsíců, bojím se, že země přestanou věřit v nějaké společné řešení a začnou své hranice chránit sami," doplnil.

Najít řešení je podle Ženíška komplikované už ze samé podstaty Evropské unie. "Evropská unie je subjekt tvořený 28 státy a komunikace není vždy jednoduchá. Navíc zjišťujeme, že věci, které jsme mysleli, že už fungují, nejsou samozřejmé," narážel politik na určitá porušení zásad EU, např. ze strany Německa.

Zároveň poukazuje na to, že některé země si neumí sjednotit ani svoji vlastní politiku. "Nalézt společné řešení bude velmi komplikované, protože některé země nejsou schopny se dohodnout ani na vlastní půdě, natož na té evropské," poukázal Marek Ženíšek.

Tím narážel i na situaci v Česku. "V závažných problémech netušíme, co vláda plánuje a jak se k situaci staví, dozvídáme se to až z Facebooku a Twitteru, což je nedůstojné," stěžoval si opoziční poslanec. "Vláda nám svůj postup buď zvolit nechce, nebo neví, co na půdě EU říkat," doplnil.

Za svými názory si ale TOP 09 stojí i za cenu ztráty voličské podpory. "Vnímáme, že jsme spíše v defenzivě, když o uprchlících mluvíme. Jsme ale ve svých názorech konstantní a nebudeme se nikomu podbízet kvůli volebním průzkumům," zdůraznil místopředseda.

Nejvíce se teď bojí postupného rozkladu Evropské unie. "Začne to Schengenem a skončí katastrofou," vyjádřil se Ženíšek. "Bojím se, že i když za nějakou dobu řešení vznikne, ve většině zemí už převáží protievropské názory a společné evropské řešení nebude nikoho zajímat."

Místopředseda TOP 09 se vyjádřil také k poslednímu kontroverznímu výroku prezidenta Miloše Zemana. "Je to naprosto nedůstojné vyjádření pro hlavu státu," kritizoval. "Jsem z toho v šoku, protože Zeman si neuvědomuje, že přesně takové výroky jsou pak pro smích v zahraničí. Je to klasický populistický," uzavřel.

Marek Ženíšek byl na volebním sjezdu TOP 09 zvolen prvním místopředsedou. Stejnou pozici před ním zastával Miroslav Kalousek, který byl na sjezdu zvolen předsedou TOP 09 namísto ze zdravotních důvodů odcházejícího Karla Schwarzenberga.

Marek Ženíšek absolvoval Fakultu humanitních studií na Západočeské univerzitě v Plzni a **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. Získal doktorát v oboru politologie a publikoval několik odborných knih. Je ženatý a má syna.

Foto příloha: <http://img.cz.prg.cmestatic.com/media/images/440x248/Jan2016/1829384.jpg?5b79>

URL| <http://tn.nova.cz/clanek/ptejte-se-na-snemovni-obstrukce-ci-uprchliky-mistopredsedy-top-09.html>

Hudba Radiožurnálu už moderní je, tvrdí nový šéf rozhlasu

26.1.2016 mediamania.cz str. 00 Televize a rádia

Lucie Vaníčková

Nový ředitel Českého rozhlasu René Zavoral chystá řadu změn. Slibuje například zeštíhlení managementu či silnější zpravodajství. Prosadit by chtěl i postupné zvyšování koncesionářských poplatků. Naopak hudební dramaturgii Radiožurnálu měnit nehodlá.

Nový ředitel Českého rozhlasu René Zavoral chystá řadu změn. Slibuje například zeštíhlení managementu či silnější zpravodajství. Prosadit by chtěl i postupné zvyšování koncesionářských poplatků. Naopak hudební dramaturgii Radiožurnálu měnit nehodlá.

Mnoha lidem vadí hudba, kterou hraje vaše nejposlouchanější stanice, Radiožurnál. Hodláte ji změnit?

Hudební dramaturgie Radiožurnálu se již dramaticky změnila. Nemyslím si, že bychom v poslední době v tomto ohledu čelili častým stížnostem. Radiožurnál je v současné době moderní proudovou stanicí hudby a zpravodajství, která je koncipována přesně tak, aby cílila na svého posluchače.

Co nového chystáte ve zpravodajství?

Mým záměrem je vybudovat silné Centrum zpravodajství, do kterého bude nově začleněna i naše vlajková loď, tedy Radiožurnál, a pak také stanice Plus, která nabízí analytickou publicistiku pro náročné posluchače bez rozdílu věku. Výrazně budu podporovat práci našeho investigativního oddělení.

Jak by měly vedle sebe obě zpravodajské stanice, Radiožurnál a ČRo Plus, fungovat, aby se nepřekrývaly?

Radiožurnál je proudová stanice, je to rychlé a dynamické zpravodajství. Plus je zaměřen do hloubky. Musí mít ambici poskytovat podrobné analýzy, rozborů, komentáře. Být vhodným, ale zároveň rovnocenným doplňkem Radiožurnálu.

Plánujete uvedení nové rozhlasové stanice nebo výraznou obměnu některého ze stávajících programů?

Positioning našich stanic je nastaven dobře. Zaměříme se spíše na to, abychom vypilovali dílčí věci či nedostatky. Budeme se dále hodně věnovat rozvoji stanice Plus, aby nabízela opravdu kvalitní program posluchačům, kteří chtějí více než jen zpravodajství. Hodně pozornosti budeme věnovat i Dvojce, která je rodinnou stanicí s obrovským potenciálem. Byl bych například rád, kdyby se Dvojka v budoucnu věnovala více vzdělávacím pořadům.

Kritici vám vyčítají, že jste příliš spjat s bývalým ředitelem ČRo Peterem Duhanem, jemuž jste od roku 2013 dělal náměstka. Na jaké jeho kroky navážete a co chcete naopak změnit?

Chci navázat na restrukturalizaci Rozhlasu, která byla nutná, byla i dobře odstartovaná. Její největší slabinou byla malá diskuse se zaměstnanci Českého rozhlasu a nedostatečné vysvětlování změn a jejich příčin. To chci napravit a vést s rozhlasáky opravdový dialog. Mým záměrem je také stanovit chybějící dlouhodobý finanční plán, dát do pořádku nedotaženou personální agendu či nastavit lepší kontrolní mechanismy uvnitř Rozhlasu.

Budete chtít prosadit zvýšení koncesionářských poplatků nebo změnu v jejich výběru?

Rád bych se zasadil o jejich navyšování podle inflace. Značné rezervy vidím také ve výběru od právnických osob. V budoucnu bychom na výběru poplatků chtěli spolupracovat s Českou televizí.

Máte už představu o personálním obsazení managementu?

Plánuji zeštíhlení struktury managementu. Místo tří náměstků a dvanácti ředitelů chci mít tým sedmi ředitelů. Budou v něm šéfové zpravodajství, programu, výroby, regionů, nových médií, ekonomiky a správy a také techniky. Slibuji si od toho rychlejší komunikaci, pružnější rozhodování i lepší kontrolu strategických rozhodnutí.

Budou to lidé spíše zevnitř Českého rozhlasu, nebo zvenčí?

Tato věc zatím není uzavřena, ale tým budu stavět zejména na profesionálech z Rozhlasu.

Jak lze zajistit, aby byly veřejnoprávní rozhlas i jeho rada apolitické, nezávislé na politických tlacích?

Dělat dále dobře a odpovědně svou práci, držet se zákona o Českém rozhlasu i našeho Kodexu. Jsme důvěryhodným, objektivním a nestranným médiem a to si musíme jednoznačně udržet. Chci také, abychom byli médiem opravdu otevřeným směrem k široké veřejnosti. Zasadím se o zveřejňování smluv, zavedení "rozklikávacího" rozpočtu, chci zřídit etický panel, který by řešil případné spory mezi editory a šéfredaktory, a funkci ombudsmana, který by se zabýval připomínkami posluchačů.

René Zavoral (39)

Od 21. ledna je novým generálním ředitelem Českého rozhlasu, v jeho čele by měl stát dalších šest let. Ve druhém kole finální volby porazil Tomáše Skřivánka, bývalého manažera vydavatelství Mladá fronta. Zavoral byl od dubna 2013 náměstkem generálního ředitele ČRo pro program a vysílání, předtím řídil strategický rozvoj Rozhlasu, odbor komunikace či marketing a PR. V ČRo pracuje od roku 2001 s přestávkou v letech 2005 až 2006, kdy působil v Komerční bance v korporátní komunikaci. V roce 2006 byl několik měsíců předsedou místního sdružení ODS v Čelákovících, ze strany odešel před návratem do ČRo. Je absolventem politologie na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Český rozhlas bude letos hospodařit s vyrovnanými příjmy a výdaji ve výši 2,193 miliardy korun. Zaměstnává přibližně 1500 lidí.

URL| http://www.tyden.cz/rubriky/media/televize-a-radia/hudba-radiozurnalu-uz-moderni-je-tvrdi-novy-sef-rozhlasu_370174.html

Hudba Radiožurnálu už moderní je, tvrdí nový šéf rozhlasu

26.1.2016 tyden.cz str. 00 Televize a rádia

Lucie Vaníčková

Nový ředitel Českého rozhlasu René Zavoral chystá řadu změn. Slibuje například zeštíhlení managementu či silnější zpravodajství. Prosadit by chtěl i postupné zvyšování koncesionářských poplatků. Naopak hudební dramaturgii Radiožurnálu měnit nehodlá.

Nový ředitel Českého rozhlasu René Zavoral chystá řadu změn. Slibuje například zeštíhlení managementu či silnější zpravodajství. Prosadit by chtěl i postupné zvyšování koncesionářských poplatků. Naopak hudební dramaturgii Radiožurnálu měnit nehodlá.

Mnoha lidem vadí hudba, kterou hraje vaše nejposlouchanější stanice, Radiožurnál. Hodláte ji změnit?

Hudební dramaturgie Radiožurnálu se již dramaticky změnila. Nemyslím si, že bychom v poslední době v tomto ohledu čelili častým stížnostem. Radiožurnál je v současné době moderní proudovou stanicí hudby a zpravodajství, která je koncipována přesně tak, aby cílila na svého posluchače.

Co nového chystáte ve zpravodajství?

Mým záměrem je vybudovat silné Centrum zpravodajství, do kterého bude nově začleněna i naše vlajková loď, tedy Radiožurnál, a pak také stanice Plus, která nabízí analytickou publicistiku pro náročné posluchače bez rozdílu věku. Výrazně budu podporovat práci našeho investigativního oddělení.

Jak by měly vedle sebe obě zpravodajské stanice, Radiožurnál a ČRo Plus, fungovat, aby se nepřekrývaly?

Radiožurnál je proudová stanice, je to rychlé a dynamické zpravodajství. Plus je zaměřen do hloubky. Musí mít ambici poskytovat podrobné analýzy, rozborů, komentáře. Být vhodným, ale zároveň rovnocenným doplňkem Radiožurnálu.

Plánujete uvedení nové rozhlasové stanice nebo výraznou obměnu některého ze stávajících programů?

Positioning našich stanic je nastaven dobře. Zaměříme se spíše na to, abychom vypilovali dílčí věci či nedostatky. Budeme se dále hodně věnovat rozvoji stanice Plus, aby nabízela opravdu kvalitní program posluchačům, kteří chtějí více než jen zpravodajství. Hodně pozornosti budeme věnovat i Dvojce, která je rodinnou stanicí s obrovským potenciálem. Byl bych například rád, kdyby se Dvojka v budoucnu věnovala více vzdělávacím pořadům.

Kritici vám vyčítají, že jste příliš spjat s bývalým ředitelem ČRo Peterem Duhanem, jemuž jste od roku 2013 dělal náměstka. Na jaké jeho kroky navázete a co chcete naopak změnit?

Chci navázat na restrukturalizaci Rozhlasu, která byla nutná, byla i dobře odstartovaná. Její největší slabinou byla malá diskuse se zaměstnanci Českého rozhlasu a nedostatečné vysvětlování změn a jejich příčin. To chci napravit a vést s rozhlasáky opravdový dialog. Mým záměrem je také stanovit chybějící dlouhodobý finanční plán, dát do pořádku nedotaženou personální agendu či nastavit lepší kontrolní mechanismy uvnitř Rozhlasu.

Budete chtít prosadit zvýšení koncesionářských poplatků nebo změnu v jejich výběru?

Rád bych se zasadil o jejich navyšování podle inflace. Značné rezervy vidím také ve výběru od právnických osob. V budoucnu bychom na výběru poplatků chtěli spolupracovat s Českou televizí.

Máte už představu o personálním obsazení managementu?

Plánuji zeštíhlení struktury managementu. Místo tří náměstků a dvanácti ředitelů chci mít tým sedmi ředitelů. Budou v něm šéfové zpravodajství, programu, výroby, regionů, nových médií, ekonomiky a správy a také techniky. Slibuji si od toho rychlejší komunikaci, pružnější rozhodování i lepší kontrolu strategických rozhodnutí.

Budou to lidé spíše zevnitř Českého rozhlasu, nebo zvenčí?

Tato věc zatím není uzavřena, ale tým budu stavět zejména na profesionálech z Rozhlasu.

Jak lze zajistit, aby byly veřejnoprávní rozhlas i jeho rada apolitické, nezávislé na politických tlacích?

Dělat dále dobře a odpovědně svou práci, držet se zákona o Českém rozhlasu i našeho Kodexu. Jsme důvěryhodným, objektivním a nestranným médiem a to si musíme jednoznačně udržet. Chci také, abychom byli médiem opravdu otevřeným směrem k široké veřejnosti. Zasadím se o zveřejňování smluv, zavedení

"rozklikávacího" rozpočtu, chci zřídit etický panel, který by řešil případné spory mezi editory a šéfredaktory, a funkci ombudsmana, který by se zabýval připomínkami posluchačů.

René Zavoral (39)

Od 21. ledna je novým generálním ředitelem Českého rozhlasu, v jeho čele by měl stát dalších šest let. Ve druhém kole finální volby porazil Tomáše Skřivánka, bývalého manažera vydavatelství Mladá fronta. Zavoral byl od dubna 2013 náměstkem generálního ředitele ČRo pro program a vysílání, předtím řídil strategický rozvoj Rozhlasu, odbor komunikace či marketing a PR. V ČRo pracuje od roku 2001 s přestávkou v letech 2005 až 2006, kdy působil v Komerční bance v korporátní komunikaci. V roce 2006 byl několik měsíců předsedou místního sdružení ODS v Čelákovících, ze strany odešel před návratem do ČRo. Je absolventem politologie na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Český rozhlas bude letos hospodařit s vyrovnanými příjmy a výdaji ve výši 2,193 miliardy korun. Zaměstnává přibližně 1500 lidí.

URL| http://www.tyden.cz/rubriky/media/televize-a-radia/hudba-radiozurnalu-uz-moderni-je-tvrdi-novy-sef-rozhlasu_370174.html

Podivínský vynálezce odstartoval před devadesáti lety éru televize – využil díly z vetešnictví

26.1.2016 ct24.cz str. 00 Relax
benesp

Začínal s černobílým obrazem, který měl jen třicet řádek a nepřenášel zvuk. Místo skutečných lidí dokázal zpočátku zobrazit jen silně nalíčené masky, které měly mnohem větší kontrast. Přesto stál na počátku média, které zásadně poznamenalo zejména druhou polovinu 20. století. Skotský inženýr a vynálezce John Logie Baird přesně před devadesáti lety, 26. ledna 1926 v Londýně poprvé veřejně předvedl přenos živého obrazu.

Bairdovu prezentaci sledovala padesátka vědců z Královského ústavu a reportér Timesů. Obraz břichomluveckých loutek byl rozložen do třiceti řádků a na stínítku se objevoval s frekvencí 12,5 snímku za sekundu. Tedy jen poloviční oproti tehdy užívané frekvence u filmu. Postačovala ale na to, aby člověk viděl „pohyblivé obrázky“.

Jak konstatoval ve Studiu 6 historik televize z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Martin Štoll, Baird byl podivín. Musel se mnohokrát stěhovat, protože jeho experimenty budily pozornost všude, kde se usídlil.

„Jeho sousedi si stěžovali na blesky, které dělá ve své místnosti, a na podivné zvuky. Chodil po vetešnictvích, sháněl všechny možné součástky, krabičky od čajů, vše, co by se mu mohlo hodit.“ Aparaturu pro televizní přenos sestavil právě z těchto předmětů, ale na základě vědeckého poznání.

Odkaz

Živě v Senátu: Jaká je budoucnost televize veřejné služby?

Na počátku televize stál Nipkowův kotouč

Baird sice bývá zejména britskými historiky označován za „otce televize“, ale k jejímu vzniku přispěla řada vynálezců a průkopníků. Základním předpokladem pro televizní přenos bylo rozložit obrázek. Tento princip vymyslel německý vědec Paul Nipkow už v roce 1884.

Klíčovým zařízením pro mechanicko-optický princip přenosu obrazu je Nipkowův kotouč.

přehrát

video

Studio 6: Devadesát let televize

Mechanická televize pro snímání a reprodukci obrazů využívala dvou synchronně se otáčejících kotoučů s kulatými otvory uspořádanými ve spirále. Ty obraz rozkládaly na řádky a dále pak na světelné body. Jejich větší či menší jasnost se měnila na elektrický signál určité intenzity, přenášený k přijímači, kde se obráceným procesem scéna znovu vytvářela. Dálkový přenos Londýn – New York v roce 1928

Neúnavnému propagátorovi televize Bairdovi se po prvním úspěšném experimentu otevřela příležitost k dalšímu rozvoji nového média. Brzy přesvědčil šéfa oddělení rozvoje BBC, aby mohl vysílat obraz telefonní linkou ze své laboratoře v londýnské čtvrti Soho do budovy BBC a přes vysílač v nedaleké Oxford Street zpět.

Who invented the television? How people reacted to John Logie Baird's creation 90 years ago <https://t.co/ifdTwnZdS5> pic.twitter.com/eYY0MfaahD – Telegraph Technology (@TelegraphTech) January 26, 2016

V roce 1928 se už jeho televize předvedla na telefonní lince mezi Londýnem a Glasgowem a John Logie Baird založil Bairdovu společnost pro rozvoj televize. Ta v roce 1928 například provedla první skutečně dálkový televizní přenos z Londýna do New Yorku (podařil se ovšem až na druhý pokus) a také na loď uprostřed Atlantiku.

Vysílat pro běžné diváky – či spíše fanoušky nejnovější techniky – ale Baird ještě nemohl, do éteru se dostal až poté, co mu po úporném vyjednávání poskytla BBC kapacity a frekvence. Experimentální vysílání Bairdovy mechanické televize na vlnách BBC začalo koncem září 1929.

Baird experimentoval i s barevným přenosem. První takové vysílání sice uskutečnil z jednoho konce Londýna na druhý až v únoru 1938, ale první barevný přenos podnikl už v červenci 1928. O budoucnosti televize rozhodli diváci v obchodním domě

Technický vývoj šel kupředu a Bairdovu mechanickou televizi začal dohánět druhý systém, čistě elektronický. Počátkem roku 1935 britské ministerstvo pošt rozhodlo, že dá oběma televizím stejnou šanci.

Do obchodního domu byly tehdy umístěny obě televize. Bairdova mechanická a její konkurent – čistě elektronická od firmy Marconi. Diváci měli rozhodnout, která varianta je lepší. Bairdův obraz měl 270 řádků, Marconioho 405 řádků – proto jeho obraz byl o poznání kvalitnější.

„V roce 1936 britský parlament nakonec rozhodl, že se půjde cestou elektronickou a Baird vlastně skončil. Jakoby prohrál,“ konstatoval Štoll. V listopadu 1936 pak BBC spustila pravidelné televizní vysílání v elektronickém systému.

See a 'Screenshot' From John Logie Baird's Early Television Demonstrations <https://t.co/gVSZoO9ICZ> pic.twitter.com/qUEMioUXSu – Luca de Ioanna (@io_luca) January 26, 2016

„Ale to nijak nesnižuje Bairdovy zásluhy o popularizaci a zjevení televize jako takové,“ doplnil Štoll. Rozvoj televize v Evropě zabrzdila válka

I Baird nakonec uznal, že budoucnost patří elektronice, kterou prostřednictvím své snímací elektronky na scénu uvedl ruský emigrant v USA Vladimír Zworykin. A ani v této oblasti si John Logie Baird nevedl špatně, jeho pokusy s barevnou televizí udivovaly diváky kvalitou obrazu.

It was 90 years ago today... <https://t.co/oVVmbKDQmE> pic.twitter.com/4UYczMQZY2 – The Bar Italia Soho (@TheBaristas) January 26, 2016

V srpnu 1944 pak Baird představil první zcela elektronickou barevnou televizní obrazovku. V té době už ale bylo jasné, Evropa ztratila svůj technologický náskok. Slibně se rozvíjející televizi – vedle Velké Británie se ve 30.

letech vysílalo i v Německu, Francii, USA či Sovětském svazu – totiž na starém kontinentu zbrzdila druhá světová válka.

Místem, kde televize od 40. let zažila bouřlivý rozvoj, se tak staly Spojené státy. I díky tomu, že se z ní stal hlavně byznys. Počátky televize v Československu

Historik televize Martin Štoll připomněl ve Studiu 6 i druhé, polozapomenuté výročí. 10. prosince 2015 totiž uplynulo 80 let od sestrojení první československé televizní aparatury. Vytvořil ji čelný představitel hnutí radioamatérů, docent Karlovy univerzity Jaroslav Šafránek.

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Jaroslav Šafránek

Zdroj: ČTK

Autor: ČTK

„V roce 1935 sestrojil celou aparaturu – od kamery až po třicetiřádkovou televizi. A udělal velké propagační turné. Naložil vše do auta a objel celou tehdejší republiku až po Mukačevo,“ uvedl Štoll.

Šafránek se snažil tlačit na československé úřady, aby se i u nás začalo vysílat. Vyžadovalo by to ale tak velké investice, že ministerstvo pošt váhalo. Navíc, jak připomněl Štoll, v roce 1935 byl technický vývoj na rozcestí a nikdo nevěděl, do kterého systému investovat.

Docent Šafránek byl i v Británii a setkal se přímo s J. L. Bairdem. Pro svou televizi si některé komponenty objednal právě od firmy Baird Television. „Šafránek sám dobře věděl, že elektronická cesta bude asi mít větší budoucnost. Takže o své televizi, kterou udělal na principu Nipkowova kotouče, věděl, že to je skutečně pouze experiment,“ uzavřel Štoll.

URL| <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/relax/1670707-podivinsky-vynalezce-odstartoval-pred-devadesati-lety-eru-televize-vyuzil-dily-z>

Na zubaře je „nával“, o strojaře nouze

26.1.2016 Lidové noviny str. 15 Akademie - Žebříčky VŠ
BARBORA CIHELKOVÁ

Převís přihlášených a přijatých uchazečů je jedním z ukazatelů kvality vysoké školy. Prestižní fakulty si mohou budoucí studenty vybírat a přijmout jen ty nejlepší. Zájem v posledních pěti letech stoupá zejména o studium lékařství a dalších medicínských oborů. Nejvíce si loni mohla vybírat Lékařská fakulta Univerzity Palackého v Olomouci, která přijala pouze 16,2 % uchazečů. Nával měli také na 2. a na 3. lékařské fakultě Univerzity Karlovy, kde u přijímaček uspělo zhruba 18% studentů. Relativně největší šanci měli zájemci o studium medicíny na Lékařské fakultě Univerzity Karlovy v Plzni. Sítím přijímacích zkoušek jich prošlo více než třetina.

Nejmenší šance na přijetí je tradičně na oborech stomatologie a všeobecné lékařství, větší naději mají naopak uchazeči na bakalářských oborech, jako je ošetřovatelství. V oblasti humanitně zaměřených oborů se situace výrazně liší v rámci jednotlivých fakult. Zatímco na Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy se probojuje zhruba třetina uchazečů, stejná fakulta Masarykovy univerzity jich loni přijala více než šedesát procent. Ještě větší šanci mají zájemci o studium filozofických fakult na Západočeské univerzitě v Plzni a Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích, kde loni uspěly tři čtvrtiny. Sázkou na jistotu většinou zůstávají technické fakulty. Například Fakulta strojní Technické univerzity v Liberci přijala v loňském roce každého, kdo si podal přihlášku. Vysokou šanci dostat se na akademickou půdu měli i zájemci o studium na ostravské Vysoké škole báňské, kam se dostalo 83,1 % uchazečů.

Více si vybírat budoucí studenty začíná naopak pražské ČVUT. Zatímco před pěti lety zde přijímali 85,2 %, postupně poměr přihlášených a přijatých klesl až na loňských 76,2 %.

Které vysoké školy si u přijímacích zkoušek budoucí studenty pečlivě vybírají? A kde naopak přijmou každého, kdo se přihlásí? Přinášíme přehled vysokých škol a jejich fakult s údaji o počtech uchazečů, kteří u přijímacích zkoušek uspěli v předchozích letech. Podobné výsledky je možné očekávat i v letošním přijímacím řízení. Data poskytl ministerstvo školství.

Vysoká škola Fakulta
Celkem – veřejné vysoké školy

1. lékařská fakulta
2. lékařská fakulta
3. lékařská fakulta
Lékařská fakulta v Plzni
Lékařská fakulta v Hradci Králové
Farmaceutická fakulta v Hradci Králové
Filozofická fakulta
Univerzita Karlova Právnická fakulta
v Praze **Fakulta sociálních věd**
Fakulta humanitních studií
Katolická teologická fakulta
Evangelická teologická fakulta
Husitská teologická fakulta
Přírodovědecká fakulta
Matematicko-fyzikální fakulta
Pedagogická fakulta
Fakulta tělesné výchovy a sportu
Lékařská fakulta
Filozofická fakulta
Právnická fakulta
Masarykova Fakulta sociálních studií
univerzita Přírodovědecká fakulta
Fakulta informatiky
Pedagogická fakulta
Fakulta sportovních studií
Ekonomicko-správní fakulta
Lékařská fakulta
Fakulta zdravotnických věd
Palackého Univerzita v Olomouci Právnická Cyrilometodějská Filozofická fakulta fakulta teologická fakulta
Přírodovědecká fakulta
Pedagogická fakulta
Fakulta tělesné kultury
Provozně ekonomická fakulta
Česká univerzita zemědělská v Praze Fakulta Fakulta Technická lesnická agrobiologie, fakulta a dřevařská
potravinových a přírodních zdrojů
Fakulta životního prostředí
Fakulta lesnická a environmentální

2014/15

Podaných Přišlo Počet Počet
přihlášek k přijímačkám přijatých zapsaných

260 467 111 347 84 764 79 073
41 201 20 336 9152 8050
4372 2804 825 593

1715 1162 213 191
 2690 2048 384 262
 1921 1253 423 275
 1812 1258 373 237
 1111 845 400 307
 6147 3445 1098 918
 3068 3067 683 609
 3868 2643 890 658
 1899 1743 695 651
 246 167 141 126
 220 185 172 159
 319 308 277 244
 2461 1563 1114 760
 1118 953 675 525
 5878 3735 1538 1259
 2356 1728 520 462
 39 621 18 571 8536 6453
 5633 3148 792 540
 7045 4060 2621 1780
 4236 3283 949 723
 4707 2464 805 472
 2951 1921 1222 708
 1191 917 411 271
 7473 4851 1861 1250
 2400 890 359 310
 3985 2671 984 612
 22 510 12 700 6233 4960
 2189 1534 248 186
 1146 880 251 189
 5532 3512 1235 1214
 2049 1721 485 310
 643 486 380 307
 3521 2594 2323 1405
 5875 3158 1153 965
 1555 984 489 424
 14 824 9163 6894 5379
 5998 3635 2278 1672
 3089 1892 1498 1222
 1816 1327 1143 832
 1296 933 772 563
 1790 1462 1169 883
 283 214 204 170

Úspěšnost uchazečů

2010/11 2011/12 2012/13 2013/14 2014/15

76,0% 74,5% 75,2% 75,7% 76,1%
 47,2% 44,2% 41,9% 42,0% 45,0%
 47,1% 45,6% 35,8 % 33,0% 29,4%
 16,0% 16,8 % 19,0 % 15,3 % 18,3 %
 26,2 % 26,7% 23,8 % 19,2 % 18,8 %
 39,7 % 39,0 % 32,2 % 34,3% 33,8 %
 35,8 % 31,3% 30,4% 30,2 % 29,7 %
 59,9 % 72,7% 38,3 % 50,8 % 47,3 %
 34,5 % 30,0% 29,2 % 27,3 % 31,9 %
 22,4% 24,9% 23,8 % 24,7% 22,3 %
 26,0% 34,5 % 34,3 % 28,1 % 33,7 %
 44,1% 30,8 % 34,4 % 35,2 % 39,9 %

81,4% 79,1 % 83,6% 73,3 % 84,4 %
91,9% 79,1 % 93,1% 76,2 % 93,0 %
95,4% 98,5% 79,9% 94,7 % 89,9 %
69,9% 65,1% 58,9% 65,6% 71,3 %
100% 68,1 % 67,4% 60,5 % 70,8 %
40,1% 28,0% 30,7% 33,2 % 41,2 %
43,4% 40,0 % 28,3% 28,5 % 30,1 %
48,8% 45,4% 43,6% 45,8% 46,0%
32,3 % 27,1 % 23,3 % 25,6 % 25,2 %
56,3 % 60,9 % 53,1% 55,9% 64,6 %
19,5% 18,6% 18,1 % 24,4% 28,9%
27,0% 29,1 % 31,0 % 29,0% 32,7 %
78,7 % 69,2% 66,8% 61,9% 63,6%
69,4 % 60,0 % 62,8 % 53,5% 44,8 %
50,3% 44,7 % 39,5% 52,3 % 38,4 %
32,3% 28,0% 33,5 % 31,2% 40,3 %
39,8 % 35,1 % 36,1 % 31,1 % 36,8 %
48,4% 41,8% 43,5% 46,1% 49,1%
30,6% 19,0% 19,0 % 19,2 % 16,2 %
27,9% 25,6% 25,3 % 28,4 % 28,5 %
41,0% 28,7 % 32,4 % 32,5 % 35,2 %
24,0% 24,3 % 25,4 % 26,5% 28,2 %
68,0% 67,2 % 67,8% 69,0% 78,2 %
85,4 % 79,3% 89,4% 89,3% 89,6%
36,9% 30,9 % 27,5 % 32,5 % 36,5 %
53,8% 52,5 % 50,8 % 48,3 % 49,7 %
77,5% 79,6% 80,5% 75,9% 75,2%
65,7 % 68,2 % 65,4% 62,5 % 62,7 %
72,8% 74,8% 82,8 % 82,7% 79,2 %
86,3% 87,8 % 88,1 % 83,7 % 86,1 %
100% 97,0% 99,9 % 88,1 % 82,7 %
88,8 % 87,1 % 80,9% 83,0% 80,0 %
x x x x 95,3 %

Vysoká škola Fakulta
Fakulta strojní
Fakulta elektrotechnická
Fakulta zdravotnických studií
Západočeská univerzita Fakulta právnická
v Plzni Fakulta filozofická
Fakulta umění a designu
Fakulta pedagogická
Fakulta ekonomická
Fakulta aplikovaných věd
Lékařská fakulta
Ostravská univerzita Fakulta sociálních studií
v Ostravě Přírodovědecká Filozofická fakulta fakulta
Pedagogická fakulta
Fakulta umění
Fakulta stavební
Fakulta strojního inženýrství
Vysoké učení technické Fakulta elektrotechniky a komunikačních technologií
v Brně Fakulta Fakulta chemická informačních technologií
Fakulta architektury
Fakulta výtvarných umění
Fakulta podnikatelská
Fakulta stavební
Fakulta strojní

České vysoké učení
Fakulta elektrotechnická
technické v Praze
Fakulta Fakulta informačních dopravní technologií
Fakulta jaderná a fyzikálně inženýrská
Fakulta architektury
Fakulta biomedicínského inženýrství
Pedagogická fakulta
Univerzita Hradec Králové
Fakulta informatiky a managementu
Filozofická fakulta
Přírodovědecká fakulta
Zdravotně sociální fakulta
Filozofická fakulta
Jihočeská univerzita
Zemědělská fakulta
v Českých Budějovicích
Přírodovědecká Teologická fakulta
Pedagogická fakulta
Ekonomická fakulta
Fakulta rybářství a ochrany vod
Vysoká škola ekonomická
Fakulta financí a účetnictví
v Praze
Fakulta Fakulta podnikohospodářská mezinárodních vztahů
Fakulta informatiky a statistiky

2014/15

Podaných Přišlo Počet Počet
příhlášek k přijímačkám přijatých zapsaných

13 137 7601 4724 3854

884 665 627 544

1009 533 449 429

1318 811 280 238

1505 1279 631 432

1404 943 703 527

645 474 134 103

3392 2100 890 703

1686 1119 626 521

1294 713 660 399

11 332 7272 2896 2704

2244 1596 389 363

766 673 149 142

2236 1530 747 611

1521 1091 588 577

4325 3051 990 959

240 202 87 85

10 159 7183 5546 4437

2425 1929 1864 1207

1894 1397 1171 1032

1416 1020 881 777

876 667 403 369

796 681 475 336

331 331 81 58

239 235 35 34

2182 1532 881 640

10 079 7508 5719 4944

1796 1292 1020 865

1371 1305 1072 842

1311 999 698 594

1516 1 513 773 670

744 721 574 374

816 814 651 504

533 445 274 253

1152 658 513 488

9410 5756 2502 1823
 5000 3053 1031 777
 2160 1687 861 528
 783 577 308 233
 448 304 228 155
 9389 6142 4182 3214
 1743 1212 941 714
 677 474 351 210
 857 699 402 391
 510 361 246 194
 592 503 381 231
 3524 2451 1123 828
 1340 1090 920 580
 146 132 101 75
 8518 5149 2881 2584
 1365 1099 339 334
 1896 1460 674 533
 1800 1257 630 451
 1429 1019 530 523

Úspěšnost uchazečů

2010/11	2011/12	2012/13	2013/14	2014/15
58,9%	59,8%	69,1%	61,0%	62,1%
94,8%	95,5%	90,5 %	94,7 %	94,3 %
86,8%	96,2 %	87,9%	88,6%	84,2 %
31,5 %	36,6%	36,7%	27,6%	34,5 %
22,7 %	25,4 %	69,4%	40,5 %	49,3 %
60,9 %	81,0%	85,1%	62,5 %	74,5 %
x x x	45,2 %	28,3 %		
39,9 %	36,0%	52,4%	39,7%	42,4%
74,9%	55,7 %	48,4%	50,8%	55,9 %
99,3 %	96,4 %	91,4%	93,1%	92,6 %
40,0%	35,7%	36,2%	36,2%	39,8%
34,2%	30,1 %	26,9%	27,0%	24,4 %
19,3%	17,0%	20,0%	18,1 %	22,1 %
32,8 %	34,1 %	33,0%	35,2 %	48,8 %
51,9 %	56,8%	51,2 %	55,6 %	53,9 %
37,4%	26,6%	32,3%	28,6%	32,4 %
37,7%	37,0%	32,8 %	44,3%	43,1 %
74,1%	76,8%	73,6%	73,9%	77,2%
94,3 %	97,5 %	95,9 %	95,6 %	96,6 %
95,0 %	85,2%	83,0%	81,5 %	83,8 %
88,0%	85,8 %	84,5 %	84,9 %	86,4 %
61,4%	67,3 %	69,0 %	64,0%	60,4%
75,6 %	62,9 %	70,7%	69,3 %	69,8 %
18,4 %	18,1%	19,7 %	26,9 %	24,5 %
12,9%	11,8 %	15,2%	16,2 %	14,9 %
39,1%	43,5 %	44,0%	45,1%	57,5 %
85,2%	74,6%	75,9%	77,8%	76,2%
77,7 %	75,7%	72,9%	90,6%	78,9%
85,5 %	74,3%	91,7 %	95,2%	82,1 %
98,0%	98,4%	84,0%	69,7 %	69,9 %
73,3 %	67,8%	56,8 %	49,3 %	51,1 %
87,0%	97,4%	80,4%	80,9%	79,6 %
82,2 %	78,3%	82,3 %	84,2 %	80,0 %
49,2 %	52,8%	48,3 %	51,5 %	61,6 %
80,9 %	45,3%	74,7 %	83,5 %	78,0 %
47,6%	46,5%	50,2%	49,1%	43,5%

44,6 % 38,7% 34,7 % 32,0 % 33,8 %
 47,8 % 54,8% 58,1 % 62,7 % 51,0%
 46,3% 47,5 % 67,8 % 65,3% 53,4%
 x 67,4% 83,5 % 64,7% 75,0%
 70,0% 70,5% 70,6% 71,6% 68,1%
 49,5 % 61,0 % 65,9% 61,3% 77,6%
 59,5 % 67,1 % 63,2% 79,3 % 74,1 %
 88,7% 99,5 % 97,1% 89,1 % 57,5 %
 64,3 % 66,2% 65,2 % 63,5% 68,1 %
 72,0% 68,9 % 74,1% 72,5 % 75,7 %
 64,5 % 62,5% 59,3 % 53,8% 45,8 %
 72,0 % 60,8% 61,4% 76,2% 84,4%
 87,9 % 83,6 % 77,7 % 98,3% 76,5 %
 51,7% 50,0% 47,8% 52,4% 56,0%
 48,5 % 29,8 % 22,5% 28,4% 30,8 %
 56,9% 52,8 % 47,2% 45,0% 46,2 %
 32,1 % 30,3% 29,0% 32,5% 50,1 %
 70,6% 57,4% 60,3 % 53,1 % 52,0 %

Vysoká škola Fakulta

Vysoká škola ekonomická Národohospodářská fakulta
 v Praze Fakulta managementu v Jindřichově Hradci

Fakulta technologická

Univerzita ve Zlíně Tomáše Bati Fakulta Fakulta Fakulta multimediálních managementu aplikované informatiky
 a ekonomiky komunikací

Fakulta humanitních studií

Fakulta logistiky a krizového řízení

Fakulta restaurování

Fakulta filozofická

Univerzita Pardubice Fakulta Fakulta chemicko-ekonomicko-technologická správní

Dopravní fakulta Jana Pernera

Fakulta zdravotnických studií

Fakulta elektrotechniky a informatiky

Fakulta stavební

Technická Vysoká Ostrava škola univerzita báňská – Fakulta Hornicko-Fakulta Fakulta strojní elektrotechniky
 bezpečnostního geologická fakulta a inženýrství informatiky

Fakulta metalurgie a materiálového inženýrství

Ekonomická fakulta

Provozně ekonomická fakulta

Mendelova univerzita Agronomická fakulta

v Brně Fakulta regionálního rozvoje a mezinárodních studií

Lesnická a dřevařská fakulta

Zahradnická fakulta (Lednice)

Filozofická fakulta

Fakulta výrobních technologií a managementu

Univerzita Jana Pedagogická fakulta

Evangelisty Purkyně Přírodovědecká fakulta

v Ústí nad Labem Fakulta zdravotnických studií

Fakulta sociálně ekonomická

Fakulta životního prostředí

Fakulta umění a designu

Fakulta strojní

Technická univerzita Fakulta mechatroniky, informatiky a mezioborových studií

v Liberci Fakulta Ekonomická textilní fakulta

Fakulta přírodovědně-humanitní a pedagogická

Fakulta umění a architektury

Slezská univerzita v Opavě Fakulta Filozoficko-veřejných přírodovědecká politik v Opavě fakulta v Opavě

Obchodně podnikatelská fakulta v Karviné

Vysoká škola chemicko-
-technologická v Praze Fakulta Fakulta chemické technologie technologie ochrany prostředí

2014/15

Podaných Přišlo Počet Počet
příhlášek k přijímačkám přijatých zapsaných

1393 1362 529 529
635 490 450 245
7536 5803 3369 2946
1064 1035 920 751
1490 1062 521 503
1075 854 156 154
916 765 542 475
2273 1910 750 690
718 626 558 397
7108 5266 3840 2891
57 33 16 15
1194 784 581 442
1191 1014 831 522
1998 1497 971 672
1098 1027 827 647
970 701 365 279
600 541 381 321
7095 6068 5041 4529
614 601 419 373
541 463 387 333
718 508 486 427
1226 1164 886 746
1132 1092 1012 874
693 672 602 541
2077 1876 1363 1218
7022 4907 3335 2384
2358 1758 910 652
1504 1251 1018 591
997 666 265 205
876 635 612 432
754 574 398 304
6954 4786 3471 2893
598 380 360 296
469 439 406 346
2278 1645 1050 856
981 764 583 424
739 539 266 210
1314 947 670 514
344 331 273 207
231 184 70 63
4983 3448 2732 2221
576 490 490 395
334 260 221 179
1241 737 575 443
506 442 435 324
2015 1464 937 748
156 130 51 44
4412 3628 2362 2070
1374 1092 624 612
1238 1035 512 400
1572 1425 1107 921
2811 2060 1531 975

925 818 583 322
351 288 225 156

Úspěšnost uchazečů

2010/11 2011/12 2012/13 2013/14 2014/15

23,7 % 32,8% 30,2 % 54,3 % 38,8 %
78,0% 85,3 % 80,5% 85,0% 91,8 %
52,4% 53,7% 55,2% 55,2% 58,1%
88,4% 72,2% 83,0% 84,4 % 88,9 %
55,7% 44,1 % 41,4 % 46,6% 49,1 %
21,2 % 24,2% 21,5 % 24,5% 18,3 %
97,1 % 75,4% 89,1 % 67,1% 70,8 %
47,3% 46,8 % 42,2 % 38,6 % 39,3 %
20,9 % 76,3% 93,7 % 80,4 % 89,1 %
67,1% 64,0% 69,4% 72,0% 72,9%
37,8% 35,3 % 33,3% 48,0% 48,5 %
60,5 % 61,1% 74,8% 73,5 % 74,1 %
83,4% 72,6% 80,7% 83,0% 82,0 %
56,6 % 52,5% 59,2% 63,2 % 64,9 %
63,9 % 71,3 % 75,2 % 75,5 % 80,5 %
48,3 % 46,9% 42,5 % 51,6% 52,1 %
75,3 % 66,2 % 68,0 % 67,5% 70,4%
79,0% 72,0% 74,2% 83,5% 83,1%
70,4% 72,1 % 79,9 % 68,7% 69,7 %
87,4% 85,5 % 86,2 % 84,8% 83,6%
98,7 % 73,3 % 96,3 % 95,7% 95,7 %
78,9% 78,3 % 73,7 % 77,0% 76,1 %
80,1 % 84,0% 90,2 % 88,0 % 92,7 %
97,3% 95,4% 67,0% 77,7 % 89,6 %
62,5 % 48,9% 54,7% 79,9% 72,7 %
46,4% 49,0% 49,0% 55,1% 68,0%
30,8 % 35,0% 36,5 % 45,1% 51,8%
47,3 % 53,2% 47,3 % 48,5 % 81,4 %
31,7 % 26,3% 39,2 % 48,1 % 39,8 %
65,9% 71,1 % 66,9% 80,1 % 96,4 %
76,5% 75,6% 67,8% 58,7 % 69,3 %
70,5% 61,7% 71,0% 72,6% 72,5%
82,5 % 76,4 % 91,6 % 94,1% 94,7 %
93,2 % 87,4% 88,2 % 84,1 % 92,5 %
68,9% 52,2 % 65,1% 60,4% 63,8 %
77,9% 69,2 % 73,6% 74,1% 76,3 %
x x 53,9% 45,5% 49,4%
49,1% 47,3 % 56,2 % 80,8 % 70,7 %
85,9% 83,7 % 82,8 % 82,9% 82,5 %
26,5% 27,2 % 30,5% 33,5 % 38,0%
79,2% 71,4% 74,5% 74,7% 79,2%
97,7 % 100% 100% 90,0% 100 %
89,4% 88,4% 87,9% 91,3% 85,0%
61,8% 52,7 % 57,1 % 63,7 % 78,0 %
97,2 % 83,7% 98,5 % 91,4 % 98,4 %
78,1 % 61,8% 63,1 % 63,9% 64,0 %
37,8% 34,4% 34,5 % 29,8% 39,2 %
63,2% 69,3% 72,2% 73,1% 65,1%
48,8% 54,1% 56,4% 60,8 % 57,1 %
31,4 % 40,2% 53,9 % 49,9% 49,5 %
93,5% 96,9% 93,8% 99,3 % 77,7 %
89,1% 69,5% 79,6% 83,6% 74,3%
85,4% 64,8 % 79,7% 79,5 % 71,3 %

92,2 % 80,6 % 82,1 % 86,8% 78,1 %

Vysoká škola Fakulta

Vysoká škola chemicko- Fakulta potravinářské a biochemické technologie
-technologická v Praze Fakulta chemicko-inženýrská

Veterinární

a univerzita farmaceutická Brno Farmaceutická Fakulta Fakulta veterinární veterinárního fakulta hygieny
lékařství a ekologie

Akademie múzických Hudební a taneční fakulta

umění v Praze Divadelní fakulta

Filmová a televizní fakulta

Janáčkova múzických akademie umění v Brně Hudební Divadelní fakulta fakulta

2014/15

Podaných Přišlo Počet Počet

příhlášek k přijímačkám přijatých zapsaných

1175 977 663 357

317 297 185 104

2300 1511 704 507

681 497 138 114

926 675 415 272

693 588 212 124

1684 1291 204 197

292 228 84 79

845 619 70 67

547 477 51 51

708 574 158 144

219 215 85 75

489 366 73 69

Úspěšnost uchazečů

2010/11 2011/12 2012/13 2013/14 2014/15

90,3 % 64,8% 73,5 % 79,1% 67,9%

84,4% 61,9 % 70,4% 77,2 % 62,3 %

44,8% 54,1% 45,0% 42,5% 46,6%

29,4 % 28,7% 25,0% 22,7 % 27,8 %

60,5% 73,8 % 59,6% 59,9% 61,5 %

34,8 % 39,7% 32,5 % 30,6 % 36,1 %

17,1% 15,8% 15,6% 15,5% 15,8%

35,1 % 31,1 % 31,7% 34,6% 36,8 %

12,7% 10,2 % 11,5% 9,5 % 11,3 %

14,3% 12,4% 11,7 % 12,1% 10,7 %

21,8% 27,8% 29,3% 23,7% 27,5%

42,0% 49,2% 53,6% 39,3% 39,5 %

14,9% 19,5 % 17,5 % 17,6% 19,9 %

Vysoká škola umělecko-průmyslová v Praze

Akademie výtvarných umění v Praze

Vysoká škola polytechnická Jihlava

Vysoká škola technická a ekonomická v Českých Budějovicích

soukromé Vysoké školy

Univerzita Jana Amose Komenského Praha, s. r. o., Roháčova 1148/63, Praha 3

Metropolitní univerzita Praha, o. p. s., Dubečská 900/10, Praha 10

Vysoká škola obchodní v Praze, o. p. s., Spálená 76/14, Praha 1

Vysoká škola finanční a správní, o. p. s., Estonská 500, Praha 10

Vysoká škola regionálního rozvoje, s. r. o., Žalanského 68/54, Praha 17

NEWTON College, a. s., Politických vězňů 912/10, Praha 1

Vysoká škola manažerské informatiky a ekonomiky, a. s., Vltavská 14/585, Praha 5

Vysoká škola podnikání, a. s., Michálkovická 1810/181, Ostrava
 Vysoká škola ekonomie a managementu, o. p. s., Nárožní 2600/9a, Praha 5
 Vysoká škola zdravotnická, o. p. s., Duškova 7, Praha 5
 Vysoká škola hotelová v Praze 8, s. r. o., Svídnická 506, Praha 8
 VŠ aplikované psychologie, Akademická 409, Terezín
 Vysoká škola evropských a regionálních studií, o. p. s., Žižkova 6, České Budějovice
 Vysoká škola Karlovy Vary, o. p. s., T. G. Masaryka 3, Karlovy Vary
 Soukromá vysoká škola ekonomická Znojmo, s. r. o., Loucká 656/21, Znojmo
 Moravská vysoká škola Olomouc, o. p. s., Jeremenkova 1142/42, Olomouc
 Unicorn College, s. r. o., V Kapslovně 2/2767, Praha 3
 Vysoká škola tělesné výchovy a sportu PALESTRA, spol. s r. o., Pilská 9, Praha 9
 CEVRO institut, o. p. s., Jungmannova 28/17, Praha 1
 Evropský polytechnický institut, s. r. o., Osvobození 699, Kunovice
 Akademie STING, o. p. s., Stromovka 1, Brno
 Vysoká škola Karla Engliša, a. s., Šujanovo nám. 356/1, Brno
 Pražská vysoká škola psychosociálních studií, s. r. o., Hekrova 805, Praha 4
 Vysoká škola obchodní a hotelová, s. r. o., Bosonožská 9, Brno
 Vysoká škola logistiky, o. p. s., Palackého 1381/25, Přerov
 Archip, s. r. o., Františka Křížka 1, Praha 7
 Bankovní institut vysoká škola, a. s., Nárožní 2600/9, Praha 5
 Vysoká škola mezinárodních a veřejných vztahů Praha, o. p. s., U Santošky 17, Praha 5
 B.I.B.S., a. s., Lidická 960/81, Brno
 Vysoká škola sociálně správní, Institut celoživotního vzdělávání Havířov, o. p. s., Vítězslava Nezvala 801/1, Havířov
 Vysoká škola cestovního ruchu a teritoriálních studií v Praze, spol. s r. o., Holešovice, Ortenovo nám. 34, Praha 7
 Academia Rerum Civilium – Vysoká škola politických a společenských věd, s. r. o., U Křižovatky 262, Kolín
 Literární akademie (Soukromá vysoká škola Josefa Škvoreckého), s. r. o., Na Pankráci 54/420, Praha 4
 Filmová akademie Miroslava Ondříčka v Písku, o. p. s., Lipová alej 2068, Písek
 University of New York in Prague, s. r. o., Legerova 619/72, Praha 2
 Anglo-americká vysoká škola, o. p. s., Lázeňská 4, Praha 1
 Vysoká škola ŠKODA AUTO, o. p. s., Na Karmeli 1457, Mladá Boleslav
 Soukromá vysoká škola ekonomických studií, s. r. o., Lindnerova 575/1, Praha 8
 Západomoravská vysoká škola Třebíč, o. p. s., Okružní 935, Třebíč
 AKCENT College, s. r. o., Bítovská 5, Praha 4
 ŠKODA AUTO, a. s., Vysoká škola, tř. V. Klementa 869, Mladá Boleslav
 Vysoká škola aplikovaného práva, s. r. o., Chomutovická 1443, Praha 11
 Středočeský vysokoškolský institut, s. r. o., C. Boudy 1444, Kladno
 Rašínova vysoká škola, s. r. o., Hudcova 367/78, Brno
 Vysoká škola cestovního ruchu, hotelnictví a lázeňství, s. r. o., Senovážné nám. 23, Praha 1
 Vysoká škola realitní – Institut Franka Dysona, s. r. o., Masná 229/34, Brno

639 579 78 72 10,9% 7,5 % 9,6% 14,5% 13,5 %
 541 286 50 49 16,2% 17,7 % 17,2 % 20,8 % 17,5 %
 2329 1870 1607 1274 63,4% 63,7 % 59,1% 84,2 % 85,9 %
 2273 2076 1985 1321 75,0 % 82,8 % 81,8% 78,1 % 95,6 %
 2098 1462 1462 1418 88,9 % 100% 100% 100% 100%
 1235 743 730 730 98,0% 100% 99,9 % 98,5% 98,3 %
 943 913 816 758 99,6% 100% 100% 88,1% 89,4%
 882 627 627 559 77,3 % 74,7% 100% 100% 100 %
 416 359 350 312 99,3% 99,1 % 100% 95,7% 97,5 %
 411 373 313 294 82,2% 83,0% 89,8% 95,4% 83,9 %
 400 277 277 225 74,3 % 99,9% 69,8 % 100% 100%
 378 378 378 378 100% 100% 100% 100% 100%
 375 311 311 239 98,7% 98,6% 92,6% 100% 100 %
 341 311 304 275 100% 100% 99,7 % 99,4% 97,7 %
 329 202 202 160 99,8 % 98,7% 100 % 100% 100%
 307 302 302 198 x x 94,7 % 100% 100%

253 193 193 193 100% 100% 100 % 100% 100%
243 193 193 170 100% 100% 100% 100% 100%
241 172 171 150 98,3% 85,3 % 97,3% 100% 99,4%
219 219 186 127 98,8 % 99,4 % 99,7 % 82,8 % 84,9 %
219 171 170 149 99,4% 99,4% 99,5 % 99,5% 99,4%
216 168 167 131 100% 100% 100 % 99,4% 99,4%
193 178 117 109 92,3% 75,9% 98,1 % 100% 65,7 %
185 184 170 165 86,4% 71,0% 74,7 % 77,5 % 92,4 %
180 172 128 120 77,5 % 68,0% 100% 65,5 % 74,4 %
178 177 162 141 100% 89,0% 99,2 % 96,2% 91,5 %
172 136 75 59 66,7% 76,9% 64,5% 60,5 % 55,1 %
168 162 162 80 100% 100% 100% 100% 100%
148 148 148 148 100% 100% 99,4% 100 % 100%
148 99 85 72 x x 75,0 % 100% 85,9 %
145 144 142 112 100% 97,1% 97,5 % 97,5% 98,6%
130 65 65 50 100% 100% 100% 100% 100%
123 122 100 89 100% 71,4% 100% 89,5 % 82,0 %
104 95 93 76 94,9% 86,2% 99,2 % 98,0 % 97,9 %
78 78 66 49 x 97,1 % x x x
73 59 59 59 99,1% 93,9% 92,4 % 100% 100%
71 47 47 38 85,7 % 91,5% 97,0% 89,1 % 100%
69 67 48 44 78,0 % 76,9% 54,4% 75,0% 71,6%
64 43 43 37 94,7% 100% 100 % 100% 100%
53 45 35 33 91,1 % 95,0 % 78,7% 80,4% 77,8 %
40 39 39 39 x x 94,7 % 100% 100%
35 33 31 31 72,9% 88,1% 91,2 % 98,2 % 93,9 %
24 14 14 11 84,1% 93,9% 100 % 100 % 100 %
5 5 5 4 69,6% 100% 77,6% 86,4% 100 %
x x x x 77,5 % 82,9% 75,1 % 63,1 % x
x x x x 81,0% 78,4 % 89,9% 83,9% x
x x x x 92,6 % 15,4 % x x x
x x x x 100% x x x x
x x x x 100 % 100% x x x
x x x x 42,6% 100 % 100% 12,5 % x

Zdroj: MŠMT

Když žena řekne ne

27.1.2016 Vlasta str. 53 Fejeton
EVA KADLČÁKOVÁ

„Ty vůbec nerozumíš ženám,“ povídám svému milému, když na nějaké moje „ne“ reaguje slovy, tak tedy ne. „Žena když řekne ne, tak myslí ano,“ vysvětluju mu. „Aha,“ on na to pobaveně, „a když řekne ano, tak myslí ne?“ „Omyl. Žena, když řekne ano, myslí ano.“ Nechce mi věřit. „A kdy teda jako myslí ne?“ ptá se. „Nikdy,“ odpovídám a oba se rozesmějeme.

S muži se dá nádherně klábosit, když je pohoda a my si hovíme hlavou někde v jejich pažním důlku. Skoro ze všeho, co jen tak plácáme, zní, miluju tě a vysílám k tobě skryté signály. Jenže: jsou i chvíle, kdy se emoce vyhrotí docela opačně, a to pak na své chlapy ječíme - tváří v tvář, do telefonu, nejčastěji esemeskou - už tě nechci nikdy vidět, nechod, nepiš, nevolej! Ve skutečnosti tento výlev znamená: prosím tě, přijed, pokud možno okamžitě, zahrň mě květy, polibky a čokoládou. A už mě proboha nikdy neopouštěj!

„To je přesný,“ říká Gabča, když si o tom s holkama povídáme. „Jednou jsem u mačkání takovýhle zprávy stála u okna a vyhlížela světla jeho auta!“ „A přijel?“ ptáme se my ostatní. „Přijel,“ vydechne Gábina. „Ten je skvělejší,“ shodujeme se my, „toho se drž!“

Sedí mezi námi i partner jedné z nás. Ten nevychází z údivu: „To že se má udělat? Prokrista, a jak to ten ubohej chlap má vědět?“ Nevíme. Snad mu to má dát instinkt, zkušenost a bezbřehá láska. Rozumí jen slovu zkušenost a ptá se na tu naši: „Jak často vám to takhle vychází? Že ten blbec přijede? A ještě s kytkou?“ Skoro nikdy, přiznáváme. A rozproudíme debatu na téma nesplněná očekávání žen jakožto výsledek falešné skromnosti a nefalšované hysterie!

„Je to tak,“ přiznávám, „poprvé jsem vyzkoušela falešnou skromnost asi ve čtyřech z letech, když jsem si k Vánocům přála starou I belu, abych za to byla o to víc odměněna, b a

nevyšlo to, starou belu jsem i dostala, nikdo nevěděl, co mi dát. A i přes tuhle fatální k zkušenost stejnou chybu pořád opakuju. Proč z to dělám?“ Nikdo neznal odpověď. Zato těch, t které onu neúčinnou taktiku rovněž praktikují, k se kolem vyskytovala většina. „Se pak k nedivte, že jste pořád nešťastné,“ kontroval n jediný přítomný muž.

j A navázal naléhavou otázkou: „Někdy musejí nastávat případy, kdy říkáte ne a opravdu to tak myslíte. Jak se poznají?!“ Zamyslely jsme se. Asi je to v intonaci, čoveče, usoudily jsme nakonec. Když křičíme, ječíme, pláčeme, rozhazujeme rukama, věcmi a prstýnkami, pak myslíme výše řečené: miluju tě, ale strašlivě mě trápíš. Přestaň s tím a promptně mi zacpi pusku polibkem. Když to své ne, nepiš, nevolej a už se neukazuj, proneseme chladně, takřka lhostejně a bez emocí, pak je doopravdy zle. Pak chápající muž vyklidí pole a ví, že definitivně prohrál.

Do té doby si ale zkusme - my opačná pohlaví s opozitním nazíráním na svět a slovníkem antonym místo hlavy - zkusme si rozumět. Porozumění ve dvou - a třeba docela potichu - je jeden z nejhezčích dialogů, jaký můžeme vést. *

Eva Kadlčáková * Absolventka žurnalistiky na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. * Působila v rozhlasových a televizních médiích a v reklamě. * Dnes pracuje v Českém rozhlase. Její fejetony můžete slyšet o víkendech v pořadu Kolotoč na Dvojce anebo na stanici Český rozhlas České Budějovice.

Foto popis|

Stropnický: Řešením migrační krize je změna ekonomického chování

27.1.2016 zpravy.iDNES.cz str. 00 Zprávy / Domácí

iDNES.cz, Zdeňka Trachtová

Nejefektivnějším dlouhodobým řešením migrační krize je podle nového předsedy Strany zelených Matěje Stropnického změna ekonomického chování. Pokud zásadně nepřehodnotíme míru naší spotřeby a nepřestaneme drancovat planetu, bude migrační vlna pokračovat. „Proti budoucí vlně je ta současná pouhá vlnka,“ napsal Stropnický v on-line rozhovoru se čtenáři iDNES.cz.

„Klimatická změna, zapříčiněná hospodářským drancováním planety, způsobuje oteplování a některé části světa postupně vysychají. Včetně Blízkého východu. Je velmi pravděpodobné, že pokud zásadně nepřehodnotíme míru naší spotřeby a především nesnížíme množství přepravních toků, míru automobilismu a neomezíme znečištění, tj. zejména vypouštění CO₂, čeká nás v budoucnosti míra migrace nikdy v minulosti nevidaná. Proti této budoucí vlně je ta současná pouhá vlnka,“ napsal.

Řešení krize tedy podle Stropnického spočívá v omezení míry exploatace zdrojů nadnárodními společnostmi. „Ale také v politické rovině, ve znovuustavení států v arabském světě v součinnosti s tamními legitimními autoritami. K tomu je předpokladem mírová konference, kterou nyní navrhuje OSN,“ domnívá se nový šéf zelených.

Integrace prý však není všelék, ale může být úspěšná. „Příkladem jsou jistě stovky tisíc českých Ukrajinců nebo Vietnamců. Když si malé šikmooké děti povídají v tramvaji česky, není to úspěch integrace?“ ptá se. Komunistům chybí odpovědi

Stropnický čelil i dotazu, jakým způsobem si chtějí zelení získat voliče KSČM. „Komunistická strana dlouhodobě není tím, čím původně snad někdy být chtěla: nositelkou jakéhosi sociálního, emancipačního pokroku. Na podstatné otázky postrádá moderní odpovědi a je zvěčnělým anachronismem,“ napsal šéf zelených.

Voliči si podle něj musí být vědomi, že „s komunisty se nic nezmění“. „U zelených 2016 se navíc volič KSČM může spolehnout, že jsme definitivně vyléčeni z jakéhokoli bratříčkování s ekonomickým neoliberalismem Topolánkovy či Nečasovy vlády. To byla chyba,“ vzkázal čtenářům politik.

Důkazem o poučení zelených v tomto ohledu je podle Stropnického to, že si zelení zvolili za svého šéfa právě jeho. Připomněl, že byl v roce 2007 proti vstupu strany do vlády s ODS a poté ji vytrvale kritizoval. Nevládnutá regulace solárních nosičů byla pořádný tunel

Někteří čtenáři Stropnickému v on-line rozhovoru gratulovali ke zvolení, jiní mu vyčítali škody, které údajně napáchala zelená politika, například „netrzní“ prosazování obnovitelných zdrojů.

Na to Stropnický odvětil, že obnovitelné zdroje samozřejmě jsou konkurenceschopné a v řadě zemí pomalu vytlačují svojí efektivitou zdroje neobnovitelné. „Netrzní je naopak umělé udržování při životě těžbu toho severočeského štěrku, jemuž říká ministr sociální demokracie Jan Mládek hnědé uhlí,“ podotkl politik.

Prosazování obnovitelných zdrojů je tak podle něj zcela v pořádku. „To, že český stát v době, kdy u toho zelení ale nebyli, nezvládl regulaci solárních nosičů, je jiná otázka a tuto regulaci považuji zcela ve shodě se zbytkem obyvatel za pořádný tunel,“ napsal Stropnický.

„Proč volit Zelené?“ ptali se také čtenáři. „Zelení nemají ve zvyku rozhazovat,“ odvětil Stropnický s tím, že odmítají život na úkor budoucnosti v planetárním měřítku. Dalším důvodem je, že zelení plně respektují a hájí svobodu jednotlivců. A nakonec se podle Stropnického zelení „aktivně perou za zájmy malých a středních podnikatelů proti nadnárodním korporacím“.

„Třeba v současnosti je naším úsilím to, aby do Česka nevstoupil další závod Amazonu. Ten vezme práci stovkám a časem tisícům samostatně výdělečně činných knihkupců, distributorů všeho možného zboží, lokálním producentům,“ zdůvodnil Stropnický. Předsedou strany se stal těsně v prvním kole

Stropnický na sobotním sjezdu zvítězil již v prvním kole nad starostou Prahy 4 Petrem Štěpánkem a učitelem Janem Šlechtou. Získal 117 hlasů z celkových 222, k vítězství jich potřeboval 112 (více čtete zde). V čele strany vystřídal brněnskou komunální političku Janu Drápalovou, která předsednický post neobhájila. V minulosti vedl zelené Ondřej Liška, před ním Martin Bursík, který už ale stranu opustil.

Dvaatřicetiletý Stropnický vystudoval žurnalistiku a mezinárodní teritoriální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze, z mediálních studií má doktorát. V minulosti pracoval jako novinář v Literárních novinách.

Od listopadu 2014 je pražský zastupitelem, do loňského října zastával post náměstka primátorky pro územní rozvoj a územní plán (o jeho odvolání čtete zde). Působil i jako místostarosta Prahy 3.

URL| http://zpravy.idnes.cz/on-line-rozhovor-s-matejem-stropnickym-fc1-domaci.aspx?c=A160126_142104_domaci_zt

Petr Hampel

27.1.2016 virtually.cz str. 00

Petr Hampel petrhampel.coma proč by to měly udělat i české vysoké školy Před několika měsíci rozeslal japonský ministr školství Hakubun Simonura 28 univerzitám dopisy, v nichž je zdvořile požádal, aby přestaly s vyučováním humanitních oborů, jako jsou sociologie, psychologie, politologie, religionistika a další. To znamená, že již v roce 2016 nebudou přijati noví studenti. Univerzita, která se nepodřídí, nemůže nadále počítat se státním financováním. Neznamená to úplný konec humanitních disciplín, ale jejich radikální omezení. Odpovídající fakulty jsou celkem na 60 státních univerzitách, a vedle nich v Japonsku působí několik set soukromých vysokých škol. Nejde tedy o likvidaci oborů, nýbrž o jejich citelné omezení. Proč platit něco, co není užitečné? Ministerstvo školství svůj krok zdůvodnilo dvěma skupinami argumentů. Za prvé. V zemi ubývá

obyvatel i studentů a nedostává se zejména absolventů technických oborů. Nejsou-li technické obory zaplněny, je nesmyslné financovat jiné obory, které jim konkurují. Některé nesouhlasné hlasy tvrdí, že omezení studia humanitních disciplín bude mít za následek omezení kritického myšlení a že Japonsku hrozí „fašizace“. Za druhé. Daňoví poplatníci mají financovat pouze to, co je prakticky užitečné. Třeba studium psychologie či sociologie může mít podle ministerstva význam tehdy, je-li včleněno do přípravy budoucích personalistů nebo jiných prakticky zaměřených profesionálů. Čtenář si dokáže snadno představit, jaká odezva by následovala, kdyby se k podobnému kroku odhodlala česká vláda. Okupační stávky, demonstrace v ulicích, demonstrace solidarity v dalších evropských městech, palcové titulky novin, speciální pořady České televize... Proč by humanitní obory chyběly... V Japonsku nedošlo na srovnatelně prudkou reakci, nicméně novinové články říkají přesně to, co bychom nespíš četli u nás. Některé pochází od profesorů rušených kateder, další od nezávislých odborníků na vzdělávání, nesouhlasné stanovisko vydaly různé vědecké rady a vládní záměr kritizuje i podnikatelský svaz (což nemusí o ničem vypovídat, jak víme od doby, kdy české podnikatele zastupuje Vladimír Dlouhý). Některé nesouhlasné hlasy tvrdí, že omezení studia humanitních disciplín bude mít za následek omezení kritického myšlení a že Japonsku hrozí „fašizace“. Další k tomu dodávají, že průmysl nepotřebuje jen lidi s praktickými dovednostmi a znalostmi, ale taky lidi „s rozhybanými mozky“, zkrátka, že pracovníci potřebují především celkový rozhled a schopnost pochopit složité problémy, což jim mají dát právě humanitní disciplíny. A není málo ani těch reakcí, které se v podstatě omezují na urážky. Postoj ministerstva je prý urážlivý, ignorantský, anti-intelektuální, ministr tím ukázal svou duševní omezenost apod... a proč by možná nechyběly vůbec? Na urážky lze odpovídat jen urážkami, nicméně na věčné námitky existují jasné odpovědi. Profesionální intelektuálové jsou k totalitním ideologiím náchylnější než běžné obyvatelstvo s průměrným vzděláním. Toho si všiml už před 70 lety Joseph Schumpeter a od té doby to znovu a znovu potvrzují další studie. Že tohoto trendu není ušetřena ani jihovýchodní Asie, to by mohly nejlépe dosvědčit oběti kambodžských Rudých Khmerů (vedených profesionálním sociologem) nebo radikálních jihokorejských studentů zbožňujících severokorejského diktátora. Co se týče „rozhybaného mozku“, tady se zase ukazují daleko užitečnější přírodní vědy typu teoretické fyziky. I v humanitních oborech lze na podobné disciplíny narazit – analytická filosofie, metodologie vědy, některé podobory sociologické analýzy... Ale těm se věnuje jen nepatrná část studentů. Naivní spoluobčané předpokládají, že absolventi takových oborů končí jako prodavači v McDonaldech. Žel tomu tak není. Tak nebo tak, faktem zůstává, že univerzity se nakonec podřídily a počet nových studentů humanitních oborů se v Japonsku snížil meziročně téměř o polovinu. Kdo se nevejde, může jít studovat praktický obor nebo si sociálněvědní studium hradit ze svého. Studium politologie jako příprava na McDonald? Žel ne! To všechno se v Japonsku odehrává v době, kdy je stále jasnější, že stejná nebo podobná výzva stojí před Českou republikou. Opakovaně jsme na to narazili v rámci odborných diskuzí o politickém programu Úsvitu-Národní koalice s podporou Bloku proti islámu a odpovídá to všeobecnému přesvědčení. Empirická data nemáme, nicméně je zcela zjevné, že když lidé platí studium inženýra, očekávají z toho nějaký prospěch i pro sebe – lepší stroje, vyšší konkurenceschopnost podniků, nová pracovní místa. Kdo ale očekává, že mu něco pozitivního přinese studium teatrologa? Správně, ten, kdo je sám teatrologem a kdo tudíž pokládá svou disciplínu za životně důležitou. A to se nemusíme šířit o „obornostech“ typu gender studies (vědecký feminismus), „studia občanského sektoru“, „evropské duchovní dějiny“ či „sociální ekologie“. Pozor, nejedná se o jednotlivé předměty, ale o obory studia. Pokud se kupř. zapíšete na pražskou Fakultu humanitních studií, bude z vás bakalář evropských duchovních dějin. Naivní spoluobčané předpokládají, že absolventi takových oborů končí jako prodavači v McDonaldech. Žel tomu tak není. Statistiky nezaměstnanosti absolventů ukazují, že státní správa a neziskovky dokážou vytvářet dostatek nových pracovních míst i pro ty nejbizarnější humanitní specializace. Zaměstnanec s průměrným platem, který ze svých daní financuje studium takového člověka (na úkor kvality vlastní zdravotní péče nebo třeba dopravní obslužnosti), tak získá pouze pochybné privilegium žít ho celý zbytek života. V celé republice nastupuje každý rok ke studiu téměř 17 000 nových studentů humanitních oborů... Ale to ještě není všechno. Kdyby se jednalo o etnologa, který bude zalezlý ve svém vědeckém ústavu a bude psát vědecké články, nikomu by to neškodilo (kromě zbytečně utracených peněz) a možná by to dokonce vedlo k získání nějakých užitečných poznatků. Jenže mezi dnešními absolventy humanitních disciplín převažují lidé mdlého rozumu (což vám potvrdí každý učitel, který má srovnání s předchozí generací), pro které zůstává skutečná vědecká práce nedostupnou. Nezbyvá tedy než vykazovat činnost v nově vzniklých úřadech a neziskovkách. To znamená vymýšlet si umělé problémy a připravovat další a další programy převýchovy spoluobčanů. Ostatně, celé dnešní imigrační krizi jsme se nejspíš mohli vyhnout, kdyby v Evropě nebyly miliony čekatelů na nová pracovní místa pro začleňovače, poskytovatele psychické podpory traumatizovaným uprchlíkům a další experty. Nevěřme, že dnešní mladí vítači pracují nezištně. V první řadě si připravují půdu pro přechod v profesionální pečovatelské země s více filosofy než dělníky v automobilkách. Tím vším není řečeno, že by studium humanitních disciplín bylo úplně k ničemu. Ostatně, autor tohoto článku je sociolog. Problém je v jejich nekontrolovatelném bujení. Před 25 lety byly v Praze pěstovány na jediné fakultě (Filosofická fakulta Univerzity Karlovy) a nikdo nestudoval politologii bez toho, že se zároveň učil

něčemu praktickému. V roce 2016 působí jen v rámci Univerzity Karlovy ještě **Fakulta sociálních věd** a Fakulta humanitních studií, přičemž každá z nich je větší než fakulta filosofická. Každý rok je přijímáno ke studiu řádově 200 studentů „čisté“ politologie. Vedlo to ke zvýšení kvality života? Je dnes česká politika kultivovanější než v dobách, kdy jsme ty stovky politologů neměli? Praha není výjimkou. V celé republice nastupuje každý rok ke studiu téměř 17 000 nových studentů humanitních oborů. Statistika poněkud klame, protože zahrnuje i budoucí právníky a učitele, nicméně pořád platí, že jsme zemí, kde je více intelektuálů, než kolik je zaměstnanců Škody Auto a ČEZu dohromady. Připadá vám to normální? Kdo se odváží píchnout do vosího hnízda? O tom, že humanitní obory potřebují dramatickou redukci, už dnes nelze pochybovat. Narážíme ale na stejný problém jako ve většině podobných případů – zbabělost politiků. Sáhnout na financování studia humanitních disciplín by bylo jako píchnutí do vosího hnízda. Vláda by musela počítat s hněvivou reakcí tisíců lidí. Musela by počítat s tím, že si místní lidé přivedou zahraniční příznivce. Musela by počítat s tím, že se na stranu humanitních postaví i technické univerzity (podstatná část dnešních rektorů jsou předlistopadoví komunisté navázaní na různá bratrstva). Takže závěr je jasný. Změna je zoufale potřebná, ale prosadit ji může jen někdo, kdo je zvyklý chodit do konfliktů a koho „kavárna“ i státní sdělovací prostředky nenávidí tak zběsile, že huře už být nemůže. Což opět ukazuje na nutnost výměny lidí, ale především na nutnost změny systému vládnutí. Čímž jsme zase u té „švýcarizace“. Lidové referendum o financování humanitních oborů na vysokých školách by celou záležitost vyřešilo velmi rychle.

URL| <http://www.virtually.cz/journal/?q=node/3992>

Petr Hampel

27.1.2016 [virtually.cz](http://www.virtually.cz) str. 00

Petr Hampel petrhampl.coma proč by to měly udělat i české vysoké školy? Před několika měsíci rozeslal japonský ministr školství Hakubun Šimonura 28 univerzitám dopisy, v nichž je zdvořile požádal, aby přestaly s vyučováním humanitních oborů, jako jsou sociologie, psychologie, politologie, religionistika a další. To znamená, že již v roce 2016 nebudou přijati noví studenti. Univerzita, která se nepodřídí, nemůže nadále počítat se státním financováním. Neznamena to úplný konec humanitních disciplín, ale jejich radikální omezení. Odpovídající fakulty jsou celkem na 60 státních univerzitách, a vedle nich v Japonsku působí několik set soukromých vysokých škol. Nejde tedy o likvidaci oborů, nýbrž o jejich citelné omezení. Proč platit něco, co není užitečné? Ministerstvo školství svůj krok zdůvodnilo dvěma skupinami argumentů. Za prvé. V zemi ubývá obyvatel i studentů a nedostává se zejména absolventů technických oborů. Nejsou-li technické obory zaplněny, je nesmyslné financovat jiné obory, které jim konkurují. Některé nesouhlasné hlasy tvrdí, že omezení studia humanitních disciplín bude mít za následek omezení kritického myšlení a že Japonsku hrozí „fašizace“. Za druhé. Daňoví poplatníci mají financovat pouze to, co je prakticky užitečné. Třeba studium psychologie či sociologie může mít podle ministerstva význam tehdy, je-li včleněno do přípravy budoucích personalistů nebo jiných prakticky zaměřených profesionálů. Čtenář si dokáže snadno představit, jaká odezva by následovala, kdyby se k podobnému kroku odhodlala česká vláda. Okupační stávky, demonstrace v ulicích, demonstrace solidarity v dalších evropských městech, palcové titulky novin, speciální pořady České televize... Proč by humanitní obory chyběly... V Japonsku nedošlo na srovnatelně prudkou reakci, nicméně novinové články říkají přesně to, co bychom nespíš četli u nás. Některé pochází od profesorů rušených kateder, další od nezávislých odborníků na vzdělávání, nesouhlasné stanovisko vydaly různé vědecké rady a vládní záměr kritizuje i podnikatelský svaz (což nemusí o ničem vypovídat, jak víme od doby, kdy české podnikatele zastupuje Vladimír Dlouhý). Některé nesouhlasné hlasy tvrdí, že omezení studia humanitních disciplín bude mít za následek omezení kritického myšlení a že Japonsku hrozí „fašizace“. Další k tomu dodávají, že průmysl nepotřebuje jen lidi s praktickými dovednostmi a znalostmi, ale taky lidi „s rozhybanými mozky“, zkrátka, že pracovníci potřebují především celkový rozhled a schopnost pochopit složité problémy, což jim mají dát právě humanitní disciplíny. A není málo ani těch reakcí, které se v podstatě omezují na urážky. Postoj ministerstva je prý urážlivý, ignorantský, anti-intelektuální, ministr tím ukázal svou duševní omezenost apod... a proč by možná nechyběly vůbec? Na urážky lze odpovídat jen urážkami, nicméně na věcné námítky existují jasné odpovědi. Profesionální intelektuálové jsou k totalitním ideologiím náchylnější než běžné obyvatelstvo s průměrným vzděláním. Toho si všiml už před 70 lety Joseph Schumpeter a od té doby to znovu a znovu potvrzují další studie. Že tohoto trendu není ušetřena ani jihovýchodní Asie, to by mohly nejlépe dosvědčit oběti kambodžských Rudých Khmerů (vedených profesionálním sociologem) nebo radikálních jihokorejských studentů zbožňujících severokorejského

diktátora. Co se týče „rozhýbaného mozku“, tady se zase ukazují daleko užitečnější přírodní vědy typu teoretické fyziky. I v humanitních oborech lze na podobné disciplíny narazit – analytická filosofie, metodologie vědy, některé podobory sociologické analýzy... Ale těm se věnuje jen nepatrná část studentů. Naivní spoluobčané předpokládají, že absolventi takových oborů končí jako prodavači v McDonaldech. Žel tomu tak není. Tak nebo tak, faktem zůstává, že univerzity se nakonec podřídily a počet nových studentů humanitních oborů se v Japonsku snížil meziročně téměř o polovinu. Kdo se nevejde, může jít studovat praktický obor nebo si sociálněvědní studium hradit ze svého. Studium politologie jako příprava na McDonald? Žel ne! To všechno se v Japonsku odehrává v době, kdy je stále jasnější, že stejná nebo podobná výzva stojí před Českou republikou. Opakovaně jsme na to narazili v rámci odborných diskuzí o politickém programu Úsvitu-Národní koalice s podporou Bloku proti islámu a odpovídá to všeobecnému přesvědčení. Empirická data nemáme, nicméně je zcela zjevné, že když lidé platí studium inženýra, očekávají z toho nějaký prospěch i pro sebe – lepší stroje, vyšší konkurenceschopnost podniků, nová pracovní místa. Kdo ale očekává, že mu něco pozitivního přinese studium teatrologa? Správně, ten, kdo je sám teatrologem a kdo tudíž pokládá svou disciplínu za životně důležitou. A to se nemusíme šířit o „obornostech“ typu gender studies (vědecký feminismus), „studia občanského sektoru“, „evropské duchovní dějiny“ či „sociální ekologie“. Pozor, nejedná se o jednotlivé předměty, ale o obory studia. Pokud se kupř. zapíšete na pražskou Fakultu humanitních studií, bude z vás bakalář evropských duchovních dějin. Naivní spoluobčané předpokládají, že absolventi takových oborů končí jako prodavači v McDonaldech. Žel tomu tak není. Statistika nezaměstnanosti absolventů ukazuje, že státní správa a neziskovky dokážou vytvářet dostatek nových pracovních míst i pro ty nejbizarnější humanitní specializace. Zaměstnanec s průměrným platem, který ze svých daní financuje studium takového člověka (na úkor kvality vlastní zdravotní péče nebo třeba dopravní obslužnosti), tak získá pouze pochybné privilegium žít ho celý zbytek života. V celé republice nastupuje každý rok ke studiu téměř 17 000 nových studentů humanitních oborů. Ale to ještě není všechno. Kdyby se jednalo o etnologa, který bude zalezlý ve svém vědeckém ústavu a bude psát vědecké články, nikomu by to neškodilo (kromě zbytečně utracených peněz) a možná by to dokonce vedlo k získání nějakých užitečných poznatků. Jenže mezi dnešními absolventy humanitních disciplín převažují lidé mdlého rozumu (což vám potvrdí každý učitel, který má srovnání s předchozí generací), pro které zůstává skutečná vědecká práce nedostupnou. Nezbyvá tedy než vykazovat činnost v nově vzniklých úřadech a neziskovkách. To znamená vymýšlet si umělé problémy a připravovat další a další programy převýchovy spoluobčanů. Ostatně, celé dnešní imigrační krizi jsme se nejspíš mohli vyhnout, kdyby v Evropě nebyly miliony čekatelů na nová pracovní místa pro začleňovače, poskytovatele psychické podpory traumatizovaným uprchlíkům a další experty. Nevěřme, že dnešní mladí vítači pracují nezištně. V první řadě si připravují půdu pro přechod v profesionální pečovatelské povolání. Země s více filozofy než dělníky v automobilkách. Tím vším není řečeno, že by studium humanitních disciplín bylo úplně k ničemu. Ostatně, autor tohoto článku je sociolog. Problém je v jejich nekontrolovatelném bujení. Před 25 lety byly v Praze pěstovány na jediné fakultě (Filosofická fakulta Univerzity Karlovy) a nikdo nestudoval politologii bez toho, že se zároveň učil něčemu praktickému. V roce 2016 působí jen v rámci Univerzity Karlovy ještě **Fakulta sociálních věd** a Fakulta humanitních studií, přičemž každá z nich je větší než fakulta filosofická. Každý rok je přijímáno ke studiu řádově 200 studentů „čisté“ politologie. Vedlo to ke zvýšení kvality života? Je dnes česká politika kultivovanější než v dobách, kdy jsme ty stovky politologů neměli? Praha není výjimkou. V celé republice nastupuje každý rok ke studiu téměř 17 000 nových studentů humanitních oborů. Statistika poněkud klame, protože zahrnuje i budoucí právníky a učitele, nicméně pořád platí, že jsme zemí, kde je více intelektuálů, než kolik je zaměstnanců Škody Auto a ČEZu dohromady. Připadá vám to normální? Kdo se odváží píchnout do vosího hnízda? O tom, že humanitní obory potřebují dramatickou redukci, už dnes nelze pochybovat. Narážíme ale na stejný problém jako ve většině podobných případů – zbabělost politiků. Sáhnout na financování studia humanitních disciplín by bylo jako píchnutí do vosího hnízda. Vláda by musela počítat s hněvivou reakcí tisíců lidí. Musela by počítat s tím, že si místní lidé přivedou zahraniční příznivce. Musela by počítat s tím, že se na stranu humanitních postaví i technické univerzity (podstatná část dnešních rektorů jsou předlistopadoví komunisté navázaní na různá bratrstva). Takže závěr je jasný. Změna je zoufale potřebná, ale prosadit ji může jen někdo, kdo je zvyklý chodit do konfliktů a koho „kavárna“ i státní sdělovací prostředky nenávidí tak zběsile, že hůře už být nemůže. Což opět ukazuje na nutnost výměny lidí, ale především na nutnost změny systému vládnutí. Čímž jsme zase u té „švýcarizace“. Lidové referendum o financování humanitních oborů na vysokých školách by celou záležitost vyřešilo velmi rychle.

URL <http://www.virtually.cz/journal/?q=node/3992>

Český export rekordně roste

28.1.2016 ČT 24 str. 01 21:00 Ekonomika

Michala HERGETOVÁ, moderátorka

Zboží za rekordní téměř 4 biliony korun vyvezly loni české firmy do zahraničí, hlavně stroje a dopravní prostředky. Export tak meziročně stoupl o 7,5 %. Roste hlavně závislost na zbytku Evropské unie.

Vendula HORNÍKOVÁ, redaktorka
Michaela NOVÁKOVÁ, redaktorka
redaktorka

165 milionů ventilů a rozprašovačů vyrobí v této firmě na jihu Čech a téměř všechny z nich končí v zahraničí. Pomáhají třeba rozstříkat každou třetí barvu ve spreji v celé Evropě. Stroje tu jedou na maximum. Víc už firma ani vyrábět nemůže. Práci tu loni našlo pět nových zaměstnanců a investovat museli i do nového vybavení.

Lubomír ZEMAN, výrobní ředitel, Koh-i-noor

Vyrábíme ve třech směnách, tady vidíme finální produkt, finální produkt míří do oblasti zdravotnictví, do oblasti techniky a do oblasti potravinářství. Z potravinářství nezajímavější aplikace - aplikace olivového oleje.

Vendula HORNÍKOVÁ, redaktorka
Michaela NOVÁKOVÁ, redaktorka
redaktorka

Například takovýchto aerosolových ventilů firma ročně vyrobí 40 milionů. Nejčastěji končí v Německu nebo v Holandsku. Nově je ale firma vyváží také do Brazílie. Podobně jako odsud míří většina českých výrobků do Evropy, o 15 % víc se vyvezlo třeba na Slovensko. Oblíbeným cílem byla i Anglie a tradičně Německo. Nejvíc si pak pohoršilo Rusko.

Jan MLÁDEK, ministr průmyslu a obchodu /ČSSD/

Budeme hledat nové trhy. V rámci EU je to jednodušší, ale jsou nižší zisky, kdežto mimo EU jsou větší rizika, ale také větší zisky.

Zbyněk STANJURA, předseda poslaneckého klubu /ODS/

Nejlepší by bylo, kdyby se vláda držela takového jednoduchého sousloví, k podpoře podnikání nepodnikat a nepřekážet.

Vendula HORNÍKOVÁ, redaktorka
Michaela NOVÁKOVÁ, redaktorka
redaktorka

Světla z Jihlavy svítí v autech po celém světě. Loni jich tu vyrobili kolem 5 milionů, tedy o pětinu víc než v roce 2014.

Sebastien SAINT-BONNET, generální ředitel, Automotive Lighting

Nabírali jsme, to bude pokračovat na příští rok.

Vendula HORNÍKOVÁ, redaktorka
Michaela NOVÁKOVÁ, redaktorka
redaktorka

Exportu pomáhá i intervence České národní banky. Podle prezidenta Zemana by ale neměla trvat dlouho.

Miloš ZEMAN, prezident republiky

Slabá měna je samozřejmě krátkodobou výhodou pro naše exportéry. O tom nikdo nepochybuje. Položme si otázku, zda je to i výhoda dlouhodobá.

Vendula HORNÍKOVÁ, redaktorka
Michaela NOVÁKOVÁ, redaktorka
redaktorka

Třeba ve strojírenství má v plánu víc než 70 % firem vyvážet své výrobky do nových zemí. Některé tak budou své výrobní haly i rozšířit, právě jako ta z jihu Čech. Do dvou let tu získají práci další desítky lidí. Vendula Horníková a Michaela Nováková, Česká televize.

Michala HERGETOVÁ, moderátorka

O českém exportu a jeho budoucnosti budeme mluvit s Michalem Mejstříkem, profesorem ekonomie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, vítám vás ve studiu,

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, **FSV UK** v Praze

Také dobrý večer.

Michala HERGETOVÁ, moderátorka

A do Podkrkonoší přeji také krásný večer Jiřímu Grundovi, předsedovi Asociace exportérů.

Jiří GRUND, předseda, Asociace exportérů

Já přeji hezký večer všem.

Michaela HERGETOVÁ, moderátorka

Pane profesore, exportu se daří, hlavně v Evropské unii, 84 % veškerého exportu míří právě tam, není už to příliš? Co když se Evropské unii nebude dařit?

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, **FSV UK** v Praze

Upřímně řečeno, ta situace, jak jste jí dneska diskutovala, tak se liší podle různých segmentů. Samozřejmě vývozci investičních celků, tak v Evropě nemají na různých ustláno. Zatímco výrobci jako například tam uváděl ředitel firmy Juta, tak ty nenarazí na ty bolestní hranice cel, a těm se velice dobře daří prosazovat se na těch těžkých trzích. Juta má třeba 7 miliard obrátů, sice vyváží do 73 zemí, ale ta Evropě.

Michala HERGETOVÁ, moderátorka

Afrika obrovská.

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, **FSV UK** v Praze

Ano, ale ten úspěch právě při těch umělých površích vlastně nejrůznějších typů stadionů, ten nejlépe prosazují tady. Na straně druhé, když se podíváte některé nové trhy, já jsem tam uváděl například Spojené státy, kde díky tomu, že také dolar je trošku někde jinde, než býval, tak díky silnému dolaru tak ty inkasa jsou pak někde úplně jinde, než bývali v letech, kdy dolar stál 17 až 19 korun. Takže ono skutečně člověk musí sledovat ty nejrůznější trhy. My samozřejmě, protože jsme to dělali jako byznys cancel, tak také jsme tam poukazovali na skutečnost, že celá řada těch exportérů, kteří se trošku bojí, na druhé straně.

Michala HERGETOVÁ, moderátorka

Pojďme dát prostor právě samotným exportérům. Zástupce a jeden z nich Jiří Grund už je s námi ve spojení, jak jsem říkala. Čím to tedy je, že Evropa nabírá na významu z 82 % bezmála 84,5 %. Je to tím, že exportéři nechtějí jít dál, neumějí to, bojí se, nemají dostatečnou podporu nebo je to právě onen dolar? Kde je problém?

Jiří GRUND, předseda, Asociace exportérů

Já myslím, že těch důvodů je víc a především naši exportéři tady jako České republiky znají. To znají Evropu, účastní se výstav a tam jezdí na služební cesty a tam se jako zákazníci jako získávají velice dobře a velice snadno, protože kulturní rozlišnosti zde prostě neexistují. Tam se celkem a už jako mohu říci, že Česká republika má jako po Evropě velice dobré jméno. Tady se už nám podniká mnohem lépe, než se vytvářely kdysi skupiny jako byl prostě BRICS a tak dále, který teďka vůbec nehrají skoro žádnou roli a tak dále, podívejte se na Brazílii a tak dále, tam spíš jde k maximálnímu poklesu. Export do Ruska o třetinu se snížil a tak dále, čili já si myslím, že ti exportéři naprosto intuitivně a cílevědomě jdou, kde najdou pro své výrobky odbyty. To je všechno.

Michala HERGETOVÁ, moderátorka

Když se podíváme na řadu těch vzdálenějších a také rizikovějších trhů, tak tam podnikatelé potřebují pojištění a teď na fóru zaznělo, že by se mělo zvýšit spoluúčast vývozců na krytí případných rizik jištěných EGAP. Jak moc a jak moc by to zasáhlo do exportu?

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, **FSV UK** v Praze

Tak upřímně řečeno, řada těch trhů, o kterých hovoříme na těch třetích trzích, tak tam může mít třeba pro investiční celky vyšší marže. Na straně druhé ve chvíli, kdy ty marže zase nejsou nějak ohromující, 5 - 7 %, tak těch 10 % spoluúčasti může být pro některé firmy hodně vážné. Takže z tohoto hlediska určitě ta logika podílet se na potenciálních ztrátách je sice na jedné straně logická, ale je nutné vážit oč se konkrétně jedná. Na druhé straně, když se podíváte na míru pojištěnosti exportu právě ze strany státních institucí, tak ta v tuto chvíli je velmi malá. To znamená, ty trhy, zejména evropské, tak tam vůbec to pojištění nevystupuje.

Michala HERGETOVÁ, moderátorka

Proto se ptám na ty vzdálenější trhy.

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, **FSV UK** v Praze

A Spojené státy tam, pan koneckonců úspěšným exportérem je právě předseda Asociace exportérů, tak to může sám potvrdit, za jakých podmínek se tam vyváží.

Michala HERGETOVÁ, moderátorka

Přeci jen ale, pane Grunde, neměla by být míra spoluúčasti podnikatelů na onom pojištění exportním vyšší než 1 %?

Jiří GRUND, předseda, Asociace exportérů

Já myslím, že těch 10 % je v pořádku. Já myslím, že každý je dobrý podnikatel, samozřejmě musí nést také nějaké riziko. Těch 10 % není velká míra. Já v tom nevidím vůbec žádný problém, jedině při velkých objemech investičních celcích a tak dále, tam by mohl být nějaký problém, ale jinak můžu říct sám za sebe nebo za členy Asociace exportérů, nevidíme žádný problém, že bychom se my podíleli 10 % v žádném případě.

Michala HERGETOVÁ, moderátorka

Když se podíváme na teritoria, kam se teď zaměřují zástupci států? Čína, Rusko, Ázerbájdžán, Kazachstán, Tatarstán, to jsou země, do kterých zamířili. V tomto roce v plánu má prezident Latinskou Ameriku, Indii, Vietnam. Jsou to vhodné budoucí trhy pro české vývozce?

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, **FSV UK** v Praze

Taky už to tam dneska koneckonců zaznělo. Na jedné straně a zaznělo to už v těch vašich vystoupeních, právě v té analýze těch našich spolupracovníků, se kterou jsme dělali, to je pan Vacek z firmy CIC, tak ty vlastně při šetření ředitelů firem, tak zjistili, že 71 % firem potvrzuje, že mají v plánu rozšířit svá exportní teritoria, což je opravdu z hlediska budoucnosti silné a nejen v Evropě, ale i vzdálenějších destinacích, především Asie a Střední Východ. Ten problém je, že například ty země, které jste jmenovala, takže Ázerbájdžán zrovna utrpěl poklesem ceny ropy mnohem více než některé jiné země. Musel si vzít nedávno velkou půjčku. Kazachstán, ten je také prostě je trošku jako na tom trošku lépe, ale také ta situace tam není úplně dokonalá. Takže ty některé trhy, které by měly nahradit ten výpadek Ruska, kde opravdu ta situace sice bude trošku zmírněná díky tomu, že zřejmě v polovině roku budou zrušeny sankce, o tom jsme tam hodně diskutovali, ale na druhé straně cena ropy určitě nevyškočí na těch 35 dolarů tak jak je třeba dneska.

Michala HERGETOVÁ, moderátorka

Dokonce chvíli nad 36 velmi krátce.

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, **FSV UK** v Praze

Takže z tohoto hlediska ta situace vlastně exportní, která je nastavena vůbec z hlediska Ruska, i rozpočtově je někde úplně na dvojnásobku a podobně. Tak asi při těch kurzech 80 až 85 vlastně rublů za dolar, tak ta bude stěžovat splácení právě jakýchkoliv větších projektů.

Michala HERGETOVÁ, moderátorka

Jak se tedy, pane Grunde, bude asi dařit vývozu a vývozcům v tomto roce a kde?

Jiří GRUND, předseda, Asociace exportérů

Já si myslím, že se bude dařit dobře, ty předpoklady tady jsou. Naše měna je v podstatě po intervencích České národní banky na dobré úrovni, čili ty příjmy českých exportérů budou prostě dobré. Je fakt, že to nebude navěky, že určitě tam bude nějaká změna, ale nedomnívám se, že bude velká, protože pan Rusnok dneska velice jasně řekl, že nepočítá s tím, že by mělo dojít k nějaké prostě radikální a podstatné změně, čili to je v podstatě dobré. Nepočítáme s tím, že to bude navěky, my jsme rádi, že to přišlo a nám to dalo v podstatě čas na to, abychom se nadechli a trošku si nainvestovali dopředu. Na druhou stranu, nejsem takový optimista, že dojde, i když mají, spousta lidí chce exportovat do zemí, o kterých jste před chvílí hovořili.

Michala HERGETOVÁ, moderátorka

Už vás poprosím jen velmi stručně. Čas nám ubíhá.

Jiří GRUND, předseda, Asociace exportérů

Nedomnívám se, že to bude krátkodobý úspěch. V žádném případě. Pokud někdo chce do těchto zemí exportovat, potřebuje mnohem delší dobu.

Michala HERGETOVÁ, moderátorka

Jiří Grund a profesor Michal Mejstřík diskutovali o exportu v Ekonomice, díky.

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, **FSV UK** v Praze

Také děkuji.

Jiří GRUND, předseda, Asociace exportérů

Mějte se hezky, hezký večer, na shledanou.

Rádio bez posluchačů je jako svatba bez nevěsty

29.1.2016 Právo str. 04 Zpravodajství

Jana Perglerová

NOVÝ GENERÁLNÍ ŘEDITEL ČESKÉHO ROZHLASU RENÉ ZAVORAL ŘEKL PŘÁVU:

**** Český rozhlas si většina lidí pouští hlavně kvůli hudbě a zprávám. Bude se něco měnit?**

Určitě ne. Rozhlasové vysílání vždy bylo a bude kombinací hudby a mluveného slova. Budeme stále nabízet jak informace, tak i kulturu, zábavu či vzdělávání. To je posláním Českého rozhlasu jako média veřejné služby. Chceme nadále rozvíjet program, aby byl co nejpestřejší. Pevné místo v něm budou mít i formáty, které žádná komerční rozhlasová stanice nenabízí, například dokumenty či drama.

**** Proč chcete usilovat o zdražení koncesionářského poplatku? (V současnosti platíme 45 korun – pozn. red.) To už nemáte kam sáhnout pro peníze?**

Byl bych rád, aby byla problematika koncesionářského poplatku vnímána v širším kontextu. Výše rozhlasového poplatku dlouhodobě stagnuje, zatímco většina běžných provozních nákladů neustále stoupá. Český rozhlas přesto se svým rozpočtem vychází. Hospodaří odpovědně. Náš posluchač zhruba za cenu jedné kávy dostává každodenně v měsíci čtyřicet hodin programu naplněného zpravodajstvím, hudbou, publicistikou, slovesnými či vzdělávacími pořady. To není málo. Indexace koncesionářského poplatku je jednou z věcí, o které bych chtěl začít seriózně diskutovat. Tato snaha je motivovaná cílem nabídnout veřejnosti ještě lepší služby. Od kvalitního programu až po co nejlepší přenos a stabilitu vysílání.

**** Není luxusem mít dvě zpravodajské stanice Radiožurnál a Český rozhlas Plus?**

Díky tomu, že tyto dvě stanice máme, jsme se zařadili po bok vyspělých mediálních domů západní Evropy. Radiožurnál je proudovou a dynamickou stanicí zpravodajství a hudby. Stanice Plus nabízí především analytickou publicistiku pro náročného posluchače, pro ty, kteří chtějí znát podrobnosti a zabývat se událostmi do hloubky. Obsahově se stanice nepřekrývají, ale doplňují.

**** Při veřejném slyšení na rozhlasové radě, která rozhodovala o novém řediteli, jste řekl větu, že Český rozhlas musí respektovat stávající posluchače. Jak a v čem?**

Měl jsem tím na mysli především to, že si vážíme svých tradičních a věrných posluchačů. Rozhlas bez posluchačů, to je jako svatba bez nevěsty. Chápeme jejich potřeby. Řada z nich je v mnohém konzervativní. Mají své oblíbené pořady, jsou zvyklí na specifický rytmus a schéma vysílání. Pokud budeme dělat nějaké změny, které jsou samozřejmě vzhledem k zdravému rozvoji rozhlasu nutné, budeme je provádět citlivě a s ohledem právě na věrné posluchače. V zásadě jde o to, že musíme vnímat trendy a snažit se zaujmout co nejvíce posluchačů nových. Zároveň ale respektovat tradice a být doslova životním průvodcem pro lidi, kteří si nás dlouhodobě pouštějí.

**** Podle vašich slov nejsou konkurentem Českého rozhlasu komerční rádia, ale nemediální hráči. V čem chcete být lepší než konkurence?**

Komerční rádia jsou samozřejmě stále našimi bezprostředními konkurenty. Tradiční média, tedy rozhlas, televize či tištěné deníky, ale obecně čelí tvrdému tlaku online prostředí. S rozvojem sociálních sítí ztrácejí prvenství v přenosu základní informace. Novinářem dnes může být prakticky každý, kdo se v online prostředí trochu pohybuje, kdo má chytrý telefon. Chceme této konkurenci čelit především kvalitou a relevancí svého obsahu. Rozhlas není stroj, ale živý organismus. Musíme být důvěryhodní, nezávislí a musíme nabízet exkluzivní formáty. Také volit správný distribuční mix, abychom veřejnost oslovili vysíláním analogovým, digitálním i našimi weby a sociálními sítěmi.

**** Co už jste stihl jako ředitel udělat? (René Zavoral se ujal funkce 21. ledna – poznámka redakce)**

Začali jsme pracovat na nové organizační struktuře, která bude mít pouze tři stupně řízení a díky tomu bude při rozhodování a komunikaci pružnější. Stát bude na sedmi odborných ředitelích. Podnikám všechno pro to, aby nová struktura začala fungovat od 1. března. V dohledné době také chci uspořádat setkání se

zaměstnanci a podrobně jim veškeré změny, včetně personálních, vysvětlit. Dál pracujeme na programových prioritách a projektech, které jsme si vytyčili na rok 2016.

* * Jaké jsou vaše dlouhodobé plány?

Byl bych rád, aby Český rozhlas byl opravdu otevřeným médiem směrem k veřejnosti. Otevřením myslím například zveřejňování smluv, zavedení interaktivního rozpočtu, do kterého bude mít každý přístup. Hodlám zřídit etický panel a funkci ombudsmana, který by se zabýval připomínkami posluchačů. Výrazně chci podporovat mediální gramotnost, rozvíjet občanskou a investigativní žurnalistiku a také slovesnou tvorbu. Zasadím se, aby byl Český rozhlas prostoupen kvalitou, otevřeností a profesionalitou.

* * V čem chcete navázat na práci předchozího ředitele Petera Duhana a v čem se od něj chcete lišit?

Určitě navážeme na restrukturalizaci. Byla nutná a dobře odstartovaná. Její největší slabinou ale byla malá diskuse se zaměstnanci a nedostatečné vysvětlování změn a jejich příčin. To snad napravím a povedu s rozhlasáky opravdový dialog. Mým záměrem je také stanovit chybějící dlouhodobý finanční plán. Co nejdříve je také třeba dát do pořádku nedotaženou personální agendu. Mám na mysli hlavně vytvoření katalogu pozic či kariérního řádu. Také budeme pracovat na nastavení lepších kontrolních mechanismů uvnitř rozhlasu.

* * Jste připraven čelit tlaku politiků a hájit veřejnoprávnost Českého rozhlasu?

Český rozhlas si musí zachovávat důsledně své veřejnoprávní hodnoty, dodržovat zákon a ctít svůj kodex. Rád bych uvedl, že jako náměstek pro program a vysílání jsem nikdy žádným tlakům politiků nečelil. Nechtěl bych ale, aby byl pojem veřejnoprávnosti ztotožňován s jakýmsi politickým vakuem. Politika, ať chceme, nebo ne, je významnou součástí veřejného života. Nelze ji žádným způsobem vytěsnit či se od ní snažit odříznout a distancovat se. Považuji za normální vést s politiky korektní a věcnou diskusi. Stejně tak ji chci vést s jakoukoli jinou profesní či názorovou skupinou, která reprezentuje naši společnost.

Posluchač dostává za cenu jedné kávy každodenně 24 hodin různého programu. To není málo

Považuji za normální vést s politiky korektní a věcnou diskusi

René Zavoral se narodil 4. dubna 1976 v Havířově. V roce 2000 absolvoval **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy, obor politologie. V Českém rozhlasu (ČRo) pracuje od roku 2001, s přestávkou v letech 2005 až 2006, kdy působil v korporátní komunikaci Komerční banky. Od roku 2013 až doposud byl náměstkem generálního ředitele ČRo pro program a vysílání. Jako náměstek řídil strategický rozvoj rozhlasu, předtím řídil v rozhlasu komunikaci, marketing a PR. Zastupuje ČRo v Rozhlasovém výboru Evropské vysílací unie (EBU), který sdružuje evropská veřejnoprávní rádia. Mezi jeho koníčky patří cestování a turistika.

Foto autor| Foto PRÁVO – Milan Malíček

Pánbůh s námi a zlý pryč, úpí Petr Žantovský nad ČT. Zejména moderátorům Událostí, komentářů se tento týden mimořádně dařilo...

30.1.2016 parlamentnilisty.cz str. 00 Monitor

Jiří Hroník

TÝDEN V MÉDIÍCH V domácích sdělovacích prostředcích poutal v uplynulém týdnu největší pozornost výrok prezidenta Miloše Zemana z jednoho mítinku. Velice dotčeně zareagoval premiér Bohuslav Sobotka, a tak mu mediální analytik Petr Žantovský připomíná jeho neomalenost, kdy se posmíval kandidátům pro přímou prezidentskou volbu kvůli věku a nazval je partičkou mocichtivých sedmdesátníků deroucích se na Hrad, u nichž hrozí, že jim při debatách vypadne z pusy protéza.

Zcela jednoznačně se mediální událostí týdne stal výrok prezidenta Miloše Zemana během mítinku v Tišnově u Brna. "Určitě to dlouho vydrží, protože naši novináři jsou svým tématům věrní, obzvláště když to jsou témata tak šmakovná, kdy podle nich prezident vyzve veřejně k odstranění pana premiéra zbraní. To je přesně ta interpretace, kterou si musel odnést každý, kdo posuzoval událost jen podle médií. Média spustila neuvěřitelně hysterický tanec kolem toho bonmotu, který, jak má pan prezident ve zvyku, vychází zpravidla z auditoria. Jak se z publika hovoří, tak ve stejném duchu odpovídá. Na to má čidlo už od časů, kdy jezdil se Zemákem a mluvil na náměstích plných různých lidí. Ví, že jinak se mluví na náměstí, jinak na mítinku a jinak na ekonomickém fóru, tyto žánry si rozhodně neplete. Nespletl se ani tentokrát a získal si potlesk v sále," uvádí pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský.

Podle toho, jak o tom referují média, vznikl dojem, že se prezident dopustil strašného činu, člen Rady ČT Zdeněk Šarapatka na něj dokonce kvůli tomu podal trestní oznámení. "Zjevně je tedy podle pana Šarapatky prezident trestně odpovědný, zřejmě usoudil, že to je trestný čin. Jestli se tedy pan prezident dopustil nějakého činu s podezřením na trestný čin, tak by bylo zapotřebí posuzovat i míru provinění těch ostatních. Protože pokud vím, tak v tom sále bylo dvě stě, tři sta lidí a většina z nich tleskala nebo se smála, tedy vyjádřila svůj souhlas s tím bonmotem pana prezidenta. Já myslím, že by bylo zapotřebí získat soupis těch lidí, kteří se setkání s prezidentem zúčastnili a potom je všechny jednoho po druhém prošetřit, jestli tleskali a smáli se právě po tomto bonmotu," poukazuje mediální analytik na absurdnost reakcí sdělovacích prostředků i horlivého radního.

Sobotkův vtípek o partičce sedmdesátníků deroucích se na Hrad

Pokud by se ti lidé přiznali, nebo pokud by je někdo udal, že je viděl smát se a tleskat, tak by podle této logiky bylo třeba je také trestně stíhat za podílnictví na tomto trestném činu. "Ale nevím, jak ho nazvat. K tomu nechť se vyjádří právníci nebo to ví pan Šarapatka, když už podal to trestní oznámení. Každopádně by bylo zapotřebí zkoumat míru spoluprovinění všech těch tleskajících účastníků v sále. Mně to připomíná, použiju jednu historickou paralelu, jak byli po roce 1968 lidé zkoumáni ze vztahu k srpnovému vstupu okupačních vojsk. Tak by to mohlo být podobné, že by se zkoumali občané ze svého vztahu k výroku pana prezidenta a podle toho by se jim to pak psalo do jejich osobních papírů a následně by podle toho byli omezeni v přístupu ke vzdělání, v přístupu k zaměstnání a tak podobně," rozvíjí Petr Žantovský ještě dál úvahy o tom, jak by se mohlo zatočit se Zemanovými příznivci.

Buď je to skutečně tak, že jsme ztratili smysl pro humor a už budeme smrtelně vážní ve všem svém konání, nebo je to proto, že to řekl právě Zeman a že to bylo právě na adresu Sobotky. "Abychom se mohli zamyslet nad odpovědí, jak tomu tedy je, tak nabídnu analogii z minulosti. Pan Sobotka v srpnu 2012, kdy ještě nebyl premiérem, ale jen opozičním politikem, v narážce na věk prezidentských kandidátů, z nichž nejstarší byl Karel Schwarzenberg, na svém facebookovém profilu napsal, že by nechtěl, aby někomu z kandidátů v prezidentských debatách vypadla v přímém přenosu při debatě protéza jako jednomu pákistánskému politikovi," připomíná mediální odborník. "Prostě jsem si představil tu partičku mocichtivých sedmdesátníků deroucích se na Hrad a neudržel jsem se," dovysvětlil tehdy krátce po svém "povedeném" vtípu Bohuslav Sobotka.

Slova o nedostatku smyslu pro humor by si měl premiér připomenout

Když se proti tomuto výroku ozvaly nějaké nesmělé protesty, tak Bohuslav Sobotka označil tyto námitky za pruderní a za projev nedostatku smyslu pro humor. "Tak myslím, že bychom se ve světle této vzpomínky měli zamyslet i nad tou čerstvou událostí, o které referují jako o převratné téměř všechna naše média. A k tomu bych přiřadil poznámku, která je z pátečních novin, kde se na toto téma vyjadřuje; jak je jeho zvykem, hodně zešíroka a rozhořčeně bývalý poradce prezidenta Havla Jiří Pehe. Tvrdí, že zdaleka nejde jen o to, že Zeman řekl něco o kalašnikovu, ale že - cituji - ‚zejména v zahraniční politice si prezident Zeman dělá de facto co chce, často v přímém rozporu s linií vlády‘. A obecně kritizuje prezidenta za jeho politické názory, že je nekoriguje s názorem právě existující vládní politiky," líčí Petr Žantovský.

Proto má zapotřebí připomenout dvě věci. Jednak tu, že Miloš Zeman má hodně silný mandát díky tomu, že byl přímo zvolen. "Ale i kdyby byl zvolen jako jeho předchůdci, tak by byl zvolen Parlamentem, nikoli vládou. Není tedy odpovědný vládě a nemusí tedy konzultovat své názory na to či ono s vládou. Měl by ctít základní parametry, jako například že jsme členy nějakých mezinárodních společenství, ale vedle toho jistě má nárok na svébytné názory. Vzpomeňme si ostatně, že i pan Klaus měl často jiné názory na mnoho věcí, nejen zahraniční, ale zejména na ekonomickou politiku, než předsedové vlády. Zejména za pana Paroubka, který chtěl pro hlavu státu vymýšlet různé regule, to jistě nebylo jednoduché soužití," upozorňuje mediální analytik.

Když byl prezidentem Havel, tak Pehe na loajalitu k vládě neapeloval

Vzpomínat se však může i na časy starší, na éru prezidenta Havla, jemuž Jiří Pehe dělal poradce. “Pan Havel byl prezidentem za vlády premiéra Václava Klause, posléze měl svou loutkovou vládu pana Tošovského, kterou si najmenoval na půl roku, posléze byl prezidentem za premiéra Miloše Zemana. Ani s jedním, ani s druhým neměl prezident Havel stejný názor téměř na nic na světě, snad jen na to, že český jazyk je krásný a je třeba ho užívat s úctou. To je asi tak všechno, co měli společného. A pak ještě měli společnou rétoriku k listopadu 89, to jistě ano, ale v praktické politice už toho mnoho nebylo,” tvrdí Petr Žantovský a nevybavuje si, že by se proti tomu Jiří Pehe, který za to s takovým rozhořčením kritizuje Miloše Zemana, někdy ohradil.

“Opravdu si nevzpomínám, že by pan Pehe tehdy napsal do nějakých velkých novin, jako je Právo, že je špatně, že pan prezident Havel nekonzultuje s vládou Václava Klause nebo s vládou Miloše Zemana svá zahraničněpolitická prohlášení, názory, postoje, stanoviska nebo své výjezdy. Nevzpomínám si, že by pan Pehe tehdy apeloval na loajalitu pana prezidenta Havla vůči vládě. Takže ono to nebude ani o Pehem, ale je to celé o Zemanovi, respektive o dnešním vztahu k němu velké části mediální obce, kterou pan prezident nazývá ‚pražskou kavárnou‘. A jistě mu všichni novináři tuto neudálost ještě stokrát připomenou a pan prezident se nad tím stokrát zasměje, až to bude číst, a to bude asi tak všechno,” konstatuje mediální odborník.

Jmenování profesorů je z vysokoškolského zákona nejméně podstatné

Za druhé téma si vybral čerstvě schválenou novelu vysokoškolského zákona. “Zajímá mě jako profesionála, protože působím v akademickém prostředí a tudíž jsem byl velmi zvědavý na její znění. A kdybych byl odkázán na informace z médií, tak nevím, zda mám, nebo nemám být rád, že ten zákon byl schválen, protože jsem se z nich téměř nedozvěděl, co v něm je. Kdybych jeho znění neznal dopředu a nezajímalo se o to dlouhodobě, tak bych dnes byl docela na holičkách, protože třeba způsob, jak o tom zákonu referuje Česká televize, je obraz bídy a utrpení,” říká pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský a jako příklad zmiňuje debatu ve Studiu ČT24 s poslankyní Annou Putnovou z TOP 09 a Jiřím Miholou z KDU-ČSL, která se převážně týkala jmenování profesorů.

“To je zřejmě nejvyšší specializace, které je schopen průměrný pracovník České televize, protože si všiml, že s jejich jmenováním byly v minulosti nějaké problémy, které měly opět další společný jmenovatel v osobě pana prezidenta. Tudíž se debata zabývala hlavně jmenováním profesorů. No to je hezká debata, ale k ničemu, protože pro vysokoškolský zákon to je úplně nejméně podstatné. Stejně tak ve čtvrtek v Událostech, komentářích na totéž téma debatoval moderátor David Borek s rektorem Univerzity Karlovy Zimou. A pan rektor pana moderátora naprosto dostal, protože úplně čítankovým způsobem obrátil téma, vzal mu dech, vzal mu veškerou iniciativu a řešil si tam věc, která zajímala výhradně a pouze pana rektora Zimu. Nebo se mu nechtělo debatovat o jiných aspektech tohoto zákona, tak vyndal jednu úplnou banalitu, která je v něm nešťastně formulovaná,” myslí si mediální analytik.

Moderátor to spolkl i s navijákem, tak se televizní rozhovory nedělají

Šlo o způsob vzniku pracovněprávních vztahů v akademickém prostředí a o míru povinnosti kontrasignace či konzultace při přijímání nebo prodlužování pracovních smluv mezi děkanem a rektorem. “To je opravdu subtilní záležitost, která zajímá možná vedení těch škol, ale určitě ne veřejnost. Je to problém absolutně specifický a úplně detailní a vůbec se netýká dopadů vysokoškolského zákona na akademické prostředí, natož tedy na veřejnost. Ale pan Zima s ním dokonale rozvrátil toto téma a během asi deseti minut se nediskutovalo o ničem jiném. Bylo to úžasné, protože pana moderátora vtáhl do svého tématu a pan moderátor mu to spolkl, jak se říká, i s navijákem a hrál tu hru s ním až do vítězného konce. To bylo naprosto úžasné, to by se mělo nahrát a pouštět na ukázkou, jak se nemá dělat televizní rozhovor. To byl dokonalý příklad,” podotýká Petr Žantovský.

Takže z toho, co na novele vysokoškolského zákona opravdu zajímá akademickou obec a veřejnost, jsme se dozvěděli jen povšechnou informaci ze zpravodajství, že se zavádí tzv. institucionální akreditace a dosáhnou na ni pravděpodobně jenom velké vysoké školy veřejné typu Vysoké školy ekonomické, Univerzity Karlovy a Masarykovy univerzity. “To je věc, o kterou tyto školy dlouhodobě bojovaly, protože jim po právu vadilo, jak jim v mnoha směrech nekompetentní zásahy stávající Akreditační komise brzdily život. Vzpomeňme si na to, jak paní Dvořáková, předsedkyně Akreditační komise, nekompetentně rozhodovala o tom, zda

egyptologie na Univerzitě Karlově nebo herectví na pražské divadelní fakultě jsou kvalitní a jestli jsou dostatečně oprávněny dostat reakreditace nebo akreditace. Dokonce některá taková rozhodnutí pozastavila,“ připomíná mediální odborník.

O dopadu na soukromé vysoké školy se z médií zájemce nedozvěděl nic

Tohle jsou skutečnosti, které zajímají akademickou obec i veřejnost a díky té institucionální akreditaci si jednotlivé vysoké školy budou moci za určitých podmínek rozhodovat o akreditaci jednotlivých oborů samy, zda budou pokračovat, zda je zastaví nebo vytvoří obory nové i v závislosti na potřebách pracovního trhu. “Ale jak to bude se soukromými školami nám nikdo v médiích nesdělil. Jestli to bude tak, jak chtěla původně paní Dvořáková, že soukromá škola dostane jen nějakou potřebnou podakreditaci a že tam bude moci probíhat jen jakési dovednostní bakalářské studium, nebo jak, to nám média nesdělila. Jestli má někdo doma dítě, které by rád poslal do některé ze soukromých škol, a díval se na Českou televizi nebo spoléhal na média, tak se stejně jako pedagogové těchto škol moc nedozvěděl o tom, co je čeká,“ domnívá se Petr Žantovský.

Jeho pozornosti neušla ani akce s názvem “Televize v čase změn“, která tento týden proběhla na téma Televize veřejné služby - situace, perspektivy, evropské trendy. “Toto veřejné slyšení výboru pro vzdělávání, vědu, kulturu, lidská práva a petice Senátu ČR zahájil, ukončil a také organizoval senátor Jiří Oberfalzer z ODS. Je zajímavé se podívat na jména vystupujících. Kromě paní doktorky Kalistové za Ministerstvo kultury se zúčastnili Karel Hvižďala, velký zastánce veřejnoprávní televize v podobě, v jaké ji dnes máme. Jean Phillip De Tender, ředitel oddělení médií EBU. Tomáš Trampota z **Fakulty sociálních věd** UK, rovněž známý přítel veřejnoprávnosti tak, jak ji máme. Milan Fridrich, programový ředitel ČT, dále Jiří Svoboda, režisér, který pracuje zejména pro Českou televizi. Jiří Šesták, bývalý ředitel Jihočeského divadla, dnes senátor, též velký vyznavač veřejnoprávnosti, jak je dnes,“ vyjmenovává analytik účastníky senátního slyšení.

Česká televize je úžasná, lepší výkony po ní ani nemůžeme chtít

Mohl by takto pokračovat, ale už z tohoto výčtu je patrné, že na něm vystoupili ti, “co spolu mluví“, jak říkával svého času Miroslav Macek. “Nebyl tam připuštěn ani jeden oponentní názor, nezúčastnil se nositel jiného názoru na Českou televizi nebo veřejnoprávní média než bytostní přívrženci. Druhou chybou bylo, že senátní výbor, který to organizoval, asi neměl moc zájmu, aby se zúčastnilo velké množství veřejnosti, jinak by to slyšení udělali v jiném formátu a s větší publicitou. Tohle proběhlo velmi potichu a nenápadně. Ptejme se proč. Možná proto, aby se odškrtla někde čárka a řeklo se: Hle, Parlament se něčím zabýval a dospěl k tomuto. Výsledek je samozřejmý, Česká televize a veřejnoprávní média v České republice jsou bez problémů, jsou úžasná, nejlepší, budeme je ještě více a lépe financovat. A rozhodně po nich nebudeme chtít žádné lepší, profesionálnější, politicky nestranné výkony,“ zamýšlí se pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský nad touto akcí.

Protože je o průběhu diskuse poměrně podrobně informován, tak ví, že nic takového z ní nezaznělo. “Zajímavé také je, že se kolem toho slyšení motá organizace, která se jmenuje Svobodu médiím!, což je občanské sdružení, ve kterém vidíme jména lidí jako Hana Marvanová, Tomáš Klvaňa a podobně. Ti jednak vedou kampaň proti Andreji Babišovi, ale to je celkem jejich věc, na to mají právo, ale hlavně si berou na paškál veřejnoprávní televizi a mají velkou snahu pokračovat v kampani za změny v Radě České televize. A dospěli už tak daleko, že i navrhli formát, jakým způsobem by měla být jmenována Rada České televize,“ upozorňuje mediální odborník na aktivitu, která chce dosáhnout toho, aby členy mediálních rad už nevolila Poslanecká sněmovna, ale aby byli by jmenováni na základě přímé nominace zástupců “respektovaných“ organizací a sdružení a rovněž zástupců politických stran.

Občanské sdružení Svobodu médiím! by chtělo ovládnout Radu ČT

“Nevím, kdo je financuje, docela by mě to zajímalo, vznáším to jako otázku. Třeba se někdo z nich ozve a řekne, že je to ten či onen. To by bylo úžasně, to bych měl pocit, že žiju ve správném světě, ale myslím, že se toho nedočkám,“ tuší Petr Žantovský. Mezi těmi subjekty, které smějí být připuštěny k rozhodování o složení mediálních rad, jsou například FITES, Asociace režisérů a scenáristů, Herecká asociace, Ekumenická rada církví, Asociace profesionálních divadel, PEN klub či Syndikát novinářů. “To jsou tedy samé organizace, které jsou opravdu velmi nezávislé na České televizi a vůbec k ní nemají žádné profesní vztahy, že. A jimi doporučení členové mediálních rad budou zcela jistě velice nezávisle a nestranně posuzovat, co se v České televizi děje,“ neskrývá mediální analytik ironii nad průhledným pokusem přes mediální rady ještě více ovládnout veřejnoprávní média, než je tomu dosud.

Doporučuje každému, koho návrhy téhle skupiny s názvem Svobodu médiím! zajímají, navštívit její stránku a seznámit se s tím. “Jen pak bude mít o špatné sny na nějakou dobu postaráno. Je zjevné, že tato parta má podporu nejen v strukturách blízkých jim kdysi politicky, ale dokonce, jestliže dnes je hlavním protagonistou toho semináře senátor za ODS, tak si člověk jenom se slzou v oku vzpomene, že bývaly časy, kdy ODS říkala, že je třeba média zbavit politické závislosti. A buď je statutárně postavit jako nestranná a nezávislá, nebo z nich spíš vymýt nepotismus, který tady Svobodu médiím! zcela jednoznačně nastiňuje. ODS je ale minulost, dnes je stranou, která zjevně nechce žádné změny a už vůbec ne ve veřejnoprávních médiích, protože si to nechce s veřejnoprávními médii rozházet, to je přece jasné,” poukazuje Petr Žantovský na obrovský úpadek ODS.

Matěj nebo Martin, vždyť je to jedno, o kterého Stropnického jde

Když se zbavila Václava Klause, který ležel médiím v žaludku, a otočila se k němu zády, a zbavila se i Mirka Topolánka a Petra Nečase, tak má dnes vedení, které médiím nevadí. “To je třeba čtyřikrát tlustě podtrhnout, že nevadí především proto, že má jen osm procent. Kdyby měla ODS osmnáct procent, tak bychom se možná divili, co by média prováděla okolo ODS. Ale protože tomu tak není, tak dnes má ODS zájem hlavně na tom, aby ji média obehřávala pořád dokola včetně České televize. To je konec konců zájem všech parlamentních stran odleva doprava, od komunistů až po TOP 09, takže nevidím důvod, proč by tomu v ODS mělo být jinak. Jen říkám, že se tato strana zpronevěřila svým dávným metám a teď je zaměnitelná s jakoukoli jinou podobnou politickou strukturou, když jí nevadí, co se v České televizi děje,” poznamenává mediální odborník a nabízí dvě perličky, které ho tento týden v České televizi pobavily, i když podle senátora Jiřího Oberfalzera a účastníků té senátní loutkohry je to asi v pořádku.

Ta první se týká situace, kdy si moderátor Lukáš Dolanský pozval do Událostí, komentářů k tématu Arabské jaro Miloše Mendla, vynikajícího arabistu. “Pan Dolanský v jedné pasáži rozhovoru cituje výrok Matěje Stropnického ze sjezdu Strany zelených a přitom uvádí: “Martin Stropnický na sjezdu zelených říká “Nijak mu to nepřipadá divné, že to tak asi nebude a že Martin Stropnický na sjezdu zelených asi nebyl. Nu a pan Mendel na to odpovídá doslova: “No od Martina Stropnického bych zrovna tohle nečekal.“ A pan Dolanský jde dál, hloupost, kterou vypustil z pusy, mu vůbec nepřijde divná. Ano, je to zvláštní, že máme dva Stropnické v politice a každého v jiné straně, ale je tomu tak. A moderátor v České televizi by měl být do té míry vzdělán, že alespoň tato věc by mu měla být známa. A když ho na to upozorní host a on jde dál, tedy vůbec neví, proč to pan Mendel říkal, tak fakt nevím, jestli zrovna tohle je ta Česká televize, jakou si představuje pan senátor Oberfalzer,” přiznává Petr Žantovský.

Nejde o to poskytnout informace, ale vyvolat konflikt mezi hosty

A druhou perličku, která ho dostala úplně ze všeho nejvíc, považuje za příznačnou. “Ve středu moderoval Události, komentáře pan Borek a měl tam jako hosty Marka Bendu a ministra spravedlnosti Roberta Pelikána. Bavili se o návrhu zákona o prokazování původu majetku, ale to není důležité. Podstatné je, že pan Borek řekl v jedné fázi toho rozhovoru: “Nakonec jste se shodli, ale já to nechci takhle selankovitě pojímat.“ Takže co nám tím chtěl pan moderátor říci? Já jsem tady od toho, abych pokud možno vyvolal konflikt, abych všechny lidi ve studiu dostal do varu, do konfliktu, abychom se nic nedozvěděli, protože když se mi hosté rozběsní, tak mi neřeknou žádnou pořádnou informaci a hlavním podstatným cílem České televize je konflikt. Není to informace, ale konflikt. Tak to nám takhle bezostyšně řekl pan moderátor Borek. A takto má asi vypadat veřejnoprávní televize podle slyšení v Senátu. Nu, jak se říká, pánbů s námi a zlé pryč,” dodává mediální analytik.

URL| <http://www.parlamentnilisty.cz/article.aspx?rubrika=1401&clanek=419628>

Do společnosti Schindler CZ nastoupila nová personální ředitelka
31.1.2016 personalista.com str. 00

Martina Možná si za svou více než patnáctiletou kariéru v oblasti řízení lidských zdrojů vyzkoušela jak poradenskou činnost, tak řízení personálního oddělení ve finančním sektoru a v oboru vzdělávání. Působila například ve společnostech AXA, PricewaterhouseCoopers Česká republika a International School of Prague.

brbr
„Mezi mé priority patří opravdové propojení byznysu, efektivita a práce s lidmi tak, aby byli spokojeni i naši zákazníci a obchodní partneři. Za nezbytný považuji servis s klientským přístupem k zaměstnancům a komunikaci,“ říká Martina Možná. Zaměřil se také na další podporu profesního rozvoje zaměstnanců.

brbr

Ve volném čase se absolventka Univerzity Karlovy, **Fakulty sociálních věd**, obor sociologie, věnuje své rodině, sportuje (mimo jiné běhá maratóny), chodí do divadla, učí se hrát na piano a studuje cizí jazyky.

URL| <http://www.personalista.com/lide-a-podniky/do-spolecnosti-schindler-cznastoupila-nova-personalni-reditelka.html>

Důchodový systém je tunelován bezdětnými a částečně rodiči jedináčků ve výši 37,5 miliardy korun ročně

31.1.2016 euportal.cz str. 00 Studie

Ivo Patta

Důchodový systém je tunelován bezdětnými a částečně rodiči jedináčků ve výši 37,5 miliardy korun ročně. Zatím se jedná jen o 5 % bezdětných důchodců a 15 % těch, kteří vychovali jen jedno dítě v rodině.

4 část Dítě a důchodová reforma

V předcházejících článcích jsem poukázal na profesionální slepotu sociologů a ekonomů vůči dítěti, tj. člověku mezi narozením a pubertou. Dále jsem ukázal prstem na bankéře a na jejich zcela účelové reformy sociálního státu.

Sociology špatně definovaný sociální kapitál je příčinou nepochopení a následného společenského ignorování celé jedné etapy lidského života – dětství. Z dítěte se stal pouhý objekt sociální péče. Právě zde se sociologie ocitla ve slepé uličce a zneschopnila sama sebe. Neschopnost sociologů pojmenovat, definovat a řešit skutečné problémy společnosti v tzv. sociálně vyspělých státech ohrožuje akutně původní populaci, mezigenerační solidaritu, sociální stát i ekonomickou prosperitu země.

Zásadním problémem ekonomů je, že ekonomie v samých počátcích svého rozvoje se zcela odtrhla od rodiny (L. Mlčoch 2013) a tím i od dítěte. Ekonomové se na vysoké škole ekonomické nenaučí nic o ekonomice rodin. Ekonomové nemají žádné vědomosti o skutečných peněžních tocích v průběžně financovaných systémech sociálního státu. Důkaz jsem podal na materiálu NERV k důchodové reformě.

Připomínám upozornění Bezděkovy komise, že sociální systém bez reformy povede k deficitu ve výši 4 – 5 % HDP. Nebo jinak řečeno, na ekonomickou prosperitu nemůžeme ani pomyslet bez správně provedených reformy tří pilířů sociálního státu: sociálního, důchodového a zdravotního. Budu konkrétní a každoroční škody u jednotlivých položek vyčísím:

Sociální systém byl navýšen poslanci napříč politickými stranami o 70 miliard korun ročně před volbami do poslanecké sněmovny v roce 2006. Způsobuje každoroční schodky v uvedené výši.

Důchodový systém je tunelován bezdětnými a částečně rodiči jedináčků ve výši 37,5 miliardy korun ročně. Zatím se jedná jen o 5 % bezdětných důchodců a 15 % těch, kteří vychovali jen jedno dítě v rodině.

Zdravotní systém je z 80 % průběžně financovaným systémem, protože jen 20 % odvodů na zdravotní pojištění je použito ve prospěch plátců. Je tunelován bezdětnými podobně jako důchodový ve výši 20 miliard korun ročně.

Sečteno a podtrženo, nereformované systémy sociálního státu produkují aktuálně roční schodek státního rozpočtu ve výši 127,5 miliardy korun.

Jsme svědky kumulace problémů sociálního státu způsobené odborníky ze dvou vědeckých oborů.

- Sociologové naprosto selhali, protože ani v nejmenším neplní celospolečenskou objednávku ve věci sociálních reforem. Potvrdil to náš neznámější sociolog J. Keller, když mi v roce 2008 napsal, cituji: „Úkolem sociologie není předkládat reformy. To musejí dělat politici“. Komentář si jistě udělá každý sám.

- Ekonomové politikům naopak vnucují své „sociální reformy“. K jejich reformám je možno poznamenat jen jediné. Zde platí: čím je sebevědomí ekonomů větší, tím bezohlednější recepty na reformy sociálního státu předkládají. Jejich diletantismus ve věci rodiny, dítěte a průběžně financovaných systémů sociálního státu je tak veliký, že si jej ani nejsou vědomi. Ekonomové ve skutečnosti mohou řídit jen ekonomiku a i tu jen s rizikem těžkých kolizí.

Vede nějaká cesta z problémů sociálního státu?

Nebo jinak položená stejná otázka: pokud selžou odborníci, dokonce ze dvou klíčových vědních oborů současně, z čeho mají politici tvořit zákony v sociální oblasti?

Je nejvyšší čas všem připomenout sociálně velmi poučnou pohádku „O králi a cestáři, aneb o třech groších“. Král si postěžoval, že nemůže vyjít s penězi, a pak se zeptal cestáře, jak hospodaří on. Cestář odpověděl: "Vydělávám denně tři groše. Jeden spotřebuji pro sebe, druhý půjčím a ten třetí vracím." Král nad tím kroutil hlavou a nakonec se zeptal: "Jak to myslíš, cestáři?" A cestář povídá: "Jednoduše, jeden groš živí mne. Druhý půjčuji svým dětem, které mne budou živit, až nebudu moci. Třetí vracím svým rodičům. Ti mi kdysi půjčovali tím, že mne živili". Podíváme-li se na podstatu sdělení, zjistíme, že pohádka popisuje přirozený důchodový systém, který zajišťoval reprodukci obyvatelstva po celá staletí. Každý se musel postarat o své rodiče ve stáří a zároveň musel investovat do svých dětí, aby si zajistil stáří svoje.

Jaká je situace dnes? Jak jsem již napsal, děti ke spokojenému prožití stáří v tzv. sociálně vyspělých zemích nejsou potřeba. Na druhé straně demografové bijí na poplach a mluví o ohrožení sociálního státu nedostatkem plátců. Vidíte ten rozpor mezi slovy, že děti pro spokojeně prožité stáří nejsou potřeba a slovy o ohrožení systémů sociálního státu, s důrazem na nedostatek plátců?

Zde je na místě položit klíčovou otázku:

Je nebo není potřeba vychovat děti,

aby si pracující občan mohl prožít spokojené stáří bez hmotných starostí?

Není to otázka jednoduchá a většina občanů by ji zodpověděla špatně. Není divu, když název zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění je čistá, doslova 100 % lež. V případě I. důchodového pilíře se jedná o průběžně, tj. mezigeneračně, financovaný systém. Proto nejde o žádné pojištění, ale o daň. Peníze z I. důchodového pilíře vyplácené starobním důchodcům jsou dividendami z investic do výchovy dětí.

Co je nepochopitelného na tom, že pracující občan vychová děti a ty mu v době jeho stáří přispějí na důchod? Hned se samozřejmě vynoří vztahová otázka. Proč by měly děti v dospělosti přispívat na důchod úplně cizím lidem, kteří je nevychovali? Téměř současně se také vynoří myšlenka směřující k sociálně neintegrováním mnohodětným rodinám. Najednou je ze zdánlivě jednoduchého vztahu rodiče a děti gordický uzel. Právě ten zde rozetnu.

Pokud přijmete fakt, že na naše starobní důchody nám přispívají výhradně naše dobře vychované, pracovité děti, pak klíčovou otázkou důchodové reformy je precizní definování zásluhovosti v I. důchodovém pilíři. Přesněji podílu bezdětných na nákladech výchovy dětí těch druhých. Podle výsledků propočtů daňového poradce A. Berana se podílejí pracující rodiče dětí na úplných nákladech výchovy dětí z 83 % a bezdětní ze 17 %. Podle Prof. PhDr. Martina Potůčka, CSc. MSc., vedoucího Centra pro sociální a ekonomické strategie

Fakulty sociálních věd Karlovy univerzity se bezdětní podílejí prostřednictvím přerozdělených daní na úplných nákladech výchovy dětí těch druhých do 20 %.

S odvoláním na tabulku nazvanou „Investice občanů podle počtu vychovaných dětí do I. důchodového pilíře“ v článku Ekonomové a dítě, se přímo nabízí správné řešení. Tím je postupné a proto sociálně citlivé částečné převedení bezdětných do spořicího důchodového pilíře.

Nejdříve sdělím bezdětným špatnou zprávu:

Zvyšujete si neprávem svoji životní úroveň o peníze, které ušetříte na výchově dětí. Právě tyto peníze si musíte na zajištění svého stáří odložit. Pokud tak neučiníte, tunelujete jako důchodce z I. důchodového pilíře v průměru 1 milion 600 000 korun. Na důchod si proto musíte spořit od začátku své ekonomické aktivity. Spořit ve výši 3300 korun měsíčně, pokud chcete průměrnou výši starobního důchodu.

Teď sdělím bezdětným jednu lepší zprávu:

Těch 3300 korun měsíčně je pouze poloviční částka ve srovnání s náklady na výchovu dítěte v rodině s běžným příjmem rodičů. Bezdětní si budou ukládat své peníze na svá osobní konta do státem garantovaného spořicího důchodového pilíře. Stát jim dorovná inflaci a přidá jedno procento úroků každý rok navíc. Pokud by stát nepřidal jedno procento úroků nad inflaci, museli by bezdětní spořit nikoliv 3300, ale 4000 korun měsíčně na stejně vysoký starobní důchod.

Ta nejlepší zpráva pro bezdětné nakonec.

Bezdětní při odchodu do důchodu změnu nepocítí. Bezdětní dostanou přesně stejný důchod jako ti, kteří odešli do důchodu před spuštěním reformy, ani o korunu méně. To, co si nestačí ušetřit vzhledem k věku, dostanou v období transformace z I. důchodového pilíře.

Zbývá zodpovědět poslední otázku. Jaký má smysl částečné převedení bezdětných do spořicího důchodového pilíře?

Důchodová reforma má tři hlavní úkoly:

- sociálně citlivě vytvořit spořicí důchodový pilíř,
- implicitní (skrytý) dluh v I. důchodovém pilíři přivést k postupnému snižování bez potřeby prodlužování věku odchodu do důchodu,
- s přihlédnutím k předcházejícímu bodu změnit krachující I. důchodový pilíř na trvale udržitelný. Je to zcela jiný cíl, než politiky deklarovaný „dlouhodobě udržitelný“.

V průběhu zavádění důchodové reformy je nezbytné zaručit:

- nulové reformní náklady pro státní pokladnu díky použití dostatečně dlouhé doby transformace,
- provedení důchodové reformy sociálně citlivým způsobem, bez negativních dopadů na některé věkové skupiny obyvatelstva,

- bezrizikovost reformy v oblasti ekonomické i sociální a proto žádná rizika pro vládu,
- mladí lidé si uvědomí, že vychovávat děti v rodině má smysl; tím se mladým otevřou nové životní perspektivy.

V páté části si posvítíme společně na dítě v oblasti sociální. Ukážeme si rozsah katastrofy, kterému jsou vystaveny rodiny s dětmi. Následně si řekneme, jak finančně i společensky rehabilitovat rodiny s dětmi pracujících rodičů a to vše ve prospěch řádné výchovy dětí v rodině.

Ivo Patta

V Měchenicích dne 3. října 2013

URL| <http://euportal.parlamentnilisty.cz/Articles/14917- Duchodovy-system-je-tunelovan-bezdetnymi-a-castecne-rodici-jedinacku-ve-vysi-37-5-miliardy-korun-rocne.aspx>